Dr ISMET SMAILOVIĆ

MUSLIMANSKA IMENA ORIJENTALNOG PORIJEKLA U BOSNI I HERCEGOVINI

UVODNE NAPOMENE AUTORA

I

Prikupljanju i proučavanju muslimanskih ličnih imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini dosad se nije posvećivala odgovarajuća naučna pažnja. Sve što je u tom pogledu urađeno, još uvijek je malo s obzirom da se u onomastičkim proučavanjima izvan Bosne i Hercegovine uradilo i radi mnogo više. (Koliko je dosada prikupljeno muslimanskih imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini i kako su ona proučena i obrađena, može se vidjeti u poglavlju »Dosadašnje proučavanje muslimanskih ličnih imena orijentalnog porijekla i njihov tretman u nauci o našem jeziku«). Međutim, takva su lična imena za nauku o našem jeziku i za naše praktične potrebe zanimljiva iz više razloga:

1) što su takva imena dosta brojna a nisu dosad temeljito sakupljana;

2) što su u etimološkom i semantičkom pogledu raznovrsna i interesantna ne samo za lingvistička već i nelingvistička proučavanja;

3) što potječu iz neslavenskih jezika (arapskog, turskog, perzijskog i starohebrejskog) pa je zanimljivo pratiti njihovo prilagođavanje našem jeziku;

4) što takva orijentalna imena u posljednje vrijeme sve češće služe za stvaranje novih hibridnih imena, koja našim antroponimijskim proučavanjima otvaraju novo područje rada;

5) što se zbog nepoznavanja muslimanskih imena orijentalnog porijekla često prave greške u njihovu pisanju, izgovoru, naglašavanju i padežnoj promjeni;

6) što je dosada u proučavanju muslimanskih ličnih imena učinjeno vrlo malo, a u drugim republikama proučavanje antroponima mnogo bolje napreduje.

Zato je Institut za jezik i književnost u Sarajevu proučavanje muslimanskih ličnih imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini uvrstio u jedan od svojih projekata, čija realizacija treba da popuni onu prazninu koja je dosad postojala u našim onomastičkim istraživanjima. Tako je nastalo ovo djelo sa skromnim ambicijama da korisno posluži svima onima koji se iz bilo kojih razloga interesuju za muslimanska lična imena u Bosni i Hercegovini. U njemu su prikupljena i obrađena 3073 muška i ženska imena (uključujući i hipokoristike) s nastojanjem da se o svakom imenu kaže ono što je najbitnije za njegov izgovor, akcenat, padežni oblik, porijeklo i značenje. Uz neke karakteristične oblike navedeno je i u kojim krajevima Bosne i Hercegovine takvi oblici postoje.*

Ovakav imenar po svojoj namjeni više je opisan nego normativan. Normativan ne može ni biti, jer pravopisnu i ortoepsku normu muslimanskih imena orijentalnog porijekla (kao i drugih naših ličnih imena) ne bi trebalo da utvrđuje pojedinac već kompetentna grupa jezičnih stručnjaka, ili odgovarajuća naučna institucija, koja na osnovu utvrđene antroponimijske situacije, na temelju naučnih argumenata i na osnovu tradicionalnih uzusa treba o tome da kaže svoje prijedloge i mišljenja. Zato se u ovom djelu prikupljeni i obrađeni materijal prezentira našoj javnosti kao postojeća antroponimijska situacija orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini, s nekim vlastitim pogledima i mišljenjima o pitanjima čije konačno rješenje tek kasnije treba da uslijedi.

*Modificirani oblici imena koji su označeni zvjezdicom (npr. *Zekerijah), nisu oblici koje treba smatrati nepravilnim, gorim i nepoželjnim, pa da ih zbog toga treba odstranjivati iz naše antroponimije. Ne! Zvjezdice su stavljene uz modificirana imena samo zato da se ukaže koje je ime i*

u kojoj mjeri doživjelo neku promjenu od svog izvornog oblika, ili preko jezika posrednika, najčešće turskog, do svoje adaptacije u našem jeziku.

Proučavanje ljudskih imena uvijek je bio težak i dugotrajan posao s mnogo raznovrsnih poteškoća, koje se moraju savlađivati na različite načine, a mnoge su potpuno nesavladive. Stoga sam i ja svjestan da ovo djelo ne predajem čitaocima i naučnoj javnosti bez grešaka i propusta. Neke od njih su već uočili recenzenti ove knjige pa sam ih odmah otklonio, ali neke su, zbog forsirane pripreme ovog izdanja a i zbog nekih drugih razloga, izmakle i mojoj i njihovoj pažnji pa su ostale neotklonjene. Zato ću biti zahvalan svim čitaocima i kritičarima na njihovim dobronamjernim primjedbama, koje bi mogle doprinijeti da ovo djelo bude još bolje ako eventualno dođe do njegovog drugog, dopunjenog i proširenog izdanja.

II

IZVORI I NAČIN PRIKUPLJANJA IMENA — U ovaj imenar (rječnik) uvrštena su ona muslimanska imena orijentalnog porijekla koja su na bilo koji način utvrđena samo na teritoriju Bosne i Hercegovine kod osoba rođenih između 1876. i 1976. godine. Njihovo prikupljanje trajalo je 5—6 godina uz pomoć mnogih prijatelja, poznanika, bližih i daljih rođaka, matičara u opštinskim matičnim uredima, prosvjetnih radnika, studenata, a najviše vlastitim trudom i angažovanjem. Za to vrijeme i uz takvu pomoć prikupljena su, kao što je već rečeno, 3073 muška i ženska imena, ali to ne znači da je takvim poslom obuhvaćeno **svako** muslimansko ime koje danas postoji u Bosni i Hercegovini, ili koje je postojalo do prije 100 godina. To je i nemoguće učiniti, jer u narodu svakog dana nastaju raznovrsna imena različitih modifikacija, hipokorističnih, augmentativnih, analognih i drugih oblika. Ljudska imena imaju istu sudbinu kao i ostale riječi: nastaju, mijenjaju se, skraćuju se, odumiru, potpuno nestaju pa se opet nova javljaju itd. Na nemogućnost prikupljanja svih ljudskih imena žalio se i Tomo Maretić kad je proučavao naša narodna imena i prezimena (bez orijentalnih), pa u predgovoru

svoje studije kaže: »Gotovo bi čovjek rekao, da narodnih naših imena i prezimena ima tolika množina, da ih nije moguće sva ni doznati, a nekmoli ispitati.«[1])

Kao što je već rečeno, u ovaj imenar ušla su samo ona muslimanska lična imena koja su preuzeta iz orijentalnih jezika na bilo koji način i koja imaju etimološku, odnosno semantičku vezu s tim jezicima. Zato u ovoj knjizi nema imena:

a) koja prividno izgledaju da su orijentalnog porijekla, a u stvari su nastala slobodnim premještanjem glasova nekog arapskog, turskog ili perzijskog imena, pa neoriginalnom formom prikrivaju prazan, odnosno nikakav sadržaj, npr.: *Aldin, Aldir, Adijata, Elzana, Merdin, Sejmedin, Selmedina, Zeledin, Zurahid* i sl.

b) koja su nastala vještačkim spajanjem inicijala roditeljskih imena pa se ni po porijeklu, ni po značenju ne mogu vezati za neki živi ili mrtvi jezik, npr.: *Ismir* (od *IS*met i *MIR*sada, ili do *IS*meta i *MIR*oslav), *Ismar* (od *IS*met i *MAR*ija), *Salmir* (od *SAL*ih i *MIR*sada, ili od *SAL*iha i *MIR*ko), *Fatmir* (od *FAT*ima i *MIR*alem, ili od *FAT*ima i *MIR*oslav) i sl.

c) koja su tako skraćena ili izvedena da im se ne može utvrditi pravi izvorni oblik, npr.: *Bika, Džédža, Hema, Hémo, Kišija, Péda, Sájdžo* i sl.

Imena su prikupljana iz raznih izvora, a posebno iz matičnih knjiga: opštine Bihać, opštine Cazin, opštine Duvno, opštine Gacko, opštine Livno, opštine Trebinje, opštine Tuzla i opštine Velika Kladuša. Pored toga velik broj imena unesen je u ovaj imenar iz raznih srednjoškolskih izvještaja, školskih dnevnika, upisnica i studentskih indeksa, zatim iz telefonskih imenika, iz bosanskohercegovačke dnevne i lokalne štampe (sarajevsko »Oslobođenje«, banjalučki »Glas« i tuzlanski »Front slobode«), iz bivših kalendara i književnozabavnih listova (»Biser«, »Gajret«, »Novi behar«), iz djela nekih bosanskohercegovačkih književnika (Hasan Kikić, Svetozar Ćorović, Zija Dizdarević, Derviš Sušić, Meša Selimović i dr.), iz usmenog kazivanja rođaka, prijatelja i poznanika i na osnovu vlastitog raspitivanja i traganja u razgovoru s ljudima.

[1]) Tomo Maretić — O narodnim imenima i prezimenima u Hrvata i Srba, Rad JAZU, knj. 81. str. 81. Zagreb, 1886.

NAČIN OBRADE — Ova se knjiga sastoji od dva dijela. Prvi dio je studija o muslimanskim imenima orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini, gdje se najprije govori što treba smatrati »muslimanskim ličnim imenom«, a što »ličnim imenom u Muslimana«, što je dosad učinjeno na prikupljanju i proučavanju muslimanskih imena u Bosni i Hercegovini, a zatim dolaze poglavlja u kojima se opširnije prikazuju muslimanska imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini i ono što je bitno da bi se ona što bolje sagledala u cjelokupnoj antroponimiji na srpskohrvatskom jezičnom području. Na kraju prvog dijela nalazi se popis literature koja je poslužila za pisanje ove knjige, a poslije toga je abecedni popis skraćenica.

Drugi dio je imenar (rječnik) muslimanskih imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini, u kojem su po abecednom redu navedena puna i skraćena muška i ženska imena prikupljena na području naše Republike. Svako ime u tom imenaru ima svoju: fonetsku, akcenatsku, morfološku, etimološku i semantičku obradu.

Fonetska obrada sastoji se u tome što se ime navodi u onakvoj glasovnoj strukturi i distribuciji kakva je utvrđena u pisanim i nepisanim izvorima na području Bosne i Hercegovine. Ako su u nekih imena utvrđena 2 ili 3 fonetska lika, navedeni su svi, s tim što se oni modificirani upućuju na izvorne likove. Npr. **Avdulah* se upućuju na *Abdulah*, **Himzija* na *Hifzija*, **Hrustan* na *Rustem*, **Izedin* na *Izudin*, **Nađa* na *Nadža*, **Ohran* na *Orhan*, **Rifet* na *Rifat* itd. Takva modificirana imena označena su zvjezdicom, npr. **Ohran.*

Ne treba smatrati modificiranim i izobličenim ona imena u kojima se neki arapski, perzijski ili turski glas *redovno* zamjenjuje našim odgovarajućim glasom. Tako npr. perzijski i turski palatalizirani okluziv *g'* (meko *g)* u našem jeziku je gotovo uvijek *đ* i u ličnim imenima i u drugim riječima: *Đulaga, Đuzel, Đulbehara, Đulizar, đerdan, đerđef, đon* i sl. Zato takva lična imena nisu označena zvjezdicom.

Deichmanske bibliotek

Mnogo je teže povući granicu između pravilnog i nepravilnog, boljeg i slabijeg izgovora onih imena u kojima se nalazi arapski velar, odnosno, perzijski i turski palatalizirani okluziv *k* (kāf, kef), koji se u našem jeziku *vrlo često* izgovara kao *ć*, a u *mnogo slučajeva* kao *kj*, kako u ličnim imenima tako i u drugim riječima, npr.: *Kjamil* i *Ćamil*, *Kjazim* i *Ćazim*, *Kemal* i *Ćemal*, *Šakir* i *Šaćir*, *Malik* i *Malić*, *kitab* i *ćitab*, *ikindija* i *ićindija*, *kjufur* i *ćufur* itd. Teritorijalna rasprostranjenost ovakvih dubletnih izgovora pokazuje da se u zapadnim krajevima Bosne u narodnom govoru više čuje izgovor glasa *kefa (kāfa)* kao *kj*, a u ostalim krajevima Bosne i Hercegovine pretežno kao *ć*, ali ponekad i kao *kj*. Da li sada treba izgovor toga glasa kao *ć* smatrati modifikacijom ili ne? Ja smatram da treba, *jer dokle god naš jezik svojim fonetskim i fonološkim sistemom može podnijeti strani glas i fonemu, u ovom slučaju k (kāf, kef), znači da to njemu nije »strano tijelo« pa je zato svaki drugi njegov izgovor modifikacija.* Da nije tako, zar bi postojali dubletni fonetski likovi. Zato su u imenaru imena u kojima je *kāf (kef)* zamijenjen našim glasom *ć*, *označena* zvjezdicom kao modifikacije originalnih fonetskih likova.

Ovaj princip ne važi za arapsku fonemu ḍ (ḍād) koja je u našem jeziku »strano tijelo« pa je zamijenjena našim dvjema fonemama *d* i *z u svim primjerima.* Zato se od dubletnih likova *Ridvan — Rizvan, Radija — Razija* i sl. ne smatra jedan pravilnim a drugi modificiranim, već se oba tretiraju ravnopravno.

Ima imena u kojima je završni suglasnik ozvučen npr.: *Abaz Almaz, Idriz, Junuz* i dr. ili u kojima je obezvučen, npr.: *Ahmet, Mahmut, Murat, Ferhat* i dr. Takva imena su označena zvjezdicom kao modificirana, a opširnije objašnjenje za to nalazi se u poglavlju »Pravopisno-ortoepski aspekt muslimanskih imena orijentalnog porijekla.«

Što se tiče imena u kojima neki pojedinci čuvaju originalne arapske geminate (udvostručene suglasnike), mogu reći ovo: Geminate ne stoje u fonetskom sistemu srpskohrvatskog jezika izuzev u nekim narodnim govorima gdje se javljaju kao posljedica raznih međuglasovnih promjena. npr.: *itte* (od idite), *jenna* (od jedna), *janna* (od jadna), *polla* (od polila) i sl.[2]) Zato se one u riječima i ličnim imenima orijentalnog porijekla nisu ni sačuvale u srpskohrvatskom jeziku, niti su remetile naš glasovni sistem. Sačuvale su se jedino u islamskoj religioznoj terminologiji (Allah, džennet, džehennem, sunnet i sl.) i u emfatičnoj upotrebi nekih imena (Abdullah, Ejjub, Muhammed, Sejfullah, Siddik i sl.). Pošto izgovor imena s geminatama još postoji, a originalan je u odnosu na etimologiju imena, to se nije mogao sasvim zanemariti, pa su uz neka imena uneseni i takvi fonetski likovi u zagradama. (O geminatama v. još u poglavlju »Konsonantska prilagođavanja muslimanskih imena orijentalnog porijekla našem jeziku«).

Imena s nepravilnim izgovorom afrikata *č* i *ć*, odnosno *dž* i *đ*, *(Ćelebija, Đafer, Đemo* i sl.) nisu unesena u imenar, jer takve deformirane fonetske likove ne unose ni drugi rječnici.

Akcenatska obrada utvrđuje s kakvim se naglaskom izgovaraju muslimanska imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini, ili kako bi ih trebalo izgovarati. U slučaju da se neko ime izgovara s različitim akcentima, navedene su sve njegove akcenatske varijante, a redoslijed njihova navođenja pokazuje koja je pretežnija, običnija i bolja.

Imena čiji akcenat nije mogao biti utvrđen auditivnim putem (slušanjem) jer su prepisana iz pisanih izvora, dobila su akcenat koji bi im po pravilima naše novoštokavske mlađe akcentuacije najviše odgovarao.

U imenaru nisu navedena imena s ostacima stare novoštokavske akcentuacije npr.: *Džemâl, Halîl, Sulejmân* i sl. jer bi to prelazilo okvire namjene ove knjige.

Morfološka obrada nastojala je da utvrdi najvažnije padežne oblike imena: nominativ, genitiv i vokativ, zatim oblike prisvojnog pridjeva te eventualne hipokoristike, augmentative i njihove derivate. U takvoj obradi navođene su sve morfološke varijante do kojih se tokom sakupljanja moglo doći, a redoslijed njihova navođenja pokazuje koji su od njih češći i obični.

[2]) Asim Peco — Uticaj turskog jezika na fonetiku štokavskih govora, Naš jezik (nova serija, knj. XVI, sv. 3. Beograd, 1967. g. str. 141.

Uz neke karakteristične oblike navedeno je i područje u kojem su takvi oblici utvrđeni, npr.: *Měha* (centralna Hercegovina), *Kadíre* (Bosanska krajina), *Ajko* (Cazinska krajina), *Kémov* (istočna Hercegovina) i sl.

Etimološka obrada je bila najteži dio posla u navođenju podataka o pojedinom imenu, jer se muslimanska imena orijentalnog porijekla pojavljuju iz tri potpuno različite vrste jezika: semitske, iranske i turske. Najteže je utvrđivati etimologiju imena čije je porijeklo u semitskoj grupi jezika, jer su oni po genealoškoj klasifikaciji (zajedničkom porijeklu) međusobno slični pa je teško s naučnom sigurnošću zaustaviti etimologiju samo na jednom od njih. Semitski jezici: akadski ili babilonski, asirski, aramejski, starohebrejski, feničanski, etiopski i arapski razvili su se iz jednog zajedničkog izumrlog prasemitskog jezika,[3]) slično kao što su se iz starog latinskog jezika razvili današnji romanski jezici, ili iz praslavenskog jezika današnji slavenski jezici. Zato se ne može kategorički tvrditi da je neka riječ, odnosno lično ime, po etimološkom porijeklu *zaista* iz arapskog ili starohebrejskog jezika, jer može biti da je njezin pravi korijen u starijem akadskom ili asirskom jeziku, samo je to teško dokazati.

Međutim, pošto ovaj imenar (rječnik) nema namjeru da raščišćava sumnjive etimologije, niti da u traganju za etimološkim porijeklom ide u nesigurnu jezičnu prahistoriju, u etimološki »tamni vilajet«, to su u njemu etimologiziranja izvođena na osnovu pristupačnih autoritativnih rječnika i druge naučne literatue navedene u ovoj knjizi. Uz imena čije je etimološko porijeklo nejasno, ili nije sigurno utvrđeno, ili oko čijeg porijekla postoje neslaganja, navedena su postojeća mišljenja jezičnih stručnjaka, etimologa uz moju eventualnu preferenciju gdje je ona bila potrebna, ili je naznačeno da je etimologija nejasna.

Semantička obrada utvrđuje značenja svakog imena u prijevodu na naš jezik. I u tom poslu bilo je dosta poteškoća kao i u utvrđivanju etimologije, jer jedno s drugim obično stoji u uzajamnoj vezi. Najčešće uz imena nejasne etimologije ide i nesigurno značenje, ali to nije pravilo. Ima imena čije je etimološko porijeklo sigurno, ali njihovo značenje začuđuje pa je teško shvatiti kako su ona postala antroponimi. Uz neka takva imena bilo je potrebno šire objašnjenje, čak i mala priča, da bi se donekle shvatilo značenje i pravi uzrok nastanka takvih imena, a uz neka ne pomaže ni to pa su ostala po svome značenju nejasna.

Ako u utvrđivanju značenja nekog imena postoje neslaganja među jezičnim stručnjacima, ona su i navedena.

Ima dosta imena, osobito arapskog porijekla, čiji korijen ima više značenja pa nastaje nedoumica koje značenje odabrati. U tom slučaju ja sam odabirao ona značenja koja najviše odgovaraju ljudskom imenu i koja su najvjerovatnije bila razlog da pojedina riječ postane antroponim.

III

Smatram svojom velikom obavezom i dužnošću da se na kraju najsrdačnije zahvalim svima onima koji su mi bilo čime pomogli u prikupljanju imena, u stručnoj literaturi, u davanju korisnih podataka, obavještenja, objašnjenja, savjeta i sugestija. Za takvu pomoć posebnu zahvalnost zaslužuje *Enver Mulahalilović* iz Tuzle, saradnik za imena arapskog porijekla u ovoj knjizi. On je vrlo savjesno i predano svojim znanjem i uz pomoć stručne literature kontrolirao prijevod i etimologiju svakog imena arapskog porijekla, odobravajući ili popravljajući moje prevođenje, a ponegdje je nudio i svoja rješenja prepuštajući u dilemama konačnu odluku meni. Uz to je i prikupio nekoliko desetina vrlo rijetkih muslimanskih imena u Bosni i Hercegovini koja su meni bila nepoznata, pa sam ih uvrstio u abecedni imenar ove knjige. Svojom pomoći, svojim savjetima i sugestijama Enver Mulahalilović je mnogo doprinio mome radu na ovoj knjizi, pa među svima kojima se zahvaljujem, on zaslužuje najveće priznanje i najljepšu zahvalnost.

Također moju veliku zahvalnost zaslužuju recenzenti ove knjige:

[3]) Filip Hiti — Istorija Arapa od najstarijih vremena do danas, izdanje Izdavačkog preduzeća »Veselin Masleša«, Sarajevo, 1967. g. str. 29.

dr Teufik Muftić, naučni savjetnik Orijentalnog instituta u Sarajevu,

dr Srđan Janković, profesor Filozofskog fakulteta u Sarajevu, (Katedra za orijentalne jezike), i

dr Mate Šimundić, profesor Pedagoške akademije u Mariboru, koji su svojim stručnim primjedbama, savjetima i sugestijama mnogo doprinijeli da ovo djelo bude što bolje i da se u njemu nađe što manje grešaka.

Na kraju, moju posebnu zahvalnost za veliku pomoć zaslužuju slijedeći pojedinci i ustanove, koje navodim po abecednom redu:

Babić dr Stjepan, profesor Filozofskog fakulteta u Zagrebu,

Finka dr Božidar, direktor Instituta za jezik Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu,

Hadžijahić dr Muhamed, viši naučni saradnik Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine u Sarajevu,

Institut za jezik i književnost SR Bosne i Hercegovine u Sarajevu,

Institut za jezik Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu,

Mihajlović dr Velimir, profesor Filozofskog fakulteta u Novom Sadu,

Opštinsik matičari u opštinama: Bihać, Cazin, Duvno, Gacko, Livno, Trebinje, Tuzla i Velika Kladuša, a osobito *Muris Dizdar* iz Livna,

Orijentalni institut u Sarajevu, a posebno njegovi naučni saradnici *Salih Trako* i *mr Ešref Kovačević,*

Sredanović Đorđe, sekretar Instituta za jezik i književnost u Sarajevu,

Sušić dr Husein, liječnik, specijalist za unutrašnje bolesti u Tuzli,

Šipka Milan, direktor Instituta za jezik i književnost u Sarajevu, i

Vajzović-Glibanović Hanka, asistent Instituta za jezik i književnost u Sarajevu.

TRANSKRIPCIJA ARAPSKOG PISMA

Arapska slova	Srpskohrv. latinica	Turski	Perzijski	Napomena
elif: i hemze: ء	a,ä,i,u 'a,'ä,'i,'u	'a	'a,'e,'i,'u	Hemze ء se često na početku ispušta
ب	b	b	b	
پ	p	p	p	
ت	t	t	t	
ث	t̲	s	s̱	
ج	ǧ	c	ǧ	
چ	č	ç	č	
ح	ḥ	h	ḥ	
خ	h̲	h	h̲	
د	d	d	d	
ذ	d̲	z	z̲	
ر	r	r	r	
ز	z	z	z	
ژ	ž	j	ž	
س	s	s	s	
ش	š	ş	š	
ص	ṣ	s	ṣ	
ض	ḍ	d	z̲	
ط	ṭ	t	ṭ	
ظ	ẓ	z	ẓ	
ع	‘	(a,i,u)	‘	
غ	ġ	g - ğ	ġ	
ف	f	f	f	
ق	q	k	q	
ك(kaf-i arebi)	k	k	k	
گ(kaf-i farisi)	g	g	g	
گ(ince kef)	k(g)	ğ - v	-	

Arapska slova	Srpskohrv. latinica	Turski	Perzijski	Napomena
ك(sagir kef)	n	n	-	
ل	l	l	l	
م	m	m	m	
ن	n	n	n	
و	w	v	w	
ة	h	h	h	
ی	y	y	y	
ـَـ	a (ä)	e	e	
ـِـ	i	i	i	
ـُـ	u	u	u	
ا ـَـ	ā	ā	ā	
ی ـِـ	ī	ī	ī	
و ـُـ	ū	ū	ū	

DIO PRVI

MUSLIMANSKA IMENA ORIJENTALNOG PORIJEKLA U BOSNI I HERCEGOVINI

(studija)

MUSLIMANSKO LIČNO IME I LIČNO IME U MUSLIMANA

Da ne bi bilo zabune u shvaćanju moga izlaganja, a i radi naučne istine, treba najprije ukazati na razliku pojmova *»muslimansko lično ime«* i *»lično ime u Muslimana«*. Mada ta dva pojma na prvi pogled izgledaju ista i identična jedan drugom, ipak nisu ista.

Kad kažemo »muslimansko lično ime«, tada mislimo na ono ime koje je po rasporedu glasova i glasovnoj strukturi orijentalnog porijekla (iz arapskog, perzijskog, turskog ili starohebrejskog jezika) i koje po tome, a vrlo često i po svome značenju, kazuje da je nastalo kao posljedica islamizacije naših krajeva. Takva se imena nalaze i kod drugih islamiziranih naroda i pojedinaca, npr.: *Alija, Ahmed, Atif, Azra, Bakir, Behidža, Bešim, Derviš, Džemal, Fatima, Hajrudin, Jašar, Jusuf, Muhamed, Rustem, Sulejman, Zehra,* itd.

Međutim, »lično ime u Muslimana« (ovdje mislim na Muslimane u Bosni i Hercegovini) je šira pojmovna kategorija. Ona u sebi sadrži pored imena orijentalnog porijekla usvojenih zajedno s islamizacijom još i imena druge vrste, raznovrsnog etimološkog porijekla i značenja, čak i bez ikakva značenja, npr.: *Admir, Almir, Denis, Fatmir, Goran, Indira, Ismar, Jadranka, Jagoda, Jasna, Plema, Sanela, Slobodan, Vesna, Zarema, Zlata, Zlatko, Zoran* i sl. Drugim riječima, tu spadaju sve vrste imena koja danas imaju bosanskohercegovački Muslimani, bez obzira na njihovu glasovnu strukturu, etimološko porijeklo, značenje i motive zbog kojih su data njihovim nosiocima.

U ovoj knjizi bit će govora samo o muslimanskim ličnim imenima iz prve kategorije, tj. o onima koja su preu-

zeta iz orijentalnih jezika (uglavnom iz arapskog, perzijskog, turskog i starohebrejskog) na bilo koji način, u bilo koje vrijeme, te danas postoje kao sastavni dio opće bosansko-hercegovačke antroponimije.

Dosadašnje proučavanje muslimanskih imena orijentalnog porijekla i njihov tretman u nauci o našem jeziku

U dosadašnjim onomastičkim istraživanjima na srpskohrvatskom jezičnom području muslimanskim imenima orijentalnog porijekla nije se posvećivala odgovarajuća naučna pažnja iako takva imena u nas postoje preko 500 godina, potpuno prilagođena fonetskom sistemu, morfologiji i tvorbenim modelima srpskohrvatskog jezika. Nećemo se ovdje upuštati u razloge takvih propusta, jer su oni bili raznovrsni: nekad objektivni, nekad subjektivni, nekad opravdani, nekad neopravdani, nekad shvatljivi, nekad neshvatljivi, ali treba reći da je nedostatak naučne pažnje prema takvim imenima stvorio osjetnu prazninu u općem proučavanju antroponima (ljudskih imena) na srpskohvatskom jezičnom području, koju treba što prije popuniti.

Kad spominjem nedostatak naučne pažnje prema muslimanskim imenima orijentalnog porijekla, time ne mislim reći da se o takvim imenima nije dosada ništa pisalo i da na ta imena niko nije obraćao pažnju. Pisalo se, ali relativno malo, najčešće sporadično, fragmentarno i ne toliko koliko to naučne potrebe zahtijevaju.

Prvi koji je obratio pažnju na muslimanska imena u Bosni i Hercegovini i u njima vidio nešto zanimljivo i drukčije nego kod drugih muslimana u Turskoj Carevini, bio je EVLIJA ČELEBIJA. On u svome Putopisu (putovao je kroz Bosnu oko 1660. g.) doslovno kaže: »Narod u ovoj zemlji svoja imena izgovara skraćeno, pa mjesto Mehmed kaže Meho, mjesto Ahmed — Ahmo, Šaban — Šabo, Ibrahim — Ibro, Zulfikar — Zuko, Hasan — Haso, Husein — Huso, Sulejman — Suljo, Ramadan — Ramo, Alija — Aljo.«[4]) Za ženska

[4]) Evlija Čelebija — Putopis, I knj. izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1954. g. str. 129.

imena kaže samo ovo: »Ženska imena su: Saliha, Saniha, Razija, Merzija, Merjema, Huma, Hava, Hasna, Umihana, Nadira i druga.«[5])

Iako je Čelebijin osvrt na muslimanska imena u Bosni i Hercegovini vrlo kratak, ipak je on za naučno proučavanje tih imena od značaja jer vremenski dosta rano potvrđuje hipokoristične oblike orijentalnih imena prema drugim nemuslimanskim imenima, a time i njihovo prilagođavanje našem jeziku.

Nešto više o muslimanskim imenima u Bosni i Hercegovini napisao je KLEMENT BOŽIĆ u zagrebačkom »Vijencu« I, br. 28 od 31. srpnja 1869. u članku »Slike iz Bosne«, I Sarajevo, gdje između ostalog kaže: »... Muhamedanci kvare svoja imena, jer ih prilagođuju narodnom zvuku... Muhamedanci imadu najviše arabska imena kao: Mujo (Mustafa), Suljo (Sulejman), Omer, Smajo (Ismail), Ibro, Ibrišim (Ibrahim), Salko (Sali-ja), Juso ili Jusuf (Josip), Mehmed (diminut. Mešo, Mešan), Ahmed, Juso, Juho, Mahmud, Šaćir, Faiz, Osman, Rašid, Ćamil, Hafiz (ovo se daje također kao naslov onim koji se dobro uče), Adem, Emin, Safet, Began ili Bego, Šerif, Dervo ili Derviš, Alaga, Murat, Zia, Bećir, Salim, Hasan, Husein, Tefik, Ali-ja, tj. Ilija, odkuda poslovica: do podne Ilija, po podne Alija, jer Turci vjeruju da se je Ilija po podne poturčio, pak budući u Bosni, valjda za uspomenu prošlosti kršćanske, slave Ilijin dan, te ga svetkuju od podne. Ženska imena, budući one žive u haremu, a ljudi se malo na javnosti o ženah spominju, teže je saznati, no obično imenuju se: Fata, Fatima, Fazla, Nazla (po izbor čeljade), Hairia (Milostiva), Anće (Anđela), Hajka, Mejra ili Mejrima (Marija). Kada hoće da označe ljepotu ženske, pridodaju: dilber, pa bude dilber Fatima (krasna Fatima), đul Mejra (liepa Mejra).«

Ovaj Božićev tekst o muslimanskim imenima u Bosni, bez obzira na 3—4 netačnosti, zaslužuje naučnu pažnju ne samo zbog toga što je u njemu prije 108 godina prikupljeno preko 50 imena bosanskih Muslimana, već i po tome što

[5]) Evlija Čelebija — op. cit. str. 130.

se uz ta imena *prvi put nešto o njima ukratko kazuje*, npr. da su arapskog porijekla, da se »prilagođuju narodnom zvuku«, da se uz neka ženska imena dodaju atributske oznake (dilber. đul), daju se odgovarajuća poređenja s kršćanskim imenima (Jusuf : Josip, Alija : Ilija, Mejra : Marija), a neka su imena i prevedena na naš jezik. Po svemu tome ovakvo se Božićevo, makar i kratko, pisanje može smatrati *prvim naučnim prilogom o muslimanskim imenima orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini, pisanim na našem jeziku.*

Izgleda nevjerovatno, a bit će istina, da sve do najnovijih vremena nemamo posebnih radova o muslimanskim imenima orijentalnog porijekla na srpskohrvatskom jezičnom području, a posebno u Bosni i Hercegovini. Ta se imena u vrlo malom broju mogu naći samo u nekim rječnicima[6]) i to s veoma kratkom obradom, ali posebnih studija, zbirki, pa čak ni zapaženijih članaka o njima — nema.

Tek desetak godina poslije oslobođenja, kada se kod nas počinje raspavljati o potrebi zajedničkog pravopisa i kada se sve češće i slobodnije pokreću razna lingvistička i filološka pitanja, javljaju se i kraći radovi o orijentalnim riječima u našem jeziku u kojima se raspravlja i o nekim muslimanskim imenima orijentalnog porijekla. Tako npr. ALIJA SELMANOVIĆ[7]), DALIBOR BROZOVIĆ[8]) i ISMET SMAILOVIĆ[9]) pišu članke o pisanju i izgovoru orijentalnih riječi i imena u našem jeziku pa se u okviru takve proble-

[6]) Rječnik hrvatskoga ili srpskog jezika JAZU, Zagreb, 1880 — 1961.

Đorđe Popović — Turske i druge istočanske reči u našem jeziku, Glasnik srpskog učenog društva, knj. 59. Beograd, 1884.

Petar Skok — Prilozi proučavanju turcizama u srpskohrvatskom jeziku, »Slavia«, ročnik XV, Praha, 1937—1938.

Bratoljub Klaić — Rječnik stranih riječi, izd. »Zora«, Zagreb, 1951, 1958.

[7]) Alija Selmanović — Arapska, perzijska i turska imena u našem pismu i izgovoru, Jezik br. 3/1954—55. Zagreb.

[8]) Dalibor Brozović — Izgovor i transkripcija orijentalnih riječi i imena, Jezik br. 3/1955—56. Zagreb.

[9]) Ismet Smailović — O izgovoru i transkripciji orijentalnih riječi i imena, Jezik br. 5/1955—56. Zagreb.

matike dotiču i nekih muslimanskih orijentalnih antroponima, ali bez šireg razmatranja njihova porijekla, značenja i položaja u okviru cjelokupne antroponimije na srpskohrvatskom jezičnom području.

Interesovanje za naučno proučavanje muslimanskih imena proširuje dalje MILAN ŠIPKA[10]). On u okvir proučavanja vokativa ličnih imena u srpskohrvatskom jeziku sasvim opravdano stavlja i izvjestan broj muslimanskih imena orijentalnog porijekla (posebno ona sa svršetkom na *k, g, h)* i njihove neujednačene vokativne oblike proučava anketiranjem učenika gimnazije u Bosanskom Novom. Njegov članak odmah izaziva pojavu drugog članka o vokativu muslimanskih imena,[11]) ali ni jedan ni drugi ne odmiču dalje od vokativne problematike.

Razmatranju takvih pitanja priključuje se i ASIM PECO,[12]) a djelimično i SVETOZAR MARKOVIĆ,[13]) ali i oni ostaju u okvirima svojih prethodnika pa muslimanska imena orijentalnog porijekla još ne dobijaju šire i punije naučno osvjetljenje.

Žanimljivo je da autori spomenutih članaka vide u muslimanskim imenima samo pravopisne, ortoepske i vokativne probleme a ostale uopće ne dotiču, kao da su oni riješeni, objašnjeni ili da ne postoje. Možda je to zbog toga što se u to vrijeme vodila živa diskusija o našem novom zajedničkom pravopisu pa su ostala pitanja u vezi s muslimanskim imenima privremeno ostala po strani.

Svi navedeni radovi, pored svih svojih dobrih strana, nisu dovoljni za puno i šire osvjetljenje muslimanske antroponimije u Bosni i Hercegovini. Ni jedan od njih nije pisan

[10]) Milan Šipka — Vokativ ličnih imena i prezimena, Jezik br. 1/1957—58. Zagreb.

[11]) Ismet Smailović — O vokativu muslimanskih imena, Jezik br. 5/1957—58. Zagreb.

[12]) Asim Peco — Vokativ jednine imenica muškog roda, Naš jezik, XI, 31, Beograd,

[13]) Svetozar Marković — Ponovo o vokativu ličnih imena, Jezik br. 1/1961—62. Zagreb

kao prilog našoj antroponomastici, niti kao građa za antroponimijska istraživanja, niti kao analiza etimoloških i semantičkih ospervacija, niti kao dokaz o fonetskim i morfološkim pojavama u međujezičnim kontaktima, ali su zato nenametljivo signalizirali da se proučavanju muslimanskih imena orijentalnog porijekla mora posvetiti više pažnje, da njihova proučavanja pripadaju koliko orijentalistici toliko i nauci o našem jeziku i da ona među našim antroponimima imaju isti status kao i druga imena stranog porijekla. Osim toga njihov je značaj i u tome što su u naučne rasprave o našem jeziku počeli uključivati i muslimanska imena orijentalnog porijekla i što su bili poticaj da se takva imena počnu što prije proučavati, jer za to postoji puno stručno i naučno opravdanje.

I zbilja uskoro 1965. g. pojavljuje se jedno značajno leksikografsko djelo u kojem su muslimanska imena i po broju i po načinu obrade prezentirana naučnoj javnosti na nov način. To je rječnik ABDULAHA ŠKALJIĆA: Turcizmi u srpskohrvatsom jeziku,[14]) u kojem se među 8742 riječi nalazi i 875 muslimanskih ličnih imena (uključujući i hipokoristike). Škaljić je takvim imenima utvrđivao etimološko porijeklo, značenje i akcenat u nominativu, a uz neke je navodio i njihove akcentovane genitivne oblike. Imenima starohebrejskog porijekla nije utvrđivao značenje.

Ovaj Škaljićev imenar, u okviru ostalih orijentalizama u srpskohrvaskom jeziku, *predstavlja prvi pokušaj sakupljanja većeg broja muslimanskih imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini i uza sve nedostatke još i njihovu najbolju naučnu obradu.* On je kao orijentalist dao vrlo značajan prilog naučnom proučavanju orijentalnih imena na srpskohrvatskom jezičnom području, a time je i stručnjacima za naš jezik dobro osvijetlio puteve u tu neispitanu oblast. Šteta je što Škaljić nije obradio veći broj muslimanskih imena orijentalnog porijekla i što u predgovoru svoga rječnika nije dao nikakav osvrt na takva imena.

[14]) Abdulah Škaljić — Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1965. g.

Poslije Škaljića dosada je najveći broj muslimanskih imena orijentalnog porijekla sakupio IBRAHIM KEMURA[15]) samo njegovo djelo nema naučne vrijednosti kao Škaljićevo. Kemura je u prvom izdanju sakupio 1247 a u drugom 1405 muslimanskih imena orijentalnog porijekla, ali ih je obradio bez naučne aparature. Prije svega u njegovu imenaru nisu naznačeni izvori i područja odakle su imena sakupljana, pa čitalac ne može biti siguran jesu li ta imena zbilja iz Bosne i Hercegovine ili su sa šireg srpskohrvatskog jezičnog područja, ili je to samo skup imena koja se preporučuju za nadijevanje. Zato je teško vjerovati da u Bosni i Hercegovini ima imena kao što su: *Alađoz, Alisirah, Atmadž, Ilderin, Medubeser, Timurtaš, Zejnulabidin* i sl.

Najveći nedostaci Kemurina imenara su u tome što imena nemaju akcenata, genitivnog ili vokativnog oblika i što je dosta imena navedeno bez ikakva značenja. Čak ima imena i s pogrešnim prijevodom, npr. *Medaga* = naša kovanica od med i aga (a to je složeno od Medo, što je hipokoristik od Mehmed i riječi aga), *Mevludin* = rođenje vjere (a treba da bude: prijatelj, zaštitnik vjere), *Esmera* = plavuša, plava (a treba: smeđa, mrka, tamna), *Pakiza* = vječna (a treba: čista, lijepa, nevina), *Zekerija* = muževan (a treba: bog me se sjetio, bog misli na mene), *Zulfikar* = oličenje junaštava (a treba: ime sablje halife Alije, koja je po svojoj oštrici imala pršljenove), *Nadija* = ona koja viče, zove (a treba: nježna; tankoćutna), *Nevresa* = morski galeb (a treba: mlada, svježa) itd.

Zbog svega toga Kemurina je zbirka muslimanskih imena mnogo izgubila od svoje vrijednosti pa se kao cjelina može za naučna proučavanja muslimanske antroponimije u Bosni i Hercegovini upotrijebiti s velikim oprezom.

S Kemurinom zbirkom hronološki se završavaju malobrojni radovi koji se odnose na sakupljanje i proučavanje

[15]) Ibrahim Kemura — Muslimanska imena i njihova značenja, Glasnik Vrhovnog islamskog starješinstva u SFRJ, Sarajevo, br. 3—4, 5—6, 7—8/1972. Iste godine taj je rad objavljen u Sarajevu kao separat (džepnog formata), izdavač autor, a 1975. g. pojavilo se II dopunjeno izdanje toga rada. Izdavač: Odbor IZ Sarajevo i Gazi Husrefbegov vakuf.

muslimanskih imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini.

* * *

Ako pogledamo naša značajnija naučna djela u kojima se govori o ličnim imenima na srpskohrvatskom jezičnom području (o njihovoj promjeni, tvorbi, akcentu i drugim karakteristikama), odmah ćemo zapaziti da se imenima orijentalnog porijekla posvetila vrlo slaba pažnja, kao da takva imena uopće ne postoje u našem narodu. Tako npr. Tomo Maretić u svojoj opširnoj i vrlo značajnoj studiji »O narodnim imenima i prezimenima u Hrvata i Srba« (Rad JAZU, knj. 81. i 82. Zagreb, 1886) ne spominje ni jedno muslimansko ime orijentalnog porijekla iako izričito na str. 81. (knjiga 82) kaže: »Kad velim narodna imena, razumijevam i tuđa, koja su u narodu obična, jer narod između domaćih i običnih tuđih imena ne čini nikakve osobite razlike, jednako tvori ipokoristike od jednih i drugih; jedna i druga smatra on svojim blagom.« Kako je to lijepa i tačna tvrdnja, objektivna i istinita, a kako je njezin autor u istom djelu nije u praksi slijedio! Pa ni u svojoj velikoj »Gramatici i stilistici hrvatskoga ili srpskoga književnog jezika«, Zagreb, 1899. i 1931. g. ne navodi među primjerima ni jedno muslimansko ime orijentalnog porijekla.

Ni autori Gramatike hrvatskoga ili srpskog jezika Ivan Brabec, Mate Hraste i Sreten Živković[16]) nisu u svoje djelo uvrstili ni jedno muslimansko ime orijentalnog porijekla premda na više mjesta navode velik broj naših antroponima.

To nije učinio ni Mihailo Stevanović u svojoj Gramatici srpskohrvatskog jezika za više razede gimnazije.[17]) Tek kasnije u svome opširnom djelu Savremeni srpskohrvatski jezik, knj. I[18]), govoreći o promjeni, tvorbi i akcentu općih i

[16]) Ivan Brabec- Mate Hraste, Sreten Živković — Gramatika hrvatskoga ili srpskog jezika (II izdanje), izd. »Školska knjiga«, Zagreb, 1954. g.

[17]) Mihailo Stevanović — Gramatika srpskohrvatskog jezika za više razrede gimnazije, (drugo izdanje), Novi Sad, 1954. g.

[18]) Mihailo Stevanović — Savremeni srpskohrvatski jezik, knj. I. »Naučno delo«, Beograd, 1964. (str. 628—692).

vlastitih imenica, Stevanović navodi kao primjere 13 muslimanskih imena orijentalnog porijekla *(Abdulah, Abidaga, Faik, Ibrahimbeg, Mujaga, Mustafaga, Malik, Refik, Sadik, Sule, Šefik, Smail-aga* i *Zafiraga),* od kojih 6 *(Abdulah, Faik, Malik, Refik, Sadik* i *Šefik)* prenosi iz zagrebačkog časopisa Jezik (god. VI, str. 140) i beogradskog časopisa Naš jezik (knji. XI, n. s. str. 34—36).

Ni rad Pavla Rogića »Ime kao predmet antroponimijskih ispitivanja« (Pitanja književnosti i jezika, knjiga treća, sveska prva i druga, Sarajevo, 1956) među velikim brojem raznovrsnih naših i stranih antroponima ne sadrži ni jedno muslimansko ime orijentalnog porijekla.

O ostalim radovima u kojima se posebno ili parcijalno govori i o muslimanskim imenima orijentalnog porijekla, bilo je riječi u prvom dijelu ovoga poglavlja.

Ni u jednom od spomenutih radova nigdje se eksplicite ne naglašava da su muslimanska imena orijentalnog porijekla sastavni dio naše opće antroponimije, da pripadaju našem jeziku, njegovoj fonetskoj i morfološkoj strukturi, njegovom akcenatskom sistemu i da ih zbog toga ne treba smatrati tuđim i stranim. *To je prvi put rekla Pravopisna komisija u Pravopisu ovakvom rečenicom:* »Naša muslimanska imena ne treba smatrati stranim, pa ih je bolje pisati u obliku: *Mithat, Ethem, Suphija* nego *Midhat, Edhem, Subhija.*«[19]) Slijedeći takvu misao i tvrdnju, prvi je Mate Hraste 1961. g. u svoj rad »Vlastito ime u Jugoslavena« uvrstio i 8 muslimanskih imena orijentalnog porijekla,[20]) zatim je Mihailo Stevanović 1964. naveo 14 (Savremeni srpskohrvatski jezik, knj. I), a najviše ih među primjerima spominje (oko stotinu) Mate Šimundić.[21])

[19]) Pravopis srpskohrvatskoga (hrvatskosrpskoga) književnog jezika, izd. Matica srpska i Matica hrvatska, Novi Sad i Zagreb, 1960. str. 65.

[20]) Mate Hraste — Vlastito ime u Jugoslavena, Jezik br. 2, 1961—1962. Zagreb, str. 39. i 40.

[21]) Mate Šimundić — Tvorba osobnih imena u hrvatskome ili srpskom jeziku, Založba Obzorja, Maribar, 1970.

Ne ulazeći zasad u to koliko je preporuka Pravopisne komisije u pogledu pisanja spomenutih imena dobra ili nije, (o tome će biti govora u poglavlju »Pravopisno-ortoepski aspekt muslimanskih imena orijentalnog porijekla«) *činjenica je da je s autoritativne, kompetentne, stručne i zvanične strane o tretmanu muslimanskih imena orijentalnog porijekla u nauci o našem jeziku rečena jedna istina, koju je davno trebalo reći, a evo zašto:*

1) Svako lično ime stranog porijekla kad uđe u naš jezik i prilagodi se njegovim zakonima i pravilima, *postaje sastavni dio naše antroponimije.* Tako su npr. imena: *Đorđe, Stevan* (iz grčkog), *Jovan, Ivan* (iz starohebrejskog), *Luka* i *Maksim* (iz latinskog) samo po etimološkom porijeklu strana, a po svemu drugom su *naša domaća imena,* i nikom ne pada na pamet da ih drukčije tretira.

2) Ako takva tvrdnja vrijedi, a vrijedi, za imena grčkog, latinskog i starohebrejskog porijekla, zašto ne bi vrijedila i za imena arapskog, turskog i perzijskog porijekla, pogotovo kad su se takva imena, kao što smo vidjeli: a) potpuno prilagodila fonetskoj i fonološkoj strukturi našega jezika kao i imena porijeklom iz grčkog, latinskog i starohebrejskog jezika, b) potpuno prilagodila morfologiji i tvorbenim modelima srpskohrvatskog jezika kao i imena porijeklom iz drugih jezika, c) potpuno usvojila naš novoštokavski četveroakcenatski sistem kao i druga imena stranog porijekla (iz grčkog, latinskog i starohebrejskog jezika).

3) Ako se u dosadašnjim onomastičkim proučavanjima na srpskohrvatskom jezičnom području muslimanskim imenima orijentalnog porijekla nije posvećivala dovoljna pažnja, zašto se ta praznina ne bi popunila kad takva imena nekoliko stoljeća egzistiraju u narodu koji govori srpskohrvatskim jezikom.

4) Pošto muslimanska imena orijentalnog porijekla u našem jeziku ne treba smatrati stranim već domaćim kao i sva druga slična imena po etimološkom porijeklu, *to ni njihovo naučno proučavanje ne smije biti odvojeno od naše opće antroponimije. Njih treba samo priključivati zajedničkom proučavanju svih ličnih imena koja postoje na našem jezičnom području. Ovaj rad je prilog takvom nastojanju.*

Ovakva gledanja na tretman muslimanskih imena orijentalnog porijekla u srpskohrvatskom jeziku sve više preovlađuju i u pisanoj i u usmenoj riječi naših jezičnih stručnjaka, jer se time ne samo kompletira naučno proučavanje naše antroponimije, *već se istodobno potvrđuje i učvršćuje i naše jezično zajedništvo.* To je lijepo pokazala i vrlo konstruktavna diskusija na Prvoj jugoslavenskoj onomastičkoj konferenciji održanoj u Tivtu od 22. do 24. oktobra 1975. g., gdje je oko 50 jugoslavenskih onomastičara pokazalo veliko interesovanje za naša muslimanska imena orijentalnog porijekla, *naglašavajući punu opravdanost njihova proučavanja i ravnopravnog tretiranja sa svim ostalim imenima na srpskohrvatskom jezičnom području.*

Kako nastaje lično ime

Lična imena ljudi pojavila su se u ona pradavna vremena kada je nastao i ljudski govor. Njih je kao dio jezika stvorila potreba komuniciranja među ljudima i ona su stara koliko i jezik, a jezik je star koliko i svijest. U vezi s tim Engels kaže: »Jezik je isto toliko star kao i svijest — jezik i jest praktična, i za druge ljude postojeća, i tako za mene samoga postojeća stvarna svijest, i jezik nastaje kao i svijest tek iz potrebe, iz stvarne nužde saobraćanja s drugim ljudima.«[22]) Lična imena su, dakle, kondenzovano iskustvo društva i društvenih zajednica, ona su odraz prošlih i sadašnjih kultura i civilizacija.

Pa kao što u prvobitnom jeziku rečenice i riječi nisu bile kao današnje, tako ni ljudska imena nisu bila kao današnja. To zapravo nisu ni bila lična imena u današnjem smislu te riječi već nadimci, vrlo često i opisno kazani. Takvih je imena doskora bilo u američkih Indijanaca, npr.: »Oko Sokolovo«, »Brza Strijela«, »Hitra Noga«, »Sivi Oblak«, »Ludi Konj« i dr. a ima ih i u drugih naroda.

---

[22]) K. Marks i F. Engels — Njemačka ideologija, I (»Marksizam i njegovi izvori«, tom 15—16, izd. »Kultura«, Beograd, 1964. str. 27—28)

Od najstarijih vremena lična imena su odraz narodnih shvaćanja i vjerovanja. Primitivni čovjek shvaćao je riječ drukčije nego današnji čovjek. Za njega riječ nije bila skup određenih glasova za prenošenje obavijesti, već poluga koja može pokretati jake nevidljive sile. Riječ je imala magijsku moć i takva njezina vrijednost počela se prenositi na lična imena ljudi. Tako su se kod primitivnih naroda razvila vjerovanja da zli duhovi mogu imati nepovoljan utjecaj na dijete pa mu se davalo ime koje će ga štititi od toga. Odgovarajućim imenom trebalo je demone i nečastive sile uplašiti ili odvratiti njihovu pažnju od djeteta. Zato su se djeci davala zaštitna (profilaktična) imena, obično imena opasnih životinja, a najčešće sa značenjem *vuk* (tur. *Kurt* = vuk, tur. *Kaplan* = tigar, panter, ar. 'Uṯmān (Osman) = mlada zmija, ar. *Uvejs* = vuk itd.) Doskoro je i u našem narodu bilo takvih shvatanja pa ih je Vuk Karadžić u svome Rječniku uz riječ *vuk* iznio ovako: »Kad se kakvoj ženi ne dadu djeca, onda nadjene djetetu ime Vuk, jer misle da im djecu vještice jedu, a na vuka da ne će smjeti udariti, zato su i meni ovako ime nadjeli.«[23])

Za davanje ovakvih imena mogu biti i drugi razlozi u kojima se vide tragovi totemističkih predstava. Naime, dijete s imenom opasne životinje trebalo bi da dobije i njezinu životnu sposobnost, snagu, izdržljivost, a i zaštitu kao njegovog totema. Na to upućuju stara slavenska imena: *Milovuk, Vukodrag, Vukobrat, Dobrovuk* i sl.

Davanje imena sa značenjem *lav* više je uobičajeno nego davanje imena sa značanjem *vuk*. Malo je naroda koji nemaju imena s takvim značenjem (grč. *Leon* = lav, ar. *Esed, Hajdar* = lav, tur. *Arslan* = lav, perz. *Šir* = lav, rus. *Lev* = lav i dr.). Vjerovatno su ljudi u toj snažnoj zvijeri vidjeli osim snage još i znake dostojanstva, vlasti pa je njezino ime postalo simbol takvih osobina i kod ljudi, a nije isključeno da se s tim miješaju i oni motivi koji su navedeni uz davanje imena sa značenjem *vuk*.

[23]) Vuk St. Karadžić — Srpski rječnik istumačen njemačkijem i latinskijem riječima, Beč, 1852.

Ima i drugih načina da se život djeteta zaštiti imenom od zlih duhova i nepoželjnih sila. Jedan od njih je davanje imena djetetu iz nekog stranog plemena, naroda ili pripadnika druge religije. Takvih pojava bilo je i u našim krajevima, posebno u porodicama gdje novorođenčad često umiru pa se »ne da u djeci«. Tada se npr. djetetu iz muslimanske porodice dade neko tipično kršćansko ime, a djetetu iz kršćanske porodice dade se karakteristično muslimansko ime.

Nemoćni u svome neznanju ljudi su tražili spas za svoju djecu i u imenima čije značenje treba da ih održi u životu pa su tako nastala imena: *Jašar* (tur. = on živi), *Dursun* (tur. = neka stane, neka ostane), *Živko, Stanko, Dabiživ, Boguživ* i sl.

Najviše imena nastalo je iz uvjerenja da će ime izvršiti sudbinski utjecaj na onoga koji ga nosi, pa su se djeci davala imena lijepa značenja, sa željom da u životu budu onakva kakvo ime imaju. U vezi s tim Pavle Rogić piše: »U antiki se vjerovalo, da će ime izvršiti utjecaj na onoga koji ga nosi. Rimljani su na pr. davali dječaku ime *Fortis* ne zato što je novorođenče bilo snažno ili srčano, nego da ono takvo postane. Ime *Faustus* (ili danas tal. Fausto) davalo se, da dijete u životu bude srećno. Iz te mistike izašla su vjerojatno imena galska Vercingetorix (veliki kralj), germanska Hrodoberhto (sjajna slava), naše Branimir, Branislav, Dobroslav, Hvalimir i sl. ...Mnoga naša imena kao Srećko, Dobra, Sretna i sl. dali su roditelji djeci ponajviše pod utjecajem svijesnim ili nesvijesnim takva vjerovanja.«[24]) Uz takvu ispravnu tvrdnju evo još primjera iz naše starije antroponimije: *Dobrobud, Dobrohval, Dobrogost, Dragobud, Držislav, Ljeporek, Miligost, Nosimir, Nudimir, Prvan, Radgost, Radobud, Sverad* i sl.

I na Istoku ima dosta takvih »lijepih imena«. U Arapa je vrlo često ime s osnovnim značenjem »sretan«, npr.: *Esad, Mesud, Said, Sead, Seid* i dr. a uz to još čitav niz

[24]) Pavle Rogić — Ime kao predmet antroponimijskih ispitivanja (Pitanja književnosti i jezika, knj. 3. sveska 1. i 2. Sarajevo, 1956. str. 46).

drugih imena s veoma lijepim značenjem, npr.: *Alija* (= uzvišen, velik, moćan), *Behidža* (= lijepa, krasna, blistava), *Fehim* (= bistar, oštrouman), *Hasan* (= lijep), *Muhamed* (= mnogo hvaljen), *Rešid* (= onaj koji ide pravim putem), *Salih* (= dobar), *Salim* (= zdrav) itd. a u Perzijanaca: *Bahtijar* (= sretan čovjek), *Behader* (= hrabar, neustrašiv), *Hurem* (= zadovoljan, veseo), *Kahraman* (= junak) i sl.

Čak i kamen može biti važan za postanak ljudskog imena. Njegove najvažnije osbine — tvrdoća i dugovječnost odavno su ljudima poznate pa žele da ih imaju i njihova djeca. Zato nije rijetkost da ima imena koja znače »kamen«, sa željom da nosilac takvog imena bude čvrst, trajan, tvrd i dugovječan. Naše ime *Kamenko* to potvrđuje, a također i ime *Petar*, koje u prijevodu sa starogrčkog znači »kamen, stijena«.

Imena su često nastajala i prema nekom obilježju s kojim se dijete rodi. To npr. mogu biti upadljivi mladeži. Sovjetski onomastičar u oblasti orijentalistike Alim Gafurov kaže da u Tadžika i Uzbeka ima mnogo imena u kojima se nalazi riječ *hol* (= mladež), npr.: *Hol, Holmat, Holmurad, Holbek*. Po narodnom vjerovanju srednjoazijskih naroda to je sretna oznaka, pa ime *Hol* treba djetetu da garantuje sretnu budućnost.[25])

I boja kose novorođenog djeteta može imati utjecaja na njegovo ime. Gafurov navodi da je rođenje djece sa svjetložutom ili riđom kosom relativno rijedak slučaj u srednjoazijskih naroda, pa se ta pojava odražava i u ličnom imenu. Tadžici takvo dijete nazivaju imenom *Zard*, ili *Zardak*, ili *Zardon*, što znači »Žuti«, ako ima crvenkastu kosu, daju mu ime *Surh, Surhak*, što znači »Crveni«, a dijete s plavim očima zovu *Kabud* (= Plavi) i t. sl.[26])

I u drugih istočnih naroda ima takvih imena, npr. u Arapa: *Aḥmär* (= Crveni), *Äswäd* (= Crni), *Äbyäḍ* (= Bijeli),

[25]) Алим Гафуров — Лев и Кипарис (О восточных именах) Академия наук СССР — Институт востоковедения, издательство »Наука«, главная редакция восточной литературы, Москва, 1971. стр. 4.

[26]) Алим Гафуров — op. cit. str. 4 i 5.

u Turaka: *Sari Saribey* (= Žuti), *Karabek, Karabey* (= Crni), *Akbey* (= Bijeli) itd. Toga je bilo, a i danas ima, i u naših naroda, npr.: *Bjeloglav, Crnoglav, Riđan, Gara, Zeljko* i sl.

Vrlo često u imenima se odražava vrijeme rađanja djeteta. Tako su npr. nastala imena: *Muharem, Safer, Ramadan, Redžep, Šaban, Ševal*, koja pokazuju mjesec u kojem je dijete rođeno. Rađanje na veliki praznik smatra se dobrim znakom, pa se djetetu daje ime toga praznika, npr.: *Bajram, Mevluda*, a ako se žensko dijete rodi u proljeće, u doba zelenila i cvjetanja, često dobije ime: *Behara, Rabija, Vesna*. Rodi li se dijete u zoru, može dobiti ime *Zoran* ili *Zorica*, a u imenu *Jesenko* lako je prepoznati naziv za godišnje doba »jesen«.

I imena biljaka i cvjetova česti su motivi za lično ime, osobito žensko. Tako imamo: *Đula* (perz. = ruža, cvijet) *Rejhan* (ar. = bosiljak), *Server* (perz. = čempres), *Karanfil, Ljiljana, Ljubica, Ružica, Sumbula* i sl.

Uz ovakve razloge za postanak ličnog imena postoje još i mnogi drugi, vezani za historijske događaje, društveni razvoj, kulturni napredak, politička zbivanja, međunarodne kontakte, razna zanimanja, pa čak i za modu. Tako su npr. pojava hrišćanstva i srednjovjekovna dominacija crkve mnogo utjecali na davanje crkvenih, svetačkih imena. »Taj je uticaj postao isključiv, kad je crkveni koncil u Tridentu (1563) odredio da se pri krštenju djeci daju samo svetačka imena.«[27]) Još više je u tome bio radikalan islam. Muhamed je u svoje vrijeme odlučno odbacivao sva predislamska imena koja su bilo čime podsjećala na mnogoboštvo i umjesto njih preporučivao nova koja nisu u suprotnosti s islamskom dogmatikom. Kasnije je prilikom islamizacije nearapskih naroda postala obaveza da se novom muslimanu dade takvo ime.

Na pojavu novih imena mnogo su utjecale revolucije i veliki pokreti. Mijenjajući društenu strukturu svaka revolucija donosila je i promjenu u imenima, dajući u njihovu izboru mnogo više slobode. U vezi s tim Pavle Rogić piše: »U velikoj francuskoj revoluciji otišlo se u tome i suviše

[27]) Pavle Rogić — op. cit. str. 47.

daleko, pa su neki revolucionari počeli davati svojoj djeci neobična imena kao Café Billard, Racine de la Liberté, Régénérée Vigueur. Kad su takva imena uzela maha, donesena je 1803. g. uredba, kojom se ograničavala takva sloboda i dopuštalo se samo, da roditelji pored kalendarskih imena mogu djeci davati imena poznatih ličnosti iz antike.«[28])

Poslije velike oktobarske revolucije u Rusiji, kad je registracija brakova i novorođene djece prestala biti posao crkve, nastala je prava ekspanzija novih i vrlo neobičnih imena. O tome sovjetski poznavalac ruske antroponimije N. A. Petrovski ovako piše: »Koristeći se slobodom izbora imena, roditelji su ponekad davali svojoj djeci posve neobična i ne baš lijepa imena. Zna se za oko tri hiljade novih i posuđenih imena, koja se, s rijetkim izuzetkom nikad neće ukorijeniti na ruskom tlu... Među njima su gotovo svi elementi Mendeljejevljevog sistema *(Radij, Vanadij, Volfram, Iridij, Rutenij* itd.) i minerali *(Granit, Rubin).* I geografski nazivi postaju lična imena *(Altaj, Himalaj, Kazbek, Ararat, Volga, Onjega, Amur, Kairo* itd.) i svi nazivi mjeseci od januara do decembra, matematički i tehnički termini *(Medijana, Radijana, Hipotenuza, Algebrina, Traktor, Turbina, Drezina, Dizel, Kombajn* itd.).

Vrlo mnogo imena bilo je stvoreno od revolucionarnih parola, naziva ustanova i t. sl. Na primjer: *Ikki* (Исполнительный комитет Коммунистического интернационала), *Roblen* (родился быть ленинцем), *Remizan* (революция мировая занялась), *Revvola* (революционная волна), *Revdit* (революционное дитя), *Lorikerik* (Ленин, Октябрьская революция, индустриализация, коллективизация, электрификация, радиофикация и коммунизм), *Lorieks* (Ленин, Октябрьская революция, индустриализация, электрификация, коллективизация, социализм)«[29])

Sličnih pojava, samo u manjem obimu, bilo je i kod nas poslije prvog, a osobito poslije drugog svjetskog rata. Poslije prvog svjetskog rata pojavila su se ženska imena

[28]) Pavle Rogić — op. cit. str. 47.

[29]) Н. А. Петровский — Словарь руских личных имен издателство »Советская энциклопедия«, Москва, 1966. (стр. 7).

Divizija i *Armija,*[30]) a poslije naše socijalističke revolucije (1941 — 1945) nastala su imena npr.: *Ninela* (obrnuto čitanje imena Lenin + a), *Melis* (žensko ime složeno od početnih slova u prezimenima: Marks, Engels, Lenjin i Staljin), *Zrena* (Za Republiku naprijed!), *Sovjetka* i sl.

Popularnost nekih državnika i političara dosta je utjecala da se novorođenčetu dade njihovo ime ili prezime kao ime, ili njihovo ime postane komponent novog imena. Tako danas nailazimo na imena: *Naser, Titomir, Nehru, Indira* i sl. a ne treba zanemariti ni popularnost poznatih sportista i glumaca čija su imena dobila mnoga djeca. npr. *Ademir, Alen, Đina, Muhamed-Ali* i dr.

Što smo bliže savremenom životu, sve se više osjeća utjecaj mode na lična imena ljudi. Taj se utjecaj, doduše, vrši od davnih vremena, sad jače, sad slabije kao težnja svakog čovjeka da bude savremeniji, ali moda u izboru imena, kao i svaka druga moda, ima u sebi pored dobrih strana i dosta nastranosti, pa i štete. U posljednje vrijeme u nas nastaju pomodarska imena koja se ne mogu svrstati niujedan jezik, pa ih je nemoguće prevesti i zbog toga nemaju nikakva značenja. Mnoga od njih po svome obliku pogrešno navode na dojam da su arapskog, perzijskog ili turskog porijekla, a u stvari su nastala slobodnim premještanjem glasova nekog orijentalnog imena, ili su potpuno samovoljno tako konstruirana da po formi liče na neko arapsko, tursko ili perzijsko ime, ali po sadržaju i značenju nemaju nikakve veze s tim jezicima, ili je imaju samo djelimično, npr.: *Adijata, Aldin, Almir, Alvir, Elzana, Edis, Ernad, Esmir, Esvedin, Emsad, Fatmir, Irmir, Igdeta, Ismar, Ismir, Merdina, Nasmir, Salmir, Sanita, Selvedina, Sejmedin, Vedin, Zeledin, Zurahid* itd.

Neka od takvih imena nastala su spajanjem početnih glasova roditeljskih imena, npr. *Ismar* (od Ismet i Marija), *Ismir* (od Ismeta i Miroslav, ili od Ismet i Mirheta), *Salmir* (od Salih i Mirsada, ili od Saliha i Mirko), *Fatmir* (od Fatima i Miroslav, ili od Fatima i Miralem), a neka su stvorena kao slaba imitacija imena drugih naroda, ili su jednostavno izmišljena da bi bila moderna.

[30]) Saopćenje dra Velimira Mihajlovića

Radi mode neka se klasična imena namjerno »moderniziraju« pa od *Elizabeta* postaje *Beti*, od *Gabriela* — *Gabi*, od *Haris* — *Hari*, od *Emina* — *Emi*, od *Fatima* — *Fati*, od *Hanifa* — *Hani*, od *Merjema* — *Meri* i sl.

O štetnim posljedicama moderniziranja imena beogradska »Politika« je 16. marta 1976. g. donijela jedan kraći članak u kojem između ostalog stoji kako je talijanska televizija prikazivala seriju filmova o avanturama nekog izmišljenog egzotičnog pustolova SANDOKANA, i da je ta serija izazvala kod publike oduševljenje koje je poprimilo razmjere masovne histerije. »I kao što je trebalo očekivati« (piše u tom članku) »jedan srećan otac muškog deteta, rođenog u vreme prikazivanja serije, nadenuo je svom čedu ime Sandokan. Vest je naravno stigla u novine. To je navelo jednog novinara da se zamisli nad fenomenom pomodnih imena. Nije žalio truda, već je ispitao po matičnim uredima frekvenciju neobičnih imena ili imena poznatih ličnosti nadenutih nesrećnoj deci. Kažemo »nesrećnoj« zbog toga, što kada oduševljenje za poznate ličnosti prođe, njihova imena izgledaju više smešna nego interesantna.

Pre dvadeset godina u Italiji je bila vrlo popularna kviz emisija »Ostavi ili udvostruči«, koju je vodio još popularniji Majk Buonđorno. Danas je njegova slava prošla, ali na hiljade Majkova u Italiji sada stasava za vojsku, posao ili ženidbu.

Vrlo često možete da odredite godine neke osobe po imenu koje nosi. Italijanke koje nose ime Libija ili Derna, neće moći nikakvom šminkom da sakriju činjenicu da su rođene negde oko 1912.«

Na kraju toga članka stoji još i ovo: »Uz reku Pijave (poprište krvavih bitaka za vreme I svetskog rata) još uvek možete naći nekog šezdesetogodišnjeg seljaka koji nosi ime Firmato (= potpisani) zato što je njegov patriotski nastrojen otac čitajući, ili kada su mu čitali vojni bilten, shvatio da reč »firmato« uz prezime generala Kadorne mora biti njegovo ime.«[31])

[31]) Nepotpisan članak — »Teško je kada prođe moda«, Politika, 16. marta 1976. g. Beograd, str. 21.

Nemoguće je nabrojiti sve razloge i motive koji su uzrok pojavi nekog imena. Njih ima veoma mnogo i često su internacionalni bez obzira na rasu, jezik, nacionalnu i vjersku pripadnost, a ima ih i specifičnih koji su karakteristični samo za neke etničke, rasne ili vjerske grupacije. Čak ih ima koji nastaju iz indvidualnih psiholoških pobuda. Ipak ovo što je dosada navedeno, bit će dovoljno da se vidi kako je postanak ličnog imena vrlo zanimljiva i lingvistička, i etnološka, i historijska, i sociološka pojava, da još nije, bar kod nas, temeljito proučena i da će uvijek biti vrijedna naučne pažnje.

O predislamskim imenima muslimanskih predaka

Kad su Južni Slaveni, među koje spadaju i preci jugoslavenskih Muslimana, naseljavali u 7. stoljeću prostore Balkanskog poluostrva, donijeli su sa sobom i elemente svoje materijalne i duhovne kulture iz posljednje faze rodovsko-plemenskog društvenog uređenja (način obrade zemljišta i gajenja stoke, obrađivanje metala, kućno zanatstvo, zajedničko obavljanje poslova, politeističko obožavanje prirodnih sila, jezik, lična imena i dr.). Osim jezika, koji nije u užem smislu klasna pojava već šira historijska kategorija, najveći dio takve kulture naši preci su kasnije u novim socijalnim, ekonomskim, kulturnim i političkim uslovima postepeno napuštali, mijenjali ili modificirali prihvatajući istovremeno materijalnu i duhovnu kulturu klasnoga društva. Među prvim elementima takve (klasne) kulture usvojena je monoteistička religija, najprije hrišćanstvo, a kasnije djelimično islam, pa je i jedno i drugo znatno utjecalo i na lična imena Južnih Slavena.

Prije pokrštavanja naši narodi nisu imali ličnih imena koja imaju bilo kakvu vezu s crkvenim i biblijskim ličnostima, čija su imena po etimološkom porijeklu iz aramejskog, starohebrejskog, grčkog ili latinskog jezika, već su imali imena slavenskog korijena, vezana značenjem za prirodne pojave, životinje, biljke, plemenske običaje, ljudske osobi-

Deichmanske bibliotek

ne, raznovrsne emocije i pojmove iz svakodnevnog života i rada. Evo nekoliko takvih imena zabilježenih u historijskim izvorima i dokumentima:

Beridrag, Berivoj, Bjelimir, Bjeloglav, Bjelava (ž), *Bjeljak, Blagomir, Boguživ, Boljedrag, Boljerad, Božetjeh, Bran, Branimir, Braslav, Bratorad, Budimir, Cjeligoj, Crnomuž, Časlav, Črnoglav, Čudomir, Dabiživ, Desibrat, Desimir, Desislava* (ž), *Djedomir, Djedoslav, Djedovit, Dobra* (ž), *Dobrobud, Dobrogost, Dobrohval, Dobroslav, Dobroslava* (ž), *Dobrovit, Dobrovuk, Domagoj, Domorad, Draga* (ž), *Dragobrat, Dragobud, Dragomir, Dragomira* (ž), *Dragomuž, Dragonja, Dragoslav, Dragoslava* (ž), *Dragovit, Draževit, Dražmir, Držiha, Držimir, Držislav, Družak, Godeslav, Godimir, Goja* (ž), *Gojislava* (ž) *Gojmir, Gojnik, Golem, Golub, Gorazd, Gostimir, Grd, Hotimir, Hranimir, Hvalimir, Krajina, Klonimir, Krasimir, Kupljen, Labud, Leledrag, Ljeporek, Ljubidrag, Ljubomir, Ljudevit, Ljudislav, Ljutostrah, Mal, Medvjed, Miligost, Milovuk, Mislav, Muntimir, Nosimir, Nudimir, Njegomir, Njegoslav, Perunika* (ž), *Povržen, Predilo, Predimir, Predislav, Preljub, Prerad, Pribidrag, Pribigoj, Pribimir, Pribina, Pribitjeh, Prisigoj, Prodan, Prvan, Prvonjeg, Prvoslav, Prvoslava* (ž), *Radgost, Raden, Radmuž, Radoboj, Radobud, Radočaj, Radonjega* (ž), *Radoslav, Radoslava* (ž), *Ratimir, Sebedrag, Slavac, Slavogost, Slavuša* (ž), *Slovan, Slovin, Stanivuk, Strojimir, Sverad, Tihorad, Tjehomil, Tolimir, Tolislav, Tomimir, Trpimir, Tvrtko, Većedrag, Velislava* (ž), *Višeslav, Vitodrag, Vlastimir, Vlk, Vlkac, Vlkan, Vlkodrug, Vlkomir, Vlkoslav, Vojdrug, Voleša, Volislava* (ž), *Vučica* (ž), *Vuk, Vukac, Vukava* (ž), *Vukdrag, Vukna* (ž), *Vukobrat, Zdemir, Zdeslav, Zemidrag, Zovac, Žarketa, Želibor, Želidjed, Želidrag, Želislav, Želislava* (ž), *Želist, Žitigoj, Živana* (ž) i dr.[32])

[32]) Konstantin Jireček — Istorija Srba, prva knjiga do 1537. g. drugo ispravljeno i dopunjeno izdanje, »Naučna knjiga«, Beograd, 1952. g.

Ferdo Šišić — Povijest Hrvata u vrijeme narodnih vladara, Zagreb, 1925. g.

Mate Hraste — Vlastito ime u Jugoslavena, Jezik br. 2/61 — 62. Zagreb.

Pozivajući se na Miklošiča i Maretića, Konstantin Jireček u svome djelu »Istorija Srba«, govoreći o Slavenima prije pokrštavanja, piše: »Slovenska imena lako se razlikuju od iranskih, tračkih, ilirskih i keltskih imena. Samo se neke forme podudaraju sa germanskim kao *-mir* i *-gost* sa germ. *-mar* i *-gast*. Ženska imena razlikuju se od muških, a poznaju se po vokalnom završetku (Dragomira, Miroslava, Radonjega itd.). Naravno, i Sloveni, kao i svi drugi narodi, rado upotrebljavaju imena životinja, kao Vlk (novo srp. Vuk), pa i u mnogobrojnim složenim imenima (Vlkoslav, Vlkodrug, Vlkomir), Medvjed, Golub, Labud. Uzimaju se i nazivi biljaka, kao ženska imena Jagoda i Perunika (Iris). Pored toga dolaze imena sa predlozima, kao Preljub, Prerad, Predimir, ili sa negacijom (ne) kao Nenad »neočekivani«, tako isto i apotrepejska, kao staro srpsko ime Povržen (diminutiv Površko), »odbačeni«, koje potpuno odgovara poznolatinskom Proiectus. Imena Prodan i Kupljen ukazuju na stare društvene odnose. Nazivi po osobinama, kao Golem, Mal, Bjeloglav, Črnoglav čine prelaz ka nadimcima u docnijem srednjem veku. Jako raznovrsna imena kratkoga oblika vrlo su česta kod ženskih imena: Goja, Mira, Dobra, Draga, Slavuša itd.«[33])

Iz navedenih primjera jasno se vidi da su Slaveni imali vrlo mnogo složenih imena, čije značenje nije teško pogoditi. Sklonost za tvorbu takvih antroponima zadržali su i poslije primanja kršćanstva, koje im je postepeno naturalo crkvena imena neslavenskog porijekla. To je konstatovao i Tomo Maretić u svojoj studiji »O narodnim imenima i prezimenima u Hrvata i Srba« gdje kaže: »Neke riječi što dolaze u složenim imenima tako su Slovenima mile, da ih slažu i s onakim riječima, s kojima ne daju pravoga ili baš nikakoga smisla. To osobito vrijedi za riječ *-slava* i *-mir*. Da je tako, to dokazuju onake složenice gdje je koje kršćansko ime složeno sa slovenskom riječju; npr. *Dminoslav* (stari pisci I. str. IX), *Đurislav* (u acta croatica 75 nalazimo adjektiv Jurislavļ), *Đurisava... Hristivoje..., Vidosav (Vidoslav), Vidosava...*«[34])

[33]) Konstantin Jireček — op. cit. str. 36.

[34]) Tomo Maretić — op. cit. knj. 81. str. 111.

Kad su tokom 8. i 9. stoljeća južnoslavenska plemena počela masovno odbacivati rodovsku mnogobožačku religiju i primati jednobožačko hrišćanstvo, počelo je dolaziti do promjene i u ličnim imenima. Starozavjetne, a osobito novozavjetne priče i parabole postaju kod novih hrišćana sve popularnije, a sveci, mučenici i bogougodne ličnosti iz takvih priča ističu se u crkvenim propovijedima i knjigama pokrštenim Slavenima kao uzorne ličnosti. Tako dolazi do postepenog prodiranja u južnoslavensku antroponimiju raznih biblijskih i crkvenih imena čija je etimologija neslavenskog porijekla. Taj proces je crkva svjesno pomagala raznim vidovima svoje djelatnosti, a najviše aktom krštenja novorođenog djeteta kad mu se zvanično davalo lično ime.

Međutim, ne može se reći da se uzimanje imena po želji crkve pretvaralo u strogu obavezu i da je bilo uslov za primanje nove hrišćanske vjere. Hrišćanin ili kršćanin je mogao biti i onaj ko je zadržao ili sebi odabrao neko slavensko ime. O tome Pavle Rogić piše ovako: »U prvim stoljećima Srednjega vijeka kršćanstvo je iz razumljivih razloga dopuštalo dosta veliku slobodu u izboru imena pri krštenju djece i odraslih. Ali kad se kršćanstvo raširilo i uhvatilo korijena u životu pojedinih naroda, osjeća se sve jači utjecaj crkve pri davanju imena. Kult svetaca i lica, koje je crkva kanonizirala, a preko njihova kulta i njihova imena dolaze, naročito od 12. v., sve više u upotrebu. Taj je utjecaj postao isključiv, kad je crkveni koncil u Tridentu (1563) odredio, da se pri krštenju djeci daju samo svetačka imena.«[35])

Tako su naši pokršteni južnoslavenski preci po preporuci i naređenju crkve počeli uzimati lična imena neslavenskog porijekla, najviše iz grčkog, latinskog i starohebrejskog jezika, a ponešto iz akadskog i aramejskog, npr.: *Adam* (st. hebr.), *Aleksandar* (grč.), *Ana* (st. hebr.), *Andrija* (grč.), *Anton* (lat.), *Arsen* (grč.), *Baltazar* (akad.), *Eva* (st. hebr.), *Eugen* (gr.), *Fabijan* (lat.), *Filip* (grč.), *Georgije, Đorđe* (grč.), *Helena, Jelena* (grč.), *Ignjat* (lat.), *Irena, Irina* (grč.),

[35]) Pavle Rogić — op. cit. str. 47.

Ivan, Jovan (st. hebr.), *Jakob, Jakov* (st. hebr.), *Jevrem* (st. hebr.), *Josip, Josif* (st. hebr.), *Katarina, Kata* (grč.), *Klara* (lat.), *Lazar* (st. hebr.), *Lovro* (lat.), *Lucija* (lat.), *Luka* (lat.), *Maksim* (lat.), *Marija* (?), *Marko* (lat.), *Matija* (st. hebr.), *Mihailo* (st. hebr.), *Natalija* (lat.), *Nikifor* (grč.), *Nikola* (grč.), *Pavle* (lat.), *Petar* (grč.), *Savo* (st. hebr.), *Silvije* (lat.), *Simeon, Simeun* (st. hebr.), *Sofija* (grč.), *Stjepan, Stevan* (grč.), *Tadija* (aram.), *Teodor, Todor* (grč.), *Toma* (aram.), *Trifun* (grč.), *Vasilije* (grč.), *Veronika* (grč.), *Vinko* (lat.) i dr.

No i pored nastojanja crkve da kod slavenskih hrišćana odnosno kršćana učvrsti samo svetačka, biblijska lična imena, naši preci su uporno čuvali i narodna imena slavenskog porijekla. U tome ih nije mogao potpuno spriječiti ni islam, koji je od svojih pristalica obavezno zahtijevao uzimanje tradicionalnih islamskih imena iz orijentalnih jezika. Tako su se i među najortodoksnijim muslimanima u Bosni i Hercegovini još prije 200 — 300 godina mogla čuti narodna slavenska imena kao: *Bjelan, Draga, Dragija, Draguna, Gara, Gospa, Nahod, Plema, Zekan, Zlata, Zlatija, Zlatka, Vila,* a ona postoje i danas baš u onim sredinama koje su sve do najnovijih dana dobro čuvale svaku etnološku tradiciju.[36])

[36]) Muhamed Hadžijahić tvrdi da su se imena *Zlata, Zlatija Zlatka* zadržala kod bosanskohercegovačkih Muslimana zahvaljujući ostatku praslavenskog kulta prema boginji Zlatni, pa u vezi s tim kaže: »Kult Zlatne kao da je bio toliko jak, da je u bosanskih Muslimana sve do danas ostalo jedno od rijetkih imena na narodnom jeziku ime *Zlatija* ili *Zlatka.* Islamizacijom su potisnuta osobna imena (pa dobrim dijelom i prezimena) na narodnom jeziku i zamijenjena islamskim. Od ranijih ženskih imena najraširenije je bilo *Zlatija* ili *Zlatka.* Ako je kult nebesne Zlatne vremenski bio dopro do početka primanja islama, onda sigurno nije bez veze s tim kultom okolnost što se ime koje se vjerovatno njoj u počast nadijevalo uporno održalo usprkos predominantnosti arapsko-tursko-perzijskih imena.«

Muhamed Hadžijahić — Predislamski elementi u kulturi bosanskih Muslimana, izd. Univerzitet u Sarajevu, Fakultet političkih nauka i Institut za društvena istraživanja, Sarajevo, 1973. g. (str. 43).

Pojava muslimanskih imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini

Dolazak Turaka u Bosnu i Hercegovinu i njihova četiristogodišnja apsolutna dominacija djelovali su snažno i dugo na cjelokupan život naših naroda i to u više pravaca. Prije svega nestalo je samostalne srednjovjekovne bosanske države i s njom zajedno svih prava i pravno-političkih atributa koji su joj pripadali. S tim u vezi pojavila se nova organizacija uprave i nova struktura političkog poretka. Zatim su nastali novi društveni i ekonomski odonsi i unutar tih odnosa nova prava i obaveze (čiflučenje, timari, zijameti, raznovrsni porezi, dažbine itd.). Posebna novost s dalekosežnim posljedicama bila je nova vjera — islam, koja je »poslužila kao prvobitna osnova za nastanak posebnog etničkog subjektiviteta. Prihvatanje islama dalo je njegovim vjernicima odgovarajuće obilježje, kao što je to, uostalom, učinilo hrišćanstvo sa našim narodima koji su ga prihvatili.«[37]) To novo obilježje ogleda se u raznim vidovima kulturnog, javnog i privatnog života: u arhitekturi, u književnom stvaralaštvu, običajima, nošnji, i što je za nas ovdje od posebnog značaja, u ličnim imenima.

Da je pojava muslimanskih ličnih imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini posljedica islamizacije, to za nauku nije sporno, ali još uvijek nije dovoljno rasvijetljeno pitanje na koji je način vršena islamizacija bosanskohercegovačkog stanovništva. Nastojeći da o tome nešto kaže, Salim Ćerić je na početku svoga izlaganja odmah dao ovakvu konstataciju: »U postojećoj naučnoj literaturi nema cjelovitijeg odgovora na pitanje kada i kako je izvršena islamizacija domaćeg, posebno slovenskog stanovništva u našim krajevima.«[38])

Do istog zaključka došao je kasnije i Adem Handžić, koji se više godina temeljito bavio tim pitanjem koristeći se svim dostupnim objavljenim i neobjavljenim turskim izvorima i drugom mnogobrojnom naučnom literaturom. U vezi s tim on kaže: »Proces islamizacije stanovništva naših zemalja pod Turcima još nije dovoljno rasvijetljen u našoj istoriografiji. U razmatranju tog značajnog problema postoje različita gledišta i stavovi, naročito u vezi s početkom tog procesa, intenzitetom i uslovima pod kojima je tekao, te u pogledu etničke i konfesionalne strukture stanovništva koje je prelazilo na islam. Mnoga od tih pitanja su i danas otvorena premda o nekim od njih postoje određeniji stavovi i zaključci.«[39]) Pet godina kasnije Handžić takvo svoje mišljenje ponavlja još odlučnije ovako: »Problem islamizacije uopće nije u našoj istoriografiji još ni izdaleka rasvijetljen. Radovi koji su se direktno bavili tim pitanjem predstavljaju još uvijek samo manje ili više značajne priloge. Oni se prije svega odnose samo na Bosnu koja je, istina, u odnosu na širinu i intenzitet tog procesa predstavljala specifičnost u odnosu na druge naše zemlje.«[40])

Kao što se vidi, problem islamizacije našeg stanovništva još uvijek traži svoju temeljitu naučnu analizu i sintezu, bez kojih se ne mogu donositi sigurni zaključci. Taj posao pripada svakako historičarima i dok ga oni ne obave, mi ćemo se u proučavanju nastanka muslimanskih imena orijentalnog porijekla oslanjati na one činjenice koje je nauka dosad sigurno utvrdila.

Bez obzira na motive i razloge zbog kojih je jedan dio stanovništva u Bosni i Hercegovini počeo primati islam, bez obzira i na vrijeme kad ga je primao i kako ga je primao, činjenica je da se uz usvajanje nove vjere islama, *moralo obavezno uzeti i novo lično ime* kao formalno obilježje pripadnosti novoj religiji. Pošto u cijelom islamiziranom svijetu odavno vlada običaj da novi muslimani uzimaju imena iz jezika donosioca islama (Arapa i Turaka), to su i naši preci primajući islam morali uzeti neko ime uobičajeno kod Turaka, uglavnom arapskog, perzijskog, turskog ili staro-

[37]) Atif Purivatra — Nacionalni i politički razvitak Muslimana, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1970. g. str. 5.

[38]) Salim Ćerić — Muslimani srpskohrvatskog jezika, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1968. g. str. 48.

[39]) Adem Handžić — O islamizaciji u sjeveroistočnoj Bosni, Prilozi za orijentalnu filologiju, sv. XVI — XVII, 1966—67. Sarajevo, 1970. str. 5.

[40]) Adem Handžić — Tuzla i njena okolina u XVI vijeku, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1975. g. str. 117.

hebrejskog porijekla. Na koji su način oni uzimali nova imena, da li su ih mogli birati ili ne, jesu li znali njihovo značenje u prijevodu na naš jezik ili nisu, o tome nemamo pouzdanih podataka. Samo jedan kratak tekst u jednom turskom rukopisu iz 1585. g. što ga je preveo i objavio H. Mehmed Handžić, govori nešto o tome. Između ostalog u tom rukopisu piše i ovo: »Svaki jednostavno svoje ime prevede na turski jezik. Kome je bilo ime »Živko«, prozove se »Jahja«, kome je bilo ime »Vuk«, uzme ime »Kurt«, a kome je bilo ime »Gvozden«, uzme ime »Timur«. Čim se prozovu muslimanskim imenima, džizja[41]) bude ukinuta. . .«[42])

Iz najranijih turskih popisa (od 1476 — 1543) s imenima stanovnika koji su zakupljali prihode raznih bosanskih rudnika, voskarnica ili slanih izvora oko Tuzle, vidi se jasno doskorašnje kršćansko porijeklo zakupnika. Prema naučnoj dokumentaciji Adema Handžića evo nekoliko njihovih imena: *Husein,* sin Radičin, *Jahja,* sin Stjepanov, *Nesuh,* sin Rankov, *Džafer,* sin Radosava, *Husein,* sin Matijin, *Imran,* sin Vuksanov, *Hasan,* sin Slavkića (Slavčića?) i dr. »U pojedinim domaćinstvima, koja su često predstavljala prave zadruge, sretamo ponekada šarolik sastav iz konfesionalnog aspekta. Braća, bratići, stričevi, stričevići, sinovci, otac, djed razlikovali su se po vjeri, odnosno po imenima, a svi su katkad bili članovi jednog domaćinstva. U selu Dubravama (Spreča) primićur Džafer, sin Abdulahov, imao je u istom domaćinstvu još 9 odraslih muških članova, od kojih su sedmorica bili kršćani: Džaferov brat Petar, stric Vukas i petorica stričevića: Đuro, Pavko, Radovan, Radman i Vukman, dok su sinovi Džaferovi nosili imena Ali i Bali.«[43])

Prema svim naučnim dokumentima i podacima do kojih se dosada došlo, može se sigurno pretpostaviti da je u prvim decenijama islamizacije pristupanje islamu imalo deklarativan karakter i da se sastojalo samo u uzimanju muslimanskog imena. Vjerske razlike nisu dovodile do bilo kakvog podvajanja. »Omladina je obično formalno primala islam i živjela u zajednici sa roditeljima kršćanima, žene novih muslimana dugo su zadržavale ranija imena, muslimani i kršćani u zajednici su zakupljivali krupne državne prihode, jedni za druge pred sudovima jamčili i pomagali se u svim poslovima, a kršćansko porijeklo nikome nije ni u čemu smetalo itd.«[44])

Kasnije se proces islamizacije ubrzavao i kvalitativno mijenjao razvojem kasaba i gradova, a posebno poslije katastrofalnog poraza ugarske vojske kod Mohača 1526. g. kad je nastala rezignacija i opće demoralisanje kršćanskog stanovništva. »U takvim prilikama je zavladalo očito kolebanje i strah u narodu, jer je propašću Ugarske bila ugašena svaka nada u povratak bilo koje kršćanske vlasti u Bosni.«[45])

U vezi s preuzimanjem novih imena zanimljivo je istaći činjenicu da je jedan dio novih muslimana u početku islamizacije prikrivao nemuslimansko ime oca imenom *Abdulah* (= božiji sluga), a veći dio je očevim imenom jasno deklarisao svoju bivšu pripadnost hrišćanstvu ili bogumilstvu. Koncem 16. i početkom 17. stoljeća situacija se u tom pogledu mijenja pa se nemuslimansko ime oca gotovo uvijek prikriva, najčešće imenom Abdulah, a predislamska konfesionalna pripadnost se ne ističe. Za takvu pojavu Adem Handžić kaže da je »rezultirala iz općih političkih prilika, naročito iz ratnog stanja (1593 — 1606) sa zapadnim zemljama.«[46])

Turski dokumenti iz 16. stoljeća, koji se odnose na tuzlansku oblast, sadrže dosta ličnih imena prvih prelaznika na islam s imenima njihovih očeva. Pogledajmo najčešća od njih koja su objavljena u spomenutoj studiji Adema Handžića:

[41]) Džizija je desetina koju je plaćalo nemuslimansko stanovništvo.

[42]) Mehmed Handžić — Jedan prilog povijesti prvih dana širenja islama u Bosni i Hercegovini (»Narodna uzdanica«, Kalendar za god. 1938. drugo izd. Sarajevo), str. 39.

[43]) Adem Handžić — op. cit. str. 128. i 129.

[44]) Adem Handžić, op. cit. str. 142.

[45]) Adem Handžić, op. cit. str. 122.

[46]) Adem Handžić, op. cit. str. 142.

Ahmed, bratić Milovca
Ahmed, sin Abdulaha
Ahmed, sin Mahmuda, posjednik baštine
Ahmed, sin Mustafe, posjednik baštine
Ahmed, sin Vukosava, posjednik baštine
Aiša, kći Ferhada, posjednica zemina
Ajdin, čizmedžija
Ajas, sin Milutina
Ajdin, sin Pavla
Alija, sin Abdulaha, primićur
Alija, sin Abdulaha, trgovac
Alija, sin Bartola, posjednik vinograda
Alija, sin Ivana, posjednik baštine
Alija, sin Matije
Alija, sin Nikole, tabak
Alija, sin Pavla
Alija, sin Peruna, posjednik čifluka
Alija, sin Tomaša
Alija, sin Vučehne, primićur
Alija, sin Vukca, posjednik baštine
Balaban, sin Abdulaha
Balaban, sin Milovca
Bajezid Mijošić, čizmedžija
Balija, sin Abdulaha
Balija, sin Božidara
Balija, sin Jusufov, čizmedžija
Balija, sin Nikole
Balija, sin Pavla, posjednik baštine
Balija, sin Tomaša
Balija, sin Vukoja
Behram, sin Bartola
Behram, sin Mehmeda, posjednik čifluka
Derviš, sin Alije, posjednik čifluka
Derviš, sin Lutfullaha, katib
Džafer, sin Abdulaha, posjednik baštine
Džafer, sin Abdulaha, primićur
Džafer, sin Abdulaha, rajetin
Džafer, sin Jusufa, posjednik vinograda
Džafer, sin Milutina, posjednik baštine
Džafer, sin Pavla
Džafer, sin Radina, posjednik baštine
Džafer, sin Radosava, zakupnik rudnika Hranče i Bohorine
Ferhad, sin Abdulaha, primićur
Ferhad, sin Grgura
Ferhad, sin Ivana
Ferhad, sin Matijaša

Ferhad, sin Milutina, posjednik baštine
Ferhad, sin Boška, posjednik baštine
Firuz, sin Ahmeda, posjednik vinograda
Firuz, sin Radoja, posjednik baštine
Hamza, sin Đure
Hamza, sin Milutina
Hamza, sarač
Hasan, sin Abdulaha, katib
Hasan, sin Abdulaha, primićur
Hasan, sin Ivana, posjednik baštine
Hasan, sin Marka, posjednik baštine
Hasan, sin Mihaila, posjednik baštine
Hasan, sin Radina, posjednik baštine
Hasan, sin Slavkića, zakupnik prihoda u rudnicima Hranče, Bohorine i Krupnja
Hizir, sin Abdulaha, posjednik vinograda
Hizir, sin Nikole, rajetin
Hizir, sin Radivoja, posjednik baštine
Hizir, sin Vladislava, posjednik baštine
Husein, sin Bogdana, posjednik baštine
Husein, sin Matije, zakupnik prihoda u nahijama Bohorini i Rađevini
Husein, sin Milutina, katib
Husein, sin Radice, zakupnik prihoda srebreničkih rudnika
Husein, sin Tomaša
Husein, sin Vukana
Husein, sin Vukasa, posjednik vinograda
Ibrahim, zakupnik
Ibrahim, sin Abdulaha, posjednik baštine
Ibrahim, sin Đure
Ibrahim, sin Tomaša
Ibrahim, sin Vukana
Ilijas, kasap
Imran, sin Vuksana, zakupnik skele Ljubovije
Jahja, sin Stjepana, zakupnik poreza u Srebrenici
Jusuf, sin Abdulaha, posjednik baštine
Jusuf, sin Abdulaha, primićur
Jusuf, sin Ivka, zlatar
Jusuf, sin Milutina
Jusuf, sin Pavla, rajetin
Jusuf, sin Vukića, posjednik baštine
Jusuf, sin Vukoja
Kemal, sin Bartola
Kurd, sin Ivka

Kurd, sin Mahmuda

Mahmud, sin Bogiše

Mahmud, sin Grgura

Mahmud, sin Radice, posjednik baštine

Mehmed, sin Milutina

Mehmed, sin Radosava

Mustafa, kalajdžija

Mustafa, sin Hizira, posjednik baštine

Mustafa, sin Kasima, primićur

Nesuh, sin Abdulaha, posjednik čifluka

Nesuh, sin Ranka, zakupnik voskarnice u Zvorniku

Nesuh, sin Vukosava, posjednik vinograda

Ramadan, ćurčija

Ramadan, sin Bogiše

Redžep, kasap, osnivač mahale u Zvorniku

Rizvan, sin Abdulaha, posjednik vinograda

Sulejman, sin Abdulaha, primićur

Šihabudin, sin Bartola

Turhan, sin Hizira, timarnik

Turhan, sin Mustafe, posjednik vinograda

Turhan, sarač

Velija, sin Jusufa, kovač

Velija, sin Tomaša

Zulfikar, čauš, posjednik čifluka

Zulfikar, katib, posjednik čifluka[47])

Iz ovog kratkog popisa jasno se vidi da u početku islamizacije nije bilo velikog registra ličnih imena orijentalnog porijekla. Ako bi se uzela u obzir i ona imena što se rjeđe pojavljuju, bilo bi ih svega nešto preko stotinu. Tek kasnije, kad je turska dominacija u našim krajevima postala dugotrajna, kad su orijentalni jezici preko raznih vidova obrazovanja sve više otvarali put upoznavanju arapske, perzijske i turske kulture, kad je religiozno obučavanje preko mekteba i medresa postojalo sve šire, tada se počeo povećavati i broj raznovrsnih ličnih imena orijentalnog porijekla.

[47]) Adem Handžić — op. cit. str. 376 — 386.

Prilagođavanje muslimanskih imena orijentalnog porijekla našem jeziku

Muslimanska imena orijentalnog porijekla potječu iz jezika potpuno različitih po svojoj unutrašnjoj strukturi, porijeklu i osnovnim karakteristikama. Arapski jezik pripada semitsko-hamitskoj skupini jezika i daleko je bliži npr. hebrejskom nego turskom ili perzijskom jeziku, s kojima nema velike sličnosti. Turski jezik pripada uralo-altajskoj skupini jezika i po svojoj morfološkoj strukturi i još nekim drugim osobinama nema veze ni s arapskim, ni perzijskim jezikom, već je po tome više sličan npr. mađarskom jeziku. Perzijski jezik spada u veliku skupinu indoevropskih jezika i po svome porijeklu i drugim bitnim karakteristikama bliži je npr. njemačkom, francuskom, ruskom i našem jeziku nego arapskom i turskom.

Na osnovu toga moglo bi se pomisliti da su muslimanska imena iz arapskog i turskog jezika (koji su od našeg jezika mnogo dalje nego perzijski) ušla u naš jezik sa svim glasovnim, morfološkim i akcenatskim karakteristikama arapskog i turskog jezika kojih u našem jeziku nema. Logično bi bilo postaviti pitanje: nije li to neko »strano tijelo« u našem jezičnom organizmu koje on ne može prihvatiti? Pokušat ćemo dati odgovor na takvo pitanje.

Otkad postoje različiti jezici u svijetu, postoje i međujezični kontakti, koji pod raznim uslovima dovode do jezičnog miješanja i jezičnog pozajmljivanja. Tako je bilo, a tako je pogotovu danas kad su politički, ekonomski i kulturni dodiri među narodima sve češći i čvršći. Takve veze i kontakti, osobito dugotrajni, moraju ostaviti posljedice i u jezicima, pa dolazi do pojave da jedan jezik pozajmljuje i prima nešto iz drugog jezika, ili drugom jeziku nešto od sebe daje. Ali tu nastaje najvažnije pitanje: što može da prima i što može da daje, odnosno da li jedan jezični sistem može ući u drugi a da se oba međusobno ne poremete? Proučavanje takvih pojava pokazuje da se različiti jezični sistemi ne mogu integrirati niti supstituirati, naročito u glasovima i oblicima, pa prema tome jezično pozajmljivanje može postojati samo u riječima ili nastavcima za tvorbu

riječi. *Jasnije rečeno, sve što ulazi iz jezika davaoca, mora se prilagođavati jeziku primocu.* To potvuđuju hiljade stranih riječi koje su tokom stoljeća ulazile u naš jezik i koje i danas ulaze. Sve su se prilagodile ili se postepeno prilagođavaju zakonima našega jezika, a neke su se toliko udomaćile i postale nam sasvim bliske i obične da ih više i ne osjećamo tuđim.

Pa što se dogodilo i što se događa sa svim stranim riječima koje su ušle u naš jezik, to se dogodilo i događa se i s muslimanskim ličnim imenima orijentalnog porijekla. U njima su se svi glasovi koji ne postoje u našem jeziku zamijenili odgovarajućim glasovima našega jezika, ili su sasvim odbačeni. Pogledajmo to malo opširnije.

Vokalna prilagođavanja su bila najmanje potrbena jer arapski jezik nema vokala koji ne postoje i u našem jeziku. Zato su arapska imena u našem jeziku ostala bez kvalitetnih vokalnih izmjena i zamjena. To isto vrijedi i za perzijski jezik, odnosno za imena perzijskog porijekla. Jedino turski jezik ima tri vokala koja naš jezik ne poznaje (ü, ö, ı), pa su takvi vokali morali biti zamijenjeni našim vokalima najbliže kvalitetne vrijednosti. Među ličnim imenima nema mnogo primjera gdje se to može vidjeti pa ćemo navesti samo one malobrojne, npr. *Đùzel* (od güzel), *Đùmiša* (od gümüş), *Jilduza* (od yıldız) i sl.

Konsonantska prilagođavanja su daleko brojnija i za naše razmatranje u ovom slučaju relativno su važnija. U tom procesu arapski konsonantizam je u našem jeziku, da tako kažemo, prilično »stradao«, (a prethodno je »stradao« i u turskom jeziku) jer arapski jezik ima 13 suglasnika kojima u konsonantskom sistemu našega jezika nema mjesta. Za njih je uobičajena slijedeća translitracija: ', ṯ, ḥ, ẖ, ḏ, ṣ, ḍ, ṭ, ẓ, ‘, ġ, q, w. Zato su svi takvi arapski konsonanti, u svim riječima, pa i u ličnim imenima, morali biti zamijenjeni odgovarajućim konsonantima našega jezika najbliže artikulacione vrijednosti, ili su u nekim slučajevima potpuno odbačeni.

Laringal ' (hemze) je u ličnim imenima arapskog porijekla uglavnom izgubljen, npr. *Esma* (< äsmā'), *Fùād* (< fu'ād), *Fáik* (< fā'iq), *Ráif* (< rā'if) i sl.

Interdentalni suglasnik ṯ (ṯā) u ličnim imenima je bez izuzetka zamijenjen našim suglasnikom *s*, npr.: *Sábit* (< ṯābit), *Sákib* (< ṯāqib), *Sèmīn* (< ṯāmīn), *Suréja* (< Ṯuräyyā), *Múris* (< mūriṯ), *Òsman* (< 'Uṯmān), Háris (< Hāriṯ) itd., a isto se to dogodilo i s frikativnim emfatičnim dentalom ṣ (ṣād), npr. *Asim* (< 'āṣim), *Násir* (< nāṣir), *Sálih* (< ṣāliḥ), *Sádik* (<ṣādiq), *Sàfer* (< ṣafär), *Sabìra* (< ṣābirä) i sl.

Ni dva arapska fonema faringal ḥ (ḥā) i uvular ẖ (ẖā) nisu se mogla održati u fonetskom i fonološkom sistemu našega jezika, već su se izjednačili u jedan fonem (velar *h)* koji već postoji u našem konsonantizmu. Tako se npr. imena: *Hàsan, Husèin, Hàmdija, Ahmed, Muhàmed, Váhid, Hajrùdīn, Hálid, Hàlīl, Hatídža, Hàldūn, Fàhrija* u našem jeziku izgovaraju i pišu bez razlike u glasu *h* premda se u arapskom jeziku prvih 6 izgovora i piše na jedan način (s faringalom ḥ), a drugih 6 na drugi (s uvularom ẖ).

Arapski interdentalni suglasnici ḏ (ḏāl) i ẓ (ẓā') dobili su u prilagođavanju našem jeziku zajednički glasnovni ekvivalent frikativni zvučni dental *z*, pa su bez izuzetka u svakom imenu njime zamijenjeni, npr.: *Nèzīr* (< näḏīr), *Zákir* (< ḏākir), *Zulfikār* (< Dū-l-fiqār), *Názif* (< nāẓif), *Názim* (< nāẓim) itd.

Takođe je i arapski okluzivni emfatični dental ṭ (ṭā') u svim imenima zamijenjen našim dentalnim okluzivom *t*, npr.: *Átif* (< 'āṭif), *Fatíma* (< Fāṭimä), *Làṭīf* (< laṭīf), *Mùstafa* (< Muṣṭafā), *Táhir* (< ṭāhir), *Tàjīb* (< ṭayyib), *Tárik* (< Tāriq) itd.

Arapski interdentalni suglasnici ḏ (ḏāl) i ẓ (ẓā') dobili su u prilagođavanju našem jeziku zajednički glasnovni ekvivalent frikativni zvučni dental *z*, pa su bez izuzetka u svakom imenu njime zamijenjeni, npr.: *Nèzīr* (< näḏīr), *Zákir* (< ḏākir), *Zulfikār* (< Ḏū-l-fiqār), *Názif* (< nāẓif), *Názim* (< nāẓim) itd.

Takođe je i arapski okluzivni emfatični dental ṭ (ṭā') u svim imenima zamijenjen našim dentalnim okluzivom *t*, npr.: *Átif* (< 'āṭif), *Fatíma* (< Fāṭimä), *Làṭīf* (< laṭīf), *Mùstafa* (< Muṣṭafā), *Táhir* (< ṭāhir), *Tàjīb* (< ṭayyib), *Tárik* (< Ṭāriq) itd.

Emfatični interdental ḍ (ḍād) u našim imenima arapskog porijekla ima dvije zamjene. U nekim imenima je zamijenjen našim zvučnim dentalom *d* npr.: *Fádil* (< fāḍil), *Ramàdan* (< Ramaḍān), *Radìja* (< rāḍiyä), *Rìdvān* (< riḍwān) i dr. a u nekim našim frikativnim dentalom *z*, npr. *Fejzùlāh* (< Fäyḍullāh), *Fazìla* (< fāḍilä), *Razìja* (< rāḍiyä), *Rìzvān* (< riḍwān), *Rìzā* (< *riḍā'*) itd. Razlozi za prvu zamjenu (ḍ>d) vjerovatno su u akustično-fiziološkoj sličnosti tih glasova, a za prijelaz ḍ u z uzrok treba tražiti u utjecaju turskog jezika, u kome je to gotovo redovna pojava kod njegovih arabizama, s malobrojnim izuzecima.

Uvular ġ u svim našim arabizmima, pa i u ličnim imenima zamijenjen je našim velarom *g*, npr.: *Gálib* (< ġālib), *Gànija* (< ġaniyy), *Rágib* (< rāġib) i sl. a bilabijal w zbog najpribližnije artikulacije zamijenjen je našim labiodentalom *v*, npr.: *Ènver* (< änwär), *Šèvāl* (< šäwwāl), *Váhid* (< wāḥid), *Vèfīk* (< wäfīq), *Vèhbija* (< wähbiyy), *Vèlīd* (< wälīd) i sl.

Arapski eksplozivni uvular q (qāf) u svim našim imenima arapskog porijekla, izuzev ženskog imena *Ćimeta* (od ar. qīmät), zamijenjen je našim velarom *k*, npr.: *Fáik* (< fā'iq), *Jákub* (< Ya'qūb), *Kanìta* (< qānitä), *Kásim* (< qāsim), *Rèfīk* (< räfīq), *Sákib* (< ṭāqib), *Šèfīk* (< šäfīq) i sl.

Na osnovu svega ovoga čini se da prilagođavanje arapskih konsonanata našem konsonantskom sistemu nije stvaralo nikakvih fonetskih, odnosno fonoloških problema, jer se ostvarivalo po principu da se primi sve što se može primiti, a da se zamijeni ili odbaci što se ne može primiti. Pa ipak u svemu tome nije baš bilo sve tako. Odstupanje se pojavilo baš kod onog arapskog konsonanta koji je imao mjesto u našem fonološkom sistemu, ali je u taj sistem ušao ili djelimično, ili nešto modificiran, ili nije nikako ušao pa je zamijenjen drugim konsonantom. To se dogodilo s arapskim velarom *k* (kāf).

Ovaj arapski velar odgovara našem velarnom okluzivu *k*, ali je on u naš jezik ušao preko turskog izgovora kao palatalni okluziv k' (turski kef), pa se takav i sačuvao ne

samo u ličnim imenima već i u drugim riječima, npr. *Kjámil* (< kāmil), *Kèmāl* (< kämāl), *Kjášif* (< kāšif), *Fìkret* (< fikrät), *Málik* (< mālik), *Šákir* (< Šākir), *mèlek* (< mäläk), *kìtāb* (< kitāb). Međutim, u mnogo više slučajeva taj je suglasnik pretvoren u našu afrikatu *ć*, npr.: *Ćámil* (< kāmil), *Ćèmāl* (< kämāl), *Ćášif* (< kāšif), *Málić* (< mālik), *Šáćir* (< šākir), *mèleć* (< mäläk), *ćitāb* (< kitāb) itd.

O razlozima pretvaranja arapskog »kāfa«, odnosno turskog »kefa« u našu afrikatu *ć* ne može se još sa sigurnošću govoriti. To je zanimljivo područje za proučavanje, jer dosadašnji pokušaji objašnjavanja nisu još ni dovoljni, ni uvjerljivi. Prije svega takva pojava nije uočljiva samo u govoru našega naroda, ona postoji i kod Arapa u Iraku. Već samim tim problem ima novu dimenziju i izvan međujezičnih dodira. S druge strane kod nas u tom pogledu vlada velika neujednačenost. U nekim krajevima gotovo je svaki arapski *kāf*, odnosno turski *kef* pretvoren u *ć*, čak i u molitvenim arapskim tekstovima, u drugim, npr. u Bosanskoj krajini pretvaranja nema ili je vrlo rijetko (*kilim, keten, Kjazim, sirke, šeker* itd.), a u ostalim se susreće i jedno i drugo (*Kerim* i *Ćerim, Bekir* i *Bećir, melek* i *meleć, ikindija* i *ićindija* itd.).

Neujednačenost u pretvaranju palataliziranih okluziva *k'* i *g'* u *ć* i *đ* Asim Peco objašnjava nejednakim stepenom islamizacije u našim krajevima. U vezi s tim on kaže: »Razloge za ovu nejednakost treba, po mom mišljenju, tražiti kako u ekstralingvističkim razlozima, u stepenu islamizacije u ove dvije naše pokrajine, u Bosni i Hercegovini, a to vrijedi i za cijelo štokavsko govorno područje, tako i u tempu evolucije ovoga govora. Islamizacija Hercegovine vršena je nešto ranije nego islamizacija Bosne, pogotovo Bosanske krajine, a te oblasti, kao što se zna, nisu u isto vrijeme ni došle pod tursku vlast. To je prvo. Drugo. Islamizacija Hercegovine nije bila onako masovna kao što je to bio slučaj sa Bosnom, pogotovo Bosanskom krajinom... I upravo zbog toga, zbog nejednakog stepena islamizacije, u hercegovačkim govorima glasovne sekvence sa palatalnim okluzivima u riječima preuzimanim iz turskog jezika doživljavale su istu sudbinu kao i one u riječima preuzetim iz grčkog jezi-

ka. Otuda u tim govorima samo *šećer, đerdan, ćilim.* Tu je i *meleć, ićindija,* a ako se danas javi *melek* i *ikindija,* to je uneseno sa strane, naročito posredstvom vjeroučitelja koji su ovamo često dolazili iz Bosne. U Bosanskoj krajini islamizacija je bila znatno masovnija, a samim tim i kontakti žitelja ove zone sa izvornim fonetskim likovima navedenih riječi češći. Istina, sada bez palatalnih okluziva. Ovo je mogao biti jedan od presudnih razloga zašto je tu došlo samo do adaptacije tuđih fonema našem glasovnom sistemu, a ne i do njihove supstitucije. Ne treba zaboraviti ni to da ovdje nije bilo u velikom broju miješanog stanovništva koje bi moglo da nameće svoje fonetske likove ovih posuđenica. Tako se desilo da su Muslimani Bosanske krajine preuzimali sekvence *ke, ge, ki, gi* u orijentalnim riječima i da su ih u tom obliku nametali i svojim susjedima drugih vjeroispovijesti... Ono što vrijedi za opšte imenice, vrijedi dobrim dijelom i za lična imena. Otuda u Hercegovini *Ćazim, Ćimeta* prema bosanskom *Kjazim* i *Kimeta,* mada nije isključeno, opet iz razumljivih razloga, da se i u Hercegovini javi i ovaj posljednji lik, bez izmijenjenog okluziva *k,* ali znatno rjeđe.«[48])

Cijeneći uvjerenje i objašnjenje Asima Pece, ja u vezi s tim problemom imam nešto drukčije mišljenje, koje se može vidjeti iz ovih nekoliko pitanja:

1) Ako je islamizacija Banjaluke i njezine okolice počela 1528. god. kad su ti krajevi došli pod tursku vlast, a islamizacija srebreničke banovine 1512. god. kad su Turci zauzeli Srebrenik, onda zašto su u banjolučkoj okolici sačuvane sekvence *ke, ge, ki, gi* u orijentalnim riječima *(šeker, legen, kilim, jengija),* a u Srebreniku i njegovoj široj okolici nisu *(šećer, leđen, ćilim, jenđija)?* Zar je 16 godina razlike u otpočinjanju islamizacije moglo imati presudan utjecaj na adaptaciju palatalnih okluziva? Čak je u Srebreniku i njegovoj okolici u to vrijeme islamizacija bila vrlo intenzivna i masovna. »Srebrenik, ranije sjedište ugarske istoi-

[48]) Asim Peco — Ikavskošćakavski govori zapadne Bosne, Bosanskohercegovački dijalektološki zbornik, knjiga I, izd. Institut za jezik i književnost u Sarajevu, Odjeljenje za jezik, Sarajevo, 1975. str. 259 i 260.

mene banovine, Turci su, očito čvrsto zaposjeli i na taj način učinili ga centrom svog jakog utjecaja u ovom kraju, te je u njegovoj neposrednoj okolini i pristupanje islamu bilo najjače.«[49]) »Od ostalih nahija pristupanje islamu bilo je najbrojnije oko gradova Srebrenika, Zvornika, Sokola i Srebrenice, i to, uglavnom, zbog razvijenih gradskih naselja oko tih gradova, odnosno u granicama tih nahija.«[50])

2) Ako je masovnija islamizacija u Hercegovini bila u drugoj polovini 16. stoljeća, kao što pretpostavlja Asim Peco »na osnovu nekih čisto jezičkih osobina u govoru hercegovačkih Muslimana«,[51]) onda je u to isto vrijeme masovna islamizacija bila i u Bosanskoj krajini poslije pada Jajca i Banjaluke 1528. god., Bosanske Krupe 1565. god., Bosanskog Novog 1557. god., Cazina 1576. i Bihaća 1592. god. Pa je li moguće da je *istovremena* masovna islamizacija u drugoj polovini 16. stoljeća bila glavni uzrok što su u Hercegovini palatalni okluzivi *k'* i *g'* pretvoreni u *ć i đ,* a u Bosanskoj krajini nisu?

3) Ako se misli da od *melek* postaje *meleć,* od *šeker — šećer,* od *Kerim — Ćerim,* od *Zekir — Zećir* zbog prisutnosti mekog vokala *e* uz *kāf,* odnosno *kef,* onda zašto se to pod istim uslovima ne događa u riječima: *jemek, čejrek, dušek, fišek, direk, dernek* i dr.?

4) Ako se pretpostavi da pretvaranje *k'* i *g'* u *ć* i *đ* ne mogu omogućiti tvrdi vokali (a, o, u) već samo meki (e, i), onda zašto je do njihovog pretvaranja došlo i uz tvrde vokale, npr. *Ćazim* (od kāẓim), *Ćašif* (od kāšif), *Ćaba* (od Ka'bä) *Ćamil* (od kāmil), *helać* (od hälāk), *ćufur* (od kufur), *šućur* (od šukur) itd.?

5) Ako se prihvati tvrdnja da do pretvaranja *kāfa,* odnosno *kefa* u *ć* nije moglo doći u riječima gdje bi distribucija konsonanata stvorila sekvencu koju naš jezik ne pod-

[49]) Adem Handžić — Tuzla i njena okolina u XVI vijeku, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1975. str. 132. i 133.

[50]) Adem Handžić — op. cit. str. 135.

[51]) Asim Peco — op. cit. str. 67.

nosi, npr. *Fićret* (od fikrät), *mećteb* (od mäktäb) i sl. onda zašto je do pretvaranja došlo u imenima *Šućrija* (od šukrī + ja) i *Zićrija* (od ḏikrī + ja)?

6) Ako se samo palatalni okluziv *k'* (kāf ili kef) može pretvoriti u našu afrikatu *ć*, zašto se onda u imenu *Ćimeta* (od qīmät + a) eksplozivni uvular q (qāf) pretvorio u *ć*? Je li to jedini izuzetak od pravila, ili je možda usamljen primjer analogije?

Kao što se vidi, sav taj proces nije tako jednostavan kao što, možda, na prvi pogled izgleda pa za njegovo objašnjenje treba uzeti u obzir i neke druge pretpostavke osim onih koje su već iznesene.

Od konsonanata iz *turskog i perzijskog jezika* jedinu zamjenu u našem izgovoru dobilo je palatalno *g'*, koje je u svim ličnim imenima pretvoreno u naš palatal *đ*, npr. *Đulaga* (od tur. gül < perz. gul + aga), *Đulistana* (od perz. gulistān + a), *Đulizar* (od perz. gulzār), *Đuzida* (od perz. guzīde), *Niđara* (od perz. nigār + a), *Đumiša* (od tur. gümüş + a), *Đulejmen* (od tur. gülemen) itd.

U glasovnom prilagođavanju orijentalnih imena našem jeziku postoje i raznovrsne glasovne modifikacije, alternacije, pa i veće preinake, koje više ili manje udaljavaju orijentalno ime od njegovog temeljnog i izvornog lika. Takve pojave nisu rezultat inkompatibilnosti dvaju različitih glasovnih sistema, već su nastale i nastaju u okviru jednog (našeg) jezičnog sistema, ponekad s razumljivom, a ponekad i s nerazumljivom motivacijom. Tako su nastale modifikacije nekih imena s ozvučenim zadnjim suglasnikom (obično *s>z*), npr.: *Abaz* mjesto *Abas*, *Almaz* mj. *Almas*, *Junuz* mj. *Junus*, *Enez* mj. *Enes*, *Hariz* mj. *Haris*, *Idriz* mj. *Idris* itd. Nasuprot tome ima primjera u kojima je posljednji suglasnik obezvučen (obično *d > t*), npr.: *Ahmet* mjesto *Ahmed*, *Bajazit* mj. *Bajezid*, *Daut* mj. *Davud*, *Mahmut* mj. *Mahmud*, *Murat* mj. *Murad* itd.

Postoje i metateze suglasnika kao u primjerima: *Džehva* od *Dževha*, *Fehrat* od *Ferhat(d)*, *Mejrema* od *Merjema*, *Ohran* od *Orhan* itd. a nije rijetkost ni gubljenje vokala, npr.: *Murvet* od *Muruvet*, *Nerman* od *Neriman*, *Smail* od *Ismail*, *Zeir* od *Uzeir* i sl.

Ostale glasovne modifikacije i deformacije mogu se vidjeti iz ovih nekoliko primjera: *Aladin* od *Alaudin*, *Altana* od *Altuna*, *Arfan* od *Irfan*, *Avdulah* od *Abdulah*, *Azudin* od *Azaudin*, *Baftija* od *Bahtija*, *Behudin* od *Behaudin*, *Entezam* od *Intizam*, *Erzumana* od *Arzumana*, *Ešef* od *Ešref*, *Hrustan* od *Rustem*, *Himzija* od *Hifzija*, *Farzila* od *Fazila*, *Fejtulah* od *Fethulah*, *Izedin* od *Izudin*, *Kazanfer* od *Gadanfer*, *Lutvija* od *Lutfija*, *Mehemed* od *Mehmed*, *Narudin* od *Nurudin*, *Saladin* od *Salahudin*, *Sulejmen* od *Sulejman*, *Tufik* i *Tofik* od *Teufik*, *Zulejka* od *Zulejha* itd.

Ovakve i slične pojave nisu nikakva posebnost za orijentalna imena. One se javljaju i u riječima našega jezika pa sve to treba gledati kao normalno ponašanje stranih riječi kad se nađu pod djelovanjem fonetskih procesa našega jezika.

Kad su imena orijentalnog porijekla ulazila u naš jezik, neka su od njih ušla s dvostrukim suglasnicima (geminatama), ali to nije remetilo naš glasovni sistem, već je, naprotiv, naš glasovni sistem poremetio orijentalne geminate, pa se imena s dvostrukim suglasnicima u narodnom izgovoru vrlo rijetko susreću. Mogu se čuti jedino u emfatičnom govoru, u govoru starijih generacija, ili u govoru obrazovanih Muslimana koji u izvjesnoj mjeri poznaju arapski ili turski jezik, (npr. *Muhàmmed*, *Abdùllāh*, *Dželalùddīn*, *Abdulfèttāh* i sl.). U vezi s tim istu konstataciju iznosi i Asim Peco. Govoreći o geminatama u štokavskim govorima on kaže: »Uz ove postoje još i geminate u rečima orijentalnog porekla: *Allah, bismillah, Muhammed* (Muhammeda mi sveca i sl.). Ali, a to je ovde vrlo važno, ovakav izgovor navedenih primera nije i opšti jer se čuje i *Alah, Muhamed*. Koji će od ovih izgovora biti zastupljen to, najčešće, zavisi od stepena obrazovanosti onoga o čijem je govoru reč.«[52])

Dakle, i u pogledu geminata muslimanska lična imena orijentalnog porijekla uglavnom su prilagođena našem jeziku, čiji glasovni sistem teško podnosi pravu geminaciju.

---

[52]) Asim Peco — Uticaj turskog jezika na fonetiku štokavskih govora, Naš jezik, knj. XVI, sv. 3. Bgd, 1967. str. 141.

Akcenatska prilagođavanja ličnih imena orijentalnog porijekla izvršena su potpuno kao i ostalih orijentalizama u našem jeziku. Sva su se imena prilagodila našoj novoštokavskoj mlađoj akcentuaciji s 4 akcenta, a i nenaglašene dužine (kvantitete) našle su svoje odgovarajuće mjesto *(Nèdīm, Âzra, Đûlaga, Šèfīk, Sálih, Mého, Mêho! s Mùstafōm, od Fatímē* i sl.) Čak je i prenošenje silaznih akcenata na proklitiku normalno, npr.: *ù Alagē, òd Azrē, dò Đulagē, òd Almē, zà Mehmeda* i sl.

Najlakše su se prilagodila imena arapskog porijekla, jer je arapski akcenatski sistem mnogo bliži akcenatskom sistemu našega jezika nego turski i perzijski. »Zadnji slog kod arapskih riječi nije nikad naglašen«,[53]) a to pravilo vrijedi i za našu novoštokavsku mlađu akcentuaciju pa su sva imena arapskog porijekla u akcenatskom pogledu lakše ušla u naš jezik.

»Naglasak u perziskom jeziku leži na zadnjem slogu riječi, bila ona jednostavna ili složena, perziska ili strana«,[54]) a u turskom jeziku »naglasak teži ka kraju reči odnosno rečenice, tj. poslednji slog (u reči) odnosno poslednja reč (u rečenici) nešto su jače naglašene. Većina nastavaka je naglašeno, pa je već i zbog toga naglasak obično na poslednjem slogu...«[55]) Ovakvi položaji akcenta ne odgovaraju našoj novoštokavskoj mlađoj akcentuaciji, pa su imena perzijskog i turskog porijekla (s naglaskom na posljednjem slogu) ulazeći u naš jezik mijenjala položaj svojih akcenata prema akcenatskom sistemu naše mlađe novoštokavštine. Zato je prema turskom *Jašàr* postalo naše *Jàšar*, prema tur. *Orhân* postalo naše *Òrhan*, prema perz. *Ferhâd* postalo je naše *Fèrhad(t)*, prema perz. *Dervîš* postalo je naše *Dèrvīš* itd.

[53]) Š. Šikirić, M. Pašić, M. Handžić — Gramatika arapskog jezika, I dio, Sarajevo, 1936. str. 18.

[54]) Šaćir Šikirić — Gramatika perziskog jezika, Sarajevo, 1951. str. 17.

[55]) Fehim Bajraktarević — Osnovi turske gramatike, »Naučna knjiga«, Beograd, 1962. god. str. 17.

U hipokorističnim oblicima imena orijentalnog porijekla imaju potpuno iste akcente kao i ostala naša imena slavenskog, grčkog ili latinskog porijekla, npr.: *Háso*, gen. *Hásē*, vok. *Hâso* (kao: *Váso*, gen. *Vásē*, vok. *Vâso), Mújo, Mújē, Mûjo* (kao: *Mîjo, Mîjē, Mîjo). Fáta, Fátē, Fâto* (kao: *Káta, Kâtē, Kâto)* i sl.

Jedino neka složena arapska imena u vokativu nemaju kratkosilazni akcenat na prvom slogu već na trećem, npr.: *Abdulâzīze, Abdulmêdžīde. Abdulvêhābe, Abdulfêtāhu* i sl., ali takvih odstupanja ima i u našem standardnom jeziku, npr.: *poljoprîvreda, poljoprîvrednīk, poljoprîvrednīče, samoôdbrana, samopôuzdānōst* i sl.

Među muslimanskim imenima orijentalnog porijekla ima ih nekoliko čija kvaliteta akcenta i mjesto akcenta utječu na pripadnost imena muškoj ili ženskoj osobi. Ako su dva imena istog korijena, istog oblika i istog glasovnog sastava, samo se po akcentu može odrediti koje je ime muško a koje je žensko, npr.: *Alija* (muško) i *Alija* (žensko), *Bàhrija* (muško) i *Bahrija* (žensko), *Fàhrija* (muško) i *Fahrija* (žensko), *Hàjrija* (muško) i *Hajrija* (žensko), *Kàdrija* (muško) i *Kadrija* (žensko), *Lùtfija* (muško) i *Lutfija* (žensko), *Nádija* (muško) i *Nadìja* (žensko), *Rèmzija* (muško) i *Remzija* (žensko), *Sádija* (muško) i *Sadìja* (žensko), *Sámija* (muško) i *Samìja* (žensko), *Sùbhija* (muško) i *Subhija* (žensko) itd. Akcenat ženskog imena uslovio je arapski sufiks za ženski rod. Po pravilu, ako je sufiks *-(i)yä* (bez geminate), tada je na drugom slogu kratkouzlazni akcenat *(Samìja, Sadìja, Nadìja* i sl.), a ako je *-(i)yyä* (s geminatom), onda je na drugom slogu dugouzlazni akcenat *(Bahrija, Hajrija, Subhija* i sl.). Međutim, u tome ima i odstupanja pa se javljaju akcenatske dublete: *Alija* i *Alìja, Subhija* i *Subhìja, Zekija* i *Zekìja* i dr.

Rijetki su izuzeci da akcenat nije napravio razliku između muškog i ženskog imena. Mogu navesti samo dva primjera: *Hàkija* (muško) i *Hàkija* (žensko), *Hùsnija* (muško i *Hùsnija* (žensko).

Zbog ovakvih imena u kojima je akcenat relevantan za odredbu imena po rodu (a on se obično ne piše) mora u

dokumentima i tiskanicama postojati rubrika za oznaku spola, čije će obavezno popunjavanje otkloniti sumnju da li je osoba s takvim imenom muško ili žensko.

Morfološka prilagođavanja imena orijentalnog porijekla našem jeziku najbolje se vide u njihovoj deklinaciji. U tom pogledu može se reći da su se takva imena potpuno prilagodila padežnom sistemu našega jezika i da se u promjeni ponašaju kao naše riječi, odnosno kao sva ostala imena koja postoje u antroponimiji srpskohrvatskog jezičnog područja. Tako se npr. muška imena sa završetkom na suglasnik *(Asim, Hàsan, Muhàmed, Òmer, Òsman, Džèmāl, Hùršid, Jùsuf* i dr.) dekliniraju potpuno na isti način kao i imena slavenskog ili drugog porijekla s takvim završetkom *(Dràgan, Mìroslav, Pëtar, Jòsip, Nënād, Òbrad, Rôdoljūb* i dr.). Nikakve razlike u deklinaciji nema ni ako se od takvih imena načine dvosložni hipokoristici s dugouzlaznim ili s kratkosilaznim akcentom, pa će se: *Háso, Ósmo, Džémo, Júso* deklinirati isto kao: *Drágo, Péro, Ívo, Józo*, a *Häsa, Jûsa, Džêma* kao *Jôva, Jôza, Läza.*

Ako je neko muško rijentalno ime ulazilo u srpskohrvatski jezik u nepodesnom obliku za našu deklinaciju, ono se odmah u nominativu morfološki prilagođavalo za lakšu padežnu promjenu. Tako su npr. arapski oblici imena: *'Alī(y), Faẖrī(y), Fāhmī(y), Ḥaqqī(y), Qadrī(y), Nūrī(y), Ṣabrī(y), Ḏihnī(y)* i sl. radi mogućnosti deklinacije u našem jeziku dobili nastavak *-(j)a* pa su postali novi oblici: *Alija, Fàhrija, Fèhmija, Hàkija, Kàdrija, Núrija, Sàbrija, Zìhnija,* koji se lako dekliniraju kao i druga imena s takvim završetkom, npr.: *Ìlija, Andrija, Pantèlija, Mìlija* i dr.

Takva težnja vidi se i u imenima *Rìzā, Zekerìjā* i *Zìjā,* koja se kod nekih ostvaruje dodavanjem glasa *h* (analogno prema *Abdùlāh),* pa nastaju oblici lakši za deklinaciju: *Rìzāh, Zekerìjāh, Zìjāh.* Oblik *Mūsā* prilagođen je našoj deklinaciji izmjenom akcenta i ukidanjem kvantitete na drugom slogu, pa je nastao oblik *Mûsa,* koji se lako deklinira, dok se ime *Jàhjā* prilagođava našoj deklinaciji modifikacijom u oblik *Jàhija* (gen. *Jàhijē,* dat. *Jàhiji* itd.).

U deklinaciji muških imena orijentalnog porijekla koja se završavaju na suglasnik najinteresantniji je vokativ. O

njemu je i napisano nekoliko članaka o kojima je bilo riječi na drugom mjestu. Nisu samo muslimanska orijentalna imena skrenula pažnju jezičnih stručnjaka na vokativne oblike naših antroponima. Vokativ je inače zanimljiv padež u našem jeziku i za lična imena bilo kojeg porijekla, a i za druge vrste imenica. On najčešće u imenicama muškog roda sa svršetkom na suglasnik ima nastavak *e (brāte, djède, sîne, Mìlane, Hàsane, Nênāde, Jòsipe, Òmere, Òsmane* itd.), ponekad je s nastavkom *u (mlādīću, prijatelju, āhbābu, Abdulāhu),* nekad može imati i nastavak *e* i nastavak *u (Dêrvīše* i *Dêrvīšu, Sîrādže* i *Sîrādžu, Mîloše* i *Mîlošu, gôspodāre* i *gôspodāru),* a može biti bez ikakva nastavka, jednak nominativu *(Mäks, Fränc, Sálih, tétak).* U takvu morfološku neujednačenost ušla su i muslimanska imena orijentalnog porijekla, pa se u vokativu uobličavaju poput drugih imena i riječi sebi najsličnijim.

Najteže primaju bilo koji vokativni nastavak imena stranog porijekla sa završetkom na *k, g, h (Džèk, Dìk, Ròdrig, Žāk, Frìdrih* i sl.). Zato je njihov vokativ bez nastavka i jednak je nominativu. U tu kategoriju idu i muslimanska imena: *Fáik, Fáruk, Málik, Námik, Násih, Sádik, Sálih, Tárik, Tálih* i sl., čiji vokativi treba da budu bez nastavka. Istina, u Bosanskoj krajini čuju se od imena: *Fáik, Námik, Sádik* i sl. vokativni oblici i s nastavkom *-u (Fáiku, Námiku, Sádiku),* ali na širem području Bosne i Hercegovine takva su imena u vokativu bez ikakva nastavka i Mihailo Stevanović ih smatra književnim oblicima.[56])

Nešto je drukčija situacija s imenima tipa *Rèfīk,* gdje je akcenat kratkouzlazni s kvantitetom na drugom slogu. Tu bi išla imena: *Akīk, Fèrīk, Fètāh, Mèdīh, Rèfīk, Rèzāk, Sìdīk, Šèfīk, Tèufīk, Vèfīk* i sl. Njihov vokativ češći je i običniji je s nastavkom *-u (Fètāhu, Rèfīku, Šèfīku* itd.) nego s nastavkom *-e,* pred kojim bi došlo do izmjene krajnjeg suglasnika *(k>č, h>š,* npr. *Fètāše, Rèfīče, Šèfīče* i sl.), a ne bi bilo neobično i nepravilno ako bi im vokativ bio jednak nominativu.

[56]) Mihailo Stevanović — Savremeni srpskohrvatski jezik, knjiga I, izd. »Naučno delo«, Beograd, 1964. str. 190.

Od svih imena koja se završavaju na *k, g, h* najstabilniji vokativ imaju ona koja su složena s imenom *Allāh*, npr.: *Abdùlāh* ('abd +Allāh), *Fadlùlāh* (faḍl + Allāh) *Fejzùlāh* (fäyḍ + Allāh) *Fethùlāh* (fäṯḥ + Allāh), *Hajrùlāh* (ḫayr + Allāh) *Sejfùlāh* (säyf + Allāh) i sl. Njihov je vokativ uvijek i bez izuzetka samo s nastavkom *-u (Âbdulāhu, Fädlulāhu, Fêjzulāhu, Fêthulāhu, Häjrulāhu, Sêjfulāhu* i sl.).

Ženska imena u arapskom, turskom i perzijskom jeziku ne svršavaju se kao u nas na *-a* već na suglasnik *(Farāḥ, Iqbāl, Gülsen, Ğihān* i dr.) ili na *-ä (Ḫālidä, Fāṭimä, 'Äišä* i sl.), a takvi oblici ne odgovaraju našem tipu ženskih imena. Zato su sva muslimanska ženska imena orijentalnog porijekla na najvećem području srpskohrvatskog jezika dobila nastavak *-a* po uzoru na naša ženska imena slavenskog porijekla, pa se lako dekliniraju kao i sve imenice ženskog roda s takvim završetkom *(Igbála, Aíša, Fatíma, Halìda* itd.).

Međutim, u tome ima izvjesnih odstupanja u zapadnom dijelu Bosanske krajine (Bihać, Bosanska Krupa, Cazin, Velika Kladuša) gdje ženska imena orijentalnog porijekla nisu dobila naš nastavak *-a*, već su zadržala izvorni nominativni oblik sa završetkom na *-e* (< *-ä*), npr.: *Aíše, Džemíle, Emíne, Fatíme, Kadíre, Hanífe, Hatídže* i sl. Isti takav oblik imaju i u vokativu, dok u ostalim padežima dobijaju nastavke kao i ženska imena sa završetkom na *-a*, npr.: *Kadíre*, gen. *Kadírē*, dat. *Kadíri*, ak. *Kadíru*, vok. *Kadíre*, instr. *Kadírōm*, lok. *Kadíri*. Takvi oblici ženskih imena postoje i u Hercegovini ali samo kad stoje uz titulu *hanuma* i tada u svim padežima ostaju bez promjene, npr.: *Fatíme-hánuma*, gen. *Fatíme-hánume*, dat. *Fatíme-hánumi* itd.

Vrlo zanimljivo i čudno odstupanje od uobičajenog oblika za ženska imena (sa završetkom na *-a)* postoji u Cazinskoj krajini, u dolini rijeke Rame i u dolini rijeke Bile kod Travnika, gdje se hipokoristici ženskih imena u nominativu završavaju na *-o*, npr. *Ajko, Béjzo, Háto, Kádo, Méjro, Názo* i sl., a dekliniraju se kao imenice tipa »žena«. O tome će biti govora malo opširnije u poglavlju o skraćivanju muslimanskih imena orijentalnog porijekla.

Skraćivanja (hipokoristici) i derivacije muslimanskih imena orijentalnog porijekla

Morfološko prilagođavanje muslimanskih imena orijentalnog porijekla našem jeziku dobro se vidi i najradikalnije se provodi u njihovu skraćivanju i raznovrsnom izvođenju prema tvorbenim modelima domaće antroponimije. Taj proces je počeo davno, ja vjerujem istovremeno s početkom islamizacije, i on neprestano traje i danas. Prve zapise o tome ostavio nam je turski putopisac Evlija Čelebija iz god. 1660. o čemu je već ranije bilo govora (V. poglavlje: »Dosadašnje proučavanje muslimanskih imena orijentalnog porijekla i njihov tretman u nauci o našem jeziku«), ali je potrebno i ovdje još jednom navesti Čelebijino zapažanje. Govoreći o Bosni i Bosancima on kaže: »Narod u ovoj zemlji svoja imena izgovara skraćeno, pa mjesto Mehmed kaže Meho, mjesto Ahmed — Ahmo, Šaban — Šabo, Ibrahim — Ibro, Zulfikar — Zuko, Hasan — Haso, Husein — Huso, Sulejman — Suljo, Ramadan — Ramo, Alija — Aljo.«[57]) Skraćivanje orijentalnih imena nije uobičajeno u jezicima iz kojih ta imena potječu pa je Čelebiji, putniku kroz cijelo Tursko Carstvo u Evropi, kroz Malu Aziju, Siriju, Palestinu, Mezopotamiju, dijelove Perzije, Krim, Dagestan, Porječje Volge, Arabiju, Egipat, Sudan, Abesiniju i druge zemlje, skraćivanje ličnih imena u Bosni posebno palo u oči kao fenomen vrijedan da se u Putopisu zabilježi.

A gledajući našim očima, to nije nikakav antroponimski fenomen ni kuriozitet, već normalna pojava koju baštinimo iz svoje stare slavenske prošlosti i njome udomaćujemo svako lično ime stranog porijekla na srpskohrvatskom jezičnom području. Tomo Maretić o tome kaže: »I ostali slovenski narodi tvore ipokoristike od složenih imena kao i naš, kako se može obilno razabrati iz Miklošičeve radnje o slovenskim imenima. Već se iz toga vidi, da su Sloveni još u vrijeme zajednice svoje počeli krnjiti složena imena u prosta.«[58])

[57]) Evlija Čelebija — op. cit. str. 129.

[58]) Tomo Maretić — O narodnim imenima i prezimenima u Hrvata i Srba, Rad JAZU, knj. 81. Zagreb, 1886. g. str. 140.

Teško je dati tačan i kratak odgovor na pitanje zašto se lična imena skraćuju, a još teže — kako se skraćuju. Ni Maretić na to nije dao kategoričan odgovor, već kaže: »Glasovne promjene, što smo ih sada nabrojili u tvorbi ipokoristika, nijesu nikako ograničene, ne zbivaju se ni po kakvim glasovnim zakonima, nego narod ide samo za tim, da što više olakša riječi, kojima zove svoje mile. Ja bih rekao, da uzrok rečenim silovitim glasovnim promjenama treba tražiti u težnji, da se ipokoristici što više izjednače djetinjem govoru ili tepanju: stariji zovu dijete onako, kako se ono samo zove. Dijete ne mogući izgovarati riječ onako kako treba, svakojako ih krnji i sebi olakšava.«[59])

Slično mišljenje ima i Pavle Rogić kad kaže: »Od najveće starine osjeća se težnja, da se oblik imena mijenja. To je i razumljivo, jer roditelji u imenu najčešće očituju svoju ljubav i nježnost prema djetetu. Tako su nastali najraznovrsniji likovi, u kojima je katkada teško prepoznati pravi lik imena... Takva skraćivanja mogu biti posljedica i dječjeg govora ili roditeljskog tepanja, pa takvi likovi mogu ostati u upotrebi za čitavog života onoga koga se tiču.«[60])

Baveći se pitanjem tvorbe osobnih imena u našem jeziku, Mate Šimundić utvrđuje veoma velik broj raznovrsnih oblika, ali ništa ne govori o razlozima njihova nastanka, već opravdano postavlja ovakvu konstataciju: »Po unutrašnjoj naravi imena su veoma živahna, s ovime u svezi i tvorbeno fleksibilna, jamačno su živahnija i fleksibilnija negoli bilo koje druge riječi ili vrste riječi. Iz dana u dan pojavljuju se novi oblici pa, praktično uzevši, nije moguće popisati sva ona što su sada u upotrebi, jer na raznim stranama nikne uvijek pokoje novo ime, prvenstveno izvedenica od postojećega, ili se unosi sa strane i prilagodi našemu jezičnom osjećanju ili ostaje neizmijenjeno.«[61])

[59]) Tomo Maretić — op. cit. knj. 81. str. 142.

[60]) Pavle Rogić — Ime kao predmet antroponimijskih ispitivanja, »Pitanja književnosti i jezika«, knj. 3. sv. 1, i 2. Sarajevo, 1956. g. str. 50. i 51.

[61]) Mate Šimundić — Tvorba osobnih imena u hrvatskome ili srpskom jeziku, Založba Obzorja Maribor, 1970. str. 2.

U svemu tome ima dosta istine samo još uz to treba dodati i druge faktore: dijalekatske osobitosti, ekonomičnost obavijesti, antroponimsko pomodarstvo, glasovnu strukturu imena i psiholingvističke faktore. *I ne treba zaboraviti da sve što je o tome rečeno, vrijedi i za naša muslimanska imena orijentalnog porijekla.*

Još je teže govoriti o načinu skraćivanja imena i tvorbi njihovih raznovrsnih derivata. Naše normativne gramatike o tome vrlo malo pišu i ne daju nam dovoljno objašnjenja o tako zanimljivom pitanju. To potvrđuje i Mate Šimundić ovako: »Normativne gramatike nepotpuno, tek usputno dotiču osobna imena, i u tome im ne preostaje drugo nego prihvatiti postojeće stanje kakvo vlada u svim krajevima hrvatskoga ili srpskog govornog područja... Književni se jezik našao širom otvoren svim dijalektalnim osobinama što ih sadrže imena, zapravo se u normiranome književnom jeziku nalazi *antroponomastički pandijalektizam,* (podvukao M. Š.), i morfološki i naglasni.«[62])

Nije ovdje mjesto da se opširnije govori o raznovrsnim načinima tvorbe hipokoristika i mnogobrojnih derivata svih *naših imena,* već je potrebno vidjeti situaciju imena orijentalnog porijekla u općem sistemu sufiksalne i prefiksalne tvorbe ličnih imena u našem jeziku. *U takvom razmatranju može se odmah konstatovati da se muslimanska imena orijentalnog porijekla vrlo lako prilagođavaju gotovo svim tvorbenim modelima našega jezika i da svojim porijeklom ne daju nikakav otpor da dobiju odgovarajući hipokoristični, augmentativni, pejorativni ili od toga kakav drugi izvedeni oblik koji postoji u morfološkom sistemu našega jezika. Ona se, dakle, u srpskohrvatskom jeziku ponašaju kao i sva ostala naša imena.* Pogledajmo takvu konstataciju u nekoliko karakterističnih primjera.

1) *Tvorba ženskog imena od muškog* nastaje dodavanjem nastavka *-a,* npr.: *Ajet > Ajeta, Bèhdžet > Bèhdžeta, Đulìzār > Đulizára, Fìkret > Fìkreta, Hìkmet > Hìkmeta, Ìsmet > Ìsmeta, Pàšan > Pàšana* i sl. (kao: *Jòsip > Jòsipa, Tòmislav > Tòmislava, Žìvân > Žìvana* i dr.).

[62]) Mate Šimundić — op. cit. str. 2.

2) *Tvorba hipokorističnih oblika i njihovih derivata* nastaje vrlo različito:

a) Od punog imena uzima se prvi slog sa suglasnikom na kraju pa se dodaju nastavci:

-a: (za ženska imena) *Dérv-a* (od Dèrviša), *Fát-a* (od Fatíma), *Méjr-a* (od Méjrema), *Ráz-a* (od Razìja), *Véz-a* (od Vezíra) itd. (kao: *Anđ-a* od Anđèlija, *Jél-a* od Jèlena, *Már-a* od Màrija).

-a: (za muška imena u centralnoj Hercegovini) *Měh-a* (od Měhmed), *Hûs-a* (od Husèin), *Jûs-a* (od Jùsuf), *Džêm-a (od Džêmāl)* itd. (kao: *Jôv-a* od Jòvan, *Lăz-a* od Lăzār, *Tôm-a* od Tòmislav).

-an: *Àg-an* (od àga), *Àvd-an* (od Avdùlāh, odnosno od Abdùlāh), *Bèć-an* (od Bèćir), *Hàdž-an* (od hàdžija), *Ìbr-ān* (od Ibráhim), *Mèh-an* (od Měhmed), *Pàš-an* (od pàša), *Sàlk-an* (od Sálko) itd. (kao: *Mìl-an, Dràg-an, Ràd-an, Stòj-an).*

-če: *Mûj-če* (od Mújo < Mùstafa), *Jûš-če* (od Jùsuf), *Săl-če* (od Sálih) i sl. (kao: *Jôv-če, Ljŭp-če, Dăr-če).*

-ica: *Ìbr-ica* (od Ibráhim), *Měh-ica* (od Měhmed), *Mûji-ca* (od Mújo < Mustafa), *Făhr-ica* (od Fàhrija), *Fătm-ica* (od Fàtma < Fatíma), *Bìb-ica* (od Bíba < Habíba), i sl. (kao: *Ìv-ica, Jôv-ica, Jûr-ica, Drăgi-ca* itd.).

-ić: *Ahm-ić* (od Ahmed), *Sălk-ić* (od Sálko), *Měh-ić* (od Měhmed) i sl. (kao: *Mìl-ić, Vùk-ić, Zvònk,ić).*

-ija: *Àvd-ija* (od Avdo < Abdùlāh), *Bèg-ija* (od bĕg), *Đùl-ija* (od đûl), *Hànk-ija* (od Hánka < Hanífa) i sl. (kao: *Dràg-ija, Mìl-ija, Stàn,ija* i sl.).

-ika: *Hàs-ika* (od Hàsan), *Hùs-ika* (od Husèin) i sl. (kao: *Ac-ika, Làd-ika* i sl.).

-ilo: *Mùj-ilo* (od Mújo < Mùstafa) kao *Mòmč-ilo*

-in: *Mùjč-in* (od Mújko < Mustafa), *Sàlč-in* (od Sálko) i sl. (kao *Cvijèt-in, Ràd-in* i sl.).

-jo: *Al-jo* = Áljo (od Alija), *Súl-jo* = Súljo (od Sulèjmān) (kao *Íljo, Míljo* i sl.).

-ka: (za muška imena) *Hûs-ka* (od Husèin), *Mûj-ka* (od Mújo) kao *Mìć-ka, Jôš-ka.*

-ka: (za ženska imena) *Bĕh-ka* (od Behíja), *Ćám-ka* (od Ćamìla), *Džém-ka* (od Džemíla), *Făt-ka* (od Fatíma), *Hán-ka* (od Hanífa), *Sên-ka* (od Senìja), *Šéf-ka* (od Šefíka), *Zúl-ka* (od Zuléjha) i sl. (kao: *Bôrka, Jêlka, Vôjka).*

-ko: *Bés-ko* (od Bèsīm), *Džév-ko* (od Džèvdet), *Hál-ko* (od Hàlīl), *Hás-ko* (od Hàsan), *Múf-ko* (od Mújo < Mùstafa), *Nám-ko* (od Námik), *Núr-ko* (od Núrija), *Ráš-ko* (od Rášid), *Sál-ko* (od Sálih), i sl. (kao: *Brânko, Răstko, Trìfko, Tŕpko* itd.).

-o: *Méh-o* (od Měhmed), *Hás-o* (od Hàsan), *Jús-o* (od Jùsuf), *Rám-o* (od Ramàdan), Ševk-o (od Šèvket) i sl. (kao: *Jóvo, Máto, Bóžo, Stévo* i sl.).

-uška: *Fát-uška* (od Fatíma), *Hàn-uška* (od Hanífa) i sl. (kao: *Anuška, Jànuška, Pètruška* i sl.).

b) Od punog imena uzima se prvi slog sa samoglasnikom na kraju pa se dodaju nastavci:

-do: *Dé-do* (od Dèrvīš) kao *Dá-do* (od Dàvorin).

-jo: *Mû-jo* (od Mùstafa), *Fá-jo* (od Fáik), *Sé-jo* (od Sèīd i Sèād) i sl. (kao: *Míjo, Pájo, Vújo* i sl.).

-šo/ša: *Dé-šo* (od Dèrvīš), *Má-šo* (od Màhmud), *Mě-ša* (od Měhmed), *Mú-šo* (od Muhárem) i sl. (kao: *Jášo, Néšo, Tóšo, Tríšo* i sl.).

c) Od punog imena uzme se slog iz sredine sa suglasnikom na kraju pa se doda nastavak:

-o: *Hám-o* (od Muhàmed), *Dúl-o* (od Abdùlāh), *Hár-o* (od Muhárem), Bráh-o (od Ibráhim) i sl. (kao: *Lék-o* od Alèksāndar i *Tóz-o* od Svètozār).

d) Od punog imena uzme se samo posljednji slog pa se dodaju nastavci:

-ko: *Zém-ko* (od Azem) kao *Bór-ko* (od Vèlibōr).

-o: *Méd-o* (od Měhmed), *Dín-o* (od Sabahùdīn, Salahùdīn i sl.), *Fík-o* (od Vèfīk), *Báz-o* (od Àbāz), *Máz-o* (od Àlmāz i sl. (kao: *Šán-o* od Dùšan i *Tín-o* od Avgùstīn).

e) Od punog ženskog imena uzmu se samo posljednja dva sloga bez nastavaka:

Díka (od Sadíka, Sidíka), *Hána* (od Rejhána), *Núna* (od Memnúna), *Fíka* (od Refíka, Šefíka), *Tídža* (od Hatídža), *Tima* (od Fatíma) i sl. (kao: *Đína* od Đorđína, *Fína* od Jozefína, *Sâvka* od Ljèposāvka i sl.)

f) Uzme se puno ime pa se dodaju nastavci:

-ica: *Òmer-ica* (od Òmer) kao *Ìvan-ica* (od Ìvan).

-ko: *Hàsān-ko* (od Hàsan), *Jàsmīn-ko* (od Jàsmīn) i sl. (kao: *Jèlēnko, Màrīnko, Mìlānko* i sl.).

3) *Tvorba imena augmentativnog ili pejorativnog značenja* tvori se najčešće ako se od punog imena ili njegovog hipokoristika uzme prvi slog sa suglasnikom na kraju pa se dodaju nastavci:

-aka: *Ĭbr-aka* (od Ibro < Ibráhim), *Mŭj-aka* (od Mújo < Mùstafa) kao *Jŏz-aka* (od Józa < Jòsip) i Ĭv-aka (od Ìvan).

-aš: *Ăhm-āš* (od Ahmo < Ahmed) kao: *Jŏvāš, Drăgāš, Tŏmāš.*

-uka: *Àvd-uka* (od Ávdo < Abdùlāh), *Dèd-uka* (od Dédo < Dèrvīš), *Pàš-uka* (od Pàšan) kao *Bòž-uka* (od Bóžo < Bòžidār), *Màt-uka* (od Máto < Màtija) i sl.

-una: *Àjk-una* (od Ajka), *Bèg-una* (od Béga) kao: *Id-una* (od Ída < Leonída) i *Jòk-una* (od Jóka).

-ura: *Fàt-ura* (od Fáta < Fatíma) kao: *Anđ-ura* (od Ánđa) i *Pàv-ura* (od Páva).

-uša: *Fàt-uša* (od Fáta < Fatíma), *Hàf-uša* (od Háfa < Hafîja), *Hàjr-uša* (od Hájra < Hajrîja), *Hàn-uša* (od Hána < Rejhána), *Mèjr-uša* (od Méjra < Méjrema) i sl. kao: *An-uša* od Ána, *Dàn-uša* od Dána, *Màr-uša* od Mára i sl.

-uška: *Fàt-uška* (od Fáta), *Hàn-uška* (od Hána) kao *Ĭv-uška* (od Ìvana), *Pètr-uška* (od Pétra) i sl.

U vezi s tvorbom hipokorističnih oblika od muslimanskih imena orijentalnog porijekla ovdje treba iznijeti jednu interesantnu i vrlo čudnu pojavu u Cazinskoj krajini, o kojoj se u našoj naučnoj literaturi nije uopće pisalo. *Radi se o ženskim dvosložnim hipokorističnim imenima sa završetkom na -o, npr. Ájko, Béjzo, Džéhvo, Háto, Hávo, Kádo, Méjro, Názo, Hánko, Rámzo, Šáho* i sl. Kad sam prvi put čuo takvo ime, mislio sam da je to usamljen slučaj, ali kad sam otišao u Cazin, Pećigrad i Veliku Kladušu, uvjerio sam se da su oblici takvih ženskih imena vrlo česti. Čak su i u matičnim uredima tako zabilježeni vlastitom rukom i bivših i sadašnjih matičara.

Kako objasniti tako čudnu pojavu i zašto ona postoji baš u Cazinskoj krajini? I da li postoji samo u Cazinskoj krajini? Dok sam prikupljao muslimanska imena po Bosni i Hercegovini, mislio sam da takvi čudni hipokoristici postoje samo u Cazinskoj krajini i samo kod Muslimana, međutim iz naknadnih usmenih obavještenja nekih naših jezičnih stručnjaka saznao sam da takvih ženskih imena ima i drugdje, i ne samo kod Muslimana.

Tako npr. dr Mate Šimundić tvrdi da se na krajnjem jugozapadu Imotske krajine, u selima Zagvozdu, Grabovcu i Rastovcu, zatim još više na zapad u selima omiške općine (Donja Žežavica, Šestanovac, Zadvarje, Slime i dr.) ženska nemuslimanska imena u nominativu jednine svršavaju na *-o* umjesto na *-a*, npr. *Jágo* mjesto *Jága, Íko* mjesto *Íka* (od Ilinka i Ivana) i sl. Mr Miloš Okuka je u dolini rijeke Rame također naišao na takve oblike imena, uglavnom kod Muslimana, a prof. Lazar Matković, prosvjetni savjetnik u Zenici obavijestio me da su među Muslimanima u dolini rijeke Bile (kod Travnika) vrlo česta ženska imena sa svršetkom na *-o* u nominativu jednine, npr. *Bégzo, Šázo, Háto, Ájko* i sl.

Ovakve činjenice proširuju ovaj interesantan problem na šire područje i zahtijevaju vrlo oprezan naučni pristup. Sigurno je da do takvih hipokorističnih oblika nije moglo doći iz orijentalnih jezika, jer u tim jezicima hipokoristici od ljudskih imena uopće ne postoje, a pogotovo ih nema takvog oblika. Ni mogućnosti kakvog starobalkanskog sup-

strata ne dolazi u obzir, jer nema uvjerljivih razloga zbog kojih bi se takav supstrat sačuvao baš kod bosanskih Muslimana (i nešto u Imotskoj krajini kod Hrvata). To ne može biti ni slavenska antroponimijska crta, jer u slavenskim, a posebno u južnoslavenskim jezicima ne postoje ženska imena sa završetkom na *-o* u nominativu jednine. Pravi odgovor na to pitanje treba da daju buduća naučna proučavanja jugoslavenske antroponimije na srpskohrvatskom jezičnom području i takvoj pojavi moraju posvetiti posebnu pažnju.

Izuzimajući navedeni fenomen u Cazinskoj krajini, u dolini rijeke Rame i dolini rijeke Bile, a što ima svoj pandan i u jednom dijelu Imotske krajine, svi navedeni primjeri i komparacije dovode do zaključka *da su se muslimanska imena orijentalnog porijekla potpuno prilagodila tvorbenom sistemu ličnih imena u našem jeziku, da ih naš jezik bez poteškoća modificira po svojim tvorbenim modelima i pravilima, pa ih zato u proučavanju naše antroponimije ne treba odvajati od ostalih imena koja postoje na srpskohrvatskom jezičnom području.*

Problemi utvrđivanja porijekla i značenja muslimanskih imena orijentalnog porijekla

Utvrđivanje porijekla i značenja ljudskih imena nije nikada bio lak i jednostavan posao iz nekoliko razloga:

1) Lična imena i nadimci ljudi nastali su vrlo davno, još u plemensko-rodovskoj društvenoj zajednici, pa ta davnina njihova nastanka vrlo često otežava utvrđivanje motiva zbog kojih su neka imena nastala.

2) Katkad se znaju motivi nastanka pojedinih imena, pa su u vezi s tim poznata i značenja, ali se sigurno ne zna njihov pravi jezični izvor.

3) Ima imena kod kojih se zna njihovo etimološko porijeklo, ali je teško objasniti motive zbog kojih su se ona našla među antroponimima.

4) Ljudi od najstarijih vremena međusobno komuniciraju pa često i njihova lična imena prelaze iz jednog jezika

u drugi. Pri tome nastaju svakovrsne modifikacije i deformacije izvornih oblika, što kasnije otežava utvrđivanje njihova porijekla i značenja.

5) Vrlo često razni motivi, religijske priče, legende i narodni običaji utječu na postanak ljudskih imena, pa tragovi do takvih utjecaja i motiva mogu odvesti na etimološke i semantičke stranputice.

6) Konačno, neki ljudi iz različitih pobuda sami konstruišu lična imena koja prividno upućuju na jedan etimološki izvor, a, u stvari, s njim imaju djelimičnu i formalnu vezu, ili nemaju nikakve veze.

Osim ovih postoji i niz drugih razloga, zavisno od toga kakva se i čija se imena proučavaju, ali bez obzira na to, činjenica je da se u antroponimijskim proučavanjima neminovno nailazi na mnogo poteškoća koje se moraju savlađivati na različite načine. Neke se mogu savladati samo djelimično, a neke su potpuno nesavladive.

Muslimanska imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini, s obzirom na utvrđivanje njihova porijekla i značenja, mogu se podijeliti u tri grupe: 1) imena čije se porijeklo i značenje može sigurno utvrditi; 2) imena oko čijeg porijekla i značenja postoje neslaganja, i 3) imena neutvrđenog porijekla i značenja. Razmotrit ćemo posebno svaku od tih grupa.

Imena čije se porijeklo i značenje može sigurno utvrditi

— Pošto su u Bosni i Hercegovinu islamizaciju i orijentalnu kulturu donijeli Turci, moglo bi se pomisliti da su oni islamiziranim Bosancima i Hercegovcima dali ili preporučili lična imena iz svoga, turskoga jezika. Ali nije tako. Ni oni sami nisu tada imali dosta svojih pravih turskih imena, već najviše arapskih i nešto perzijskih. Zato je i u bosanskohercegovačkih Muslimana najveći dio ličnih imena porijeklom iz arapskog jezika, nešto manje iz perzijskog, a najmanje iz turskoga jezika.

Na osnovu glasovne strukture, oblika i značenja i na temelju autoritativnih rječnika i leksikona može se sigurno utvrditi da svoje porijeklo s odgovarajućim značenjem imaju u *arapskom jeziku* slijedeća imena: (Muška) *Abas, Abdulah,*

Abdulatif, ,Abdulaziz, Abduldželil, Abdulfetah, Abdulgafur, Abdulgafar, Abdulganija, Abdulhalim, Abdulhamid, Abdulkadir, Abdulkerim, Abdulmedžid, Abdulmelik, Abdulvehab, Abdunasir, Abdurahim, Abdurahman, Abdurezak, Abduselam, Abdušehab, Abid, Adalet, Adil, Adnan, Advan, Afan, Ahmed, Aid, Ajet, Akif, Alaudin, Alem, Alija, Amer, Amir, Arif, Asim, Atif, Azem, Azim, Bahir, Bahrija, Bakir, Behaudin, Behdžet, Behlul, Bekir, Besim, Bešir, Burhanudin, Ćamil, Ćašif, Ćazim, Džafer, Džahid, Džavid, Dželaludin, Džemal, Džemaludin, Džemil, Dževad, Dževdet, Džihad, Edhem, Edib, Ekrem, Emin, Emir, Enes, Ensar, Enver, Esad, Esed, Ešref, Fadil, Fahir, Fahrudin, Faik, Faris, Faruk, Fazlija, Fehim, Fejsal, Ferid, Fikret, Fuad, Galib, Gazija, Habib, Hadžib, Hafiz, Hajdar, Hajrudin, Hakija, Halid, Halil, Hamdija, Hamid, Hamza, Haris, Hasan, Hasib, Hašim, Hazim, Hidajet, Hifzija, Hikmet, Hilmija, Hulusija, Husein, Husnija, Ifet, Igbal, Irfan, Islam, Ismet, Izet, Izudin, Kasim, Kemal, Kerim, Latif, Lebib, Lutfija, Madžid, Mahir, Mahmud, Malik, Mehmed, Mensur, Mevludin, Midhat, Muamer, Mudžahid, Mufid, Mugdim, Muhamed, Muharem, Muhibija, Muhsin, Mumin, Munever, Munib, Munir, Muradif, Murad, Muris, Mursel, Mustafa, Muzafer, Nadil, Nahid, Nail, Naim, Namik, Nasrudin, Nazif, Nazim, Nedim, Nedžad, Nedžat, Nedžib, Nedžim, Nedžmudin, Nezir, Nizam, Numan, Nurija, Nurudin, Nusret, Ragib, Raif, Ramadan, Rasim, Rašid, Redžep, Refik, Rejhan, Rešad, Rešid, Rifat, Riza, Rizvan, Sabahudin, Sabit, Sabrija, Sadija, Sadik, Safer, Safet, Sakib, Salahudin, Salih, Salim, Samid, Sead, Sejfudin, Sejfulah, Selim, Sidik, Siradž, Šaban, Šefik, Šekib, Šemsudin, Šerif, Ševal, Ševket, Šihabudin, Šukrija, Tahir, Tajib, Tarik, Teufik, Ulfet, Vahid, Vefik, Vehab, Vehid, Vehbija, Vekas, Velid, Velija, Zahid, Zahir, Zaim, Zakir, Zafir, Zekir, Zikrija, Zihnija, Zija, Zuhdija, Zufer, Zulfikar, Zulkarnein i još mnoga druga koja se zbog svoje velike brojnosti ne mogu sva ovdje navesti.

Od ženskih imena navest ću samo neka poznatija koja nisu nastala od muških jednostavnim dodavanjem nastavka *-a* za ženski rod. (Ženska): *Aiša, Amina, Azra, Bedrija, Behidža, Behija, Ekmela, Fatima, Hajrunisa, Hatema, Hatidža, Hedija, Hurija, Kanita, Kevsera, Lamija, Mebrura,*

Mevlida, Meliha, Misala, Mubera, Mujesira, Mukadesa, Munezeha, Muzejena, Nadžija, Nedžmija, Nezaheta, Nezaketa, Razija, Sabaheta, Sadeta, Zejneba, Zineta, Zulejha i dr.

Utvrđivanje značenja ovakvih imena ne zadaje velike poteškoće. Ona obično označavaju lijepe ljudske moralne i fizičke osobine, ili znače ime lijepog cvijeta, ili ime nekc hrabre životinje, ili neku omiljenu boju, ili označavaju neku titulu, privrženost bogu i vjeri i sl. Evo nekoliko primjera:

Adil = pravedan, pošten, čestit; *Ahmed* = mnogo pohvaljen; *Akif* = ustrajan, neumoran, uporan; *Azra* = djevica, nevina djevojka; *Bahir* = lijep, divan, krasan; *Behdžet* = = ljepota, sjaj, radost; *Esed* = lav; *Edib* = dobro odgojen, uljudan, fin; *Emir* = vladar, vođa, naredbodavac; *Edhem* = crn, vran; *Faruk* = onaj koji dobro razlikuje istinu od neistine; *Hazim* = odlučan, pametan; *Hajdar* = lav; *Latif* = nježan, blag; *Malik* = vladar, upravitelj; *Mufid* = koristan; *Abdulah* = božiji rob, sluga; *Sejfudin* = mač vjere; *Rejhan* = bosiljak itd.

Međutim, neka od muških i ženskih imena arapskog porijekla imaju čudno i neobično značenje. Tako npr. muško ime *Abas* u prijevodu znači »namrgođen, smrknut, namršten«. Njegovo značenje, dakle, nije sasvim lijepo, ali treba shvatiti da su predislamski Arapi često davali imena u kojima se odražava njihova surova beduinska narav, ili su takvim i sličnim imenima, što je vjerovatnije, željeli sačuvati dijete od djelovanja zlih duhova, demona i drugih nečistih sila. Prema tome *Abas* je po svome značenju zaštitno (profilaktično) ime. Iz istih razloga i *Vekas* je postalo ljudsko ime, a u prijevodu znači »zamka ili mreža za hvatanje ptica«. Čudno značenje ima i ime *Zulkarnein.* U prijevodu s arapskog to znači »onaj koji ima dva roga«. Arapska tradicija tim imenom, zapravo nadimkom, naziva Aleksandra Makedonskog (Velikog), ali *Zulkarnein* se spominje i u Kur'anu kao bogougodan čovjek, koji nema nikakve veze s Aleksandrom Makedonskim. Zato ostaje neobjašnjeno ko je taj *Zulkarnein,* ali ime svojim značenjem upućuje na zaključak da je nastalo radi zaštite od zlih duhova i demona (kao *Abas* i *Vekas).*

Orijentalni institut u Sarajevu

Iz arapskog jezika potječu i ženska imena *Hatidža* i *Fatima*. Njihovo etimološko porijeklo nije sumnjivo, ali njihova značenja navode na razmišljanje. *Hatidža* je bila Muhamedova žena, a *Fatima* je njezina i Muhamedova kći. U prijevodu s arapskog jezika *Hatidža* znači »nedonošče, rođena prije vremena«, a *Fatima* znači »odbijena od sise, od dojenja«. Značenja su, dakle, vrlo čudnovata i navode na pomisao da među takvim imenima majke i kćerke postoji neka veza, ali zasad je ona nejasna i neutvrđena. Nije isključeno da njihova imena čuvaju tragove stvarne istine.

Iz staroperzijskog ili novoperzijskog jezika potječu ova poznatija imena:

(Muška) — *Ardešir, Bahtijar, Behram, Berin, Ćejvan, Damad, Derviš, Dilaver, Dilber, Džan, Džanan, Džemšid, Đulizar, Ferhad, Firdus, Firuz, Hurem, Huršid, Husrev, Ibrišim, Isfendijar, Jasmin, Javer, Kahriman, Mehridžan, Merdan, Neriman, Nevres, Nevzad, Niđar, Nijaz, Pertev, Pirija, Rustem, Server, Šahbaz, Šahin* i dr.

(Ženska) — *Afitaba, Arzija, Arzumana, Bakša, Behara, Bihtera, Dilfuruza, Džanfeza, Dževahira, Dževdana, Đula, Đulhebara, Đulistana, Đulzada, Firdevsa, Mihrumana, Naza, Pakiza, Pemba, Ziba* i dr.

Neka od ovih imena (muških i ženskih) imaju svoje porijeklo i značenje u davnoj staroiranskoj historiji i mitologiji. Tako je npr. ime *Ardešir*, što znači »onaj koji ima dobru vlast«, bio omiljen naziv starih iranskih vladara, a uzimali su ga obično poslije dolaska na prijesto. Time su htjeli naglasiti zakonitost svoje vlasti, osobito ako je ona bila oduzeta od prethodnog vladara.

Zanimljiv je postanak imena *Behram*. Sovjetski orijentalist Alim Gafurov kaže da se u tom imenu krije staro avestičko ime *Veretragna*, ime boga pobjede, koji progoni zlog demona *Veretru* (usp. avestičko *gna* sa slavenskim glagolom *gnati* = goniti, tjerati). Oblik *Veretragna* postepeno se po fonetskim zakonima staroperzijskog i srednjoperzijskog jezika mijenjao najprije u *Varahran*, pa u *Vahran* i na koncu u *Behram*.[63]) Danas je to u novoperzijskom jeziku naziv za planetu Mars, a postalo je i ljudsko ime.

Džemšid je ime legendarnog staroiranskog cara, a doslovno znači »sjajni, blistavi Džem«.

Rustem je sin viteza Zala i najveći legendarni junak Perzije. Živio je u 6. st. pr. n. e. i vodi porijeklo od cara Džemšida. Ime *Rustem* (zapravo *Rustehem)* sastoji se od 2 riječi: *rust* = rast, stas i *tehem* = moćan, snažan, jak, što doslovno znači »jak rastom, snažnog tijela«.

Ime *Isfendijar* teško je objasniti na osnovu savremenog perzijskog jezika, ali je Alim Gafurov našao njegovu etimologiju i značenje u starim oblicima toga imena. Jedan od njih je *Spendijar*, sačuvan samo u jermenskom jeziku. Prema njegovu tvrđenju to je ime nekada imalo oblik *Spentodata*, pa je po fonetskim zakonima dobilo oblik *Spenddat*, a kasnije *Spendjat*. U kontaminaciji s imenima koja se završavaju na *-jar* (Bahtijar, Šehrijar i sl.) taj se oblik pretvorio u *spendijar*.[64]) Odavde Gafurov ne ide dalje, ali treba ići dalje dok se ne dobije oblik *Isfendijar*. Što se kasnije dogodilo? Dogodilo se ono što se moralo dogoditi. U akciju je stupio utjecaj arapskog jezika i njegove fonetike. Kako u arapskom jeziku nema fonema *p*, to se on obavezno zamjenjuje labiodentalom *f* pa nastaje *Sfendijar*. Ali u arapskom jeziku riječ ne može početi grupom suglasnika pa se takva prepreka uklanja dodavanjem početnog vokala *i* (usp. Skender > Iskender i sl.) i nastaje potpuno pravilno oblik *Isfendijar*. Doslovno značenje toga imena je »onaj koga je dala svetost«, ili »dar svetoga boga«.

Ženska imena perzijskog porijekla ne vežu se svojim značenjem za legende i mitove već za pojmove koji svojim osobinama daju ženskom biću lijepe atribute, ili ga metaforički s njima izjednačuju i uspoređuju. Tako npr. *Afitaba, (Aftaba)* = sunce, sunčev sjaj; *Arzija* = želja, čežnja, žudnja: *Behara* = proljeće; voćni cvijet; *Dilfuruza* = ugodna, privlačna; *Džanfeza* = ona koja srce razveseljava; *Dževahira*

[63]) Alim Gafurov — op. cit. str. 59 i 60.

[64]) Alim Gafurov — op. cit. str. 128, 129, 130.

= dragulji, skupocjen nakit; *Đula* = cvijet, ruža; *Đulbehara* = proljetni cvijet, ružin cvijet; *Đulistana* = cvijetnjak, ružičnjak; *Firdevsa* = raj, dženet, perivoj; *Mihrumana* = = slična suncu; *Naza* = ljupkost, čar, gracioznost; *Pakiza* = čista, nevina, lijepa; *Ziba* = nakićena, elegantna, lijepa, itd.

Iz turskog jezika potječe relativno mali broj muslimanskih imena i utvrđivanje njihova značenja ne zadaje velikih poteškoća. Od muških imena turskog porijekla najveći dio je nastao od nekadašnjih vojnih i feudalnih titula u bivšoj Turskoj Carevini. Tako je npr. ime *Agan* nastalo od titule *aga, Began* od titule *beg; Alajbeg* = zapovjednik spahija u sandžaku; *Atlaga* = starješina konjanika; *Bešlaga* = zapovjednik vojnog odreda bešlija i t. sl.

Malo ima muških imena turskog porijekla koja imaju neko drugo značenje. To su uglavnom ova: *Ajdin* = svijetao, jasan, sretan; *Arslan* = lav; *Demir* = gvožđe; *Dursun* = neka stane; *Durmiš* = onaj koji je stajao, trpio; *Đuzel* = lijep; *Jašar* = on živi; *Kaplan* = tigar; *Kurt* = vuk; *Orhan* = car rovova, opkopa, utvrđenja.

Malobrojna ženska imena turskog porijekla različitog su značenja. Neka su izvedena od muških imena dodavanjem našeg nastavka *-a* za ženski rod, npr. *Ajdina* (od Ajdin), *Begana* (od Began), *Đuzela* (od Đuzel), a neka imaju druga samostalna značenja koja odgovaraju ženskim osobama, npr. *Alma* = jabuka; *Altuna* = zlato; *Đuđa* = žena, gospođa; *Đumiša* = srebro; *Hanumica* = gospođica; *Jilduza* = zvijezda.

Među muslimanskim imenima orijentalnog porijekla ima ih izvjestan broj čije je etimološko porijeklo u *starohebrejskom jeziku.* Ona su u arabiziranom obliku ušla u arapsku muslimansku antroponimiju uglavnom preko kur'anskih priča i tekstova, a odatle su ih preuzimali ostali islamizirani narodi. To su uglavnom imena starozavjetnih proroka, vjerovjesnika, ili nekih drugih svetih osoba, npr.: *Benjamin* = sin sreće, sin desne ruke, sin ljubimac; *Danijal* = bog je (moj) sudac; *Davud* = dragi, voljeni; *Džebrail* = = božiji čovjek; arhanđel Gavrilo (Gabriel); *Ibrahim* =

= otac mnoštva; *Ishak* = on će se smijati; *Ismail* = bog sluša, bog čuje; *Junus* = golub; *Sulejman* = miran, miroljubiv, itd.

Priličan broj muslimanskih imena po svome etimološkom porijeklu ne pripada samo jednom orijentalnom jeziku. To su obično složena imena, čiji jedan dio potječe iz jednog, a drugi iz drugog jezika. Tako je npr. u imenima: *Alaga, Abdaga, Fazlaga, Hadžaga, Hajraga, Hasaga, Husaga, Nuraga* i sl. prvi dio iz arapskog, a drugi dio *(-aga)* iz turskog jezika. To su, dakle, imena *arapsko-turskog porijekla,* čije se značenje utvrđuje prema značenju njihovih sastavnih dijelova.

Rjeđe postoji obrnuta kombinacija, u kojoj je prvi dio turski, a drugi arapski. Evo nekoliko takvih primjera: *Ajnur* (tur. *ay* = mjesec + ar. *nūr* = svjetlost); *Begajet* (tur *beg, bey* = civilna i vojna titula u bivšoj Turskoj Carevini + ar. *āyät* = znak, oznaka, biljeg); *Begemina* (tur. *beg* + ar. *ämīnä* = vjerna, pouzdana); *Kurtalija* (tur. *kurt* = vuk + ar. *'ālī* = visok, uzvišen).

Iz kombinacije *arapskog i perzijskog* dijela nastala su npr. ovakva imena: *Alemdar* (ar. *'aläm* = znak, zastava, simbol + perz. *dār* = prez. osnova od gl. *đāšten* što znači »držati, imati«; dosl. značenje = zastavnik); *Behadil* (ar. *bähā'* = ljepota + perz. *dil* = duša, srce; dosl. značenje = ljepota duše, ljepota srca); *Mirzad* (ar. *ämīr* = vladar, kralj, gospodar + perz. *zāde* = dijete; dosl. značenje = = kraljević, princ); *Nurdžihan* (ar. *nūr* = svjetlost + perz. *ğihān* = svijet; dosl. značenje = svjetlost svijeta).

Obrnuta kombinacija, u kojoj je prvi dio perzijskog a drugi arapskog porijekla, dala je ovakva složena imena: *Dilruha* (perz. *dil* = srce, duša + ar. *rūḥ* = duša; dosl. zn. = srce i duša); *Ferhadudin* (perz. *ferḥād* = onaj koji donosi pobjedu + ar. *äddīn* = vjera; dosl. zn. = onaj koji donosi vjeri pobjedu); *Dževhermisala* (perz. *ğewher* = dragulj, nakit + ar. *miṯāl* = uzorak, primjer; dosl. zn. = primjer, uzor dragulja); *Đulesma, Đulešrefa, Đulfatima* gdje je prvi dio *đul* iz perz. *gul* = cvijet, ruža, a drugi iz arapskog jezika.

Najmanje ima imena koja su nastala kombinacijom turske i perzijske, odnosno perzijske i turske komponente. Iz prve kombinacije *(tursko-perzijske)* mogu navesti samo 2 ženska imena: *Begzada* (tur. *beg, bey* + perz. *zāde* = dijete; dosl. zn. = begovsko dijete, begovska kći) i *Sevdidžana* (tur *sevdi* = volio sam, a upotrebljava se i kao adjektiv sa značenjem »voljen, zaljubljen« + perz. *ǧān* = duša; dosl. zn. = ono što duša voli, ono što je srcu drago), a iz druge kombinacije *(perzijsko-turske)* 3 muška imena: *Đulaga* (perz. *gul* = cvijet, ruža + tur. *aga); Đulbeg* (perz. *gul* + tur. *beg)* i *Piraga* (perz. *pir* = starac, starješina jednog derviškog reda + tur. *aga).*

Imena oko čijeg porijekla i značenja postoje neslaganja

Nije mali broj muslimanskih imena čije je porijeklo i značenje teško s naučnom sigurnošću utvrditi i sigurno objasniti. I vrlo poznati onomastičari, leksikografi, leksikolozi i etimolozi, u najboljoj namjeri da dođu do naučne istine, često su skretali na stranputicu, ili su svoja rješenja dovodili samo do stepena pretpostavke. Neki su bili u svojim tvrđenjima čak i kategorični, ali se kasnijim proučavanjima dokazalo da ima i boljih objašnjenja od njihovih. Tako je to u nauci (a njoj pripada i onomastika) i tako će i dalje biti, jer niko nije toliko moćan i sposoban da sam dođe do svih naučnih istina. Zbog toga se ne treba čuditi ako među pojedinim onomastičarima postoje neslaganja oko utvrđivanja porijekla i značenja nekog imena. Mogu to biti čak i zablude, ali ne treba zaboraviti da ni najteže zablude u nauci nisu uzaludne; one sve služe pročišćavanju istine.

Teško je u ovoj prilici nabrojati sva muslimanska imena orijentalnog porijekla čije je porijeklo ili značenje dovelo do neslaganja među stručnjacima za njihovo proučavanje. Navest ću zato samo nekoliko poznatijih imena i ukazati na različita tumačenja njihova porijekla i značenja.

Pođimo od muškog imena *Adem,* što odgovara biblijskom imenu *Adam.* N. A. Petrovski[65]) utvrđuje da to ime potječe od starohebrejskog *'ādām* = čovjek, a u »Rječniku biblijske teologije« stoji da to dolazi od starohebr. *adamah*

[65]) N. A. Petrovski — op. cit. str. 41.

= zemlja.[66]) S tim se slaže i »Biblijski leksikon«,[67]) ali Oleg Mandić tvrdi da to ime potječe od starohebr. *adham* = ljudska vrsta, a spominje i mogućnost da dolazi od akadskog *udm* = rod.[68]) Bit će najvjerovatnije da to ime potječe iz starohebrejskog jezika i da ima semantičku vezu s riječi »zemlja«, jer je po biblijskoj legendi *Adam* (Adem) stvoren od zemlje. Pošto je po starozavjetnoj biblijskoj priči Adam prvi čovjek na Zemlji i začetnik ljudskog roda, njegovo je ime dobilo značenje »čovjek stvoren od zemlje«.

U Bosni i Hercegovini postoji muslimansko ime *Ađul.* Ibrahim Kemura ga piše *Adžul* i izvodi ga od arapske riječi *'aǧūl* = mlada kamila; brz, hitar.[69]) Ja sam dugo razmišljao o tom imenu i nikako se nisam mogao složiti s Kemurinim tumačenjem iz ovih razloga: 1) *Ađul* nije moglo nastati od arapskog *'aǧūl* zbog akcenta, jer da je od toga nastalo, onda bi se izgovaralo *Ađūl* (kao npr. Bèhlūl, Mènsūr i sl.). 2) Ako je *Ađul* nastalo od ar. *'aǧūl,* onda zašto to ime niko ne izgovara *Àdžul* već samo *Ađul?!* Čak i oni Muslimani koji vrlo dobro razlikuju *đ* i *dž,* govore samo *Ađul.* Znači, u tome imenu nije nikad ni bilo afrikate *dž.*

Poslije dužeg razmišljanja došao sam do zaključka da je ime *Ađul* nastalo od turskog *ak* = bijel + perz. *gul* = = ruža, cvijet. Dakle, *Akgul* > *Aggul* > *Agul* > *Ađul* (kad se uzme u obzir da prez. palatalno *g'* u našem jeziku daje *đ).* Prema tome *Ađul* ne potječe iz arapskog *'aǧūl* i ne znači »mlada kamila; brz, hitar«, već je tursko-perzijska složenica i znači »bijeli cvijet, bijela ruža«. Potvrdu za ovakvo objašnjenje našao sam kod sovjetskog orijentaliste Alima Gafurova, koji kaže da na turskojezičnim područjima srednje Azije ima dosta imena s komponentom *ak* (Akmuhamed, Akmirza, Akbej i sl.) i da riječ *ak* u prenesenom značenju može značiti i »sretan«.[70])

[66]) Xavier Leon — Dufour: »Rječnik biblijske teologije«, izd. »Kršćanska sadašnjost«, Zagreb, 1969.

[67]) Biblijski leksikon, izd. »Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1972.

[68]) Oleg Mandić — Leksikon judaizma i kršćanstva, izd. Matica hrvatska, Zagreb, 1969.

[69]) Ibrahim Kemura — op. cit. str. 14.

[70]) Alim Gafurov — op. cit. str. 38, 39.

Etimologiju imena *Asaf (Asif)* Ibrahim Kemura nalazi u arapskom jeziku i kaže da znači »žestok, jak, buran«.[71] Tačno je da u ar. jeziku *'āṣif* = žestok, jak, buran, ali samo ako se takva osobina odnosi na vjetar (npr. rīḥun 'āṣifātun), međutim, teško je vjerovati da bi od toga nastalo ljudsko ime. Abdulah Škaljić u svome rječniku turcizama ima takvo ime, navodi da potječe iz jevrejskog jezika i da je to lično ime Solomonovog ministra, ali o njegovoj etimologiji i značenju ne kaže ništa određeno.[72] U »Biblijskom leksikonu« stoji da *Asaf* potječe iz starohebrejskog jezika i da znači »On se smilovao«.

Ime *Bilāl* Abdulah Škaljić ne prevodi, ali kaže da potječe iz arapskog *bilāl*, što znači »posjetiti zavičaj, posjetiti roditelje u rodnom kraju«.[73] Teufik Muftić za riječ *bilāl* utvrđuje ova značenja: »vlaga, mokrina; voda; mlijeko; osvježavajuće piće; sastajalište«, a uz to dodaje da je *Bilal* i vlastito ime.[74] Nasuprot tome Alim Gafurov ime *Bilal* prevodi s arapskog kao »zdrav, oporavljen«.[75] Mora se priznati da arapski korijen od kojeg je izvedeno ime *Bilal*, ima više različitih značenja, pa je moguće da su sva tri spomenuta tumačenja na svoj način ispravna i tačna.

Porijeklo imena *Jákub*, što odgovara biblijskom imenu *Jakov, Jakob*, Abdulah Škaljić nalazi u arapskom jeziku, dok se ostali leksikografski izvori koje ovdje navodimo slažu da to ime potječe iz starohebrejskog jezika. Međutim, u objašnjenju značenja toga imena ima više neslaganja. Škaljić i Kemura ga nikako ne prevode, a Bratoljub Klaić tvrdi da *Jakob* potječe od hebrejskog *iahagob*, što znači »on slijedi (boga)«.[76] Bliski tome su i sovjetski onomastičari Petrovski i Gafurov. Petrovski to ime prevodi: »on slijedi nekoga«, a Gafurov: »onaj koji ide za nečijim tragom«.[77] [78] Međutim, Oleg Mandić tvrdi da *Jakov* znači: »on hvata za petu« i da je »tako nazvan zato što je u času rođenja držao svog starijeg brata blizanca Ezava za petu«.[79] Konačno, postoji još jedno mišljenje u »Biblijskom leksikonu«, gdje se *Jakov* prevodi kao »božanstvo zaštićuje«.

Zanimljivo će biti ako se ovdje ukaže na porijeklo i značenje ženskog imena *Léjla*. I Abdulah Škaljić, a za njim i Ibrahim Kemura tvrde da ovo ime potječe od arapske riječi *läylā* (ili *lailā*), što znači »veoma tamna noć«. Teufik Muftić za riječ *läylā* utvrđuje ova značenja: »vrlo duga, teška, mračna (noć); početak djelovanja (vina)« i uz to navodi da je to i vlastito ime.[80] I autoritativni njemački »Duden-Lexikon der Vornamen« od Günthera Drosdowskog ima ime *Leila* uz koje stoji: »weibl. Vorname arabischen Ursprungs, eigentlich »Dunkelheit, Nacht«. Der Name, der in England schon längere Zeit gebräuchlich ist, wurde in Deutschland erst nach dem zweiten Weltkrieg (vor allem durch die Schlagersängerin Leila Negra) bekannt.«[81] (Prijevod: »Žensko ime arapskog porijekla sa značenjem »mrak, noć«. Ime, koje je u Engleskoj već duže vremena uobičajeno, u Njemačkoj je postalo poznato tek poslije drugog svjetskog rata, uglavnom preko pjevačice šlagera Lejle Negre.«)

Nasuprot ovakvoj etimologiji stoji mišljenje Alima Gafrova, koji kaže da je žensko ime *Lejla* postalo u arapskom svijetu vrlo popularno zahvaljujući pjesničkoj legendi o tragičnoj ljubavi mladića Kaisa, zvanog Medžnun, i kćerke susjednog plemenskog starješine Lejle. U pjesmi ona nije *Lejla* već *Lejli*, a u arapskom pismu *Lejli* se može čitati i kao *Lili*, što u prijevodu sa starohebrejskog, odakle je to

[71] Ibrahim Kemura — op. cit. str. 16.

[72] Abdulah Škaljić — Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1965. str. 100.

[73] Abdulah Škaljić — op. cit. str. 142.

[74] Teufik Muftić — Arapsko-srpskohrvatski rječnik, izd. Izvršni odbor Udruženja ilmije u SR BiH, Sarajevo, 1973. str. 283.

[75] Alim Gafurov — op. cit. str. 171.

[76] Bratoljub Klaić — Rječnik stranih riječi, izraza i kratica, izd. »Zora«, Zagreb, 1962.

[77] N. A. Petrovski — op. cit. str. 235.

[78] Alim Gafurov — op. cit. str. 239.

[79] Oleg Mandić — op. cit.

[80] Teufik Muftić — op. cit. str. 3223.

[81] Günther Drosdowski — Duden Lexikon der Vornamen, Bibliographisches Institut, Mannheim/Zürich, Dudenverlag, 1968. str. 137.

ime, po svoj prilici, preuzeto, znači »ljiljan, krin«. Do oblika *Lejla* (od Lili i Lejli) došlo je po analogiji na ostala arapska ženska imena sa svršetkom na *-ä (-ät).*[82]) Dakle, po mišljenju A. Gafurova ime *Lejla* nije arapskog već starohebrejskog porijekla i ne znači »veoma tamna noć«, već »ljiljan, krin«. Takvo mišljenje bez jačih dokaza može biti samo pretpostavka.

I objašnjenje imena *Šeherzada* zaslužuje pažnju. Abdulah Škaljić u svome rječniku turcizama nema to kao vlastito ime, već samo kao zajedničku imenicu *šeherzada*, koju veže za natuknicu *šehzada* i oboje tumači kao složenicu od perz. *šāh, šeh* = kralj, car + perz. *zāde* = dijete; u prijevodu = »princeza, careva kći«. I Kemura je to shvatio kao složenicu od arapskog korijena *šähr* = biti čuven, slavan, znamenit i od perz. riječi *zāde* = dijete, pa je ime *Šeherzada* preveo kao »slobodna, uzvišena roda«.[83])

Međutim, A. Gafurov smatra da je to ime po porijeklu i značenju potpuno perzijsko. Ono je nekad bilo *Čehrazad*, složeno od perz. riječi *čehr* = lice i perz. *azad* = plemenit, blagorodan, pa u prijevodu znači »djevojka plemenita (blagorodna) lica«. Kako u arapskom pismu nema znaka za glas *č* (Perzijanci su s islamizacijom primili i arapsko pismo — primjedba moja), to se ime *Čehrazad* pisalo *Šehrazad*. Premda je kasnije u perzijski alfabet uneseno slovo *č*, ostalo je i dalje tradicionalno pisanje *Šehrazad*.[84])

Nije potrebno navoditi ostala imena oko čijeg porijekla i značenja postoje neslaganja. Dovoljno ih je i ovoliko da se vidi kako su teški putevi u antroponimijskoj etimologiji i semnatici, a posebno kad se proučavaju orijentalna imena u kojima se ukrštavaju elementi i tragovi semitskih, turskih, indoevropskih i drugih jezičkih grupa. Još kad se tome dodaju i utjecaji raznih religija, legendi i mitova, problemi postaju još teži. Zato nije čudo što ima ličnih imena čije porijeklo i značenje nauka nije mogla ni do danas sigurno utvrditi.

[82]) Alim Gafurov — op. cit. str. 92, 93.
[83]) Ibrahim Kemura — op. cit. str. 60.
[84]) Alim Gafurov — op. cit. str. 151.

Imena neutvrđenog porijekla i značenja — Imena ove kategorije su svojom tajanstvenom etimologijom i neutvrđenim značenjem za nauku veoma interesantna pa zaslužuju izuzetnu pažnju. Tu prije svega spadaju neka imena koja su preuzeta iz Biblije i Kur'ana, a o čijem se porijeklu i značenju može samo nagađati, ili ne reći ništa.

Počinjemo od ženskog imena *Belkísa*. To je ime legendarne kraljice države Saba (u Jemenu). Prema legendi održavala je prijateljske veze s kraljem Solomonom (Sulejmanom), a kasnije se i udala za njega. Neki je nazivaju i *Balkida*, a arapski izvori u obliku *Bilqīs* navode da je njezino pravo ime »Yälqamä bintu-l-Yäšraḥi-bni-l-Ḥāriṯ«. Od autora stručne literature koju ovdje navodim, niko ne pokušava da kaže iz kojeg jezika potječe to ime i kakvo ima značenje. Jedino Abdulah Škaljić upućuje na njegovo jevrejsko porijeklo, ali o značenju ne kaže ništa. Dakle, etimološko porijeklo i značenje imena *Belkisa* zasad je neutvrđeno.

I muško ime *Hārūn* spada u ovu kategoriju imena. Oleg Mandić mu ne daje nikakvu etimologiju, Abdulah Škaljić kaže da je preuzeto iz jevrejskog jezika ali ga ne prevodi, dok u »Biblijskom leksikonu« stoji da je porijeklom iz hebrejskog ali nepoznata značenja. N. A. Petrovski pretpostavlja da to ime potječe iz starohebrejskog i daje mu značenje »sanduk, kovčeg zavjeta«,[85]) a A. Gafurov tvrdi da je iz starohebrejskog i prevodi ga »gorski, planinski«.[86]) Naš arabist dr Teufik Muftić u svome Arapsko-srpskohrvatskom rječniku uz riječ *hārūn* ima oznaku da nije arapskog porijekla, da u prijevodu znači »mačak« i da uz to može biti i vlastito ljudsko ime.[87]) Zbog svega navedenog može se sigurno reći da ime *Harun* (što odgovara biblijskom imenu *Aron)* ima potpuno neutvrđeno značenje.

Muško ime *Idrīs* također ima nejasnu i neutvrđenu etimologiju. Po islamskoj tradiciji to je ime jednog vjerovjesnika (pejgambera), zapravo nadimak starozavjetnog proroka Enoha (Henoha). Neki islamski teolozi pokušavaju ime *Idrīs*

[85]) N. A. Petrovski — op. cit. str. 33.
[86]) Alim Gafurov — op. cit. str. 234.
[87]) Teufik Muftić — op. cit. str. 3638.

dovesti u vezu s arapskim glagolom *däräsä* = učiti, izučavati, ali to su samo nategnuti pokušaji bez čvrstog naučnog oslonca.

I etimologija imena *Jahja* nije sasvim jasna. Islamski *Jahja* odgovara kršćanskom sv. Ivanu, odnosno hrišćanskom sv. Jovanu Krstitelju, čije ime potječe od starohebrejskog *Johanan* = »Jehova je milostiv«. Abdulah Škaljić ime *Jahja* povezuje s arapskim korijenom *»ḥayy«* = živ, pa bi to ime imalo značenje »Živi«, a Gafurov ukazuje da se arapsko *Jahja* fonetski podudara sa starohebrejskim *Jehija*, što je po značenju blisko s imenom *Johanan*. Prvo znači »milost Jahve«, a drugo »Jehova je milostiv«. a *Jahve* i *Jehova* su različite glasovne modifikacije trosložnog starohebrejskog korijena, čije je značenje »svevišnji bog«.[88])

U ovu kategoriju imena ide i žensko ime *Mèrjema*, što odgovara biblijskom imenu *Mirjam*, odnosno grčko-latinskom obliku *Marija*. Kakvi su sve pokušaji učinjeni da se nađe prava i sigurna etimologija tog imena! Abdulah Škaljić misli da to ime potječe iz starojevrejskog jezika i da mu je osnovno značenje »uporna, gorka«. Alim Gafurov ne sumnja u njegovo starohebrejsko porijeklo, ali sumnja da znači »gorka«, pa je pored objašnjenja stavio znak upitnika.[89]) Oleg Mandić ime *Marija* upućuje na hebrejsko ime *Mirjam* i kaže da to znači »gorka«, a u »Biblijskom leksikonu« stoji da je *Marija* grčko-latinski oblik imena *Mirjam*, samo je »sporno značenje te riječi«. Bratoljub Klaić je mudro postupio objašnjavajući ime *Marija*. On nije preferirao nijedno navedeno mišljenje, već je čak iznio i jedno novo pa kaže: »*Marija*, hebr. po nekima »opora«, »trpka« (isp. Mara), po drugima isto što i Mirjam (v.), a po trećima riječ potječe iz staroegipatskog jezika i znači »ona koju bog voli.«[90]) Možda je najbolje postupio Günther Drosdowski kad je uz objašnjenje imena *Maria* napisao da potječe iz hebrejskog (aramejskog) Mirjam, čije je značenje nejasno.[91])

[88]) Alim Gafurov — op. cit. str. 152.

[89]) Alim Gafurov — op. cit. str. 204.

[90]) Bratoljub Klaić — op. cit. str. 917.

[91]) Günther Drosdowski — op. cit. str. 148. (»... von hebräisch (aramäisch) Mirjam, dessen Bedeutung dunkel ist.)

Muško ime *Músā*, što je arabizirana forma starohebrejskog imena *Moše* (Mojsije), također zadaje velike poteškoće svojim porijeklom i značenjem. U objašnjenju porijekla ovoga imena postoje dva mišljenja: 1) da je iz starohebrejskog i 2) da je iz staroegipatskog jezika. U tome je jedino usamljen Abdulah Škaljić, jer porijeklo tog imena nalazi u asirskom jeziku. Međutim, u utvrđivanju značenja oba navedena mišljenja polaze od biblijske legende po kojoj je Musa (Mojsije) kao malo dijete, da bi izbjegao faraonovu osvetu, bio stavljen u sanduk i sakriven u šibljak rijeke, a kasnije spašen. U vezi s tim evo kako se objašnjava značenje njegova imena:

»Asija nadije djetetu ime »Múša«, odakle je poslije došlo »Músa«, jer ga je našla među drvljem i vodom, a to je — veli Sâlebija — kibtska riječ (staroegipatska riječ — prim. moja) složena od »mu« = voda i »ša« = drvlje.«[92])

»*Mojsije*, hebr. (mašah — »spaseni iz vode«; po biblijskoj priči Mojsija su — da bi ga spasili od smrti koja je, po nalogu egipatskog faraona, morala stići svu židovsku djecu — u prvim danima djetinjstva stavili u košaricu i pustili da plovi vodom; spasila ga je faraonova kći i on je kasnije došao do velikog položaja u Egiptu.«[93])

»*Mojsije* -egip. *mo* = sin, *še* = jezero; prema predaji oslobodilac židovskog naroda od egipatskog jarma i njegov vođa, koji ga je iz Egipta doveo do »obećane zemlje Kanaana.«[94])

Protiv ovakvih tumačenja, a posebno protiv starohebrejskog porijekla imena *Musa* (Moše, Mojsije), postoji mišljenje da Egipćani nisu mogli ni smjeli nazivati dijete hebrejskim imenom. Zato treba ime *Moše* vezati za staroegipatsku riječ *»mešu (messu)«* = dijete. Uz ovakvu pretpostavku stoji i Alim Gafurov jer kaže: »Po svoj prilici prijevod »nađen u vodi« treba ubrajati u nategnuta i naivna tumačenja, koja žele povezati ime s legendom.«[95])

[92]) Muhamed Seid Serdarević — Kratka povijest islama, Sarajevo, 1905. str. 54.

[93]) Bratoljub Klaić — op. cit. str. 971, 972.

[94]) Oleg Mandić — op. cit.

[95]) Alim Gafurov — op. cit. str. 103.

Mada je ime *Òmer* vrlo popularno, ipak je njegovo pravo značenje nejasno. *Òmer* (zapravo arapski *'Umär)* potječe od arapskog korijena *'amr* što znači »živjeti«, ali je teško tačno prevesti oblik *'umär* koji je postao tako čest antroponim. Zato ga ni Škaljić ni Gafurov ne prevode.

Sve ovo što je ukratko rečeno, nije otkrilo sve poteškoće koje se mogu javiti prilikom utvrđivanja porijekla i značenja muslimanskih imena orijentalnog porijekla. Njih ima još, a ovdje su iznesene samo one osnovne i najčešće. Osim toga, ovdje nisu mogli biti navedeni svi primjeri ni s tim osnovnim poteškoćama, jer bi navođenje svih imena oko čijeg porijekla i značenja postoje neslaganja, ili čija se etimologija ne može utvrditi, zahtijevalo daleko veći prostor. Zbog toga su navedeni samo neki karakteristični primjeri da bi se dobila približna slika najosnovnijih problema koji se javljaju u ovakvom poslu. Kako će se oni riješiti i da li se mogu ikako riješiti, a posebno da li će ponuđena rješenja biti zaista dobra, to je drugo pitanje. O tome će naučna i stručna javnost dati svoje mišljenje. Važno je da se u ovoj onomastičkoj grani, koja kod nas dosad nije naučno obrađena, učini korak naprijed i da se u cjelokupnu problematiku muslimanskih imena orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini unese više naučnog svjetla.

Pregled najčešćih muslimanskih imena orijentalnog porijekla po motivima i značenju

Značenja muslimanskih imena orijentalnog porijekla veoma su raznovrsna. Naši ljudi su ih u početku islamizacije preuzimali iz arapskog, turskog ili perzijskog jezika više posredno nego neposredno, ne znajući njihovo značenje u prijevodu na naš jezik. Važno je bilo da su ona »muslimanska« i da njihov nosilac može time formalno dokazati svoju pripadnost novoj vjeri. Tek je mali broj obrazovanih ljudi znao što pojedino ime znači pa su ga zato svjesno davali svome djetetu, ili su preporučivali drugima da ga daju. Što se više povećavao broj obrazovanih ljudi, što se više čitalo i saznavalo o kulturnoj historiji Arapa, Turaka i Perzijanaca, što se više dolazilo u kontakt s drugim istovjernicima, tim se više širio i registar ličnih imena, a uz to i postepeno saznanje da ta imena imaju svoje značenje.

Pa ipak je to sve ostalo u relativno uskom krugu ljudi. Najveći dio Muslimana nije znao značenje imenā od kojih može jedno dati svome djetetu, pa nije mogao biti značenjem ni motiviran. Tako je to uglavnom i danas. Malo ih je koji biraju orijentalno ime svome djetetu svjesni njegova značenja. Takva se imena u narodu većinom biraju po glasovnoj strukturi, obliku lakoći izgovora, zato što je neko ime »modernije«, ili što takvo ime ima neka znamenita ličnost, ili da se sačuva uspomena na neku dragu osobu itd.

Prema tome u ovom poglavlju bit će uglavnom govora o značenju muslimanskih imena u jezicima iz kojih ona potječu, gdje su motivi i značenja u uzročnoj vezi i gdje se na osnovu toga svjesno stvara širok registar raznovrsnih ličnih imena. Bosanskohercegovački Muslimani u većini slučajeva takva imena samo preuzimaju kao što to čine i drugi naši narodi kad primaju imena iz grčkog i latinskog jezika, a ne znaju njihova značenja. Mali je broj imena orijentalnog porijekla koja bosanskohercegovački Muslimani daju djeci svjesni njihova značenja.

Najviše imena orijentalnog porijekla, posebno onih iz arapskog i perzijskog jezika, kazuju svojim značenjem neku lijepu ljudsku osobinu, a nastala su s motivacijom da i novorođenče u životu bude onakvo kakvo mu značenje ima njegovo ime. Evo nekoliko takvih imena:

Muška

Adil = pravedan
Ahmed = mnogo pohvaljen
Akif = ustrajan, uporan
Alija = visok, uzvišen
Atif = milostiv
Bahtijar = sretan čovjek
Behader = hrabar, junačan
Besim = nasmijan, veseo,
Dilaver = hrabar, odvažan
Dilber = lijep, krasan
Džavid = darežljiv, velikodušan
Dželil = velik, poštovan
Džemil = lijep, krasan
Edib = dobro odgojen, fin
Ekrem = veoma plemenit
Emin = pouzdan, čestit
Enver = veoma sjajan, blistav

Esad = vrlo sretan
Ešref = plemenit, častan
Fadil = izvrstan, odličan
Fehim = bistar, oštrouman
Hadir = zdrav, krupan
Halil = vjeran prijatelj
Halim = blag, dobroćudan
Hasan = lijep, krasan
Hazim = odlučan, čvrst
Latif = nježan, blag
Mesud = sretan, blažen
Mugdim = hrabar, smion
Nafiz = prodoran, efikasan
Nazif = čist
Nedim = dobar drug
Sabit = čvrst, jak
Sadik = iskren, istinoljubiv
Salih = dobar, valjan
Salim = zdrav
Šakir = zahvalan
Šefik = milostiv, osjećajan

Ženska

Adila = pravedna
Akifa = ustrajna, uporna
Alija = visoka, uzvišena
Atifa = milostiva
Azra = nevina, čista
Bedija = divna, prekrasna
Behidža = lijepa, krasna
Behija = divna, lijepa
Džavida = darežljiva
Dževada = darežljiva
Džemila = lijepa, krasna
Emina = pouzdana, vjerna
Fadila = izvrsna, odlična
Fehima = bistra, razumna
Feriha = vesela, zadovoljna
Fetaneta = dražesna
Habiba = draga, voljena
Hajrija = dobra, sretna
Halima = blaga, dobra
Hasena = lijepa, krasna
Kanita = pokorna
Kemija = hrabra
Lamija = blistava, sjajna
Lebiba = pametna, razumna
Magbula = ugodna, simpatična
Mahbuba = draga, mila
Mebrura = dobra, blažena
Mekrema = plemenita
Meliha = lijepa, krasna
Nafija = korisna
Nasiha = iskrena, vjerna
Nazifa = čista
Nazika = lijepa, ljupka
Pakiza = čista, nevina
Radija = zadovoljna
Sabira = strpljiva
Tajiba = dobra, lijepa
Zekija = oštroumna

Vrlo bliska po značenju i motivaciji ovim imenima jesu ona, (a njih ima također dosta) koja se ne prevode pridje-

vom već poimeničenim pridjevom i imenicom lijepa značenja. U suštini, njihov izbor motivisan je istim željama i namjerama roditelja kao i kod prethodnih imena. Evo nekoliko takvih:

Muška	**Ženska**
Adlet = pravda	*Asima* = zaštitnica
Arif = znalac, učenjak	*Berajeta* = nevinost, čistoća
Asim = zaštitnik, branilac	*Dilruha* = srce i duša
Behdžet = ljepota	*Hikmeta* = mudrost, znanje
Faris = vitez, junak	*Ifeta* = nevinost
Ferhad = pobjednik	*Igbala* = sreća, uspjeh
Ismet = vrlina, poštenje	*Kimeta* = vrijednost
Izet = moć, sila; čast, slava	*Melaheta* = ljepota, ljupkost
Pertev = sjaj, svjetlost	*Naza* = ljupkost, čar
Ridvan = zadovoljstvo	*Niđara* = slika, ljepota
Rifat = visok položaj	*Nimeta* = blagodat, sreća
Selam = spas, mir	*Nusreta* = pomoć, pobjeda
Šekib = strpljenje	*Sehaveta* = darežljivost
Ševket = moć, sila	*Šuhreta* = popularnost
Teufik = uspjeh, sreća	*Zikreta* = slava, ugled
Zuhret = sjaj, ljepota	*Zineta* = nakit, ukras.

Ima dosta imena orijentalnog porijekla koja znače neku visoku funkciju, visok položaj u državnoj upravi, vojsci i uopće u društvu. Neka su od njih prvo bila titule i nadimci pa su kasnije postala prava lična imena, a neka su neposredno ušla u antroponimiju iz raznih razloga. Tu spadaju pretežno muška imena, ali ima nešto i ženskih, koja su od njih lako izvedena u našem jeziku. Dobar dio imena te kategorije, najviše porijeklom iz turskog jezika, naši Muslimani su usvojili znajući im značenja. Evo nekoliko primjera:

Muška: *Agan (Ago)* = gazda, starješina; *Alajbeg* = zapovjednik spahija; *Atlaga* = starješina konjanika; *Began (Bego)* = plemić; *Bešlaga* = zapovjednik

odreda bešlija; *Emir* = zapovjednik, vođa; *Ferik* = divizijski general; *Husrev* = kralj, monarh; *Javer* = ađutant; *Kaid* = viši oficir; *Malik* = = vladar; *Mirza* = princ; *Mušir* = admiral, maršal; *Pašan* = *general;* i dr.

Ženska: *Beghanuma* = begova žena; *Emira* = zapovjednica; *Malika* = vladarica; *Sultana* = carica; *Sultanija* = princeza; *Vezira* = ministarka, pomagačica; i dr.

Posebnu kategoriju imena po značenju čine ona imena koja su motivisana naglašenom pripadnošću religiji. Tu spadaju 3 vrste imena:

1) ona koja su sintagme u genitivnoj vezi čiji je prvi član riječ *'abd* (= rob, sluga) a drugi jedno od božijih vlastitih imena, pa se svako takvo ime u općem i širem značenju može prevesti kao »božiji rob, sluga«. To su samo muška imena, npr.:

Abdulah, Abdulatif, Abdulaziz, Abdulbakija, Abdulbasit, Abduldželil, Abdulfetah, Abdulgafar, Abdulgafur, Abdulganija, Abdulhalim, Abdulhamid, Abdulkadir, Abdulkerim, Abdulmedžid, Abdulmelik, Abdulvahid, Abdulvedud, Abdulvehab, Abdunasir, Abdurahman, Abdurahim, Abdurezak i sl.

2) ona koja su sintagme u genitivnoj vezi čiji je drugi član riječ *Alah,* pa u tom slučaju riječ *Alah* u prijevodu postaje prisvojni pridjev (Alahov). Tu spadaju također samo muška imena, npr.:

Ajetulah = Alahov znak
Ataulah = Alahov dar
Emanulah = Alahovo okrilje
Fadlulah = Alahov dar
Fejzulah = Alahova milost
Fethulah = Alahova pobjeda
Hajrulah = Alahovo dobro
Sejfulah = Alahov mač
Ubejdulah = Alahov ropčić

3) ona koja su sintagme u genitivnoj vezi čiji je drugi član riječ »*äddīn*« (= vjera, religija), a prvi neka imenica koja znači nešto lijepo, povoljno i korisno za vjeru. Takvim se imenima naglašavala pripadnost ili vjeri u širem značenju, ili islamskoj religiji (u užem značenju). I ta su

imena, uglavnom, samo muška, s malobrojnim primjerima u Bosni i Hercegovini da mogu biti i ženska. Evo nekoliko primjera:

(Muška): *Alaudin* = uzvišenost vjere; *Amrudin* = životna snaga vjere; *Asmudin* = zaštita vjere; *Bedrudin* = uštap vjere; *Behaudin* = ljepota vjere; *Burhanudin* = dokaz vjere; *Dželaludin* = veličina, uzvišenost vjere; *Džemaludin* = ljepota vjere; *Fahrudin* = ponos vjere; *Husamudin* = oštar mač vjere; *Izudin* = snaga, slava vjere; *Muhidin* = preporoditelj vjere; *Muslihudin* = reformator vjere; *Nasrudin* = pomoć vjere; *Nedžmudin* = zvijezda vjere; *Nurudin* = sjaj, svjetlost vjere; *Sabahudin* = osvit, zora vjere; *Salahudin* = solidnost valjanost vjere; *Sejfudin* = = mač, sablja vjere; *Šemsudin* = sunce vjere; *Šihabudin* = meteor, zvijezda vjere; *Tadžudin* = kruna vjere; *Zehrudin* = cvijeće vjere i sl.

(Ženska): *Behaudina* = ljepota vjere; *Fahrudina* = ponos vjere; *Hajrudina* = dobro vjere; *Izudina* = snaga, slava vjere; *Muhidina* = preporoditeljica vjere; *Sabrudina* = izdržljivost vjere; *Sadudina* = sreća vjere; i sl.

Nije mali broj imena koja znače kakvo zanimanje, profesiju ili aktivnost kojom se neko bavi, npr.:

(Muška): *Amil* = radnik, službenik; *Asim* = zaštitnik, čuvar; *Azir* = pomagač, branilac; *Džabir* = ortoped, koji liječi slomljene kosti; *Hakim* = sudac; *Kaim* = čuvar pazitelj, nadzornik; *Mudžahid* = borac, ratnik; *Mursel* = glasnki, izaslanik; *Nakib* = kaligraf; *Nazim* = pjesnik, pisac; *Nazir* = nadglednik, kontrolor; *Nezir* = onaj koji opominje da se ide pravim putem; *Rasim* = pisar, crtač, bilježnik;

(Ženska): *Amila* = radnica, službenica; *Asija* = liječnica, ljekarka; *Asima* = braniteljica, zaštitnica; *Azira* = pomagačica, braniteljica; *Muediba* = učiteljica, vaspitačica; *Nakira* = rezbar, graver;

Rasima = pisarica, crtačica; *Vakija* = zaštitnica, braniteljica, čuvarica i sl.

Mirisno lijepo cvijeće, korisna voćka i biljka česti su motivi za lično ime kod mnogih naroda, pa i kod Arapa, Perzijanaca i Turaka. Zato ima imena koja doslovno znače naziv nekog cvijeta, biljke ili voćke, npr.:

(Muška): *Jasmin, Karanfil, Nerkez* = narcis, *Rejhan* = = bosiljak.

(Ženska): *Alma* = jabuka, *Đula* = ruža, svijet, *Sidreta* = = lotos, *Sumbula, Zendžebila* = ingver, zendžefil i sl.

Među cvjetovima je osobito omiljena ruža pa se od nje izvode ili slažu nova imena, npr.:

(Muška): *Đulaga, Đulbeg, Đulemin, Đulizar* i sl.

(Ženska): *Đulasija, Đulbaisa, Đulbehara, Đulesma, Đulfatma, Đulzada, Đulzulejha* i sl.

Pošto su dragulji, nakit, biser, zlato oduvijek predstavljali veliku vrijednost i bili ljudima dragi, to su se njihovim imenima počela nazivati i novorođena djeca, osobito ženska. Zato ima i ovakvih ličnih imena:

(Muška): *Akik* = vrsta poludragog crvenog kamena, ahat, *Almas* = dijamant, *Dževher* = dragulj dragi kamen, *Suhrab* = dragi kamen rubin, *Zerin* = = zlatan i sl.

(Ženska): *Altuna* = zlato, *Dževahira* = dragulji, nakit, *Dizija* = ogrlica od dukata ili bisera, *Jakuta* = = dragi kamen rubin, *Merdžana* = koral, *Seniha* = nakit, ures, *Zineta* = nakit, ukras, *Zumreta* = smaragd, dragi kamen zelene boje, i sl.

Nebeska tijela, osobito Sunce, Mjesec i zvijezde, od najstarijih vremena ljudima su bila lijepa, nedokučiva, tajanstvena, njihov sjaj je izazivao divljenje, ushićenje, strahopoštovanje, pa je metaforično poređenje s njima bilo razlog da njihova imena ili njihova svojstva postanu i lična imena ljudi, npr.:

(Muška): *Ajnur* = Mjesečev sjaj; *Behram* = planeta Mars *Huršid* = Sunce; *Kamer* = Mjesec; *Nudžeim* = zvjezdica; *Šihab* = meteor, zvijezda; i dr.

(Ženska): *Af(i)taba* = Sunčeva svjetlost, Sunce; *Bedrija* = pun Mjesec, uštap; *Jilduza* = zvijezda; *Mihrumana* = slična Suncu; *Nedžmija* = zvjezdolika; *Šemsa* = Sunce, i sl.

Posebnu pažnju zaslužuju tzv. zaštitna (profilaktična) imena, kojima su ljudi pokušali zaštiti djecu od djelovanja zlih duhova, demona i drugih nepoželjnih sila. Takva imena svojim značenjem treba da uplaše zle duhove ili da odvrate od djeteta njihovu pažnju. (O ovome v. opširnije u poglavlju »Kako nastaje lično ime«). Zato ona znače ime neke opasne životinje ili imaju neko neobično značenje. To su, uglavnom, muška imena, npr.

Arslan = lav; *Esed* = lav; *Faim* = srdit, ljut; *Hajdar* = = lav; *Kaplan* = tigar; *Kazanfer* = lav; *Kurt* = vuk; *Magdub* = ospičav, kozičav; *Osman* = mlada zmija; *Uveis* = = vuk; *Zulkarnein* = koji ima dva roga, i sl.

Vrijeme rađanja djeteta čest je motiv za njegovo ime. Zato imamo imena koja znače ime mjeseca, godišnjeg doba, ili nekog praznika kada je dijete rođeno. Dobar dio imena ove kategorije naši ljudi su dali djeci znajući njihovo značenje. Evo nekoliko takvih:

(Muška): *Bajram* = ime vel. muslimanskog praznika; *Muharem* = ime prvog mjeseca islamske lunarne godine; *Safer* = ime drugog mjeseca isl. lun. godine; *Mehridžan* = jesenja ravnodnevnica; *Redžep* = ime sedmog mjeseca isl. lun. godine; *Ramadan* = ime devetog mjeseca isl. lun. godine, mjesec velikog posta; *Šaban* = ime osmog mjeseca isl. lun. godine; *Ševal* = ime desetog mjeseca isl. sun. godine, i sl.

(Ženska): *Behara* = proljeće; *Bajrama* = ime vel. musl. praznika; *Nisana* = mjesec april po starom julijanskom kalendaru; *Mevluda* = rođendan Muhamedov; *Rabija* = proljeće i dr.

Konačno i neke boje, bilo kose ili kože novorođenčeta, bilo nečeg drugog što je po boji privlačno i lijepo, mogu utjecati na lično ime, pa zato postoje i ovakva imena:

(Muška): *Azur* = plav kao nebo; *Edhem* = vran, crn; *Esmer* = crnkast, garav; *Esved* = crn; i sl.

(Ženska): *Pemba* = ružičasta; *Samra* = mrka, crnomanjasta; *Sevda* = crna, garava; *Zerda* = žuta, itd.

Ovaj kratak pregled imena orijentalnog porijekla po motivima i značenju treba da pokaže u osnovnim crtama raznovrsnost poticaja, uzroka i razloga za nastanak nekog imena, ali time se ni izdaleka nije reklo sve, niti je to moguće reći. Ovdje su samo navedeni primjeri *najčešćih* motiva za nastanak ličnih imena, a njih ima toliko da se ne mogu ni nabrojati. Po značenju imena motiv se može s velikom vjerovatnoćom samo pretpostavljati, ali često i najvjerovatnija pretpostavka ne mora biti uvijek sigurna garancija za pravi motiv. Prethodno poglavlje pokazalo je kakve poteškoće i problemi nastaju kad se naučno utvrđuje istina u toj oblasti, a to će se vidjeti i iz abecednog imenara (rječnika) u kojem se pojedinačno govori o svakom imenu.

Pravopisno-ortoepski aspekt muslimanskih imena orijentalnog porijekla

Ako čitamo najnoviji Pravopis srpskohrvatskog, odnosno hrvatskosprskog književnog jezika, što ga je izradila Pravopisna komisija a izdale Matica srpska i Matica hrvatska 1960., vidjet ćemo da se muslimanskim imenima orijentalnog porijekla nije posvetila odgovarajuća pažnja premda je na str. 65. naglašeno da »naša muslimanska imena ne treba smatrati stranim«. Zato su i dalje ostale dileme kako treba pisati neka od tih imena koja u pravopisnom i ortoepskom pogledu mogu svakoga dovesti u nedoumicu. Na tu činjenicu ukazao je skoro i Darko Tanasković ovako: »Dosadašnji pravopisni priručnici nisu razmatrali transkripciju reči iz arapskog, turskog, persijskog i drugih orijentalnih jezika, čak ni u oblasti ličnih imena koja se najčešće prenose. U

tom pogledu ni poslednji veliki *Pravopis* dveju Matica nije izuzetak i pored sve ozbiljnosti i savesnosti sa kojom je rađen.«[96])

U velikom Pravopisu i njegovu rječniku zabilježeno je svega 30 muslimanskih imena orijentalnog porijekla, od kojih su neka navedena pogrešno (npr. *Đémo* mjesto *Džémo, Zùlējka* mj. *Zulējha* i *Mùstaj*, što uopće ne postoji kao samostalno ime osim u složenici *Mùstājbeg*), a neka nemaju pravilan akcenat ili su bez kvantitete (npr.: *Džàfer* mjesto *Džáfer, Hajrùdin* mjesto *Hajrùdīn, Muhàrem* mj. *Muhárem, Mùjaga* mj. *Mûjaga, Zùlējka* mj. *Zulējha*).

Gotovo isti toliki broj (oko 30) domaćih muslimanskih imena orijentalnog porijekla ima u svome rječniku i Pravopisni priručnik srpskohrvatskog-hrvatskosrpskog jezika što su ga napisali Svetozar Marković, Mustafa Ajanović i Zvonimir Diklić,[97]) s tim što imena nisu akcentovana pa im nije utvrđen pravilan izgovor. Pada u oči da su autori Pravopisnog priručnika u vezi s antroponimima orijentalnog porijekla mnogo više pažnje posvetili imenima azijskih i afričkih državnika i političara nego imenima što ih imaju jugoslavenski Muslimani. Tako se u poglavlju »Riječi iz orijentalnih jezika« navode primjeri: *Huari Bumedien, Hejkal, Abu Nur Hohsen, Ali Abu Ajad* i mnogi drugi, a nigdje nema naših imena koja u pravopisnom i ortoepskom pogledu mogu dovesti u nedoumicu, npr. *Aid (Ajid), Faik (Fajik), Hidajet (Hidaet), Kamila (Kjamila), Nadža (Nađa), Nidžara (Niđara), Ruveid (Ruvejd), Smail (Smajl, Smajil), Ševket (Sefket), Šuaib (Šuajb), Taib (Tajib), Zaim (Zajim)* i dr.

Da bi se u to pitanje unijelo više jasnoće i pravopisno-ortoepske sigurnosti, potrebno je o tome nešto reći i dati nekoliko prijedloga, koji bi mogli biti korisni prilikom dopune sadašnjeg pravopisa.

---

[96]) Darko Tanasković — Pisanje arapskih reči u srpskohrvatskom jeziku, Naš jezik, knj. XXI (nova serija) sv. 4—5, str. 241.

[97]) S. Marković, M. Ajanović i Z. Diklić — Pravopisni priručnik srpskohrvatskog-hrvatskosrpskog jezika, Sarajevo, 1972. izd. »Svjetlost«.

Prije svega treba imati na umu da naša muslimanska imena orijentalnog porijekla nisu strana, da su se u fonetici, morfologiji, akcentu i tvorbi prilagodila zakonima i pravilima našega jezika, pa u tom smislu treba što više usklađivati i njihovo pravopisno normiranje. U izvjesnim slučajevima, zbog specifičnih glasovnih sekvenci, zbog dugotrajne navike u izgovoru i pisanju, ili iz drugih razloga mogu se dopustiti neka odstupanja ili dubletna rješenja. Pođimo od konkretnih primjera po uobičajenom pravopisnom redoslijedu.

SUGLASNIK H — Ovaj suglasnik je u govoru bosanskohercegovačkih Muslimana vrlo stabilan i treba ga i u izgovoru i u pisanju ličnih imena čuvati gdje mu je po etimologiji mjesto. Njegovo reduciranje ili zamjenjivanje drugim glasovima (v, j, k) u ličnim imenima ne dolazi u obzir. Zato u ortoepsko-pravopisnom standardu ne može biti: *Kalid* umjesto *Halid, Usnija* umjesto *Husnija, Zulejka* umjesto *Zulejha, Asan* umjesto *Hasan, Muksin* umjesto *Muhsin, Beader* umjesto *Behader, Orkan* umjesto *Orhan* i sl.

U tome treba biti vrlo oprezan jer u nekim imenima fonem *k* nije alternacija za *h*, već je iz drugog korijena, pa bi u slučaju zamjenjivanja tih fonema došlo do promjene značenja imena. Tako na primjer imena *Šuhreta* i *Šukreta* imaju dva različita korijena; *Šuhreta* je postalo od ar. *šuhrät* = slava, popularnost, reputacija (korijen *šähr)*, a *Šukreta* od ar. korijena *šukr* = zahvala, zahvalnost. Takva se pojava odnosi i na ova imena: *Zahir* i *Zakir, Sahib* i *Sakib, Meliha* i *Melika, Bahir* i *Bakir, Nezaheta* i *Nezaketa,* gdje su fonemi *h* i *k* iz različitih korijena, pa ne smije doći do njihova zamjenjivanja ni u izgovoru ni u pisanju.

Suglasnik *h* ne treba izgovarati ni pisati u imenima *Ajka* (pogrešno Hajka), *Azema* (pogr. Hazema), *Riza* (pogr. Rizah), *Zekerija* (pogr. Zekerijah) i *Zija* (pogr. Zijah) jer mu tu po etimolgiji nije mjesto.

SUGLASNIK J — Pravopis srpskohrvatskog književnog jezika u poglavlju o izgovoru i pisanju suglasnika *j* (čl. 45, 46, 47, 48) ne navodi kao primjer ni jedno muslimansko ime orijentalnog porijekla. Nešto takvih primjera ima u spomenutom Pravopisnom priručniku, ali bi ih trebalo biti više s obzirom da ima mnogo imena u kojima može doći do pogrešnog pisanja suglasnika *j*. Sadašnje pravopisne norme u tom pogledu ne zaslužuju nikakav prigovor kad je riječ o pisanju muslimanskih imena orijentalnog porijekla, izuzev što je takva imena trebalo uvrstiti među primjere.

Tako npr. u čl. 46. t. b), c) i d) dobro bi bilo da stoje neka od ovih muških imena: *Alija, Bahrija, Fahrija, Fazlija, Hakija, Nurija, Ševkija, Vehbija, Zuhdija* i sl. ili od ženskih: *Asija, Atija, Bedrija, Behija, Rabija, Razija, Zekija* i sl. jer za njih vrijedi isto pravilo o obaveznom pisanju i izgovoru glasa *j* kao i u primjerima: *Ilija, Marija, Matija.* To se odnosi i na oblike prisvojnog pridjeva: *Alijin, Bahrijin, Fazlijin, Asijin, Rabijin, Razijin* i sl. Dakle, u poziciji *i + a, i, e, u* mora se izgovarati i pisati suglasnik *j* i u muslimanskim imenima orijentalnog porijekla. U tome nema izuzetka.

U obrnutoj poziciji *a, i, e, u + i* suglasnik *j* se ne piše ni u imenima orijentalnog ni nekog drugog porijekla. (V. čl. 48. t. c) Pravopisa srpskohrvatskog knjiž. jezika). Zato treba pisati muška imena: *Aid, Faik, Faim, Husein, Muid, Mulaim, Nail, Seid, Smail, Ubeid, Uveis, Zulkarnein* i sl. a ženska: *Aiša* (može i Ajša a ne može Ajiša), *Baisa, Faiza, Seida* i sl.

Ovdje ne treba svrstavati imena: *Rejhan, Sulejman, Vejsil, Zejnil, Zejneba, Zubejda* i sl. u kojima je artikulacija glasa *j* jasna i stabilna, a osim toga u njima nije poslije vokala *e* došlo *i* već *j* (<ar. poluvokala *ỉ*). Zato takva imena treba pisati sa suglasnikom *j*. To vrijedi i za ime *Tajib* i *Tajiba* u kojima je etimološko *j* čak udvostručeno (s tešdidom).

Ima nekoliko ženskih imena koja svoje hipokorističnо značenje dobiju samo promjenom akcenta, i tom akcenatskom promjenom utječu na jaču artikulaciju glasa *j*. To su npr. *Aíša > Ájša, Âjša, Naìla > Nájla, Raìfa > Rájfa, Saìma > Sâjma, Saìda > Sájda* i sl. Takve hipokoristike treba pisati sa suglasnikom *j* još iz jednog razloga, a to je što se bez njega, ako nema naznačenog akcenta, ne može osjetiti hipokorističnost, pa se npr. *Naila* može čitati i *Naìla* i *Náila.*

Da nešto kažem i o pisanju imena *Smail*, jer mnogi to ime pišu *Smajl*, a od toga onda i prezime Smajlović. Pravopis je pisanje toga imena dobro normirao, samo *Smail*, i prema njemu prezime *Smailagić*, a nije ništa rekao o mogućnosti pisanja prezimena *Smajlović*. Takvu mogućnost dopustio je Pravopisni priručnik analogno prema *Mihajlo* — Mihajlović.[98]) Ako ima nekog opravdanja da se može pisati *Smajlović* kao *Mihajlović*, nema opravdanja za pisanje *Smajl* mjesto *Smail*, jer u našem jeziku ne postoji završna sekvenca *-jl*. Zato se ne može pisati ni *Mihajl* već samo *Mihail* i *Mihailo, Mihajlo*. Kad bi postojalo ime *Smajlo* ili *Smailo*, i za njega bi vrijedilo dubletno pisanje kao i za ime *Mihailo, Mihajlo*, ali pošto ne postoji, onda se može pisati samo *Smail* kao *Mihail*.

Pravopis nije sasvim kategoričan u pravilu o pisanju suglasnika *j* između *e — a*, pa u nekim riječima traži da se *j* piše (ideja, Koreja, matineja), a u nekim da se ne piše (idealan, kupea, defilea i dr.) U vezi s tim nije navedeno nijedno lično ime kao primjer. Čak se ni u Pravopisnom rječniku ne može naći da li treba pisati *Dejan* ili *Dean*, jer toga imena tamo uopće nema. Među muslimanskim imenima orijentalnog porijekla malo ih ima u kojima postoji vokalna pozicija *e — a*, (ja mogu navesti samo 3), ali bi ipak trebalo utvrditi da li među tim vokalima treba pisati suglasnik *j* ili ne treba. Odmah da kažem da bi u imenima *Bejadudin* i *Mejaz* trebalo pisati suglasnik *j* jer on tu etimološki postoji i u izgovoru se osjeća, a u imenu *Sead* ne postoji i u izgovoru se ne osjeća, pa ga zato ne treba ni pisati.

U obrnutoj vokalnoj poziciji *a — e* suglasnik *j* treba pisati u imenima orijentalnog porijekla: *Berajeta, Begajet, Begajeta, Hidajet, Hidajeta* i sl.

Ostala pravopisna pravila o pisanju suglasnika *j* u našim i stranim riječima treba da važe i za imena orijentalnog porijekla.

[98]) S. Marković, M. Ajanović, Z. Diklić — Pravopisni priručnik, str. 41.

SUGLASNIK Č i Ć — Među muslimanskim imenima orijentalnog porijekla samo 3 imena imaju u sebi suglasnik *č*, a to su: *Čelebija, Oruč* i *Malkoč*. Mnogo ih je više u kojima postoji suglasnik *ć*. U stvari, suglasnika *ć* nema ni u arapskom, ni u turskom, ni u perzijskom jeziku, već se on stvorio u našem jeziku od ar. velarnog okluziva *k* odnosno od tur. palatalnog okluziva *k'*. (O tome v. opširnije u poglavlju »Prilagođavanje imena orijentalnog porijekla našem jeziku«). U pravopisnom i ortoepskom pogledu poteškoća nema ako se takav glas pretvorio u *ć*, npr. *Ćašif, Ćamil, Ćatiba, Ćemal, Ćerim* i sl. Treba samo dobro paziti da se on u izgovoru i pisanju čuva, tj. da se ne zamjenjuje sa sličnim suglasnikom *č*.

Međutim, ar. velarni okluziv *k* (kāf, kef) nije se uvijek pretvorio u *ć*, pa nastaje problem kako u tom slučaju treba takva imena pisati, da li *Kamila* ili *Kjamila, Šekur* ili *Šekjur, Katība* ili *Kjatiba, Kerim* ili *Kjerim* i sl. Pravopis i Pravopisni priručnik o tome ništa ne govore, a potrebno je i o tome utvrditi normu.

SUGLASNIK DŽ i Đ — Ima dosta muslimanskih imena orijentalnog porijekla u kojima se nalaze ova dva suglasnika. U imenima arapskog porijekla nema suglasnika *đ* već samo *dž*, a u imenima perzijskog i turskog porijekla *đ* je nastalo, i to bez izuzetka, od palatalnog okluziva *g'* (Primjere v. u abecednom imenaru). Pravopis srpskohrvatskog književnog jezika strogo normira izgovor i pisanje ovih afrikata pa je potrebno dobro paziti da se to poštuje i u imenima orijentalnog porijekla. Treba upozoriti da je u Pravopisnom rječniku pogrešno navedeno ime *Đemo* mjesto *Džemo*, jer je to hipokoristik od punog imena *Džemal* ili *Džemaludin*. Ta se greška prenosi iz narodne pjesme »Kraljević Marko i Đemo Brđanin«, u kojoj je narodni pjevač, pjevajući Vuku Karadžiću tu pjesmu, pogrešno izgovorio ime *Đemo* umjesto *Džemo*, a Vuk je tačno zapisivao što je od pjevača čuo.

U Bosni i Hercegovini neki pogrešno govore i pišu žensko hipokoristično ime *Nađa* umjesto *Nadža*, koje je nastalo od *Nadžija*. Greška je, dakle, u razlikovanju glasova *dž* i *đ*. Slična ortoepska greška čini se i u izgovoru ženskog

imena *Nidžara* mjesto *Niđara.* Ime *Niđara* potječe od perzijske riječi *nigār,* u kojoj palatalno *g'* može dati samo *đ* a nikako *dž.*

JEDNAČENJE SUGLASNIKA PO ZVUČNOSTI — Od svih naših pravopisnih pravila najteže je dosljedno primjenjivati na imena orijentalnog porijekla pravila o jednačenju suglasnika po zvučnosti. Ni Pravopisna komisija u tome nije mogla biti kategorična, pa je za 3 imena dala samo preporuku da ih je bolje pisati s jednačenjem *(Mithat, Ethem, Suphija)* nego bez jednačenja *(Midhat, Edhem, Subhija)*[99])

Praksa je pokazala i stalno pokazuje da takva preporuka nije naišla na povoljan prijem, pa nosioci takvih imena, a i drugi, pišu i dalje *Midhat, Edhem, Subhija* (bez jednačenja). U prilog tome navodim dokumentaciju prof. Mustafe Ajanovića, koji piše: »Telefonski imenik za Sarajevo iz 1970. g. kazuje nam da od 31 ubilježenog *Edhema* nema ni jednog *Ethema; Midhata* ima 37, a 38. i 39. su *Mithati;* od 7 *Subhi* — sve su takve. Ovaj mi se podatak čini naročito značajan, jer se u njeg sigurno *unosi, zapisuje onako kako je ko rekao,* odnosno *napismeno poslao* svoje ime, prezime i ostale podatke.« (Podvlačio M. A.)[100]) Mustafa Ajanović je u Sarajevu pregledao i matične knjige rođenih, umrlih i vjenčanih od 1929. do 1936., od 1948. do 1951., zatim iz 1879, 1914. i 1960. g. pa je došao do ovakvih podataka: *Edhem* (bez jednačenja) — 52, *Ethem* (s jednačenjem) — uopće nema; *Midhat* (bez jednačenja) — 16, *Mithat* (s jednačenjem) — 4; *Subha* (bez jednačenja) — 22, *Supha* (s jednačenjem) — uopće nema. Zajedno s podacima iz Telefonskog imenika stanje je ovako: *Edhem, Midhat, Subha* (bez jednačenja) — 165, a s jednačenjem — 6.[101])

Iako je Pravopisna komisija dala preporuku za jednačenje suglasnika po zvučnosti u tim imenima, smatramo da

[99]) Pravopis hrvatskosrpskoga književnog jezika, izd. Matica hrvatska, Matica srpska, Zagreb, Novi Sad, 1960. g. čl. 76. t. 2. (str. 65).

[100]) Mustafa Ajanović — »Pravopisni priručnik« prema »Novosadskom pravopisu«, Prilozi nastavi srpskohrvatskog jezika i književnosti, br. 5/1975. Banjaluka, str. 7.

[101]) Mustafa Ajanović — op. cit. str. 8.

je bolje imena *Midhat, Edhem* i *Subhija* pisati bez jednačenja po zvučnosti, jer je takvo pisanje bliže našem izgovoru a tako je i uobičajeno po pravopisnoj navici i tradiciji.

Za ostala imena orijentalnog porijekla u kojima postoje dva suglasnika jedan do drugog nejednaka po zvučnosti, teško je dati preporuku za njihovo obavezno jednačenje. To je teško učiniti i za druga imena koja nisu orijentalnog porijekla, pa je zbog toga Pravopisna komisija izuzela od jednačenja prezimena: *Habsburg, Vašington, Musorgski, Rentgen (Röntgen)* i dr. Zato ćemo pojedinačno razmotriti neke slučajeve u kojima bi trebalo i u kojima ne bi trebalo vršiti jednačenje suglasnika po zvučnosti.

a) Uz bezvučni suglasnik *h* može stajati zvučni suglasnik pa nije potrebno jednačenje po zvučnosti. Zato treba pisati: *Beghanuma, Edhem, Ezher, Midhat, Subhija, Mehdija, Vahdet, Vahdeta, Vehbija, Šehzada* i sl. U imenu *Fethija* ne radi se o jednačenju suglasnika po zvučnosti, jer *t* stoji uz *h* po etimologiji i slučajno zadovoljava naš zahtjev o jednačenju po zvučnosti.

b) Ne treba vršiti jednačenje po zvučnosti ni u pisanju imena *Hifzija* i *Ševket.* Bolje je da ostane *Hifzija,* jer u književnom jeziku nemamo primjera da *f* prelazi u *v,* pa zašto bi se samo u imenu *Hifzija* pravio nepotreban izuzetak. U imenu *Ševket* ne može se vršiti jednačenje *v* u *f* jer se time stvara novo ime s drugim korijenom i drugim značenjem. *Šefket* je nastalo od ar. *šäfäqat* = nježnost, samilost, sažaljenje, a *Ševket* od ar. *šäwqat* = moć, sila, snaga; veličina, sjaj.

c) U imenima *Igbal* (od ar. iqbāl), *Magbul* (od ar. maqbūl), *Mugbil* (od ar. muqbil), *Mugdim* (od ar. muqdim), i sl. treba izvršiti jednačenje po zvučnosti (k > g) i u izgovoru i u pisanju, jer to odgovara fonetskim principima našega jezika.

Jednačenje po zvučnosti treba vršiti i u hipokoristicima: *Dutka* (od Dudija, Duda), *Rapka* (od Rabija), *Satka* (od Sadeta), *Sutka* (od Suada) i sl.

Ovo su najčešći slučajevi u kojima se javljaju uslovi za jednačenje suglasnika po zvučnosti, a da li ta jednačenja

treba ili ne treba izvršiti, pokazuju navedeni primjeri i obrazloženja.

PROMJENA SUGLASNIKA K, G, H, PRED SAMOGLASNICIMA E i I — Ono što je u Pravopisu normirano za ostala naša imena, vrijedi, uglavnom, i za muslimanska imena orijentalnog porijekla. Tamo stoji u čl. 65. t. 2. da se u ličnim imenima ne vrši promjena *k, g, h* ispred *i* u *c, z, s* i navode se ovi primjeri: *Milka — Milki, Anka — Anki, Duka — Duki, Lenka — Lenki, Danka — Danki, Zorka — Zorki, Luka — Luki, Draga — Dragi.* Ta norma vrijedi i za muslimanska imena orijentalnog porijekla pa treba govoriti i pisati: *Meho — Mehi, Alaga — Alagi, Ševko — Ševki, Salko — Salki, Pašaga — Pašagi, Melika — Meliki, Sidika — Sidiki, Nasiha — Nasihi* itd.

Što se tiče promjene *k, g, h* ispred *e* u *č, ž, š,* može se odmah reći da se ona u vokativu imena orijentalnog porijekla vrlo rijetko javlja, jer sva imena stranog porijekla sa svršetkom na *k, g, h* nerado primaju vokativni nastavak *-e.* Zato se ne mogu preporučiti kao normirani vokativni oblici: *Namiče* (od Namik), *Šefiče* (od Šefik), *Fetaše* (od Fetah), *Sališe* (od Salih), *Abdulaše* (od Abdulah) i sl. (O ovome v. opširnije u poglavlju »Prilagođavanje muslimanskih imena orijentalnog porijekla našem jeziku«).

Pretvaranje velara *k, g, h* ispred *i* u *č, ž, š* javlja se samo u tvorbi novih imena ili hipokorističnih oblika, npr. *Salčin* (od Salko), *Mujčin* (od Mujko) i sl.

GUBLJENJE SUGLASNIKA — Gubljenje suglasnika u našem jeziku javlja se kao težnja za jednostavnijim i lakšim izgovorom udvojenih i teških suglasničkih skupova. U tom slučaju od dva jednaka susjedna suglasnika jedan se gubi, npr. *oddijeliti* > *odijeliti,* ili se iz teškog suglasničkog skupa izgube dva suglasnika, npr. *šeststo* > *šesto.*

Takva se pojava vidi i u imenima orijentalnog porijekla koja su u naš jezik ušla s dvostrukim suglasnicima (geminatama). Pošto naš jezik teško podnosi geminaciju, to se ona gubljenjem suglasnika uklanja i u ličnim imenima, i u ostalim riječima orijentalnog porijekla. Zato muslimanska imena orijentalnog porijekla s dvostrukim suglasnikom treba

pisati bez geminacije, npr.: *Abdulah, Abdurahman, Hajrudin, Muvedet, Sidik, Muhamed* itd.[102]) Odstupanja od toga mogla bi se dopustiti u tekstovima gdje pisac želi naglasiti govornu emfazu, ili hoće da tačno navede izvorni izgovor nekog imena u rečenicama religioznog sadržaja. (O ovome v. još u poglavlju »Prilagođavanje muslimanskih imena orijentalnog porijekla našem jeziku«).

SASTAVLJENO I RASTAVLJENO PISANJE IMENA — Među muslimanskim imenima orijentalnog porijekla u Bosni i Hercegovini ima i dvojnih imena, koja su nastala spajanjem dvaju samostalnih imena u jedno složeno (dvojno) ime. Takva se imena u izgovoru osjećaju kao prave složenice, imaju jedan akcenat, pa ih treba pisati sastavljeno npr.: *Alihàjdar* (od Ali i Hajdar), *Alirìzā* (od Ali i Riza), *Ālosman* (od Ali i Osman), *Mehmedàlija* (od Mehmed i Alija), *Sejdàlija* (od Seid i Alija) i sl.

Međutim, u Arapa, Perzijanaca i Turaka dvojna imena se ne spajaju kao u nas u jednu potpunu pravu složenicu, već se izgovaraju i pišu odvojeno. Takva dvojna imena treba i po našem pravopisu pisati odvojeno, bez crtice ako se oba imena mijenjaju, npr. *Mustafa Kemal* (Mustafe Kemala), *Nazim Hikmet* (Nazima Hikmeta) i sl.

Ima i u Bosni i Hercegovini ljudi s takvim tipom dvojnih nesloženih imena, pa i takva njihova imena treba pisati odvojeno i bez crtice ako oba imena dobijaju padežne nastavke, npr. *Musa Ćazim Ćatić* (Muse Ćazima Ćatića), *Muhamed Ševket Kurt* (Muhameda Ševketa Kurta), *Muhamed Seid Serdarević* (Muhameda Seida Serdarevića), a sa crticom ako se mijenja samo jedno ime, npr. *Osman-Nuri Hadžić* (Osmana-Nuri Hadžića) i sl.

Sastavljeno i rastavljeno pisanje nekadašnjih titula uz imena, kad su one stvarne ili su postale sastavni dio imena

[102]) Mitar Pešikan je sasvim u pravu kad kaže: »Bez obzira na fonološki značaj udvojenih suglasnika u arapskom glasovnom sistemu, naš pravopis ne može za opštu upotrebu prihvatiti udvojeno pisanje, kao što ga ne prihvata ni za druge jezike.« (M. Pešikan: »Transkripcija arapskih imena u svetlu naše pravopisne i jezičke norme« (uz članak D. Tanaskovića), Naš jezik, knj. XXI, (nova serija), sv. 4—5, Beograd, str. 261.

izgubivši svoje pravo značenje, dobro su regulisala pravila našeg pravopisa, pa po njima treba u pisanju i postupiti, npr. *Smail-aga* (Čengić), ali *Đulaga, Alaga, Pašaga, Đulbeg, Bešlaga* i sl.[103])

OZVUČENJE I OBEZVUČENJE ZAVRŠNOG SUGLASNIKA — Ovo je jedna specifična ortoepska pojava u imenima orijentalnog porijekla, koja je važna i u pravopisnom pogledu, a pravopisna pravila je nisu obuhvatila. Radi se o imenima koja se u narodu, a i u književnim tekstovima, pojavljuju u dva ortoepska i pravopisna lika, s ozvučenim i obezvučenim završnim suglasnikom u odnosu na izvorni fonetski lik, npr. prema izvornom *Ahmed* imamo *Ahmet*, prema izv. *Mahmud* imamo *Mahmut*, prema *Murad — Murat*, prema *Ferhad — Ferhat*, prema *Husrev — Husref*, prema *Pertev — Pertef*, prema *Redžeb — Redžep* i sl. Ovdje su, dakle, završni zvučni suglasnici *d*, *v* i *b* obezvučeni u svoje bezvučne parnjake *t*, *f* i *p*.

Nasuprot tome imamo primjera u kojima je završni bezvučni suglasnik *s* ozvučen u svoj zvučni parnjak *z* pa prema izvornom *Firdus* imamo *Firduz*, prema izvornom *Idris* imamo *Idriz*, prema *Almas — Almaz*, prema *Abas — Abaz*, prema *Haris — Hariz*, prema *Junus — Junuz* i sl.

Nećemo se ovdje upuštati u razloge takvih pojava, već ćemo pokušati da damo prijedloge za ortoepski i pravopisni standard takvih imena. A teško ih je dati bez prigovora ove ili one vrste, pa ću zato ovdje iznijeti samo dva prijedloga za rješenje tog problema.

[103]) U vezi s imenima u kojima je nekadašnja titula *aga* izgubila svoje pravo značenje, navodim zanimljive rečenice Hasana Kikića iz njegova romana Bukve:

»Đulaga nije Đul-aga, Đulaga nije nikad ni bio aga, jer aga je aga i ima prostrane zemlje i kućišta, a Đulagi su nadili tako ime da mu »tepaju«. I nekad su mu »tepali«, nekad je Đulaga Mehić Kokin i mislio da je makar mali agica, dobro se, posve dobro živovalo, a danas je Đulaga sprdačina od age i nije obukao novih čakšira već deset godina.«

Hasan Kikić — Djela, I knjiga, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1952. str. 233.

Prvi prijedlog je da se dopusti pisanje takvih imena prema stvarnom izgovoru u našem jeziku, tj. kako ih izgovara onaj kome pripadaju, bez obzira da li je to u skladu s njihovim izvornim (etimološkim) likom. Dakle, *Ahmed* i *Ahmet*, *Mahmud* i *Mahmut*, *Idris* i *Idriz*, *Ferhad* i *Ferhat*, *Abas* i *Abaz*, *Haris* i *Hariz*, *Junus* i *Junuz* itd.

Dobra strana ovakvog prijedloga i rješenja je u tome što se tu vidi stvarno prilagođavanje orijentalnih imena našoj općoj antroponimiji i glasovnim promjenama u njoj, što je dopuštena veća sloboda izbora u izgovoru i pisanju i što tim niko nije opterećen da misli na etimološki lik imena. Kao što npr. mogu biti imena: *Josip* i *Josif*, *Dmitar* i *Mitar*, *Stjepan*, *Stipan* i *Šćepan* i sl. zašto ne bi moglo biti *Ahmed* i *Ahmet*, *Abas* i *Abaz*, *Ferhad* i *Ferhat* i sl.

Slaba strana ovog prijedloga i rješenja je u tome što izmiče pravopisnoj normi i sistemskom rješenju, stvara dublete i modifikacije, a ponekad može da otežava i naučno-lingvistički pristup imenu.

Drugi prijedlog je da se imena koja po etimologiji imaju na kraju *s*, tako *izgovaraju* i *pišu* (*Abas, Almas, Idris, Junus, Haris* i sl.), a imena koja po etimologiji imaju na kraju zvučne suglasnike, da ih *samo u pisanju* zadrže (*Ahmed, Mahmud, Ferhad, Pertev, Husrev* i sl.).

Dobra strana ovog prijedloga i rješenja je u tome što u pisanje i izgovor orijentalnih imena unosi više pravilnosti i sistema, odstranjuje samovolju i haos, ukazuje kako neke stvari radi naučne istine treba i naučiti i da su u ime toga mnoge modifikacije i deformacije u jezičnom standardu i pravopisnim normama nepoželjne. Nepoželjno je npr. slabo razlikovanje *č* i *ć*, *đ* i *dž* premda mnogi u tome ne prave nikakvu razliku. Nepoželjno je izgovaranje i pisanje riječi bez glasa *h* ondje gdje mu je po etimologiji mjesto iako mnogi taj glas zanemaruju i u izgovoru i u pisanju. Nepoželjno je mnogo štošta, ali zato postoje regulativi i pravila koji upućuju na izvjestan red i sistem, gdje se zna zašto nešto treba i zašto ne treba. Ako se dospusti da u pravopisu može biti i *Ahmed* i *Ahmet*, i *Abas* i *Abaz*, i *Husrev* i *Husref* itd., onda to više nije red ni sistem, bar u pisanju. U izgovoru neka bude kako je kome lakše kao

i u drugim riječima i vlastitim imenima. Niko nikoga ne prisiljava da govori: *gradski, ljudski, Vašington, Habsburg, Musorgski* i sl., može reći: *gratski, ljutski,* ili *gracki, ljucki,* može reći *Musorkski* ili *Musorski* i sl. ali mora pisati: *gradski, ljudski, Musorgski* itd. U nečijem izgovoru, pa i u pisanju, može biti npr. *Vranjo* i *Rvoje,* ali pravopisna norma obavezuje da se ta imena pišu *Franjo* i *Hrvoje.*

Slaba strana ovog prijedloga i rješenja je u tome što se ne dopušta nosiocu imena da svoje ime piše onako kako ga izgovara, što obavezuje na poštivanje etimološkog lika imena pa time pojačava vezu s njegovim orijentalnim porijeklom umjesto da je slabi, i što bi se njegovim usvajanjem morali naglasiti i neki izuzeci, npr.: *Murat, Redžep* i *Husref.* Ime *Mùrat* se po akcentu i kvantiteti razlikuje od svog izvornog lika *Mùrād,* pa u Bosni i Hercegovini postji i *Mùrat* i *Mùrād.* To su dakle, dva imena pa bi ih trebalo različito i pisati. Ime *Redžep* također bi se moralo pisati samo sa završnim suglasnikom *p,* jer se u Bosni i Hercegovini to ime jedino tako i izgovara i piše. To vrijedi i za ime *Husref.* Samo se u složenici *Gazi Husrevbeg* (više zbog jednačenja po zvučnosti nego zbog etimologije) može čuti etimološki suglasnik *v,* pa neki tako i pišu.

Iz svega navedenog vidi se koliko ima neriješenih pitanja i propusta u našem pravopisu kad se radi o imenima orijentalnog porijekla, a ta se imena vrlo često nalaze i u našoj umjetničkoj književnosti i u našoj štampi. Možda će ove primjedbe, prijedlozi i mišljenja dobro doći da se u tome situacija što prije popravi i radi naše nauke o jeziku, i radi svakodnevnih praktičnih potreba. S takvom sam ih željom i iznio.

LITERATURA

1) *Ajanović Mustafa:* »Pravopisni priručnik« prema »Novosadskom pravopisu«, Prilozi nastavi srpskohrvatskog jezika i književnosti, br. 5/1975. Banjaluka.
2) *'Aṭiyyātullāh Aḥmād:* Al-Qāmūsu-l-islāmiyyu, 1. i 2. sv. Kairo, 1963 — 1966.
3) *Баранов К. Харлампий:* Арабско-русский словарь, государственное издательство иностранных и национальных словарей, Москва, 1957.

4) *Bajraktarević Fehim:* Osnovi turske gramatike, »Naučna knjiga«, Beograd, 1962.
5) *Božić Klement:* Slike iz Bosne, I Sarajevo, Vienac I, br. 28 od 31. srpnja 1869. g. Zagreb
6) *Brabec, Hraste, Živković:* Gramatika hrvatskoga ili srpskog jezika, II prerađeno i nadopunjeno izdanje, »Školska knjiga«, Zagreb, 1954.
7) *Brozović Dalibor:* Izgovor i transkripcija orijentalnih riječi i imena, Jezik br. 3/1955—56. Zagreb
8) *Čelebija Evlija:* Putopis, knj. I i II, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1954. i 1957.
9) *Ćerić Salim:* Muslimani srpskohrvatskog jezika, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1968.
10) *Drosdowski Günther:* Duden-Lexikon der Vornamen, Bibliographisches Institut, Mannheim/Zürich, 1968.
11) *Firdusi:* Rustem i Suhrab (epizoda iz Šahname), preveo s perzijskog dr Fehim Bajraktarević, izd. Srpska književna zadruga, kolo XXXI, br. 208, Beograd, 1928.
12) *Гафуров Алим:* Лев и кипарис, Академия наук СССР. Институт востоковедения, издательство »Наука«, Главная редакция восточной литературы, Москва, 1971.
13) *Hadžijahić Muhamed:* Predislamski elementi u kulturi bosanskih Muslimana, izd. Univerzitet u Sarajevu, Fakultet političkih nauka i Institut za društvena istraživanja, Sarajevo, 1973.
14) *Handžić Adem:* O islamizaciji u sjeveroistočnoj Bosni, Prilozi za orijentalnu filologiju, sv. XVI — XVII, 1966—67. g. Sarajevo
15) *Handžić Adem:* Tuzla i njena okolina u XVI vijeku, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1975. g.
16) *Handžić Mehmed:* Jedan prilog povijesti prvih dana širenja islama u Bosni i Hercegovini, »Narodna uzdanica«, Kalendar za god. 1938. drugo izdanje, Sarajevo.
17) *Hiti Filip:* Istorija Arapa od najstarijih vremena do danas, izd. »Veselin Masleša«, Sarajevo, 1967.
18) *Hraste Mate:* Vlastito ime u Jugoslavena, Jezik br. 2/1961-62. Zagreb
19) *Jireček Konstantin:* Istorija Srba, prva knjiga do 1537. g. drugo ispravljeno i dopunjeno izdanje, »Naučna knjiga«, Beograd, 1952. g.
20) *Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti:* Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Zagreb, (1880 — 1961).
21) *Junker H. F. i Alavi B.:* Persisch-deutsches Wörterbuch.

22) *Karadžić-Stefanović Vuk:* Srpski rječnik istumačen njemačkijem i latinskijem riječima, Beč, 1852. g.

23) *Karahisari Mustafa bin Şemsüddin:* Ahteri Kebīr, Istambul, 1303 (1887).

24) *Kemura Ibrahim:* Muslimanska imena i njihova značenja, II dopunjeno izdanje, izdavač Odbor IZ Sarajevo i Gazi Husrefbegov vakuf, Sarajevo, 1975.

25) *Kikić Hasan:* Djela, I knjiga, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1952 god.

26) *Klaić Bratoljub:* Rječnik stranih riječi (treće izdanje), izd. »Zora«, Zagreb, 1962. g.

27) *Leksikografski zavod FNRJ, Zagreb:* Enciklopedija Jugoslavije, knj. 1 — 8, (1945—1961).

28) *Магазаник Д. А.:* Турецко-русский словарь, Москва, 1945. г.

29) *Ma'lūf Lūyis:* Äl-Munǧidu fi-l-luǧati wä-l-ädäbi wä-l-'ulūmi, Bejrut, 1960.

30) *Mandić Oleg:* Leksikon judaizma i kršćanstva, izd. Matica hrvatska, Zagreb, 1969. g.

31) *Maretić Tomo:* O narodnim imenima i prezimenima u Hrvata i Srba, Rad JAZU, knj. 81, 82. Zagreb, 1886. g.

32) *Maretić Tomo:* Gramatika hrvatskoga ili srpskoga književnog jezika (treće nepromijenjeno izdanje), izd. Matica hrvatska, Zagreb, 1963. g.

33) *Marković Svetozar:* Ponovo o vokativu ličnih imena, Jezik br. 1/1961—62. Zagreb

34) *Marković Sv. - Ajanović M. - Diklić Z.:* Pravopisni priručnik srpskohrvatskog-hrvatskosrpskog jezika, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1972. g.

35) *Marks K. i Engels F.:* Njemačka ideologija, I (»Marksizam i njegovi izvori«, tom 15—16, izd. »Kultura«, Beograd, 1964)

36) *Matica srpska u Novom Sadu i Matica hrvatska u Zagrebu:* Pravopis srpskohrvatskoga — hrvatskosrpskoga književnog jezika, Novi Sad i Zagreb, 1960. g.

37) *Muallem Murteza:* Nouveau dictionnaire persan-français, 1969. g.

38) *Muftić Teufik:* Arapsko-srpskohrvatski rječnik, izdanje Izvršnog odbora Udruženja Ilmije u SR BiH, Sarajevo, 1973.

39) *Muftić Teufik:* O arabizmima u srpskohrvatskom jeziku, Prilozi za orijentalnu filologiju, sv. X—XI, 1960—61, izd. Orijentalni Institut u Sarajevu.

40) *Peco Asim:* Vokativ jednine imenica muškog roda, Naš jezik, knj. XI, 31. Beograd

41) *Peco Asim:* Uticaj turskog jezika na fonetiku štokavskih govora, Naš jezik (nova serija), knj. XVI, sv. 3. Beograd, 1967. g.

42) *Peco Asim:* Ikavskošćakavski govori zapadne Bosne (I dio: uvod i fonetika), Bosanskohercegovački dijalektološki zbornik, knj. I, izd. Institut za jezik i književnost u Sarajevu, Odjeljenje za jezik, Sarajevo, 1975. g.

43) *Pešikan Mitar:* Transkripcija arapskih imena u svetlu naše pravopisne i jezičke norme, Naš jezik, knj. XXI (nova serija), sv. 4—5, Beograd, 1975. g.

44) *Петровский А. Никандр:* Словарь русских личных имен, издательство »Советская энциклопедия«, Москва, 1966. г.

45) *Popović Đorđe:* Turske i druge istočanske reči u našem jeziku, Glasnik Srpskog učenog društva, knj. 59. Beograd, 1884. g.

46) *Purivatra Atif:* Nacionalni i politički razvitak Muslimana, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1970. g.

47) *Rogić Pavle:* Ime kao predmet antroponimijskih ispitivanja, Pitanja književnosti i jezika, knjiga treća, sv. 1. i 2. Sarajevo, 1956. g.

48) *Sami Şemsüddin:* Kamus-i Türki, Istambul, 1317. (1901).

49) *Selmanović Alija:* Arapska, perzijska i turska imena u našem pismu i izgovoru, Jezik br. 3/1954—55. Zagreb.

50) *Serdarević Muhamed Seid:* Kratka povijest islama, Sarajevo, 1905. g.

51) *Sikirić Šaćir:* Gramatika perzijskog jezika, izd. »Veselin Masleša«, Sarajevo, 1951. g.

52) *Sikirić Šaćir, Pašić Muhamed, Handžić Mehmed:* Gramatika arapskog jezika za niže razrede medersa i srednjih škola, (I i II dio), izd. Vakufske direkcije u Sarajevu, Sarajevo, 1936. g.

53) *Skok Petar:* Prilozi proučavanju turcizama u srpskohrvatskom jeziku, »Slavia«, ročnik XV (1937—38), Praha.

54) *Skok Petar:* Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, izd. Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1971 — 1973. g.

55) *Smailović Ismet:* O izgovoru i transkripciji orijentalnih riječi i imena, Jezik br. 5/1955—56. Zagreb

56) *Smailović Ismet:* O vokativu muslimanskih imena, Jezik br. 5/1957—58. Zagreb.

57) *Stevanović Mihailo:* Gramatika srpskohrvatskog jezika za više razrede gimnazije (drugo izdanje), Novi Sad, 1954. g.

58) *Stevanović Mihailo:* Savremeni srpskohrvatski jezik, knj. I, »Naučno delo«, Beograd, 1964. g.

59) *Steuerwald Karl:* Langenscheidts Taschenwörterbuch der türkischen und deutschen Sprache, Langenscheidt, Berlin, München, Zürich, 4. Auflage, 1966. g.

60) *Šimundić Mate:* Tvorba osobnih imena u hrvatskome ili srpskom jeziku, Založba Obzorja Maribor, 1970. g.

61) *Šipka Milan:* Vokativ ličnih imena i prezimena, Jezik br. 1/1957—58. Zagreb

62) *Širazi Muhamed bin Ya'kub:* Kamus tercumesi (preveo i protumačio Ahmed Asim), Istambul, 1304—1305. (1888—1889).

63) *Šišić Ferdo:* Povijest Hrvata u vrijeme narodnih vladara, Zagreb, 1925. g.

64) *Škaljić Abdulah:* Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku, izd. »Svjetlost«, Sarajevo, 1965. g.

65) *Tanasković Darko:* Pisanje arapskih reči u srpskohrvatskom jeziku, Naš jezik knj. XXI (nova serija), sv. 4—5, Beograd. 1975. g.

66) *Xavier Leon-Dufour:* Rječnik biblijske teologije, izd. »Kršćanska sadašnjost«, Zagreb, 1969. g.

67) ———————— Biblijski leksikon, izd. »Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1972. (Prijevod s njemačkog originala »Kleines stuttgarter Bibel-Lexikon«)

68) ———————— Teško je kada prođe moda (nepotpisan članak), Politika, Beograd, 16. mart 1976. g.

SKRAĆENICE I ZNACI

afgan. = afganski
akad. = akadski (skupni naziv za jezik starih Asiraca i Babilonaca)
anal. = analogni, analogno
ar. = arapski
aram. = aramejski (jezik kojim se govorilo u Palestini, Siriji i Mezopotamiji koncem stare i početkom nove ere)
asir. = asirski
augm. = augmentativ
azerb. = azerbejdžanski
bibl. = biblijski
B. kr. = Bosanska krajina
C. kr. = Cazinska krajina
c. Herc. = centralna Hercegovina
dem. = deminutiv
dosl. = doslovno, bukvalno
engl. = engleski
etiop. = etiopski
frekv. = frekventno (često)
gen. = genitiv
grč. = grčki
hipok. = hipokoristik, ime odmila
indekl. = bez deklinacije
isl. = islamski

isp. = isporedi!
ist. Herc. = istočna Hercegovina
izv. = izvedenica, izvedeno
j. = jezik
jedn. = jednina
kor. = korijen
lat. = latinski
m. = muški (rod)
mitol. = mitologija, mitološki
mn. = množina
modif. = modifikacija, modificirano
musl. = muslimanski
nast. = nastavak
osn. zn. = osnovno značenje
pejor. = pejorativno (pogrdno)
perz. = perzijski
prez. = prezentskī-ā
prisv. = prisvojni (pridjev)
rel. = religijski
sanskrt. = sanskrtski (staroindijski jezik)
sh. j. = srpskohrvatski jezik
skr. = skraćeno
st. egip. = staroegipatski
st. hebr. = starohebrejski
tat. = tatarski
tur. = turski
TZ = Tuzla
v. = vidi!
vl. = vlastito
vok. = vokativ
ž. = ženski (rod)
* = modificirano
> = razvilo se u . . . , dalo (npr. Zälīḫā > Zulejha)
< = postalo od . . . (npr. Zulejha < Zälīḫ ā)

DIO DRUGI

IMENAR (RJEČNIK) MUSLIMANSKIH IMENA ORIJENTALNOG PORIJEKLA U BOSNI I HERCEGOVINI

Deichmanske bibliotek

A

*Abàdīn,

gen. -ína; vok. Àbadīne; prisv. pridjev Abadínov; muško ime (rijetko). Modif. od Abìdīn (V. Abìdīn).

Abās, (*Àbāz),

gen. -ása; vok. Àbāse (u B. kr. i Àbāsu); prisv. pridjev Abásov; muško ime (frekv.).
Iz ar. ʿAbbās (lično m. ime) = jako namrgođen, namršten, surov; lav. Po svome značenju ime Abas je vrlo blisko onim arapskim imenima i nadimcima u kojima je odražena gruba i oštra narav predislamskih beduina u Arabiji. Istodobno to je i zaštitno (profilaktično) ime kojim se dijete štitilo od zlih duhova i demona.

Abása,

gen. -ē; vok. Abása; prisv. pridjev Abásīn; žensko ime (frekv.)
Iz ar. ʿAbbāsä (lično ž. ime) = jako namrgođena, namrštena, surova; lavica.

*Àbāz,

gen. -áza; vok. Àbāze (u B. kr. i Àbāzu); prisv. pridjev Abázov; muško ime (frekv.). Modif. od Abās. (V. Abās).
Hipok. Bázo.

Àbdaga,

gen. -ē; vok. Àbdaga; prisv. pridjev Àbdagīn; muško ime (frekv.).
Složeno ime od hipok. Ábdo (< Abdùlāh) i àga. (V. Abdùlāh i Agan).
Modif. *Àvdaga

*Àbdal,

gen. -a; vok. Àbdale; prisv. pridjev Àbdalov; muško ime (rijetko). Modif. od Abdul... (< ar. 'abd = rob, sluga + äl = određeni član). To je samo modificirani prvi dio složenih ar. imena koja počinju s Abdul... (npr. Abdulaziz, Abdulhamid, Abdulmedžid i sl.).
Modif. *Àvdal

Àbdija,

gen. -ē; vok. Àbdija; prisv. pridjev Abdijīn; muško ime (frekv.).
Izv. od hipok. Ábdo (< Abdùlāh) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija. (V. Abdùlāh).
Modif. *Àvdija

Ábdo,

gen. -ē, (u ist. Herc. -a); vok. Ábdo; prisv. pridjev Ábdīn (u ist. Herc. Ábdov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Abdùlāh. (V. Abdùlāh)
Izv. Abdija, Abduka
Modif. *Ávdo

Àbduka,

gen. -ē; vok. Àbduka; prisv. pridjev Àbdukīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Ábdo (< Abdùlāh) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -uka. (V. Abdùlāh).
Modif. *Àvduka
Izv. Dùkan

Abdùlāh,

gen. -áha; vok. Àbdulāhu; prisv. pridjev Abdulāhov; muško ime (frekv.)
< ar. 'Abdullāh (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i Àllāh = božije vlastito ime. Značenje = Alahov rob, Alahov sluga.
Abdulah u Arapa nije samo muslimansko ime, ono je bilo poznato i prije pojave islama jer je pojam o vrhovnom božanstvu Alahu postojao dugo do Muhameda paralelno s idolopoklonstvom. Muhamedov otac zvao se Abdulah, a on sigurno nije mogao biti musliman. I danas u Arapa ima kršćana koji se zovu Abdulah. Prvi muslimani u Bosni i Hercegovini vrlo često su prikrivali nemuslimansko ime svoga oca imenom Abdulah.
Modif. *Avdùlāh
Hipokoristici i hipokoristične izvednice: Abdija, Ábdo, Abduka, Dùkan, Dúlo
Modificirani hipokoristici i njihovi derivati: *Àvda, *Avdan, *Àvdica, *Àvdić, *Avdija, *Ávdo, *Àvduka

*Abdùlāhćèrim,

gen. -a; vok. Abdùlāhćèrime; prisv. pridjev Abdùlāhćèrimov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od Abdùlāh i *Ćèrim. (V. Abdùlāh i *Ćèrim).

Abdulàtīf,

gen. -ífa; vok. Abdulätīfe; prisv. pridjev Abdulatífov; muško ime (frekv.).
< ar. 'Abdu-l-Laṭīf (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob. sluga i ar. Äl-Laṭīf = Mili, Dobri, Nježni, Pronicljivi, Sveznajući, (božiji atribut i njegovo vl. ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Hipok. Láto, Tífo

Abdulàzīz,

gen. -íza; vok. Abdulāzīze (u B. kr. i Abdulāzīzu); prisvojni pridjev Abdulazízov; muško ime (frekv.).
< ar. 'Abdu-l-'Azīz (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-'Azīz = Moćni, Silni (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji sluga, božiji rob.
Hipok. Získo, Zîza, Zízo

Abdulbákija,

gen. -ē; vok. Abdulbákija; prisv. pridjev Abdulákijīn; muško ime (rijetko).
< ar. 'Abdu-l-Bāqī (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-Bāqī = Vječni (božiji atribut i njegovo vlastito ime) + naš nastavak -ja radi deklinacije. Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Skr. Bákija

Abdulbásit,

gen. -a; vok. Abdulbásite; prisv. pridjev Abdulbásitov; muško ime (rijetko).
< ar. 'Abdu-l-Bāsiṭ (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-Bāsiṭ = Onaj koji u izobilju daje svoje darove (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.

*Abdulćèrīm,

gen. -íma; vok. Abdulćèrīme; prisv. pridjev Abdulćerímov; Abdulćèrim, gen. -a; vok. Abdulćèrime; prisv. pridjev Abdulćèrimov; muško ime (manje frekv.).

Modif. od Abdulkèrīm (V. Abdulkèrīm).
Skr. *Ćèrīm, *Ćèrim

Abduldžèlīl,

gen. -íla; vok. Abduldžèlīle; prisv. pridjev Abduldželílov; muško ime (rijetko).
< ar. 'Abdu-l-Ǧalīl (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Al-Ǧalīl = Veliki, Uzvišeni, Veličanstveni (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Skr. Džèlīl

Abdulfètāh,

gen. -áha; vok. Abdulfètāhu; prisv. pridjev Abdulfetáhov; muško ime (frekv.).
< ar. 'Abdu-l-Fättāḥ (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Al-Fättāḥ = Veliki darovatelj svojih blagodati; Veliki sudac (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Skr. Fètāh

Abdulgàfār,

gen. -ára; vok. Abdulgäfāre i Abdulgäfāru; prisv. pridjev Abdulgafárov; muško ime (manje frekv.).
< ar. 'Abdu-l-Ġaffār (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Al-Ġaffār = Onaj koji mnogo prašta (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Skr. Gàfār

Abdulgàfūr,

gen. -úra; vok. Abdulgäfūre; prisv. pridjev Abdulgafúrov; muško ime (manje frekv.).
< ar. 'Abdu-l-Ġafūr (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Al-Ġafūr = Onaj koji mnogo prašta (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Skr. Gàfūr

Abdulgànija,

gen. -ē; vok. Abdulgànija; prisv. pridjev Abdulgànijīn; muško ime (rijetko).
< ar. 'Abdu-l-Ġaniyy (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Al-Ġaniyy = Bogati, Ni od koga ovisni (božiji atribut i njegovo vlastito ime), + naš nastavak -a radi deklinacije. Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.

Skr. Gànija
Hipok. Gáno

Abdulhàlīm,

gen. -íma; vok. Abdulhälīme; prisv. pridjev Abdulhalímov; muško ime (manje frekv.).
< ar. 'Abdu-l-Ḥalīm (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Al-Ḥalīm = Blagi, Dobrodušni, Dobroćudni (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = = božiji rob, božiji sluga.

Abdulhámid,

gen. -a; vok. Abdulhámide; prisv. pridjev Abdulhámidov; muško ime (manje frekv.).
< ar. 'Abdu-l-Ḥamīd (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Al-Ḥamīd = Hvaljeni, Slavljeni (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.

Abdulkádir,

gen. -a; vok. Abdulkádire; prisv. pridjev Abdulkádirov; muško ime (frekv.).
< ar. 'Abdul-l-Qādir (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Al-Qādir = Moćni, Silni, Svemogući (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Opće, šire značenje = božiji rob, božiji sluga.
Modif. *Avdulkádir
Skr. Kádir

Abdulkèrīm,

gen. -íma; vok. Abdulkèrīme; prisv. pridjev Abdulkerímov; Abdulkèrim, gen. -a; vok. Abdulkèrime; prisv. pridjev Abdulkèrimov; muško ime (manje frekv.).
< ar. 'Abdu-l-Kärīm (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Al-Kärīm = Darežljivi, Velikodušni, Plemeniti (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob. božiji sluga.
Modif. *Abdulćèrīm, *Abdulćèrim

Abdulmèdžīd,

gen. -ída; vok. Abdulmèdžīde; prisv. pridjev Abdulmedžídov; muško ime (manje frekv.).
< ar. 'Abdu-l-Mäǧīd (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Al-Mäǧīd = Slavni, Čuveni, Uzvišeni (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Skr. Mèdžīd

Abdulmèlik,

gen. -a; vok. Abdulmèlik; prisv. pridjev Abdulmèlikov; muško ime (rijetko).
< ar. 'Abdu-l-Mälik (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-Mälik = Gospodar, Vladar (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.

Abdulmènāf,

gen. -áfa; vok. Abdulmènāfe; prisvojni pridjev Abdulmenáfov; muško ime (rijetko).
< ar. 'Abdu-l-Mänāf (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i Mänāf = ime mnogobožačkog idola u predislamskoj Arabiji, čija je etimologija nejasna. Značenje = Menafov rob, Menafov sluga.

Abdulváhid,

gen. -a; vok. Abdulváhide; prisv. pridjev Abdulváhidov; muško ime (rijetko).
< ar. 'Abdu-l-Wāḥid (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-Wāḥid = Jedini (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.

Abdulvèdūd,

gen. -úda; vok. Abdulvědūde; prisv. pridjev Abdulvedúdov; muško ime (rijetko).
< ar. 'Abdu-l-Wädūd (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-Wädūd = Onaj koji mnogo voli (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.

Abdulvèhāb,

gen. -ába; vok. Abdulvěhābe; prisv. pridjev Abdulvehábov; muško ime (manje frekv.).
< ar. 'Abdu-l-Wähhāb (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-Wähhāb = Onaj koji mnogo poklanja, Darežljivi (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Skr. Vèhāb

Abdunásir,

gen. -a; vok. Abdunásire; prisv. pridjev Abdunásirov; muško ime (manje frekv.).
< ar. 'Abdu-n-Näṣir (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-Näṣir = Pomagač; Onaj koji daje pobjedu, Onaj koji svakog pobjeđuje (ili pomaže) (božiji atribut i njegovo vlastitio ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Abdunasir je pravo ime umrlog predsjednika Ujedinjene Arapske Republike, koji nam je preko štampe, radija, i televizije poznat pod modificiranim imenom Naser.

Abduràhīm,

gen. -íma; vok. Abdurāhīme; prisv. pridjev Abdurahímov; muško ime (frekv.).
< ar. 'Abdu-r-Raḥīm (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-Raḥīm = Milostivi (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Modif. *Avduràhīm

Abduràhmān,

gen. -ána; vok. Âbdurahmāne; prisv. pridjev Abdurahmánov; muško ime (frekv.).
< ar. 'Abdu-r-Raḥmān (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-Raḥmān = Premilostivi (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Modif. *Avduràhmān
Skr. Ràhmān

Abdurèzāk,

gen. -áka; vok. Abdurèzāk (Abdurězāku); prisv. pridjev Abdurezákov; muško ime (frekv.).
< ar. 'Abdu-r-Räzzāq (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-Räzzāq = Davalac sredstava za život i opstanak; Onaj koji sve izdržava (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Modif. *Avdurèzāk
Skr. Rèzāk

Abdusàmed,

gen. -a; vok. Abdusàmede; prisv. pridjev Abdusàmedov; muško ime (rijetko).
< ar. 'Abdu-s-Ṣamäd (lično m. ime), složeno od ar. 'abd = rob, sluga i ar. Äl-Ṣamäd = Vječni, Nepromjenljivi, Postojani; Gospodar (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Skr. Sàmed

Abdusèlām,

gen. -áma; vok. Âbduselāme; prisv. pridjev Abduselámov; muško ime (frekv.).

< ar. ‘A b d u - s - S ä l ā m (lično m. ime), složeno od ar. ‘a b d = rob, sluga i ar. Ă l - S ä l ā m = Onaj koji je daleko od svake mane i ograničenja; Onaj koji daje sigurnost (božiji atribut i njegovo vlastito ime). Šire, opće značenje = božiji rob, božiji sluga.
Modif. *A v d u s è l ā m

Abdušèhāb,

gen. - á b a; vok. A b d u š ě h ā b e (A b d u š ě h ā b u); prisv. pridjev A b d u š e h á b o v; muško ime (rijetko).
< ar. ‘A b d u - š - š i h ā b (lično m. ime), složeno ime od ar. ‘a b d = rob, sluga i ar. š i h ā b = zvijezda; meteor; plamen. Značenje = rob, sluga zvijezde, meteora ili plamena.
Ovo ime svojim značenjem podsjeća na vrijeme kad su stari Arapi prije pojave islama obožavali prirodne pojave: Sunce, Mjesec, zvijezde, vatru i sl.

*Abèdīn,

gen. - í n a; vok. Â b e d ī n e; prisv. pridjev A b e d í n o v; muško ime (rijetko).
Modif. od A b ì d ī n. (V. A b ì d ī n).

*Àbeg,

gen. - a; vok. À b e g (A b e ž e); prisv. pridjev À b e g o v; muško ime (rijetko).
Složeno ime od tur. a k = bijel i tur. b e g, b e y (V. B è g a n). Osn. značenje = bijeli beg.
Narodi turskojezičkih područja imaju dosta imena čiji prvi dio znači »bijeli« (tur. a k = bijel), npr.: A k b e j = bijeli bej (beg), A k m u h a m e d = bijeli Muhamed, A k m i r z a = bijeli princ; bijeli pisar, A k g u l = bijeli cvijet, bijela ruža i sl. Bijela je boja u srednjoazijskih Turaka nekada bila znak ljepote dostojanstva, a i sreće. U prenesenom smislu riječ a k može značiti i s r e t n i.
A b e g (< Agbeg < Akbeg) je vrlo rijetko ime u BiH. Našao sam ga samo u Duvnu.

Ábid,

gen. - a; vok. Á b i d e; prisv. pridjev Á b i d o v; muško ime (frekv.).
Iz ar. ‘A b i d (lično m. ime) = pobožan
Hipok. B ī d a, B í d o
Modif. *H á b i d

Abìda,

gen. - ē; vok. A b ì d a; prisv. pridjev A b ì d ī n; žesko ime (frekv.)
Iz ar. ‘A b i d ä (lično ž. ime) = pobožna
Hipok. B í d a

Abìdīn,

gen. - í n a; vok. Â b i d ī n e; prisv. pridjev A b i d í n o v; muško ime (rijetko).
Skraćeno (drugi dio) od ar. imena Z ä y n u - l - ‘ā b i d ī n = ukras pobožnih. Pošto je bio u genitivnoj vezi, ovaj dio je ostao samostalan u gen. množine i sam za sebe doslovno znači »pobožnih«.
Modif. *A b à d ī n, *A b è d ī n, *A b ù d ī m

*Abùdīm,

gen. - í m a; vok. Â b u d ī m e; prisv. pridjev A b u d í m o v; muško ime (rijetko).
Modif. od A b ì d ī n. (V. A b ì d ī n).

*Ácif,

gen. - a; vok. Á ć i f e; prisv. pridjev Á ć i f o v; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Á k i f. (V. Ákif).

Adálet,

gen. - a; vok. A d á l e t e; prisv. pridjev A d á l e t o v; muško ime (frekv.).
Iz ar. ‘a d ā l ä t = pravednost, pravda; poštenje, čestitost.

Adáleta,

gen. - ē vok. A d á l e t a; prisv. pridjev A d á l e t ī n; žensko ime (frekv.).
Izvedeno od muškog imena A d á l e t dodavanjem našeg nastavka - a za ženski rod. (V. A d á l e t).

Ádem,

gen. - a; vok. Á d e m e; prisv. pridjev Á d e m o v; muško ime (frekv.).
Iz ar. Ā d ä m, (lično m. ime) < st. hebr. a d h a m = ljudska vrsta, ili od st. hebr. a d a m a h = zemlja.
Hipok. Á d o, A t k a n, Â t k o

Adèmija,

gen. - ē; vok. A d è m i j a; prisv. pridjev A d è m i j ī n; žensko ime (rijetko).
1) Izv. od m. imena Á d e m dodavanjem našeg nastavka - i j a. (V. Á d e m).
2) Iz ar. ā d ä m i y y ä = čovječna, humana

Adevíja,

gen. - ē; vok. A d e v í j a; prisv. pridjev A d e v í j ī n; žensko ime (rijetko).

Iz ar. 'A d w i y y ä (lično ž. ime) = brza, hitra, okretna
A d e v i j a je ime jedne žene iz grada Basre u Iraku (713 — 803), koja se proslavila svojim lijepim moralnim osobinama. Turski putopisac Evlija Čelebija putujući kroz Bosnu u 17. stoljeću u svome Putopisu hvali bosanske žene pa kaže: »Žene su im ljepotice, a čedne su poput Rabije Adevije...« (E. Čelebija, Putopis, I, str. 130).

Ádil,

gen. -a; vok. Á d i l e; prisv. pridjev Á d i l o v; muško ime (frekv.)
Iz ar. 'Ādil (lično m. ime) = pravedan, pošten, čestit.
Hipok. Á d o
U srednjem vijeku islamski vladari su vrlo često davali sebi nadimke i raznovrsne titule, koje su ulazile u sastav njihova punog imena. Teško je reći ko se prvi nazvao imenom A d i l, ali jedan od prvih je bio otac sultana Mahmuda Gaznevije. Epitet »pravedan vladar« uvijek je bio popularan u narodu i privlačan za vladare, pa su nadimak Āl-'Ādil uzimali najčešće baš okrutni, strogi i nepravedni vladari. Kasnije je takav nadimak postao uobičajeno građansko ime.

Adìla,

gen. -ē; vok. A d ì l a; prisv. pridjev A d ì l ī n; žensko ime (frekv.)
U B. kr. A d í l e; gen. -ē; vok. A d í l e; prisv. pridjev A d í l ī n; u TZ Ā d i l a; gen. -ē; vok. Ā d i l a; prisv. pridjev Ā d i l ī n).
Iz ar. 'Ādilä (lično ž. ime) = pravedna, poštena, čestita.
Hipok. A d l a, D í l a, D í l k a

Ādla,

gen. -ē; vok. Ā d l a; prisv. pridjev Ā d l ī n; žensko ime (rijetko).
1) Iz ar. 'adl = pravda + naš nast. -a za ženski rod.
2) Hipok. od A d ì l a i A d l ì j a. (V. A d ì l a i A d l ì j a).

Adlìja,

gen. -ē; vok. A d l ì j a; prisv. pridjev A d l ì j ī n; A d l í j a, gen. -ē; vok. A d l í j a; prisv. pridjev A d l í j ī n žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. 'adliyyä = ono što je pravedno, pošteno, čestito.
Hipok. Ā d l a

*Admìrāl,

gen. -á l a; vok. Ā d m i r ā l e; prisv. pridjev A d m i r á l o v; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. ämīru-l-mā' ili od ämīru-l-baḥr = zapovjednik na vodi, na moru; admiral.

Ádna,

gen. -ē; vok. Á d n o; prisv. pridjev Á d n ī n; žensko ime (rijetko).
Hipok. od A d n á n a. (V. Adnána).

Adnān,

gen. -á n a; vok. Ā d n ā n e (u B. kr. i Ā d n ā n u); prisv. pridjev A d n á n o v; Ā d n ā n, gen. -a; vok. Ā d n ā n e (u B. kr. i Ā d n ā n u); prisv. pridjev A d n ā n o v; muško ime (frekv.).
Iz ar. 'Adnān = ime legendarnog praoca Arapa (sin Ismailov a unuk Ibrahimov). Značenje neutvrđeno.

Adnána,

gen. -ē; vok. A d n ā n a; prisv. pridjev A d n á n ī n; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena A d n ā n dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. A d n ā n).
Hipok. Á d n a

Ádo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Ā d o; prisv. pridjev Á d ī n (u ist. Herc. Á d o v); muško ime (frekv.).
Hipok. od Á d e m, Á d i l, À h m e d (V. Á d e m, Á d i l, À h m e d)

Advān,

gen. -á n a; vok. Ā d v ā n e (u B. kr. i Ā d v ā n u); prisv. pridjev A d v á n o v; Ā d v ā n, gen. -a; vok. Ā d v ā n e (u B. kr. i Ā d v ā n u); prisv. pridjev Ā d v ā n o v; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. 'adäwān = brz trkač

Advìja,

gen. -ē; vok. A d v ì j a; prisv. pridjev A d v ì j ī n; A d v í j a, gen. -ē; vok. A d v í j a; prisv. pridjev A d v í j ī n ženske ime (manje frekv.).
Iz ar. 'adwiyyä = brza, hitra, okretna

Adžàba,

gen -ē; vok. A d ž à b a; prisv. pridjev A d ž à b ī n; žensko ime (rijetko).
Iz ar. 'aǧäb = čudo, divota + naš nastavak -a za žen. rod.

*Ađul,

gen. -a; vok. Á đ u l e; prisv. pridjev Á đ u l o v; muško ime (frekv.).
Složeno ime od tur. a k = bijel i perz. g u l = ruža, cvijet. Značenje = bijeli cvijet, bijela ruža. Glasovni proces: A k g u l

> Aggul > Agul > Ađul (jer se u našem jeziku perz. palatalno g izgovara kao đ). O složenim imenima čiji prvi dio znači »bijel«, v. uz ime Abeg.

Áfa,

gen. -ē; vok. Áfo; prisv. pridjev Áfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Afífa. (V. Afífa).

Àfān,

gen. -ána; vok. Àfāne; prisv. pridjev Afánov; Àfān, gen. -a; vok. Àfāne; prisv. pridjev Àfānov; muško ime (rijetko).
Iz ar. 'affān = vrlo čedan, veoma čestit, veoma čist i pošten.
Hipok. Áfo

Afgān,

gen. -ána; vok. Àfgāne; prisv. pridjev Afgánov; Àfgān; gen. -a; vok. Àfgāne; prisv. pridjev Àfgānov; muško ime (rijetko).
Iz afg. (prez.) Afgān = Afganistanac, pripadnik afganistanskog naroda.

Afífa,

gen. -ē; vok. Afífa; prisv. pridjev Afífīn; žensko ime (rijetko)
Iz ar. 'afīfä; = čestita, poštena, nevina, skromna.
Hipok. Áfa, Fífa

Afitába,

gen. -ē; vok. Afitába; prisv. pridjev Afitábīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. āftāb = sunce, sunčev sjaj, sunčeva svjetlost + naš nastavak -a za žen. rod.

Áfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Áfo; prisv. pridjev Áfīn (u ist. Herc. Áfov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Afān (V. Afān).

Àgan,

gen. -a; vok. Agane; prisv. pridjev Aganov; muško ime (frekv.).
Izv. od tur. aga = gazda, starješina, zapovjednik, prvak, gospodar dodavanjem na osnovu našeg nastavka -an.
Hipok. Àgica, Ágo, Àgūš

Agànlija,

gen. -ē; vok. Agànlija; prisv. pridjev Agànlijīn; muško ime (rijetko).

1) Složeno ime od Àgan i Àlija (V. Agan i Àlija).
2) Izv. od Àgan + tur. suf. -li + naš nastavak -ja.
Aganlija je ime jednog od sedam janičarskih dahija u beogradskom pašaluku početkom 19. stoljeća.

***Ágib,**

gen. -a; vok Ágibe; prisv. pridjev Ágibov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. 'aǧīb = divan, čudesan, neobičan

Àgica,

gen. -ē; vok. Àgica, Àgice; prisv. pridjev Àgičīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od Àgan (V. Agan).

Àgija,

gen. -ē; vok. Àgija; prisv. pridjev Àgijīn; muško ime (rijetko)
Izv. od tur. aga = gazda, starješina, zapovjednik, prvak, gospodar dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija.

Ágo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Ágo; prisv. pridjev Ágīn (u ist. Herc. Ágov); muško ime (frekv.).
1) Izv. od tur. aga (v. Àgan i Àgija) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -o.
2) Hipok. od Àgan (V. Àgan).

Àgūš,

gen. -a; vok. Àgūše; prisv. pridjev Àgūšev; muško ime (rijetko).
Hipok. od Àgan (V. Àgan).

Àhma,

gen. -ē; vok. Àhma; prisv. pridjev Àhmīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok, od Àhmed (V. Àhmed).

Àhmāš,

gen. -áša; vok. Àhmāšu, Àhmāše; prisv. pridjev Ahmášev, Ahmášov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Ahmed (V. Àhmed).

Àhmed (*Àhmet),

gen. -a; vok. Àhmede; prisv. pridjev Ahmedov muško ime (frekv.).

Iz ar. Aḥmäd (lično m. ime) = mnogo pohvaljen; najpohvaljeniji.
Hipokoristici i hipok. derivati: Ádo, Àhma, Ahmāš, Àhmica, Àhmić, Áhmo, Àta, Àtkan, Àtko, Médo

Ahmedína,

gen. -ē; vok. Ahmedína; prisv. pridjev Ahmedínīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Àhmed dodavanjem nast. -ína za ž. rod. (V. Àhmed).

*Àhmet,

gen. -a; vok. Àhmete; prisv. pridjev Àhmetov; muško ime (frekv.).
Modif. od Àhmed (V. Àhmed).

Ahmètāš,

gen. -áša; vok. Àhmetāšu; prisv. pridjev Ahmetášev, Ahmetášov; muško ime (rijetko).
Izv. od *Àhmet (< Àhmed) dodavanjem našeg nastavka -āš; (V. Àhmed).

Àhmetka,

gen. -ē; vok. Àhmetka; prisv. pridjev Ahmetkīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Àhmet (< Àhmed) dodavanjem našeg nastavka -ka za ž. rod. (V. Àhmed)

Àhmica,

gen. -ē; vok. Àhmica, Àhmice; prisv. pridjev Àhmičīn; muško ime (manje frekov.).
Hipok. od Àhmed (V. Àhmed)

Àhmić,

gen. -a; vok. Àhmiću; prisv. pridjev Àhmićev; muško ime (rijetko).
Hipok. od Àhmed (V. Àhmed).

Áhmo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Áhmo; prisv. pridjev Áhmīn (u ist. Herc. Áhmov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Àhmed. (V. Àhmed).

Ahsèna,

gen. -ē; vok. Ahsèna; prisv. pridjev Ahsènin; žensko ime (manje frekv.).

Izv. od ar. aḥsän = (naj)ljepši dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod.
Modif. *Asèna

Àiba,

gen. -ē; vok. Àiba; prisv. pridjev Àibin; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ā'ibä = povratnica, pokajnica; ona koja traži utočište.

Áid,

gen. -a; vok. Áide; prisv. pridjev Áidov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. 'ā'id = povratnik; posjetilac; gost

Àida,

gen. -ē; vok. Àida; prisv. pridjev Àidīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. 'ā'idä = povratnica; ona koja posjećuje; gošća.
Žensko ime Aida iz istoimene Verdijeve opere nije orijentalnog porijekla i u prijevodu ne znači ništa. Verdi ga je sam izmislio.

Aíša,

gen. -ē; vok. Aíša; prisv. pridjev Aíšīn; (U B. kr. Aíše, gen. -ē; vok. Aíše; prisv. pridjev Aíšīn); žensko ime (frekv.).
Iz ar. 'Ā'išä (lično ž. ime) = živa; postojeća; koja dobro živi.
Modif. *Àjša, *Ájša, *Ajša, *Íša
Hipok. Ájka, Àjkuna, Àjkuša, Ìšija, Ìška, Ìšuna
Imena sa značenjem »živa« postojala su i postoje kod mnogih naroda na svijetu. I u Slavena ima takvih imena: Živan, Živko, Živana i sl. Vjerovatno se daju onoj djeci koja se rode nakon čestog umiranja prethodne djece, sa željom da ih takvo ime sačuva od prerane smrti.
Aiša je ime jedne od Muhamedovih žena.

Àjās,

gen. -ása; vok. Àjāse; prisv. pridjev Ajásov; muško ime (rijetko).
Iz ar. 'ayyāṭ = lav

Àjdin,

gen. -a; vok. Àjdine; prisv. pridjev Àjdinov; muško ime (manje frekv.).
Iz tur. Aydın (lično m. ime) = sjajan, svijetao, jasan; sretan; veseo.
Modif. *Hàjdin

Ajdína,

gen. -ē; vok. Ajdína; prisv. pridjev Ajdínīn; žensko ime (rijetko).

Izv. od m. imena Ȁjdin dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod.
Hipok. Dína.

Ájet,

gen. -a; vok. Ájete; prisv. pridjev Ájetov; muško ime (manje frekv.).
Skr. od Ajetùlāh (V. Ajetùlāh)

Ájeta,

gen. -ē; vok. Ájeta; prisv. pridjev Ájetīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Ájet dodavanjem našeg nastavka -a za ž. rod. (V. Ájeti Ajetùlāh).

Ajetùlāh,

gen. -áha; vok. Ajetùlāhu; prisv, pridjev Ajetuláhov; muško ime (rijetko).
< ar. Āyātu-llāh (lično m. ime), složeno od ar. āyāt = = znak, oznaka i ar. Allāh = Alah (božije vlastito ime). Značenje = Alahov (božiji) znak.
Skr. Ájet

Ájka,

gen. -ē; vok. Ájko; prisv. pridjev Ájkīn; (U C. kr. Ájko; gen. -ē; vok. Ájko; prisv. pridjev Ájkīn); žensko ime (frekv.).
Hipok. od Aíša. (V. Aíša).

Ȁjkuna,

gen. -ē; vok. Ajkuna, Ȁjkuno; prisv. pridjev Ajkunīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Ájka (< Aíša) dodavanjem našeg nastavka -una. (V. Ȁíša).
Hipok. Kúna.

Ȁjkuša,

gen. -ē; vok. Ajkuša, Ȁjkušo; prisv. pridjev Ajkušīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Ájka (< Aíša) dodavanjem našeg nastavka -uša. (V. Ȁíša).

Ájna,

gen. -ē; vok. Ájno; prisv. pridjev Ájnīn; (u C. kr. Ájno, gen. -ē); žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Ȁjnija, Ajnija. (V. Ȁjnija, Ajnija)

Ȁjnija,

gen. -ē; vok. Ȁjnija; prisv. pridjev Ȁjnijīn; muško ime (manje frekv.).
< tur. Ayni (lično m. ime), od ar. 'ayniyy = bitan, suštinski, pravi, nepatvoreni; glavni + naš nastavak -(j)a.

Ȁjnija,

gen. -ē; vok. Ȁjnija, Ȁjnijo; prisv. pridjev Ȁjnijīn; Ajnija, gen. -ē; vok. Ajnija; prisv. pridjev Ajnijīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Ayniye (lično ž. ime), od ar. 'ayniyyä = bitna, suštinska, prava; glavna
Hipok. Ájna, Ȁjnuša

Ȁjnūr,

gen. -úra; vok. Ȁjnūre; prisv. pridjev Ajnúrov; Ȁjnūr, gen. Ȁjnūra; vok. Ȁjnūre; prisv. pridjev Ȁjnūrov; muško ime (rijetko).
Slož. ime od tur. ay = Mjesec i od ar. nūr = sjaj, svjetlost. Značenje = Mjesečev sjaj, Mjesečeva svjetlost.

Ȁjnuša,

gen. -ē; vok. Ajnuša, Ȁjnušo; prisv. pridjev Ajnušīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Ajnija. (V. Ajnija, Ajnija).

*Ȁjša,

gen. -ē; vok. Ȁjša, Ȁjšo; prisv. pridjev Ȁjšīn; Ájša, gen. -ē; vok. Ájšo; prisv. pridjev Ájšīn; Ájša, gen. -ē; vok. Ájšo; prisv. pridjev Ájšīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Aíša. (V. Aíša).

Ȁkan,

gen. -a; vok. Ȁkane; prisv. pridjev Ákanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Ákif. (V. Ákif).

Ȁkhānuma,

gen. -ē; vok. Ȁkhānuma; prisv. pridjev Ȁkhānumīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od tur. ak = bijel + tur. tatar. hanım = gospođa, ugledna žena. Značenje = bijela gospođa.

Ákif,

gen. -a; vok. Ákife; prisv. pridjev Ákifov; muško ime (frekv.).

Iz ar. 'Ākif (lično m. ime) = ustrajan, neumoran, uporan
Modif. *Ákif
Hipok. Àkan, Áko

Akìfa,

gen. -ē; vok. Akìfa; prisv. pridjev Akìfīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. 'ākifä = ustrajna, neumorna, uporna

Àkīk,

gen. -íka; vok. Àkīk, Âkīku; prisv. pridjev Akíkov; muško ime (rijetko).
Iz ar. 'aqīq = vrsta poludragog crvenog kamena, karneol, ahat.
Hipok. Kíko

Áko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Âko; prisv. pridjev Ákīn (u ist. Herc. Ákov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Ákif, Àlija (V. Ákif, Àlija).

Âla,

gen. -ē; vok. Âla; prisv. pridjev Âlīn; muško ime (u c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Àlija (V. Àlija).

Ála,

gen. -ē; vok. Âlo; prisv. pridjev Álīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Alìja, Alíja (V. Alìja, Alíja)

***Alàdīn,**

gen. -ína; vok. Âladīne; prisv. pridjev Aladínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Alaùdīn (V. Alaùdīn)
Hipok. Díno

Âlaga,

gen. -ē; vok. Âlaga; prisv. pridjev Âlagīn; muško ime (frekv.).
Složeno ime od Àlija i àga. (V. Àlija i Àgan)

Àlājbeg,

gen. -a; vok. Àlājbeže; prisv. pridjev Àlājbegov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od tur. alay (< grč. elagion) = skupina, svjetina; vojni odred; puk vojske + tur. bey (beg) = plemićka

vojna i civilna titula u staroj turskoj državnoj organizaciji. Osnovno značenje = pukovnik, komandant žandarmerijskog puka, zapovjednik spahija u sandžaku.

Alaùdīn,

gen. -ína; vok Âlaudīne, Alaùdīne; prisv. pridjev Alaudínov; muško ime (manje frekv.).
< ar. 'Alā'uddīn (lično m. ime), složeno od ar. 'alā' = visost, uzvišenost; slava i ar. äddīn = vjera, religija. Značenje = uzvišenost vjere, slava vjere.
Hipok. Díno, Láto
Modif. *Alàdīn, *Âldīn

***Âldīn,**

gen. -a; vok. Âldīne; prisv. pridjev Âldīnov; muško ime (rijetko).
Modif. od Alaùdīn (V. Alaùdīn).

Âle,

gen. -ē; vok. Âle; prisv. pridjev Álīn; muško ime (u B. kr.) (frekv.).
Hipok. od Àlija (V. Àlija).

Alečko,

gen. -a; vok. Alečko; prisv. pridjev Aleckov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Àlija (V. Àlija).

Álem,

gen. -a; vok Áleme; prisv. pridjev Álemov; muško ime (rijetko).
Iz ar. 'aläm = velikan, istaknuta ličnost; starješina; znak; putokaz; zastava; simbol

Alèma,

gen. -ē; vok. Alèma; prisv. pridjev Alèmīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Álem dodavanjem našeg nastavka -a za ž. rod i promjenom akcenta.
Hipok. Alēmka.

Alèmdār,

gen. -ára; vok. Âlemdāre, Âlemdāru; prisv. pridjev Alemdárov, Alemdárev; muško ime (manje frekv.).
Složeno od ar. 'aläm = znak, simbol, zastava + perz. -dār

= prez. osnova od inf. dāšten = imati, držati. Značenje = = bajraktar, zastavnik.
Modif. *Alèndār, *Alènder

Àlēmka,

gen. -ē; vok. Àlēmka; prisv. pridjev Àlēmkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Alèma (V. Alèma).

***Alèndār,**

gen. -ára; vok. Àlendāre, Àlendāru; prisv. pridjev Alendárov, Alendárev; muško ime (rijetko).
Modif. od Alèmdār (V. Alèmdār).

***Alènder,**

gen. -a; vok. Alèndere, Alènderu; prisv. pridjev Alènderov; muško ime (rijetko).
Modif. od Alèmdār (V. Alèmdār).

Àlica,

gen. -ē; vok. Àlica, Àlice; prisv. pridjev Àličīn; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Àlija (V. Àlija).

Alihàjdar,

gen. -a; vok. Alihàjdare; prisv. pridjev Alihàjdarov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od Àlija i Hàjdar. (V. Àlija i Hàjdar).

Àlija,

gen. -ē; vok. Àlija; prisv. pridjev Àlijīn; muško ime (frekv.)
Iz ar. 'Aliyy, ('Alī) (lično m. ime) = visok, uzvišen; odličan; plemenit; + naš nastavak -(j)a radi deklinacije.
Hipok. Àla, Ále, Àlečko, Àlica, Áljo, Áko
Alija je ime Muhamedovog stričevića, koji je bio muž njegove kćerke Fatime i otac jedina dva muška Muhamedova potomka (unuka) Hasana i Huseina. God. 656. izabran je za četvrtog halifu, a 661. g. je mučki ubijen. Za njegovo ime i njegovu ličnost vezan je i veliki raskol u islamu, koji je podijelio muslimane u dva tabora—sunite i šiite. Svojim šiitskim pristalicama Alija je postao pravi svetac-mučenik, gotovo ravan Muhamedu, a neki su ga ekstremisti smatrali čak inkarnacijom božanstva. Mrtvi Alija se pokazao djelotvornijim od živog Alije i kao mučenik odjednom je dobio više nego što je za života izgubio. Među muslimanima Srednjeg istoka, a posebno među šiitima u Iraku i u Perziji, postao je toliko popularan da je

izrastao u pravu legendarnu ličnost s najljepšim epitetima, od kojih mnogi nisu izmišljeni, već su zaista bili obilježje njegove ličnosti. Bio je neustrašiv u boju, mudar u savjetovanju, rječit u razgovoru, iskren prema prijeteljima, a velikodušan prema neprijateljima. Oko njegova imena nagomilale su se mnogobrojne pjesme, priče i anegdote. I danas svake godine njegov grob u Nedžefu (Irak) i grob njegova sina Huseina posjećuje stotine hiljada šiitskih hodočasnika, gdje se dramski predstavlja i oplakuje njihovo stradanje.

Alìja,

gen. -ē; vok. Alìja; prisv. pridjev Alìjīn; Alíja, gen. -ē; vok. Alíja; prisv. pridjev Alíjīn; žensko ime (frekv.)
Iz ar. 'aliyyä = visoka, uzvišena; odlična; plemenita.
Hipok. Ála, Álka, Álja

Alijùdīn,

gen. -ína; vok. Alijùdīne; prisv. pridjev Alijudínov; muško ime (rijetko).
< ar 'Aliyyu-ddīn (lično m. ime), složeno od ar. 'aliyy = = uzvišen, odličan, visok, plemenit i ar. äddīn = vjera. Značenje = odličnik, odabranik vjere.
Hipok. Díno

Álim,

gen. -a; vok. Álime; prisv. pridjev Álimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. 'ālim = učenjak, znalac, dobro obrazovan čovjek.

Alìma,

gen. -ē; vok. Alìma; prisv. pridjev Alìmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. 'ālimä = ona koja je učena, koja zna; dobro obrazovana.

Alirìzā,

gen. -záa; vok. Alirìzā; prisv. pridjev Alirizáov muško ime (manje frekv.).
Složeno ime od Àli(ja) i Rízā (V. Alija i Rìzā).

Alìšān,

gen. -ána; vok. Àlišāne; prisv. pridjev Ališánov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. 'ālī = visoki, uzvišeni + ar. šān, šä'n = dostojanstvo; važnost; značaj. Značenje = viskodostojanstvenik.

Álka,

gen. -ē; vok. Álko; prisv. pridjev Álkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Àlìja, Alíja (V. Àlìja, Alíja).

Àlma,

gen. -ē; vok. Àlma; prisv. pridjev Àlmīn; žensko ime (frekv.).
Iz tur. alma (elma) = jabuka

Àlmās, (*Almāz),

gen. -ása; vok. Àlmāse (u B. kr. i Àlmāsu); prisv. pridjev Almásov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. älmās (< grč. ásamas) = dijamant, dragi kamen.
Modif. *Àlmāz
Hipok. Álmo

Almása,

gen. -ē; vok. Almása; prisv. pridjev Almásīn; žensko ime (frekv.).
Izvedeno od m. imena Àlmās dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Álmās).
Hipok. Másа
Modif. *Almáza

*Almāz,

gen. -áza; vok. Àlmāze (u B. kr. i Àlmāzu); prisv. pridjev Almázov; muško ime (manje frekv).
Modif. od Àlmās. (V. Àlmās).
Hipok. Mázo

*Almáza,

gen. -ē; vok. Almáza; prisv. pridjev Almázīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Almása (V. Almása)

*Almèīd,

gen. -ída; vok. Àlmeīde; prisv. pridjev Almeídov; muško ime (rijetko).
1) Modif. od ar. älmā'id = brzonog (vuk)
2) Modif. od ar. älmu'äyyid = pomagač; simpatizer

Álmo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Àlmo; prisv. pridjev Álmīn (u ist. Herc. Álmov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Àlmās (V. Àlmās).

Àlosman,

gen. -a; vok Àlosmane; prisv. pridjev Àlosmanov; muško ime (manje frekv.).
Složeno ime od Àli(ja) i Òsman. (V. Àlija i Òsman).

Álta,

gen. -ē; vok. Álto; prisv. pridjev Áltīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Àltuna (V. Àltuna)

*Altana,

gen. -ē; vok. Altana; prisv. pridjev Altanīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Àltuna (V. Àltuna)

Àltuna,

gen. -ē; vok. Àltuna; prisv. pridjev Àltunīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz tur. altın = zlato + naš nastavak -a za ž. rod.
Modif. *Àltana
Hipok. Álta

Álja,

gen. -ē; vok. Áljo; prisv. pridjev Áljīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Àlìja, Alíja (V. Àlìja, Alíja)

Áljo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Áljo; prisv. pridjev Áljīn (u ist. Herc. Áljov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Àlija (V. Àlija).

Àmār,

gen. -ára; vok. Àmāre, Àmāru; prisv. pridjev Amárov; Àmār; gen. -a; vok. Àmāre, Àmāru; prisv. pridjev Àmārov; muško ime (rijetko).
Iz ar. 'ammār = onaj koji čvrsto vjeruje; pobožan; ozbiljan; postojan

Àmbera,

gen. -ē; vok. Àmbera; prisv. pridjev Àmberīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. 'anbär = ambra (vrlo mirišljiva materija koja se dobija iz žlijezda jedne vrste kitova) + naš nastavak -a za ženski rod.

Àmel,

gen. -a; vok Àmele; prisv. pridjev Àmelov; muško ime (manje frekv.). Iz ar. 'amäl = rad, posao, djelo; postupak

Àmela,

gen. -ē; vok. Àmela; prisv. pridjev Àmelīn; žensko ime (frekv.).
Izvedeno od m. imena Àmel dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Àmel)
Hipok. Mèla

Àmer,

gen. -a; vok. Àmere; prisv. pridjev Àmerov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. 'amr = život; uzrast; dugovječan; pun života

Ámil,

gen. -a; vok. Ámile; prisv. pridjev Ámilov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. 'Āmil (lično m. ime) = radnik, službenik

Amìla,

gen. -ē; vok. Amìla; prisv. pridjev Amìlīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. 'Āmilä (lično ž. ime) = radnica, službenica
Hipok. Míla

Amìna,

gen. -ē; vok. Amìna; prisv. pridjev Amìnīn; Amína, gen. Amíne; vok. Amína; prisv. pridjev Amínīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. Āminä (lično ime) = ona koja je u sigurnosti, sigurna; mirna; pouzdana.
Hipok. Mína, Mīnka
Amina je ime Muhamedove majke.

Ámir,

gen. -a; vok. Ámire; prisv. pridjev Ámirov; muško ime (frekv.).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena:
1) iz korijena 'mr — 'Āmir (lično m. ime) = naseljenik; stanovnik; domaćin; ukućanin; onaj koji buja životom;
2) iz korijena 'mr — 'āmir = zapovjednik, naredbodavac.
Hipok. Míro

Amìra,

gen. -ē; vok. Amìra; prisv. pridjev Amìrīn; žensko ime (frekv.).
1) Iz ar. 'āmirä = naseljenica; stanovnica; domaćica; ona koja buja životom.

2) Iz ar. 'āmirä = zapovjednica, naredbodavka
Hipok. Mìra

Àmra,

gen. -ē; vok. Àmra; prisv. pridjev Àmrīn; žensko ime (frekv.)
Iz ar. 'amr = život; uzrast; dugovječnost + naš nastavak -a za ženski rod.

Amrùdīn,

gen. -ína; vok. Àmrudīne; prisv. pridjev Amrudínov muško ime (rijetko).
< ar. 'Amru-ddīn (lično m. ime), slož. od ar. 'amr = život, životna snaga i ar. äddīn = vjera. Značenje = životna snaga vjere.

*Àmsāl,

gen. -ála; vok. Àmsāle; prisv. pridjev Amsálov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. ämṯäl = (naj)bolji, (naj)uzorniji; (naj)zdraviji

Anìda,

gen. -ē; vok. Anìda; prisv. pridjev Anìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. 'anīdä = uporna, kapriciozna, prkosna, tvrdoglava.

Anìsa,

gen. -ē; vok. Anìsa; prisv. pridjev Anìsīn žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ānisä = društvena; druželjubiva; dobrodušna; mlada dama; gospođica
Hipok. Nìsa, Nísa

*Ànvār,

gen. -a; vok. Ànvāre; prisv. pridjev Ànvārov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Ènver (V. Ènver)

Àrap,

gen. -a; vok. Àrape; prisv. pridjev Àrapov; muško ime (rijetko).
Iz ar. 'Arāb = Arapi (U našem jeziku ovaj se ar. oblik upotrebljava u značenju jednine)

Àrdešīr,

gen. -a; vok. Àrdešīre, Àrdešīru; prisv. pridjev Àrdešīrov; muško ime (rijetko).

Iz perz. Ardešīr (lično ime) = onaj koji ima dobru vlast. Ardešir potječe od staroperz. oblika Artahšatra ili Artahšasra, gdje »hšatra« ili »hšasra« znači: zemlja, država, vlast, grad, od čega je u novoperzijskom nastala riječ šehr = grad. Po starogrčkom pisanju Artahšatra ili Artahšasra = Artakserks.
Ime Ardešir (Artakserks) je »carsko ime«, koje su rado uzimali kao svoj naziv (nadimak) stari iranski vladari, najčešće poslije dolaska na prijesto. Tim imenom su, izgleda, željeli naglasiti zakonitost svoje vlasti, osobito ako je ona bila oduzeta od prethodnog vladara (A. Gafurov).

Árfa,

gen. -ē; vok Árfo; prisv. pridjev Árfīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Àrìfa (V. Àrìfa).

***Àrfān,**

gen. -ána; vok. Àrfāne; prisv. pridjev Arfánov; Àrfān; gen. -a; vok. Àrfāne; prisv. pridjev Àrfānov; muško ime (rijetko).
Modif. od Ìrfān (V. Ìrfān).
Hipok. Àrfica, Árfo

Àrfica,

gen. -ē; vok. Àrfica, Àrfice; prisv. pridjev Àrfičīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od *Àrfān (V. *Àrfān i Ìrfān)

Árfo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Árfo; prisv. pridjev Árfīn (u ist. Herc. Árfov; muško ime (rijetko).
Hipok. od *Àrfān (V. *Àrfān i Ìrfān).

Árif,

gen. -a; vok. Árife; prisv. pridjev Árifov; muško ime (frekv.)
Iz ar. 'Ārif (lično m. ime) = znalac; učenjak; stručnjak; dobar poznavalac.

Arìfa,

gen. -ē; vok. Arìfa; prisv. pridjev Arìfīn; žensko ime (frekv.)
Iz ar. 'ārifä = ona koja zna; koja je stručnjak; koja je dobar poznavalac.
Hipok Árfa, Árifka, Rífa, Rīfka

Árifka,

gen. -ē; vok. Árifka; prisv. pridjev Árifkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Arìfa. (V. Arìfa).

Àrslan,

gen. -a; vok. Àrslane; prisv. pridjev Àrslanov; muško ime (manje frekv.).
Iz tur. Arslan (lično m. ime) = lav
Ime Arslan prvi put se javlja kad su se u srednjem vijeku počele stvarati države na čelu s turskim vladarima i po pravilu stoji uz rođeno ime kao nadimak. Davalo se kao nagrada za hrabrost i vojne zasluge, osobito kod Seldžuka, sa značenjem: heroj, junak.
Ima mišljenja da je od imena Arslan nastalo modifikacijom ime Ruslan (N. A. Petrovski), a neki onomastičari ime Ruslan dovode u vezu s imenom Rustem. (A. Gafurov)
Hipok. Árslo.

Árslo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Árslo; prisv. pridjev Árslīn; (u ist. Herc. Árslov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Àrslan (V. Àrslan).

Árza,

gen. -ē; vok. Árzo; prisv. pridjev Árzīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Àrzija (V. Arzija).

Àrzija,

gen. -ē; vok. Arzija; prisv. pridjev Arzijīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Arzū (lično ž. ime), od perz. ārzū = želja, čežnja, žudnja + naš nastavak -ija (na osnovu) radi deklinacije.
Hipok. Árza.

Arzumána,

gen. -ē; vok. Arzumána; prisv. pridjev Arzumánīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. ārzumān = naša želja; naša nada + naš nastavak -a za ženski rod.
Modif. *Erzumána

***Àsād,**

gen. -a; vok. Àsāde; prisv. pridjev Àsādov; muško ime (rijetko).
Modif. od Èsad (V. Èsad)

Àsāf,

gen. -áfa; vok. Àsāfe; prisv. pridjev Asáfov; Ásaf; gen. Ásafa; vok. Ásafe; prisv. pridjev Ásafov; Àsaf; gen. -a; vok. Àsafe; prisv. pridjev Àsafov; muško ime (frekv.).
Iz ar. Âṣaf (< st. hebr.) lično m. ime = On se smilovao.
Modif. *Ásif
Asaf je ime Sulejmanovog (Solomonovog) ministra.

***Asèma,**

gen. -ē; vok. Asèma; prisv. pridjev Asèmīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Asìma (V. Asìma)

***Asèna,**

gen. -ē; vok. Asèna; prisv. pridjev Asènīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Ahsèna (V. Ahsèna).

Àsfera,

gen. -ē; vok. Àsfera; prisv. pridjev Àsferīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od ar. aṣfär = žut; blijed dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod.

Àshāb,

gen. -ába; vok. Àshābe; prisv. pridjev Ashábov; muško ime (rijetko).
Aṣḥāb je ar. oblik množine od ṣāḥib = drug; pristalica; prijatelj; vlasnik, posjednik; gospodar.
U ovom imenu (Ashab) upotrijebljen je ar. oblik množine u značenju jednine.
Modif. *Ēshāb.

***Ásif,**

gen. -a; vok. Ásife; prisv. pridjev Ásifov; muško ime (frekv.)
Modif. od Ásaf (V. Ásaf).

Asìfa,

gen. -ē; vok. Asìfa; prisv. pridjev Asìfīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena *Ásif dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. *Asif).
Hipok. Sífa, Sìfa

Asìja,

gen. -ē; vok. Asìja; prisv. pridejv Asìjīn; žensko ime (frekv.)
Iz ar. Âsiyä (lično ž. ime) = liječnica, ljekarka
Hipok. Síja

Ásim,

gen. -a; vok. Ásime; prisv. pridjev Ásimov; muško ime (frekv.).
Iz ar. ʻĀṣim (lično m. ime) = zaštitnik, branilac, čuvar (od zla i poroka).
Hipok. Àskan, Ásko, Àsma, Àšče

Asìma,

gen. -ē; vok. Asìma; prisv. pridjev Asìmīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ʻāṣimä = zaštitnica, braniteljica, čuvar (od zla i poroka).
Hipok. Áska, Ásma
Modif. *Asèma

Áska,

gen. -ē; vok. Âsko; prisv. pridjev Áskīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Asìma i Azíza (V. Asìma i Azíza)

Àskan,

gen. -a; vok. Askane; prisv. pridjev Askanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Ásim i Àzīz (V. Ásim i Àzīz)

Ásko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Âsko; prisv. pridjev Áskīn (u ist. Herc. Áskov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ásim i Àzīz (V. Ásim i Àzīz)

Àsma,

gen. -ē; vok. Àsma; prisv. pridjev Àsmīn; muško ime (u c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok, od Ásim (V. Ásim)

Ásma,

gen. -ē; vok. Âsmo; prisv. pridjev Ásmīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Asìma (V. Asìma).

Asmùdīn,

gen. -ína; vok. Àsmudīne; prisv. pridjev Asmudínov; muško ime (rijetko).
< ar. ʻAṣmu-ddīn (lično m. ime), slož. od ar. ʻaṣm = čuvanje, zaštita i ar. äddīn = vjera. Značenje = čuvanje, zaštita vjere.

Âšče,

gen. -eta; vok. Âšče; prisv. pridjev Âščetov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Ásim (V. Ásim).

Ašìda,

gen. -ē; vok. Ašìda; prisv. pridjev Ašìdīn; žensko ime (manje frekv.).
Etimologija nejasna
Hipok. Šída

Ášir,

gen. -a; vok. Ášire; prisv. pridjev Áširov; muško ime (rijetko).
< tur. Aşir (lično m. ime), od ar. 'āšir = skupljač desetine; deseti

Ašìra,

gen. -ē; vok. Ašìra; prisv. pridjev Ašìrīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Ášir dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Ášir).

Ašk,

gen. -a; vok. Âšk; prisv. pridjev Âškov; muško ime (rijetko).
Iz tur. aşk (< ar. 'išq) = ljubav, voljenje; čežnja

Àta,

gen. -ē; vok Àta; prisv. pridjev Atīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od Àhmed (V. Àhmed)

Áta,

gen. -ē; vok. Âto; prisv. pridjev Átīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Atìja, Atìfa (V. Atìja i Atìfa)

Ataùlāh,

gen. -áha; vok. Ataùlāhu; prisv. pridjev Atauláhov; muško ime (rijetko).
< ar. 'Aṭā'ullāh (lično m. ime), složeno od ar. 'aṭā' = dar, poklon i ar. Allāh = Alah (božije vlastito ime). Značenje = = Alahov (božiji) dar.
Hipok. Âtko, Áto

Átif,

gen. -a; vok. Átife; prisv. pridjev Átifov; muško ime (frekv.)
Iz ar. 'Āṭif (lično m. ime) = milostiv, suosjećajan
Hipok. Âtko, Áto, Tífo

Atìfa,

gen. -ē; vok. Aṭìfa; prisv. pridjev Atìfīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. 'Aṭifä (lično ž. ime) = milostiva, suosjećajna
Hipok. Áta, Tífa, Tìfa, Tìfica

Atìja,

gen. -ē; vok. Atìja; prisv. pridjev Atìjīn; žensko ime (frekv).
Iz ar. 'Aṭiyyä (lično ž. ime) = dar, poklon
Hipok. Áta, Âtka, Tíja

Âtka,

gen. -ē; vok. Âtka; prisv. pridjev Âtkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Atìja (V. Atìja)

Àtkan,

gen. -a; vok. Àtkane; prisv. pridjev Àtkanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Ádem, Ahmed (V. Ádem i Ahmed)

Âtko,

gen. -a; vok Âtko; prisv. pridjev Âtkov; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Ádem, Ahmed, Ataùlāh, Átif (V. Ádem, Àhmed, Ataùlāh i Átif).

Àtlaga,

gen. -ē; vok. Âtlaga; prisv. pridjev Âtlagīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od tur. atlı = konjanik i tur. aga (v. Agan). Značenje = starješina konjanika. Atlaga je vojna titula u bivšoj turskoj vojsci, koja je kasnije, kao i mnoge druge titule, postala lično ime. Od toga je postalo i prezime Atlagić.

Áto,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Âto; prisv. pridjev Átīn (u ist. Herc. Átov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ataùlāh i Átif (V. Ataùlāh i Átif).

*Àvda,

gen. -ē; vok. Àvda; prisv. pridjev Àvdīn; muško ime (u c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od modif. *Avdùlāh. (V. Abdùlāh)

*Àvdaga,

gen. -ē; vok. Àvdaga; prisv. pridjev Àvdagīn; muško ime (frekv.).
Modif. od Àbdaga (V. Àbdaga).

*Àvdal,

gen. -a; vok. Àvdale; prisv. pridjev Àvdalov; muško ime (rijetko).
Modif. od Abdal (V. Abdal)

*Àvdan,

gen. -a; vok. Àvdane; prisv. pridjev Àvdanov; muško ime (manje frekv.).
Modif. hipok. derivat od Abdùlāh (V. Abdùlāh)

*Àvdica,

gen. -ē; vok. Àvdica, Àvdice; prisv. pridjev Àvdičīn; muško ime (rijetko).
Modif. hipok. derivat od Abdùlāh (V. Abdùlāh)

*Àvdić,

gen. -a; vok. Àvdiću; prisv. pridjev Àvdićev; muško ime (rijetko).
Modif. hipok. derivat od Abdùlāh (V. Abdùlāh)

*Avdija,

gen. -ē; vok. Àvdija; prisv. pridjev Àvdijīn; muško ime (frekv.).
Modif. od Abdija (V. Abdija i Abdùlāh)

*Ávdo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Àvdo; prisv. pridjev Ávdīn (u ist. Herc. Ávdov); muško ime (frekv.).
Modif. od hipok. Ábdo (V. Ábdo i Abdùlāh)

*Àvduka,

gen. -ē; vok. Àvduka; prisv. pridjev Àvdukīn; muško ime (rijetko).
Modif. od Abduka (V. Abduka i Abdùlāh)

*Avdùlāh,

gen. -áha; vok. Àvdulāhu; prisv. pridjev Avdulāhov; muško ime (frekv.).
Modif. od Abdùlāh (V. Abdùlāh)

*Avdulkádir,

gen. -a; vok. Avdulkádire; prisv. pridjev Avdulkádirov muško ime (frekv.).
Modif. od Abdulkádir (V. Abdulkádir)

*Avduràhīm,

gen. -íma; vok. Avdurāhīme; prisv. pridjev Avdurahímov; muško ime (frekv.).
Modif. od Abduràhīm (V. Abduràhīm)

*Avduràhmān,

gen. -ána; vok. Àvdurahmāne; prisv. pridjev Avdurahmánov; muško ime (frekv.).
Modif. od Abduràhmān (V. Abduràhmān)

*Avdurèzāk,

gen. -áka; vok. Avdurèzāk (Avdurēzāku); prisv. pridjev Avdurezákov; muško ime (frekv.).
Modif. od Abdurèzāk (V. Abdurèzāk)

*Avdusèlām,

gen. -áma; vok. Àvduselāme; prisv. pridjev Avduselámov; muško ime (frekv.).
Modif. od Abdusèlām (V. Abdusèlām)

Àvnija,

gen. -ē; vok. Àvnija; prisv. pridjev Àvnijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. 'awn = pomoćnik; pomagač; pomoć + naš nastavak -ija.

Avnìja,

gen. -ē; vok. Avnìja; prisv. pridjev Avnìjīn; žensko ime (rijetko).
Od m. imena Àvnija promjenom akcenta napravljeno žensko ime. (V. m. ime Àvnija).

Ávza,

gen. -ē; vok. Ávzo; prisv. pridjev Ávzīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Avzìja (V. Avzìja)

Avzìja,

gen. -ē; vok. Avzìja; prisv. pridjev Avzìjīn; Àvzija; gen. -ē; vok. Àvzija; prisv. pridjev Avzijīn ženskо ime (rijetko).
Iz ar. 'awḏiyyä = ona koja traži božiju zaštitu i pomoć.
Hipok. Ávza.

Áza,

gen. -ē; vok. Àzo; prisv. pridjev Ázīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Azèma i Azemína (V. Azèma i Azemína)

Àzam,

gen. -a; vok. Àzame; prisv. pridjev Àzamov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. a'ẓam = (naj)veći; (naj)značajniji; (naj)važniji.

Azaùdīn,

gen. -ína; vok. Azaùdīne; prisv. pridjev Azaudínov; muško ime (rijetko).
< ar. 'Azā'u-ddīn (lično m. ime), složeno od ar. 'azā' = = utjeha i ar. äddīn = vjera. Značenje = utjeha vjere.
Modif. *Azùdin
Hipok. Ázo

*Àzem,

gen. -a; vok. Àzeme; prisv. pridjev Àzemov; muško ime (frekv.).
Modif. od Ázim (V. Ázim)
Hipok. Zémko

Azèma,

gen. -ē; vok. Azèma; prisv. pridjev Azèmīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena *Azem dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Azem)
Hipok. Áza, Zémka
Modif. *Hazèma

Azemína,

gen. -ē; vok. Azemína; prisv. pridjev Azemínīn; žensko ime (manje frekv.).
Etimologija nejasna
Hipok. Áza
Skr. Zemína

Ázer,

gen. -a; vok. Ázere, (Ázeru); prisv. pridjev Ázerov; muško ime (rijetko).
Iz perz. āzer = vatra, oganj; ime devetog mjeseca perzijske sunčeve godine.

Ázib,

gen. -a; vok. Ázibe; prisv. pridjev Ázibov; muško ime (rijetko).
Iz ar. 'āzib = neoženjen, ledičan

Azìja,

gen. -ē; vok. Azìja; prisv. pridjev Azìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. 'aziyyä = strpljiva; utješna

*Azijáda,

gen. -ē; vok. Azijáda; prisv. pridjev Azijádīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. slož. od tur. ak = bijel i Zijáda (v. Zijáda). Značenje = bijela Zijada; sretna Zijada. (O imenima s komponentom ak = bijel, sretan v. uz ime Àbeg).

Ázim,

gen. -a; vok. Ázime; prisv. pridjev Ázimov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. 'āzim = odlučan, nepokolebljiv; vjeran prijatelj.
Hip. Ázo
Modif. *Azem

Azìma,

gen. -ē; vok. Azìma; prisv. pridjev Azìmīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. 'āzimä = odlučna, nepokolebljiva, vjerna prijateljica.

Àzīr,

gen. -íra; vok. Àzīre (Àzīru); prisv. pridjev Azírov; muško ime (rijetko).
Iz ar. 'aḏīr = pomagač; branilac, onaj koji opravdava, koji izvinjava.

Azíra,

gen. -ē; vok. Azíra; prisv. pridjev Azírīn; žensko ime (rijetko).

Iz ar. 'aḏīrä = pomagačica; braniteljica; ona koja opravdava, koja izvinjava.
Hipok. Zíra

Àzīz,

gen. -íza; vok. Àzīze (u B. kr. i Àzīzu); prisv. pridjev Azízov; muško ime (frekv.).
Iz ar. 'Azīz (lično m. ime) = moćan, silan; slavan; poštovan, cijenjen; drag, mio.
Hipok. Ásko, Získo, Zîza, Zízo

Azíza,

gen. -ē; vok. Azíza; prisv. pridjev Azízīn; žensko ime (frekv.)
Iz ar. 'azīzä = moćna, silna; slavna; poštovana, cijenjena; draga, mila.
Hipok. Áska, Získa, Zíza

Ázo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Âzo; prisv. pridjev Ázīn (u ist. Herc. Ázov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Azaùdīn i Ázīm (V. Azaùdīn i Ázim)

Àzra,

gen. -ē; vok. Àzra; prisv. pridjev Àzrīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. 'Aḏrā' (lično ime) = djevica, nevina djevojka. Azra je i nadimak Isusove (Isaove) majke Marije (Merjeme).

*Azùdīn,

gen. -ína; vok. Àzudīne; prisv. pridjev Azudínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Azaùdīn (V. Azaùdīn)

*Àzūr,

gen. -úra; vok. Âzūre; prisv. pridjev Azúrov; Âzūr, gen. -a; vok. Àzūre; prisv. pridjev Àzūrov; muško ime (rijetko).
Modif. od perz. lāgwerd, lāžwerd = nebesko plavetnilo; plava boja mora.

B

Bádem,

gen. -a; vok. Bádeme; prisv. pridjev Bádemov; muško ime (rijetko).
Iz perz. bādām, bādam (< sanskrt. badama) = drvo i plod iz porodice ruža, badem (Prunus amygdalus; Prunus communis).

Badèma,

gen. -ē; vok. Badèma; prisv. pridjev Badèmīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Bádem dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Bádem)
Hipok. Badèmša

Badèmša,

gen. -ē; vok. Badèmša; prisv. pridjev Badèmšīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Badèma (V. Badèma i Bádem)

*Bàftija,

gen. -ē; vok. Bàftija; prisv. pridjev Bàftijīn; muško ime (rijetko).
Modif. od Bàhtija (V. Bàhtija).

Báha,

gen. -ē; vok. Bâho; prisv. pridjev Báhīn; Bäha, gen. -ē; vok. Bäha; prisv. pridjev Bähīn (u c. Herc.) žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Sabáha, Sabáhija, Sabáheta (V. Sabáha) Sabáhija, Sabáheta).

Báhir,

gen. -a; vok. Báhire; prisv. pridjev Báhirov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. bāhir = lijep, divan, krasan; sjajan

Bahìra,

gen. -ē; vok. Bahìra; prisv. pridjev Bahìrīn; žensko ime (frekv).
Iz ar. bāhirä = lijepa, divna, krasna; sjajna

Bähra,

gen. -ē; vok. Bähra; prisv. pridjev Bährīn; muško ime (u c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Bàhrija (V. Bàhrija)

Báhra,

gen. -ē; vok. Bâhro; prisv. pridjev Báhrīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Bahríja (V. Bahríja).

Bàhrija,

gen. -ē; vok. Bàhrija; prisv. pridjev Bàhrijīn; muško ime (frekv.).
< tur. Bahrī (lično m. ime), od ar. baḥriyy = pomorac, moreplovac, mornar; morski + naš nastavak -a (radi deklinacije).
Hipok. Báhro

Bahríja,

gen. -ē; vok. Bahríja; prisv. pridjev Bahrijīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Bahriye (lično ž. ime). od ar. baḥriyyä = žena moreplovac; morska; primorka
Hipok. Báhra.

Báhro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Bâhro; prisv. pridjev Báhrīn (u ist. Herc. Báhrov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Bàhrija i Bahrùdīn (V. Bàhrija i Bahrùdīn).

Bahrùdīn,

gen. -ína; vok. Bährudīne; prisv. pridjev Bahrudínov; muško ime (frekv.).
< ar. Baḥru-ddīn (lično m. ime), složeno od ar. baḥr = = more i ar. äddīn = vjera. Značenje = more, vjere.

Modif. *Behrùdīn
Hipok. Báhro

Báhta,

gen. -ē; vok. Bâhto; prisv. pridjev Báhtīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz perz. baḫt = sreća + naš nastavak -a za ž. rod.

Bàhtija,

gen. -ē; vok. Bàhtija; prisv. pridjev Bàhtijīn; muško ime (manje frekv.).
Iz perz. baḫt = sreća + naš nastavak -ija. Osn. značenje = = sretnik.
Modif. *Bàftija
Hipok. Báhto

Bahtìja,

gen. -ē; vok. Bahtìja; prisv. pridjev Bahtìjīn; žensko ime (manje frekv.).
Promjenom akcenta načinjeno od m. imena Bàhtija žensko ime Bahtìja (V. m. ime Bàhtija)

Bahtìjār,

gen. -jára; vok. Bähtijāre, Bähtijāru; prisv. pridjev Bahtijárev, Bahtijárov; muško ime (manje frekv.).
Iz perz. baḫtyār = sretan čovjek, sretnik
Hipok. Báhto

Báhto,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Bâhto; prisv. pridjev Báhtīn (u ist. Herc. Báhtov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Bàhtija i Bahtìjār (V. Bàhtija i Bahtìjār)

Baìsa,

gen. -ē; vok. Baìsa; prisv. pridjev Baìsīn; žensko ime (rijetko).
Etimologija nejasna.

*Bajàzit,

gen. -a; vok. Bajàzite; prisv. pridjev Bajàzitov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Bajèzīd (V. Bajèzīd).

Bajèzīd,

gen. -ída; vok. Bājezīde; prisv. pridjev Bajezídov; muško ime (manje frekv.).

Deichmanske bibliotek

Iz tur. Bayezid (lično ime) < iz ar. Äbū-Yäzīd = otac Jezidov (V. Jezid).
Premda se Äbū-Yäzīd može s arapskog prevesti kao »otac Jezidov«, A. Gafurov misli da je bolje to ime promatrati kao metonimiju a ne kao bukvalan prijevod. Naime, yäzīd (Yäzīd) u ar. znači »onaj koji se povećava, koji prevazilazi«, a dodatak äbū u tom slučaju je neprevediva oznaka kunje (imena po ocu ili majci, vrste prezimena). Dakle, Äbūyäzīd = onaj koji se povećava, koji prevazilazi.
Gubljenje početnog *a* objašnjava se time što je ime Äbūyäzīd dospjelo u tur. jezik preko perzijskog, a u srednjem vijeku u perz. jeziku početno *a* se nije izgovaralo u većini riječi. Tako je došlo do oblika Bujezid, a zbog akuzativnog oblika komponente äbû > äbā nastalo je Bajezid.
Modif. *Bajàzit

Bájra,

gen. -ē; vok. Bâjro; prisv. pridjev Bájrīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Bajráma (V. Bajráma)

Bàjram,

gen. -a; vok. Bàjrame; prisv. pridjev Bàjramov; muško ime (manje frekv.).
Iz tur. i perz. bayram = slavlje, veselje. Bajram je muslimanski trodnevni vjerski praznik po svršetku mjeseca posta, Ramazana (Ramazanski bajram) i četverodnevni koji dolazi dva mjeseca i 10 dana poslije Ramazanskog bajrama (Hadžijski bajram ili Kurban-bajram). Ovakvo se ime obično daje djetetu koje se rodi 1. dan toga praznika.
Hipok. Bájro

Bajráma,

gen. -ē; vok. Bajráma; prisv. pridjev Bajrámīn; (u B. kr. i C. kr. Bajráme, gen. -ē; vok. Bajráme; prisv. pridjev Bajrámīn); žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Bàjram dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Bàjram)
Hipok. Bájra. Bàjramka

Bàjramka,

gen. -ē; vok. Bàjramko; prisv. pridjev Bàjramkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Bajráma (V. Bajráma i Bàjram)

Bajrija,

gen. -ē; vok. Bajrija; prisv. pridjev Bajrijīn; žensko ime (manje frekv.).

Izvedeno od hipok. Bájra (< Bajráma) dodavanjem našeg nastavka -ija (na osnovu). (V. Bajráma i Bàjram).

Bájro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bâjro; prisv. pridjev Bájrīn (u ist. Herc. Bájrov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Bàjram (V. Bàjram).

Bákija,

gen. -ē; vok. Bákija; prisv. pridjev Bákijīn; muško ime (manje frekv.).
Skr. od Abdulbákija. Ar. bāqi(n) i äl-bāqī = trajan, vječan.

Bákir,

gen. -a; vok. Bákire; prisv. pridjev Bákirov; muško ime (frekv.).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 korijena:
1) iz ar. Bāqir (lično m. ime = onaj koji traži znanje, koji proučava, izučava; učen; bogat; velik; lav.
2) iz ar. Bākir (lično m. ime) = ranoranilac; rani.

Bakìra,

gen. -ē; vok. Bakìra; prisv. pridjev Bakìrīn; žensko ime (frekv.).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 korijena:
1) iz ar. bāqirä = ona koja traži znanje, koja proučava, izučava; učena; bogata; velika.
2) iz ar. bākirä = ona koja rano rani; rana.

*Bákša,

gen. -ē; vok. Bâkšo; prisv. pridjev Bákšīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od perz. baḫš = dar, poklon; dio; sudbina; praštanje + naš nastavak -a za ženski rod.

Bàlija,

gen. -ē; vok. Bàlija; prisv. pridjev Bàlijīn; muško ime (rijetko).
Iz tur. Bálī (lično m. ime) + naš nast. -ja. Etimologija ovog imena nije sigurna, ali se može pretpostaviti da je iz ar. bāl = um, pamet, duh + ar. sufiks -i(yy).
Ovo vl. ime ne treba miješati s riječju bàlija koja ima nekoliko drugih značenja: 1) muslimanski primitivni seljak, prost čovjek koji ne pripada obrazovanom svijetu; 2) muslimanski nomadski stočar u Hercegovini; 3) pogrdan naziv za bosansko-

hercegovačkog Muslimana. Odakle potječe takav naziv koji ne označava vlastito ljudsko ime, nije sigurno utvrđeno. O tome se kod nas dosta pisalo, ali su sva mišljenja još uvijek samo pretpostavke.

Bàsrija,

gen. -ē; vok; Bàsrija; prisv. pridjev Bàsrijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. Baṣrī = Basranin, čovjek iz grada Basre (u Iraku).

Bázo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Bâzo; prisv. pridjev Bázīn (u ist. Herc. Bázov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Àbāz (< Àbās) i Šàhbāz (V. Abās i Šàhbāz)

*Beáder,

gen. -a; vok. Beádere, Beáderu; prisv. pridjev Beáderov muško ime (manje frekv.).
Modif. od Beháder (V. Beháder)

Bȅća,

gen. -ē; vok. Bȅća; prisv. pridjev Bȅćīn; muško ime (frekv.).
Hipok. od *Bèćir (< Bèkir). (V. Bèkir)

Bèćan,

gen. -a; vok. Bèćane; prisv. pridjev Bèćanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od *Bèćir (V. Bèkir)

Bȅćica,

gen. -ē; vok. Bȅćica, Bȅćice; prisv. pridjev Bȅćicīn (Bȅćičīn); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Bèćir (V. Bèkir)

*Bèćir,

gen. -a; vok. Bèćire; prisv. pridjev Bèćirov; muško ime (frekv.).
Modif. od Bèkir (V. Bèkir)
Hipok. Bȅća, Bèćan, Bȅćica, Bȅćko, Béćo

Bȅćko,

gen. -a; vok. Bȅćko; prisv. pridjev Bȅćkov; muško ime (rijetko).
Hipok. od *Bèćir (V. Bèkir)

Béćo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bêćo; prisv. pridjev Béćīn (u ist. Herc. Béćov); muško ime (frekv.).
Hipok. od *Bèćir (V. Bèkir).

Bedìha,

gen. -ē; vok. Bedìha; prisv. pridjev Bedìhīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena:
1) iz ar. bädīḫä = ugledna, istaknuta; na visokom položaju.
2) iz ar. bädīhä = nadahnuće; pronicljivost; dosjetljivost.

Bedíja,

gen. -ē; vok Bedíja; prisv. pridjev Bedíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bädī'a = divna, prekrasna, izvanredna; nešto novo; rijetkost; čudo.

Bédra,

gen. -ē; vok. Bêdro; prisv. pridjev Bédrīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Bedríja (V. Bedríja).

*Bedrèdīn,

gen. -ína; vok. Bȅdredīne; prisv. pridjev Bedredínov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Bedrùdīn (V. Bedrùdīn).
Hipok. Bédro

Bèdrija,

gen. -ē; vok. Bèdrija; prisv. pridjev Bèdrijīn; muško ime (rijetko).
< tur. Bedrī (lično m. ime), od ar. bädr = pun Mjesec, uštap; poglavar, starješina; zreo mladić + naš nastavak -ija.
Hipok. Bédro

Bedríja,

gen. -ē; vok. Bedríja; prisv. pridjev Bedríjīn; žensko ime (frekv.).
Promjenom akcenta načinjeno žensko ime od muškog imena Bèdrija. (V. m. ime Bèdrija)
Hipok. Bédra.

Bédro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bêdro; prisv. pridjev Bédrīn (u ist. Herc. Bédrov); muško ime (rijetko).

Hipok. od Bèdrija i Bedrùdīn (V. Bèdrija i Bedrùdīn).

Bedrùdīn,

gen. -ína; vok. Bèdrudīne; prisv. pridjev Bedrudínov muško ime (manje frekv.).
< ar. Bädru-ddīn (lično m. ime), složeno od ar. bädr = = pun Mjesec, uštap i ar. äddīn = vjera. Dosl. značenje = = uštap vjere, a figur. značenje = punoća, savršenstvo vjere.
Modif. *Bedrèdīn.
Hipok. Bédro

Béga,

gen. -ē; vok. Bêgo; prisv. pridjev Bégīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Begájeta, Bègana, Begemína, Bègija (V. Begájeta, Bègana, Begemína, Bègija).

Begájet,

gen. -a; vok. Begájete; prisv. pridjev Begájetov; muško ime (manje frekv.).
Složeno ime od tur. beg (v. Àlājbeg) i ar. āyä(t) = znak, oznaka, biljeg. Osn. značenje = begovski, plemićki znak.
Hipok. Bégo.

Begájeta,

gen. -ē; vok. Begájeta; prisv. pridjev Begájetīn; žensko ime (frekv.).
Izvedeno od m. imena Begájet dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Begájet)
Hipok. Béga

Bègan,

gen. -a; vok. Bègane; prisv. pridjev Bèganov; muško ime (frekv.).
Izvedeno od tur. bego (v. Àlājbeg) + naš nastavak -an.
Hipok. Bégo

Bègana,

gen. -ē; vok. Bègana; prisv. pridjev BèganīN; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Bègan dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Bègan).
Hipok. Béga

Begemína,

gen. -ē; vok. Begemína; prisv. pridjev BegemínīN; žensko ime (rijetko).

Složeno ime od tur. beg (v. Àlājbeg) i ar. Emína (v. Emína). Značenje = begovska Emina, Emina plemićka.
Hipok. Béga

Bèghānuma,

gen. -ē; vok. Bèghānuma; prisv. pridjev Bèghānumīn; žensko ime (manje frekv.).
Složeno ime od tur. beg (v. Àlājbeg) i tur. -tatar. hanım = gospođa, ugledna žena + naš nastavak -a za ženski rod Značenje = begova, begovska gospođa.

Bègija,

gen. -ē; vok. Bègija; prisv. pridjev BègijīN; muško ime (rijetko).
Izvedeno od tur. beg (v. Àlājbeg) + naš nastavak -ija.

Bègija,

gen. -ē; vok. Bègija, Bègijo; prisv. pridjev BègijīN; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od tur. beg (v. Àlājbeg) + naš nastavak -ija.
Hipok. Béga
Ako bi se ovo ime izgovaralo s naglaskom na drugom slogu (Begìja ili Begíja), onda bi mu značenje bilo veoma ružno, jer bi gubilo vezu s turskom riječi beg a vezalo se za arapsku riječ bäğiyy = bludnica, prostitutka. Zbog takve mogućnosti ovo ime treba uvijek izgovarati samo s naglaskom na prvom slogu (Bègija).

Bègiša,

gen. -ē; vok. Bègiša; prisv. pridjev BègišīN; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od tur. beg (v. Àlājbeg) + naš nastavak -iša.

Bègler,

gen. -a; vok. Bèglere; prisv. pridjev Bèglerov; muško ime (rijetko).
Oblik množine od tur. bey (beg) -beyler (begler) = begovi. (V. Àlājbeg)

Bégo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bêgo; prisv. pridjev Bégin (u ist. Herc. Bégov); muško ime (frekv.).
1) Izvedeno od tur. beg (v. Àlājbeg) dodavanjem našeg nastavka -o;
2) Hipok. od Begájet i Bègan (V. Begájet i Bègan)

Bèguna,

gen. -ē; vok. Bèguna; prisv. pridjev Bègunīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od tur. riječi beg (v. Alājbeg) dodavanjem našeg nastavka -una.

Bégza,

gen. -ē; vok. Bêgzo; prisv. pridjev Bégzīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok od Begzáda (V. Begzáda)

Begzáda,

gen. -ē; vok. Begzáda; prisv. pridjev Begzádīn; žensko ime (frekv.).
Složeno ime od tur. beg, bey (v. Alājbeg) i perz. zāde = = sin; kći; dijete. Značenje = begovska kći, begovsko dijete; plemkinja.
Hipok. Bégza, Bègzija, Záda.

Bègzija,

gen. -ē; vok. Bègzija; prisv. pridjev Bègzijīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Begzáda (V. Begzáda).

Beháder,

gen. -a; vok. Behádere, Beháderu; prisv. pridjev Behádērov; muško ime (manje frekv.).
Iz perz. behāder, behādur = hrabar, srčan, neustrašiv; junak.
Modif. *Beáder, *Bijáder

Behádil,

gen. -a; vok. Behádile; prisv. pridjev Behádilov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. bāhā' = ljepota, krasota; blistavost i perz. dil = srce; duša. Značenje = ljepota srca, ljepota duše.

Beháija,

gen. -ē; vok. Behájja; prisv. pridjev Behájjīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. bāhā' = ljepota, krasota; elegancija + ar. suf. -ī(iyy) + naš nastavak -(j)a. Značenje = lijep, krasan; elegantan.
Modif. *Behája

*Behája,

gen. -ē; vok. Behája; prisv. pridjev Behájīn; muško ime (rijetko).
Modif. od Behájja (V. Behájja)

*Behanùdīn,

gen. -ína; vok. Behanùdīne; prisv. pridjev Behanudínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Behaùdīn (V. Behaùdīn)

Behára,

gen. -ē; vok. Behára; prisv. pridjev Behárīn; žensko ime (manje frekv.).
Ovo se ime može izvoditi:
1) iz perz. behār = proljeće; proljetni cvijet voćke + naš nastavak -a za ženski rod.
2) iz ar. bāhārā = lijepa; sjajna; ljepota

Behaùdīn,

gen. -ína; vok. Behaùdīne; prisv. pridjev Behaudínov muško ime (manje frekv.).
< ar. Bāhā'u-ddīn (lično m. ime), složeno od ar. bāhā' = ljepota, krasota i ar. ddīn = vjera. Značenje = ukras vjere, ljepota vjere.
Modif. *Behanùdīn, *Behùdīn

Behaudína,

gen. -ē; vok. Behaudína; prisv. pridjev Behaudínīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Behaùdīn dodavanjem našeg nast. -a za žen. rod. (V. Behaùdīn)
Hipok. Dína
Modif. *Behudína

Béhdža,

gen. -ē; vok. Bêhdžo; prisv. pridjev Béhdžīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Bèhdžeta (V. Bèhdžeta).

Bèhdžet,

gen. -a; vok. Bèhdžete; prisv. pridjev Bèhdžetov; muško ime (frekv.).
< tur. Behcet (lično m. ime), od ar. bāhǧāt = ljepota; sjaj; veselje; radost.
Hipok. Béhdžo

Bèhdžeta,

gen. -ē; vok. Bèhdžeta; prisv. pridjev Bèhdžetīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Bèhdžet dodavanjem našeg nast. -a za žen. rod. (V. Bèhdžet)
Hipok. Béhdža

Béhdžo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bêhdžo; prisv. pridjev Béhdžīn (u ist. Herc. Béhdžov); muško ime (frekv.).
Hipok od Bèhdžet (V. Bèhdžet).

Behìdža,

gen. -ē; vok. Behìdža; prisv. pridjev Behìdžīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. Bähīğä (lično ž. ime) = lijepa, krasna; blistava; radosna.

Behíja,

gen. -ē; vok. Behíja; prisv. pridjev Behíjīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Behiye (lično ž. ime), od ar. bähiyyä = lijepa, krasna; sjajna, blistava; ljupka.
Hipok. Bêhka.

Behíma,

gen. -ē; vok. Behíma; prisv. pridjev Behímīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bähīmä = čista; zdrava; bez mrlje.

Behíra,

gen. -ē; vok. Behíra; prisv. pridjev Behírīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bähīrä = ugledna, poštovana žena.

Behíreta,

gen. -ē; vok. Behíreta; prisv. pridjev Behíretīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bähīrä(t) = ugledna, poštovana žena + naš nast. -a za ženski rod.

Bêhka,

gen. -ē; vok. Bêhka; prisv. pridjev Bêhkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Behíja (V. Behíja)

*Bèhlīl,

gen. -íla; vok. Bêhlīle (u B. kr. Bêhlīlu); prisv. pridjev Behlílov; muško ime (rijetko).
Modif. od Bèhlūl (V. Bèhlūl).

Bèhlūl,

gen. -úla; vok. Bêhlūle (u B. kr. i Bêhlūlu); prisv. pridjev Behlúlov; muško ime (manje frekv.).

<tur. Behlūl (lično m. ime), od ar. bählūl, buhlūl = veseljak, šaljivčina; dobričina.
Modif. *Bèhlīl.
Hipok. Lúlo.

Bêhnām,

gen. -a; vok. Bêhnāme; prisv. pridjev Bêhnāmov; Bèhnām, gen. -áma; vok. Bêhnāme; prisv. pridjev Behnámov; muško ime (rijetko).
Iz perz. behnām = slavan, čuven; ugledan; uvažen; na dobru glasu.
Modif. *Bênhām

Bèhram,

gen. -a; vok. Bèhrame; prisv. pridjev Bèhramov; muško ime (manje frekv.).
<tur. Behram (lično m. ime). od perz. Behrām = planeta Mars.
Po mišljenju A. Gafurova ovo je ime nastalo od staroiranskog imena Veretragna, a tako se zvao bog pobjede koji progoni zlog demona Veretru. (Usporedi staroir. gna i slav. gnati = goniti, tjerati). Prema tome, Veretragna znači: progonitelj Veretre, onaj koji progoni Veretru. Pretvaranje oblika Veretragna u Behram nije išlo brzo. Po fonetskim zakonima staroperzijskog i srednjoperzijskog jezika najprije je od Veretragna postalo Varahran, pa Barahran, zatim zbog haplologije Bahran, a od toga Bahram, i konačno Behram. Danas je to u novoperzijskom jeziku naziv za planetu Mars, a postalo je i ljudsko ime.

Behríja,

gen. -ē; vok. Behríja; prisv. pridjev Behríjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bähr = sjaj; ljepota + ar. adjektivni sufiks za ženski rod -iyyä.

Behrùdīn,

gen. -ína; vok. Bêhrudīne; prisv. pridjev Behrudínov; muško ime (manje frekv.).
Ovo je ime moglo nastati na 2 načina:
1) kao slož. ime od ar. bähr = sjaj; ljepota + ar ädd̄īn = = vjera. Značenje = sjaj vjere, ljepota vjere.
2) kao modif. od Bahrùdīn (V. Bahrùdīn).

*Behùdīn,

gen. -ína; vok. Bêhudīne; prisv. pridjev Behudínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Behaùdīn (V. Behaùdīn).

*Behudína,

gen. -ē; vok. Behudína; prisv. pridjev Behudínīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Behaudína (V. Behaudína)

Bèhzād,

gen. -áda; vok. Bȅhzāde (u B. kr. i Bȅhzādu); prisv. pridjev Bahzádov; muško ime (rijetko).
Slož. ime čiji je prvi dio beh po etimologiji nejasan (ukoliko nije modif. od tur. beg, bey), a drugi dio je iz perz. zāde = sin; kći; dijete.

Behzáda,

gen. -ē; vok. Behzáda; prisv. pridjev Behzádīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Bèhzād dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Bèhzād).
Hipok. Záda

Beìsa,

gen. -ē; vok. Beìsa; prisv. pridjev Beìsīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bā'īṯā = izaslanica, zastupnica; poslanik.

*Bejàdīn,

gen. -ína; vok. Bȅjadīne; prisv. pridjev Bejadínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Bejadùdīn (V. Bejadùdīn).
Hipok. Béjdo

Bejadùdīn,

gen. -ína; vok. Bejadùdīne; prisv. pridjev Bejadudínov; muško ime (rijetko).
< ar. Bäyāḍu-ddīn (lično m. ime), složeno od ar. bäyāḍ = bjelina; čistoća; sjaj i ar. äddīn = vjera. Značenje = čistoća, sjaj vjere.
Modif. *Bejàdīn
Hipok. Béjdo

Béjda,

gen. -ē; vok. Bêjdo; prisv. pridjev Béjdīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Ubéjda, Zubéjda (V. Ubéjda i Zubéjda).

Béjdo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bêjdo; prisv. pridjev Béjdīn (u ist. Herc. Béjdov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Bejàdīn i Bejadùdīn (V. *Bejàdīn i Bejadùdīn)

Béjza,

gen. -ē; vok. Bêjzo; prisv. pridjev Béjzīn; (U C. kr. Béjzo, gen. -ē; vok. Bêjzo; prisv. pridejv Béjzīn); žensko ime (frekv.).
Hipok. od Bejzáda (V. Bejzáda)

Bejzáda,

gen. -ē; vok. Bejzáda; prisv. pridjev Bejzádīn; žensko ime (frekv.).
Složeno ime od tur. bey (beg) i perz. zāde = sin; kći; dijete. Značenje = begovska kći, begovsko dijete; plemkinja.
Hipok. Béjza, Záda

Bekìja,

gen. -ē; vok. Bekìja; prisv. pridjev Bekìjīn; Bekíja, gen. -ē; vok. Bekíja; prisv. pridjev Bekíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bäqiyyä = preživjela; pošteđena; ostala u životu.

Bèkir,

gen. -a; vok. Bèkire; prisv. pridjev Bèkirov; muško ime (frekv.).
< tur. Bekir < ar. Bäkr (lično m. ime) = ranoranilac; prvorođeno dijete.
Modif. *Bèćir
Odrediti etimologiju i značenje ovoga imena nije jednostavno, jer se ono bez oznake vokala može čitati različito (a u ar. jeziku kratki vokali se ne označavaju). Ako se čita bäkr, onda to znači: mužjak mlade deve, mlada deva; ako se čita bäkur ili bäkir, onda znači — ranoranilac, a može se čitati i bikr pa tada znači: prvorođeno dijete, ili nevina djevojka. U takvoj analizi pada na pamet ime Muhamedovog najbližeg saradnika, punca i prvog halife koji se zvao Äbū Bäkr, što u prijevodu znači: otac Bäkrov. Ali baš takvo značenje i stvara poteškoće, jer on nije uopće imao muškog potomstva a kamoli sina Bäkra. Zato su neki orijentalisti mišljenja da je bäkr nastalo od bikr zamjenom vokala (koji se ne označavaju), pa bi onda Äbū Bäkr značilo: otac nevine djevojke. Motivi za takvo mišljenje vjerovatno su nastali iz činjenice što je Äbū Bäkr imao mladu kćer Aišu, koju je udao za Muhameda, čije su sve dotadašnje žene nekad imale svoje muževe, pa je zbog Muha-

medove ženidbe s mladom djevojkom njezin otac prozvan Äbū Bäkr (= otac nevine djevojke). Sigurno je samo da riječ bäkr ima više pravih i prenesenih značenja i da su motivi davanja takvog višeznačnog imena različiti (A. Gafurov).

Bekìra,

gen. -ē; vok. Bekìra; prisv. pridjev Bekìrīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Bèkir dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Békir).

Bekirisìdīk,

gen. -íka; vok. Bekirisìdīku (Bekirisìdīče); prisv. pridjev Bekirisidíkov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od Bèkir i Sìdīk. (V. Bèkir i Sìdīk).
Äbū Bäkr Äṣ-Ṣiddīq je ime i nadimak prvog halife, Muhamedovog punca i najbližeg saradnika.

Bèkrija,

gen. -ē; vok. Bèkrija; prisv. pridjev Bèkrijīn; muško ime (rijetko).
Izvedeno od ar. Bäkr + ar. suf. -ī(iyy) + naš nastavak -(j)a. (V. Bèkir)

Bèktan,

gen. -a; vok. Bèktane; prisv. pridjev Bèktanov; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Bèktāš (V. Bèktāš).

Bèktāš,

gen. -áša; vok. Bèktāše, Bèktāšu; prisv. pridjev Bektášev (Bektášov); muško ime (manje frekv.).
Iz perz. Bektāš (lično m. ime) = dorastao; jednak; vršnjak; dostojan.
Bektaš je ime osnivača jednog derviškog reda u 14. stoljeću pa se po njemu njegovi sljedbenici (pripadnici toga reda) zovu bektašije.
Hipok. Bèktan, Békto

Békto,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bêkto; prisv. pridjev Béktīn (u ist. Herc. Béktov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Bèktāš (V. Bèktāš).

*Belđuzára,

gen. -ē; vok. Belđuzára; prisv. pridjev Belđuzárīn; žensko ime (rijetko).

Modif. od perz. berguzār = mali poklon, mali dar, + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Zára

Bêlka,

gen. -ē; vok. Bêlka; prisv. pridjev Bêlkīn; (u c. Herc. Bèlka, gen. -ē; vok. Bèlka; prisv. pridjev Bèlkīn); žensko ime (rijetko).
Hipok. od Belkísa (V. Belkísa).

Belkísa,

gen. -ē; vok. Belkísa; prisv. pridjev Belkísīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Belkīs (lično ž. ime). Ime neutvrđenog porijekla i značenja.
Belkisa (u nekim izvorima Balkida) je ime legendarne arapske kraljice od Sabe (u Jemenu), koja je održavala dobre trgovačke i prijateljske veze s kraljem Salamonom (Sulejmanom). Jednom mu je došla i u posjetu u Jerusalim s bogatim darovima, a kasnije se udala za njega. Prema legendi i nekim podacima bila je prava ljepotica i vrlo uspješno je vodila državne i trgovačke poslove svoje zemlje.
Hipok. Bêlka, Kìsa

Bélma,

gen. -ē; vok. Bêlmo; prisv. pridjev Bélmīn; Bèlma, gen. -ē; vok. Bèlma; prisv. pridjev Bèlmīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. bälmā' = 14. noć lunarnog mjeseca; noć 1. mjeseca.

Benádem,

gen. -a; vok. Benádeme; prisv. pridjev Benádemov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od st. hebr. ben = sin i m. imena Ádem (v. Ádem). Značenje = Ademov sin.

*Bènhām,

gen. -a; vok. Bènhāme; prisv. pridjev Bènhāmov; Bènhām, gen. -áma; vok. Bènhāme; prisv. pridjev Benhámov; muško ime (rijetko).
Modif. od Bèhnām (V. Bèhnām).

Bensíja,

gen. -ē; vok. Bensíja; prisv. pridjev Bensíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bänsiyyä = cvijet maćuhica, »dan i noć«, sitna ljubičica (bot. Viola tricolor).
Hipok. Síja.

Benjàmīn,

gen. -ína; vok. Bȅnjamīne; prisv. pridjev Benjamínov; Bȅnjamīn, gen. -a; vok. Bȅnjamīne; prisv. pridjev Bȅnjamīnov; muško ime (rijetko).
Iz st. hebr. Benjamin (lično m. ime) = sin sreće i radosti; sin desne ruke; sin miljenik.
Benjamin je u Bibliji najmlađi sin Jakovljev.

Benjamína,

gen. -ē; vok. Benjamína; prisv. pridjev Benjamínīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Benjàmīn dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Benjàmīn).

Béra,

gen. -ē; vok. Bêro; prisv. pridjev Bérīn; Bȅra, gen. -ē; vok. Bȅra; prisv. pridjev Bȅrīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Berájeta, Berìja, Mubèra (V. Berájeta, Berìja, Mubèra).

Berájeta,

gen. -ē; vok. Berájeta; prisv. pridjev Berájetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bärā'ät = nevinost; nedužnost; čistoća + naš nastavak -a za žen. rod.
Hipok. Béra (Bȅra), Bêrka.

Berìja,

gen. -ē; vok. Berìja; prisv. pridjev Berìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bärī'ä (bäriyyä) = nevina, nedužna; čista
Hipok. Béra (Bȅra), Bêrka.

Bèrīn,

gen. -ína; vok. Bȅrīne; prisv. pridjev Berínov; muško ime (rijetko).
Iz perz. berīn = gornji; najviši; najbolji.

Berína,

gen. -ē; vok. Berína; prisv. pridjev Berínīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Berin dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Berin).

Bèrīz,

gen. -íza; vok. Bȅrīze; prisv. pridjev Berízov; muško ime (rijetko).
Iz ar. bärīz = javan, vidljiv, jasan; istaknut; ugledan.

Bêrka,

gen. -ē; vok. Bêrka; prisv. pridjev Bêrkin; Bȅrka, gen. -ē; vok. Bȅrka; prisv. pridjev Bȅrkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Berájeta, Berìja, Mubèra (V. Berájeta, Berìja, Mubèra).

Besálet,

gen. -a; vok. Besálete; prisv. pridjev Besáletov; muško ime (rijetko).
Iz ar. bäsālät = hrabrost, neustrašivost, junaštvo.

Besáleta,

gen. -ē; vok. Besáleta; prisv. pridjev Besáletīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Besálet dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Besálet).

Besáret,

gen. -a; vok. Besárete; prisv. pridjev Besáretov; muško ime (rijetko).
Iz ar. bäṣärät = shvatanje; poznavanje; spoznaja.

Besìja,

gen. -ē; vok. Besìja; prisv. pridjev Besìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bäsiyyä = mužu privržena i odana žena.

Bèsīm,

gen. -íma; vok. Bȅsīme (u B. kr. i Bȅsīmu); prisv. pridjev Besímov; Bèsim, gen. -a; vok. Bèsime; prisv. pridjev Bèsimov; muško ime (frekv.).
Iz ar. Bäsīm (lično m. ime) = nasmijan, veseo, vedar.
Hipok. Béso, Bésko

Besìma,

gen. -ē; vok. Besìma; prisv. pridjev Besìmīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. bäsīmä = nasmijana vesela, vedra.
Hipok. Bȅska (Bêska)

Bêska,

gen. -ē; vok. Bȅska; prisv. pridjev Bȅskīn; Bêska, gen. -ē; vok. Bêska; prisv. pridjev Bêskīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Besìma (V. Besìma).

Bésko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Bêsko; prisv. pridjev Béskīn (u ist. Herc. Béskov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Bèsīm (V. Bèsīm)

Béso,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bêso; prisv. pridjev Bésīn; (u ist. Herc. Bésov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Bèsīm (V. Bèsīm).

Bešáret,

gen. -a; vok. Bešárete; prisv. pridjev Bešáretov; muško ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi:
1) iz ar. bäšārät = ljepota;
2) iz ar. bišārät = radosna vijest; dobar predznak
Hipok. Béšo

Bèšīr,

gen. -íra; vok. Bèšīre, Bèšīru; prisv. pridjev Bešírov; muško ime (frekv.).
< tur. Beşīr (lično m. ime), od ar. bäšīr = donosilac radosne vijesti; vjesnik radosti.
Hipok. Béšo

Bešíra,

gen. -ē; vok. Bešíra; prisv. pridjev Bešírīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. bäšīrä = vjesnica radosti, ona koja donosi radosnu vijest.

Bèšlaga,

gen. -ē; vok. Bèšlaga; prisv. pridjev Bèšlagīn; muško ime (frekv.).
Iz tur. beşli ağasi = aga bešlija, zapovjednik odreda bešlija. Bešlije su pripadnici plaćene navalne konjice u nekadašnjoj turskoj vojsci. Njihovi zapovjednici imali su titulu »aga« i zvali su se bešlage.
Hipok. Béšlo

Béšlo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bêšlo; prisv. pridjev Béšlīn (u ist. Herc. Béšlov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Bèšlaga (V. Bèšlaga).

Béšo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Bêšo; prisv. pridjev Béšīn (u ist. Herc. Béšov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Bešáret i Bèšīr (V. Bešáret i Bèšīr).

Bíba,

gen. -ē; vok. Bîbo; prisv. pridjev Bíbīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Habíba i Lebíba (V. Habíba i Lebíba).

Bíbo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bîbo; prisv. pridjev Bíbīn (u ist. Herc. Bíbov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Hàbīb, Lèbīb, Šèbīb (V. Hàbīb, Lèbīb, Šèbīb

Bîda,

gen. -ē; vok. Bîda; prisv. pridjev Bîdīn; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Abid (V. Ábid).

Bída,

gen. -ē; vok. Bîdo; prisv. pridjev Bídīn; Bîda, gen. Bîdē; vok. Bîda; prisv. pridjev Bîdīn; (u c. Herc.); žensko ime (rijetko).
Hipok. od Abìda (V. Abìda).

Bído,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Bîdo; prisv. pridjev Bídīn (u ist. Herc. Bídov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Abid (V. Ábid)

Bíha,

gen. -ē; vok. Bîho; prisv. pridjev Bíhīn; Bîha, gen. -ē; vok. Bîha; prisv. pridjev Bîhīn; (c. Herc.) žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Rebíha, Sabìha (V. Rebíha, Sabìha).

Bìhtera,

gen. -ē; vok. Bìhtera; prisv. pridjev Bìhterīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz bihter = bolji, bolja + naš nast. -a za ženski rod.

Bíja,

gen. -ē; vok. Bîjo; prisv. pridjev Bíjīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Rabìja (V. Rabìja)

*Bijáder,

gen. -a; vok. Bijádere, Bijáderu; prisv. pridjev Bijáderov; muško ime (rijetko).
Modif. od Beháder (V. Beháder).

Bìlāl,

gen. -ála; vok. Bîlāle; prisv. pridjev Bilálov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Bilāl (lično m. ime) = svjež; zdrav; vlaga; voda; mlijeko;
Bilal je ime oslobođenog roba, porijeklom iz Abesinije, koji je zbog svoga gromoglasnog glasa bio Muhamedov mujezin.
Hipok. Bílko, Bílo

Bílko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bîlko; prisv. pridjev Bílkīn (u ist. Herc. Bílkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Bìlāl (V. Bìlāl).

Bílo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bîlo; prisv. pridjev Bílīn (u ist. Herc. Bílov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Bìlāl (V. Bìlāl).

Binása,

gen. -ē; vok. Binása; prisv. pridjev Binásīn; žensko ime (rijetko).
1) Hipok. od Binásija (V. Binásija)
2) Modif. od Bináza (V. Bináza)

Binásija,

gen. -ē; vok. Binásija; prisv. pridjev Binásijīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. bi nāṣiyä = ona koja ima uvojke kose iznad čela.
Hipok. Binása

Bináza,

gen. -ē; vok. Bináza; prisv. pridjev Binázīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. bīnāz = bez izvještačenosti, bez pretvaranja + naš nastavak -a za ženski rod.
Modif. *Binása

Binázija,

gen. -ē; vok. Binázija; prisv. pridjev Binázijīn; Bìnāzija, gen. -ē; vok. Bìnāzija; prisv. pridjev Bìnāzijīn; žensko ime (rijetko).

1) Izv. od Bináza dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija (V. Bináza)
2) Modif. od Binásija (V. Binásija)

Bíra,

gen. -ē; vok. Bîro; prisv. pridjev Bírīn; Bìra, gen. -ē; vok. Bîra; prisv. pridjev Bìrīn; (u c. Herc.) žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Sabìra (V. Sabìra).

Bíro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bîro; prisv. pridjev Bírīn (u ist. Herc. Bírov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sábir (V. Sábir).

Bísa,

gen. -ē; vok. Bîso; prisv. pridjev Bísīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Bìsera, (V. Bìsera).

Bìser,

gen. -a; vok. Bìsere, Bìseru; prisv. pridjev Bìserov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. bişr = biser; svjetlucavo kamenje

Bìsera,

gen. -ē; vok. Bìsera; prisv. pridjev Bìserīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Bìser dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Bìser).
Hipok. Bísa, Bìsērka

Bìsērka,

gen. -ē; vok. Bìsērka (Bìsērko); prisv. pridjev Bìsērkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Bìsera (V. Bìsera).

Bíšo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bîšo; prisv. pridjev Bíšīn (u ist. Herc. Bíšov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ìbiš (< Ibráhim). (V. Ibráhim).

Bìza,

gen. -ē; vok. Bìza; prisv. pridjev Bìzīn; žensko ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Rabìza (V. Rabìza).

Bráho,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Brâho; prisv. pridjev Bráhīn (u ist. Herc. Bráhov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ibráhim (V. Ibráhim).

Brãjče,

gen. -eta; vok. Brãjče; prisv. pridjev Brãjčetov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Ibráhim (V. Ibráhim).

Brȁjkan,

gen. -a; vok. Brȁjkane; prisv. pridjev Brȁjkanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Ibráhim (V. Ibráhim).

Brájko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Brâjko; prisv. pridjev Brájkīn (u ist. Herc. Brájkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ibráhim (V. Ibráhim).

*Brìšim,

gen. -a; vok. Brìšime; prisv. pridjev Brìšimov; muško ime (rijetko).
Modif. od Ibrìšim (V. Ibrìšim)

*Brìšima,

gen. -ē; vok. Brìšima; prisv. pridjev Brìšimīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Ibrìšima (V. Ibrìšima).

Bríšo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Brîšo; prisv. pridjev Bríšīn (u ist. Herc. Bríšov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ibrìšim (V. Ibrìšim).

Búba,

gen. -ē; vok. Bûbo; prisv. pridjev Búbīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Mahbúba (V. Mahbúba).

Búdo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bûdo; prisv. pridjev Búdīn (u ist. Herc. Búdov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Šihabùdīn (V. Šihabùdīn).

*Búhro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bûhro; prisv. pridjev Búhrīn (u ist. Herc. Búhrov); muško ime (rijetko).
Modif. od hipok. Búrho (V. Bùrḥān).

Búla,

gen. -ē; vok. Bûlo; prisv. pridjev Búlīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Magbúla (V. Magbúla).

Bûlka,

gen. -ē; vok. Bûlka; prisv. pridjev Bûlkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Magbúla (V. Magbúla).

Bunáver,

gen. -a; vok. Bunávere; prisv. pridjev Bunáverov; muško ime (rijetko).
Iz perz. bunāwer = dubok, ukorijenjen.

Bunávera,

gen. -ē; vok. Bunávera; prisv. pridjev Bunáverīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Banáver dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Bunáver).

Bùrhān,

gen. -ána; vok. Bůrhāne (u B. kr. i Bůrhānu); prisv. pridjev Burhánov; Bůrhān, gen. -a; vok. Bůrhāne (u B. kr. i Bůrhānu); prisv. pridjev Bůrhānov; muško ime (rijetko).
Iz ar. burhān = dokaz, argumenat; jasan znak. Ima mišljenja da je riječ burhan etiopskog porijekla (Filip Hiti; Istorija Arapa, str. 110).
Hipok. Búrho.
Hipok. modif. *Búhro

Burhanùdīn,

gen. -ína; vok. Burhanùdīne; prisv. pridjev Bůrhanudínov; muško ime (rijetko).
< ar. Burhānu-ddīn (lično m. ime), slož. od ar. (etiop. ?) burhān = dokaz, argumenat; jasan znak i ar. äddīn = vjera. Značenje = dokaz, argumenat vjere; onaj koji dokazuje vjeru.
Modif. *Burhùdīn
Hipok. Búrho

Búrho,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Bûrho; prisv. pridjev Búrhīn (u ist. Herc. Búrhov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Bùrhān i Burhanùdīn (V. Bùrhān i Burhanùdin).
Modif. *Búhro

*Burhùdīn,

gen. -ína; vok. Bůrhudīne; prisv. pridjev Burhudínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Burhanùdīn (V. Burhanùdīn).

Č

Čéba,

gen. -ē; vok. Čêbo; prisv. pridjev Čébīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Čelèbija (V. Čelèbija)

Čéla,

gen. -ē; vok. Čêlo; prisv. pridjev Čélīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Čelèbija (V. Čelèbija).

Čelèbija,

gen. -ē; vok. Čelèbija; prisv. pridjev Čelèbijīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz tur. Çelebi (lično ž. ime) = plemenit; otmjen; gospodski; džentlemen; lijepo odgojen + naš nastavak -ja (radi deklinacije). Etimologija riječi çelebi nije sigurno utvrđena, jer neki orijentalisti misle da ne potječe iz turskog jezika. Nekada je u tur. jeziku ova riječ imala značenje: princ; knez; poglavica i sultanovi sinovi su je stavljali uz svoje rođeno ime kao titulu ili nadimak.
Hipok. Čéba, Čéla, Čélka, Čépka.

Čélka,

gen. -ē; vok. Čêlko; prisv. pridjev Čélkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Čelèbija (V. Čelèbija).

Čépka,

gen. -ē; vok. Čêpko; prisv. pridjev Čépkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Čelèbija (V. Čelèbija).

Ć

*Ćáhib,

gen. -a; vok. Ćáhibe; prisv. pridjev Ćáhibov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. kāhib = tamnosiv

Ćăma,

gen. -ē; vok. Ćăma; prisv. pridjev Ćămīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od *Ćámil (V. *Ćámil).

Ćáma,

gen. -ē; vok. Ćâmo; prisv. pridjev Ćámīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Ćamìla (V. *Ćamìla)

*Ćámil,

gen. -a; vok. Ćámile; prisv. pridjev Ćámilov; muško ime (frekv.).
Modif. od Kámil (V. Kámil)
Hipok. Ćăma, Ćámo.

*Ćamìla,

gen. -ē; vok. Ćamìla; prisv. pridjev Ćamìlīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Kamìla (V. Kamìla)
Hipok. Ćáma, Ćámka, Mìla.

Ćámka,

gen. -ē; vok. Ćâmko; prisv. pridjev Ćámkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Ćamìla. (V. *Ćamìla)

Ćámo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Ćâmo; prisv. pridjev Ćámīn (u ist. Herc. Ćámov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Ćámil. (V. *Ćámil)

*Ćatìba,

gen. -ē; vok. Ćatìba; prisv. pridjev Ćatìbīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Katìba (V. Katìba)

*Ćášif,

gen. -a; vok. Ćášife; prisv. pridjev Ćášifov; muško ime (frekv.).
Modif. od Kášif (V. Kášif)

Ćáza,

gen. -ē; vok. Ćâzo; prisv. pridjev Ćázīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Ćazìba, *Ćazìma (V. *Ćazìba i *Ćazìma).

Ćăza,

gen. -ē; vok. Ćăza; prisv. pridjev Ćăzīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od *Ćázim (V. *Ćázim).

Ćăze,

gen. -eta; vok. Ćăze; prisv. pridjev Ćăzetov; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od *Ćázim (V. *Ćázim).

*Ćazìba,

gen. -ē; vok. Ćazìba; prisv. pridjev Ćazìbīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. kāẓibä = jedra; debela; ugojena; punačka.
Hipok. Ćáza.

*Ćázim,

gen. -a; vok. Ćázime; prisv. pridjev Ćázimov; muško ime (frekv.).
Modif. od Káẓim (V. Kázim)
Hipok. Ćăza, Ćăze.

*Ćazìma,

gen. -ē; vok. Ćazìma; prisv. pridjev Ćazìmīn; žensko ime (manje frekv.).

Modif. od Kazìma (V. Kazìma)
Hipok. Ćáza.

*Ćebíra,

gen. -ē; vok. Ćebíra; prisv. pridjev Ćebírīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Kebíra (V. Kebíra)

Ćéfa,

gen. -ē; vok. Ćêfo; prisv. pridjev Ćéfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Mućèlefa (V. *Mućèlefa i Mukèlefa).

*Ćèjvān,

gen. -a; vok. Ćèjvāne; prisv. pridjev Ćèjvānov; Ćèjvān, gen. -ána; vok. Ćèjvāne; prisv. pridjev Ćejvánov; muško ime (rijetko).
Modif. od perz. Keywān = planeta Saturn; kraljev čuvar, tjelohranitelj; kraljev stražar.
Postoji prezime Ćejvan i češće je nego ime.

Ćélfa,

gen. -ē; vok. Ćêlfo; prisv. pridjev Ćélfīn; Ćèlfa, gen. -ē; vok. Ćèlfa; prisv. pridjev Ćèlfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Mućèlefa (V. *Mućèlefa i Mukèlefa).

*Ćèmāl,

gen. -ála; vok. Ćèmāle; prisv. pridjev Ćemálov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Kèmāl (V. Kèmāl)
Hipok. Ćémo.

Ćémo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Ćêmo; prisv. pridjev Ćémīn (u ist. Herc. Ćémov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Ćèmāl (V. *Ćèmal).

Ćéra,

gen. -ē; vok. Ćêro; prisv. pridjev Ćérīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Ćeríma (V. *Ćeríma).

*Ćèrim,

gen. -a; vok. Ćèrime; prisv. pridjev Ćèrimov; Ćèrīm, gen. -íma; vok. Ćèrīme; prisv. pridjev Ćerímov; muško ime (frekv.).
Modif. od Kèrīm (V. Kèrīm)

*Ćeríma,

gen. -ē; vok. Ćeríma; prisv. pridjev Ćerímīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Keríma (V. Keríma)
Hipok. Ćéra.

*Ćèvsera,

gen. -ē; vok. Ćèvsera; prisv. pridjev Ćèvserīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Kèvsera (V. Kèvsera)

Ćíma,

gen. -ē; vok. Ćîmo; prisv. pridjev Ćímīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od *Ćímeta (V. *Ćímeta i Kímeta).

*Ćímeta,

gen. -ē; vok. Ćímeta; prisv. pridjev Ćímetīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Kímeta (V. Kímeta)
Hipok. Ćíma, Ćímka

Ćímka,

gen. -ē; vok. Ćîmko; prisv. pridjev Ćímkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od *Ćímeta (V. *Ćímeta)

Ćíra,

gen. -ē; vok. Ćîro; prisv. pridjev Ćírīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Šaćìra (V. *Šaćìra).

D

Dáda,

gen. -ē; vok. Dâdo; prisv. pridjev Dádīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Migdáda (V. Migdáda)

Dalìla,

gen. -ē; vok. Dalìla; prisv. pridjev Dalìlīn; žensko ime (rijetko).
Iz st. hebr. ali u prijevodu toga imena ima neslaganja. B. Klaić navodi da Dalila znači »ljubljena«, a G. Drosdowski to prevodi »ona kojoj kosa pada u uvojcima«.
Dalila je ime djevojke iz biblijske priče, koja je uništila židovskog junaka Samsona odrezavši mu kosu u kojoj se krila njegova snaga.

Dămād,

gen. -a; vok. Dămāde; prisv. pridjev Dămādov; muško ime (rijetko).
Iz perz. dāmād = mladoženja; zet
Hipok. Dámo.

Dámo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Dâmo; prisv. pridjev Dámīn (u ist. Herc. Dámov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Dămād (V. Dămād).

Danìjāl,

gen. -ála; vok. Dănijāle; prisv. pridjev Danijálov; muško ime (rijetko).
Iz st. hebr. Daniel = bog je (moj) sudac; bog sudi.

Dániš,

gen. -a; vok. Dániše, Dánišu; prisv. pridjev Dánišev, Dánišov; muško ime (rijetko).
Iz perz. dāniš = znanje; nauka; znanost.

Dârija,

gen. -ē; vok. Dârija; prisv. pridjev Dârijīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. Ovo ime ima isti korijen kao i ime starog poznatog perzijskog kralja Darija, a moglo bi se prevesti kao: gospodarica, vladarica; ona koja ima posjed i vlast.

Dášo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Dâšo; prisv. pridjev Dášīn (u ist. Herc. Dášov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Dăut (V. *Dăut i Dávūd).

*Dăut,

gen. -a; vok. Dăute; prisv. pridjev Dăutov; muško ime (frekv.).
Modif. od Dávūd (V. Dávūd)
Hipok. Dášo.

Dávūd,

gen. -úda; vok. Dávūde; prisv. pridjev Davúdov; Dávud, gen. -a; vok. Dávude; prisv. pridjev Dávuđov; muško ime (rijetko).
< tur. Davud < ar. Dāwūd (lično m. ime) < st. hebr. David (skr. od Dodhavaћu) = voljeni, ljubljeni, dragi; Jahveov ljubimac.
Modif. *Dăut.

Dêdaga,

gen. -ē; vok. Dêdaga; prisv. pridjev Dêdagīn; muško ime (manje frekv.).
Složeno od hipok. Dédo (< Dèrvīš) i aga (V. Dèrvīš i Agan).

Dèdica,

gen. -ē; vok. Dèdica, Dèdice; prisv. pridjev Dèdičīn; muško ime (rijetko).
Hipok od Dèrviš (V. Dèrvīš)

Dèdija,

gen. -ē; vok. Dèdija; prisv. pridjev Dèdijīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Dédo (< Dèrvīš) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija. (V. Dèrvīš).

Dédo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Dêdo; prisv. pridjev Dédīn (u ist. Herc. Dédov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Dèrvīš (V. Dèrvīš).

Dèduka,

gen. -ē; vok. Dèduka; prisv. pridjev Dèdukīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od Dèrvīš (V. Dèrvīš).

Dèlija,

gen. -ē; vok. Dèlija; prisv. pridjev Dèlijīn; muško ime (rijetko).
Iz tur. deli = jak; silan; žestok; silovit; zanesenjak + naš nast. -a (radi deklinacije).
Delije su bile poseban rod vojske u Turskoj Carevini.

*Délva,

gen. -ē; vok. Dêlvo; prisv. pridjev Délvīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od hipok. Dévla (< Dèvleta). (V. Dèvleta).

Dèmir,

gen. -a; vok. Dèmire; prisv. pridjev Dèmirov; muško ime (rijetko).
Iz tur. Demir (vlastito ime) = željezo, gvožđe; gvozden.
Hipok. Démko.

Dèmirel,

gen. -a; vok. Dèmirele; prisv. pridjev Dèmirelov; muško ime (rijetko).
< tur. Demirel (prezime), složeno od tur. demir = gvožđe, željezo; gvozden i tur. el = ruka. Značenje = gvozdena ruka, ruka kao gvožđe.

Démko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Dêmko; prisv. pridjev Démkīn (u ist. Herc. Démkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Dèmir (V. Dèmir).

Dêrva,

gen. -ē; vok. Dêrva; prisv. pridjev Dêrvīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Dèrvīš (V. Dèrvīš).

Dérva,

gen. -ē; vok. Dêrvo; prisv. pridjev Dérvīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Dervíša (V. Dervíša).

Dèrvija,

gen. -ē; vok. Dèrvija; prisv. pridjev Dèrvijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Dérva (< Dervíša) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Dervíša).

Dèrvīš,

gen. -íša; vok. Dêrvīšu, Dêrvīše; prisv. pridjev Dervíšev, Dervíšov; Dèrviš, gen. -a; vok. Dèrviše, Dèrvišu; prisv. pridjev Dèrvišov, Dèrvišev; muško ime (frekv.).
< tur. Derviş (lično m. ime), od perz. derwīš = skroman i pobožan čovjek; siromah.
Hipok. Dèdica, Dédo, Dèduka, Dêrva, Dérvo, Déšo.

Dervíša,

gen. -ē; vok. Dervíša; prisv. pridjev Dervíšīn; Dèrviša, gen. -ē; vok. Dèrviša; prisv. pridjev Dèrvišīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Dèrvīš dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Dèrvīš)
Hipok. Dérva, Dèrvija, Déša, Díša, Dìšija.

Dervišàlija,

gen. -ē; vok. Dervišàlija; prisv. pridjev Dervišàlijīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od Dèrvīš i Alija (V. Dèrvīš i Alija).

Dérvo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Dêrvo; prisv. pridjev Dérvīn (u ist. Herc. Dérvov); muško ime (frekv.)
Hipok. od Dèrvīš (V. Dèrvīš).

Déša,

gen. -ē; vok. Dêšo; prisv. pridjev Déšīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Dervíša (V. Dervíša).

Déšo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Dêšo; prisv. pridjev Déšīn (u ist. Herc. Déšov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Dèrvīš (V. Dèrvīš).

Dévka,

gen. -ē; vok. Dêvko; prisv. pridjev Dévkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Dèvleta (V. Dèvleta).

Dévla,

gen. -ē; vok. Dêvlo; prisv. pridjev Dévlīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Dèvleta (V. Dèvleta).
Modif. *Délva

Dèvleta,

gen. -ē; vok. Dèvleta; prisv. pridjev Dèvletīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Devlet (lično ž. ime), od ar. däwlä(t) = sreća; gospodstvo; vlast; moć; država; carstvo + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. i hipok. derivati: Dévla, Dèvlija, Dévka.

Dèvlija,

gen. -ē; vok. Dèvlija; prisv. pridjev Dèvlijīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od hipok. Dévla (< Dèvleta) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Dèvleta).

Díba,

gen. -ē; vok. Dîbo; prisv. pridjev Díbīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Edíba (V. Edíba)

Díbo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Dîbo; prisv. pridjev Díbīn (u ist. Herc. Díbov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Èdīb (V. Èdīb).

Dída,

gen. -ē; vok. Dîdo; prisv. pridjev Dídīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Nadìda (V. Nadìda).

Díka,

gen. -ē; vok. Dîko; prisv. pridjev Díkīn; Dîka, gen. -ē; vok. Dîka; prisv. pridjev Dîkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Sadìja, Sadíka, Sidíka. (V. Sadìja, Sadíka, Sidíka).

Díko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Dîko; prisv. pridjev Díkīn (u ist. Herc. Díkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Sádik (V. Sádik).

Díla,

gen. -ē; vok. Dîlo; prisv. pridjev Dílīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Adìla, Dilfurúza, Dilrúha, Nadìla (V. Adìla, Dilfurúza, Dilrúha, Nadìla).

Diláver,

gen. -a; vok. Dilávere; prisv. pridjev Diláverov; muško ime (rijetko).
Iz perz. dilāwer = hrabar; junačan; vrijedan; srčan; odvažan.

Dílba,

gen. -ē; vok. Dîlbo; prisv. pridjev Dílbīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Dìlbera (V. Dìlbera).

Dìlbér,

gen. -a; vok. Dìlbere; prisv. pridjev Dìlberov; muško ime (manje frekv.).
Iz perz. dilber = lijep, krasan; dražestan; ljepotan; dragan.
Hipok. Dílbo

Dìlbera,

gen. -ē; vok. Dìlbera; prisv. pridjev Dìlberîn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Dìlber dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod.
Hipok. Dílba

Dílbo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Dîlbo; prisv. pridjev Dílbīn (u ist. Herc. Dílbov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Dìlber (V. Dìlber).

Dílfa,

gen. -ē; vok. Dîlfo; prisv. pridjev Dílfīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Dilfurúza (V. Dilfurúza).

Dilfurúza,

gen. -ē; vok. Dilfurúza; prisv. pridjev Dilfurúzīn; žensko ime (rijetko).

Iz perz. dilfurūz (dilefrūz) = ugodna; privlačna; zabavna; simpatična (dosl. »ona koja srce zapali«) + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Díla, Dílfa.

Dílka,

gen. -ē; vok. Dîlko; prisv. pridjev Dílkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Adìla, Dilrúha (V. Adìla, Dilrúha).

Dilrúha,

gen. -ē; vok. Dilrúha; prisv. pridjev Dilrúhīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od perz. dil = srce i ar. rūḥ = duša + naš nast. -a za ženski rod. Dosl. značenje = srce i duša.
Hipok. Díla

Dína,

gen. -ē; vok. Dîno; prisv. pridjev Dínīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od: Behaudína, Dželaludína, Džemaludína, Fahrudína, Medína, Mersudína, Muhidína Sabrudína, Sadína, Sadudína (V. navedena imena).

Díno,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Dîno; prisv. pridjev Dínīn (u ist. Herc. Dínov); muško ime (frekv.).
Hipok. od: Alaùdīn, Alijùdīn, Alàdīn, Džemalùdīn, Dževalùdīn, Elmèdīn, Fahrùdīn, Izùdīn, Kemalùdīn, Malùdīn, Mevlùdīn, Muhìdīn. Mersùdīn, Sabahùdīn, Sabrùdīn, Sadùdīn, Salahùdīn (V. navedena imena).

Díša,

gen. -ē; vok. Dîšo; prisv. pridjev Díšīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Dervíša (V. Dervíša).

Dìšija,

gen. -ē; vok. Dìšija; prisv. pridjev Dìšijīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Dervíša (V. Dervíša).

Díza,

gen. -ē; vok. Dîzo; prisv. pridjev Dízīn; žensko ime (rijetko).
Hipok od Dìzija (V. Dìzija).

Dìzija,

gen. -ē; vok. Dìzija; prisv. pridjev Dìzijīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. dizi = ogrlica od dukata ili bisera + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Díza

Dúda,

gen. -ē; vok. Dûdo (u ist. i c. Herc. Dûde); prisv. pridjev Dúdīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Dùdija (V. Dùdija)

Dúdeta,

gen. -ē; vok. Dúdeta; prisv. pridjev Dúdetīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Dúda (< Dùdija) dodavanjem analog. nast. -eta (na osnovu). (V. Dùdija).

Dùdija,

gen. -ē; vok. Dùdija; prisv. pridjev Dùdijīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od tur. dudu = žena, gospođa dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (Pretpostavlja tur. dudu iz perz. tūtī = papagaj).
Hipok. Dúda, Dûtka.

Dùkan,

gen. -a; vok. Dùkane; prisv. pridjev Dùkanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Àbduka (< Abdùlāh). (V. Àbduka i Abdùlāh).

Dúlo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Dûlo; prisv. pridjev Dúlīn (u ist. Herc. Dúlov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Abdùlāh (V. Abdùlāh).

Dûrāk,

gen. -a; vok. Dûrāče; prisv. pridjev Dûrākov; muško ime (rijetko).
Iz tur. Durak (lično ime) u prenesenom, figurativnom značenju = stalan; čvrst; postojan (< tur. infinitiva durmak = = mirovati; stajati; umiriti se).
Hipok. Dúro

Dŭrān,

gen. -a; vok. Dŭrāne; prisv. pridjev Dŭrānov; muško ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Dúro (< Dŭrāk) dodavanjem na osnovu našeg nast. -an. (V. Dŭrāk)

Dùrmiš,

gen. -a; vok. Dùrmiše; prisv. pridjev Dùrmišev, Dùrmišov; muško ime (manje frekv.).
Iz tur. Durmiş (Durmuş) (lično m. ime) = onaj koji je stajao, trpio, izdržao.
Hipok. Dúrmo

Dúrmo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Dûrmo; prisv. pridjev Dúrmīn (u ist. Herc. Dúrmov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Dùrmiš (V. Dùrmiš).

Dúro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Dûro; prisv. pridjev Dúrīn (u ist. Herc. Dúrov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Dŭrāk (V. Dŭrāk)

Dúrsa,

gen. -ē; vok. Dûrso; prisv. pridjev Dúrsīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Dùrsuma (V. Dùrsuma).

*Dùrsum,

gen. -a; vok. Dùrsume; prisv. pridjev Dùrsumov; muško ime (rijetko).
Modif. od tur. dursın = neka stane; neka prestane. (Imperativ od tur. gl. durmak = stati; prestati). Ovakvo se ime obično davalo ako su nekome mnogo umirala djeca, pa da bi se bar jedno sačuvalo od prerane smrti, dade mu se zaštitno ime Dursum.

Dùrsuma,

gen. -ē; vok. Dùrsuma; prisv. pridjev Dùrsumīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena *Dùrsum dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Dùrsum)
Hipok. Dúrsa

Dŭtka,

gen. -ē; vok. Dŭtka, Dŭtko; prisv. pridjev Dŭtkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Dùdija (V. Dùdija.

DŽ

Džábir,

gen. -a; vok. Džábire; prisv. pridjev Džábirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Ğābir (lično m. ime) = ortoped; onaj koji namješta i liječi slomljene kosti; nasilnik, tiranin.
Ğābir ibn-Ḥayyān je otac arapske alhemije. Živio je u Kufi oko 776. g. Učinio je u hemiji znatan napredak kako u teoretskom tako i u praktičnom pogledu i bio je najveći učenjak na području srednjovjekovne hemijske nauke. Modificirao je Aristotelovu teoriju o sastojcima metala tako da je njegova teorija bila na snazi sve do početka nove hemijske nauke u 18. st.

Džáfer,

gen. -a; vok. Džáfere; prisv. pridjev Džáferov; muško ime (frekv.).
< tur. Cāfer < ar. Ğa'fār (lično m. ime). Značenje = mala rijeka; potok.
Hipok. Džáfko, Džáfo, Džáko
Modif. *Mudžáfer

Džáfko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Džâfko; prisv. pridjev Džáfkīn (u ist. Herc. Džáfkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Džáfer (V. Džáfer).

Džáfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džâfo; prisv. pridjev Džáfīn (u ist. Herc. Džáfov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Džáfer (V. Džáfer).

Džàfreta,

gen. -ē; vok. Džàfreta; prisv. pridjev Džàfretīn; žensko ime (rijetko).

Dejchmanske bibliofek

Iz ar. ğäfrä(t) = žensko janje (od 4 mjeseca) + naš nast. -a za ženski rod.

Džáhid,

gen. -a; vok. Džáhide; prisv. pridjev Džáhidov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Cāhid (lično m. ime), od ar. ğāhid = marljiv; vrijedan; onaj koji se zalaže; borac (za vjeru).

Džahìda,

gen. -ē; vok. Džahìda; prisv. pridjev Džahìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ğāhidä = marljiva; vrijedna; ona koja se zalaže; borac (za vjeru).

Džáid,

gen. -a; vok. Džáide; prisv. pridjev Džáidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ğā'id = onaj koji ima kudravu, kovrčastu kosu.

Džaìda,

gen. -ē; vok. Džaìda; prisv. pridjev Džaìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ğā'idä = ona koja ima kudravu, kovrčastu kosu.

Džáko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džâko; prisv. pridjev Džákīn (u ist. Herc. Džákov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Džáfer, i Džávid (V. Džáfer i Džávid).

Džân,

gen. -a; vok. Džâne; prisv. pridjev Džânov; muško ime (rijetko).
Iz perz. ğān = duša; život.
Hipok. Džánko i Džáno.

Džäna,

gen. -ē; vok. Džäna; prisv. pridjev Džänīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Džanána i Džanìja (V. Džanána i Džanìja).

Džána,

gen. -ē; vok. Džâno; prisv. pridjev Džánīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Mehridžána, Mihridžána, Merdžána (V. Mehridžána, Mihridžána, Merdžána).

Džànan,

gen. -a; vok. Džànane; prisv. pridjev Džànanov; muško ime (frekv.).
< tur. Canan (lično ime), od perz. ğānān = voljen; drag; ljubljen
Hipok. Džánko, Džáno

Džanána,

gen. -ē; vok. Džanána; prisv. pridjev Džanánīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Džànan dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod (V. Džànan).
Hipok. Džána, Džánka

Džànfeza,

gen. -ē; vok. Džànfeza; prisv. pridjev Džànfezīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. ğān-fezā = ona koja srce razveseljava.

Džanìja,

gen. -ē; vok. Džanìja; prisv. pridjev Džanìjīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od perz. ğān = duša; život + ar. perz. sufiks -iyyä. Značenje = duševna; životna.
Hipok. Džána, Džánka

Džánka,

gen. -ē; vok. Džânko; prisv. pridjev Džánkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Džanána, Džanìja (V. Džanána i Džanìja).

Džánko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Džânko; prisv. pridjev Džánkīn (u ist. Herc. Džánkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Džànan i Džân (V. Džànan i Džân).

Džáno,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džâno; prisv. pridjev Džánīn (u ist. Herc. Džánov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Džân i Džànan (V. Džân i Džànan).

Džanùma,

gen. -ē; vok. Džanùma; prisv. pridjev Džanùmīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. ğān = duša + tur. prisv. zamjenica 1. lica jedn. -ım (im) = moja. Značenje = moja duša; dušo moja!

Džávid,

gen. -a; vok. Džávide; prisv. pridjev Džávidov; muško ime (frekv.).
< tur. Cāvid (lično m. ime), od ar. ǧāwid = darežljiv; velikodušan.
Hipok. Džáko

Džavìda,

gen. -ē; vok. Džavìda; prisv. pridjev Džavìdīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ǧāwidä = darežljiva; velikodušna.
Modif. *Dževìda

Džèbel,

gen. -a; vok. Džèbele; prisv. pridjev Džèbelov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ǧäbäl = planina; brdo; gospodar; vladar.

Džébo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džêbo; prisv. pridjev Džébīn (u ist. Herc. Džébov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Džebráil (V. Džebráil).

Džebráil,

gen. -a; vok. Džebráile; prisv. pridjev Džebráilov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Ǧäbrā'īl < st. hebr. = ime anđela. U prijevodu znači: »božiji čovjek; božiji vojnik«. (U Bibliji to je arhanđel Gabriel ili Gavrilo).
Hipok. Džébo

Džédža,

gen. -ē; vok. Džêdžo; prisv. pridjev Džédžīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od: Dželaludína, Džemíla, Dženána, Džèneta, Dževáda, Dževáhira, Džèvdeta (V. navedena imena).

Džéha,

gen. -ē; vok. Džêho; prisv. pridjev Džéhīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Dževáhira (V. Dževáhira).

*Džéhva,

gen. -ē; (u C. kr. Džéhvo, gen. -ē); vok. Džêhvo; prisv. pridjev Džéhvīn; žensko ime (frekv.).

Hipok. modif. od Dževáhira. Pravilno bi bilo Džévha, ali je zbog metateze došlo do Džéhva. (V. Dževáhira).

Džejlána,

gen. -ē; vok. Džejlána; prisv. pridjev Džejlánīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. ceylān = gazela + naš nast. -a za ženski rod.

Džéko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džêko; prisv. pridjev Džékīn (u ist. Herc. Džekov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Džèvād (V. Džèvād).

Džéla,

gen. -ē; vok. Džêlo; prisv. pridjev Džélīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Dželíla (V. Dželíla).

Džèlāl,

gen. -ála; vok. Džèlāle (u B. kr. i Džèlālu); prisv. pridjev Dželálov; muško ime (frekv.).
Iz ar. ǧälāl = veličina; uzvišenost; moć; slava
Hipok. Džélko

Dželálija,

gen. -ē; vok. Dželálija; prisv. pridjev Dželálijīn; muško ime (rijetko).
< tur. Celālī (lično m. ime), od ar. ǧälālī = veličanstven; uzvišen; moćan; slavan, + naš nastavak -ja.

Dželalùdīn,

gen. -ína; vok. Dželalùdīne; prisv. pridjev Dželaludínov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Celāllüddīn (lično m. ime), složeno ime od ar. ǧälāl = veličina; uzvišenost i ar äddīn = vjera. Značenje = veličina, uzvišenost vjere.
Hipok. Džélko

Dželaludína,

gen. -ē; vok. Dželaludína; prisv. pridjev Dželaludínīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Dželalùdīn dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Dželalùdīn).
Hipok. Dína, Džédža.

Džèlīl,

gen. -íla; vok Džèlīle (u B. kr. i Džèlīlu); prisv. pridjev Dželílov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Celīl (lično m. ime), od ar. ǧälīl = velik; poštovan; slavan.
Hipok. Džélko, Džélo

Dželíla,

gen. -ē; vok. Dželíla; prisv. pridjev Dželílīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ǧälīlä = velika; poštovana; slavna.
Hipok. Džéla, Líla

Džélko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džêlko; prisv. pridjev Džélkīn (u ist. Herc. Džélkov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Dželalùdīn i Džèlīl (V. Dželalùdīn i Džèlīl).

Džélo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džêlo; prisv. pridjev Džélīn (u ist. Herc. Džélov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Džèlīl (V. Džèlīl).

Džěma,

gen. -ē; vok. Džěma; prisv. pridjev Džěmīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Džèmāl (V. Džèmāl).

Džěma,

gen. -ē; vok. Džěma; prisv. pridjev Džěmīn; žensko ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Džemíla (V. Džemíla).

*Džemáil,

gen. -a; vok. Džemáile; prisv. pridjev Džemáilov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Džèmāl (V. Džèmāl)
Doslovno ǧämā'il u ar. = deve, kamile, ali vl. lično ime Džemail nije nastalo u vezi s tim, već modifikacijom imena Džemal prema drugim imenima s dugouzlaznim akcentom tipa Náil i sl.

*Džemáila,

gen. -ē; vok. Džemáila; prisv. pridjev Džemáilīn; žensko ime (rijetko).

Izv. od m. imena *Džemáil dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Džemáil i Džèmal).

Džèmāl,

gen. -ála; vok. Džěmāle (u B. kr. i Džěmālu); prisv. pridjev Džemálov; muško ime (frekv.).
Iz ar. Ǧämāl (lično m. ime) = ljepota, krasota; otmjenost; elegancija.
Hipok. Džěma, Džěmica, Džémko, Džémo.
Modif. *Džemáil

Džemála,

gen. -ē;vok. Džemála; prisv. pridjev Džemálīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Džèmāl dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Džèmāl).

Džemalùdīn,

gen. -ína; vok. Džemalùdīne; prisv. pridjev Džemaludínov; muško ime (frekv).
< tur. Cemālüddin < ar. Ǧämālu-ddīn (lično m. ime), složeno od ar. ǧämāl = ljepota i ar. äddīn = vjera. Značenje = ljepota vjere.
Hipok. Džémko, Džémo, Díno.

Džemaludína,

gen. -ē; vok. Džemaludína; prisv. pridjev Džemaludínīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Džemalùdīn dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Džemalùdīn).
Hipok. Dína

Džěmica,

gen. -ē; vok. Džěmice, Džěmica; prisv. pridjev Džěmicīn (Džěmičīn); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Džèmāl (V. Džèmāl)

Džèmīl,

gen. -íla; vok. Džěmile (u B. kr. i Džěmīlu); prisv. pridjev Džemílov; muško ime (frekv.).
< tur. Cemīl < ar. Ǧämīl (lično m. ime), = lijep, krasan; ljubak.
Hipok. Džémko, Džémo

Džemíla,

gen. -ē; vok. Džemíla; (u B. kr. Džemíle; gen. -ē; vok. Džemíle); prisv. pridjev Džemílīn; (u TZ još i Džěmila,

gen. -ē; vok. Džêmila; prisv. pridjev Džêmilīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Cemīle < ar. Ǧämīlä(t) (lično ž. ime) = lijepa, krasna; ljupka.
Hipok. Džèma, Džémka, Džédža.

Džémka,

gen. -ē; vok. Džêmko; prisv. pridjev Džémkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Džemíla (V. Džemíla).

Džémko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džêmko; prisv. pridjev Džémkīn (u ist. Herc. Džémkov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Džèmāl, Džemalùdīn, Džèmīl (V. Džèmāl, Džemalùdīn, Džèmīl).

Džémo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Džêmo; prisv. pridjev Džémīn (u ist. Herc. Džémov)) muško ime (frekv.).
Hipok. od Džèmāl, Džemalùdīn, Džèmīl (V. Džèmāl, Džemalùdīn, Džèmīl).

Džèmšīd,

gen. -ída; vok. Džèmšīde; prisv. pridjev Džemšídov; muško ime (rijetko).
Iz perz. Ǧemšīd (lično m. ime) = sjajni, divni Džem.
Džemšid je ime mitskog perzijskog kralja, koji je vladao 700 godina. Za njegove vladavine ovaj svijet je izgledao kao raj, a njegovoj vlasti se sve pokoravalo: i ljudi, i divovi, i vile i životinje. Konačno, Džemšid se bio toliko osilio da je tražio prema sebi isto poštovanje kao prema bogu. Zbog toga Iranci pozovu na prijesto arapskog kneza Dahaka, ali se ljuto pokaju jer im je on donio veliku nesreću. U Avesti se Dahak zove Aždahak, od čega je postala riječ aždaha (aždaja, zmaj).
Hipok. Džémšo

Džémšo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džêmšo; prisv. pridjev Džémšīn (u ist. Herc. Džémšov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Džèmšīd (V. Džèmšīd).

Džéna,

gen. -ē; vok. Džêno; prisv. pridjev Džénīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Dženána (V. Dženána).

Džènān,

gen. -ána; vok. Džènāne (u B. kr. i Džènānu); prisv. pridjev Dženánov; muško ime (frekv.).
Iz ar. ǧänān = srce; duša.

Dženána,

gen. -ē; vok. Dženána; prisv. pridjev Dženánīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Džènān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Džènān)
Hipok. Džédža, Džéna, Džénka

Džènet,

gen. -a; vok. Džènete; prisv. pridjev Džènetov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ǧännät = raj; perivoj; vrt; bašča

Džèneta,

gen. -ē; vok. Džèneta; prisv. pridjev Džènetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ǧännät = raj; perivoj; vrt; bašča + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Džédža
Modif. *Dženìta

Džènis,

gen. -a; vok. Džènise; prisv. pridjev Džènisov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ǧänīs = čistokrvan; rasan; jednorodan.

*Dženìta,

gen. -ē; vok. Dženìta; prisv. pridjev Dženìtīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Džèneta (V. Džèneta)

Džénka,

gen. -ē; vok. Džênko; prisv. pridjev Džénkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Dženána (V. Dženána)

Džèvād,

gen. -áda; vok. Džèvade (u B. kr. i Džèvādu); prisv. pridjev Dževádov; muško ime (frekv.).
< tur. Cevad < ar. Ǧäwād (lično m. ime) = darežljiv; velikodušan; plemenit.
Hipok. Džéko, Džévdo, Džévko, Džèvda

Dževáda,

gen. -ē; vok. Dževáda; prisv. pridjev Džvádīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Džèvād dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Džèvād)
Hipok. Džédža, Džévda

Dževádeta,

gen. -ē; vok. Dževádeta; prisv. pridjev Dževádetīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Džèvād dodavanjem analog. nastavka -eta. (V. Džèvād)

Dževáhira,

gen. -ē; vok. Dževáhira; prisv. pridjev Dževáhirīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Cevāhir (lično ž. ime), od perz. ğewāhir = dragulji; drago kamenje + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Džédža, Džéha, Džéhva (< Džévha), Džévra.

Dževalùdīn,

gen. -ína; vok. Dževalùdīne; prisv. pridjev Dževaludínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. ğāwwāl = putnik; koji mnogo putuje; pokretan i ar. äddīn = vjera. Značenje = putnik za vjeru.
Hipok. Díno

Džêvda,

gen. -ē; vok. Džêvda; prisv. pridjev Džêvdīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Džèvād i Džèvdet (V. Džèvād i Džèvdet).

Džévda,

gen. -ē; vok. Džêvdo; prisv. pridjev Džévdīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Dževáda i Džèvdeta (V. Dževáda i Džèvdeta).

Dževdána,

gen. -ē; vok. Dževdána; prisv. pridjev Dževdánīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Džévda (< Dževáda, Džèvdeta) dodavanjem na osnovu analog. nastavka -ana. (V. Dževáda i Džèvdeta).

Džèvdet,

gen. -a; vok. Džèvdete; prisv. pridjev Džèvdetov; muško ime (frekv.).

< tur. Cevdet < ar. Ğäwdä(t) (lično m. ime) = vrlina; krepost; visoka kvaliteta; izvrsnost.
Hipok. Džêvda i Džévdo

Džèvdeta,

gen. -ē; vok. Džèvdeta; prisv. pridjev Džèvdetīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Džèvdet dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Džèvdet)
Hipok. Džédža i Džévda

Džévdo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džêvdo; prisv. pridjev Džévdīn (u ist. Herc. Džévdov); muško ime. (frekv.).
Hipok. od Džèvdet (V. Džèvdet).

Džèvher,

gen. -a; vok. Džèvhere; prisv. pridjev Džêvherov; muško ime (rijetko).
< ar. Ğäwhär (lično m. ime), od perz. ğewher = dragulj; dragi kamen; suština; bit; materija.
Dževher je bio znameniti vojskovođa i drugi osnivač arapskog fatimidskog carstva. Porijeklom je bio kršćanin (sa Sicilije). Pošto je zauzeo Egipat 969. g. odmah je tu osnovao novi grad, današnji Kairo (= pobjednik; pobjedonosni, tako nazvan po imenu planete Mars -Qāhir äl-fäläk- a Mlečani su to kasnije modificirali u Kairo). Dževher je u Kairu 972. sagradio veliku džamiju Äl-Äzhär, od koje je malo kasnije nastao poznati univerzitet Äl-Äzhär.

Džèvhermisála,

gen. -ē; vok. Džèvhermisála; prisv. pridjev Džèvhermisálīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od perz. ğewher = dragulj; dragi kamen i ar. miṭāl = primjer; uzorak. Značenje = primjer (uzorak) dragulja; kao dragulj.

*Dževìda,

gen. -ē; vok. Dževìda; prisv. pridjev Dževìdīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Džavìda (V. Džavìda).

Džévko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džêvko; prisv. pridjev Džévkīn (u ist. Herc. Džévkov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Džèvād (V. Džèvād).

Džèvlān,

gen. -ána; vok. Džêvlāne; prisv. pridjev Dževlánov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ğäwlān = putnik; lutalica; čovjek koji je svakom od koristi.

Džévra,

gen. -ē; vok. Džêvro; prisv. pridjev Džévrīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Dževáhira (V. Dževáhira).

Džezáir,

gen. -a; vok. Džezáire, Džezáiru; prisv. pridjev Džezáirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ğäzā'ir = ostrva, otoci, a Al-Ğäzā'ir = Alžir.

Džíba,

gen. -ē; vok. Džîbo; prisv. pridjev Džíbīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Nedžíba (V. Nedžíba)

Džíbo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Džîbo; prisv. pridjev Džíbīn (u ist. Herc. Džíbov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Mùdžīb i Nèdžīb (V. Mùdžīb i Nèdžīb).

Džída,

gen. -ē; vok. Džîdo; prisv. pridjev Džídīn; Džìda, gen. -ē; vok. Džìda; prisv. pridjev Džìdīn; (u c. Herc. Džîda, gen. -ē; vok. Džîda; prisv. pridjev Džîdīn); žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Madžìda, Mevdžìda, Nadžìda (V. Madžìda, Mevdžìda i Nadžìda).

Džído,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Džîdo; prisv. pridjev Džídin (u ist. Herc. Džídov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Mádžid (V. Mádžid).

Džíha,

gen. -ē; vok. Džîho; prisv. pridjev DžíhIn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Vedžíha (V. Vedžíha)

Džìhād,

gen. -áda; vok. Džîhāde; prisv. pridjev Džihádov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ğihād = borba; sveti rat (protiv nevjernika).

Džíhka,

gen. -ē; vok. Džîhko; prisv. pridjev DžíhkīN; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Vedžíha (V. Vedžíha).

Džìjād,

gen. -áda; vok. Džîjade; prisv. pridjev Džijádov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ğiyād (množina od ğäyyid) = dobri; odlični; vanredni; darežljivi. (Ovdje je ar. plural upotrijebljen u značenju jednine).

Džìnāh,

gen. -áha; vok. Džînāhu; prisv. pridjev Džináhov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ğänāḥ = krilo; okrilje; zaštita.

Džínda,

gen. -ē; vok. Džîndo; prisv. pridjev DžíndīN; žensko ime (rijetko).
Izv. od tur. cündi (< ğund = vojska) = vješt, iskusan jahač, dodavanjem na osnovu našeg nast. -a za ženski rod.
(Postoji i prezime Džíndo).

Đ

Đáro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. **Đâro**; prisv. pridjev Đárīn (u ist. Herc. Đárov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Nìđār (V. Nìđār)

Đerdána,

gen. -ē; vok. Đerdána; prisv. pridjev Đerdánīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. gerden, gerdān = ono što se okreće o vratu, tj. nakit koji se nosi o vratu; ogrlica + naš nast. -a za ženski rod.

Đůla,

gen. -ē; vok. Đůla; prisv. pridjev Đůlīn; Đúla, gen. -ē; vok. Đûlo; prisv. pridjev Đúlīn; (u C. kr. Đúlo, gen. -ē; vok. Đûlo; prisv. pridjev Đúlīn); žensko ime (frekv.).
Iz perz. gul = cvijet; ruža + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Đůlka

Đuláfera,

gen. -ē; vok. Đuláfera; prisv. pridjev Đuláferīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. gulafer = stvorena kao ruža, kao cvijet + naš nast. -a za ženski rod.

Đůlaga,

gen. -ē; vok. Đůlaga; prisv. pridjev Đůlagīn; muško ime (frekv.).
Složeno ime od perz. gul = cvijet; ruža i tur. aga (V. Àgan).
Značenje = Aga-Ruža, Aga-Cvijet, Aga kao ruža, Aga kao cvijet.
Hipok. Đúlko

Đulasìja,

gen. -ē; vok. Đulasìja; prisv. pridjev Đulasìjīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od perz. gul = cvijet; ruža i Asìja (V. Asìja).
Značenje = Asija kao ruža, kao cvijet.

Đůlba,

gen. -ē; vok. Đůlba; prisv. pridjev Đůlbīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Đulbaìsa, Đulbehára (V. Đulbaìsa i Đulbehára).

Đulbaìsa,

gen. -ē; vok. Đulbaìsa; prisv. pridjev Đulbaìsīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od perz. gul = cvijet; ruža i Baìsa (V. Baìsa).
Značenje = Baisa kao ruža, kao cvijet.
Hipok. Đůlba

Đůlbeg,

gen. -a; vok. Đůlbeg, Đůlbeže; prisv. pridjev Đůlbegov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od perz. gul = cvijet; ruža i tur. beg (V. Alājbeg). Značenje = Beg-Ruža, Beg kao cvijet, kao ruža.
Hipok. Đúlbo

Đulbègija,

gen. -ē; vok. Đulbègija, Đulbègijo; prisv. pridjev Đulbègijīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od perz. gul = cvijet; ruža i Bègija (V. ž. ime Bègija). Značenje = Begija-Ruža, Begija kao ruža, kao cvijet.

Đulbehára,

gen. -ē; vok. Đulbehára; prisv. pridjev Đulbhárīn; žensko ime (manje frekv.).
Složeno ime od perz. gul = ruža i behār = cvijet; proljeće + naš nast. -a za ženski rod. Značenje = ružin cvijet.
Hipok. Đůlba

Đúlbo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Đûlbo; prisv. pridjev Đúlbīn (u ist. Herc. Đúlbov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Đůlbeg (V. Đůlbeg).

Đuléjmen,

gen. -a; vok. Đuléjmene; prisv. pridjev Đuléjmenov; muško ime (manje frekv.).

Iz tur. g ü l e m e n = pripadnik jednog roda bivše turske vojske, koja se formirala od egipatskih i čerkeskih robova; stražar mamelučkih sultana.
Modif. *Đ u l ì m a n

Đùlemin,

gen. -a; vok. Đ u l è m i n e; prisv. pridjev Đ u l è m i n o v; muško ime (rijetko).
Složeno ime od perz. g u l = ruža; cvijet i Ė m i n (V. Ė m i n).
Značenje = Emin kao ruža, kao cvijet.

Đulèsma,

gen. -ē; vok. Đ u l è s m a; prisv. pridjev Đ u l è s m īn; žensko ime (manje frekv.).
Složeno ime od perz. g u l = ruža; cvijet i Ė s m a (V. Ė s m a).
Značenje = Esma kao ruža, kao cvijet.

***Đulešefa,**

gen. -ē; vok. Đ u l è š e f a; prisv. pridjev Đ u l è š e f īn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od perz. g u l = ruža; cvijet i *Ė š e f a (V. Ė š r e f a).
Značenje = Ešefa (Ešrefa) kao ruža, kao cvijet.

Đulfàtma,

gen. -ē; vok. Đ u l f à t m a; prisv. pridjev Đ u l f à t m īn; žensko ime (manje frekv.).
Složeno ime od perz. g u l = ruža; cvijet i F à t m a (V. F à t m a i F a t í m a). Značenje = Fatma kao ruža, kao cvijet.

Đùlija,

gen. -ē; vok. Đ ù l i j a, Đ ù l i j o; prisv. pridjev Đ ù l i j īn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od perz. g u l = ruža; cvijet + naš nast. -i j a.

***Đulìman,**

gen. -a; vok. Đ u l ì m a n e; prisv. pridjev Đ u l ì m a n o v; muško ime (rijetko).
Modif. od Đ u l é j m e n (V. Đ u l é j m e n).

Đulistána,

gen. -ē; vok. Đ u l i s t á n a; prisv. pridjev Đ u l i s t á n īn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. g u l i s t ā n = ružičnjak; cvijetnjak; vrt ruža, cvijeća + naš nastavak -a za ženski rod.

***Đulizār,**

gen. - á r a; vok. Đ ù l i z ā r e, Đ ù l i z ā r u; prisv. pridjev Đ u l i z á r o v; Đ ù l i z ā r, gen. -a; vok. Đ ù l i z ā r e, Đ ù l i z ā r u; prisv. pridjev Đ ù l i z ā r o v; muško ime (manje frekv.).
< tur. G ü l z ā r (lično ime), od perz. g u l z ā r = ružičniak; cvijetnjak; vrt ruža, cvijeća.

***Đulizára,**

gen. -ē; vok. Đ u l i z á r a; prisv. pridjev Đ u l i z á r īn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena *Đ u l ì z ā r dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod.
Hipok. Z á r a, Z ā r a

Đůlka,

gen. -ē; Đ ů l k a, Đ ů l k o; prisv. pridjev Đ ů l k īn; Đ ú l k a, gen. -ē; vok. Đ ů l k o; prisv. pridjev Đ ú l k īn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Đ ů l a (Đ ú l a). (V. Đ ů l a)

Đúlko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Đ ů l k o; prisv. pridjev Đ ú l k īn (u ist. Herc. Đ ú l k o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od Đ ů l a g a (V. Đ ů l a g a).

Đúlsa,

gen. -ē; (u C. kr. Đ ú l s o, gen. -ē); vok. Đ ů l s o (u c. Herc. Đ ů l s e); prisv. pridjev Đ ú l s īn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Đ u l s ú m a (V. Đ u l s ú m a).

***Đulsúma,**

gen. -ē; vok. Đ u l s ú m a; prisv. pridjev Đ u l s ú m īn; Đ ù l s u m a, gen. -ē; vok. Đ ù l s u m a; prisv. pridjev Đ ù l s u m īn; žensko ime (frekv.).
< tur. G u l s ū m od ar. K u l ṭ ū m (lično ime) = debelih obraza; bucmastog lica, + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Đ ú l s a, S ů m a, S ú m k a.

***Đulšána,**

gen. -ē; vok. Đ u l š á n a; prisv. pridjev Đ u l š á n īn; žensko ime (rijetko).
Modif. od perz. g u l š e n = ružičnjak; cvijetnjak; vrt ruža + + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Š á n a

Đulzáda,

gen. -ē; vok. Đulzáda; prisv. pridjev Đulzádīn; žensko ime (manje frekv.).
Složeno ime od perz. gul = ruža; cvijet i perz. zāde = dijete; ono što je rođeno. Značenje = dijete kao cvijet, kao ruža.
Hipok. Záda

Đulzára,

gen. -ē; vok. Đulzára; prisv. pridjev Đulzárīn; žensko ime (frekv.).
Iz perz. gulzār = ružičnjak; cvijetnjak; vrt ruža + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Zára

*Đulzída,

gen. -ē; vok. Đulzída; prisv. pridjev Đulzídīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Đuzída (V. Đuzída)
Do modif. oblika Đulzida došlo je analogijom prema imenima koja su postala od gul- (= ruža).

Đulzuléjha,

gen. -ē; vok. Đulzuléjha; prisv. pridjev Đulzuléjhīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od perz. gul = ruža; cvijet i Zuléjha (V. Zuléjha). Značenje = Zulejha kao ruža, kao cvijet.
Hipok. Zúla

Đúma,

gen. -ē (u C. kr. Đúmo, gen. -ē); vok. Đûmo; prisv. pridjev Đúmīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok od Đùmiša, Đùmuša (V. Đùmiša, Đùmuša).

Đùmiša,

gen. -ē; vok. Đùmiša; prisv. pridjev Đùmišīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz tur. gümüş = srebro + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Đúma

Đùmuša,

gen. -ē; vok. Đùmuša; prisv. pridjev Đùmušīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz tur. gümüş = srebro + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Đúma

Đúza,

gen. -ē; vok. Đûzo; prisv. pridjev Đúzīn; Đůza, gen. -ē; vok. Đůza; prisv. pridjev Đůzīn; (u c. Herc.); žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Đùzela, Đuzída (V. Đùzela, Đuzída).

Đùzel,

gen. -a; vok. Đùzele; prisv. pridjev Đùzelov; muško ime (rijetko).
Iz tur. güzel = lijep; krasan; dobar; ugodan.

Đùzela,

gen. -ē; vok. Đùzela; prisv. pridjev Đùzelīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. güzel = lijep; krasan; dobar; ugodan + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Đúza, Đůza

Đuzída,

gen. -ē; vok. Đuzída; prisv. pridjev Đuzídīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz perz. guzīde = izabrana; probrana; odabrana + naš nastavak -a za ženski rod.
Modif. *Đulzída
Hipok. Đúza, Đůza.

E

Ebedíja,

gen. -ē; vok. Ebedíja; prisv. pridjev Ebedíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. äbädiyyä = vječna; beskonačna

Èdber,

gen. -a; vok. Èdbere; prisv. pridjev Èdberov; muško ime (rijetko).
Iz ar. äḍbär = (naj)čvršći; (naj)snažniji.

Èdbera,

gen. -ē; vok. Èdbera; prisv. pridjev Èdberīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. äḍbärä = (naj)čvršća; (naj)snažnija.

Èdhem, (Èthem),

gen. -a; vok. Èdheme; prisv. pridjev Èdhemov; muško ime (frekv.).
< tur. Edhem (lično m. ime), od ar. ädhäm = crn; vran; crnkast.
Hipok. Édo
U staroj Arabiji bio je običaj da se djeci daju imena koja znače neku boju, a od svih boja Arapi su najviše cijenili crnu boju, smatrajući da ona najbolje označava osobine predmeta i živih bića. Nije slučajno crni meteorit Ḥağäru-l-äswäd (= crni kamen) ugrađen u najsvetiji hram Kabu, a i sama Kaba je prekrivena crnom tkaninom. I prva zastava islamiziranih Arapa bila je crne boje. Eto zbog čega u Arapa ima dosta imena sa značenjem »crni«: Ädhäm, Säwäd, Äswäd, Säwdä', Suwäyd i sl.

Èdhema,

gen. -ē; vok. Èdhema; prisv. pridjev Èdhemīn; žensko ime (rijetko).

Izv. od m. imena Èdhem dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Èdhem)

Èdīb,

gen. -íba; vok. Êdībe (u B. kr. i Êdību); prisv. pridjev Edíbov; muško ime (frekv.).
< tur. Edīb (lično m. ime), od ar. ädīb = dobro odgojen; uljudan; književnik.
Hipok. Édo

Èdība,

gen -ē; vok. Èdība; prisv. pridjev Èdībīn; Èdība, gen. -ē; vok. Èdība; prisv. pridjev Èdībīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ädībä = dobro odgojena; uljudna; fina; književnica; pisac.
Hipok. Díba

Èdīm,

gen. -íma; vok. Êdīme; prisv. pridjev Edímov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. ädīm = predvodnik; vođa; onaj koji služi za uzor.

Èdo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Êdo; prisv. pridjev Èdīn (u ist. Herc. Édov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Èdhem i Èdīb (V. Èdhem i Èdīb).

Efráim,

gen. -a; vok. Efráime; prisv. pridjev Efráimov; muško ime (rijetko).
Iz st. hebr. (lično m. ime) = rodan; plodan; plodnost.

Èhlija,

gen. -ē; vok. Èhlija; prisv. pridjev Èhlijīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ähl = stručnjak; ekspert; autoritet + naš nastavak -ija.

Ehlìmān,

gen. -ána; vok. Êhlimāne; prisv. pridjev Ehlimánov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. ähl = stručnjak; ekspert; dobar poznavalac i ar. īmän = vjerovanje u jednoga boga. Značenje = dobar i siguran vjernik; dobar poznavalac teizma.

Ehlimána,

gen. -ē; vok. Ehlimána; prisv. pridjev Ehlimánīn žensko ime (frekv.).

Izv. od m. imena Ehlìmān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Ehlìmān).
Modif. *Helimána, *Elmána.
Hipok. Mána

Éjko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Êjko; prisv. pridjev Éjkīn (u ist. Herc. Éjkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Èjūb (V. Èjūb).

Èjūb,

gen. -úba; vok. Êjūbe; prisv. pridjev Ejúbov; muško ime (frekv.).
< tur. Eyyūb < ar. Ayyūb = ime jednog vjerovjesnika, odgovara imenu biblijske ličnosti Job, Hiob, Jov.
Etimologija ovoga imena nije sigurno utvrđena. Pretpostavlja se da je iz st. hebr. ali ima mišljenja i da nije. Ni značenje ovoga imena nije sasvim sigurno. Neki misle da znači »onaj koji uzdiše«. Možda se to veže za Ejubovu (Jobovu, Jovovu) tešku životnu sudbinu, jer je on po biblijskoj priči bio bogati pravednik koji je strpljivo podnosio velike nevolje i patnje vjerujući da ga time bog iskušava. Drugi u tom imenu vide značenje »onaj koji se kaje«, a treći misle da znači »progonjen«.
Hipok. Éjko

Ejúba,

gen. -ē; vok. Ejúba; prisv. pridjev Ejúbīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Èjūb dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Èjūb)

Èkmela,

gen. -ē; vok. Èkmela; prisv. pridjev Èkmelīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. äkmäl = (naj)savršeniji; (naj)potpuniji + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Mẽla

Êkra,

gen. -ē; vok. Èkra; prisv. pridjev Êkrīn; muško ime (u c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Èkrem (V. Èkrem)

Èkrem,

gen. -a; vok. Èkreme; prisv. pridjev Èkremov; muško ime (frekv.).

< tur. Ekrem (lično m. ime), od ar. äkräm = veoma plemenit; mnogo poštovan i cijenjen; (naj)plemenitiji; (naj)velikodušniji.
Hipok. Êkra

Èkrema,

gen. -ē; vok. Èkrema; prisv. pridjev Èkremīn; Ekrèmà, gen. -ē; vok. Ekrēma; prisv. pridjev Ekrèmīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Èkrem dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Èkrem).

Èldār,

gen. -a; vok. Êldāre, Èldāru; prisv. pridjev Èldārov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od azerb. el = zemlja i perz. dār (prez. osnova od gl. dāšten = imati, držati). Značenje = onaj koji ima, drži zemlju; vladar, gospodar.

Èlez,

gen. -a; vok. Èleze; prisv. pridjev Èlezov; muško ime (rijetko).
Iz ar. älädḏ = (naj)slađi; (naj)ugodniji.

Élfa,

gen. -ē; vok. Êlfo; prisv. pridjev Élfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Elfíja (V. Elfíja)

Èlfaga,

gen. -ē; vok. Êlfaga; prisv. pridjev Êlfagīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od hipok. Élfo i àgā (V. Élfo i Agan).

Elfíja,

gen. -ē; vok. Elfíja; prisv. pridjev Elfíjīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od ar. älf, ilf = prisnost; intimnost; blizak prijatelj; ljubav + ar. suf. -iyyä. Značenje = prijateljica, drugarica; prisna; intimna.
Hipok. Élfa

Élfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Êlfo; prisv. pridjev Élfīn (u ist. Herc. Élfov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Èlīf (V. Èlīf)

*Èlfrīd,

gen. -ída; vok. Èlfrīde; prisv. pridjev Elfrídov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. älfärīd = jedini; jedinstveni; besprimjerni.

Élha,

gen. -ē; vok. Êlho; prisv. pridjev Élhīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Elháma, *Elhámija, Elhána (V. *Elháma, *Elhámija, Elhána)

*Elháma,

gen. -ē; vok. Elháma; prisv. pridjev Elhámīn; žensko ime (rijetko).
1) Modif. od Ilháma (V. Ilháma)
2) Postoji mogućnost da je ovo ime izvedeno od narodnog naziva za prvo poglavlje Kur'ana — Elham (surät-ul-Fätiḥa) + naš nastavak -a za ženski rod. U tom slučaju ovo ime ne bi imalo svog prijevoda jer je Elham samo početni dio od Äl-ḥamd (= slava; hvala).
Hipok. Élha

*Elhámija,

gen. -ē; vok. Elhámija; prisv. pridjev Elhámijīn; muško ime (rijetko).
1) Modif. od Ilhámija (V. Ilhámija)
2) Postoji mogućnost da je ovo ime izvedeno od Elham + + naš nast. -ija, kao i žensko ime *Elháma (V. *Elháma).

*Elhámija,

gen. -ē; vok. Elhámija; prisv. pridjev Elhámijīn; žensko ime (rijetko).
1) Izv. od Elháma dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija
2) Postoji mogućnost da je ovo ime izvedeno od Elham kao i *Elháma (V. *Elháma)
Hipok. Élha

Elhána,

gen. -ē; vok. Elhána; prisv. pridjev Elhánin; žensko ime (rijetko).
Iz ar. älḥan = ona koja najbolje govori, najljepše čita, pjeva; najrazboritija + naš nast. -a za ž. rod.
Hipok. Élha, Hána

Elharúna,

gen. -ē; vok. Elharúna; prisv. pridjev Elharúnīn; žensko ime (rijetko).

Složeno ime od ar. odr. člana äl + Hárūn + naš nast. -a za ženski rod. (V. m. ime Hárūn).

Élīf,

gen. -ífa; vok. Èlīfe; prisv. pridjev Elífov; muško ime (rijetko).
Iz ar. älīf = prijazan; ljubazan; intiman; pitom.
Hipok. Élfo

Èlma,

gen. -ē; vok. Èlma; prisv. pridjev Èlmīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. elma, alma = jabuka.

*Elmána,

gen. -ē; vok. Elmána; prisv. pridjev Elmánīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Ehlimána (V. Ehlimána)

Èlmās (*Èlmāz),

gen. -ása; vok. Èlmāsé (u B. kr. i Èlmāsu); prisv. pridjev Elmásov; muško ime (rijetko).
Iz ar. älmās (< grč. ásamas) = dijamant; dragi kamen
Modif. *Èlmāz

Elmása,

gen. -ē; vok. Elmása; prisv. pridjev Elmásīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Èlmās dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Èlmās)
Modif. *Elmáza
Hipok. Másа

*Èlmāz,

gen. -áza; vok. Èlmāze (u B. kr. i Èlmāzu); prisv. pridjev Elmázov; muško ime (rijetko).
Modif. od Èlmās (V. Èlmās)
Hipok. Mázo

*Elmáza,

gen. -ē; vok Elmáza; prisv. pridjev Elmázīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Elmása (V. Elmása)
Hipok. Máza

Elmèdīn,

gen. -ína; vok. Èlmedīne; prisv. pridjev Elmedínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. odr. člana äl + mädīn = lav.
Hipok. Díno

Ėma,

gen. -ē (u C. kr. Émo, gen. -ē); vok. Êmo; prisv. pridjev Émīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Emína, Emìra (V. Emína, Emìra).

Èman,

gen. -a; vok. Èmane; prisv. pridjev Èmanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Emanùlāh i Sulèjmān (V. Emanùlāh i Sulèjmān).

Emanùlāh,

gen. -áha; vok. Emanùlāhu; prisv. pridjev Emanuláhov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. ämān = sigurnost; okrilje; zaštita i ar. Allāh = božije vlastito ime. Značenje = Alahovo (božije) okrilje.
Hipok. Èman

Èmin,

gen. -a; vok. Èmine; prisv. pridjev Èminov; muško ime (frekv.).
< tur. Emin (lično m. ime), od ar. ämīn = pošten; siguran; povjerljiv; častan; vjeran; privržen; čestit.
Hipok. Émo

Emína,

gen. -ē; vok. Emína; prisv. pridjev Emínīn; (u B. kr. Emíne, gen. -ē; vok. Emíne; prisv. pridjev Emínīn; u TZ Èmina, gen. -ē; vok. Êmina; prisv. pridjev Èminīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Emine (lično ž. ime), od ar. ämīnä = poštena; sigurna; povjerljiva; časna; vjerna; privržena; čestita.
Hipok. Ėma, Èmīnka, Ėmka, Èmuša, Mína, Mīnka.

Èmīnka,

gen. -ē; vok. Èmīnka, Èmīnko; prisv. pridjev Èmīnkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Emína (V. Emína).

Eminùdīn,

gen. -ína; vok. Eminùdīne; prisv. pridjev Eminudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. ämīn = jamac; pouzdanik i ar. äddīn = vjera. Značenje = jamac vjere.

Èmīr,

gen. -íra; vok. Èmīre (u B. kr. i Èmīru); prisv. pridjev Emírov; muško ime (frekv.).
< tur. Emīr (lično m. ime), od ar. ämīr = vođa; zapovjednik; vladar; knez; princ.
Hipok. Émko, Émo, Émro, Mìra, Míro.
Ovo ime bilo je nekadašnja titula. U predislamskih Arapa riječ ämīr je označavala vođu plemena ili vojskovođu, a za vrijeme prvih halifa emirom je nazivan halifov namjesnik u nekoj zemlji ili oblasti. Riječ emir ulazila je u titulu halifa u obliku »ämīru-l-mu'minīn« što je značilo »vladar vjernika«, a poslije je postala i lično ime u nearapskih naroda.

Emìra,

gen. -ē; vok. Ėmìra; prisv. pridjev Emìrīn; Ėmíra, gen. -ē; vok. Ėmíra; prisv. pridjev Ėmírīn; (u TZ Èmira, gen. -ē; vok. Êmira; prisv. pridjev Èmirīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ämīrä = zapovjednica; vladarka; kneginja.
Hipok. Ėma, Ėmka, Èmuša, Mìra

Ėmka,

gen. -ē; vok. Êmko; prisv. pridjev Ėmkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Emína i Emìra (V. Emína i Emìra)

Ėmko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Êmko; prisv. pridjev Ėmkīn (u ist. Herc. Ėmkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Èmīr (V. Èmīr).

Ėmo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Ėmo; prisv. pridjev Ėmīn (u ist. Herc. Ėmov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Èmin i Èmīr (V. Èmin i Èmīr).

Ėmro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Êmro; prisv. pridjev Ėmrín (u ist. Herc. Ėmrov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Èmīr (V. Èmīr).

Émsa,

gen. -ē; vok. Êmso; prisv. pridjev Émsīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Emsìja (V. Emsìja)

Emsìja,

gen. -ē; vok. Emsìja; prisv pridjev Emsìjīn; žensko ime (rijetko).
Etimologija nejasna.
Hipok. Émsa

*Èmsūd,

gen. -úda; vok. Èmsūde; prisv. pridjev Emsúdov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Mèmsūd (V. Mèmsūd)
Hipok. Súdo

*Emšìra,

gen. -ē; vok. Emšìra; prisv. pridjev Emšìrīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. ämšär = živahan; veseo + naš nast. -a za ženski rod.

Èmuša,

gen. -ē; vok. Èmuša, Èmušo; prisv. pridjev Èmušīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Emína i Emìra (V. Emína i Emìra).

Èna,

gen. -ē; vok. Èna; prisv. pridjev Ènīn; muško ime (u c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Ènes (V. Ènes)

Ènes,

gen. -a; vok. Ènese; prisv. pridjev Ènesov; muško ime (frekv.).
< tur. Enes < ar. Änäs (lično m. ime) = prisan; druževan; sprijateljen; naviknut.
Hipok. Ěna, Ěno

Ènesa,

gen. -ē; vok. Ènesa; prisv. pridjev Ènesīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Ènes dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod (V. Ènes)

Ènīs,

gen. -ísa; vok. Ènīse (u B. kr. i Ènīsu); prisv. pridjev Enísov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Enīs < ar. Änīs (lično ime) = društven; druželjubiv; pitom; drug; prijatelj.

Enìsa,

gen. -ē; vok. Enìsa; prisv. pridjev Enìsīn; Enísa, gen. -ē; vok. Enísa; prisv. pridjev Enísīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. änīsä = društvena; druželjubiva; pitoma; prijateljica; drugarica.
Hipok. Nìsa, Nísa

Éno,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Êno; prisv. pridjev Énīn (u ist. Herc. Énov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ènes (V. Ènes).

Ènsār,

gen. -ára; vok. Ènsāre, Ènsāru; prisv. pridjev Ensárov; muško ime (rijetko).
Iz ar. änṣär = pomagači; pomoćnici; pristalice; prijatelji; pobornici. U ovom imenu je ar. oblik množine upotrijebljen u značenju jednine (jednina je näṣir).

*Èntèzām,

gen. -áma; vok. Èntezāme; prisv. pridjev Entezámov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. intiẓām = red; pravilnost; sistematičnost.

Ènver,

gen. -a; vok. Ènvere; prisv. pridjev Ènverov; muško ime (frekv.).
< tur. Enver (lično m. ime), od ar. änwär = veoma sjajan; vrlo blistav; (naj)sjajniji; (naj)svjetliji.

Ènvera,

gen. -ē; vok. Ènvera; prisv. pridjev Ènverīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Ènver dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Ènver)
Hipok. Věra

*Erzumána,

gen. -ē; vok. Erzumána; prisv. pridjev Erzumánīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Arzumána (V. Arzumána)

Èsa,

gen. -ē; vok. Èsa; prisv. pridjev Èsīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Èsad i Èsed (V. Èsad i Èsed).

Èsad,

gen. -a; vok. Èsade; prisv. pridjev Èsadov; muško ime (frekv.).
< tur. Esad (lično m. ime), od ar. äs'ad = vrlo sretan; pun sreće; (naj)sretniji
Hipok. Êsa, Éso, Ésko

Esáda,

gen. -ē; vok. Esáda; prisv. pridjev Esádīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Èsad dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod (V. Èsad)

Èsed,

gen. -a; vok. Èsede; prisv. pridjev Èsedov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. Äsäd (lično m. ime) = lav.
Hipok. Êsa, Éso, Ésko.
Imena sa značenjem »lav« postoje u mnogih naroda, a možda u Arapa najviše. U ar. jeziku ima oko 200 sinonima za pojam »lav«. Ime Esed postojalo je i prije pojave islama, a kasnije se davalo kao počasni nadimak za hrabrost u borbama ili za neke druge zasluge, uglavnom kao prvi dio složenog imena, npr. Äsäduddīn = lav vjere; Äsäduddäwlä(t) = lav države i sl. Dakle, ime Esed moglo je nastati i kao skraćenica takvih počasnih naziva.

*Èshāb,

gen. -ába; vok. Èshābe, Êshābu; prisv. pridjev Eshábov; muško ime (rijetko).
Modif. od Àshāb (V. Àshāb)

Ésko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Êsko; prisv. pridjev Éskīn (u ist. Herc. Éskov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Èsad i Èsed (V. Èsad i Èsed).

Èsma,

gen. -ē; vok. Èsma; Èsmo; prisv. pridjev Èsmīn; žensko ime (frekv.).

Iz ar. Äsmā' (lično ž. ime) od korijena smw = biti visok, uzvišen.

Èsmer,

gen. -a; vok. Èsmere; prisv. pridjev Èsmerov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. äsmär = crnkast; tamnoput; garav.

Èsmera,

gen. -ē; vok. Èsmera; prisv. pridjev Èsmerīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Èsmer dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod (V. Èsmer)

Èsmija,

gen. -ē; vok. Èsmija; prisv. pridjev Èsmijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Èsma dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija.
(V. Èsma).

Èsned,

gen. -a; vok. Èsnede; prisv. pridjev Èsnedov; muško ime (rijetko).
Iz ar. äsnäd = onaj koji najispravnije navodi ili prenosi hadis (ono što je Muhamed govorio, radio i odobravao da se radi).

Éso,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Êso; prisv. pridjev Ésīn (u ist. Herc. Ésov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Èsad i Èsed (V. Èsad i Èsed).

Èsved,

gen. -a; vok. Èsvede; prisv. pridjev Èsvedov; muško ime (rijetko).
Iz ar. äswäd = crn; tamnobojan

Èsveda,

gen. -ē; vok. Èsveda; prisv. pridjev Èsvedīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Èsved dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Èsved)

Éša,

gen. -ē; vok. Êšo; prisv. pridjev Èšīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Èšrefa (V. Èšrefa)

*Ẻšef,

gen. -a; vok. Ẻšefe; prisv. pridjev Ẻšefov; muško ime (frekv.).
Modif. od Ẻšref (V. Ẻšref).

*Ẻšefa,

gen. -ē; vok. Ẻšefa; prisv. pridjev Ẻšefīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Ẻšrefa (V. Ẻšrefa)

Éško,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Ếško; prisv. pridjēv Éškīn (u ist. Herc. Éškoy); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ẻšref (V. Ẻšref).

Éšo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Ếšo; prisv. pridjev Éšīn (u ist. Herc. Éšov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ẻšref (V. Ẻšref).

Ẻšref,

gen. -a; vok. Ẻšrefe; prisv. pridjev Ẻšrefov; muško ime (frekv.).
< tur. Eşref (lično m. ime), od ar. äšräf = veoma ugledan; častan; uzvišen; (naj)slavniji; (naj)plemenitiji.
Hipok. Éško, Éšo
Modif. *Ẻšef

Ẻšrefa,

gen. -ē; vok. Ẻšrefa; prisv. pridjev Ẻšrefīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Ẻšref dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Ẻšref)
Hipok. Éša
Modif. *Ẻšefa

Ezána,

gen. -ē; vok. Ezána; prisv. pridjev Ezánīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. äḏān = najava molitve, poziv na molitvu + naš nastavak -a za ženski rod.
Vjerski je običaj u muslimana da se prilikom davanja imena djetetu glasno izgovara (uči) poziv na molitvu -ezan, pa je u vezi s tim nastalo i ime Ezána.

Ẻzher,

gen. -a; vok. Ẻzhere; prisv. pridjev Ẻzherov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. äzhär = veoma lijep; prekrasan; (naj)blistaviji; (naj) sjajniji.

Ẻzīb,

gen. -íba; vok. Ếzībe; prisv. pridjev Ezíbov; muško ime (rijetko).
Iz ar. äzīb = visok; mršav; dugačak; vitak.

*Ẻzrèma,

gen. -ē; vok. Ezrèma; prisv. pridjev Ezrèmīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od perz. ā'zerm = stidljivost; skromnost; čednost + + naš nast. -a za ženski rod.

F

Fáda,

gen. -ē; vok. Fâdo; prisv. pridjev Fádīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Fadìla, Refádija (V. Fadìla i Refádija)

Fádil,

gen. -a; vok. Fádile; prisv. pridjev Fádilov; muško ime (frekv.).
< tur. Fādil < ar. Fāḍil (lično m. ime) = izvanredan; odličan; istaknut; učen; vrijedan.
Hipok. Fádo, Fäđa

Fadìla,

gen. -ē; vok. Fadìla; prisv. pridjev Fadìlīn; (u B. kr. Fadíle, gen. -ē; vok. Fadíle; prisv. pridjev Fadílīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Fadile (lično ž. ime), od ar. fāḍilä = izvrsna; izvanredna; odlična; vrijedna; istaknuta; učena.
Hipok. Fáda

Fàdlān,

gen. -ána; vok. Fādlāne; prisv. pridjev Fadlánov; muško ime (rijetko).
Iz ar. faḍlān = izvrstan; izvanredan; odličan; vrijedan; učen.

Fàdlija,

gen. -ē; vok. Fàdlija; prisv. pridjev Fàdlijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. faḍlī(yy) = dobrī; izvrsnī; zaslužnī; učenī + naš nast. -(j)a.

Fadlíja,

gen. -ē; vok. Fadlíja; prisv. pridjev Fadlíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. faḍliyyä = dobra; izvrsna; zaslužna; učena.

Fadlùlāh,

gen. -áha; vok. Fädlulāhu; prisv. pridjev Fadluláhov; muško ime (rijetko).
< ar. Faḍlu-llāh (lično m. ime), složeno od ar. faḍl = dar; poklon; milost i ar. Allāh = vlastito božije ime. Značenje = Alahov (božiji) dar.
Modif. *Fadùlāh

Fádo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fâdo; prisv. pridjev Fádīn (u ist. Herc. Fádov); muško ime (manje frekv.)
Hipok. od Fádil (V. Fádil).

*Fadùlāh,

gen. -áha; vok. Fädulāhu; prisv. pridjev Faduláhov; muško ime (rijetko).
Modif. od Fadlùlāh (V. Fadlùlāh).

Fäđa,

gen. -ē; vok. Fäđa; prisv. pridjev Fäđīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Fádil (V. Fádil).

Fáhir,

gen. -a; vok. Fáhire; prisv. pridjev Fáhirov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Fāhir (lično m. ime), od ar. fāḫir = ponosan; gord; odličan; divan; slavan.
Hipok. Fährica, Fáhro.

Fahìra,

gen. -ē; vok. Fahìra; prisv. pridjev Fahìrīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Fāhire (lično ž. ime), od ar. fāḫirä = ponosna; gorda; odlična; divna; slavna.
Hipok. Fáhra

Fáhra,

gen. -ē; vok. Fâhro; prisv. pridjev Fáhrīn; žensko ime (frekv.).

Hipok. od: Fahìra, Fàhreta, Fahrída, Fahrizáda, Fahrudína (V. navedena imena).

Fàhret,

gen. -a; vok. Fàhrete; prisv. pridjev Fàhretov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. faḫrät = ponos; gordost; slava; čast.
Hipok. Fährica, Fáhro
Modif. *Fèhret

Fàhreta,

gen. -ē; vok. Fàhreta; prisv. pridjev Fàhretīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Fàhret dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Fàhret)
Hipok. Fáhra

Fährica,

gen. -ē; vok. Fährica, Fährice; prisv. pridjev Fähričīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od Fáhir, Fàhret, Fàhrija i Fahrùdīn (V. Fáhir, Fàhret, Fàhrija i Fahrùdīn).

Fàhrija,

gen. -ē; vok. Fàhrija; prisv. pridjev Fàhrijīn; muško ime (frekv.).
< tur. Fahrī (lično m. ime), od ar. faḫrī(yy) = ponosan; gord; ugledan; slavan + naš nast. -(j)a.
Hipok. Fährica, Fáhro

Fahrída,

gen. -ē; vok. Fahrída; prisv. pridjev Fahrídīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Fahriye (lično ž. ime), od ar. faḫriyyä = ponosna; gorda; slavna; ugledna.
Hipok. Fáhra
Modif. *Fehrída

Fahrizáda,

gen. -ē; vok. Fahrizáda; prisv. pridjev Fahrizádīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od ar. faḫrī = ponosan; gord; ugledan; slavan i perz. zāde = dijete; potomak. Značenje = ponosno, ugledno, slavno dijete (kći).
Hipok. Fáhra, Záda
Modif. *Fehrizáda

Fáhro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fâhro; prisv. pridjev Fáhrīn (u ist. Herc. Fáhrov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Fáhir, Fàhret, Fàhrija, Fahrùdīn (V. Fáhir, Fàhret, Fàhrija i Fahrùdīn).

Fahrùdīn,

gen. -ína; vok. Fährudīne; prisv. pridjev Fahrudínov; muško ime (frekv.).
< ar. Faḫru-ddīn (lično m. ime), složeno od ar. faḫr = = ponos, dika i ar. äddīn = vjera. Značenje = pons, dika vjere.
Hipok. Fährica, Fáhro, Díno

Fahrudína,

gen. -ē; vok. Fahrudína; prisv. pridjev Fahrudínīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Fahrùdīn dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod (V. Fahrùdīn).
Hipok. Fáhra

Fáid,

gen. -a; vok. Fáide; prisv. pridjev Fáidov; muško ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena:
1) Iz ar. fā'id = onaj koji donosi i pruža korist; siguran.
2) Iz ar. fā'iḍ = darežljiv; velikodušan; prekomjeran.

Fáìda,

gen. -ē; vok. Faìda; prisv. pridjev Faìdīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena;
1) Iz ar. fā'idä = ona koja donosi i pruža korist; sigurna.
2) Iz ar. fā'iḍä = darežljiva; velikodušna; prekomjerna.

Fáik,

gen. -a; vok. Fáik (u B. kr. Fáiku); prisv. pridjev Fáikov; muško ime (frekv.).
< tur. Fāik (lično m. ime), od ar. fā'iq = nadmoćan; premoćan; superioran; koji je nadmašio druge; izvanredan; veoma lijep; priseban.
Hipok. Fāja, Fájko, Fájo

Faìka,

gen. -ē; vok. Faìka; prisv. pridjev Faìkīn; žensko ime (manje frekv.).

Iz ar. f ā ' i q ä = superiorna; premoćna; koja je nadmašila druge; vrlo lijepa; izvanredna; prisebna.
Modif. *F â j k a

Fáim,

gen. -a; vok. F á i m e; prisv. pridjev F á i m o v; muško ime (rijetko).
Iz ar. f ā ' i m = srdit; ljut.

Faìza,

gen. -ē; vok. F a ì z a; prisv. pridjev F a ì z ī n; žensko ime (rijetko).
Iz ar. f ā ' i z ä = pobjednica; ona koja uspijeva.
Modif. *F á j z a

Fäja,

gen. -ē; vok. F ä j a; prisv. pridjev F ä j ī n; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od F á i k (V. F á i k).

*Fâjka,

gen. -ē; vok. F â j k o; prisv. pridjev F â j k ī n; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od F a ì k a (V. F a ì k a)

Fájko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. F â j k o; prisv. pridjev F á j k ī n (u ist. Herc. F á j k o v); muško ime (frekv.).
Hipok. od F á i k (V. F á i k)

Fájo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. F â j o; prisv. pridjev F á j ī n (u ist. Herc. F á j o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od F á i k (V. F á i k)

*Fájza,

gen. -ē; vok. F â j z o; prisv. pridjev F á j z ī n; žensko ime (rijetko).
Modif. od F a ì z a(V. F a ì z a)

*Fáketa,

gen. -ē; vok. F á k e t a; prisv. pridjev F á k e t ī n; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od I f á k a t a (V. I f á k a t a)

Fakìha,

gen. -ē; vok. F a k ì h a; prisv. pridjev F a k ì h ī n; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena:
1) Iz ar. f ā k i h ä = vesela; vedra; raspoložena; duhovita; zabavna.
2) Iz ar. f ä q i h ä = razborita; oštroumna; učena žena.

Fákir,

gen. -a; vok. F á k i r e (u B. kr. i F á k i r u); prisv. pridjev F á k i r o v; muško ime (rijetko).
Iz ar. f ā k i r = mislilac; onaj koji razmišlja, koji prosuđuje.

*Fakìza,

gen. -ē; vok. F a k ì z a; prisv. pridjev F a k ì z ī n; žensko ime (rijetko).
Modif. od P a k ì z a (V. P a k ì z a).

Fáko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. F â k o; prisv. pridjev F á k ī n; (u ist. Herc. F á k o v); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od F á r ū k (V. F á r ū k)

Fàrāh,

U ovakvom nominativnom obliku ovo ime nema padežne promjene u našem jeziku. Prisv. pridjev F a r á h ī n; žensko ime (rijetko).
< perz. F a r ā ḥ (lično ž. ime), od ar. f ä r a ḥ = radost; veselje; sreća.
F a r a h je ime današnje iranske carice, supruge iranskog Šahinšaha, i zbog ugledanja na njezino ime takav se oblik našao i među muslimanskim ženskim imenima u Bosni i Hercegovini.

Fárid,

gen. -a; vok. F á r i d e; prisv. pridjev F á r i d o v; muško ime (rijetko).
Iz ar. f ā r i d = sam; jedini; usamljen; neuporediv; jedinstven; izvanredan.

Fárik,

gen. -a; vok. F á r i k; prisv. pridjev F á r i k o v; muško ime (rijetko).
Iz ar. f ā r i q = onaj koji razlikuje dobro od zla; odlika; poseban znak.

Fáris,

gen. -a; vok. Fárise (u B. kr. i Fárisu); prisv. pridjev Fárisov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. fāris (lično m. ime) = jahač; vitez; junak; heroj; stručnjak; dobar poznavalac.

Farìsa,

gen. -ē; vok. Farìsa; prisv. pridjev Farìsīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. fārisä = jahačica; junakinja; dobar stručnjak.
Modif. *Ferìsa

Fárūk,

gen. -úka; vok. Fáruk; prisv. pridjev Farúkov; Fáruk, gen. -a; vok. Fáruk; prisv. pridjev Fárukov; muško ime (frekv.).
< tur. Faruk < ar. Fārūq (lično m. ime) = onaj koji dobro razlikuje istinu od neistine, dobro od zla; oštrouman.
Hipok. Fáko

Farúka,

gen. -ē; vok. Fárúka; prisv. pridjev Farúkīn; Fáruka, gen. -ē; vok. Fáruka; prisv. pridjev Fárukīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. fārūqä = ona koja dobro razlikuje istinu od neistine, dobro od zla; oštroumna.

*Farzíla,

gen. -ē; vok. Farzíla; prisv. pridjev Farzílīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Fazíla (V. Fazíla)

Fáta,

gen. -ē; vok. Fâto; prisv. pridjev Fátīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Fatíma (V. Fatíma)

Fátih,

gen. -a; vok. Fátih, Fátihu; prisv. pridjev Fátihov; muško ime (rijetko).
< tur. Fātih (lično m. ime), od ar. fātiḥ = osvajač (zemlje, grada); onaj koji otvara, započinje; koji krči put.
Fatih je počasni nadimak turskoga sultana Mehmeda II što ga je dobio poslije osvajanja Carigrada 1453. g.

Fàtija,

gen. -ē; vok. Fàtija; Fàtijo; prisv. pridjev Fàtijīn; žensko ime (frekv.).

Izv. od hipok. Fáta (< Fatíma) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Fatíma).

Fatíma,

gen. -ē; vok. Fatíma; prisv. pridjev Fatímīn; (u B. kr. Fatíme, gen. -ē; vok. Fatíme prisv. pridjev Fatímīn; u TZ Fātima, gen. -ē; vok. Fātima; prisv. pridjev Fātimīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Fatīme < ar. Fāṭimä = vl. žensko ime. U doslovnom prijevodu znači: »odbijena od sise (dojenja)«.
Hipok. Fáta, Fàtija, Fātka, Fàtuša, Tíma, Tīmica, Tīmka
Modif. *Fàtma
U prijevodu s ar. jezika Fatima znači »odbijena od sise (dojenja)«, ali je teško ustanoviti razloge za takvo ime. Muhamedovoj kćerki bilo je ime Fatima, a majka Fatimina zvala se Hatidža, što na ar. jeziku znači »žensko nedonošče; prerano rođeno žensko dijete«. To navodi na pomisao da takva imena nisu data majci (Hatidži) i njenoj kćerki (Fatimi) slučajno i da među tim imenima postoji neka veza, ali kakva, zasad je nejasno.

Fatíneta,

gen. -ē; vok. Fatíneta; prisv. pridjev Fatínetīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena:
1) iz ar. fātinä(t) = zanosna; dražesna; privlačna + naš nastavak -a za ženski rod;
2) iz ar. fäṭīnä(t) = razborita; razumna; mudra; dosjetljiva + naš nast. -a za ženski rod.

Fātka,

gen. -ē; vok. Fātka, Fātko; prisv. pridjev Fātkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Fatíma (V. Fatíma).

*Fàtma,

gen. -ē; vok. Fàtma; prisv. pridjev Fàtmīn; žensko ime (manje frekv.).
Turska modif. od Fatíma (Fatme + naš nast. -a umjesto tur. završnog -ē). (V. Fatíma)

Fātmica,

gen. -ē; vok. Fātmice; prisv. pridjev Fātmičīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Fàtma (< Fatíma). (V. Fatíma).

Fàtura,

gen. -ē; vok. Fàtura, Fàturo; prisv. pridjev Fàturīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hip. Fáta (< Fatíma) dodavanjem na osnovu našeg pejor. nastavka -ura. (V. Fatíma).

Fàtuša,

gen. -ē; vok. Fàtuša, Fàtušo; prisv. pridjev Fàtušīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Fatíma (V. Fatíma).

*Favzíja,

gen. -ē; vok. Favzíja; prisv. pridjev Favzíjīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Fevzíja (V. Fevzíja).

Fázil,

gen. -a; vok. Fázile; prisv. pridjev Fázilov; muško ime (rijetko).
Iz ar. fāḍil = izvanredan; odličan; istaknut; učen; vrijedan.

Fazíla,

gen. -ē; vok. Fazíla; prisv. pridjev Fazílīn; Fazìla, gen. -ē; vok. Fazìla; prisv. pridjev Fazìlīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Fazīlet < ar. Faḍīlä (lično ž. ime) = izvrsna; odlična; učena; vrijedna;

Fazíleta,

gen. -ē; vok. Fazíleta; prisv. pridjev Fazíletīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Fazīlet (lično ž. ime), od ar. faḍīlät = vrlina; krepost; učenost; znanje; dostojanstvo + naš nast. -a za ženski rod.

Fázla,

gen. -ē; vok. Fâzlo; prisv. pridjev Fázlīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Fazlíja (V. Fazlíja)

Fāzlaga,

gen. -ē; vok. Fāzlaga; prisv. pridjev Fäzlagīn; muško ime (manje frekv.).
Složeno ime od hipok. Fázlo (< Fàzlija) i aga. (V. Fàzlija i Àgan).

Fàzlija,

gen. -ē; vok. Fàzlija; prisv. pridjev Fàzlijīn; muško ime (frekv.).

< tur. Fazlī (lično m. ime), od ar. faḍlī(yy) = dobrī; izvrsnī; zaslužnī; učenī; kreposnī + naš nast. -(j)a.
Hipok. Fázlo

Fazlíja,

gen. -ē; vok. Fazlíja; prisv. pridjev Fazlíjīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. faḍliyÿä = dobra; izvrsna; kreposna; učena; zaslužna.
Hipok. Fázla

Fázlo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fâzlo; prisv. pridjev Fázlīn (u ist. Herc. Fázlov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Fàzlija (V. Fàzlija)

Féćo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fêćo; prisv. pridjev Féćīn (u ist. Herc. Féćov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Fèthija (V. Fèthija)

*Fedžhíja,

gen. -ē; vok. Fedžhíja; prisv. pridjev Fedžhíjīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Vedžhíja (V. Vedžhíja)

Féha,

gen. -ē; vok. Fêho; prisv. pridjev Féhīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Fehíma (V. Fehíma)

Fèhīm,

gen. -íma; vok. Fêhīme (u B. kr. Fêhīmu); prisv. pridjev Fehímov; Fèhim, gen. -a; vok. Fèhime; prisv. pridjev Fèhimov; muško ime (frekv.).
< tur. Fehīm (lično m. ime), od ar. fähīm = oštrouman; bistar; inteligentan; vrlo pametan.
Hipok. Féhko, Fèhma, Féhmo, Fého

Fehíma,

gen. -ē; vok. Fehíma; prisv. pridjev Fehímīn; (u TZ Fêhima, gen. -ē; vok. Fêhima; prisv. pridjev Fêhimīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Fehīme (lično ž. ime), od ar. fähīmä = veoma pametna; oštroumna; bistra; inteligentna.
Hipok. Féha, Fêjka

Féhko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fêhko; prisv. pridjev Féhkīn (u ist. Herc. Féhkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Fèhīm (V. Fèhīm)

Fêhma,

gen. -ē; vok. Fèhma; prisv. pridjev Fêhmīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Fèhīm i Fèhmij; (V. Fèhīm i Fèhmija)

Féhma,

gen. -ē; vok. Fêhmo; prisv. pridjev Féhmīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Fehmíja (V. Fehmíja)

Fèhmija,

gen. -ē; vok. Fèhmija; prisv. pridjev Fèhmijīn; muško ime (manje frekv.).
< tur. Fehmī (lično m. ime), od ar. fähmī (yy) = bistrī; oštroumnī; pametnī; inteligentnī + naš nast. -(j)a.
Hipok. Fêhma Féhmo

Fehmíja,

gen. -ē; vok. Fehmíja; prisv. pridjev Fehmíjīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Fehmiye (lično ž. ime), od ar. fähmiyyä = bistra; oštroumna; pametna; inteligentna.
Hipok. Féhma

Féhmo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Fêhmo; prisv. pridjev Féhmīn (u ist. Herc. Féhmov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Fèhīm i Fèhmija (V. Fèhīm i Fèhmija).

Fého,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fêho; prisv. pridjev Féhīn (u ist. Herc. Féhov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Fèhīm (V. Fèhīm)

Féhra,

gen. -ē; vok. Fêhro; prisv. pridjev Féhrīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od *Fehríja (V. *Fehríja i Fahríja)

*Fèhrat,

gen. -a; vok. Fèhrate; prisv. pridjev Fèhratov; muško ime (manje frekv.).

Modif. od Fèrhad (V. Fèrhad)
Hipok. Féhro

*Fèhret,

gen. -a; vok. Fèhrete; prisv. pridjev Fèhretov; muško ime (rijetko).
Modif. od Fàhret (V. Fàhret)

*Fehríja,

gen. -ē; vok. Fehríja; prisv. pridjev Fehríjīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Fahríja (V. Fahríja)
Hipok. Féhra

*Fehrizáda,

gen. -ē; vok. Fehrizáda; prisv. pridjev Fehrizádīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Fahrizáda (V. Fahrizáda)

*Féhro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fêhro; prisv. pridjev Féhrīn; (u ist. Herc. Féhrov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Fèhrat (< Fèrhad). (V. *Fèhrat i Fèrhad)

*Fèhvād,

gen. -áda; vok. Fèhvāde; prisv. pridjev Fehvádov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. fäwhäd = odrastao i lijep dječak.

Fêjka,

gen. -ē; vok. Fêjka; prisv. pridjev Fêjkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Fehíma (V. Fehíma)

Féjlem,

gen. -a; vok. Féjleme; prisv. pridjev Féjlemov; muško ime (rijetko).
Iz ar. fäyläm = krupan čovjek; gorostas.

Féjsāl,

gen. -ála; vok. Fêjsāle (u B. kr. i Fèjsālu); prisv. pridjev Fejsálov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Fäyṣal (lično m. ime) = sudac; vladar; gospodar; britka sablja.

Féjto,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fêjto; prisv. pridjev Féjtīn; (u ist. Herc. Féjtov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Fejtùlāh (< Fethùlāh). (V. Fethùlāh).

*Fejtùlāh,

gen. -áha; vok. Fèjtulāhu; prisv. pridjev Fejtuláhov; muško ime (rijetko).
Modif. od Fethùlāh (V. Fethùlāh)
Hipok. Féjto

Féjza,

gen. -ē; vok. Fêjzo; prisv. pridjev Féjzīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Fejzáda i Fejzíja (V. Fejzáda i Fejzíja).

Fejzáda,

gen. -ē; vok. Fejzáda; prisv. pridjev Fejzádīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od ar. fäyḍ = darežljiv; dobročinitelj i perz. zāde = dijete; potomak. Značenje = darežljivo velikodušno dijete (kći).
Hipok. Féjza, Záda

Fejzíja,

gen. -ē; vok. Fejzíja; prisv. pridjev Fejzíjīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. fäyḍiyyä = darežljiva; velikodušna.
Hipok. Féjza

Féjzo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fêjzo; prisv. pridjev Féjzīn (u ist. Herc. Féjzov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Fejzùlāh (V. Fejzùlāh).

Fejzùlāh,

gen. -áha; vok. Fèjzulāhu; prisv. pridjev Fejzuláhov; muško ime (manje frekv.).
< ar. Fäyḍu-llāh (lično m. ime), složeno od ar. fäyḍ = = darežljivost; milost; velikodušnost i ar. Allāh = božije vlastito ime. Značenje = Alahova (božija) milost; Alahova (božija) darežljivost.
Hipok. Féjzo

*Féndo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Fêndo; prisv. pridjev Féndīn; (u ist. Herc. Féndov); muško ime (rijetko).

Hipok. modif. od tur. efendi = gospodin; gospodar; titula za uglednog i obrazovanog čovjeka (< n. grč. afthendis, afendi < st. grč. authentes).

Férda,

gen. -ē; vok. Fêrdo; prisv. pridjev Férdīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Ferdána i Ferdánija (V. Ferdána i Ferdánija)

Ferdána,

gen. -ē; vok. Ferdána; prisv. pridjev Ferdánīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. färdänä = sama; usamljena; jedina.
Hipok. Férda
Modif. *Firdána

Ferdánija,

gen. -ē; vok. Ferdánija, Ferdánijo; prisv. pridjev Ferdánijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Ferdána dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Ferdána)

*Fèrdesa,

gen. -ē; vok. Fèrdesa; prisv. pridjev Fèrdesīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Firdèvsa (V. Firdèvsa)

*Fèrdeza,

gen. -ē; vok. Fèrdeza; prisv. pridjev Fèrdezīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Firdèvsa (V. Firdèvsa)

Férha,

gen. -ē; vok. Fêrho; prisv. pridjev Férhīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Fèrhata i Ferhíja (V. Fèrhata i Ferhíja)

Fèrhad (*Fèrhat),

gen. -a; vok. Fèrhade; prisv. pridjev Fèrhadov; muško ime (frekv.).
< tur. Ferhat < perz. Ferḫād (lično m. ime) = pobjednik; onaj koji donosi pobjedu; bistar; pametan; inteligentan.
Hipok. Férho
Modif. *Fèrhat i *Fèhrat

Ferhadùdīn,

gen. -ína; vok. Ferhadùdīne; prisv. pridjev Ferhadudínov); muško ime (rijetko).
Složeno ime od perz. ferḥād = onaj koji donosi pobjedu; pobjednik i ar. äddīn = vjera. Značenje = onaj koji donosi pobjedu vjeri.

*Fèrhat,

gen. -a; vok. Fèrhate; prisv. pridjev Fèrhatov; muško ime (frekv.).
Modif. od Fèrhad (V. Fèrhad)

Férhata,

gen. -ē; vok. Fèrhata; prisv. pridjev Fèrhatīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Fèrhat (< Fèrhad) dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Fèrhad).
Hipok. Férha

Ferhíja,

gen. -ē; vok. Ferhíja; prisv. pridjev Ferhíjīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Ferhiye (lično ž. ime), od ar. färaḥ = radost; veselje; sreća + ar. adj. sufiks za ženski rod -iyyä.
Hipok. Férha

Férho,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fêrho; prisv. pridjev Férhīn (u ist. Herc. Férhov; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Fèrhad, Fèrhat (V. Fèrhad)

Fèrīd,

gen. -ída; vok. Fêrīde (u B. kr. i Fêrīdu); prisv. pridjev Ferídov; Fèrid, gen. -a; vok. Fèride; prisv. pridjev Fèridov; muško ime (frekv.).
< tur. Ferīd (lično m. ime), od ar. färīd = jedini; besprimjerni; izvanredan; kome nema ravna.

Ferìda,

gen. -ē; vok. Ferìda; prisv. pridjev Ferìdīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Feride (lično ž. ime), od ar. färīdä = jedina; besprimjerna; izvanredna; kojoj nema ravne.

Ferìha,

gen. -ē; vok. Ferìha; prisv. pridjev Ferìhīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. färiḥä = vesela; zadovoljna; sretna.

Fèrīk,

gen. -íka; vok. Fèrīk, Fêrīku; prisv. pridjev Feríkoy; muško ime (rijetko).
Iz ar. färīq = general; komandant divizije.

*Ferìsa,

gen. -ē; vok. Ferìsa; prisv. pridjev Ferìsīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Farìsa (V. Farìsa)

*Fèrīz,

gen. -íza; vok. Fêrīze (u B. kr. i Fêrīzu); prisv. pridjev Ferízov; Fèriz, gen. -a; vok. Fèrize; prisv. pridjev Fèrizov); muško ime (manje frekv.).
Modif. od Fìrūz (V. Fìrūz)

Ferìza,

gen. -ē; vok. Ferìza; prisv. pridjev Ferìzīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Fèrīz dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Fèrīz).

Férma,

gen. -ē; vok. Fêrmo; prisv. pridjev Férmīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Fermána (V. Fermána)

Fermána,

gen. -ē; vok. Fermána; prisv. pridjev Fermánīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. fermān = carevo naređenje, dopuštanje; careva naredba, volja + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Férma

Fèrūh,

gen. -úha; vok. Fèrūh; prisv. pridjev Ferúhov; muško ime (rijetko).
Iz ar. färūḥ = radostan; veseo; sretan; zadovoljan.

Féta,

gen. -ē; vok. Fêto; prisv. pridjev Fétīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Fethíja (V. Fethíja)

Fètāh,

gen. -áha; vok. Fêtāhu; prisv. pridjev Fetáhov; muško ime (frekv.).

Skr. od Abdulfètāh. Ar. fättāḥ = osvajač gradova i zemalja; sudac. (V. Abdulfètāh)
Hipok. Fétho, Féto

Fetáhija,

gen. -ē; vok. Fetáhija, Fetáhijo; prisv. pridjev Fetáhijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Fètāh dodavanjem našeg nast. -ija (V. Fètāh i Abdulfètāh).

Fetáneta,

gen. -ē; vok. Fetáneta; prisv. pridjev Fetánetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. fättānä(t) = privlačna; držesna; zamamljiva; čarobna + naš nast. -a za ženski rod (uz ar. -t za oznaku pridjeva u ženskom rodu).

Fèthija,

gen. -ē; vok. Fèthija; prisv. pridjev Fèthijīn; muško ime (manje frekv.).
< tur. Fethī (lično m. ime), od ar. fätḥ = pobjeda; osvajanje; zauzeće + ar. adj. sufiks za muški rod -iyy + naš nastavak -a.
Hipok. Féćo, Fétho, Féto

Fethíja,

gen. -ē; vok. Fethíja; prisv. pridjev Fethíjīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Fethiye (lično ž. ime), od ar. fätḥ = pobjeda; osvajanje; zauzeće + ar. adj. sufiks za ženski rod -iyyä.
Hipok. Féta

Fétho,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fêtho; prisv. pridjev Féthīn (u ist. Herc. Féthov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Fètāh, Fèthija, Fethùlāh (V. Fètāh, Fèthija i Fethùlāh).

Fethùlāh,

gen. -áha; vok. Fèthulāhu; prisv. pridjev Fethuláhov; muško ime (rijetko).
< ar. Fätḥu-llāh (lično m. ime), složeno od ar. fätḥ = = pobjeda i ar. Allāh = vl. božije ime. Značenje = Alahova (božija) pobjeda.
Modif. *Fejtùlāh
Hipok. Fétho, Féto

Fètih,

gen. -a; vok. Fètih (Fètihu); prisv. pridjev Fètihov; muško ime (rijetko).
Iz ar. fätiḥ = bistar; pametan; razuman; razborit.

Fètija,

gen. -ē; vok. Fètija; prisv. pridjev Fètijīn; muško ime (manje frekv.).
Ovo ime može imati porijeklo iz 2 ar. korijena:
1) Iz ar. fätiyy = pun mladosti, pun hrabrosti; plemenit; + naš nast. -a.
2) Modif. od m. imena Fèthija (V. Fèthija)

Fetíja,

gen. -ē; vok. Fetíja; prisv. pridjev Fetíjīn; žensko ime (rijetko).
Ovo ime može imati porijeklo iz 2 ar. korijena:
1) Iz ar. fätiyyä = puna mladosti; mlada djevojka; hrabra; plemenita.
2) Modif. od ž. imena Fethíja (V. Fethíja)

Féto,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fêto; prisv. pridjev Fétīn; (u ist. Herc. Fétov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Fètāh, Fèthija, Fethùlāh (V. Fètāh, Fèthija, Fethùlāh).

Fëuz,

gen. -a; vok. Fëuze; prisv. pridjev Fëuzov; muško ime (rijetko).
Iz ar. fäwz = uspjeh; sreća; spas; pobjeda.

Févka,

gen. -ē; vok. Fêvko; prisv. pridjev Févkīn; žensko ime (rijetko).
Hipko. od Fevkíja (V. Fevkíja)

Fevkíja,

gen. -ē; vok. Fevkíja; prisv. pridjev Fevkíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. fäwqiyyä = gornja; viša; koja ima prednost.
Hipok. Févka

Févza,

gen. -ē; vok. Fêvzo; prisv. pridjev Févzīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Fèvzeta (V. Fèvzeta)

Fèvzeta,

gen. -ē; vok. Fèvzeta; prisv pridjev Fèvzetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. fäwzät = uspjeh; sreća; spas; pobjeda + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Févza

Fèvzija,

gen. -ē; vok. Fèvzija; prisv. pridjev Fèvzijīn; muško ime (manje frekv.).
< tur. Fevzī (lično m. ime), od ar. fäwzī(yy) = sretan; spašen; pun uspjeha + naš nast. -(j)a.
Hipok. Févzo

Fevzíja,

gen. -ē; vok. Fevzíja; prisv. pridjev Fevzíjīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Fevziye (lično ž. ime), od ar. fäwziyyä = sretna; spašena; puna uspjeha.

Févzo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fêvzo; prisv. pridjev Févzīn; (u ist. Herc. Févzov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Fèvzija i Fevzùdīn (V. Fèvzija i Fevzùdīn)

Fevzùdīn,

gen. -ína; vok. Fêvzudīne; prisv. pridjev Fevzudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. fäwz = sreća; spas; pobjeda; uspjeh i ar. äddīn = vjera. Značenje = spas, sreća vjere.
Hipok. Févzo

Féza,

gen. -ē; vok. Fêzo; prisv. pridjev Fézīn; Fèza; gen. -ē; vok. Fèza; prisv. pridjev Fèzīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hafèza (V. Hafèza)

Fífa,

gen. -ē; vok. Fîf;o; prisv. pridjev Fífīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Afífa (V Afífa)

Fíja,

gen. -ē; vok. Fîjo; prisv. pridjev Fíjīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Nefíja, Refíja, Safíja (V. Nefíja, Refíja i Safíja).

Fîka,

gen. -ē; vok. Fîka; prisv. pridjev Fîkīn; Fíka, gen. -ē; vok. Fîko; prisv. pridjev Fíkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Refíka, Safíja, Šefíka, Teufíka, Zulfìka (V. navedena imena)

Fíko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fîko; prisv. pridjev Fíkīn; (u ist. Herc. Fíkov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Rèfīk, Šèfīk, Tèufīk, Vèfīk (V. Rèfīk, Šèfīk, Tèufīk i Vèfīk).

Fîkra,

gen. -ē; vok. Fîkra; prisv. pridjev Fîkrīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Fìkret i Fìkrija (V. Fìkret i Fìkrija).

Fíkra,

gen. -ē; vok. Fîkro; prisv. pridjev Fíkrīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Fìkreta (V. Fìkreta)

Fìkret,

gen. -a; vok. Fìkrete; prisv. pridjev Fìkretov; muško ime (frekv.).
< tur. Fikret (lično m. ime), od ar. fikrät = misao; ideja; razmišljanje.
Hipok. Fîkra, Fíkro

Fìkreta,

gen. -ē; vok. Fìkreta; prisv. pridjev Fìkretīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Fìkret dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Fìkret)
Hipok. Fíkra

Fìkrija,

gen. -ē; vok. Fìkrija; prisv. pridjev Fìkrijīn; muško ime (manje frekv.).
< tur. Fikrī (lično m. ime), od ar. fikrī(yy) = misaonī; idejnī; mudrī; pametnī + naš nast. -(j)a.
Hipok. Fîkra i Fíkro

Fíkro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fîkro; prisv pridjev Fíkrīn (u ist. Herc. Fíkrov; muško ime (frekv.).
Hipok. od Fìkret i Fìkrija (V. Fìkret i Fìkrija).

Fîlda,

gen. -ē; vok. Fîlda; prisv. pridjev Fîldīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Fìlduza (< Fìrdusa). (V. Fìrdusa)

*Fîlduza,

gen. -ē; vok. Fìlduza; prisv. pridjev Fìlduzīn; Fildúza, gen. -ē; vok. Fildúza; prisv. pridjev Fildúzīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Fìrdusa (V. Fìrdusa i Firdèvsa)
Hipok. Fîlda

*Firdána,

gen. -ē; vok. Firdána; prisv. pridjev Firdánīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Ferdána (V. Ferdána)

*Firdèsa,

gen. -ē; vok. Firdèsa; prisv. pridjev Firdèsīn; Fìrdesa, gen. -ē; vok. Fìrdesa; prisv. pridjev Fìrdesīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Firdèvsa. (V. Firdèvsa)

Firdèvsa,

gen. -ē; vok. Firdèvsa; prisv. pridjev Firdèvsīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz perz. firdews (< st. perz. pairi-daêza) = raj; dženet; perivoj; bujna bašča + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Fèrdesa, *Fèrdeza, *Firdèsa

Fìrdus (*Fìrduz),

gen. -a; vok. Fìrduse; prisv. pridjev Fìrdusov; muško ime (frekv.).
Iz perz. firdūs, firdews (< st. perz. pairi-daêza) = = raj; dženet; perivoj; bujna bašča.
Modif. *Fìrduz.
Firdus nije samo ime već postoji i kao prezime.
Firdūsī je pjesničko ime najvećeg pjesnika (epika) srednjovjekovne Perzije, koji se zvao Ăbū-l-Qāsim Mänṣūr (Hasän)-Firdūsī, (935 — 1020). Njegovo najpoznatije djelo je carska poema Šahnama (sa 60.000 stihova) u kojoj je opjevana legendarna i stvarna historija Perzije od prvih početaka do dinastije Sasanida, zatim invazija Arapa i kraj nacionalne perzijske monarhije.

Fìrdusa,

gen. -ē; vok. Fìrdusa; prisv. pridjev Fìrdusīn; Firdúsa, gen. -ē; vok. Firdúsa; prisv. pridjev Firdúsīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz perz. firdūs, firdews (< st. perz. pairi-daêza) = = raj; dženet; perivoj; bujna bašča + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Fìlduza, *Fìrduza

*Fìrduz,

gen. -a; vok. Fìrduze; prisv. pridjev Fìrduzov; muško ime (rijetko).
Modif. od Fìrdus (V. Fìrdus)

*Fìrduza,

gen. -ē; vok. Fìrduza; prisv. pridjev Fìrduzīn; Firdúza, gen. -ē; vok. Firdúza; prisv. pridjev Firdúzīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Fìrdusa (V. Fìrdusa)

Fìrūz,

gen. -úza; vok. Fìrūze; prisv. pridjev Firúzov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Firūz (lično m. ime), od perz. fīrūz, pīrūz = napunjen sjajem; svijetao; dragi kamen tirkiz; pobjednik; sretnik.
Modif. *Fèrīz

Firúza,

gen. -ē; vok. Firúza; prisv. pridjev Firúzīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Fìrūz dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Fìrūz).

Físa,

gen. -ē; vok. Fîso; prisv. pridjev Físīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Nefísa (V. Nefísa)

Fîska,

gen. -ē; vok. Fîska; prisv. pridjev Fîskīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Nefísa (V. Nefísa).

Fíza,

gen. -ē; vok. Fîzo; prisv. pridjev Fízīn; Fìza, gen. -ē; vok. Fìza; prisv. pridjev Fìzīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Hafìza, Nafìza, *Nefíza (V. Hafìza, Nafìza, *Nefíza).

Fùād,

gen. -áda; vok. Fůāde (u B. kr. i Fůādu); prisv. pridjev Fuádov; u TZ Fùat, gen. -a; vok. Fùate; prisv. pridjev Fùatov; muško ime (frekv.).
< tur. Fuād (lično m. ime), od ar. fu'ād = srce.
Hipok. Fůda, Fúdo, Fúćo, Fúko

Fuáda,

gen. -ē; vok. Fuáda; prisv. pridjev Fuádīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. fu'ād = srce + naš nast. -a za ženski rod.

Fuadína,

gen. -ē; vok. Fuadína; prisv. pridjev Fuadínīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Fùād dodavanjem anlog. nast. -ína. (V. Fùād).

Fúćo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fûćo; prisv. pridjev Fúćīn; (u ist. Herc. Fúćov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Fùād (V. Fùād).

Fůda,

gen. -ē; vok. Fůda; prisv. pridjev Fůdīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Fùād (V. Fúād)

Fúdo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fûdo; prisv. pridjev Fúdīn; (u ist. Herc. Fúdov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Fùād (V. Fùād).

Fúko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fûko; prisv. pridjev Fúkīn; (u ist. Herc. Fúkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Fùād (V. Fùād).

Fůza,

gen. -ē; vok. Fůza; prisv. pridjev Fůzīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Màhfūz (V. Màhfūz)

Fúza,

gen. -ē; vok. Fûzo; prisv. pridjev Fúzīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Mahfúza (V. Mahfúza)

Fúzo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Fûzo; prisv. pridjev Fúzīn; (u ist. Herc. Fúzov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Màhfūz (V. Màhfūz).

G

Gáfa,

gen. -ē; vok. Gâfo; prisv. pridjev Gáfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Gafúra (V. Gafúra)

Gàfūr,

gen. -úra; vok. Gäfūre; prisv. pridjev Gafúrov; muško ime (rijetko).
1) Iz ar. ġafūr = onaj koji mnogo prašta.
2) Skr. od Abdulgàfūr (V. Abdulgàfūr)

Gafúra,

gen. -ē; vok. Gafúra; prisv. pridjev Gafúrīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Gàfūr (< Abdulgàfūr) dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Gàfūr i Abdulgàfūr)
Hipok. Gáfa

Gálib,

gen. -a; vok. Gálibe; prisv. pridjev Gálibov; muško ime (frekv.).
< tur. Gālib < ar. Ġālib (lično m. ime) = pobjednik; koji pobjeđuje; nadmoćan; dominantan.
Hipok. Gálo

Galìba,

gen. -ē; vok. Galìba; prisv. pridjev Galìbīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Galibe (lično ž. ime), od ar. ġālibä = pobjednica; koja pobjeđuje; nadmoćna; dominantna.

Gálo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Gâlo; prisv. pridjev Gálīn; (u ist. Herc. Gálov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Gálib (V. Gálib)

Gàmāl,

gen. -ála; vok. Gāmāle; prisv. pridjev Gamálov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Ġämāl (lično m. ime) = ljepota; otmjenost; elegancija. Gamal je evropska transkripcija imena Ġämāl (Džemal), koje se tako (kao Gamal) izgovara u Egiptu. I u našoj se štampi, na radiju i televiziji tako piše i izgovara ime bivšeg predsjednika Ujedinjene Arapske Republike Džemala Abdunasira (Gamala Nasera). To je utjecalo da se u Bosni i Hercegovini pojavilo ime Gamal umjesto Džemal.

Gána,

gen. -ē; vok. Gâno; prisv. pridjev Gánīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Ganìja (V. Ganìja)

Gánib,

gen. -a; vok. Gánibe; prisv. pridjev Gánibov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ġānib = obogaćen obilnim plijenom

Ganìba,

gen. -ē; vok. Ganìba; prisv. pridjev Ganìbīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ġānibä = obogaćena obilnim plijenom

Gànica,

gen. -ē; vok. Gànice; prisv. pridjev Gàničīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Gáno (< Gánija < Abdulgànija) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ica za ženski rod. (V. Gánija)

Gánija,

gen. -ē; vok. Gánija, Gánijo; prisv. pridjev Gánijīn; Gànija, gen. -ē; vok. Gànija; prisv. pridjev Gànijīn; muško ime (manje frekv.).
1) Iz ar. ġaniyy = bogat, imućan + naš nast. -
2) Skr. od Abdulgànija. (V. Abdulgànija)
Hipok. Gáno

Ganìja,

gen. -ē; vok. Ganìja; prisv. pridjev Ganìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ġaniyyä = bogata; imućna
Hipok. Gána

Ganìma,

gen. -ē; vok. Ganìma; prisv. pridjev Ganìmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ġānimä = ona koja postiže uspjeh, koja ima dobitak i korist.

Gáno,

gen. -ē; vok. Gâno; (u B. kr. Gáne; gen. -ē; vok. Gâne); prisv. pridjev Gánīn; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Gánija (V. Gánija)

Gázija,

gen. -ē; vok. Gázija; prisv. pridjev Gázijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. ġāzi(n), odnosno odr. oblika äl-ġāzī = ratnik; junak; pobjednik; heroj + naš nast. -ja.
Ime potječe od titule koju je u srednjem vijeku dobijao vojskovođa ili vladar za zaslužne pobjede. Jedan od prvih koji je dobio takvu titulu bio je Mahmud iz grada Gazne (u Afganistanu), najistaknutiji član dinastije Gaznevija. On je početkom 11. st. osvojio prostrane oblasti Indije i svome carstvu prisajedino Pendžab i grad Lahoru.
Zbog svojih vojnih zasluga protiv Austrije i Ugarske titulu gazi dobio je i bosanski sandžak-beg Husrev-beg, poznat i danas po imenu i nazivu Gazi Husrev-beg. On je od 1530. do 1541. g. podigao u Sarajevu znatan broj monumentalnih građevina i od kasabe razvio Sarajevo u grad s bogatom trgovinom i raznovrsnim zanatstvom. Po porijeklu i krvi vezan je za naše krajeve, jer mu je otac Ferhad-beg bio brat trebinjskog kneza Radivoja.

H

Hábá,

gen. -ē; vok. Hâbo; prisv. pridjev Hábīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Habíba (V. Habíba)

Hábīb,

gen. -íba; vok. Häbībe (u B. kr. i Hābību); prisv. pridjev Habíbov; muško ime (frekv.).
Iz ar. Ḥabīb (lično m. ime) = drag; voljen; mio; ljubimac; miljenik.

Habíba,

gen. -ē; vok. Habíba; prisv. pridjev Habíbīn; (u B. kr. Habíbe, gen. -ē; vok. Habíbe; prisv. pridjev Habíbīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. Ḥabībä (lično ž. ime) = draga; voljena; mila; miljenica.
Hipok. Bíba, Hába, Hìba

Habíbija,

gen. -ē; vok. Habíbija; prisv. pridjev Habíbijīn; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. ḥabībī = dragī; voljenī; milī + naš nast. -ja.

*Hábid,

gen. -a; vok. Hábide; prisv. pridjev Hábidov; muško ime (rijetko).
Modif. od Ábid (V. Ábid)

Hábir,

gen. -a; vok. Hábire; prisv. pridjev Hábirov; muško ime (rijetko).

Dejčmanske biblioteke

Iz ar. ḥābir = dobro upućen; temeljito upoznat; siguran poznavalac.

Habìra,

gen. -ē; vok. Habìra; prisv. pridjev Habìrīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥābirä = dobro upućena; temeljito upoznata; siguran poznavalac.

Háčka,

gen. -ē; vok. Hâčko; prisv. pridjev Háčkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hadžìja (V. Hadžìja)

Háčko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâčko; prisv. pridjev Háčkīn (u ist. Herc. Háčkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Hàdžija (V. Hàdžija)

Hádir,

gen. -a; vok. Hádire; prisv. pridjev Hádirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥādir = zdrav; krupan; jedar; čvrst; pun snage.

Hádža,

gen. -ē; vok. Hâdžo; prisv. pridjev Hádžīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hadžèra, Hadžìba, Hadžìja, Hadžìra. (V. Hadžèra, Hadžìba, Hadžìja, Hadžìra)

Hädžaga,

gen. -ē; vok. Hädžaga; prisv. pridjev Hädžagīn; muško ime (manje frekv.).
Složeno ime od ar. hàdž(ija) i tur. àga. (V. Hàdžija i Àgan)

Hàdžan, i

gen. -a; vok. Hàdžane; prisv. pridjev Hàdžanov; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Hádžo (< Hàdžija) dodavanjem na osnovu našeg nast. -an. (V. Hàdžija)

Hadžègrija,

gen. -ē; vok. Hadžègrija; prisv. pridjev Hadžègrijīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od tur. hacī = hadžija (< ḥağğ) + Egri =

= stanovnik grada Egre u Madžarskoj (Egervár). Dosl. značenje = hadžija iz grada Egre.
Postoji i porodično prezime Hadžiegrić. Preci te porodice porijeklom su iz grada Egre, a doselili su se u Bosnu za vrijeme austro-turskih ratova 1683 — 1699.

*Hàdžem,

gen. -a; vok. Hàdžeme; prisv. pridjev Hàdžemov; muško ime (rijetko).
Modif. od Hádžim (V. Hádžim)

Hadžèra,

gen. -ē; vok. Hadžèra; prisv. pridjev Hadžèrīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Hacere < ar. Hāğär (lično ž. ime) < st. hebr. Agar = ime žene Ibrahimove (Abrahamove) a majke Ismailove (Ismaelove) + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Hadžìra
Hipok. Hádža

Hádžib,

gen. -a; vok. Hádžibe; prisv. pridjev Hádžibov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. ḥāğib = vratar; portir; komornik; čuvar; ordonans. U arapskom hilafetu hadžib je bio dvorski komornik, a u Španiji (u Kordobi) predstavnik halife. Poslije raspadanja hilafeta to je titula malih nezavisnih kraljeva. Hadžib može značiti i »ministar financija«.

Hadžìba,

gen. -ē; vok. Hadžìba; prisv. pridjev Hadžìbīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Hádžib dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Hádžib)
Hipok. Hádža

Hàdžija,

gen. -ē; vok. Hàdžija; prisv. pridjev Hàdžijīn; muško ime (frekv.).
Iz tur. haci = hodočasnik svetih mjesta (< ar. ḥāğğ) + naš nast. -ja.
Kod muslimana je hadžija onaj ko je posjetio (hodočastio) sveti hram Kabu u Meki, a kod hrišćana ko je išao na poklonjenje Hristovu grobu u Jerusalimu. Od zajedničke imenice hadžija nastalo je i muslimansko lično ime Hadžija, koje se daje djetetu sa željom da bude hadžija, ili ako se rodilo na

dan kad se obavlja hadž (Hadži-bajram), odnosno kad hadžije odlaze ili dolaze.
Hipok. Hádžo, Háčko

Hadžìja,

gen. -ē; vok. Hadžìja; prisv. pridjev Hadžìjīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ḥaǧiyyä = dostojna; vrijedna; dolična
Hipok. Háčka, Hádža

Hádžim,

gen. -a; vok. Hádžime; prisv. pridjev Hádžimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥāǧim = onaj koji pušta krv kupicom, rogom.
Modif. *Hàdžem

Hádžir,

gen. -a; vok. Hádžire; prisv. pridjev Hádžirov; (U Gacku Hàdžīr; gen. -íra; vok. Hädžīre; prisv. pridjev Hadžírov); muško ime (rijetko).
Iz ar. hāǧir = lijep; krasan; izvrstan; odličan.

***Hadžìra,**

gen. -ē; vok. Hadžìra; prisv. pridjev Hadžìrīn; (u B. kr. Hadžíre, gen. -ē; vok. Hadžíre; prisv. pridjev Hadžírīn; u Gacku Hadžíra, gen. -ē; vok. Hadžíra; prisv. pridjev Hadžírīn); žensko ime (frekv.).
Modif. od Hadžèra (V. Hadžèra)

Hádžo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâdžo; prisv. pridjev Hádžīn; (u ist. Herc. Hádžov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Hàdžija (V. Hàdžija)

Háfa,

gen. -ē; vok. Hâfo; prisv. pridjev Háfīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Háfeta, Hafífa, Hafíja (V. Háfeta, Hafífa, Hafíja).

Háfeta,

gen. -ē; vok. Háfeta; prisv. pridjev Háfetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥāffä(t) = lagana; brza; hitra + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Háfa

***Hafèza,**

gen. -ē; vok. Hafèza; prisv. pridjev Hafèzīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Hafìza (V. Hafìza)
Hipok. Fèza

Hafífa,

gen. -ē; vok. Hafífa; prisv. pridjev Hafífīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥafīfä = lagana; brza; hitra; okretna
Hipok. Háfa, Häfka.

Hafíja,

gen. -ē; vok. Hafíja; prisv. pridjev Hafíjīn; Hafìja, gen. -ē; vok. Hafìja; prisv. pridjev Hafìjīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Häfiye (lično ž. ime), od ar. ḥāfiyyä = skrivena; tajnovita; misteriozna.
Hipok. Háfa, Häfka, Hàfuša

Háfiz,

gen. -a; vok. Háfize; prisv. pridjev Háfizov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥāfiẓ = čuvar; zaštitnik; onaj koji zna sav Kur'an napamet.
Hafiz je poetski nadimak velikog perzijskog pjesnika Šemsudin Muhameda (1327 — 1389). U rodnom mjestu Širazu učio je književnost, teologiju i arapski jezik. Njegovo najpoznatije pjesničko djelo Divan sadrži 500 gazela (kratkih lirskih pjesama) savršena stila i velike umjetničke vrijednosti. U doba evropskog romantizma svojom lirikom utjecao je na mnoge poznate pjesnike, osobito u Njemačkoj.

Hafìza,

gen. -ē; vok. Hafìza; prisv. pridjev Hafìzīn; Häfiza, gen. -ē; vok. Häfiza; prisv. pridjev Häfizīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Häfiza (lično ž. ime), od ar. ḥāfiẓä = čuvarica; zaštitnica; ona koja zna sav Kur'an napamet.
Modif. *Hafèza
Hipok. Fíza

Hafizáda,

gen. -ē; vok. Hafizáda; prisv. pridjev Hafizádīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od ar. ḥāfiẓ (V. Háfiz) i perz. zāde = dijete; potomak. Značenje = hafizova kći; hafizovo dijete.
Hipok. Fíza, Záda

Hãfka,

gen. -ē; vok. Hãfka; prisv. pridjev Hãfkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hafíja i Hafífa (V. Hafíja i Hafífa).

Hàfuša,

gen. -ē; vok. Hàfuša, Hàfušo; prisv. pridjev Hàfušīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hafíja (V. Hafíja)

Hãfza,

gen. -ē; vok. Hãfza; prisv. pridjev Hãfzīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. Ḥafṣä (lično ime) = žensko lavče; mali ženski lav.

Hàjdar,

gen. -a; vok. Hàjdare; prisv. pridjev Hàjdarov; muško ime (frekv.).
< tur. Hayder < ar. Ḥaydär (lično m. ime) = lav.
Hajdar je nadimak četvrtog halife Alije zbog njegove izuzetne hrabrosti u borbama protiv neprijatelja islama. Međutim, A. Gafurov pretpostavlja da je Hajdar njegovo pravo lično ime, koje je kasnije zamijenjeno imenom Alija. Takvu pretpostavku temelji na činjenici što su u Arabljana vrlo česta imena sa značenjem »lav« i bez junačkih podviga u borbama, a zatim spominje jednu pjesmu iz predislamskog perioda u kojoj ima stih gdje Alija govori o svome imenu ovako: »Ja, koga je mati nazvala Hajdar...« Bez jačih i sigurnijih dokaza to su zasada samo pretpostavke.

*Hàjdin,

gen. -a; vok. Hàjdine; prisv. pridjev Hàjdinov; muško ime (rijetko).
Modif. od Àjdin (V. Àjdin)

Hájra,

gen. -ē; vok. Hâjro; prisv. pridjev Hájrīn; (u C. kr. Hájro, gen. -ē; vok. Hâjro; prisv. pridjev Hájrīn); žensko ime (frekv.).
Hipok. od Hajríja (Hàjrija), Hajrudína (V. Hajríja, Hajrudína)

Hãjraga,

gen. -ē; vok. Hãjraga; prisv. pridjev Hãjragīn; muško ime (manje frekv.).

Složeno ime od hipok. Hájro (< Hàjran, Hàjret, Hajrùdīn) i aga. (V. Hàjran, Hàjret, Hajrùdīn i Àgan).

Hàjran,

gen. -a; vok. Hàjrane; prisv. pridjev Hàjranov; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Hájro (< Hàjret, Hàjrija, Hajrùdīn, Hajrùlāh) dodavanjem na osnovu našeg nast. -an. (V. Hàjret, Hàjrija, Hajrùdīn, Hajrùlāh).

Hàjret,

gen. -a; vok. Hàjrete; prisv. pridjev Hàjretov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḫayrät = dobro djelo; dobročinstvo.
Hipok. izv. Hàjran

Hàjreta,

gen. -ē; vok. Hàjreta; prisv. pridjev Hàjretīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Hàjret dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Hàjret)

Hãjrić,

gen. -a; vok. Hãjriću; prisv. pridjev Hãjrićev; muško ime (rijetko).
Hipok. od Hajrùdīn (V. Hajrùdīn)

Hàjrija,

gen. -ē; vok. Hàjrija; prisv. pridjev Hàjrijīn; muško ime (manje frekv.).
< tur. Hayrī (lično m. ime), od ar. ḫayri(yy) = dobrī; sretnī + naš nast. -(j)a.
Hipok. Hàjran, Hájro

Hajríja,

gen. -ē; vok. Hajríja; prisv. pridjev Hajrijīn; Hàjrija; gen. -ē; vok. Hàjrija; Hàjrijo; prisv. pridjev Hàjrijīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Hayriye (lično ž. ime), od ar. ḫayriyyä = dobra; sretna.
Hipok. Hájra, Hàjruša

Hájro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâjro; prisv pridjev Hájrīn; (u ist. Herc. Hájrov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Hàjrija, Hajrùdīn, Hajrùlāh (V. Hàjrija, Hajrùdīn, Hajrùlāh)

Hajrùdīn,

gen. -ína; vok. Hājrudīne; prisv. pridjev Hajrudínov; muško ime (frekv.).
< tur. Hayruddin < ar. Ḫayruddīn (lično m. ime), složeno od ar. ḫayr = dobro; sreća i ar. ädd īn = vjera. Značenje = dobro, sreća vjere.
Hipok. Hájro, Hàjran, Hājrić

Hajrudína,

gen. -ē; vok. Hajrudína; prisv. pridjev Hajrudínīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Hajrùdīn dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Hajrùdīn)
Hipok. Hájra

Hajrùlāh,

gen. -áha; vok. Hājrulāhu; prisv. pridjev Hajrulához; muško ime (manje frekv.).
< tur. Hayrullāh < ar. Ḫayrullāh (lično m. ime), složeno od ar. ḫayr = dobro; sreća i ar. Allāh = božije vlastito ime. Značenje = Alahovo (božije) dobro.
Hipok. Hàjran, Hájro

Hajrunìsa,

gen. -ē; vok. Hajrunìsa; prisv. pridjev Hajrunìsīn; žensko ime (manje frekv.).
Složeno ime od ar. ḫayr = dobro; sreća; korist i ar. nisā' = žene. Značenje = najbolja žena.

Hàjruša,

gen. -ē; vok. Hàjruša, Hàjrušo; prisv. pridjev Hàjrušīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hajrija (V. Hajrija)

Hajsumána,

gen. -ē; vok. Hajsumána; prisv. pridjev Hajsumánīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḫaysumān = krupan; debeo; smeđ; crnomanjast + + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Hasumána, *Hasmána

Häka,

gen. -ē; vok. Häka; prisv. pridjev Häkīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Hàkija (V. Hàkija)

Háka,

gen. -ē; vok. Hâko; prisv. pridjev Hákīn; Häka; gen. -ē; vok. Häka; prisv. pridjev Häkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hakija (V. Hakija)

Hàkija,

gen. -ē; vok. Hàkija; prisv. pridjev Hàkijīn; muško ime (frekv.).
< tur. Hakkī (lično m. ime), od ar. ḫaqqi(yy) = pravī; istinitī + naš nast. - (j) a.
Hipok. Häka, Háko, Häkūš

Hakija,

gen. -ē; vok. Hakija; prisv. pridjev Hakijīn; Hàkija, gen. -ē; vok. Hàkija; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ḫaqqiyyä = prava; istinita
Hipok. Háka, Häka, Kija

Hàkīk,

gen. -íka; vok. Häkīku; prisv. pridjev Hakíkov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḫaqīq = dostojan; vrijedan.

Hákim,

gen. -a; vok. Hákime; prisv. pridjev Hákimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḫākim = sudac; onaj koji presuđuje, koji odlučuje.

Háko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâko; prisv. pridjev Hákīn; (u ist. Herc. Hákov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Hàkija, Hakùdīn (V. Hàkija i Hakùdīn)

Hakùdīn,

gen. -ína; vok. Häkudīne; prisv. pridjev Hakudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. ḫaqq = istinitost; pravo i ar. äddīn = vjera. Značenje = istinitost vjere.
Hipok. Háko

Häkūš,

gen. -a; vok. Häkūše, Häkūšu; prisv. pridjev Häkūšev; muško ime (rijetko).
Hipok. od Hàkija (V. Hàkija)

Hàldūn,

gen. -úna; vok. Hāldūne; prisv. pridjev Haldúnov; muško ime (frekv.).
Iz ar. Ḫaldūn (lično ime). Značnje = trajan; vječan; krepak; snažan.
'Abdurraḥmān ibn Ḫaldūn (1332 — 1406) bio je jedan od najvećih historičara i filozofa srednjeg vijeka. Najpoznatije mu je djelo Muqaddimä gdje izlaže teoriju historijskog razvitka naroda, a njegova »Opća historija« (Kitāb äl 'Ibar) učinila ga je pretečom moderne društvene geografije i sociologije. »Nijedan arapski pisac, pa ni evropski, nije odjedanput tako svcobuhvatno i filozofski posmatrao istoriju. Svi su kritičari jednodušni u mišljenju da je ibn Haldun jedan od najvećih historijskih filozofa svih vremena.« (F. Hiti).

Hálid,

gen. -a; vok. Hálide; prisv. pridjev Hálidov; muško ime (frekv.).
< tur. Hālid < ar. Ḫālid (lično m. ime) = vječan; trajan; neprolazan; krepak; snažan.
Hipok. Lído

Halìda,

gen. -ē; vok. Halìda; prisv. pridjev Halìdīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Hālide (lično ž. ime), od ar. ḫālidä = vječna; trajna; neprolazna; krepka; snažna.
Hipok. Lída

Hàlīl,

gen. -íla; vok. Hālīle; prisv. pridjev Halílov; muško ime (frekv.).
< tur. Halīl < ar. Ḫalīl (lično m. ime) = vjeran prijatelj; srce; sablja.
Hipok. Hálko, Líko, Lálo, Lílo

Halíla,

gen. -ē; vok. Halíla; prisv. pridjev Halílīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Hàlīl dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Hàlīl)
Hipok. Líla

Hálim,

gen. -a; vok. Hálime; prisv. pridjev Hálimov; Hàlīm, gen. -íma; vok. Hālīme; prisv. pridjev Halímov; muško ime (frekv.).

< tur. Halīm < ar. Ḫalīm (lično m. ime) = blag; dobroćudan; razborit; pažljiv; milostiv.

Halíma,

gen. -ē; vok. Halíma; prisv. pridjev Halímīn; (u B. kr. Halíme, gen.. -ē; vok. Halíme; prisv. pridjev Halímīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Halīme < ar. Ḫalīmä (lično ime) = blaga; dobroćudna; razborita; pažljiva; milostiva.

Hális,

gen. -a; vok. Hálise; prisv. pridjev Hálisov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḫāliṣ = čist; iskren; istinit; otvoren.

Halìsa,

gen. -ē; vok. Halìsa; prisv. pridjev Halìsīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḫāliṣä = čista; iskrena; istinita; otvorena.

Hálko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâlko; prisv. pridjev Hálkīn; (u ist. Herc. Hálkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Hàlīl (V. Hàlīl)

Hāma,

gen. -ē; vok. Häma; prisv. pridjev Hämīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Muhàmed (V. Muhàmed)

Hàmdija,

gen. -ē; vok. Hàmdija; prisv. pridjev Hàmdijīn; muško ime (frekv.).
< tur. Hamdī (lično m. ime), od ar. ḥamdi(yy) = hvaljenī; pohvaljenī + naš nast. -(j)a.
Hipok. Hámdo

Hámdo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâmdo; prisv. pridjev Hámdīn); (u ist. Herc. Hámdov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Hàmdija (V. Hàmdija)

Hàmed,

gen. -a; vok. Hàmede; prisv. pridjev Hàmedov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. ḥamäd = hvaljen; pohvaljen

Hämica,

gen. -ē; vok. Hämice; Hämica; prisv. pridjev Hämičīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Muhàmed (V. Muhàmed)

Hämić,

gen. -a; vok. Hämiću; prisv. pridjev Hämićev; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Hámo (< Muhàmed) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ić. (V. Muhàmed).

Hamid,

gen. -a; vok. Hámide; prisv. pridjev Hámidov; muško ime (frekv.).
< tur. Hāmid < ar. Ḥāmid (lično m. ime) = onaj koji slavi i hvali boga; zahvalan bogu.

Hamìda,

gen. -ē; vok. Hamìda; prisv. pridjev Hamìdīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Hāmide (lično ž. ime), od ar. ḥāmidä = ona koja slavi i hvali boga; zahvalna bogu.
Hipok. Mîda

Hamìdija,

gen. -ē; vok. Hamìdija; prisv. pridjev Hamìdijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Hamida dodavanjem na osnovu nast. -ija. (V. Hamìda)

Hamìjeta,

gen. -ē; vok. Hamìjeta; prisv. pridjev Hamìjetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥamiyyät = zagrijanost; oduševljenje; poštenje; čast; dostojanstvo + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Hanìjeta.

Hámo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâmo; prisv. pridjev Hámīn; (u ist. Herc. Hámov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Muhàmed (V. Muhàmed).

Hámša,

gen. -ē; vok. Hâmšo; prisv. pridjev Hámšīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hàmšija (V. Hàmšija)

Hàmšija,

gen. -ē; vok. Hàmšija; prisv. pridjev Hàmšijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥamši(yy) = razljućen; srdit: tankonog + naš nast. -(j)a.
Hipok. Hámšo

Hàmšija,

gen. -ē; vok. Hamšija, Hàmšijo; prisv. pridjev Hàmšijīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥamšiyyä = razljućena; srdita; tankonoga.
Hipok. Hámša

Hámšo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâmšo; prisv. pridjev Hámšīn; (u ist. Herc. Hámšov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Hàmšija (V. Hàmšija)

Hämza,

gen. -ē; vok. Hämza; prisv. pridjev Hämzīn; muško ime (frekv.).
< tur. Hamza < ar. Ḥamzä (lično m. ime) = lav; oštar; ljut; jak; žestok.
Hipok. Hámzo
Hamza je jedno od starih arapskih imena, koje se zbog svoga značenja davalo djetetu da bi se od njega klonili zli duhovi. Pošto se i Muhamedov stric, neustrašivi junak u borbama protiv mnogobožaca, zvao Hamza, to je takvo ime steklo veliku popularnost među islamiziranim narodima.

Hamzàlija,

gen. -ē; vok. Hamzàlija; prisv. pridjev Hamzàlijīn; muško ime (frekv.).
Složeno ime od Hämza i Àlija (V. Hämza i Àlija)

Hámzo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâmzo; prisv. pridjev Hámzīn (u ist. Herc. Hámzov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Hämza (V. Hämza)

Hána,

gen. -ē; vok. Hâno; prisv. pridjev Hánīn; žensko ime (frekv.)
Skr. i hipok. od: Hanífa, Hánuma, Elhána, *Ilhána, Merhána, Rejhána, Nurdžihána, Salihána, Umihána. (V. navedena imena).
Izv.: Hánča, Hànija, Hánka, Hànuša

Hánča,

gen. -ē; vok. Hânčo; prisv. pridjev Hánčīn; (u B. kr. Hánče, gen. -ē; vok. Hânče; prisv. pridjev Hánčīn); žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Hána dodavanjem na osnovu našeg nast. -ča. (V. Hána i uz to puna imena čiji je to hipok.).

Hàndan,

gen. -a; vok. Hàndane; prisv. pridjev Hàndanov; muško ime (rijetko).
Iz perz. ḥāndān (ḥānedān) = gostoljubiv; domaćin.
Hipok. Hándo

Hándo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hândo; prisv. pridjev Hándīn; (u ist. Herc. Hándov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Hàndan (V. Hàndan).

Hanèfija,

gen. -ē; vok. Hanèfija; prisv. pridjev Hanèfijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥanäfi(yy) (< aram.) = pravovjeran; ortodoksan + + naš nast. -(j)a.

Hánfa,

gen. -ē; vok. Hânfo; prisv. pridjev Hánfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Haníf a (V. Haníf a)

Haníf a,

gen. -ē; vok. Haníf a; prisv. pridjev Haníf īn; (u B. kr. Haníf e, gen. -ē; vok. Haníf e; prisv. pridjev Haníf īn); žensko ime (frekv.).
< tur. Hanife < ar. Ḥanīfä (lično ž. ime), (< aram.) = = pravovjerna; ortodoksna; istinita.
Hipok. Hána, Hánfa, Hanìfica, Nífa, Nífka.
Hipok. derivati: Hánča, Hànija, Hánka, Hànuša

Hanìfica,

gen. -ē; vok. Hanìfice; prisv. pridjev Hanìfičīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Haníf a (V. Haníf a)

Hànija,

gen. -ē; vok. Hànija; prisv. pridjev Hànijīn; žensko ime (manje frekv.).

Izv. od Hána dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Hána i puna imena čiji je to hipokoristik)

*Hanìjeta,

gen. -ē; vok. Hanìjeta; prisv. pridjev Hanìjetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Hamìjeta (V. Hamìjeta)

Hánis,

gen. -a; vok. Hánise; prisv. pridjev Hánisov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥānis = istaknut borac; junak

Hánka,

gen. -ē; vok. Hânko; prisv. pridjev Hánkīn; (u C. kr. Hánko, gen. -ē; vok. Hânko; prisv. pridjev Hánkīn); žensko ime (frekv.).
Izv. od hipok. Hána dodavanjem na osnovu našeg nast. -ka. (V. Hána i puna imena čiji je to hipokoristik)
Izv. Hànkija, Hànkuša

Hànkija,

gen. -ē; vok. Hànkija; prisv. pridjev Hànkijīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od Hánka dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Hánka i Hána)

Hànkuša,

gen. -ē; vok. Hànkuša, Hànkušo; prisv. pridjev Hànkušīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Hánka dodavanjem na osnovu našeg nast. -uša. (V. Hánka i Hána)

Hánuma,

gen. -ē; vok. Hánuma; prisv. pridjev Hánumīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. -tatar. hanım = ugledna žena; gospođa + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. i hipok. derivati: Hána, Hánumica, Hánumka.

Hánumica,

gen. -ē; vok. Hánumice; prisv. pridjev Hánumičīn; Hanùmica; gen. -ē; vok. Hanùmice; prisv. pridjev Hanùmičīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Hánuma (V. Hánuma).

Hánumka,

gen. -ē; vok. Hánumka, Hánumko; prisv. pridjev Hánumkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Hánuma (V. Hánuma)

Hànuša,

gen. -ē; vok. Hànuša, Hànušo; prisv. pridjev Hànušīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Hána dodavanjem na osnovu našeg nast. -uša. (V. Hána i puna imena čiji je to hipokoristik).

Hāraga,

gen. -ē; vok. Hāraga; prisv. pridjev Hāragīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od hipok. Háro (< Muhárem) i aga. (V. Muhárem i Àgan).

Hárid,

gen. -a; vok. Háride; prisv. pridjev Háridov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥārid = jedar; snažan; silan; srdit; ljut

Háris,

gen. -a; vok. Hárise; prisv. pridjev Hárisov; muško ime (frekv.).
< tur. Hāris < ar. Ḥāriṯ (lično m. ime) = onaj koji nabavlja i stiče; ratar; orač; zemljoradnik; lav.

Harìsa,

gen. -ē; vok. Harìsa; prisv. pridjev Harìsīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ḥāriṯä = ona koja radom nabavlja i stiče; zemljoradnica; ratarka.

Hárka,

gen. -ē; vok. Hârko; prisv. pridjev Hárkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Muhárema (V. Muhárema)

Hárko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hârko; prisv. pridjev Hárkīn; (u ist. Herc. Hárkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Muhárem (V. Muhárem)

*Hārnaga,

gen. -ē; vok. Hārnaga; prisv. pridjev Hārnagīn; muško ime (rijetko).
Modif. slož (?) od Hárūn i aga (V. Hárūn i Agan)

Háro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâro; prisv. pridjev Hárīn; (u ist. Herc. Hárov). U B. kr. Háre, gen. -ē; vok. Hâre; prisv. pridjev Hárīn; muško ime (frekv.).
Hipok. od Muhárem (V. Muhárem)

Hárūn,

gen. -úna; vok. Hárūne; prisv. pridjev Harúnov; Hárun, gen. -a; vok. Hárune; prisv. pridjev Hárunov; muško ime (frekv.).
Iz ar. Hārūn (lično m. ime, < st. hebr. Aharon, Ārōn). Značenje ovoga imena nije sigurno utvrđeno. Oleg Mandić mu ne daje nikakvu etimologiju, Abdulah Škaljić kaže da je preuzeto iz jevrejskog jezika ali ga ne prevodi, dok u »Biblijskom leksikonu« stoji da je porijeklom iz hebrejskog jezika ali nepoznata značenja. N. A. Petrovski pretpostavlja da to ime potječe iz st. hebrejskog i prevodi ga kao »sanduk, kovčeg zavjeta«, a A. Gafurov tvrdi da je iz st. hebr. i daje mu značenje »gorski, planinski«. Naš arabist dr Teufik Muftić u svome Arapsko-srpskohrvatskom rječniku uz riječ hārūn ima oznaku da nije arapskog porijekla, da u prijevodu znači »mačak« i da uz to može biti i vlastito ljudsko ime.

Hāsa,

gen. -ē; vok. Hāsa; prisv. pridjev Hāsīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Hàsan (V. Hàsan)

Hāsaga,

gen. -ē; vok. Hāsaga; prisv. pridjev Hāsagīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od hipok. Háso (< Hàsan) i aga. (V, Hàsan i Agan)

Hàsan,

gen. -a; vok. Hàsane; prisv. pridjev Hàsanov; muško ime (frekv.).
< tur. Hasan < ar. Ḥasän (lično m. ime) = lijep; krasan; dobar; ljubak; izvrstan
Hipok. Hāsa, Hàsānko, Hāse, Hāsica, Hāske, Hāsko, Háso.

Hàsanisenája,

gen. -ē; vok. Hàsanisenája; prisv. pridjev Hàsanisenájīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od Hàsan = lijep; krasan; dobar; izvrstan i ar. sänāyā = čuven; slavan; ugledan. Značenje = lijep i slavan; krasan i ugledan.

Hàsānko,

gen. -a; vok. Hàsānko; prisv. pridjev Hàsānkov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Hàsan (V. Hàsan).

Hāse,

gen. -eta; vok. Hāse; prisv. pridjev Hāsetov; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Hàsan (V. Hàsan).

Hasèda,

gen. -ē; vok. Hasèda; prisv. pridjev Hasèdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥasäd = zavist; zavidnost + naš nast. -a za ženski rod.

Hasèma,

gen. -ē; vok. Hasèma; prisv. pridjev Hasèmīn; žensko ime (rijetko).
Etimologija nejasna.

Hasèna,

gen. -ē; vok. Hasèna; prisv. pridjev Hasènīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ḥasänä = lijepa; krasna; izvrsna; ljupka; dobra.

Haseníja,

gen. -ē; vok. Haseníja; prisv. pridjev Haseníjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥasäniyyä = Hasanov potomak; Hasanova kći.

Hàsīb,

gen. -íba; vok. Hāsībe; (u B. kr. i Hāsību); prisv. pridjev Hasíbov; muško ime (frekv.).
< tur. Hasīb (lično m. ime), od ar. ḥasīb = ugledan; plemenita roda; častan.

Hāsiba,

gen. -ē; vok. Hāsiba; prisv. pridjev Hāsibīn; Hasìba, gen. -ē; vok. Hasìba; prisv. pridjev Hasìbīn; (u B. kr.

Hasíbe, gen. -ē; vok. Hasíbe; prisv. pridjev Hasíbīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Hasībe (lično ž. ime), od ar. ḥasībä = ugledna; časna; plemenita roda.
Hipok. Házba

Hāsica,

gen. -ē; vok. Hāsica, Hāsice; prisv. pridjev Hāsicīn (Hāsičīn); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Hàsan (V. Hàsan)

Hásif,

gen. -a; vok. Hásife; prisv. pridjev Hásifov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥaṣīf, ḥāṣif = razborit; razuman; promišljen; koji zdravo rasuđuje.

Hasìja,

gen. -ē; vok. Hasìja; prisv. pridjev Hasìjīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ḥāṣṣiyyä = naročita; osobita; prvorazredna; čuvena; fina; čista.
Hipok. Síja

Hásim,

gen. -a; vok. Hásime; prisv. pridjev Hásimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥāsim = onaj koji otklanja poteškoću, koji razrješava spor.

Hasìma,

gen. -ē; vok. Hasìma; prisv. pridjev Hasìmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥāsima = ona koja otklanja poteškoću, koja razrješava spor.
Hipok. Hāska

Hāska,

gen. -ē; vok. Hāska, Hāsko; prisv. pridjev Hāskīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hasìma (V. Hasìma).

Hāske,

gen. -eta; vok. Hāske; prisv. pridjev Hāsketov; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Hàsan, Házim (V. Hàsan i Házim)

Hăsko,

gen. -a (-ē); vok. Hăsko; prisv. pridjev Hăskov (Hăskīn); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Hàsan i Házim (V. Hàsan i Házim)

*Hasmána,

gen. -ē; vok. Hasmána; prisv. pridjev Hasmánīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Hajsumána (V. Hajsumána)

Hásna,

gen. -ē; vok. Hâsno; prisv. pridjev Hásnīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Hasnā (lično ž. ime), od ar. ḥasnā' = lijepa žena; ljepotica.
Izv. Hàsnija

Hàsnija,

gen. -ē; vok. Hàsnija; prisv. pridjev Hàsnijīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od Hásna dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Hásna)

Háso,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Hâso; prisv. pridjev Hásīn; (u ist. Herc. Hasov); u B. kr. Háse, gen. -ē; vok. Hâse; prisv. pridjev Hásīn; muško ime (frekv.).
Hipok. od Hàsan (V. Hàsan)

Hàsret,

gen. -a; vok. Hàsrete; prisv. pridjev Hàsretov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥasrät = tuga; žalost; bol; uzdah za nečim izgubljenim.

Hàsreta,

gen. -ē; vok. Hàsreta; prisv. pridjev Hàsretīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Hàsret dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Hàsret)

*Hasumána,

gen. -ē; vok. Hasumána; prisv. pridjev Hasumánīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Hajsumána (V. Hajsumána)

Hasúna,

gen. -ē; vok. Hasúna; prisv. pridjev Hasúnīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥassūnä = lijepa; krasna; dobra.

Háša,

gen. -ē; vok. Hâšo; prisv. pridjev Hášīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Hàšija, Hašèma, Hašíma, Hàšmeta (V. navedena imena)
Izv. Hàšura

Hàšan,

gen. -a; vok. Hàšane; prisv. pridjev Hàšanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Hášim (V. Hášim)

*Hašèma,

gen. -ē; vok. Hašèma; prisv. pridjev Hašèmīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Hašíma (V. Hašíma)
Hipok. Háša, Šèma

Hàšija,

gen. -ē; vok. Hàšija; prisv. pridjev Hàšijīn; žensko ime (rijetko).
1) Izv. od hipok. Háša dodavanjem na osnovu našeg nast -ija (V. Háša)
2) tur. Hāşia (lično ž. ime), od ar. ḫāši'a = skrušena; ponizna; pokorna.
Hipok. Háša

Hášim,

gen. -a; vok. Hášime; prisv. pridjev Hášimov; muško ime (frekv.).
< tur. Hāşim < ar. Hāšim (lično m. ime) = onaj koji drobi, mrvi hljeb.
Hašim nije nekada bilo vl. lično ime već nadimak, a taj nadimak je nastao ovim povodom. Pradjed Muhamedov 'Amr-ibn-'Abdumenāf bio je vrlo gostoljubiv i ugledan čovjek u svome plemenu, a ugled se u arapskim plemenima sticao ne samo ličnim sposobnostima već i obilnim gošćenjem rođaka i suplemenika. Uobičajeno jelo na zajedničkim ručkovima bio je tzv. serid (tärīd) — izrezano kuhano meso kamile pomiješano s izdrobljenim hljebom i poljeveno mesnom čorbom. Tako je 'Amr-ibn-'Abdumenāf kao domaćin mrvio hljeb u veliku zdjelu

s mesom, a gosti su to jeli sjedeći u širokom krugu. Domaćina koji je često ugošćavao »seridom« suplemenici su prozvali Hašim, što znači: »onaj koji drobi, mrvi kruh u mesnu čorbu s mesom«. Taj mu se nadimak često ponavljao pa mu je potpuno potisnuo rođeno ime 'Amr. Po Muhamedovu pradjedu Hašimu cijela porodica iz plemena Kurejš dobila je kasnije naziv — Hašimije, Hašimiti.
Hipok. Hàšan, Hášo

Hašíma,

gen. -ē; vok. Hašíma; prisv. pridjev Hašímīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ḥašīmä = poštena; časna; ugledna; skromna; čedna.
Hipok. Háša

Hàšmeta,

gen. -ē; vok. Hàšmeta; prisv. pridjev Hàšmetīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ḥašmät = poštenje; skromnost; čednost + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Háša

Hášo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâšo; prisv. pridjev Hášīn; (u ist. Herc. Hášov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Hášim (V. Hášim)

Hàšura,

gen. -ē; vok. Hàšura; prisv. pridjev Hàšurīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Háša dodavanjem na osnovu našeg nast. -ura. (V. Háša).

Háta,

gen. -ē; vok. Hâto; prisv. pridjev Hátīn; (u C. kr. Háto, gen. -ē; vok. Hâto; prisv. pridjev Hátīn); žensko ime (frekv.)
Hipok. od Hátema, Hatídža (V. Hátema, Hatídža)
Izv. Hàtija, Hätka, Hàtura

Hátema,

gen. -ē; vok. Hátema; prisv. pridjev Hátemīn; Hatèma, gen. -ē; vok. Hatèma; prisv. pridjev Hatèmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḫātäm = pečat; žig; kraj; svršetak + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Háta
Izv. Hatemína

Hatemína,

gen. -ē; vok. Hatemína; prisv. pridjev Hatemínīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Hátema (Hatèma) dodavanjem na osnovu analog. nast. -ina. (V. Hátema)
Hipok. Mína

Hatìda,

gen. -ē; vok. Hatìda; prisv. pridjev Hatìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḫatidä = čistokrvna; plemenitog roda.

Hatídža,

gen. -ē; vok. Hátídža; prisv. pridjev Hatídžīn; Hatìdža; gen. -ē; vok. Hatìdža; prisv. pridjev Hatìdžīn; (u B. kr. Hatídže, gen. -ē; vok. Hatídže; prisv. pridjev Hatídžīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Hadice < ar. Ḫadīğä (lično ž. ime) = žensko nedonošče; žensko dijete rođeno prije vremena.
Hipok. Háta, Hätka, Tídža
Hatidža je bilo ime prve Muhamedove žene. Odakle joj takvo čudno ime? Mogu postojati dvije pretpostavke:
1) Možda se zbilja rodila u 7. ili 8. mjesecu majčine trudnoće, kao nedonošče, pa su roditelji tu činjenicu sačuvali u njenom imenu.
2) Ako se rodila normalno, nakon 9 mjeseci majčine trudnoće, onda treba uzeti u obzir da je u predislamskoj Arabiji jedna od glavnih funkcija imena bila čuvanje djeteta od zlih duhova, demona i nečastivnih sila, pa se takvim imenom htjelo prikriti pravo normalno stanje.

Hàtija,

gen. -ē; vok. Hàtija, Hàtijo; prisv. pridjev Hàtijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Háta dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Háta i puna imena čiji je to hipokoristik).

Hätka,

gen. -ē; vok. Hätka; prisv. pridjev Hätkīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od hipok. Háta dodavanjem na osnovu našeg nast. -ka. (V. Háta i puna imena čiji je to hipokoristik).

Hàtura,

gen. -ē; vok. Hàtura; Hàturo; prisv. pridjev Hàturīn; žensko ime (rijetko).

Izv. od hipok. Háta dodavanjem na osnovu našeg nast. -ura. (V. Háta i puna imena čiji je to hipokoristik).

Hàva,

gen. -ē; vok. Hàva; prisv. pridjev Hàvīn; Hàvva, gen. -ē; vok. Hàvva; prisv. pridjev Hàvvīn; Háva; gen. -ē; vok. Hâvo; prisv. pridjev Hávīn; (u C. kr. Hávo; gen. -ē; vok. Hâvo; prisv. pridjev Hávīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Havva < ar. Ḥawwā' (lično ž. ime; < st. hebr. Havvāh, Havvā) = majka života; ona koja daje život.
Hipok. Hāvka, Hàvuša
Hava je po isl. religiji ime prve žene na svijetu i odgovara biblijskom imenu Eva (Adamova žena).

Háviz,

gen. -a; vok. Hávize; prisv. pridjev Hávizov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥāwiḏ = brz; hitar; okretan.

Hävka,

gen. -ē; vok. Hävka; prisv. pridjev Hävkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Hàva (V. Hàva)

Hàvuša,

gen. -ē; vok. Hàvuša, Hàvušo; prisv. pridjev Hàvušīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hàva (V. Hàva)

Hàvzija,

gen. -ē; vok. Hàvzija; prisv. pridjev Hàvzijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥawḏi(yy) = okretan; brz; hitar; vješt; + naš nast. -(j)a.

Házba,

gen. -ē; vok. Hâzbo; prisv. pridjev Házbīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hazbíja i Häsiba (V. Hazbíja i Häsiba)

*Hazbíja,

gen. -ē; vok. Hazbíja; prisv. pridjev Hazbíjīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena:
1) modif. od ar. ḥasäbiyyä = plemićka; uglednog porijekla;
2) modif. od ar. ḥazābiyä = čvrsta; jedra; debela.
Hipok. Házba

*Hàzem,

gen. -a; vok. Hàzeme; prisv. pridjev Hàzemov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. ḥazm = odlučnost; energičnost; razboritost.

*Hazèma,

gen. -ē; vok. Hazèma; prisv. pridjev Hazèmīn; žensko ime (manje frekv.).
1) Modif. od Azèma (V. Azèma)
2) Izv. od m. imena *Hàzem dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Hàzem)

*Hazemína,

gen. -ē; vok. Hazemína; prisv. pridjev Hazemínīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od *Hazèma dodavanjem na osnovu analog. nast. -ina. (V. *Hazèma i *Hàzem).

Házim,

gen. -a; vok. Házime; prisv. pridjev Házimov; muško ime (frekv.).
< tur. Hāzim < ar. Ḥāzim (lično m. ime) = odlučan; čvrst; pametan; razborit; mudar; oprezan.
Hipok. Häske, Häsko, Házmo

Hazìma,

gen. -ē; vok. Hazìma; prisv. pridjev Hazìmīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ḥāzimä = odlučna; čvrsta; pametna; razborita; mudra; oprezna.

Házir,

gen. -a; vok. Házire; prisv. pridjev Házirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ḥāḏir = oprezan; spreman; budan; gotov.

Hazíra,

gen. -ē; vok. Hazíra; prisv. pridjev Hazírīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ḥaḏīrä = ona koja opominje, koja upozorava.
Hipok. Zīra

Hazíreta,

gen. -ē; vok. Hazíreta; prisv. pridjev Hazíretīn; žensko ime (manje frekv.).

Iz ar. ḥaḏīrä(t) = ona koja opominje, koja upozorava + naš nast. -a (zajedno s ar. -t za oznaku ž. roda).
Hipok. Zíra

Házmo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hâzmo; prisv. pridjev Házmīn; (u ist. Herc. Házmov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Házim (V. Házim)

Hàzreta,

gen. -ē; vok. Hàzreta; prisv. pridjev Hàzretīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥaḏrät = gospodin; gospođa; ekselencija; veličanstvo; uzvišeni; poštovani + naš nast. -a za ženski rod.

Hèdib,

gen. -a; vok. Hèdibe; prisv. pridjev Hèdibov; muško ime (rijetko).
Iz ar. hädib = lav

Hedíja,

gen. -ē; vok. Hedíja; prisv. pridjev Hedíjīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. hädiyyä = dar; poklon; mlada nevjesta.
Hipok. Hêtka

*Helimána,

gen. -ē; vok. Helimána; prisv. pridjev Helimánīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Ehlimána (V. Ehlimána)

Hêtka,

gen. -ē; vok. Hêtka; prisv. pridjev Hêtkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hedíja (V. Hedíja)

Hìba,

gen. -ē; vok. Hìba; prisv. pridjev Hìbīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Habíba, Mevhìba, Muhìba (V. Habíba, Mevhìba i Muhìba)

Hîda,

gen. -ē; vok. Hîda; prisv. pridjev Hîdīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Hidájet. (V. Hidájet)

Hída,

gen. -ē; vok. Hîdo; prisv. pridjev Hídīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Hidájeta, Nahìda, Tevhída, Vehída (V. navedena imena)

Hidájet,

gen. -a; vok. Hidájete; prisv. pridjev Hidájetov; muško ime (frekv.).
< tur. Hidāyet (lično m. ime), od ar. hidāyät = pravi put; upućivanje na pravi put; naputak; upućen na pravi put.
Hipok. Hîda, Hìdan, Hído

Hidájeta,

gen. -ē; vok. Hidájeta; prisv. pridjev Hidájetīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Hidájet dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Hidájet).
Hipok. Hída, Hîtka

Hìdan,

gen. -a; vok. Hìdane; prisv. pridjev Hìdanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Hidájet i Váhid (V. Hidájet i Váhid)

Hído,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hîdo; prisv. pridjev Hídīn; (u ist. Herc. Hídov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Hidájet, Váhid i Vèhīd (V. Hidájet, Váhid i Vèhīd).

Hidžára,

gen. -ē; vok. Hidžára; prisv. pridjev Hidžárīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. hiǧār = kruna; ogrlica + naš nast. -a za ženski rod.

Hìfzija,

gen. -ē; vok. Hìfzija; prisv. pridjev Hìfzijīn; muško ime (frekv.).
Iz tur. Hifzī (lično m. ime) + naš nastavak -ja. Etim. od ar. korijena ḥfẓ = čuvati; naučiti napamet.
Hipok. Hífzo
Modif. *Hìmzija, *Hìvzija

Hífzo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hîfzo; prisv. pridjev Hífzīn; (u ist. Herc. Hífzov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Hìfzija (V. Hìfzija)

Hîka,

gen. -ē; vok. Hîka; prisv. pridjev Hîkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Hìkmeta (V. Hìkmeta)

Hìkmet,

gen. -a; vok. Hìkmete; prisv. pridjev Hìkmetov; muško ime (frekv.).
Iz ar. ḥikmät = mudrost; znanje; filozofija; istinitost; pravilnost.
Hipok. Híko

Hìkmeta,

gen. -ē; vok. Hìkmeta; prisv. pridjev Hìkmetīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Hìkmet dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Hìkmet)
Hipok. Hîka.

Híko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hîko; prisv. pridjev Híkīn; (u ist. Herc. Híkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Hìkmet (V. Hìkmet)

Hîlma,

gen. -ē; vok. Hîlma; prisv. pridjev Hîlmīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Hìlmija (V. Hìlmija)

Hîlmica,

gen. -ē; vok. Hîlmica, Hîlmice; prisv. pridjev Hîlmičīn, (Hîlmicīn); muško ime (rijetko).
Hipok. od Hìlmija (V. Hîlmija)

Hìlmija,

gen. -ē; vok. Hìlmija; prisv. pridjev Hìlmijīn; muško ime (frekv.).
Iz tur. Hilmī (lično m. ime) + naš nastavak -ja; od ar. ḥilm = blagost, dobroćudnost.
Hipok. Hîlma, Hílmo

Hílmo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hîlmo; prisv. pridjev Hílmīn (u ist. Herc. Hílmov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Hìlmija (V. Hìlmija)

Híma,

gen. -ē; vok. Hîmo; prisv. pridjev Hímīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Rahíma (V. Rahíma)

Hîmka,

gen. -ē; vok. Hîmka, Hîmko; prisv. pridjev Hîmkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Rahíma (V. Rahíma).

*Hìmzija,

gen. -ē; vok. Hìmzija; prisv. pridjev Hìmzijīn; muško ime (frekv.).
Modif. od Hìfzija (V. Hìfzija)
Hipok. Hímzo

Hímzo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hîmzo; prisv. pridjev Hímzīn; (u ist. Herc. Hímzov); muško ime (frekv.).
Hipok. od *Hìmzija (< Hìfzija). (V. Hìfzija)

Hìšām,

gen. -áma; vok. Hìšāme (u B. kr. i Hìšāmu); prisv. pridjev Hišámov); muško ime (manje frekv.).
Iz ar. hišām = darežljivost

Hîtka,

gen. -ē; vok. Hîtka, Hîtko; prisv. pridjev Hîtkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hidájeta i Tevhída (V. Hidájeta i Tevhída)

*Hìvzija,

gen. -ē; vok. Hìvzija; prisv. pridjev Hìvzijīn; muško ime (frekv.).
Modif. od Hìfzija (V. Hìfzija)
Hipok. Hívzo

Hívzo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hîvzo; prisv. pridjev Hívzīn; (u ist. Herc. Hívzov); muško ime (frekv.).
Hipok. od *Hìvzija (< Hìfzija). (V. Hìfzija)

Hîzra,

gen. -ē; vok. Hîzra; prisv. pridjev Hîzrīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥiḍrä = svježa; zelena; mlada.

*Hrùstan,

gen. -a; vok. Hrùstane; prisv. pridjev Hrùstanov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Rùstem (V. Rùstem)
Hipok. Hrústo

*Hrùstem,

gen. -a; vok. Hrùsteme; prisv. pridjev Hrùstemov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Rùstem (V. Rùstem)
Hipok. Hrústo

Hrústo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hrûsto; (u B. kr. Hrúste, gen. -ē; vok. Hrûste); prisv. pridjev Hrústīn (u ist. Herc. Hrústov); muško ime (frekv.).
Hipok. od *Hrùstan i *Hrùstem (V. Rùstem)

*Hućúmeta,

gen. -ē; vok. Hućúmeta; prisv. pridjev Hućúmetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. ḥukūmät = vlada; vlast; država; uprava + naš nast. -a za ženski rod.

Húdo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hûdo; prisv. pridjev Húdīn; (u ist. Herc. Húdov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Sabahùdīn (V. Sabahùdīn)

Hùjdur,

gen. -a; vok. Hùjdure; prisv. pridjev Hùjdurov; muško ime (rijetko).
Etimologija nejasna.

Hulúsija,

gen. -ē; vok. Hulúsija; prisv. pridjev Hulúsijīn; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. ḫulūṣ = iskrenost; otvorenost; srdačnost + ar. adj. sufiks -iyy + naš nastavak -a.

Húne,

gen. -ē; vok. Hûne; prisv. pridjev Húnīn; muško ime (B. kr.) (rijetko).
Hipok. od Hùsnija (V. Hùsnija)

Hùrem,

gen. -a; vok. Hùreme; prisv. pridjev Hùremov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Hurrem (lično m. ime), od perz. ḫurrem = veseo; raspoložen; radostan; zadovoljan.

Hùrema,

gen. -ē; vok. Hùrema; prisv. pridjev Hùremīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Hùrem dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod.

Hùrija,

gen. -ē; vok. Hùrija; prisv. pridjev Hùrijīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ḥūriyyä = lijepa rajska djevica; crnooka djevojka.
Hipok. Hûrka

Hurìjeta,

gen. -ē; vok. Hurìjeta; prisv. pridjev Hurìjetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥurriyyät = sloboda; nezavisnost + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Hûrka

Hûrka,

gen. -ē; vok. Hûrko; prisv. pridjev Hûrkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hùrija i Hurìjeta (V. Hùrija i Hurìjeta).

Húrma,

gen. -ē; vok. Hûrmo; prisv. pridjev Húrmīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hùrmeta (V. Hùrmeta)

Hùrmeta,

gen. -ē; vok. Hùrmeta; prisv. pridjev Hùrmetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḥurmät = svetinja; nepovredivost; poštovanje; čednost; gospođa; dama + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Húrma

Hùrmija,

gen. -ē; vok. Hùrmija; prisv. pridjev Hùrmijīn; žensko ime (rijetko).

Izv. od hipok. Húrma (< Hùrmeta) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Hùrmeta)

Hùršid,

gen. -a; vok. Hùršide; prisv. pridjev Hùršīdov; muško ime (rijetko).
< tur. Hurşid (lično m. ime), od perz. ḫūršīd = sunce.
Modif. *Rùšīd

Hůsa,

gen. -ē; vok. Hůsa; prisv. pridjev Hůsīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Husèin (V. Husèin)

Hůsaga,

gen. -ē; vok. Husaga; prisv. pridjev Hůsagīn; muško ime (manje frekv.).
Složeno ime od hipok. Húso (< Hesèin) i aga. (V. Husèin i Àgan)

*Husamèdīn,

gen. -ína; vok. Husamèdīne; prisv. pridjev Husamedínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Husamùdīn (V. Husamùdīn)

Husamùdīn,

gen. -ína; vok. Husamùdīne; prisv. pridjev Husamudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. ḥusām = oštar mač i ar. äddīn = vjera.
Značenje = mač vjere.
Modif. *Husamèdīn

Husèin,

gen. -a; vok. Husèine; prisv. pridjev Husèinov; muško ime (frekv.).
< tur. Hüseyn < ar. Ḥusäyn (lično m. ime) = ljepuškast; polijep.
Hipok. i hipok. derivati: Hůsa, Hůselja, Hůsica, Hùsika, Hůska, Hůsko, Húso.

Hůselja,

gen. -ē; vok. Hůselja; prisv. pridjev Hůseljīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Húso (< Husèin) dodavanjem na osnovu našeg nast. -elja. (V. Husèin).

Hůsica,

gen. -ē; vok. Hůsica, Hůsice; prisv. pridjev Hůsičīn; muško ime (rijetko)
Izv. od hipok. Húso (< Husèin) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ica. (V. Husèin).

Hùsika,

gen. -ē; vok. Hùsika; prisv. pridjev Hùsikīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Húso (< Husèin) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ika. (V. Husèin).

Hůska,

gen. -ē; vok. Hůska; prisv. pridjev Hůskīn; muško ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Húso (< Husèin) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ka. (V. Husèin)

Hùsko,

gen. -a, ē; vok. Hůsko; prisv. pridjev Hůskov, Hůskīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Húso (< Husèin) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ko. (V. Husèin)

Hùsna,

gen. -ē; vok. Hůsna; prisv. pridjev Hůsnīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Hùsnija (V. Hùsnija)

Hùsnija,

gen. -ē; vok. Hùsnija; prisv. pridjev Hùsnijīn; muško ime (frekv.).
< tur. Hüsnī (lično m. ime). od ar. ḥusn = ljepota; izvrsnost; dobrota + ar. adj. sufiks -iyy + naš nastavak -a.
Hipok. Hůsna, Húsno, Húne

Hùsnija,

gen. -ē; vok. Hùsnija, Hùsnijo; prisv. pridjev Hùsnijīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ḥusniyyä = lijepa; krasna; dobra.

Húsno,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hůsno; prisv. pridjev Húsnīn (u ist. Herc. Húsnov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Hùsnija (V. Hùsnija)

Húso,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hûso; prisv. pridjev Húsīn; (u ist. Herc. Húsov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Husèin (V. Husèin).

*Hùsref,

gen. -a; vok. Hùsrefe; prisv. pridjev Hùsrefov; muško ime (frekv.).
Modif. od Hùsrev (V. Hùsrev)

*Hùsrefa,

gen. -ē; vok. Hùsrefa; prisv. pridjev Hùsrefīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Hùsref dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Hùsrev).

Hùsrev,

gen. -a; vok. Hùsreve; prisv. pridjev Hùsrevov; muško ime (frekv.).
< tur. Husrev (lično m. ime), od perz. ḫusrew = car; kralj; monarh; vladar.
Husrev-beg (Gazi) je bio bosanski sandžak-beg od 1530. do 1541. g. i stekao je velike zasluge za razvitak Sarajeva. (V. uz ime Gazija).
Modif. *Husref

Hútko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Hûtko; prisv. pridjev Hútkīn (u ist. Herc. Hútkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sabahùdīn (V. Sabahùdīn)

Huzéjfa,

gen. -ē; vok. Huzéjfa; prisv. pridjev Huzéjfīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. Ḥuḏäyfä = vl. muško ime čiji je prijevod teško sa sigurnošću utvrditi. Zbog svoga oblika u nas je postalo žensko ime.
Modif. *Uzéjfa i *Zéjfa
Hipok. Zéjfa

Huzéjma,

gen. -ē; vok. Huzéjma; prisv. pridjev Huzéjmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. Ḥuzäymä(t) = vl. žensko ime u demin. obliku, čije je značenje teško sa sigurnošću utvrditi.

I

*Ìbiš,

gen. -a; vok. Ìbiše, Ìbišu; prisv. pridjev Ìbišov, Ìbišev; muško ime (rijetko).
Hipok. modif. od Ibráhim i Ibrìšim (V. Ibráhim i Ibrìšim).
Hipok. Bíšo

Ìbiša,

gen. -ē; vok. Ìbiša, Ìbišo; prisv. pridjev Ìbišīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Ìbiš dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Ìbiš)

Îbra,

gen. -ē; vok. Îbra; prisv. pridjev Îbrīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Ibráhim (V. Ibráhim)

Ibráhim,

gen. -a; vok. Ibráhime; prisv. pridjev Ibráhimov; muško ime (frekv.).
< tur. Ibrahim < ar. Ibrāhīm (lično m. ime) < st. hebr. Abraham = otac naroda; otac mnoštva.
Hipok. i hipok. derivati: Ìbiš, Îbra, Îbraka, Îbrān, Îbrica, Ìbriš, Ìbrō, Bräjče, Bráho, Bràjkan, Brájko.
Ibrahim (Abraham) je ime vjerovjesnika koji se vrlo često spominje i u Bibliji i u Kur'anu. Smatra se duhovnim pretkom islama i osnivačem Kabe. Ibrahim je bilo ime i jednom Muhamedovom sinu, kojeg mu je rodila žena Marija, hrišćanka. Umro je vrlo mlad i Muhamed je gorko oplakao njegovu smrt.

Ìbraka,

gen. -ē; vok. Ìbraka; prisv. pridjev Ìbrakīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Ibro (< Ibráhim) dodavanjem na osnovu našeg nast. -aka. (V. Ibráhim).

Ìbrān,

gen. -a; vok. Ìbrāne; prisv. pridjev Ìbrānov; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Ibro (< Ibráhim) dodavanjem na osnovu našeg nast. -an. (V. Ibráhim)

Ìbrica,

gen. -ē; vok. Ìbrica, Ìbrice; prisv. pridjev Ìbričīn; muško ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Ibro (< Ibráhim) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ica. (V. Ibráhim).

Ibriš,

gen. -a; vok. Ibriše, Ibrišu; prisv. pridjev Ibrišov; Ibrišev; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Ibro (< Ibráhim) dodavanjem na osnovu našeg nast. -iš, (V. Ibráhim), ili je skr. od Ibrìšim. (V. Ibrìšim)

Ibriša,

gen. -ē; vok. Ibriša; prisv. pridjev Ibrišīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Ibriš dodavanjem na osnovu našeg nast. -a za ženski rod, ili je hipok. od ženskog imena Ibrìšima (V. Ibriš i Ibrìšima).

Ibrìšim,

gen. -a; vok. Ibrìšime; prisv. pridjev Ibrìšimov; muško ime (rijetko).
Iz tur. ibrişim < perz. ebrīšum = svilen konac; svilena pređa; svila.
Hipok. i hipok. modifikacije: *Brìšim, Bríšo, *Ibiš.
Skr. Ibriš.

Ibrìšima,

gen. -ē; vok. Ibrìšima; prisv. pridjev Ibrìšmīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Ibrìšim dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Ibrìšim).

Hipok. Ibriša
Modif. *Brìšima

Ibro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Îbro; prisv. pridjev Ibrīn; (u ist. Herc. Ibrov); muško ime (frekv).
Hipok. od Ibráhim (V. Ibráhim)

Ibruša,

gen. -ē; vok. Ibruša, Ibrušo; prisv. pridjev Ibrušīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Ibro dodavanjem na osnovu našeg nast. -uša. (V. Ibro i Ibráhim).

*Ićrām,

gen. -áma; vok. Ìćrāme; prisv. pridjev Ićrámov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. ikrām = poštivanje; počast; lijep doček.

Idrīs, (*Idrīz),

gen. -ísa; vok. Ìdrīse; (u B. kr. i Ìdrīsu); prisv. pridjev Idrísov; muško ime (frekv.).
< tur. Idrīs < ar. Idrīs = (lično m. ime). Etimologija nejasna.
Idris je ime jednog vjerovjesnika koji se spominje u Kur'anu. To je ista ličnost poznata u Bibliji kao Enoh, Henoh. Iako etimologija ovoga imena nije sigurno utvrđena, po mišljenju nekih ime Idris potječe od ar. glagola däräsä = učiti, proučavati, studirati, pa je prema legendi Enoh tako prozvan zbog posebnog nastojanja da »izučava božiju riječ«. Bez sigurnijih dokaza to zasada može biti samo pretpostavka.

*Idrīz,

gen. -íza; vok. Ìdrīze; (u B. kr. i Ìdrīzu); prisv. pridjev Idrízov; muško ime (frekv.).
Modif. od Idrīs (V. Idrīs)

Idžlála,

gen. -ē; vok. Idžlála; prisv. pridjev Idžlálīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. iğlāl = počast; poštovanje; veličanje; uzdizanje + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Lála

Ifa,

gen. -ē; vok. Îfo; prisv. pridjev Ifīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Ifeta (V. Ifeta)

Ifákata,

gen. -ē; vok. Ifákata; prisv. pridjev Ifákatīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ifāqat = ozdavljenje; oporavak; buđenje; osvješćenje + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Fáketa

Ìfet,

gen. -a; vok. Ìfete; prisv. pridjev Ìfetov; muško ime (frekv.).
Iz ar. 'iffät = nevinost; čednost; moralna čistoća; poštenje.

Ìfeta,

gen. -ē; vok. Ìfeta; prisv. pridjev Ìfetīn; žensko ime (frekv.) < tur. Iffet (lično ž. ime), od ar. 'iffät = nevinost; čednost; moralna čistoća; poštenje + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Ífa, Ìfetica, Ífka

Ìfetica,

gen. -ē; vok. Ìfetice; prisv. pridjev Ìfetičīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Ìfeta (V. Ìfeta)

Ífka,

gen. -ē; vok. Îfko; prisv. pridjev Ífkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Ìfeta (V. Ìfeta)

Ìgbāl,

gen. -ála; vok Ìgbāle; prisv. pridjev Igbálov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. iqbāl = sreća; uspjeh; napredak.

Igbála,

gen. -ē; vok. Igbála; prisv. pridjev Igbálīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. iqbāl = sreća; uspjeh; napredak + naš nast. -a za ženski rod.

Ìhsān,

gen. -ána; vok. Ìhsāne; (u B. kr. i Ìhsānu); prisv. pridjev Ihsánov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. iḥsān = dobročinstvo; dobro djelo; milosrđe.
Hipok. Ìhso, Ìso
Modif. *Ìshān

Ihsána,

gen. -ē; vok. Ihsána; prisv. pridjev Ihsánīn; žensko ime (rijetko).

Iz ar. iḥsān = dobročinstvo; dobro djelo; milosrđe + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Sána

Ihsìja,

gen. -ē; vok. Ihsìja; prisv. pridjev Ihsìjīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Ìhso (< Ìhsān) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Ìhsān).

Ìhso,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Îhso; prisv. pridjev Ìhsīn; (u ist. Herc. Ìhsov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ìhsān (V. Ìhsān)

Ìlda,

gen. -ē; vok. Ìlda; prisv. pridjev Ìldīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od *Ìlduza (V. *Ìlduza i Jìlduza)

*Ìlduza,

gen. -ē; vok. Ìlduza, Ìlduzo; prisv. pridjev ÌlduzÌn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Jìlduza (V. Jìlduza)
Hipok. Ìlda

Ílfa,

gen. -ē; vok. Ílfo; prisv. pridjev Ílfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Ìlfeta (V. Ìlfeta)

Ìlfet,

gen. -a; vok. Ìlfete; prisv. pridjev Ìlfetov; muško ime (rijetko).
Od ž. imena Ìlfeta odbačen nast. -a za ženski rod.
(V. Ìlfeta)

Ìlfeta,

gen. -ē; vok. Ìlfeta; prisv. pridjev Ìlfetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ilfät = drugarica; prijateljica; bliska; prisna + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Ílfa

Ilhámija,

gen. -ē; vok. Ilhámija; prisv. pridjev Ilhámijīn; muško ime (manje frekv.).

Iz ar. ilhām = nadahnuće; inspiracija + ar. adj. sufiks -iyy + naš nast. -a.

***Ilhān,**

gen. -ána; vok. Ìlhāne; prisv. pridjev Ilhánov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. ilhām = nadahnuće; inspiracija.

***Ilhána,**

gen. -ē; vok. Ilhána; prisv. pridjev Ilhánīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Ilhān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Ilhān).
Hipok. Hána, Ilka

***Ilijās, (*Ilijāz),**

gen. -ása; vok. Ìlijāse, Ìlijāsu; prisv. pridjev Ilijásov; Ilijās, gen. -a; vok. Ìlijāse, Ìlijāsu; prisv. pridjev Ilijāsov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Iljās (čitaj *Илјас*). (V. Iljās)

***Ilijāz,**

gen. -áza; vok. Ìlijāze, Ìlijāzu; prisv. pridjev Ilijázov; Ilijāz, gen. -a; vok. Ìlijāze, Ìlijāzu; prisv. pridjev Ilijāzov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Iljās (čitaj *Илјас*). (V. Iljās)

Iljās (čit. *Илјас*),

gen. -ása; vok. Ìljāse, (u B. kr. i Ìljāsu); prisv. pridjev Iljásov; muško ime. (manje frekv.).
< tur. Ilyas < ar. Ilyās (lično m. ime) < st. hebr. Eli-Jahu = moj bog je Jehova.
Iljas je u Kur'anu ime jednog vjerovjesnika, a u Bibliji to je Elijas (Ilija). Vjerovatno je arapski oblik Iljas nastao posredstvom grč. Elijas, a ne direktno iz st. hebr. Eli-Jahu.
Modif. *Ilijās, *Ilijāz.

Ilka,

gen. -ē; vok. Îlko; prisv. pridjev Ilkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Ilhána (V. Ilhána).

Imadùdīn,

gen. -ína; vok. Imadùdīne; prisv. pridjev Imadudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. 'imād = stub; oslonac; pouzdanje i ar. äddīn = vjera. Značenje = stub, oslonaoc vjere.

***Imšir,**

gen. -a; vok. Imšire; prisv. pridjev Imširov; muško ime (frekv.).
Modif. od perz. hemšīre = brat po mlijeku.

Irfa,

gen. -ē; vok. Îrfo; prisv. pridjev Irfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Irfána (V. Irfána)

Irfan,

gen. -ána; vok. Ìrfāne (u B. kr. i Ìrfānu); prisv. pridjev Irfánov; muško ime (frekv.).
< tur. Irfān < ar. 'Irfān (lično m. ime) = poznavalac; ras poznavalac; poznavanje; saznanje.
Hipok. Irfo

Irfána,

gen. -ē; vok. Irfána; prisv. pridjev Irfánīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Irfān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Irfān)
Hipok. Irfa, Irfānka

Irfānka,

gen. -ē; vok. Irfānka, Irfānko; prisv. pridjev Irfānkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Irfána (V. Irfána)

Irfo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Îrfo; prisv. pridjev Irfīn; (u ist. Herc. Irfov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Irfān (V. Irfān)

Irhān,

gen. -ána; vok. Ìrhāne; prisv. pridjev Irhánov; muško ime (rijetko).
Etimologija nejasna.

Irhána,

gen. -ē; vok. Irhána; prisv. pridjev Irhánīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Irhān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Irhān).

Iršād,

gen. -áda; vok. Ìršāde; prisv. pridjev Iršádov; muško ime (rijetko).
Iz ar. iršād = upućivanje na pravi put; pouka; savjet.

Ìsām,

gen. -áma; vok. Ìsāme; prisv. pridjev Isámov; muško ime (rijetko).
1) Iz ar. 'iṣām = oslonac; drška.
2) Skr. od Isamùdīn (V. Isamùdīn)

Isáma,

gen. -ē; vok. Isáma; prisv. pridjev Isámīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Ìsām dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Ìsām i Isamùdīn).

Isamùdīn,

gen. -ína; vok. Isamùdīne; prisv. pridjev Isamudínov; muško ime (rijetko).
< ar. 'Iṣāmuddīn (lično m. ime), složeno ime od ar. 'iṣām = oslonac; drška i ar. äddīn = vjera. Značenje = oslonac vjere.
Skr. Ìsām

Isfendìjār,

gen. -ára; vok. Ìsfendijāru; Ìsfendijāre; prisv. pridjev Isfendijárov; Isfèndijār, gen. -a; vok. Isfèndijāre, Isfèndijāru; prisv. pridjev Isfèndijārov; muško ime (rijetko).
Iz perz. Isfendiyār = ime najvećeg perzijskog junaka uz Rustema.
Ime Isfendijar teško je objasniti na osnovu savremenog perzijskog jezika, ali je Alim Gafurov našao njegovu etimologiju i značenje u starim oblicima toga imena. Prema njegovu tvrđenju to je ime nekada imalo oblik Spentodata, gdje spend (spand) znači »svetost, božanstvo«, a data je istog korijena i značenja kao i slavenski gl. dati Kasnije se oblik Spentodata (Spendodata) fonetskim procesima uprostio u Spendat i Spendjat. U kontaminaciji s imenima koja se završavaju na -jār (Bahtijar, Šehrijar i sl.) taj se oblik pretvorio u Spendijar, a kasnije pod utjecajem arapske fonetike došlo je do oblika Isfendijar. Dakle, to ime doslovno znači: »onaj koga je dala svetost, božanstvo; bogomdani«.

Ìshāk,

gen. -áka; vok. Ìshāk, Ìshāku; prisv. pridjev Isháko v; muško ime (frekv.).
< tur. Ishāk < ar. Isḥāq (lično m. ime) < st. hebr. ishak = on će se smijati; nasmijan.
Hipok. Ìskan, Ísko, Íso

***Ìshān,**

gen. -ána; vok. Ìshāne; prisv. pridjev Ishánov; muško ime (rijetko).
Modif. od Ìhsān (V. Ìhsān)
Hipok. Íso

Íska,

gen. -ē; vok. Îsko; prisv. pridjev Ískīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Ìzeta (V. Ìzeta)

Ìskan,

gen. -a; vok. Ìskane; prisv. pridjev Ìskanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Ìshāk i Ìzet (V. Ìshāk i Ìzet).

Ísko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Îsko; prisv. pridjev Ískīn; (u ist. Herc. Ískov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ìshāk i Ìzet (V. Ìshāk i Ìzet).

Ìslām,

gen. -áma; vok. Ìslāme; prisv. pridjev Islámov; muško ime (frekv.).
Iz ar. islām = naziv muslimanske religije, a doslovno znači »predanost (bogu)«.

Ìsma,

gen. -ē; vok. Ìsma; prisv. pridjev Ìsmīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Ìsmet (V. Ìsmet)

Ísma,

gen. -ē; vok. Îsmo; prisv. pridjev Ísmīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Ìsmeta (V. Ìsmeta)

Ismàil,

gen. -a; vok. Ismàile; prisv. pridjev Ismàilov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Ismail < ar. Ismā'īl = lično m. ime jednog vjerovjesnika, sina Ibrahimova (Abrahama), < st. hebr. Isma'el (Samuel) = bog sluša; bog čuje; bog je uslišao.
Modif. *Smāil
Hipok. Smájo

Ìsmet,

gen. -a; vok. Ìsmete; prisv. pridjev Ìsmetov; muško ime (frekv.).
< tur. Ismet (lično m. ime), od ar. 'iṣmät = čuvanje; zaštita; bezgrešnost; nevinost; poštenje; vrlina.
Hipok. Ìsma, Ìsmo

Ìsmeta,

gen. -ē; vok. Ìsmeta; prisv. pridjev Ìsmetīn; žensko ime (frekv.).
Izvedeno od m. imena Ìsmet dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Ìsmet)
Hipok. Ísma, Ìsmija

Ismihána,

gen. -ē; vok. Ìsmihāno, Ismihána; prisv. pridjev Ismihánīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od hipok. Ísma i hipok. Hána. (V. Ísma i Hána)

Ismija,

gen. -ē; vok. Ìsmija, Ìsmijo; prisv. pridjev Ìsmijīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Ìsmeta (V. Ìsmeta)

Ísmo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Îsmo; prisv. pridjev Ísmīn; (u ist. Herc. Ísmov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ìsmet (V. Ìsmet)

***Íso,**

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Îso; prisv. pridjev Ísīn; (u ist. Herc. Ísov); muško ime (manje frekv.).
Modif. od ar. 'Īsā = lično ime jednog vjerovjesnika. To je u Bibliji Isus < od grč. oblika st. hebr. riječi Jehošuah = Bog (Jahve) je pomogao; Jahve je spasio.

Íso,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Îso; prisv. pridjev Ísīn; (u ist. Herc. Ísov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ìhsān, Ìshāk, *Ìshān (V. Ìhsān, Ìshāk i *Ìshān).

***Íša,**

gen. -ē; vok. Íša; prisv. pridjev Íšīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Aíša (V. Aíša).

Ìšija,

gen. -ē; vok. Ìšijā; prisv. pridjev Ìšijīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Aíša (V. Aíša)

Ìška,

gen. -ē; vok. Ìška; prisv. pridjev Ìškīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Aíša (V. Aíša).

Ìšuna,

gen. -ē; vok. Ìšuna; prisv. pridjev Ìšunīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Aíša (V. Aíša).

Ìza,

gen. -ē; vok. Ìza; prisv. pridjev Ìzīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Ìzet (V. Ìzet)

Íza,

gen. -ē; vok. Îzo; prisv. pridjev Ízīn; (u C. kr. Ízo, gen. -ē; vok. Îzo; prisv. pridjev Ízīn); žensko ime (frekv.).
Hipok. od Ìzeta, Izudína, Izùdīnka (V. Ìzeta, Izudína, Izùdīnka)

***Izèdīn,**

gen. -ína; vok. Ìzedīne; prisv. pridjev Izedínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Izùdīn (V. Izùdīn)

Ìzet,

gen. -a; vok. Ìzete; prisv. pridjev Ìzetov; muško ime (frekv.)
< tur. Izzet (lično m. ime), od ar. 'izzät = moć; sila; čast: slava; dostojanstvo; ponos.
Hipok. Ìskan, Ísko, Ìza, Ízo.

Ìzeta,

gen. -ē; vok. Ìzeta; prisv. pridjev Ìzetīn; žensko ime (frekv.)
Iz ar. 'izzät = moć; sila; čast; slava; dostojanstvo; ponos + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Íska, Íza

Ízo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Îzo; prisv. pridjev Ízīn; (u ist. Herc. Ízov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Ìzet i Izùdīn (V. Ìzet i Izùdīn).

Izùdīn,

gen. -ína; vok. Ìzudīne (u B. kr. i Ìzudīnu); prisv. pridjev Izudínov; muško ime (frekv.).
Složeno ime od ar. ʿizz = snaga; slava; ugled i ar. äddīn = vjera. Značenje = snaga, slava, ugled vjere.
Hipok. Díno, Ízo
Modif. *Izèdīn

Izudína,

gen. -ē; vok. Izudína; prisv. pridjev Izudínīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Izùdīn dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Izùdīn).
Hipok. Íza

Izùdīnka,

gen. -ē; vok. Izùdīnka, Izùdīnko; prisv. pridjev Izùdīnkīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Izùdīn dodavanjem našeg nast. -ka za ženski rod. (V. Izùdīn)
Hipok. Íza.

J

*Jàhija,

gen. -ē; vok. Jàhija; prisv. pridjev Jàhijīn; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Jàhjā (V. Jàhjā)

Jàhjā,

U ovakvom obliku ovo ime nema padežne promjene. Za promjenu u kosim padežima služe modif. ili hipok. oblici; (muško ime) (manje frekv.).
< tur. Yahyā < ar. Yaḥyā = lično ime jednog vjerovjesnika, koji se spominje u Kur'anu. To je ista ličnost koja se u Bibliji zove Jovan ili Ivan Krstitelj.
Modif. *Jàhija, *Jàhjān, *Jàhjāt
Hipok. Jáhjo, Jáho
Etimologija imena Jahja nije sasvim jasna. Abdulah Škaljić misli da to ime potječe od ar. ḥayy = živ, i da prema tome Jahja znači Živi (kao npr. Živojin). Međutim, ima mišljenja da etimološko porijeklo toga imena treba tražiti u st. hebrejskom imenu Johānān = Bog (Jahve) je milostiv, ili Jehija = Milost Jahve. (A. Gafurov).

*Jàhjān,

gen. -ána; vok. Jāhjāne; prisv. pridjev Jahjánov; muško ime (rijetko).
Modif. od Jàhjā (V. Jàhjā)

*Jàhjāt,

gen. -áta; vok. Jāhjāte; prisv. pridjev Jahjátov; muško ime (rijetko).
Modif. od Jàhjā (V. Jàhjā)

Jáhjo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Jâhjo; prisv. pridjev Jáhjīn; (u ist. Herc. Jáhjov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Jàhjā (V. Jàhjā)

Jáho,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Jâho; prisv. pridjev Jáhīn; (u ist. Herc. Jáhov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Jàhjā (V. Jàhjā)

Jákub,

gen. -a; vok. Jákube; prisv. pridjev Jákubov; muško ime (frekv.).
< tur. Ya'kūb < ar. Ya'qūb = ime jednog vjerovjesnika koji se spominje u Kur'anu. To je ista ličnost koja se u Bibliji zove Jakob (Jakov).
Ime potječe iz st. hebr. jezika (od iahagob), ali u prijevodu toga imena ima neslaganja. Većina onomastičara misli da Jakub znači »božiji sljedbenik«, »onaj koji ide za nečijim tragom«, ali neki (Oleg Mandić i Günther Drosdowski) to ime prevode kao: »on hvata za petu«, »onaj koji drži za petu«, jer je Jakub (Jakob) u času rađenja držao svog starijeg brata blizanca za petu, pa je tako nazvan.
Hipok. Kúbo

Jákut,

gen. -a; vok. Jákute; prisv. pridjev Jákutov; muško ime (rijetko).
Iz perz. yāqūt < grč. hyákinthos = rubin (vrsta dragog kamena crvene boje).

Jakúta,

gen. -ē; vok. Jakúta; prisv. pridjev Jakútīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Jákut dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Jákut)

*Jàlduza,

gen. -ē; vok. Jàlduza; prisv. pridjev Jàlduzīn: žensko ime (rijetko).
Modif. od Jìlduza (V. Jìlduza)

Jása,

gen. -ē; vok. Jâso; prisv. pridjev Jásīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Mijása (V. Mijása)

*Jásim,

gen. -a; vok. Jásime; prisv. pridjev Jásimov; muško ime (rijetko).
Modif. od Jásin (V. Jásin)

Jásin,

gen. -a; vok. Jásine; prisv. pridjev Jásinov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Yāsīn = naziv 36. poglavlja (sure) u Kur'anu
Modif. *Jásim

Jāsmīn,

gen. -a; vok. Jāsmīne; prisv. pridjev Jāsmīnov; Jàsmīn, gen. Jāsmīna; vok. Jāsmīne; prisv. pridjev Jāsmīnov; muško ime (frekv.).
Iz perz. yāsemīn = jasmin, biljka s bijelim ili žutim mirisnim cvjetovima (Jasminum officinale).

Jasmína,

gen. -ē; vok. Jasmína; prisv. pridjev Jasmínīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Jāsmīn dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Jāsmīn).
Hipok. Mína

Jàsmīnka,

gen. -ē; vok. Jàsmīnka, Jàsmīnko; prisv. pridjev Jàsmīnkīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od Jasmína dodavanjem na osnovu našeg nast. -ka. (V. Jasmína i Jāsmin).
Hipok. Mînka

Jàsmīnko,

gen. -a; vok. Jàsmīnko; prisv. pridjev Jàsmīnkov; muško ime (frekv.).
Izv. od Jāsmīn dodavanjem našeg nast. -ko. (V. Jāsmīn).

Jàša,

gen. -ē; vok. Jàša; prisv. pridjev Jàšīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. yaşa! = Živo! Živjela!

Jàšar,

gen. -a; vok. Jàšare; prisv. pridjev Jàšarov; muško ime (frekv.).
Iz tur. Yaşar = vl. muško ime. Dosl. tur. yaşar = on živi.

Hipok. Jäško
Ime Jašar je profilaktično (zaštitno) ime, a davalo se djetetu da se zaštiti od prerane smrti i da ostane dugo u životu.

Jäško,

gen. -a; vok. Jäško; prisv. pridjev Jäškov; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Jàšar (V. Jàšar).

Jáver,

gen. -a; vok. Jávere; prisv. pridjev Jáverov; muško ime (rijetko).
Iz perz. yāwer = pomagač; pomoćnik; ađutant.

Jávra,

gen. -ē; vok. Jâvro; prisv. pridjev Jávrīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. yavru = mladunče neke lijepe životinje: janje, ptiče, pile, sokolić i sl.; sasvim malo dijete; čestito i vrijedno đače + naš nast. -a za ženski rod.

Jáza,

gen. -ē; vok. Jâzo; prisv. pridjev Jázīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Mejáza (V. Mejáza).

*Jèlduza,

gen. -ē; vok. Jèlduza; prisv. pridjev Jèlduzīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Jìlduza (V. Jìlduza).

Jemína,

gen. -ē; vok. Jemína; prisv. pridjev Jemínīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. yämīnä = sretna; vjerna; sigurna; napredna.

Jèzīd,

gen. -ída; vok. Jēzīde; prisv. pridjev Jezídov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Yäzīd = ime okrutnog arapskog vladara iz dinastije Umejida. Vladao je od 680. do 683. g. Svoju okrutnost pokazao je osobito prema Muhamedovu unuku Huseinu, koji je junački poginuo u historijskoj bici na Kerbeli 10. X 680. g. Kasnije je u tur. jeziku njegovo lično ime (Jezid) dobilo opće pridjevsko značenje: surov, nemilosrdan, okrutan, ljutit. Inače, u ar. jeziku yäzīdu = on se povećava; on dodaje; on premašuje.

Jīlda,

gen. -ē; vok. Jīlda; prisv. pridjev Jīldīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Jìlduza (V. Jìlduza)

Jìlduza,

gen. -ē; vok. Jìlduza, Jìlduzo; prisv. pridjev Jìlduzīn; žensko ime (manje frekv.)
Iz tur. Yıldız (lično ž. ime) = zvijezda; sretna zvijezda + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Jīlda
Modif. *Īlduza, *Jàlduza, *Jèlduza

Jůka,

gen. -ē; vok. Jůka; prisv. pridjev Jůkīn; muško ime (rijetko)
Hipok. od Jùsuf (V. Jùsuf)

Jůkān,

gen. -a; vok. Jůkāne; prisv. pridjev Jůkānov; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Jůka (< Jùsuf) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ān. (V. Jùsuf)

Júko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Jûko; prisv. pridjev Júkov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Jùsuf (V. Jùsuf).

Jùmnija,

gen. -ē; vok. Jùmnija; prisv. pridjev Jùmnijīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. yumniyyä = sretna; puna uspjeha; napredna.

Jùnus, (*Jùnuz),

gen. -a; vok. Jùnuse; prisv. pridjev Jùnusov; muško ime (frekv.).
< tur. Yunüs < ar. Yūnus = ime jednog vjerovjesnika koji se spominje u Kur'anu, a to je u Bibliji Jona < st. hebr. Jonas = golub.
Modif. *Jùnuz

*Jùnuz,

gen. -a; vok. Jùnuze; prisv. pridjev Jùnuzov; muško ime (frekv.).
Modif. od Jùnus (V. Jùnus).

Jûsa,

gen. -ē; vok. J û s a; prisv. pridjev J û s ī n: muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od J ù s u f (V. J ù s u f).

Júsko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. J û s k o; prisv. pridjev J ú s k ī n (u ist. Herc. J ú s k o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od J ù s u f (V. J ù s u f).

Júso,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. J û s o; prisv. pridjev J ú s ī n (u ist. Herc. J ú s o v); (u B. kr. J ú s e, gen. -ē; vok. J û s e; prisv. pridjev J ú s ī n); muško ime (frekv.).
Hipok. od J ù s u f (V. J ù s u f).

Jùsuf,

gen. -a; vok. J ù s u f e; prisv. pridjev J ù s u f o v; muško ime (frekv.).
< tur. Y u s u f < ar. Y u s u f = ime jednog vjerovjesnika koji se spominje u Kur'anu, a to je u Bibliji Josip ili Josif (sin Jakoba, Jakova) < st. hebr. J o h o s e f = neka Jahve (bog) poveća, pridoda.
Hipok.: J ûk a, J ûk ān, J úk o, J ûs a, J úsk o, J úso, J ûšć e.

Jûšće,

gen. -é t a; vok. J ûš ć e; prisv. pridjev J ûš ć e t o v; muško ime (rijetko).
Hipok. od J ù s u f (V. J ù s u f).

K

Kábil,

gen. -a; vok. K á b i l e; prisv. pridjev K á b i l o v; muško ime (rijetko).
1) Iz ar. q ā b i l = onaj koji prima, uzima, koji dočekuje; sposoban; dostojan
2) Iz ar. Q ā b i l (lično m. ime). Etimologija nejasna.
Po islamskoj legendarnoj priči K a b i l je bio jedan od sinova Ademovih (prvog čovjeka na Zemlji), koji je ubio svog brata Habila (biblijskog Abela, Avelja) i tako izvršio prvo ubistvo u povijesti čovječanstva. K a b i l je, dakle, biblijski Kain.
K a b i l je u Bosni Hercegovini mnogo češće kao prezime nego ime.

Káda,

gen. -ē, vok. K â d o; prisv. pridjev K á d ī n; (u C. kr. K á d o, gen. -ē; vok. K â d o; prisv. pridjev K á d ī n); žensko ime (frekv.)
Hipok. od K à d u n a i Z i l k á d a (V. K à d u n a i Z i l k á d a)

Kàdefa,

gen. -ē; vok. K à d e f a; prisv. pridjev K à d e f ī n; žensko ime (rijetko)
Iz ar. q ā ḍ a f = vitkost; tankoća + naš nast. -a za ženski rod.

Kadèma,

gen. -ē; vok. K a d è m a; prisv. pridjev K a d è m ī n; žensko ime (rijetko)
Izv. od ar. q a d ā m = hrabar; odvažan; smion; srčan dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod.

Kadèmlija,

gen. -ē; vok. Kadèmlija; prisv. pridjev Kadèmlijīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. qadäm = hrabar; smion; odvažan + tur. suf. -li + naš nast. -ja.

Kadífa,

gen. -ē; vok. Kadífa; prisv. pridjev Kadífīn; (u B. kr. Kadífe, gen. -ē; vok. Kadífe; prisv. pridjev Kadífīn); žensko ime (rijetko).
Iz ar. qaṭīfä = baršun; samt; pliš; kadifa.

Kadìfana,

gen. -ē; vok. Kadìfana; prisv. pridjev Kadìfanīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Kadífa dodavanjem na osnovu našeg nast. -ana, (V. Kadífa).

Kàdija,

gen. -ē; vok. Kàdija; prisv. pridjev Kàdijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. qāḍi(n) i äl-qādī = sudac, sudija + naš nast. -ja.

Kadíma,

gen. -ē; vok. Kadíma; prisv. pridjev Kadímīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. qadīmä = starā; drvena; klasična; antička.

Kádir,

gen. -a; vok. Kádire; prisv. pridjev Kádirov; muško ime (frekv.).
Iz ar. qādir = moćan; sposoban; silan.
Kádir je, u stvari, samo drugi dio složenog imena Abdulkádir (V. Abdulkádir).

Kadíra,

gen. -ē; vok. Kadíra; prisv. pridjev Kadírīn; (u B. kr. i C. kr. Kadíre, gen. -ē; vok. Kadíre; prisv. pridjev Kadírīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Kadīre (lično ž. ime), od ar. qadīrä = moćna; sposobna; silna.

Kádra,

gen. -ē; vok. Kâdro; prisv. pridjev Kádrīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Kadríja (V. Kadríja).

Kàdrija,

gen. -ē; vok. Kàdrija; prisv. pridjev Kàdrijīn; muško ime (frekv.).
< tur. Kadrī (lično m. ime), od ar. qadrī(yy) = onaj koji je vezan za sudbinu i božiju volju; dostojanstven; ugledan; častan; snažan; moćan + naš nast. -(j)a
Hipok. Kádro

Kadríja,

gen. -ē; vok. Kadríja; prisv. pridjev Kadríjīn; (u B. kr. Kadríje; gen. -ē; vok. Kadríje; prisv. pridjev Kadríjīn); žensko ime (frekv).
< tur. Kadriye (lično ž. ime), od ar. qadriyyä = ona koja je vezana za sudbinu i božiju volju; dostojanstvena; ugledna; časna; snažna; moćna.
Hipok. Kádra.

Kádro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Kâdro; prisv. pridjev Kádrīn; (u ist. Herc. Kádrov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Kàdrija (V. Kàdrija).

Kàduna,

gen. -ē; vok. Kàduna, Kàduno; prisv. pridjev Kàdunīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. kadın (stariji oblik katun < perz. ḫātun) = gospođa; ugledna žena; dama.
Hipok. Káda, Kātka.

Kàhrija,

gen. -ē; vok. Kàhrija; prisv. pridjev Kàhrijīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Káhro dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Kahrìmān).

Kahrìmān,

gen. -ána; vok. Kāhrimāne; prisv. pridjev Kahrimánov muško ime (manje frekv.).
< tur. Kahramān (lično m. ime), od perz. qahremān = junak; heroj; prvak; šampion.
Hipok. Kàhrija i Káhro.

Káhro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Kâhro; prisv. pridjev Káhrīn; (u ist. Herc. Káhrov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Kahrìmān (V. Kahrìmān).

Káid,

gen. -a; vok. Káide; prisv. pridjev Káidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. qā'id = vođa; zapovjednik; rukovodilac; starješina; poglavar; viši oficir.

Kaìda,

gen. -ē; vok. Kaìda; prisv. pridjev Kaìdīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Káid dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Káid)
Modif. *Kájda

Káim,

gen. -a; vok. Káime; prisv. pridjev Káimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. qā'im = onaj koji stoji, koji se diže; uspravan; čuvar; pazitelj; nadzornik.

Kaìma,

gen. -ē; vok. Kaìma; prisv. pridjev Kaìmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. qā'imä = ona koja stoji, koja se diže; uspravna; čuvarica; paziteljica; nadzornica.

*Kájda,

gen. -ē; vok. Kâjdo; prisv. pridjev Kájdīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Kaìda (V. Kaìda)

*Kalànfir,

gen. -a; vok. Kalànfire; prisv. pridjev Kalànfirov; muško ime (rijetko).
Modif. od Karànfil (V. Karànfil)

Kàmber,

gen. -a; vok. Kàmbere; prisv. pridjev Kàmberov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Kamber (lično m. ime) od ar. Qambär.
Kamber je ime jednog roba halife Alije. Porijeklo i značenje nejasno.

Kàmer,

gen. -a; vok. Kàmere; prisv. pridjev Kàmerov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. qamär = Mjesec

Kàmera,

gen. -ē; vok. Kàmera; prisv. pridjev Kàmerīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. qamär = Mjesec + naš nast. -a za ženski rod

Kámil,

gen. -a; vok. Kámile; prisv. pridjev Kámilov; muško ime (frekv.).
< tur. Kāmil (č. Kjámil), lično m. ime, od ar. kāmil = potpun; savršen.
Modif. *Ćámil

Kamìla,

gen. -ē; vok. Kamìla; prisv. pridjev Kamìlīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Kāmile (č. Kjámile), lično ž. ime, od ar. kāmilä = potpuna; savršena.
Modif. *Ćamìla

Kána,

gen. -ē; vok. Kâno; prisv. pridjev Kánīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Kanìja i Kanìta (V. Kanìja i Kanìta).

Kanìja,

gen. -ē; vok. Kanìja; prisv. pridjev Kanìjīn; ženško ime (rijetko).
Iz ar. qāniyä = vlasnica; posjednica; koja je stekla, zaradila.
Hipok. Kána

Kanìta,

gen. -ē; vok. Kanìta; prisv. pridjev Kanìtīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Kanite (lično ž. ime), od ar. qānitä = pokorna; pobožna; skrušena.
Hipok. Kána

Kàplan,

gen. -a; vok. Kàplane; prisv. pridjev Kàplanov; muško ime (rijetko).
Iz tur. Kaplan (lično m. ime) = tigar; panter; leopard.

Karànfil,

gen. -a; vok. Karànfile; prisv. pridjev Karànfilov; muško ime (rijetko).

Iz tur. karanfil < ar. qarānful < grč. karyófyllon = cvijet klinčac, klinčić, karanfil; Dianthus caryophyllus.
Modif. *Kalànfir

Karànfila,

gen. -ē; vok. Karànfila; prisv. pridjev Karànfilīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Karànfil dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Karànfil).

Karànfilka,

gen. -ē; vok. Karànfilka, Karànfilko; prisv. pridjev Karànfilkīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Karànfil dodavanjem našeg nast. -ka za ženski rod. (V. Karànfil).

Kasèma,

gen. -ē; vok. Kasèma; prisv. pridjev Kasèmīn; žensko ime (manje frekv.).
1) Iz ar. qasäm = zakletva, prisega + naš nast. -a za ženski rod.
2) Modif. od Kasìma (V. Kasìma).

Kásim,

gen. -a; vok. Kásime; prisv. pridjev Kásimov; muško ime (frekv.).
< tur. Kasım (lično m. ime), od ar. qāsim = onaj koji dijeli, rastavlja, razdvaja.
Modif. *Kasum.

Kasìma,

gen. -ē; vok. Kasìma; prisv. pridjev Kasìmīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. qāsimä = ona koji dijeli, rastavlja, razdvaja.
Modif. *Kasèma.

*Kàsum,

gen. -a; vok. Kàsume; prisv. pridjev Kàsumov; muško ime (rijetko).
Modif. od Kásim (V. Kásim).

Kášif,

gen. -a; vok. Kášife; prisv. pridjev Kášifov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Kāşif (č. Kjášif) lično m. ime, od ar. kāšif = onaj

koji otkriva; istraživač; pronalazač; izumitelj; predskazivač sreće.
Modif. *Ćášif

Katìba,

gen. -ē; vok. Katìba; prisv. pridjev Katìbīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. kātibä = pisarica; spisateljica; sekretarica; tajnica.
Modif. *Ćatìba

Kätka,

gen. -ē; vok. Kätka; prisv. pridjev Kätkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Kàduna (V. Kàduna).

*Kazàfer,

gen. -a; vok. Kazàfere; prisv. pridjev Kazàferov; muško ime (rijetko).
Modif. od Kazànfer (V. Kazànfer).

Kazànfer,

gen. -a; vok. Kazànfere; prisv. pridjev Kazànferov; muško ime (rijetko).
< tur. Gazanfer (lično m. ime), od ar. ġaḍanfär = veliki lav; junak.
Modif. *Kazàfer

Kazànfera,

gen. -ē; vok. Kazànfera; prisv. pridjev Kazànferīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Kazànfer dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Kazànfer).
Hipok. Zánfa.

Kázim,

gen. -a; vok. Kázime; prisv. pridjev Kázimov; muško ime (u B. kr.) (manje frekv.).
< tur. Kāzim (č. Kjázim) lično m. ime, od ar. kāẓim = = onaj koji ne ispoljava srdžbe; onaj koji se suzdržava od ljutnje; miran; staložen.
Modif. *Ćázim

Kazìma,

gen. -ē; vok. Kazìma; prisv. pridjev Kazìmīn; žensko ime (u B. kr.) (manje frekv.).
Iz ar. kāẓimä = ona koja ne ispoljava srdžbe; ona koja se suzdržava od ljutnje; mirna; staložena.

Kebíra,

gen. -ē; vok. Kebíra; prisv. pridjev Kebírīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. käbīrä = velika; značajna; važna; ugledna.
Modif. *Ćebíra.

Kéla,

gen. -ē; vok. Kêlo; prisv. pridjev Kélīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Kelíma i Mukèlefa (V. Kelíma i Mukèlefa)

Kelíma,

gen. -ē; vok. Kelíma; prisv. pridjev Kelímīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. kälīmä = koja govori, koja razgovara; sagovornica.
Hipok. Kéla.

Kěma,

gen. -ē; vok. Kěma; prisv. pridjev Kěmīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Kèmāl i Kemalùdīn (V. Kèmāl i Kemalùdīn).

Kèmāl,

gen. -ála; vok. Kěmāle (u B. kr. i Kěmālu); prisv. pridjev Kemálov; muško ime (frekv.).
< tur. Kemāl (lično m. ime), od ar. kämāl = potpunost; savršenstvo; cjelokupnost.
Hipok. Kěma, Kěmica, Kémo
Modif. *Ćèmāl

Kemála,

gen. -ē; vok. Kemála; prisv. pridjev Kemálīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Kèmāl dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Kèmāl).

Kemalùdīn,

gen. -ína; vok. Kemalùdīne; prisv. pridjev Kemaludínov; muško ime (manje frekv.).
< ar. Kämālu-ddīn (lično m. ime), slož. od ar. kämāl = potpunost; savršenostvo + ar. äddīn = vjera. Značenje = potpunost, savršenstvo vjere.
Hipok. Díno, Kěma, Kémo.

Kěmica,

gen. -ē; vok. Kěmica, Kěmice; prisv. pridjev Kěmicīn, Kěmičīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od Kèmāl (V. Kèmāl).

Kemìja,

gen. -ē; vok. Kemìja; prisv. pridjev Kemìjīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. kämiyyä = hrabra; odvažna; junakinja.

Kémo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Kêmo; prisv. pridjev Kémīn; (u ist. Herc. Kémov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Kèmāl i Kemalùdīn (V. Kèmāl i Kemalùdīn).

Kènān,

gen. -ána; vok. Kěnāne (u B. kr. i Kěnānu); prisv. pridjev Kenánov; muško ime (rijetko).
Iz ar. känān = skriven; zaklonjen.

Kèrīm,

gen. -íma; vok. Kěrīme (u B. kr. i Kěrīmu); prisv. pridjev Kerímov; Kèrim, gen. -a; vok. Kèrime; prisv. pridjev Kèrimov; muško ime (frekv.).
Iz ar. Kärīm (lično m. ime) = plemenit; uvažen; milostiv; darežljiv; poštovan; cijenjen
Modif. *Ćèrim

Keríma,

gen. -ē; vok. Keríma; prisv. pridjev Kerímīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. kärīmä = plemenita; uvažena; milostiva; darežliiva; poštovana; cijenjena.
Modif. *Ćeríma.

Kèvsera,

gen. -ē; vok. Kèvsera; prisv. pridjev Kèvserīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. käwṯär = plemenit i darežljiv čovjek; obilje kojem nema granice; dar koji se neprestano uveličava; ime jedne rijeke u raju + naš nastavak -a za ženski rod.
Modif. *Ćèvsera.

Kíba,

gen. -ē; vok. Kîbo; prisv. pridjev Kíbīn; Kìba, gen. -ē; vok. Kìba; prisv. pridjev Kìbīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Sakìba (V. Sakìba).

Kída,

gen. -ē; vok. Kîdo; prisv. pridjev Kídīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od *Zelkída i Zilkída (V. *Zelkída i Zilkída).

Kíja,

gen. -ē; vok. Kîjo; prisv. pridjev Kíjīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Hakíja, Nakìja, Rukíja, Zekíja (V. Hakíja, Nakìja, Rukíja i Zekíja).

Kíko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Kîko; prisv. pridjev Kíkīn; (u ist. Herc. Kíkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Àkīk (V. Àkīk).

Kíma,

gen. -ē; vok. Kîmo; prisv. pridjev Kímīn: žensko ime (rijetko).
Hipok. od Kímeta (V. Kímeta).

Kímeta,

gen. -ē; vok. Kímeta; prisv. pridjev Kímetīn; žensko ime. (frekv.).
< tur. Kıymet (lično ž. ime), od ar. qīmät = vrijednost; cijena + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Ćímeta
Hipok. Kíma

Kìra,

gen. -ē; vok. Kìra; prisv. pridjev Kìrīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Zakìra i *Zekìra (V. Zakìra i *Zekìra).

Kîsa,

gen. -ē; vok. Kîsa; prisv. pridjev Kîsīn; žensko ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Belkísa (V. Belkísa)

*Kjána,

gen. -ē; vok. Kjâno; prisv. pridjev Kjánīn; žensko ime (u B. kr.) (rijetko).
Modif. od ar. kāinä = ona koja postoji, koja se nalazi; žensko biće.

Kúbo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Kûbo; prisv. pridjev Kúbīn; (u ist. Herc. Kúbov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Jákub (V. Jákub).

Kúmra,

gen. -ē; vok. Kûmro; prisv. pridjev Kúmrīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Kùmrija (V. Kùmrija)

Kùmrija,

gen. -ē; vok. Kùmrija, Kùmrijo; prisv. pridjev Kùmrijīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. qumriyyä = ptica gugutka; vrsta grlice.
Hipok. Kúmra

Kúna,

gen. -ē; vok. Kûno; prisv. pridjev Kúnīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Àjkuna (V. Àjkuna)

*Kuráheta,

gen. -ē; vok. Kuráheta; prisv. pridjev Kuráhetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. qurrā'ä(t) = veoma pobožna; isposnica; asketa + naš nast. -a za ženski rod.

Kûrt,

gen. -a; vok. Kûrte; prisv. pridjev Kûrtov; muško ime (rijetko).
Iz tur. kurt = vuk, kurjak.
Hipok. Kúrto
Kurt je u Bosni i Hercegovini češće kao prezime nego ime.

Kûrta,

gen. -ē; vok. Kûrta; prisv. pridjev Kûrtīn, Kûrtov; muško ime (rijetko).
Izv. od Kûrt dodavanjem našeg nast. -a. (V. Kûrt)

Kurtàlija,

gen. -ē; vok. Kurtàlija; prisv. pridjev Kurtàlijīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od Kûrt i Àlija (V. Kûrt i Àlija)

Kúrto,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Kûrto; prisv. pridjev Kúrtīn; (u ist. Herc. Kúrtov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Kûrt. (V. Kûrt).

L

Lála,

gen. -ē; vok. Lâlo; prisv. pridjev Lálīn; žensko ime (frekv.).
1) Iz perz. lāle = cvijet tulipan, lala (Tulipa gesneriana L).
2) Hipok. od Idžlála, Naìla (Nájla), Ševála (V. Idžlála, Naìla i Ševála).

Lálo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Lâlo; prisv. pridjev Lálīn (u ist. Herc. Lálov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Hàlīl (V. Hàlīl)

Lamìja,

gen. -ē; vok. Lamìja; prisv. pridjev Lamìjīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. lāmi'ä = blistava; sjajna; svjetla.

Làtīf,

gen. -īfa; vok. Lätīfe (u B. kr. i Lätīfu); prisv. pridjev Latífov; muško ime (frekv.).
< tur. Latif (lično m. ime), od ar. laṭīf = nježan; blag; fin; dobar; ugodan; mio; lijep; uljudan.
Hipok. Láto

Latífa,

gen. -ē; vok. Latífa; prisv. pridjev Latífīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Latife (lično ž. ime), od ar. laṭīfä = nježna; blaga; fina; dobra; ugodna; mila; lijepa; uljudna.
Hipok. Tífa

Láto,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Lâto; prisv. pridjev Látīn; (u ist. Herc. Látov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Alaùdīn i Làtīf (V. Alaùdīn i Làtīf).

Lèbīb,

gen. -íba; vok. Lêbībe (u B. kr. i Lêbību); prisv. pridjev Lebíbov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Lebīb (lično m. ime), od ar. läbīb = pametan; razborit; razuman.

Lebíba,

gen. -ē; vok. Lebíba; prisv. pridjev Lebíbīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Lebībe (lično ž. ime), od ar. läbībä = pametna; razborita; razumna.
Hipok. Bíba.

Léjla,

gen. -ē; vok. Lêjlo; prisv. pridjev Léjlīn; žensko ime (frekv.)
< tur. Leylā < ar. Läylā = vcoma često žensko ime u Arapa, koje je preuzeto iz popularne pjesničke legende o tragičnoj ljubavi mladića Medžnuna i kćerke starješine susjednog plemena Lejle. Mladić se do ludila (odatle mu nadimak Medžnun = lud, bezuman) zaljubio u Lejlu, koja je odgovarala na njegovu ljubav, ali se morala udati za drugoga da bi udovoljila svome ocu. Izbezumljen od očaja Medžnun je ostatak svoga života proveo lutajući polugo po brdima i dolinama svoga zavičaja izgarajući od čežnje za ljepotom i pogledom svoje dragane. Samo kad bi se spomenulo njezino ime. on bi dolazio k sebi.
U ar. jeziku läylā = vrlo duga, teška mračna noć i teško je reći da li je i kako je od takvog apelativa postalo vlastito žensko ime. Alim Gafurov pretpostavlja da je ime Lejla nastalo od st. hebrejskog imena Lili, što znači »ljiljan, krin«, međutim bez čvrstih dokaza takvo mišljenje može biti samo pretpostavka.

Lemána,

gen. -ē; vok. Lemána; prisv. pridjev Lemánīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. lämä'ān = blistanje; sjaj; svjetlucanje + naš nastavak -a za ženski rod.

Lèmuka,

gen. -ē; vok. Lèmuka; prisv. pridjev Lèmukīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od Sulèjmān (V. Sulèjmān)

Lèzeta,

gen. -ē; vok. Lèzeta; prisv. pridjev Lèzetīn; žensko ime (rijetko).

Iz ar. l ä d̲ d̲ ä t = slast; užitak; ugodnost; zadovoljstvo; radost + naš nast. -a za ženski rod.

Lída,

gen. -ē; vok. L î d o; prisv. pridjev L í d ī n; žensko ime (rijetko).
Hipok. od H a l ì d a (V. H a l ì d a)

Lído,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. L î d o; prisv. pridjev L í d ī n; (u ist. Herc. L í d o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od H á l i d (V. H á l i d)

Líko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. L î k o; prisv. pridjev L í k ī n; (u ist. Herc. L í k o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od H à l ī l (V. H à l ī l)

Líla,

gen. -ē; vok. L î l o; prisv. pridjev L í l ī n; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od D ž e l í l a i H a l í l a (V. D ž e l í l a i H a l í l a)

Lílo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. L î l o; prisv. pridjev L í l ī n; (u ist. Herc. L í l o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od H à l ī l (V. H à l ī l)

Lòkmān,

gen. -á n a; vok. L ò k m ā n e; prisv. pridjev L o k m á n o v; muško ime (rijetko).
Iz ar. L u q m ā n = vlastito ime jedne legendarne ličnosti među Arapima predislamskog doba, koja se spominje i u Kur'anu, gdje joj je posvećeno 31. poglavlje. Smatra se mudrim čovjekom, a misli se da je po porijeklu bio Abesinac.
Porijeklo i značenje imena L u k m a n (L o k m a n) nije jasno mada neki pretpostavljaju da može značiti »hranitelj, dobrotvor«.

Lúlo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. L û l o; prisv. pridjev L ú l ī n; (u ist. Herc. L ú l o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od B è h l ū l (V. B è h l ū l).

Lútfa (*Lútva),

gen. -ē; vok. L û t f o; prisv. pridjev L ú t f ī n; žensko ime (frekv.).
Hipok. od L u t f í j a (V. L u t f í j a)

Lùtfija (*Lùtvija),

gen. -ē; vok. L ù t f i j a; prisv. pridjev L ù t f i j ī n; muško ime (frekv.).
Iz tur. L u t f ī (lično m. ime) + naš nast. -j a; od ar. l u ṭ f = nježnost; finoća; blagost; dobroćudnost.
Hipok. L ú t f o

Lutfija (*Lutvija),

gen. -ē; vok. L u t f í j a; prisv. pridjev L u t f í j ī n; žensko ime (frekv.).
Promjenom akcenta načinjeno žensko ime od muškog imena L ù t f i j a (V. m. ime L ù t f i j a)
Hipok. L ú t f a.

Lùtfīk,

gen. -í k a; vok. L ù t f ī k, L ů t f ī k u; prisv. pridjev L u t f í k o v; muško ime (rijetko).
Iz ar. l u ṭ f = nježnost; finoća; dobroćudnost; blagost; ljupkost + analog. nastavak -ī k po uzoru na druga imena s takvim završetkom (R è f ī k, Š è f ī k, V è f ī k i sl.)

Lútfo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. L û t f o; prisv. pridjev L ú t f ī n (u ist. Herc. L ú t f o v); muško ime (frekv.).
Hipok. od L ù t f i j a (V. L ù t f i j a).

***Lútva,**

gen. -ē; vok. L û t v o; prisv. pridjev L ú t v ī n; žensko ime (frekv.).
Modif. od hipok. L ú t f a (V. L u t f í j a)

***Lùtvija,**

gen. -ē; vok. L ù t v i j a; prisv. pridjev L ù t v i j ī n; muško ime (frekv.).
Modif. od L ù t f i j a (V. L ù t f i j a)
Hipok. *L ú t v o

***Lutvíja,**

gen. -ē; vok. L u t v í j a; prisv. pridjev L u t v í j ī n; žensko ime (frekv.).
Modif. od L u t f í j a (V. L u t f í j a).
Hipok. *L ú t v a.

***Lútvo,**

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. L û t v o; prisv. pridjev L ú t v ī n; (u ist. Herc. L ú t v o v); muško ime (frekv.).
Hipok. od *L ù t v i j a (V. *L ù t v i j a i L ù t f i j a).

M

Mádžid,

gen. -a; vok. Mádžide; prisv. pridjev Mádžidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Mā́ǧid (lično m. ime) = slavan; čuven; znamenit; plemenit.
Hipok. Džído

Madžìda,

gen. -ē; vok. Madžìda; prisv. pridjev Madžìdīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Macide (lično ž. ime), od ar. mā́ǧidä = slavna; čuvena; znamenita; plemenita.
Hipok. Džída, Džîda

Mágba,

gen. -ē; vok. Mâgbo; prisv. pridjev Mágbīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Magbúla (V. Magbúla)

Màgbūl,

gen. -úla; vok. Mägbūle; prisv. pridjev Magbúlov; muško ime (rijetko).
Iz ar. maqbūl = ugođan; obljubljen; rado viđen.

Magbúla,

gen. -ē; vok. Magbúla; prisv. pridjev Magbúlīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Makbule (lično ž. ime), od ar. maqbūlä = ugodna; rado viđena; dobrodošla.
Hipok. Búla, Bûlka, Mágba

Màgdūb,

gen. -úba; vok. Mägdūbe; prisv. pridjev Magdúbov; muško ime (rijetko).
Iz ar. maǧḍūb = kozičav; ospičav; rasrđen; ljut.
Ime je, vjerovatno, zaštitno (profilaktično) da se ne bi dijete »ureklo« i da mu ne bi štetili zli duhovi.

Mäha,

gen. -ē; vok. Mäha; prisv. pridjev Mähīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Máhir, Màhmud (V. Máhir i Màhmud)

Màhbūb,

gen. -úba; vok. Mähbūbe; prisv. pridjev Mahbúbov; muško ime (rijetko).
Iz ar. maḥbūb = drag; mio; omiljen; voljen.

Mahbúba,

gen. -ē; vok. Mahbúba; prisv. pridjev Mahbúbīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. maḥbūbä = draga; mila; omiljena; voljena.
Hipok. Búba

Màhfūz,

gen. -úza; vok. Mähfūze; prisv. pridjev Mahfúzov; muško ime (rijetko).
Iz ar. maḥfūẓ = sačuvan; zaštićen; osiguran.
Hipok. Fûza, Fúzo

Mahfúza,

gen. -ē; vok. Mahfúza; prisv. pridjev Mahfúzīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. maḥfūẓä = sačuvana; zaštićena; osigurana.
Hipok. Fúza

Máhir,

gen. -a; vok. Máhire; prisv. pridjev Máhirov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Mahir < ar. Mā́hir (lično m. ime) = vješt; okretan; spretan; sposoban.
Hipok. Mäha, Máhko, Máho, Mášo

Mahìra,

gen. -ē; vok. Mahìra; prisv. pridjev Mahìrīn; žensko ime (manje frekv.).

< tur. Mahire (lično ž. ime), od ar. māhirä = vješta; okretna; spretna; sposobna.

Máhko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mâhko; prisv. pridjev Máhkīn (u ist. Herc. Máhkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Máhir i Màhmud (V. Máhir i Màhmud).

Màhmud (*Màhmut),

gen. -a; vok. Màhmude; prisv. pridjev Màhmudov; muško ime (frekv.).
< tur. Mahmud < ar. Maḥmūd (lično m. ime) = hvaljen; pohvaljen.
Hipok. Māha, Máhko, Máho, Mášo.

*Màhmut,

gen. -a; vok. Màhmute; prisv. pridjev Màhmutov; muško ime (frekv.).
Modif. od Màhmud (V. Màhmud).

Máho,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mâho; prisv. pridjev Máhīn (u ist. Herc. Máhov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Máhir i Màhmud (V. Máhir i Màhmud).

Máid,

gen. -a; vok. Mâide; prisv. pridjev Máidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mā'iḍ = srdit; ljut; ogorčen.

Maìda,

gen. -ē; vok. Maìda; prisv. pridjev Maìdīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Maide (lično ž. ime), od ar. mā'iḍä = srdita; ljuta; ogorčena.

Maksìda,

gen. -ē; vok. Maksìda; prisv. pridjev Maksìdīn; Maksída, gen. -ē; vok. Maksída; prisv. pridjev Maksídīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. maqṣid = cilj; namjera; težnja + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Sída

Màksūd,

gen. -úda; vok. Mâksūde; prisv. pridjev Maksúdov; muško ime (manje frekv.).

Iz ar. maqṣūd = željan; tražen; svrha; cilj; smisao.
Hipok. Súdo
Modif. *Mèksūd

Maksúda,

gen. -ē; vok. Maksúda; prisv. pridjev Maksúdīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Màksūd dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Màksūd)
Hipok. Súda

*Maksúma,

gen. -ē; vok. Maksúma; prisv. pridjev Maksúmīn; žensko ime (rijetko).
< tur. Māsume (lično ž. ime), modif. od ar. ma'ṣūmä = = nevina; bez grijeha; sačuvana; zaštićena.
Hipok. Súma, Súmka.

Málćo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mâlćo; prisv. pridjev Málćīn (u ist. Herc. Málćov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Málić (V. *Málić i Málik).

*Málić,

gen. -a; vok. Máliću; prisv. pridjev Málićev; muško ime (frekv.).
Modif. od Málik (V. Málik)
Hipok. Málćo

*Malìća,

gen. -ē; vok. Malìća; prisv. pridjev Malìćīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Malìka (V. Malìka).

Málik,

gen. -a; vok. Málik, Málike (u B. kr. i Máliku); prisv. pridjev Málikov; muško ime (frekv.).
Iz ar. Mālik (lično m. ime) = vladar; gospodar; vlasnik.
Modif. *Málić
Hipok. Màlkan

Malìka,

gen. -ē; vok. Malìka; prisv. pridjev Malìkīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. mālikä = vladarica; gospodarica; vlasnica.
Hipok. Málka
Modif. *Malìća

Málka,

gen. -ē; vok. Mâlko; prisv. pridjev Málkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Malìka (V. Malìka).

Màlkan,

gen. -a; vok. Màlkane; prisv. pridjev Màlkanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Málik (V. Málik)

Màlkija,

gen. -ē; vok. Màlkija; prisv. pridjev Màlkijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Málka (< Malìka) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Malìka).

Màlkoč,

gen. -a; vok. Màlkoče; prisv. pridjev Màlkočev; muško ime (rijetko).
Iz tur. malkoç = vođa turske jurišne konjice; junak.
Malkoč je u Bosni i Hercegovini češće kao prezime nego ime.

Malùdīn,

gen. -ína; vok. Mäludīne; prisv. pridjev Maludínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. māl = bogatstvo; posjed; imanje; kapital; novac i ar. äddīn = vjera. Značenje = kapital, bogatstvo vjere.
Hipok. Díno

Mána,

gen. -ē; vok. Mâno; prisv. pridjev Mánīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Ehlimána (V. Ehlimána)

Márūf,

gen. -úfa; vok. Márūfe; prisv. pridjev Marúfov; Máruf, gen. -a; vok. Márufe; prisv. pridjev Márufov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ma'rūf = dobar; pristojan; uljudan; poznat; čuven.

Mása,

gen. -ē; vok. Mâso; prisv. pridjev Másīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Almása i Elmása (V. Almása i Elmáša)

Masúma,

gen. -ē; vok. Maśúma; prisv. pridjev Masúmīn; žensko ime (rijetko).
< tur. Māsume (lično ž. ime), od ar. ma'ṣūmä = nevina; bez grijeha; sačuvana; zaštićena.
Modif. *Maksúma
Hipok. Súma, Súmka

Mášo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mâšo; prisv. pridjev Mášīn (u ist. Herc. Mášov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Máhir, Màhmud (*Màhmut). (V. Máhir i Màhmud).

Máza,

gen. -ē; vok. Mâzo; prisv. pridjev Mázīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od *Elmáza (V. *Elmáza)

Mäzaga,

gen. -ē; vok. Mäzaga; prisv. pridjev Māzagīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od hipok. Mázo (< *Àlmāz) i aga. (V. *Almāz i Agan).

Màzlūm,

gen. -úma; vok. Mäzlūme; prisv. pridjev Mazlúmov; muško ime (rijetko).
Iz ar. maẓlūm = onaj kome je učinjena nepravda; koji trpi nasilje; tlačen; ugnjeten.

Mazlúma,

gen. -ē; vok. Mazlúma; prisv. pridjev Mazlúmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. maẓlūmä = ona kojoj je učinjena nepravda; koja trpi nasilje; tlačena; ugnjetena

Mázo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mâzo; prisv. pridjev Mázīn; (u ist. Herc. Mázov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od *Àlmāz i *Èlmāz (V. Àlmās i Èlmās).

Mebrúra,

gen. -ē; vok. Mebrúra; prisv. pridjev Mebrúrīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mäbrūrä = dobra; blažena.
Hipok. Rúra

Méda,

gen. -ē; vok. Mêdo; prisv. pridjev Médīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Medìha (V. Medìha).

Mêdaga,

gen. -ē; vok. Mêdaga; prisv. pridjev Mêdagīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od hipok. Médo (< Àhmed i Mêhmed) i aga. (V. Àhmed ili Mêhmed i Àgan)

Mèdan,

gen. -a; vok. Mèdane; prisv. pridjev Mèdanov; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Médo (< Àhmed i Mêhmed) dodavanjem na osnovu našeg nast. -an. (V. Àhmed ili Mêhmed)

Medhìja,

gen. -ē; vok. Medhìja; prisv. pridjev Medhìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mädḥ = pohvala; hvaljenje; uzdizanje + ar. adj. sufiks za ženski rod -iyyä.

Mèdīh,

gen. -íha; vok. Mêdīhu; prisv. pridjev Medíhov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mädīḥ = velik; moćan; silan.

Medìha,

gen. -ē; vok. Medìha; prisv. pridjev Medìhīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. mädīḥä = velika; moćna; silna.
Hipok. Méda.

Mèdīn,

gen. -ína; vok. Mêdīne; prisv. pridjev Medínov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mädīn = lav.

Medína,

gen. -ē; vok. Medína; prisv. pridjev Medínīn; žensko ime (rijetko).
1) Iz ar. mädīnä = grad
2) Izvedeno od m. imena Mèdīn dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Mèdīn).
Hipok. Dína

Médo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mêdo; prisv. pridjev Médīn; (u ist. Herc. Médov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Àhmed i Mêhmed (V. Àhmed i Mêhmed).

Mèdžīd,

gen. -ída; vok. Mêdžīde (u B. kr. i Mêdžīdu); prisv. pridjev Medžídov); muško ime (frekv.).
Iz ar. mäǧīd = izvrstan; izvanredan; slavan; čuven; plemenit. (Ovo je ime, zapravo, skraćeno od punog imena Abdulmèdžīd).

Medžìda,

gen. -ē; vok. Medžìda; prisv. pridjev Medžìdīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. mäǧīdä = izvrsna; izvanredna; slavna; čuvena; plemenita.

Mefáil,

gen. -a; vok. Mefáile; prisv. pridjev Mefáilov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mäfā'īl = učinjeni; urađeni; rasrđeni; ljuti; učinci; djelovanja; efekti. (U ovom imenu je arapski oblik množine upotrijebljen u značenju naše jednine).

*Mefáret,

gen. -a; vok. Mefárete; prisv. pridjev Mefáretov; muško ime (rijetko).
Modif. od Mefháret (V. Mefháret)

*Mefáreta,

gen. -ē; vok. Mefáreta; prisv. pridjev Mefáretīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Mefháreta (V. Mefháreta).

Mefháret,

gen. -a; vok. Mefhárete; prisv. pridjev Mefháretov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mäfḫarät = ponos; slava; gordost.
Modif. *Mefáret

Mefháreta,

gen. -ē; vok. Mefháreta; prisv. pridjev Mefháretīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Mefháret dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Mefháret).
Modif. *Mefáreta, *Mèfreta, *Nefáreta

*Mèfreta,

gen. -ē; vok. Mèfreta; prisv. pridjev Mèfretīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Mefháreta (V. Mefháreta).

*Mefudin,

gen. -ína; vok. Mẽfudīne; prisv. pridjev Mefudínov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. näf'uddīn = korist, dobitak, dobrobit vjere.

Mẽha,

gen. -ē; vok. Mẽha; prisv. pridjev Mẽhīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Mẽhmed (V. Mẽhmed i Muhàmed).

Mèhan,

gen. -a; vok. Mèhane; prisv. pridjev Mèhanov; muško ime (frekv.).
Izv. od hipok. Mého (< Mẽhmed) dodavanjem na osnovu našeg nast. -an. (V. Mẽhmed i Muhàmed).

Mèhdija,

gen. -ē; vok. Mèhdija; prisv. pridjev Mèhdijīn; muško ime (rijetko).
< tur. Mehdī < ar. Mähdī(yy) (lično m. ime) = onaj koji je na pravom putu + naš nastavak -(j)a.

Mehdíja,

gen. -ē; vok. Mehdíja; prisv. pridjev Mehdíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mähdiyyä = ona koja je na pravom putu.

*Mèhdīn,

gen. -ína; vok. Mẽhdīne; prisv. pridjev Mehdínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Muhìdīn (V. Muhìdīn).

*Mehèmed,

gen. -a; vok. Mehèmede; prisv. pridjev Mehèmedov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Mẽhmed (V. Mẽhmed i Muhàmed).

Mẽhica,

gen. -ē; vok. Mẽhica, Mẽhice; prisv. pridjev Mẽhičīn; muško ime (rijetko).

Izv. od hipok. Mého (< Mẽhmed) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ica. (V. Mẽhmed i Muhàmed).

Mèhić,

gen. -a; vok. Mèhiću; prisv. pridjev Mèhićev; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mého (< Mẽhmed) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ić. (V. Mẽhmed i Muhàmed).

Mèhija,

gen. -ē; vok. Mèhija; prisv. pridjev Mèhijīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mého (< Mẽhmed) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Mẽhmed i Muhàmed).

*Mèhlema,

gen. -ē; vok. Mèhlema; prisv. pridjev Mèhlemīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od tur. melhem < ar. märhäm = mast, krema (za rane); flaster; zavoj + naš nast. -a za ženski rod. Figurativno = blaga, dobra, fina; korisna. Postoji mišljenje da melhem, odnosno ar. märhäm potječe od grč. málagma s istim značenjem.

*Mehlidžána,

gen. -ē; vok. Mehlidžána; prisv. pridjev Mehlidžánīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Mehridžána, Mihridžána (V. Mehridžána i Mihridžána).

Mẽhmed,

gen. -a; vok. Mẽhmede; prisv. pridjev Mẽhmedov; muško ime (frekv.).
Iz tur. Mehmed (lično m. ime) < ar. Muḥammäd = hvaljen; slavljen; dostojan svake hvale.
Modif. *Mehèmed
Hipok. i hipok. derivati: Mèdan, Médo, Mẽha, Mèhan, Mẽhica, Mẽhić, Mèhija, Mého, Mèhuka, Mèmija, Mèmiš, Mèmkan, Mémo, Mẽša, Mèšan, Mẽško, Méšo.

Mehmedàlija,

gen. -ē; vok. Mehmedàlija; prisv. pridjev Mehmedàlijīn; muško ime (frekv.).
Složeno ime od Mẽhmed i Àlija (V. Mẽhmed i Àlija).

Mého,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mêho; prisv. pridjev Méhīn; (u ist. Herc. Méhov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Mèhmed (V. Mèhmed i Muhàmed).

*Mèhrema,

gen. -ē; vok. Mèhrema; prisv. pridjev Mèhremīn; Mehrèma, gen. -ē; vok. Mehrèma; prisv. pridjev Mehrèmīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. maḥräm = ono što je sveto, što je zabranjeno + naš nast. -a za ženski rod.

*Mehrìba,

gen. -ē; vok. Mehrìba; prisv. pridjev Mehrìbīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. muhribä = marljiva; koja se trudi i zalaže u poslu.

Mehrìdžān,

gen. -āna; vok. Mêhridžāne; prisv. pridjev Mehridžánov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. mähräğān, mihräğān < perz. mehr-ğān = jesenja ravnodnevnica; proslava; festival.
Hipok. Méhro

Mehridžána,

gen. -ē; vok. Mehridžána; prisv. pridjev Mehridžánīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Mehrìdžān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Mehrìdžān)
Modif. *Mehlidžána

Méhro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mêhro; prisv pridjev Méhrīn (u ist. Herc. Méhrov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Mehrìdžān (V. Mehrìdžān).

Mehrùdīn,

gen. -ína; vok. Mêhrudīne; prisv. pridjev Mehrudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. mähr = upućenost; poznavanje; stručnost i ar. äddīn = vjera. Značenje = stručno poznavanje vjere.

*Mehrúra,

gen. -ē; vok. Mehrúra; prisv. pridjev Mehrúrīn; žensko ime (rijetko).

Modif. od ar. maḥrūrä = vatrena; žustra; plahovita; raspaljena.

*Mèhsūd,

gen. -úda; vok. Mêhsūde; prisv. pridjev Mehsūdov; muško ime (rijetko).
Modif. od Mèsūd (V. Mèsūd)

*Mehùdīn,

gen. -ína; vok. Mêhudīne; prisv. pridjev Mehudínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Muhìdīn (V. Muhìdīn)

Mèhuka,

gen. -ē; vok. Mèhuka; prisv. pridjev Mèhukīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mého (< Mêhmed) dodavanjem na osnovu našeg nast. -uka. (V. Mêhmed i Muhàmed).

Mèhura,

gen. -ē; vok. Mèhura; prisv. pridjev Mèhurīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mého (< Mêhmed) dodavanjem na osnovu našeg pejor. nastavka -ura (V. Mêhmed i Muhàmed).

*Mehvìba,

gen. -ē; vok. Mehvìba; prisv. pridjev Mehvìbīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Mevhìba (V. Mevhìba)

Mèjāz,

gen. -áza; vok. Mêjāze (u B. kr. i Mêjāzu); prisv. pridjev Mejazov); muško ime (manje frekv.).
Iz ar. mäyyāz = vrlo istaknut; izvrstan; poseban.
Hipok. Méjo

Mejáza,

gen. -ē; vok. Mejáza; prisv. pridjev Mejázīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mäyyāzä = vrlo istaknuta; izvrsna; posebna.
Hipok. Jáza

Méjo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mêjo; prisv. pridjev Méjīn; (u ist. Herc. Méjov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Mèjāz (V. Mèjāz).

Méjra,

gen. -ē; vok. Mêjro; prisv. pridjev Méjrīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od *Mèjrema (< Mèrjema). (V. Mèrjema)

*Mèjrema,

gen. -ē; vok. Mèjrema; prisv. pridjev Mèjremīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Mèrjema (V. Mèrjema)
Hipok. Méjra

Mèjruša,

gen. -ē; vok. Mèjruša, Mèjrušo; prisv. pridjev Mèjrušīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Méjra dodavanjem na osnovu našeg nast. -uša. (V. *Mèjrema i Mèrjema).

Méka,

gen. -ē; vok. Mêko; prisv. pridjev Mékīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Mekrèma i Mêleka (V. Mekrèma i Mêleka).

Mekrèma,

gen. -ē; vok. Mekrèma; prisv. pridjev Mekrèmīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. mäkrämä = plemenita; darežljiva.
Hipok. Méka

*Mèksūd,

gen. -úda; vok. Mêksūde; prisv. pridjev Meksúdov; muško ime (rijetko).
Modif. od Màksūd (V. Màksūd).

Mêla,

gen. -ē; vok. Mêla; prisv. pridjev Mêlīn; Méla, gen. -ē; vok. Mêlo; prisv. pridjev Mélīn; (u B. kr. Méle, gen. -ē; vok. Mêle; prisv. pridjev Mélīn); žensko ime (frekv.).
Hipok. od Àmela, Ekmela, Meláheta, *Mêleća, Mêleka, Melìha, Melìka (V. navedena imena).

Meláheta,

gen. -ē; vok. Meláheta; prisv. pridjev Meláhetīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. mälāḥat = ljepota; ljupkost; elegancija; dobrota + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Mêla

Mélća,

gen. -ē; vok. Mêlćo; prisv. pridjev Mélćīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od *Mêleća (V. *Mêleća i Mêleka).

Mèlćija,

gen. -ē; vok. Mèlćija; prisv. pridjev Mèlćijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mélća dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. *Mêleća i Mêleka).

*Mêleća,

gen. -ē; vok. Mêleća; prisv. pridjev Mêlećīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Mêleka (V. Mêleka)
Hipok. Mêla i Mélća.

Mêlećka,

gen. -ē; vok. Mêlećka, Mêlećko; prisv. pridjev Mêlećkīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od *Mêleća dodavanjem na osnovu našeg nast. -ka (V. *Mêleća i Mêleka).

Mêlek,

gen. -a; vok. Mêlek; prisv. pridjev Mêlekov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mäläk = anđeo (< etiop.)

Mêleka,

gen. -ē; vok. Mêleka; prisv. pridjev Mêlekīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Melek (lično ž. ime), od ar. mäläk (< etiop.) = anđeo + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Mêleća
Hipok. Méka, Mêla, Mélka

*Melìća,

gen. -ē; vok. Melìća; prisv. pridjev Melìćīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Melìka (V. Melìka)

Melìha,

gen. -ē; vok. Melìha; prisv. pridjev Melìhīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Meliha (lično ž. ime). od ar. mäliḥa = lijepa; krasna; oštroumna; ugodna; dobra.
Hipok. Mêla, Méla

Melìka,

gen. -ē; vok. Melìka; prisv. pridjev Melìkīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. mälikä = vladarica; kraljica; gospodarica.
Hipok. Mȅla, Méla
Modif. *Melìća

Mélka,

gen. -ē; vok. Mȇlko; prisv. pridjev Mélkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Mȇleka (V. Mȇleka)

Mèlkija,

gen. -ē; vok. Mèlkija; prisv. pridjev Mèlkijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mélka dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Mȇleka).

Mèmaga,

gen. -ē; vok. Mȇmaga; prisv. pridjev Mȇmagīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od hipok. Mémo i aga (V. Mémo i Àgan).

Mèman,

gen. -a; vok. Mèmane; prisv. pridjev Mèmanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Mèmnūn i Sulèjmān (V. Mèmnūn i Sulèjmān).

Mèmdūh,

gen. -úha; vok. Mèmduh; prisv. pridjev Memdúhov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mämdūḥ = hvaljen; pohvaljen; proslavljen (u pjesmi).

Mèmija,

gen. -ē; vok. Mèmija; prisv. pridjev Mèmijīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mémo dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Mémo)
U Bosni i Hercegovini postoji i prezime Mèmija.

Mèmiš,

gen. -a; vok. Mèmiše, Mèmišu; prisv. pridjev Mèmišev; Mèmišov; muško ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Mémo dodavanjem na osnovu našeg nast. -iš. (V. Mémo).

Mèmkan,

gen. -a; vok. Mèmkane; prisv. pridjev Mèmkanov; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mémko dodavanjem na osnovu našeg nast. -an. (V. Mémko).

Mémko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mȇmko; prisv pridjev Mémkīn (u ist. Herc. Mémkov); muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mémo dodavanjem na osnovu našeg nast. -ko. (V. Mémo).

Mèmnūn,

gen. -úna; vok. Mȅmnūne; prisv. pridjev Memnúnov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mämnūn = zahvalan; zadovoljan; jak; snažan.
Hipok. i hipok. derivati: Mèman, Mèmkan, Mémo, Núno.

Memnúna,

gen. -ē; vok. Memnúna; prisv. pridjev Memnúnīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Memnūne (lično ž. ime), od ar. mämnūnä = zahvalna; zadovoljna; jaka; snažna.
Hipok. Núna, Nūna

Mémo,

gen. -ę̄ (u ist. Herc. -a); vok. Mȇmo; prisv. pridjev Mémīn (u ist. Herc. Mémov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Mȅhmed, Mèmnūn, Mènsūr. (V. Mȅhmed, Mèmnūn, Mènsūr).

Mèmsūd,

gen. -úda; vok. Mȇmsūde; prisv. pridjev Memsúdov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. mämsūd = čvrst; jedar; jak; snažan; vitak; lijep.
Modif. *Ėmsūd, *Mènsūd, *Nèmsūd
Hipok. Súdo

Memsúda,

gen. -ē; vok. Memsúda; prisv. pridjev Memsúdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mämsūdä = čvrsta; jedra; jaka; snažna; vitka; lijepa.
Hipok. Súda
Modif. *Mensúda

Memsùdīn,

gen. -ína; vok. Mêmsudīne; prisv. pridjev Memsudínov; muško ime (rijetko).
Slož. ime od ar. mämsūd = čvrst; jak; snažan i ar. äddīn = vjera. Značenje = čvrsto vjerovanje; snaga, čvrstoća vjere.
Modif. *Mensùdīn.

Mènāf,

gen. -áfa; vok. Mênāfe; prisv. pridjev Menáfov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Mänāf = ime jednog idola (božanstva) u predislamskih Arapa.

Mênsa,

gen. -ē; vok. Mênsa; prisv. pridjev Mênsīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Mènsūr (V. Mènsūr).

Ménsa,

gen. -ē; vok. Mênso; prisv. pridjev Ménsīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Mensíja (V. Mensíja)

Mensíja,

gen. -ē; vok. Mensíja; prisv. pridjev Mensíjīn; Mensìja, gen. -ē; vok. Mensìja; prisv pridjev Mensìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mänsiyyä = zaboravljena; zanemarena; ostavljena.
Hipok. Ménsa

Ménso,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mênso; prisv. pridjev Ménsīn (u ist. Herc. Ménsov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Mènsūd (< Mèmsūd) i Mènsūr. (V. Mèmsūd i Mènsūr).

*Mènsūd,

gen. -úda; vok. Mênsūde; prisv. pridjev Mensúdov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Mèmsūd (V. Mèmsūd)
Hipok. Ménso, Súdo

*Mensúda,

gen. -ē; vok. Mensúda; prisv. pridjev Mensúdīn; žensko ime (rijetko).

Modif. od Memsúda (V. Memsúda)
Hipok. Súda

*Mensùdīn,

gen. -ína; vok. Mênsudīne; prisv. pridjev Mensudínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Memsùdīn (V. Memsùdīn)

Mènsūr,

gen. -úra; vok. Mênsūre; prisv. pridjev Mensúrov; muško ime (frekv.).
< tur. Mensūr < ar. Mänṣūr (lično m. ime) = pobjednonosan; pobjednik (uz božiju pomoć); potpomognut (od boga).
Hipok. Mèmkan, Mémo, Mênsa, Ménso.

Mensúra,

gen. -ē; vok. Mensúra; prisv. pridjev Mensúrīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. mänṣūrä = pobjedonosna; pobjednica (uz božiju pomoć); potpomognuta od boga.

Mèrdān,

gen. -ána; vok. Mêrdāne; prisv. pridjev Merdánov; Mèrdan, gen. -a; vok. Mèrdane; prisv. pridjev Mèrdanov; muško ime (manje frekv.).
Ovo se ime može objašnjavati na 2 načina:
1) Merdān u perz. jeziku = ljudi, i taj je oblik često bio sastavni dio nekog složenog imena npr. Merdanšah = car ljudi; Merdanšad = radost ljudi; Šahimerdan = car ljudi i sl. Jedan od naziva halife Alije bio je u Perziji Ali-Šahimerdan = Alija — car ljudi, što je u čestoj govornoj upotrebi dobilo skraćeni oblik Alimerdan. Kasnije je izvan Perzije u dekompoziciji toga imena (Ali + merdan) oblik merdan počeo dobijati značenje samostalnog vlastitog imena — Merdan (A. Gafurov).
2) Merdan je moglo nastati i od perz. pridjeva merdāne = muževan; hrabar; odvažan; plemenit, gdje je završno -e reducirano po ugledu na druga imena koja se završavaju na -an (Abdurahman, Džanan, Kahriman, Neriman i sl.).

Merdìja,

gen. -ē; vok. Merdìja; prisv. pridjev Merdìjīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 orijentalna jezika:
1) iz perz. merdi = hrabrost; srčanost; plemenitost + naš nast. -ja;
2) iz ar. märḍiyyä = ugodna; prijatna; dopadljiva.

Mérdža,

gen. -ē; vok. Mêrdžo; prisv. pridjev Mérdžīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Merdžána (V. Merdžána).

Mèrdžān,

gen, -ána; vok. Mèrdžāne; prisv. pridjev Merdžánov; muško ime (rijetko).
Iz ar. märǧān = koral (nepomična morska životinja po obliku slična biljci. Od kostura nekih korala izrađuju se različiti ukrasi i nakit).
Hipok. Mérdžo

Merdžána,

gen. -ē; vok. Merdžána; prisv. pridjev Merdžánīn; žensko ime (manje frekv.).
1) < tur. Mercān (lično ž. ime) + naš nast. -a za ženski rod (V. Mèrdžān)
2) Izv. od m. imena Mèrdžān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Mèrdžān).
Hipok. Džána, Mérdža.

Mérdžo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mêrdžo; prisv. pridjev Mérdžīn (u ist. Herc. Mérdžov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Mèrdžān (V. Mèrdžān).

Merfíja,

gen. -ē; vok. Merfíja; prisv. pridjev Merfíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. märfiyyä = umirena, podmirena; popravljena.

Merhána,

gen. -ē; vok. Merhána; prisv. pridjev Merhánīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. märäḥān = veselost; razdraganost; živahnost + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Hána.

Merhìsa,

gen. -ē; vok. Merhìsa; prisv. pridjev Merhìsīn; žensko ime (rijetko).
Etimologija nejasna.

Merìha,

gen. -ē; vok. Merìha; prisv. pridjev Merìhīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. märīḥä = vesela; raspoložena; razdragana; živahna.

Mèrīm,

gen. -íma; vok. Mêrīme; prisv. pridjev Merímov; muško ime (rijetko).
Od ženskog imena Meríma odbijanjem završnog -a načinjeno muško ime. (V. Meríma i Mèrjema).

*Meríma,

gen. -ē; vok. Meríma; prisv. pridjev Merímīn; Mèrima,
gen. -ē; vok. Mèrima; prisv. pridjev Mèrimīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Mèrjema (V. Mèrjema
Hipok. Mêrka.

Mèrīs,

gen. -ísa; vok. Mêrīse; prisv. pridjev Merísov; muško ime (rijetko).
Iz ar. märis = energičan; iskusan; vrijedan; valjan.

Merìsa,

gen. -ē; vok. Merìsa; prisv. pridjev Merìsīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. märisä = energična; iskusna; vrijedna; valjana.

Mèrjema,

gen. -ē; vok. Mèrjema; prisv. pridjev Mèrjemīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Meryem < ar. Märyäm = lično ime majke vjerovjesnika Isaa, isto što je u Bibliji Marija, majka Isusova + naš nast. -a za ženski rod.
Porijeklo i značenje ovoga imena nije sigurno utvrđeno. Postoji mogućnost da potječe iz st. hebr. jezika i da znači isto što i Mirjam (= uporna, prkosna) mada ima mišljenja da znači »gorka«. Jedni tvrde da to ime potječe čak iz staroegipatskog jezika i da znači »ona koju bog voli«.
Modif. *Mèjrema i *Meríma (Mèrima).

Mêrka,

gen. -ē; vok. Mêrka; prisv. pridjev Mêrkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Meríma (< Mèrjema). (V. *Meríma i Mèrjema.

Mèrkuša,

gen. -ē; vok. Mèrkuša, Mèrkušo; prisv. pridjev Mèrkušīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mêrka (< *Merímа < Mèrjema) dodavanjem na osnovu našeg nast. -uša. (V. *Merímа i Mèrjema).

Mérsa,

gen. -ē; vok. Mêrso; prisv. pridjev Mérsīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Mersáda, Mersìda, Mersìha, Mersìja, Mersudína. (V. navedena imena)

Mèrsād,

gen. -áda; vok. Mêrsāde (u B. kr. i Mêrsādu); prisv. pridjev Mersádov; muško ime (frekv.).
Iz ar. Märṯäd (lično m. ime) = darežljiv čovjek; plemenit čovjek; lav.
Hipok. Mérso.
Modif. *Mìrsād

Mersáda,

gen. -ē; vok. Mersáda; prisv. pridjev Mersádīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Mèrsād dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod.
Hipok. Mérsa

Mèrsed,

gen. -a; vok. Mèrsede; prisv. pridjev Mèrsedov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. Märṯäd (lično m. ime) = plemenit, darežljiv čovjek; lav.
Hipok. Mérso.

Mersìda,

gen. -ē; vok. Mersìda; prisv. pridjev Mersìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. märṯidä = plemenita; darežljiva.
Hipok. Mérsa

Mersìha,

gen. -ē; vok. Mersìha; prisv. pridjev Mersìhīn; žensko ime (rijetko).
Etimologija nejasna.
Hipok. Mérsa.

Mersìja,

gen. -ē; vok. Mersìja; prisv. pridjev Mersìjīn; Mersíja, gen. -ē; vok. Mersíja; prisv. pridjev Mersíjīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. märsiyyä = čvrsta; ustrajna; ozbiljna.
Hipok. Mérsa

Mérso

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mêrso; prisv. pridjev Mérsīn (u ist. Herc. Mérsov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Mèrsād, Mèrsed, Mèrsūd, Mersùdīn. (V. Mèrsād, Mèrsed, Mèrsūd i Mersùdīn).

Mèrsūd,

gen. -úda; vok. Mêrsūde; prisv. pridjev Mersúdov; muško ime (rijetko).
Iz ar. märṣūd = čudotvoran; čudesan.
Hipok. Mérso, Súdo

Mersùdīn,

gen -ína; vok. Mêrsudīne; prisv. pridjev Mersudínov; muško ime (rijetko).
Slož. ime od ar. märs, märis = energija; snaga; sila i ar. äddīn = vjera. Značenje = snaga vjere.
Hipok. Díno, Mérso

Mersudína,

gen. -ē; vok. Mersudína; prisv. pridjev Mersudínīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Mersùdīn dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Mersùdīn).
Hipok. Mérsa.

Mèrvān,

gen. -ána; vok. Mêrvāne; prisv. pridjev Mervánov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Märwān = lično m. ime, čije porijeklo i značenje nije jasno.

Mervána,

gen. -ē; vok. Mervána; prisv. pridjev Mervánīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Mèrvān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Mèrvān)

Dalchmanske biblioteke

Mèrzūk,

gen. -úka; vok. Mèrzūk; prisv. pridjev Merzúkov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. märzūq = opskrbljen; snabdjeven; sretan; blagoslovljen; koji ima uspjeha.

Merzúka,

gen. -ē; vok. Merzúka; prisv. pridjev Merzúkīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. märzūqä = opskrbljena; snabdjevena; sretna; blagoslovljena; koja ima uspjeha.

Mèsrūr,

gen. -úra; vok. Mêsrūre; prisv. pridjev Mesrúrov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mäsrūr = veseo; radostan; obradovan; sretan.

Mesrúra,

gen. -ē; vok. Mesrúra; prisv. pridjev Mesrúrīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. mäsrūrä = vesela; radosna; obradovana; sretna.

Mèsūd,

gen. -úda; vok. Mêsūde; prisv. pridjev Mesúdov; muško ime (frekv.).
< tur. Mesūd < ar. Mäs'ūd (lično m. ime) = sretan; blažen.
Hipok. Súdo
Modif. *Mèhsūd

Mesúda,

gen. -ē; vok. Mesúda; prisv. pridjev Mesúdīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Mesūde (lično ž. ime), od ar. mäs'ūdä = sretna; blažena.
Hipok. Súda

Mesúdija,

gen. -ē; vok. Mesúdija; prisv. pridjev Mesúdijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. mäs'ūd = sretan, blažen + ar. adj. sufiks -iyy + naš nast. -a.
Hipok. Súdo

Mesudíja,

gen. -ē; vok. Mesudíja; prisv. pridjev Mesudíjīn; žensko ime (rijetko).

Iz ar. mäs'ūd = sretan, blažen + ar. adj. sufiks za ženski rod -iyyä.
Hipok. Súda

Mesùdīn,

gen. -ína; vok. Mêsudīne; prisv. pridjev Mesudínov; muško ime (rijetko).
Izv. od Mèsūd + analog. nast. -īn prema imenima: Hajrudin, Nedžmudin, Sejfudin i sl. (V. Mèsūd).

Mêša,

gen. -ē; vok. Mêša; prisv. pridjev Mêšīn; muško ime (frekv.).
Hipok. od Mêhmed (V. Mêhmed i Muhàmed).

Mèšan,

gen. -a; vok. Mèšane; prisv. pridjev Mèšanov; muško ime (frekv.).
Izv. od hipok. Mêša i Méšo (< Mêhmed) dodavanjem na osnovu našeg nast. -an. (V. Mêhmed i Muhàmed).

Mešhúra,

gen. -ē; vok. Mešhúra; prisv. pridjev Mešhúrīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mäšhūrä = čuvena; slavna; popularna; znamenita; priznata.

Mêško,

gen. -a; vok. Mêško; prisv. pridjev Mêškov; Mêško, gen. -ē; vok. Mêško; prisv. pridjev Mêškīn; muško ime (frekv.).
Izv. od hipok. Mêša i Méšo (< Mêhmed) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ko. (V. Mêhmed i Muhàmed).

Méšo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mêšo; prisv. pridjev Méšīn; (u ist. Herc. Méšov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Mêhmed (V. Mêhmed i Muhàmed).

Méva,

gen. -ē; vok. Mêvo; prisv. pridjev Mévīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Mevèdeta, Mèvleta, Mevlìda, Mevlìja, Mevlúda (V. navedena imena).

*Mèvdeta,

gen. -ē; vok. Mèvdeta; prisv. pridjev Mèvdetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Mevèdeta (V. Mevèdeta).

Mevdúda,

gen. -ē; vok. Mevdúda; prisv. pridjev Mevdúdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mäwdūdä = voljena; draga; mila.

Mevdžìda,

gen. -ē; vok. Mevdžìda; prisv. pridjev Mevdžìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mäwǧidä(t) = osjećanje; čuvstvo.
Hipok. Džída

Mevèdeta,

gen. -ē; vok. Mevèdeta; prisv. pridjev Mevèdetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mäwäddät = ljubav; voljenje; prijateljstvo; simpatija + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Méva
Modif. *Mèvdeta

Mevhìba,

gen. -ē; vok. Mevhìba; prisv. pridjev Mevhìbīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mäwhibä(t) = dar; poklon; dobročinstvo; milost.
Hipok. Hìba
Modif. *Mehvìba

Mèvija,

gen. -ē; vok. Mèvija; prisv. pridjev Mèvijīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Méva dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Méva)

Mevìza,

gen. -ē; vok. Mevìza; prisv. pridjev Mevìzīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mäw'iẓä = pouka; opomena.

Mévka,

gen. -ē; vok. Mêvko; prisv. pridjev Mévkīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Méva dodavanjem na osnovu našeg nast. -ka. (V. Méva).

Mévla,

gen. -ē; vok. Mêvlo; prisv. pridjev Mévlīn; žensko ime (frekv.).

Hipok. od *Mèvleta, Mevlìda, Mevlìja, Mevlúda (V navedena imena).

*Mèvleta,

gen. -ē; vok. Mèvleta; prisv. pridjev Mèvletīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. mäwlāt = gospodarica; prijateljica; dobročiniteljka; zaštitnica + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Méva, Mévla

Mevlìda,

gen. -ē; vok. Mevlìda; prisv. pridjev Mevlìdīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Mevlide (lično ž. ime), od ar. mäwlid = rođenje; rođendan; mevlud (= Muhamedov rođendan) + naš nastavak -a za ženski rod.
Ovo je ime nastalo u vezi s Muhamedovim rođendanom i davalo se žen. djetetu ako se rodilo na taj dan.
Hipok. Méva, Mévla.

Mevlìja,

gen. -ē; vok. Mevlìja; prisv. pridjev Mevlìjīn; Mèvlija, gen. -ē; vok. Mèvlija; prisv. pridjev Mèvlijīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. mäwliyyä = štićenica; malodobnica.
Hipok. Méva, Mévla.

Mevlúda,

gen. -ē; vok. Mevlúda; prisv. pridjev Mevlúdīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. mäwlūd = rođen; rođenje; rođendan; svečanost u čast Muhamedova rođendana + naš nast. -a za žen. rod.
Ovakvo se ime davalo žen. djetetu ako se rodilo na mevlud, tj. na Muhamedov rođendan.
Hipok. Méva, Mévla.

Mevlùdīn,

gen. -ína; vok. Mêvludīne; prisv. pridjev Mevludínov; muško ime (frekv.).
Složeno ime od ar. mäwlā = prijatelj; pomagač; zaštitnik; dobročinitelj i ar. äddīn = vjera. Značenje = prijatelj vjere; zaštitnik i pomagač vjere.
Hipok. Díno

Mèvsūd,

gen. -úda; vok. Mêvsūde; prisv. pridjev Mevsúdov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mäwsūd = čvrst; solidan.
Hipok. Súdo

Mevsúda,

gen. -ē; vok. Mevsúda; prisv. pridjev Mevsúdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mäwṣūdä = čvrsta; solidna.
Hipok. Súda

Mévza,

gen. -ē; vok. Mêvzo; prisv. pridjev Mévzīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Mevzáda i *Mèvzeta (V. *Mevzáda i *Mèvzeta)

*Mèvzād,

gen. -áda; vok. Mêvzāde; prisv. pridjev Mevzádov; muško ime (rijetko).
Modif. od Nèvzād (V. Nèvzād).

*Mevzáda,

gen. -ē; vok. Mevzáda; prisv. pridjev Mevzádīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Nevzáda (V. Nevzáda)
Hipok. Mévza, Záda.

*Mèvzeta,

gen. -ē; vok. Mèvzeta; prisv. pridjev Mèvzetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Nevzáda (V. Nevzáda)
Hipok. Mévza

Mèzīd,

gen. -ída; vok. Mêzīde; prisv. pridjev Mezídov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mäzīd = povećan; uveličan; pojačan.

Mîda,

gen. -ē; vok. Mîda; prisv. pridjev Mîdīn; žensko ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Hamìda (V. Hamìda).

Mídha,

gen. -ē; vok. Mîdho; prisv. pridjev Mídhīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Mìdhata i *Mìdheta (V. Mìdhata)

Mìdhat, (Mîthat),

gen. -a; vok. Mìdhate; prisv. pridjev Mìdhatov; muško ime (frekv.).
< tur. Midhat (lično m. ime), od ar. midḥat = pohvala; pohvalno djelo.
Hipok. Mídho, Mído, Míto
Modif. *Mìdhet

Mìdhata,

gen. -ē; vok. Mìdhata; prisv. pridjev Mìdhatīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Mìdhat dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Mìdhat)
Hipok. Mídha

*Mìdhet,

gen. -a; vok. Mìdhete; prisv. pridjev Mìdhetov; muško ime (rijetko).
Modif. od Mìdhat (V. Mìdhat)

*Mìdheta,

gen. -ē; vok. Mìdheta; prisv. pridjev Mìdhetīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Mìdhata (V. Mìdhata)
Hipok. Mídha.

Mídho,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mîdho; prisv. pridjev Mídhīn (u ist. Herc. Mídhov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Mìdhat i *Mìdhet (V. Mìdhat)

Mído,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mîdo; prisv. pridjev Mídīn (u ist. Herc. Mídov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Mìdhat (V. Mìdhat)

Mìgdād,

gen. -áda; vok. Mîgdāde; prisv. pridjev Migdádov; muško ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena:
1) miqdād = oštar; rezak
2) miġdād = naprasit; plahovit

Migdáda,

gen. -ē; vok. Migdáda; prisv. pridjev Migdádīn; žensko ime (rijetko).

1) Od ar. miqdādä = oštra; reska.
2) od ar. miǧdādä = naprasita; plahovita.
Hipok. Dáda

Miháda,

gen. -ē; vok. Miháda; prisv. pridjev Mihádīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mihād = krilo; okrilje + naš nast. -a za ženski rod.

Mihála,

gen. -ē; vok. Mihála; prisv. pridjev Mihálīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. miḥāl = varka; lukavstvo; vještina; spretnost sila; snaga + naš nast. -a za ženski rod.

*Mìhana,

gen. -ē; vok. Mìhana; prisv. pridjev Mìhanīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Umihána (V. Umihána)

Mìhneta,

gen. -ē; vok. Mìhneta; prisv. pridjev Mìhnetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mihnät = umješnost; spretnost; okretnost; vještina + naš nast. -a za ženski rod.

Míhra,

gen. -ē; vok. Mîhro; prisv. pridjev Míhrīn; Mîhra, gen. -ē; vok. Mîhra; prisv. pridjev Mîhrīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Mihridžána (V. Mihridžána).

Mihrìdžān,

gen. -ána; vok. Mîhridžāne; prisv. pridjev Mihridžánov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. mihrāǧān < perz. mehr-ǧān = jesenja ravnodnevnica; proslava; festival.
Hipok. Míhro

Mihridžána,

gen. -ē; vok. Mihridžána; prisv. pridjev Mihridžánīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Mihrìdžān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod.
Hipok. Míhra

Míhro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mîhro; prisv. pridjev Míhrīn (u ist. Herc. Míhrov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Mihrìdžān (V. Mihrìdžān)

Mihrumána,

gen. -ē; vok. Mihrumána; prisv. pridjev Mihrumánīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od perz. mihr = sunce i perz. mān = sliči (od gl. mānisten = sličiti, biti nalik). Značenje = slična suncu; nalik na sunce.

Mijása,

gen. -ē; vok. Mijása; prisv. pridjev Mijásīn; žensko ime (rijetko).
Etimologija nejasna.
Hipok. Jása

Mìla,

gen. -ē; vok. Mìla; prisv. pridjev Mìlīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Amìla, *Ćamìla, Šamìla (V. Amìla, *Ćamìla, Šamìla).

Miláda,

gen. -ē; vok. Miláda; prisv. pridjev Miládīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mīlād = rođenje; vrijeme rođenja; rođendan; Isaovo (Isusovo) rođenje; početak nove ere + naš nastavak -a za ženski rod.

*Milìfer,

gen. -a; vok. Milìfere; prisv. pridjev Milìferov; muško ime (rijetko).
Modif. od Nilifer (Nülifer) = ime rijeke u Maloj Aziji čije je etimol. porijeklo vjerovatno u grčkom jeziku. Postoji legenda po kojoj je neki turski sultan na toj rijeci izvojevao pobjedu, a kratko nakon toga glasnik mu je donio vijest da mu se rodila kći. U vezi s tim sultan je odlučio da mu kćeri bude ime Nülifer (danas vrlo često žensko ime u Turskoj). Pošto se naša ženska imena ne svršavaju na suglasnik, to je u nas takvo ime postalo muško, a za žensko se dodaje nastavak -a, (Milifera).

*Milìfera,

gen. -ē; vok. Milìfera; prisv. pridjev Milìferīn; žensko ime (rijetko).

Izv. od m. imena *Milìfer dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Milìfer).

Míma,

gen. -ē; vok. Mîmo; prisv. pridjev Mímīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Temíma (V. Temíma).

Mína,

gen. -ē; vok. Mîno; prisv. pridjev Mínīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Amìna, Emína, Hatemína, Jasmína, *Nermína, Tahmína, *Tehmína (V. navedena imena).

Míneta,

gen. -ē; vok. Míneta; prisv. pridjev Mínetīn; Mìneta, gen. -ē; vok. Mìneta; prisv. pridjev Mìnetīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. minnät = ljubaznost; milost; dobročinstvo + naš nast. -a za ženski rod.

Mînka,

gen. -ē; vok. Mînka, Mînko; prisv. pridjev Mînkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Amìna, Emína, Jàsmīnka, *Nèrmīnka (V. navedena imena).

Mîra,

gen. -ē; vok. Mîra; prisv. pridjev Mîrīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Èmīr i Mirálem (V. Èmīr i Mirálem).

Mîra,

gen. -ē; vok. Mîra; prisv. pridjev Mîrīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Amìra i Emìra (V. Amìra i Emìra).

Mirálem,

gen. -a; vok. Miráleme; prisv. pridjev Mirálemov; muško ime (frekv.).
Složeno ime od perz. mīr (< ar. ämīr) = zapovjednik; prvak i ar. 'äläm = svijet; ljudi; narod. Značenje = prvak među ljudima; zapovjednik ljudima; vladar svijeta.
Hipok. Mîra, Míro

Mirálema,

gen. -ē; vok. Mirálema; prisv. pridjev Mirálemīn; žensko ime (manje frekv.).

Izv. od m. imena Mirálem dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod.

*Míreta,

gen. -ē; vok. Míreta; prisv. pridjev Míretīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od *Mìrheta (V. *Mìrheta)

Mìrha,

gen. -ē; vok. Mìrha; prisv. pridjev Mîrhīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od *Mìrheta i Mirhunìsa (V. *Mìrheta i Mirhunìsa).

Mìrhat,

gen. -a; vok. Mìrhate; prisv. pridjev Mìrhatov; muško ime (rijetko).
Izv. od ar. korijena mrḥ = radovati se, veseliti se.
Modif. *Mìrhet

*Mìrhet,

gen. -a; vok. Mìrhete; prisv. pridjev Mìrhetov; muško ime (rijetko).
Modif. od Mìrhat (V. Mìrhat)

*Mìrheta,

gen. -ē; vok. Mìrheta; prisv. pridjev Mìrhetīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena *Mìrhet (< Mìrhat) dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Mìrhat)
Modif. *Míreta
Hipok. Mîrha.

Mirhunìsa,

gen. -ē; vok. Mirhunìsa; prisv. pridjev Mirhunìsīn; žensko ime (rijetko).
Etimologija nejasna.
Hipok. Mîrha, Nìsa

Míro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mîro; prisv. pridjev Mírīn (u ist. Herc. Mírov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Ámir, Èmīr, Mirálem (V. Ámir, Èmīr i Mirálem).

Mírsa,

gen. -ē; vok. Mîrso; prisv. pridjev Mírsīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Mirsáda (V. Mirsáda).

*Mìrsād,

gen. -áda; vok. Mîrsāde (u B. kr. i Mîrsādu); prisv. pridjev Mirsádov; muško ime frekv.).
Modif. ili:
1) od Mèrsād (V. Mèrsād); ili
2) od Mìrzād (V. Mìrzād).
Hipok. Mírso.

Mirsáda,

gen. -ē; vok. Mirsáda; prisv. pridjev Mirsádīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena *Mìrsād dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Mìrsād).
Hipok. Mírsa

Mírso,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mîrso; prisv. pridjev Mírsīn (u ist. Herc. Mírsov); muško ime (frekv.).
Hipok. od *Mìrsād (V. *Mìrsād)

Mìrza,

gen. -ē; vok. Mîrza; prisv. pridjev Mîrzīn; muško ime (frekv.).
< tur. Mirza (lično m. ime), od perz. mīrzā = princ; kraljević; pisar; sekretar; književno obrazovan.
Mirza je zapravo skr. od perz. složenice mīrzāde što doslovno znači »vladarevo dijete«. Perz. mīr (od ar. ämīr = = vladar + perz. zāde = dijete; ono što je rođeno; potomak. To je zapravo titula Timurovih nasljednika i sinova kojom su naglašavali visoki položaj potomaka velikog zavojevača u odnosu na druge mnogobrojne manje značajne emire. Kasnije su i takvi emiri počeli uzimati titulu mirza(de) dok se to nije pretvorilo u obično vlastito ime.
Mirza je i naziv za one ljude koji s priborom za pisanje sjede po ulicama i trgovima te nepismenim ljudima pišu molbe, pisma, ispunjavaju formulare i sl. Potreba za razlikovanjem mirze-pisara od mirze-princa dovela je do utvrđivanja mjesta tog naziva uz lično ime. Tako se mirza uz ime pisara stavlja prije ličnog imena npr. Mirza Husein, Mirza Ali, a uz ime princa uvijek poslije ličnog imena, npr. Ahmed Mirza.
Hipok. Mírzo.

Mìrza,

gen. -ē; vok. Mìrza; prisv. pridjev Mîrzīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime rijetko nalazi u ženskih osoba i ako se nađe, ima sve padežne oblike i akcenat kao i muško ime. (V. muško ime Mìrza).

Mìrzād,

gen. -áda; vok. Mîrzāde (u B. kr. i Mîrzādu); prisv. pridjev Mirzádov); muško ime (rijetko).
Složeno ime od perz. mīr (< ar. ämīr) = vladar; zapovjednik i perz. zāde = dijete; sin; potomak. Značenje = kraljević; princ.
Hipok. Mírzo
Modif. *Mìrsād

Mirzáda,

gen. -ē; vok. Mirzáda; prisv. pridjev Mirzádīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Mìrzād dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Mìrzād)
Hipok. Záda

Mirzána,

gen. -ē; vok. Mirzána; prisv. pridjev Mirzánīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Mîrza dodavanjem na osnovu analog. nast. -ána prema imenima: Merdžána, Nermána, Rejhána, Umihána i sl. (V. m. ime Mîrza).

Mìrzet,

gen. -a; vok. Mìrzete; prisv. pridjev Mìrzetov; muško ime (manje frekv.).
Izv. od Mîrza dodavanjem na osnovu analog. nastavka -et prema imenima: Džèvdet, Fikret, Ismet, Ševket i sl. (V. m. ime Mîrza).
Hipok. Mírzo

Mìrzeta,

gen. -ē; vok. Mìrzeta; prisv. pridjev Mìrzetīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Mìrzet dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. m. ime Mîrza).

Mìrzija,

gen. -ē; vok. Mìrzija; prisv. pridjev Mìrzijīn; muško ime (rijetko).

Izv. od Mîrza dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. m. ime Mîrza)
Hipok. Mírzo

Mìrzija,

gen. -ē; vok. Mìrzija; prisv. pridjev Mìrzijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Mîrza dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. m. ime Mîrza).

Mírzo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mîrzo; prisv. pridjev Mírzīn (u ist. Herc. Mírzov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Mîrza, Mìrzād, Mìrzet, Mìrzija (V. navedena imena).

Misála,

gen. -ē; vok. Misála; prisv. pridjev Misálīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. miṯāl = primjer; uzor; model + naš nast. -a ze ženski rod.
Hipok. Sála

Mìsīrka,

gen. -ē; vok. Mìsīrka, Mìsīrko; prisv. pridjev Mìsirkīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Misir = Egipat (< ar. Miṣr = Kairo; Egipat < st. hebr.) + naš nast. -ka za ženski rod. Značenje = Egipćanka.

Mîska,

gen. -ē; vok. Mîska; prisv. pridjev Mîskīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. misk < perz. mišk < sanskrta (a ima mišljenja da < grč. móschos) = mošus + naš nast. -a za ženski rod. (Mošus je mirisava mast koju izlučuje iz žljezdane kesice mužjak jedne vrste gazele i zbog veoma ugodnog mirisa upotrebljava se u parfimeriji).
Modif. *Mîšća

Mìsrija,

gen. -ē; vok. Mìsrija; prisv. pridjev Mìsrijīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. miṣriyyä = egipatska; kairska; Egipćanka; iz Kaira (V. Mìsīrka)

***Mîšća,**

gen. -ē; vok. Mîšća; prisv. pridjev Mîšćīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Mîska (V. Mîska)
Hipok. Mišćúna

***Mišćúna,**

gen. -ē; vok. Mišćúna; prisv. pridjev Mišćúnīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Mîšća (V. *Mîšća i Mîska).

Míto,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mîto; prisv. pridjev Mítīn (u ist. Herc. Mítov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Mìdhat (V. Mìdhat)

Mîza,

gen. -ē; vok. Mîza; prisv. pridjev Mîzīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Rámiz (V. Rámiz).

Mìza,

gen. -ē; vok. Mìza; prisv. pridjev Mìzīn; žensko ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Ramìza (V. Ramìza).

Mízo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mîzo; prisv. pridjev Mízīn (u ist. Herc. Mízov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Rámiz (V. Rámiz).

Muàmer,

gen. -a; vok. Muàmere; prisv. pridjev Muàmerov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. Mu'ammär (lično m. ime) = dugovječan; dugogodišnji.

Muàmera,

gen. -ē; vok. Muàmera; prisv. pridjev Muàmerīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mu'ammärä = dugovječna; dugogodišnja.

Mûāz,

gen. -áza; vok. Mûāze, Mûāzu; prisv. pridjev Muázov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. mu'āḏ = zaštićen; sačuvan; zaklonjen; spašen.

Muàzem,

gen. -a; vok. Muàzeme; prisv. pridjev Muàzemov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mu'aẓẓam = poštovan; cijenjen; uzvišen; uvažen.

Múba,

gen. -ē; vok. Mûbo; prisv. pridjev Múbīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Mubèra i Mubína (V. Mubèra i Mubína)

Mubákir,

gen. -a; vok. Mubákire; prisv. pridjev Mubákirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mubākir = ranoranilac; rani posjetilac.

Mubèdžel,

gen. -a; vok. Mubèdžele; prisv. pridjev Mubèdželov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mubäğğäl = poštovan; cijenjen; uvažen.

Mubèdžela,

gen. -ē; vok. Mubèdžela; prisv. pridjev Mubèdželīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mubäğğälä = poštovana; cijenjena; uvažena.

Mubèjena,

gen. -ē; vok. Mubèjena; prisv. pridjev Mubèjenīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mubäyyänä = jasna; očita; vidljiva.

Mubèkira,

gen. -ē; vok. Mubèkira; prisv. pridjev Mubèkirīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mubäkkirä = ona koja rano rani, rano dolazi.

Mubèra,

gen. -ē; vok. Mubèra; prisv. pridjev Mubèrīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Müberra (lično ž. ime), od ar. mubärrä'ä(t) = nevina; oslobođena; zdrava.
Hipok. Béra, Bêra, Bêrka, Múba.

Mubína,

gen. -ē; vok. Mubína; prisv. pridjev Mubínīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. mubīnä = jasna; očevidna; očita; nesumnjiva.
Hipok. Múba.

Múća,

gen. -ē; vok. Mûćo; prisv. pridjev Múćīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Mućèlefa (V. *Mućèlefa i Mukèlefa).

*Mućèlefa,

gen. -ē; vok. Mućèlefa; prisv. pridjev Mućèlefīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Mukèlefa (V. Mukèlefa).
Hipok. Ćéfa, Ćélfa, Múća.

Mudèhtefa,

gen. -ē; vok. Mudèhtefa; prisv. pridjev Mudèhtefīn; žensko ime (rijetko).
Etimologija nejasna.

*Mudžáfer,

gen. -a; vok. Mudžáfere; prisv. pridjev Mudžáferov; muško ime (rijetko).
Modif. od Džáfer (V. Džáfer).

Mudžáhid,

gen. -a; vok. Mudžáhide; prisv. pridjev Mudžáhidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. muğāhid = borac; ratnik; vojnik.

Mudžávid,

gen. -a; vok. Mudžávide; prisv. pridjev Mudžávidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. muğāwid = onaj koji se s nekim natječe u darežljivosti i velikodušnosti.

*Mudžéjma,

gen. -ē; vok. Mudžéjma; prisv. pridjev Mudžéjmīn; žen. ime (rijetko).
Modif. od Nudžéjma (V. Nudžéjma)

Mudžèlefa,

gen. -ē; vok. Mudžèlefa; prisv. pridjev Mudžèlefīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. muğälläfä = načeta; okrnjena.

Mùdžīb,

gen. -íba; vok. Mûdžībe (u B. kr. i Mûdžību); prisv. pridjev Mudžíbov; muško ime (manje frekv.).

Iz ar. mu**ğ**īb = onaj koji uslišava, koji udovoljava, koji se odaziva (na molbu).
Hipok. Džíbo

Muèdiba,

gen. -ē; vok. Muèdiba; prisv. pridjev Muèdibīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mu'äddibä = učiteljica; odgojiteljica; vaspitačica.

Muèmila,

gen. -ē; vok. Muèmila; prisv. pridjev Muèmilīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mu'ämmilä = ona koja uliva nadu; koja se mnogo nada.

Muènesa,

gen. -ē; vok. Muènesa; prisv. pridjev Muènesīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi od 2 ar. korijena:
1) od ar. mu'ännäṯä = ženstvena; mekoputna.
2) od ar. mu'ännäsä = ljubazna; prijazna; pitoma.
Modif. *Muhèneza

Mùfīd,

gen. -ída; vok. Mùfīde (u B. kr. i Mùfīdu); prisv. pridjev Mufídov; muško ime (frekv.).
Iz ar. mufīd = koristan.

Mufída,

gen. -ē; vok. Mufída; prisv. pridjev Mufídīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Müfīde (lično ž. ime), od ar. mufīdä = korisna.

Mufíka,

gen. -ē; vok. Mufíka; prisv. pridjev Mufíkīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mufīqä = budna; trijezna; izvrsna pjesnikinja.

Mùgbil,

gen. -a; vok. Mùgbile; prisv. pridjev Mùgbilov; muško ime (rijetko).
Iz ar. muqbil = pogodan; povoljan; sretan.

Mùgdim,

gen. -a; vok. Mùgdime; prisv. pridjev Mùgdimov; muško ime (frekv.).
Iz ar. muqdim = hrabar; smion; odvažan; preduzimljiv.

Mùgdima,

gen. -ē; vok. Mùgdima; prisv. pridjev Mùgdimīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. muqdimä = hrabra; smiona; odvažna; preduzimljiva.

Mů̀ha,

gen. -ē; vok. Mů̀ha; prisv. pridjev Mů̀hīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Muhárem (V. Muhárem)

*Muhàbeta,

gen. -ē; vok. Muhàbeta; prisv. pridjev Muhàbetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. mäḥabbät = ljubav; naklonost; prijateljstvo + naš nast. -a za ženski rod.

Muhàmed,

gen. -a; vok. Muhàmede; prisv. pridjev Muhàmedov; muško ime (frekv.).
< tur. Muhammed < ar. Muḥammäd (lično m. ime) = mnogo hvaljen; slavljen; proslavljen; dostojan svake hvale. Drugi oblik istog značenja je ime Měhmed.
Hipokoristici i hipok. derivati: Hä̀ma, Hä̀mica, Hä̀mić, Hámo, Múho, Múmo, Mů̀šan, Mú̀šo.
Muhamed je veoma često ime kod svih islamiziranih naroda, jer se tako zvao osnivač i propovjednik islama. Rođen je u Meki 571. a umro u Medini 632. godine.

Muhàmeda,

gen. -ē; vok. Muhàmeda; prisv. pridjev Muhàmedīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od muškog imena Muhàmed dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Muhàmed)
Hipok. Mú̀ša

Muhàmed-Alī,

gen. Muhàmed-Alīja; vok. Muhàmed-Alī; prisv. pridjev Muhàmed-Alījev; muško ime (rijetko).
Složeno ime od Muhàmed i Àli(ja). (V. Muhàmed i Àlija).
Ovo je ime dato po ugledu na ime poznatog svjetskog prvaka u boksu iz Sjedinjenih Američkih Država, koji se zove Muhamed-Ali (ranije se zvao Kasijus Klej).

Muhárem,

gen. -a; vok. Muháreme; prisv. pridjev Muháremov; muško ime (frekv.).

< tur. Muharrem < ar. Muḥarräm (lično m. ime) = = sačuvan; zabranjen; zaštićen; nepovrediv; svet; ime prvog mjeseca po islamskom kalendaru.
Hipok.: Hárko, Háro, Mûha, Múhko, Múho, Mùšan, Múšo.

Muhárema,

gen. -ē; vok. Muhárema; prisv. pridjev Muháremīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Muhárem dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Muhárem).
Hipok. Hárka, Múša.

*Mùhdīn,

gen. -ína; vok. Mûhdīne; prisv. pridjev Muhdínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Muhìdīn (V. Muhìdīn)

*Muhèdīn,

gen. -ína; vok. Mûhedīne; prisv. pridjev Muhedínov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Muhìdīn (V. Muhìdīn)

*Muhedína,

gen. -ē; vok. Muhedína; prisv. pridjev Muhedínīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Muhidína (V. Muhidína).

*Muhèneza,

gen. -ē; vok. Muhèneza; prisv. pridjev Muhènezīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Muènesa (V. Muènesa)

Muhìba,

gen. -ē; vok. Muhìba; prisv. pridjev Muhìbīn; žensko ime < tur. Muhibbe (lično ž. ime), od ar. muḥibbä = ona koja voli, ljubi; zaljubljena.
Hipok. Hìba

Muhìbija,

gen. -ē; vok. Muhìbija; prisv. pridjev Muhìbijīn; muško ime (frekv.).
Iz ar. muḥibb(iyy) = onaj koji voli, ljubi; zaljubljen + naš nastavak -(ij)a.

Muhìdīn,

gen. -ína; vok. Mûhidīne; prisv. pridjev Muhidínov; muško ime (frekv.).

< tur. Mühyüddīn < ar. Muḥyi-ddīn (lično m. ime), složeno od ar. muḥyin = preporoditelj; oživotvoritelj i ar. äddīn = vjera. Značenje = preporoditelj, oživotvoritelj vjere.
Modif. *Mèhdīn, *Mehùdīn, *Mùhdīn, *Muhèdīn:
Hipok. Díno

Muhidína,

gen. -ē; vok. Muhidína; prisv. pridjev Muhidínīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Muhìdīn dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Muhìdīn)
Hipok. Dína

Muhìma,

gen. -ē; vok. Muhìma; prisv. pridjev Muhìmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. muhimmä = važna; značajna; zanimljiva.

Múhko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mûhko; prisv. pridjev Múhkīn (u ist. Herc. Múhkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Muhárem (V. Muhárem)

Múho,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mûho; prisv. pridjev Múhīn (u ist. Herc. Múhov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Muhàmed i Muhárem (V. Muhàmed i Muhárem)

Mùhsin,

gen. -a; vok. Mùhsine; prisv. pridjev Mùhsinov; muško ime (frekv.).
< tur. Muhsin < ar. Muḥsin (lično m. ime) = dobročinitelj; dobrotvor.
Modif. *Mùksin

Mùhtār,

gen. -ára; vok. Mûhtāre, Mûhtāru; prisv. pridjev Muhtárov; muško ime (rijetko).
Iz ar. muḥtār = odabran; izabran; onaj kome se daje prednost; seoski knez; omiljen; ljubimac.

Muhtèrem,

gen. -a; vok. Muhtèreme; prisv. pridjev Muhtèremov; muško ime (rijetko).
Iz ar. muḥtäräm = poštovan; cijenjen; uvažen; častan; ugledan.

Mùīd,

gen. -ída; vok. Mǔīde; prisv. pridjev Muídov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mu'īd = asistent; korepetitor; lav.

Mǔja,

gen. -ē; vok. Mǔja; prisv. pridjev Mǔjīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Mùstafa (V. Mùstafa)

Mǔjaga,

gen. -ē; vok. Mǔjaga; prisv. pridjev Mǔjagīn; muško ime (frekv.).
Složeno ime od hipok. Mújo (< Mùstafa) i aga. (V. Mùstafa i Àgan).

Mǔjaka,

gen. -ē; vok. Mǔjaka; prisv. pridjev Mǔjakīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mújo, Mǔja (< Mùstafa) dodavanjem na osnovu našeg nast. -aka. (V. Mùstafa).

Mǔjān,

gen. -a; vok. Mǔjāne; prisv. pridjev Mǔjānov; muško ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Mújo (< Mùstafa) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ān. (V. Mùstafa).

Mùjčin,

gen. -a; vok. Mùjčine; prisv. pridjev Mùjčinov; muško ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Mújko (< Mùstafa) dodavanjem na osnovu našeg nast. -in uz pretvaranje (palatalizaciju) k > č. (V. Mùstafa).

*Mùjdin,

gen. -a; vok. Mùjdine; prisv. pridjev Mùjdinov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. mu'äyyidu-d-dīn = pomagač, simpatizer vjere.
(Slož. od ar. mu'äyyid = pomagač i ar. äddīn = vjera).

*Mujèdin,

gen. -a; vok. Mujèdine; prisv. pridjev Mujèdinov; muško ime (rijetko).

Modif. od ar. mu'äyyidu-d-dīn = pomagač, simpatizer vjere. (Slož. od ar. mu'äyyid = pomagač, simpatizer i ar. äddīn = vjera).

Mujèsir,

gen. -a; vok. Mujèsire; prisv. pridjev Mujèsirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. muyässir = onaj koji olakšava, pomaže; onaj koji donosi sreću.

Mujèsira,

gen. -ē; vok. Mujèsira; prisv. pridjev Mujèsirīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. muyässirä = ona koja olakšava, pomaže; ona koja donosi sreću.
Hipok. Síra

Mǔješa,

gen. -ē; vok. Mǔješa; prisv. pridjev Mǔješīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mújo (< Mùstafa) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -eša. (V. Mùstafa).

Mǔjica,

gen. -ē; vok. Mǔjica, Mǔjice; prisv. pridjev Mǔjičīn; muško ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Mújo (< Mùstafa) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ica (V. Mùstafa).

Mǔjić,

gen. -a; vok. Mǔjiću; prisv. pridjev Mǔjićev; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mújo (< Mùstafa) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ić (V. Mùstafa).

Mùjilo,

gen. -a; vok. Mùjilo; prisv. pridjev Mùjilov; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Mújo (< Mùstafa) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ilo (V. Mùstafa).

Mǔjka,

gen. -ē; vok. Mǔjka; prisv. pridjev Mǔjkīn; muško ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Mújo (< Mùstafa) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ka (V. Mùstafa).

Mùjkan,

gen. -a; vok. Mùjkane; prisv. pridjev Mùjkanov; muško ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Mújko, Mûjka (< Mùstafa) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -an (V. Mùstafa).

Mújko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mûjko; prisv. pridjev Mújkīn (u ist. Herc. Mújkov); muško ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Mújo (< Mùstafa) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ko (V. Mùstafa).

Mújo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mûjo; prisv. pridjev Mújīn (u ist. Herc. Mújov); u B. kr. Múje, gen. -ē; vok. Mûje; prisv. pridjev Mújīn; muško ime (frekv.).
Hipok. od Mùstafa (V. Mùstafa).

Mukàdesa,

gen. -ē; vok. Mukàdesa; prisv. pridjev Mukàdesīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. muqaddäsä = posvećena; sveta; blagoslovljena.

Mukèlefa,

gen. -ē; vok. Mukèlefa; prisv. pridjev Mukèlefīn; Mukèllefa, gen. -ē; vok. Mukèllefa; prisv. pridjev Mukèllefīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. mukälläfä = punoljetna; zrela; odgovorna; obavezna.
Modif. *Mućèlefa
Hipok. Kéla

Mukèrem,

gen. -a; vok. Mukèreme; prisv. pridjev Mukèremov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mukärräm = poštovan; cijenjen.
Hipok. Múko

Mukèrema,

gen. -ē; vok. Mukèrema; prisv. pridjev Mukèremīn; Mukèrrema, gen. -ē; vok. Mukèrrema; prisv. pridjev Mukèremīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. mukärrämä = poštovana; cijenjena.

Mukèrim,

gen. -a; vok. Mukèrime; prisv. pridjev Mukèrimov; Mukèrrim, gen. -a; vok. Mukèrrime; prisv. pridjev Mukèrrimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mukärrim = onaj koji poštuje, cijeni, oplemenjuje.

Mukèrima,

gen. -ē; vok. Mukèrima; prisv. pridjev Mukèrimīn; Mukèrrima, gen. -ē; Mukèrrima; prisv. pridjev Mukèrrimīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mukärrimä = ona koja poštuje, cijeni, oplemenjuje.

Múko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mûko; prisv. pridjev Múkīn (u ist. Herc. Múkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Mukèrem i Mùkrim (V. Mukèrem i Mùkrim)

Mùkrim,

gen. -a; vok. Mùkrime; prisv. pridjev Mùkrimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mukrim = onaj koji poštuje, cijeni, oplemenjuje.
Hipok. Múko

*Mùksin,

gen. -a; vok. Mùksine; prisv. pridjev Mùksinov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Mùhsin (V. Mùhsin)

Múla,

gen. -ē; vok. Mûlo; prisv. pridjev Múlīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. mäwlā (što se u ar. grafiji može bez oznake vokala čitati i kao mūlā) = gospodar; gospodin; zaštitnik; dobročinitelj.
Mùla je titula ispred imena čovjeka koji je učio neku vjersku školu. Promjenom akcenta od toga je načinjeno žensko ime Múla kao što je npr. od hŏdža nastalo hódža.

Mûlaga,

gen. -ē; vok. Mûlaga; prisv. pridjev Mûlagīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od mùla i àga (V. Múla i Agan).

Muláim,

gen. -a; vok. Muláime; prisv. pridjev Muláimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mulā'im = blag; miran; mekan; podesan; zgodan; prikladan.

Muláima,

gen. -ē; vok. Muláima; prisv. pridjev Muláimīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mulā'imä = blaga; mirna; mekana; prikladna; podesna.

*Mulàvdija,

gen. -ē; vok. Mulàvdija; prisv. pridjev Mulàvdijīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od mùla i *Avdija. (V. Múla i *Avdija).

Mùlija,

gen. -ē; vok. Mùlija; prisv. pridjev Mùlijīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od Múla dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Múla)

Múlka,

gen. -ē; vok. Mûlko; prisv. pridjev Múlkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Mùlkija (V. Mùlkija).

Mùlkija,

gen. -ē; vok. Mùlkija; prisv. pridjev Mùlkijīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mulk = vlast; moć; suverenitet + ar. adj. sufiks za ženski rod -iyyä.
Hipok. Múlka

Mûmić,

gen. -a; vok. Mûmiću; prisv. pridjev Mûmićev; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Múmo (< Múmin) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ić (V. Múmin)

Múmin,

gen. -a; vok. Múmine; prisv. pridjev Múminov; muško ime (frekv.).
Iz ar. mu'min = (pravo)vjernik; onaj koji vjeruje u boga.
Hipok. Múmo, Mûmić

Múmo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mûmo; prisv. pridjev Múmīn (u ist. Herc. Múmov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Múmin (V. Múmin)

Mùmtāz,

gen. -áza; vok. Mûmtāze (u B. kr. i Mûmtāzu); prisv. pridjev Mumtázov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mumtāz = odličan; specijalan; istaknut; povlašten.
Modif. *Mùntāz.

Munáfija,

gen. -ē; vok. Munáfija; prisv. pridjev Munáfijīn; muško ime (rijetko).
Etimologija ovog imena nije sasvim sigurna, ali se mogu navesti 2 pretpostavke:
1) da je izvedeno od ar. munāfi(n) = suprotan; protivan; oprečan + naš nastavak -ja;
2) da je modif. od Mènāf, a što je skr. od Abdulmènāf (V. Abdulmènāf).

Munákib,

gen. -ā; vok. Munákibe; prisv. pridjev Munákibov; muško ime (rijetko).
Iz ar. munāqib = onaj koji se nadmeće s nekim u odlikama i vrlinama.

Munèver,

gen. -a; vok. Munèvere (u B. kr. i Munèveru); prisv pridjev Munèverov; muško ime (frekv.).
Iz ar. munäwwär = sjajan; svijetao.

Munèvera,

gen. -ē; vok. Munèvera; prisv. pridjev Munèverīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Münevver (lično ž. ime), od ar. munäwwärä = = sjajna; svijetla.
Hipok. Nêra, Vêra.

Munèzeha,

gen. -ē; vok. Munèzeha; prisv. pridjev Munèzehīn; Munèzzeha, gen. -ē; vok. Munèzzeha; prisv. pridjev Munèzzehīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. munäzzähä = čista; sačuvana od svakog zla; nepogrešiva.

Mùnīb,

gen. -íba; vok. Mûnībe (u B. kr. i Mûnību); prisv. pridjev Munícbov; muško ime (frekv.).
< tur. Münīb (lično m. ime), od ar. munīb = pokajnik; onaj koji se obraća bogu tražeći oprost i zaštitu.

Muníba,

gen. -ē; vok. Muníba; prisv. pridjev Munícīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Münībe (lično ž. ime), od ar. munībä = pokajnica; ona koja se obraća bogu tražeći oprost i zaštitu.
Hipok. Níba

Mùnīf,

gen. -ífa; vok. Mùnīfe; (u B. kr. i Mùnīfu); prisv. pridjev Munífov; muško ime (rijetko).
Iz ar. munīf = visok; uzdignut; istaknut.

Munífa,

gen. -ē; vok. Munífa; prisv. pridjev Munífīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. munīfä = istaknuta; uzvišena; stasita i lijepa žena.

Mùnīr,

gen. -íra; vok. Mùnīre (u B. kr. i Mùnīru); muško ime (frekv.).
< tur. Münīr (lično m. ime), od ar. munīr = sjajan; svijetao; blistav.

Muníra,

gen. -ē; vok. Muníra; prisv. pridjev Munírīn; (u B. kr. Muníre, gen. -ē; vok. Muníre; prisv. pridjev Munírīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Münīre (lično ž. ime), od ar. munīrä = sjajna; svijetla; blistava.
Hipok. Níra

Mùnīrka,

gen. -ē; vok. Mùnīrka, Mùnīrko; prisv. pridjev Mùnīrkīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Muníra dodavanjem na osnovu našeg nast. -ka. (V. Muníra).

Múnis,

gen. -a; vok. Múnise; prisv. pridjev Múnisov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mu'nis = druželjubiv; prijazan; ljubazan.

Munìsa,

gen. -ē; vok. Munìsa; prisv. pridjev Munìsīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mu'nisä = druželjubiva; prijazna; ljubazna.

Mùnsif,

gen. -a; vok. Mùnsife; prisv. pridjev Mùnsifov; muško ime (rijetko).
Iz ar. munṣif = pravedan; pravičan; nepristrasan; objektivan.

Múnta,

gen. -ē; vok. Mûnto (u c. Herc. Mûnte); prisv. pridjev Múntīn; (u B. kr. Múnte; gen. -ē; vok. Mûnte; prisv. pridjev Múntïn); žensko ime (frekv.).
Hipok. od Muntèha (V. Muntèha)

*Mùntāz,

gen. -áza; vok. Mùntāze (u B. kr. i Mùntāzu); prisv. pridjev Muntázov; muško ime (rijetko).
Modif. od Mùmtāz (V. Mùmtāz).

Muntèha,

gen. -ē; vok. Muntèha; prisv. pridjev Muntèhīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. muntähä(n) i (äl)muntähā = maksimum; najviši stepen; vrhunac; kraj; konac.
Hipok. Múnta

Mùrād,

gen. -áda; vok. Mùrāde; prisv. pridjev Murádov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Murād (lično m. ime), od ar. murād = poželjan; željan; želja; namjera; ono što se želi.
Modif. *Mùrat

Muráda,

gen. -ē; vok. Muráda; prisv. pridjev Murádīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. murādä = poželjna; željena.

Murádeta,

gen. -ē; vok. Murádeta; prisv. pridjev Muradetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. murādä(t) = poželjna; željena + naš nast. -a za ženski rod (uz ar. -t kao oznaku ženskog roda).

Murádija,

gen. -ē; vok. Murádija; prisv. pridjev Murádijīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od Muráda dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Muráda)

Murádif,

gen. -a; vok. Murádife; prisv. pridjev Murádifov; muško ime (frekv.).
< tur. Mürādif (lično m. ime), od ar. murādif = saputnik; sljedbenik.

Murádifa,

gen. -ē; vok. Murádifa; prisv. pridjev Murádifīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. murādifä = saputnica; sljedbenica.

*Mùrat,

gen. -a; vok. Mùrate; prisv. pridjev Mùratov; muško ime (frekv.).
< tur. Murād (lično m. ime), od ar. murād = poželjan; željan; želja; ono što se želi.
Modif. od Mùrād (V. Mùrād)
Hipok. Mȕrta, Múrto

Mùrata,

gen. -ē; vok. Mùrata; prisv. pridjev Mùratīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena *Mùrat dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Mùrat).
Hipok. Múrta

Mùratka,

gen. -ē; vok. Mùratka; prisv. pridjev Mùratkīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Mùrata dodavanjem na osnovu našeg nast. -ka. (V. Mùrata i *Mùrat).

Múrfa,

gen. -ē; vok. Mȕrfo; prisv. pridjev Múrfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Mùrfeta (V. Mùrfeta i Mùrfet).

Mùrfet,

gen. -a; vok. Mùrfete; prisv. pridjev Mùrfetov; muško ime (rijetko).
Iz ar. murfäd = pomoć; potpora; dobročinstvo.

Mùrfeta,

gen. -ē; vok. Mùrfeta; prisv. pridjev Mùrfetīn; žensko ime (rijetko).

Izv. od m. imena Mùrfet dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Mùrfet)
Hipok. Múrfa

Mùrīd,

gen. -ída; vok. Mȕrīde; (u B. kr. i Mȕrīdu); prisv. pridjev Murídov; muško ime (rijetko).
Iz ar. murīd = učenik; kandidat; pristalica; sljedbenik.

Múris (*Múriz),

gen. -a; vok. Múrise; prisv. pridjev Múrisov; muško ime (frekv.).
< tur. Muris (lično m. ime), od ar. mūriṯ = oporučitelj; zavještalac; onaj koji daje nešto u nasljeđe.
Modif. *Múriz

Murìsa,

gen. -ē; vok. Murìsa; prisv. pridjev Murìsīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. mūriṯä = ona koja daje nešto u nasljeđe; oporučiteljka.

*Múriz,

gen. -a; vok. Múrize; prisv. pridjev Múrizov; muško ime (frekv.).
Modif. od Múris (V. Múris).

Mùrsel,

gen. -a; vok. Mùrsele; prisv. pridjev Mùrselov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mursäl = glasnik; vjesnik; izaslanik.

Mȕrta,

gen. -ē; vok. Mȕrta; prisv. pridjev Mȕrtīn; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od *Mùrat i *Mùrtez (V. *Mùrat i *Mùrtez).

Múrta,

gen. -ē; vok. Mȕrto; prisv. pridjev Múrtīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Mùrata (V. Mùrata i *Mùrat).

*Mùrtez,

gen. -a; vok. Mùrteze; prisv. pridjev Mùrtezov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Murtèzā (V. Murtèzā).
Hipok. Mȕrta

Mùrteza,

gen. -ē; vok. Mùrteza; prisv. pridjev Mùrtezīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Mùrtez dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Mùrtez i Murtèzā).

Murtèzā,

gen. -zá-a; vok. Murtèzā; prisv. pridjev Muretzáov; muško ime (rijetko).
< tur. Murtaza < ar. Murtäḍā (lično m. ime) = odabranī; izabranī; zadovoljnī; sretnī.
Modif. *Mùrtez, *Murtèzān
Hipok. Múrto

*Murtèzān,

gen. -ána; vok. Mùrtezāne; prisv. pridjev Murtezánov; muško ime (rijetko).
Modif. od Murtèzā (V. Murtèzā)

Mùrtija,

gen. -ē; vok. Mùrtija; prisv. pridjev Mùrtijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Múrta dodavanjem našeg nast. -ija na osnovu. (V. Múrta i Mùrata).

Múrto,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mûrto; prisv. pridjev Múrtīn (u ist. Herc. Mùrtov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Mùrat i Murtèzā (V. *Mùrat i Murtèzā).

Murùvet,

gen. -a; vok. Murùvete; prisv. pridjev Murùvetov; Murùvvet, gen. -a; vok. Murùvvete; prisv. pridjev Murùvvetov; muško ime (frekv.).
Iz ar. muruwwät = muževnost; hrabrost; čovječnost; čestitost.
Modif. *Mùrvet

Murùveta,

gen. -ē; vok. Murùveta; prisv. pridjev Murùvetīn; Murùvveta, gen. -ē; vok. Murùvveta; prisv. pridjev Murùvvetīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Murùvet dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Murùvet)
Modif. *Mùrveta
Hipok. Rúva

*Mùrvet,

gen. -a; vok. Mùrvete; prisv. pridjev Mùrvetov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Murùvet (V. Murùvet).

*Mùrveta

gen. -ē; vok. Mùrveta; prisv. pridjev Mùrvetīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Murùveta (V. Murùveta).

Mûsa

gen. -ē; vok. Mûsa; prisv. pridjev Mûsīn; muško ime (frekv.).
< tur. Musa < od ar. Mūsā (< ?) = ime vjerovjesnika, odgovara biblijskom imenu Mojsije i st. hebr. imenu Moše. Porijeklo i značenje ovoga imena teško je utvrditi Postoje dva osnovna tumačenja. Po jednom Moše (Muša, Musa, Mojsije) treba prevesti kao »izvađen iz vode«, jer je to ime složeno od st. egipatskog mu = voda i ša = drvlje, trska (Salebija), ili od st. egipatskog mo = sin i še = voda, jezero (O. Mandić), ili od st. hebr. mašah = spašen iz vode (B. Klaić). Ovakva objašnjenja su nategnuta i malo vjerovatna, jer žele povezati postanak tog imena s bibl. legendom po kojoj je Musa (Mojsije) kao malo dijete bio stavljen u jedan sanduk (kovčežić) i sakriven u šibljak rijeke, jer su po naredbi faraona sva muška djeca Jevreja morala biti ubijena. Kasnije ga je našla faraonova kći, odnijela ga u dvor i zamolila oca da ga ostavi u životu. U tome je, navodno, uspjela. Vjerovatnije je tumačenje onih onomastičara (npr. A. Gafurova) po kojima je ime Musa (Moše, Mojsije) nastalo od st. egipatske riječi messu ili mešu, što znači »dijete«.

Musáfir,

gen. -a; vok. Musáfire; prisv. pridjev Musáfirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. musāfir = putnik; gost

*Musáib,

gen. -a; vok. Musáibe; prisv. pridjev Musáibov; Musàib, gen. -a; vok. Musàibe; prisv. pridjev Musàibov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. muṣāḥib = miljenik; drug; prisni prijatelj; pokoran; poslušan; pitom; blag; miran.

*Musàiba,

gen. -ē; vok. Musàiba; prisv. pridjev Musàibīn; žensko ime (rijetko).

Modif. od ar. muṣāḥibä = miljenica; drugarica; prisna prijateljica; pokorna; poslušna; blaga; mirna.

Musàir,

gen. -a; vok. Musàire; prisv. pridjev Musàirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. musāyir = saputnik; pratilac.

Musèlim,

gen. -a; vok. Musèlime; prisv. pridjev Musèlimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. musällim = onaj koji ulijeva mir i spokojstvo; onaj koji izbavlja i spašava; zastupnik paše u sandžaku (kao titula).

Musèlima,

gen. -ē; vok. Musèlima; prisv. pridjev Musèlimīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. musällimä = ona koja ulijeva mir i spokojstvo; ona koja izbavlja i spašava.

Musèma,

gen. -ē; vok. Musèma; prisv. pridjev Musèmīn; Musèmma, gen. -ē; vok. Musèmma; prisv. pridjev Musèmmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. musämmä(n) = poznata; određena; imenovana.

Mùsija,

gen. -ē; vok. Mùsija; prisv. pridjev Mùsijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Mûsa dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Mûsa).

Muslihùdīn,

gen. -ína; vok. Muslihùdīne; prisv. pridjev Muslihudínov; muško ime (rijetko).
< tur. Muslihuddin < ar. Muṣliḥuddīn (lično m. ime), slož. od ar. muṣliḥ = reformator; onaj koji popravlja i dovodi u bolje stanje i ar. äddīn = vjera. Značenje = reformator, popravljač vjere.
Hipok. Mùslija, Múslo

Mùslija,

gen. -ē; vok. Mùslija; prisv. pridjev Mùslijīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Múslo (< Muslihùdīn) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija (V. Muslihùdīn)

Mùslim,

gen. -ā; vok. Mùslime; prisv. pridjev Mùslimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. muslim = onaj koji je primio islam; musliman; predan bogu.
Hipok. Múslo

Mùslima,

gen. -ē; vok. Mùslima; prisv. pridjev Mùslimīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. muslimä = ona koja je primila islam; muslimanka; predana bogu.

Muslimána,

gen. -ē; vok. Muslimána; prisv. pridjev Muslimánīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. i perz. muslimān = pripadnik islamske vjere + naš nast. -a za ženski rod.
(Musliman je perz. oblik množine od ar. sing. múslim i taj se oblik množine u našem jeziku upotrebljava u značenju jednine).

Múslo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Mûslo; prisv. pridjev Múslīn (u ist. Herc. Múslov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Muslihùdīn i Mùslim (V. Muslihùdīn i Mùslim).

Mùstāć,

gen. -áća; vok. Mùstāću; prisv. pridjev Mustáćev; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Músto (< Mùstafa) dodavanjem na osnovu našeg nast. -āć. (V. Mùstafa).

Mùstafa,

gen. -ē; vok. Mùstafa; prisv. pridjev Mùstafīn; muško ime (frekv.).
< tur. Mustafa < ar. Muṣṭafā (nadimak Muhamedov) = izabranī; odabranī; odlikovanī.
Hipokoristici i hipok. derivati: Mûja, Mûjaka, Mûjān, Mùjčin, Mûješa, Mûjica, Mûjić, Mùjilo, Mûjka, Mùjkan, Mújko, Mújo, Mùstāć. Músto.

Mustafádil,

gen. -a; vok. Mustafádile; prisv. pridjev Mustafádilov; muško ime (rijetko).

Složeno ime od Mùstafa + Ádil ili Fádil (V. Mùstafa i Ádil, odnosno Fádil).

Músto,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mûsto; prisv. pridjev Mústīn (u ist. Herc. Mústov); (U B. kr. Múste, gen. -ē; vok. Mûste; prisv. pridjev Mústīn); muško ime (frekv.).
Hipok. od Mùstafa (V. Mùstafa)

Múša,

gen. -ē; vok. Mûšo; prisv. pridjev Múšīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Muhàmeda, Muhárema i Mušèrefa (V. Muhàmeda, Muhárema i Mušèrefa).

Mùšan,

gen. -a; vok. Mùšane; prisv. pridjev Mùšanov; muško ime (frekv.).
Hipok. od Muhàmed i Muhárem (V. Muhàmed i Muhárem).

Mušèrefa,

gen. -ē; vok. Mušèrefa; prisv. pridjev Mušèrefīn; Mušèrrefa; gen. -ē; vok. Mušèrrefa; prisv. pridjev Mušèrrefīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mušärräfä = poštovana; cijenjena; ugledna; uzvišena; časna.
Hipok. Múša

Mùšfik,

gen. -a; vok. Mùšfik; prisv. pridjev Mùšfikov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mušfiq = milostiv; nježan; suosjećajan; ljubazan.

Mùšfika,

gen. -ē; vok. Mùšfika; prisv. pridjev Mùšfikīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mušfiqä = milostiva; nježna; suosjećajna; ljubazna.

Mùšīr,

gen. -íra; vok. Mŭšīre, Mŭšīru; prisv. pridjev Mušírov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mušīr = maršal; admiral; savjetnik.
Hipok. Múšo

Múšo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Mûšo; prisv. pridjev Múšīn (u ist. Herc. Múšov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Muhàmed, Muhárem i Mùšīr (V. Muhàmed, Muhárem i Mùšīr).

Mutèsim,

gen. -a; vok. Mutèsime; prisv. pridjev Mutèsimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. mu'täṣim = onaj koji traži utočište, zaklon ili zaštitu.

Mutèsima,

gen. -ē; vok. Mutèsima; prisv. pridjev Mutèsimīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mu'täṣimä = ona koja traži utočište, zaklon ili zaštitu.

Mutìma,

gen. -ē; vok. Mutìma; prisv. pridjev Mutìmīn; Mutìmma gen. -ē; vok. Mutìmma; prisv. pridjev Mutìmmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. mutimmä = upotpunjena; savršena; čitava; cjelovita.

*Muvèdet,

gen. -a; vok. Muvèdete; prisv. pridjev Muvèdetov; Muvèddet, gen. -a; vok. Muvèddete; prisv. pridjev Muvèddetov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. mäwäddät = ljubav; voljenje; prijateljstvo.

*Muvèdeta,

gen. -ē; vok. Muvèdeta; prisv. pridjev Muvèdetīn; Muvèddeta; gen. -ē; vok. Muvèddeta; prisv. pridjev Muvèddetīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Muvèdet dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Muvèdet).

Muvèhid,

gen. -a; vok. Muvèhide; prisv. pridjev Muvèhidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. muwäḥḥid = jednobožac; monoteist.

Muvèhida,

gen. -ē; vok. Muvèhida; prisv. pridjev Muvèhidīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. muwäḥḥidä = ona koja vjeruje u jednoga boga; monoteistkinja.

Muzàfer,

gen. -a; vok. Muzàfere; prisv. pridjev Muzàferov; muško ime (frekv.).
< tur. Muzaffer < ar. Muẓaffär (lično m. ime) = pobjedonosan; onaj koji u svemu uspijeva.
Modif. *Muzáfir

Muzàfera,

gen. -ē; vok. Muzàfera; prisv. pridjev Muzàferīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. muẓaffärä = pobjedonosna; ona koja u svemu uspijeva.

*Muzáfir,

gen. -a; vok. Muzáfire; prisv. pridjev Muzáfirov; muško ime (rijetko).
Modif. od Muzàfer (V. Muzàfer)

Muzèjena,

gen. -ē; vok. Muzèjena; prisv. pridjev Muzèjenīn; Muzèjjena, gen. -ē; vok. Muzèjjena; prisv. pridjev Muzèjjenīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. muzäyyänä = ukrašena; dotjerana; nakićena.
Modif. *Muzéjna

*Muzéjna,

gen. -ē; vok. Muzéjna; prisv. pridjev Muzéjnīn; žensko ime (rijetko).
Ovo je ime moglo nastati na 2 načina:
1) modif. od Muzèjena (V. Muzèjena)
2) iz ar. Muzäynä (= muško lično ime) pa je zbog svog oblika lako postalo naše žensko ime.
Hipok. Zéjna

Muzìba,

gen. -ē; vok. Muzìba; prisv. pridjev Muzìbīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. muzibbä = bogata; imućna.

N

Náda,

gen. -ē; vok. Nâdo; prisv. pridjev Nádīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Nadìja, Nadìda, Nadìla, Nadìra (V. navedena imena).

Nadìda,

gen. -ē; vok. Nadìda; prisv. pridjev Nadìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nädīdä = jednaka, ravna, dorasla (nekome).
Hipok. Náda, Dída.

Nádija,

gen. -ē; vok. Nádija; prisv. pridjev Nádijīn; muško ime. (rijetko).
< tur. Nadī (lično m. ime), od ar. nādi(yy) = nježan; tankoćutan; + naš nast. -(j)a.

Nadìja,

gen. -ē; vok. Nadìja; prisv. pridjev Nadìjīn; žensko ime. (manje frekv.).
< tur. Nädiye (lično ž. ime), od ar. nādiyyä = nježna; tankoćutna.
Hipok. Náda

Nádil,

gen. -a; vok. Nádile; prisv. pridjev Nádilov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nāḍil = pobjednik u gađanju strijelama.
Hipok. Nätko

Nadìla,

gen. -ē; vok. Nadìla; prisv. pridjev Nadìlīn; žensko ime (rijetko).

Iz ar. nāḍilä = pobjednica u gađanju strijelama.
Hipok. Náda, Díla

Nádir,

gen. -a; vok. Nádire; prisv. pridjev Nádirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nādir = rijedak; neobičan; čudan; izvrstan.

Nadìra,

gen. -ē; vok. Nadìra; prisv. pridjev Nadìrīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Nadire (lično ž. ime), od ar. nādirä = rijetka; neobična; čudna; izvrsna.
Hipok. Náda

Nádža,

gen. -ē; vok. Nâdžo; prisv. pridjev Nádžīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Nadžìda, Nadžìja, Nadžìra (V. Nadžìda, Nadžìja, Nadžìra).

Nadžìda,

gen. -ē; vok. Nadžìda; prisv. pridjev Nadžìdīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. nāǧidä = pomagačica; zaštitnica; pobjednica.
Hipok. Džída, Nádža
Modif. *Nedžìda

Nadžìja,

gen. -ē; vok. Nadžìja; prisv. pridjev Nadžìjīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Nāciye < ar. Nāǧiyä (lično ž. ime) = spašena; izbavljena; oslobođena od poteškoća; spasiteljica.
Hipok. Nádža, *Náđa

Nadžìra,

gen. -ē; vok. Nadžìra; prisv. pridjev Nadžìrīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nāǧirä = vruća; topla.
Hipok. Nádža

*Náđa,

gen. -ē; vok. Nâđo; prisv. pridjev Náđīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Nadžìja (V. Nadžìja)

Náfa,

gen. -ē; vok. Nâfo; prisv. pridjev Náfīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Nafìja, Nafìla, *Nafèza (V. Nafìja, Nafìla, *Nafèza).

*Nafèza,

gen. -ē; vok. Nafèza; prisv. pridjev Nafèzīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Nafìza (V. Nafìza)
Hipok. Náfa

Nafija,

gen. -ē; vok. Nafìja; prisv. pridjev Nafìjīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Nafiye (lično ž. ime), od ar. nāfi'a = korisna; ona koja pruža korist ili pomoć.
Hipok. Náfa, Náfka

Nafìla,

gen. -ē; vok. Nafìla; prisv. pridjev Nafìlīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nāfilä = dar; poklon; dobro djelo.
Hipok. Náfa

Náfiz,

gen. -a; vok. Náfize; prisv. pridjev Náfizov; muško ime (frekv.).
< tur. Nāfiz (lično m. ime), od ar. nāfiḍ = prodoran; djelotvoran; efikasan; okretan; vješt.

Nafìza,

gen. -ē; vok. Nafìza; prisv. pridjev Nafìzīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. nāfiḍä = prodorna; djelotvorna; efikasna; okretna; vješta.
Modif. *Nafèza
Hipok. Fíza

Náfka,

gen. -ē; vok. Nâfko; prisv. pridjev Náfkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Nafìja (V. Nafìja)

Nágib,

gen. -a; vok. Nágibe; prisv. pridjev Nágibov; muško ime (rijetko).

Iz ar. Nāğīb (lično m. ime) (V. Nèdžīb)
Oblik Nagib može se objasniti ovim razlozima: 1) što se u Egiptu fonem ğ (dž) izgovara kao g; 2) što se prema evropskoj transkripciji ime Nedžib piše Nagib, pa je takav oblik ušao i u našu štampu (radio i televiziju) u vrijeme kad je egipatski general Nedžib 1952. g. odigrao značajnu ulogu u obaranju egipatske monarhije i protjerivanju kralja Faruka. U vezi s tim pojavio se takav oblik imena u Bosni i Hercegovini s pogrešnim okcentom Nágib umjesto Nàgīb.

Nàhas,

gen. -a; vok. Nàhase; prisv. pridjev Nàhasov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Naḥḥās = lično ime bivšeg predsjednika egipatske vlade prije II svjetskog rata (Nahas-paša) a doslovno naḥḥās = kotlar; kazandžija.

Náhid,

gen. -a; vok. Náhide; prisv. pridjev Náhidov; muško ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena:
1) od ar. nāhiḍ = marljiv; vrijedan; odlučan; energičan; onaj koji napreduje, koji se preporađa;
2) od ar. nāhid = lav; odrastao dječak.

Nahìda,

gen. -ē; vok. Nahìda; prisv. pridjev Nahìdīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena:
1) od ar. nāhiḍā = marljiva; vrijedna; odlučna; energična; ona koja napreduje, koja se preporađa;
2) od ar. nāhidā = djevojka punih (oblih) grudi.
Hipok. Hída

*Nahrùdīn,

gen. -ína; vok. Nāhrudīne; prisv. pridjev Nahrudínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Nehrùdīn (V. Nehrùdīn)

Náib,

gen. -a; vok. Náibe; prisv. pridjev Náibov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nā'ib = zastupnik; zamjenik; poslanik; delegat; opunomoćenik; predstavnik.

*Náid,

gen. -a; vok. Náide; prisv. pridjev Náidov; muško ime (rijetko).
Modif. od Náit (V. Náit).

*Naìda,

gen. -ē; vok. Naìda; prisv. pridjev Naìdīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Náid dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Náid i Náit).

Naìfa,

gen. -ē; vok. Naìfa; prisv. pridjev Naìfīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nā'ifä = visoka; uzdignuta; uzvišena.
Modif. *Nájfa

Náil,

gen. -a; vok. Náile; prisv. pridjev Náilov; muško ime (frekv.).
< tur. Nāil (lično m. ime), od ar. nā'il = dar; poklon; dobročinstvo; dobitnik.

Naìla,

gen. -ē; vok. Naìla; prisv. pridjev Naìlīn; žensko ime (frekv.)
< tur. Naile < ar. Nā'ilä (lično ž. ime) = darežljiva; ona koja obilno daruje.
Modif. *Nájla
Hipok. Lála

Náim,

gen. -a; vok. Náime; prisv. pridjev Náimov; muško ime (frekv.).
< tur. Nāim (lično m. ime), od ar. nā'im = mekan; nježan; fin; bezbrižan; sretan u životu.

Naìma,

gen. -ē; vok. Naìma; prisv. pridjev Naìmīn; žensko ime (rijetko).
< tur. Naime (lično ž. ime), od ar. nā'imä = mekana; nježna; fina; bezbrižna; sretan u životu.

Náit,

gen. -a; vok. Náite; prisv. pridjev Náitov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nā'it = prirodno lijep.
Modif. *Náid

*Nájfa,

gen. -ē; vok. Nâjfo; prisv. pridjev NájfīN; žensko ime (rijetko).
Modif. od Naìfa (V. Naìfa)

*Nájla,

gen. -ē; vok. Nâjlo; prisv. pridjev Nájlīn; žensko ime (frekv.)
Modif. od Naìla (V. Naìla).
Hipok. Lála

Nákib,

gen. -a; vok. Nákibe; prisv. pridjev Nákibov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nākib = onaj koji štiti i brani; branilac; zaštitnik.

Nákif,

gen. -a; vok. Nákife; prisv. pridjev Nákifov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nākif = izbirljiv; sitničav; cjepidlaka; zanovijetalo.

Nakìja,

gen. -ē; vok. Nakìja; prisv. pridjev Nakìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. näqiyyä = čista; poštena; nevina; pouzdana
Hipok. Kíja

Nákir,

gen. -a; vok. Nákire; prisv. pridjev Nákirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nākir = onaj koji ne odobrava, koji poriče.

Nakìra,

gen. -ē; vok. Nakìra; prisv. pridjev Nakìrīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nākirä = ona koja ne odobrava, koja poriče.

Námik,

gen. -a; vok. Námik (u B. kr. i Námiku); prisv. pridjev Námikov; muško ime (frekv.).
< tur. Nāmik (lično m. ime), od ar. nāmiq = onaj koji piše lijepim rukopisom; kaligraf.
Hipok. Námko

Namìka,

gen. -ē; vok. Namìka; prisv. pridjev Namìkīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nāmiqä = ona koja piše lijepim rukopism; kaligrafkinja.
Hipok. Námka

Námka,

gen. -ē; vok. Nâmko; prisv. pridjev Námkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Namìka (V. Namìka).

Námko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Nâmko; prisv. pridjev Námkīn (u ist. Herc. Námkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Námik (V. Námik).

*Narùdīn,

gen. -ína; vok. Nārudīne; prisv. pridjev Narudínov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Nurùdīn (V. Nurùdīn)

Nása,

gen. -ē; vok. Nâso; prisv. pridjev Násīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Nasìba i Nasìha (V. Nasìba i Nasìha).

*Nàser,

gen. -a; vok. Nàsere; prisv. pridjev Nàserov; muško ime (rijetko).
Modif. od Násir (skr. od Abdunásir). (V. Abdunásir).
Ime Nàser pojavilo se u Bosni i Hercegovini po uzoru na ime bivšeg predsjednika Ujedinjene Arapske Republike Džemala Abdunasira, koji nam je preko štampe, radija i televizije poznat pod modificiranim imenom Nàser.

Nàsīb,

gen. -íba; vok. Nāsībe (u B. kr. i Nāsību); prisv. pridjev Nasíbov; muško ime (rijetko).
Iz ar. naṣīb = sreća, sudbina.
Hipok. Násko, Síba

Nasìba,

gen. -ē; vok. Nasìba; prisv. pridjev Nasìbīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Nàsīb dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod.
Hipok. Nása, Síba

Násif,

gen. -a; vok. Násife; prisv. pridjev Násifov; muško ime (rijetko).

Iz ar. nāṣif = sluga; poslužitelj.
Hipok. Násko
Modif. *Násuf

Násih,

gen. -a; vok. Násih; prisv. pridjev Násihov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Nāsih < ar. Nāṣiḥ (lično m. ime) = iskren; vjeran; odan; čist; dobar savjetodavac.
Hipok. Násko

Nasìha,

gen. -ē; vok. Nasìha; prisv. pridjev Nasìhīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Nāsiha (lično ž. ime), od ar. nāṣiḥä = iskrena; vjerna; odana; čista; ona koja daje dobre savjete.
Hipok. Nása, Náska, Síha

*Nasìma,

gen. -ē; vok. Nasìma; prisv. pridjev Nasìmīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Nesìma (V. Nesìma)

Násir,

gen. -a; vok. Násire; prisv. pridjev Násirov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Nāsir < ar. Nāṣir (lično m. ime) = pomagač; branilac; zaštitnik.

Náska,

gen. -ē; vok. Nâsko; prisv. pridjev Náskīn; Näska, gen. -ē; vok. Näska; Näsko; prisv. pridjev Näskīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Nasìha, Nazìma, Nazìra (V. Nasìha, Nazìma, Nazìra).

Násko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Nâsko; prisv. pridjev Náskīn (u ist. Herc. Náskov); Näsko, gen. -ē, -a; vok. Näsko; prisv. pridjev Näskīn, Näskov; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Nàsīb, Násif, Násih, Názim (V. navedena imena).

Nasrùdīn,

gen. -ína; vok. Näsrudīne; prisv. pridjev Nasrudínov; muško ime (rijetko).

< tur. Nasruddin < ar. Naṣruddīn (lično m. ime), složeno od ar. naṣr = pomoć; potpora; zaštita i ar. äddīn = = vjera. Značenje = pomoć, zaštita vjere.

*Násuf,

gen. -a; vok. Násufe; prisv. pridjev Násufov; muško ime (rijetko).
Modif. od Násif (V. Násif).

*Nàsveta,

gen. -ē; vok. Nàsveta; prisv. pridjev Nàsvetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. naṣafä(t) = osrednja; sredovječna + naš nast. -a za ženski rod.

Nášid,

gen. -a; vok. Nášide; prisv. pridjev Nášidov; muško ime (rijetko).
< tur. Nāṣid (lično m. ime), od ar. nāšid = onaj koji traži; onaj koji poznaje.

Našìda,

gen. -ē; vok. Našìda; prisv. pridjev Našìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nāšidä = ona koja traži; ona koja poznaje.
Hipok. Šída

Nätko,

gen. -a; vok. Nätko; prisv. pridjev Nätkov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Nádil (V. Nádil).

Náza,

gen. -ē; vok. Nâzo; prisv. pridjev Názīn; (u C. kr. Názo, gen. -ē; vok. Nâzo; prisv. pridjev Názīn); žensko ime (frekv.)
Ovo ime može biti:
1) iz perz. näz = ljupkost; čar; gracioznost; nakićenost + naš nast. -a za ženski rod;
2) hipok. od *Nazìća, Nazìka i Nazìma (V. *Nazìća, Nazìka i Nazìma).

*Nazáreta,

gen. -ē; vok. Nazáreta; prisv. pridjev Nazáretīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. niẓārät = oštroumlje; pronicljivost + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Zära

*Nazèma,

gen. -ē; vok. Nazèma; prisv. pridjev Nazèmīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Nazìma (V. Nazìma).

*Nazìća,

gen. -ē; vok. Nazìća; prisv. pridjev Nazìćīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Nazìka (V. Nazìka)
Hipok. Náza

Názif,

gen. -a; vok. Názife; prisv. pridjev Názifov; muško ime (frekv.).
< tur. Nāzif (lično m. ime), od ar. nāẓif = čist; uredan.

Nazìfa,

gen. -ē; vok. Nazìfa; prisv. pridjev Nazìfīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Nazife (lično ž. ime), od ar. nāẓifä = čista; uredna.
Hipok. Zífa

Názih,

gen. -a; vok. Názih; prisv. pridjev Názihov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nāzih = čestit; pošten; čedan; neporočan.

Nazìha,

gen. -ē; vok. Nazìha; prisv. pridjev Nazìhīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nāzihä = čestita; poštena; čedna; neporočna.

Nazìja,

gen. -ē; vok. Nazìja; prisv. pridjev Nazìjīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od Náza dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Náza)

Nazìka,

gen. -ē; vok. Nazìka; prisv. pridjev Nazìkīn; žensko ime (rijetko).
< tur. Nāzik (lično ž. ime), od perz. nāzuk = lijepa; ljupka; vitka; dražesna; nježna + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Nazìća
Hipok. Náza

Názil,

gen. -a; vok. Názile; prisv. pridjev Názilov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nāzil = stanovnik; žitelj.

Nazìla,

gen. -ē; vok. Nazìla; prisv. pridjev Nazìlīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nāzilä = stanovnica; žiteljka.
Hipok. Názla

Názim,

gen. -a; vok. Názime; prisv. pridjev Názimov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Nāzim (lično m. ime), od ar. nāẓim = pjesnik; pisac; govornik (onaj koji niže riječi).
Hipok. Násko (Näsko), Názo

Nazìma,

gen. -ē; vok. Nazìma; prisv. pridjev Nazìmīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Názim dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Názim)
Hipok. Náska (Näska), Náza
Modif. *Nazèma

Názir,

gen. -a; vok. Názire; prisv. pridjev Názirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nāẓir = inspektor; nadglednik; kontrolor; upravitelj; direktor.

Nazìra,

gen. -ē; vok. Nazìra; prisv. pridjev Nazìrīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nāẓirä = inspektorka; nadglednica; kontrolorka; upraviteljica; direktorica.
Hipok. Náska (Näska), Zíra.

Názla,

gen. -ē; vok. Nâzlo; prisv. pridjev Názlīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Nazìla (V. Nazìla).

Nàzmija,

gen. -ē; vok. Nàzmija; prisv. pridjev Nàzmijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. naẓmi(yy) = poetičan; pjesnički; + naš nast. -(i)ja.

Nàzmija,

gen. -ē; vok. Nàzmija; prisv. pridjev Nàzmijīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. naẓmiyyä = poetična; pjesnička.

Názo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Nâzo; prisv. pridjev Názīn (u ist. Herc. Názov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Názim (V. Názim)

*Nebìja,

gen. -ē; vok. Nebìja; prisv. pridjev Nebìjīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. näbiyyä = visoka; uzdignuta; istaknuta.

Néda,

gen. -ē; vok. Nêdo; prisv. pridjev Nédīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Nedíma, Nèdreta (V. Nedíma i Nèdreta).

Nèdīb,

gen. -íba; vok. Nêdībe; prisv. pridjev Nedíbov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nädīb = pun ožiljaka i brazgotina.
Ovakvo je ime u Bosni i Hercegovini vjerovatno nastalo samovoljnom kombinacijom glasova iz imenā Nèdīm i Ědīb, pa se usljed nepoznavanja arapskog jezika dobilo ime Nèdīb s navedenim značenjem.

Nèdīm,

gen. -íma; vok. Nêdīme (u B. kr. i Nêdīmu); prisv. pridjev Nedímov; muško ime (frekv.).
< tur. Nedīm < ar. Nädīm (lično m. ime) = dobar drug; prisan prijatelj; drug uz piće.
Hipok. Nédo

Nedíma,

gen. -ē; vok. Nedíma; prisv. pridjev Nedímīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. nädīmä = dobra drugarica; prisna prijateljica; drugarica uz piće.
Hipok. Néda

Nédo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Nêdo; prisv. pridjev Nédīn (u ist. Herc. Nédov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Nèdīm (V. Nèdīm).

Nèdret,

gen. -a; vok. Nèdrete; prisv. pridjev Nèdretov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. nädrät = rijetkost; neobičnost; rijetka pojava; fenomen.

Nèdreta,

gen. -ē; vok. Nèdreta; prisv. pridjev Nèdretīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Nèdret dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Nèdret)
Hipok. Néda

*Nèdžād,

gen. -áda; vok. Nêdžāde; (u B. kr. i Nêdžādu); prisv. pridjev Nedžádov; muško ime (frekv.).
Modif. od Nèdžāt (V. Nèdžāt)
Hipok Nédžo, Néko

Nedžáda,

gen. -ē; vok. Nedžáda; prisv. pridjev Nedžádīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena *Nèdžād dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Nèdžād)

Nèdžāt,

gen. -áta; vok. Nêdžāte (u B. kr. i Nêdžātu); prisv. pridjev Nedžátov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Necāt (lično m. ime), od ar. näǧāt = spas; izbavljenje; sigurnost.
Modif. *Nèdžād

Nedžátija,

gen. -ē; vok. Nedžátija; prisv. pridjev Nedžátijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. näǧāt = spas; izbavljenje; sigurnost + ar. adj. sufiks -iyy + naš nast. -a.

*Nedžátin,

gen. -a; vok. Nedžátine; prisv. pridjev Nedžátinov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. Näǧāt-u-ddīn (Nedžatùdīn) = spas vjere.

Nèdžīb,

gen. -íba; vok. Nêdžībe (u B. kr. i Nêdžību); prisv. pridjev Nedžíbov; muško ime (manje frekv.).

< tur. Necīb < ar. Näğīb (lično m. ime) = plemnita roda; velikodušan; darežljiv; izvrstan; pametan; sposoban.
Hipok. Džíbo, Nédžo
Modif. *Nágib

Nedžíba,

gen. -ē; vok. Nedžíba; prisv. pridjev Nedžíbīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Necibe (lično ž. ime), od ar. näğībä = plemenita roda; velikodušna; darežljiva; izvrsna; pametna; sposobna.
Hipok. Džíba

Nedžìda,

gen. -ē; vok. Nedžìda; prisv. pridjev Nedžìdīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. näğídä = odvažna; srčana; smiona; hrabra.

Nèdžīm,

gen. -íma; vok. Nèdžīme (u B. kr. i Nèdžīmu); prisv. pridjev Nedžímov; muško ime (rijetko).
Iz ar. näğīm = svjež; mlad
Hipok. Nédžo

Nèdžla,

gen. -ē; vok. Nêdžla; prisv. pridjev Nèdžlīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. näğlā' = lijepih krupnih očiju (djevojka ili žena)

Nédžma,

gen. -ē; vok. Nêdžmo; prisv. pridjev Nédžmīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Nedžmìja (V. Nedžmìja)

Nèdžmija,

gen. -ē; vok. Nèdžmija; prisv. pridjev Nèdžmijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. näğmi(yy) = zvjezdast; zvjezdolik; zvjezdan + naš nast. -(i)ja.
Hipok. Nédžmo

Nedžmìja,

gen. -ē; vok. Nedžmìja; prisv. pridjev Nedžmìjīn; Nedžmíja; gen. -ē; vok. Nedžmíja; prisv. pridjev Nedžmíjīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. näğmiyyä = zvjezdasta; zvjezdolika; zvjezdana.
Hipok. Nédžma

Nédžmo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Nêdžmo; prisv. pridjev Nédžmīn (u ist. Herc. Nédžmov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Nèdžmija i Nedžmùdīn (V. Nèdžmija i Nedžmùdīn).

Nedžmùdīn,

gen. -ína; vok. Nèdžmudīne; prisv pridjev Nedžmudínov; muško ime (manje frekv.).
< ar. Näğmuddīn (lično m. ime), složeno od ar. näğm = zvijezda i ar. äddīn = vjera. Značenje = zvijezda vjere.
Hipok. Nédžmo

Nédžo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Nêdžo; prisv. pridjev Nédžīn (u ist. Herc. Nédžov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Nèdžād, Nèdžīb, Nèdžīm (V. *Nèdžād, Nèdžīb i Nèdžīm).

Néfa,

gen. -ē; vok. Nêfo; prisv. pridjev Néfīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od *Nefáreta, Nefáza, Nefìja, *Nefìra, Nefísa (V. navedena imena).

*Nefáreta,

gen. -ē; vok. Nefáreta; prisv. pridjev Nefáretīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Mefháreta (V. Mefháreta).
Hipok. Néfa

Nefáza,

gen. -ē; vok. Nefáza; prisv. pridjev Nefážīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. näffāḏä = prodorna; djelotvorna; okretna; vješta.
Hipok. Néfa

Nefìja,

gen. -ē; vok. Nefìja; prisv. pridjev Nefìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. näfī'a = korist; dobitak
Hipok. Fíja, Néfa

*Nefìra,

gen. -ē; vok. Nefìra; prisv. pridjev Nefìrīn; žensko ime (rijetko).

Modif. od ar. nāfirä = pobjednica.
Hipok. Néfa

Nefísa (*Nefíza),

gen. -ē; vok. Nefísa; prisv. pridjev Nefísīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Nefise (lično ž. ime), od ar. näfīsä = skupocjena; dragocjena; dopadljiva.
Hipok. Físa, Físka, Néfa.
Modif. *Nefíza

*Nefíza,

gen. -ē; vok. Nefíza; prisv. pridjev Nefízīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Nefísa (V. Nefísa)
Hipok. Fíza

Nehrùdīn,

gen. -ína; vok. Nêhrudīne; prisv. pridjev Nehrudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. nähr = rijeka i ar. äddīn = vjera. Značenje = rijeka vjere.
Modif. *Nahrùdīn, *Nuhrùdīn

Nejìra,

gen. -ē; vok. Nejìra; prisv. pridjev Nejìrīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. näyyirä = sjajna; svjetla; blistava.
Modif. *Nêjra

*Nêjra,

gen. -ē; vok. Nêjra, Nêjro; prisv. pridjev Nêjrīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Nejìra (V. Nejìra).

Nèkīr,

gen. -íra; vok. Nêkīre, Nêkīru; prisv. pridjev Nekírov; Nèkir, gen. -a; vok. Nèkire; prisv. pridjev Nèkirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Näkīr = ime jednog anđela koji po islamskom vjerovanju ispituje u grobu umrle.

Nekìra,

gen. -ē; vok. Nekìra; prisv. pridjev Nekìrīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Nèkīr dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Nèkīr).

Néko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Nêko; prisv. pridjev Nékīn (u ist. Herc. Nékov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Nèdžād (V. *Nèdžād)

*Nèmsūd,

gen. -úda; vok. Nêmsūde; prisv. pridjev Nemsúdov; muško ime (rijetko).
Modif. od Mèmsūd (V. Mèmsūd)

Néra,

gen. -ē; vok. Nêro; prisv. pridjev Nérīn (u c. Herc. Nêra, gen. -ē; vok. Nêra; prisv. pridjev Nêrīn); žensko ime (frekv.)
Hipok. od Munèvera i *Nermína (V. Munèvera i *Nermína)

*Nèrćez,

gen. -a; vok. Nèrćeze; prisv. pridjev Nèrćezov; muško ime (rijetko).
Modif. od Nèrkez (V. Nèrkez)

Nerìmān,

gen. -ána; vok. Nêrimāne; prisv. pridjev Nerimánov; muško ime (rijetko).
Iz perz. Nerimān (lično m. ime) = hrabar; junačan; neustrašiv.
Modif. *Nèrmān, *Nèrmīn
Neriman je vl. ime Rustemova pradjeda (V. Rustem).

Nerimána,

gen. -ē; vok. Nerimána; prisv. pridjev Nerimánīn; žensko ime (rijetko).
< tur. Neriman od perz. Nerimān (lično ž. ime), = hrabar; junačan; neustrašiv + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Nermána, *Nermína
Hipok. Nérma

Nêrka,

gen. -ē; vok. Nêrka, Nêrko; prisv. pridjev Nêrkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od *Nermína (V. *Nermína)

Nèrkez,

gen. -a; vok. Nèrkeze; prisv. pridjev Nèrkezov; muško ime (manje frekv.).

Iz perz. nerges (< grč.) = cvijet narcis; sunovrat; ovčica; zelenkada (bot. Narcissus poeticus).
U st. grč. mitologiji Narcis je ime lijepog mladića koji se zaljubio u svoju sliku kad ju je vidio u vodi potoka i od te ljubavi umro. Iz njegova tijela izrastao je cvijet koji je prozvan njegovim imenom.
Modif. *Nèrćez
Hipok. Nérko.

Nérko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Nêrko; prisv. pridjev Nérkīn (u ist. Herc. Nérkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Nèrkez i *Nèrmīn (V. Nèrkez i *Nèrmīn)

Nérma,

gen. -ē; vok. Nêrmo; prisv. pridjev Nérmīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Nerimána, *Nermána, *Nermína (V. Nerimána, *Nermána i *Nermína).

*Nèrmān,

gen. -ána; vok. Nêrmāne; prisv. pridjev Nermánov; muško ime (rijetko).
Modif. od Nerìmān (V. Nerìmān)
Hipok. Nérmo

*Nermána,

gen. -ē; vok. Nermána; prisv. pridjev Nermánīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Nerimána (V. Nerimána)
Hipok. Nérma

*Nèrmīn,

gen. -ína; vok. Nêrmīne; prisv. pridjev Nermínov; Nêrmīn, gen. -a; vok. Nêrmīne (u B. kr. i Nêrmīnu); prisv. pridjev Nêrmīnov; muško ime (frekv.).
Modif. od Nerìmān (V. Nerìmān)
Hipok. Nérko, Nérmo

*Nermína,

gen. -ē; vok. Nermína; prisv. pridjev Nermínīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Nerimána (V. Nerimána)
Hipok. Néra, Nêrka, Nérma, Mína.

*Nèrmīnka,

gen. -ē; vok. Nèrmīnka; prisv. pridjev Nèrmīnkīn; žensko ime (rijetko).

Izv. od *Nermína dodavanjem na osnovu našeg nast. -ka. (V. *Nermína i Nerimána)
Hipok. Mînka

Nérmo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Nêrmo; prisv. pridjev Nérmīn (u ist. Herc. Nérmov); muško ime (rijetko)
Hipok. od *Nèrmāni *Nèrmīn (V. *Nèrmāni *Nèrmīn)

Nèsīb,

gen. -íba; vok. Nêsībe (u B. kr. i Nêsību); prisv. pridjev Nesíbov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. näsīb = plemenita roda; dobra porijekla; iz ugledne porodice.
Hipok. Nésko, Sība

Nesìba,

gen. -ē; vok. Nesìba; prisv. pridjev Nesìbīn; Nêsiba, gen. -ē; vok. Nêsiba; prisv. pridjev Nêsibīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Nesībe (lično ž. ime), od ar. näsībä = plemenita roda; dobra porijekla; iz ugledne porodice.
Hipok. Nêska

Nèsīm,

gen. -íma; vok. Nêsīme; prisv. pridjev Nesímov; Nèsim, gen. -a; vok. Nèsime; prisv. pridjev Nèsimov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. näsīm = lahor; povjetarac; topli blagi vjetar.

Nesìma,

gen. -ē; vok. Nesìma; prisv. pridjev Nesìmīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Nèsīm dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Nèsīm).
Modif. *Nasìma.

Nesíra,

gen. -ē; vok. Nesíra; prisv. pridjev Nesírin; žensko ime (rijetko).
Iz ar. näṣīrä = pomagačica; braniteljica; dar; poklon.

Nêska,

gen. -ē; vok. Nêska; prisv. pridjev Nêskīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Nesìba i Nezíra (V. Nesìba i Nezíra)

Nésko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Nêsko; prisv. pridjev Néskīn (u ist. Herc. Néskov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Nèsīb i Nèzīr (V. Nèsīb i Nèzīr).

Nèsūh,

gen. -úha; vok. Nèsūh; prisv. pridjev Nesúhov; muško ime (rijetko).
Iz ar. näṣūḥ = iskren; čista srca.

Nèšāt,

gen. -áta; vok. Nêšāte; prisv. pridjev Nešátov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. näšāṯ = snaga; energija; odlučnost; živahnost; vedrina.
Hipok. Nêško, Néšo

Nèšet,

gen. -a; vok. Nèšete; prisv. pridjev Nèšetov; muško ime (rijetko).
Iz ar. näš'ät = rast; mladost; obrazovanje; postanak.

Nêško,

gen. -a; vok. Nêško; prisv. pridjev Nêškov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Nèšāt (V. Nèšāt).

Néšo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Nêšo; prisv. pridjev Néšīn (u ist. Herc. Néšov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Nèšāt (V. Nèšāt)

Nèvres,

gen. -a; vok. Nèvrese; prisv. pridjev Nèvresov; muško ime (rijetko).
Iz perz. newres = mlad; svjež.

Nèvresa,

gen. -ē; vok. Nèvresa; prisv. pridjev Nèvresīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz perz. newres = mlad; svjež + naš nast. -a za ženski rod.

Névza,

gen. -ē; vok. Nêvzo; prisv. pridjev Névzīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od *Nèvzeta (V. *Nèvzeta).

Nèvzād,

gen. -áda; vok. Nêvzāde; (u B. kr. i Nêvzādu); prisv. pridjev Nevzádov; muško ime (rijetko).
< tur. Nevzāt (lično m. ime), od perz. newzād = novorođenče.
Modif. *Mèvzād, *Nèvzet

Nevzáda,

gen. -ē; vok. Nevzáda; prisv. pridjev Nevzádīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. newzād = novorođenče + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Mevzáda, *Mèvzeta, *Nèvzeta

*Nèvzet,

gen. -a; vok. Nèvzete; prisv. pridjev Nèvzetov; muško ime (frekv.).
Modif. od Nèvzād (V. Nèvzād).

*Nèvzeta,

gen. -ē; vok. Nèvzeta; prisv. pridjev Nèvzetīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Nevzáda (V. Nevzáda)
Hipok. Névza

Nezáfet,

gen. -a; vok. Nezáfete; prisv. pridjev Nezáfetov; muško ime (rijetko).
Iz ar. näẓāfät = čistoća; urednost.

Nezáfeta,

gen. -ē; vok. Nezáfeta; prisv. pridjev Nezáfetīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Nezáfet dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Nezáfet).

Nezáheta,

gen. -ē; vok. Nezáheta; prisv. pridjev Nezáhetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. näzāhät = čednost; čestitost; poštenje; čistoća duše + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Nizáheta

Nezáketa,

gen. -ē; vok. Nezáketa; prisv. pridjev Nezáketīn; žensko ime (rijetko).

Iz perz. näzākät = nježnost; otmjenost; elegancija; finoća + naš nast. -a za ženski rod.

Nèzeta,

gen. -ē; vok. Nèzeta; prisv. pridjev Nèzetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. näzzät = strast; požuda + naš nast. -a za ženski rod.

Nezìha,

gen. -ē; vok. Nezìha; prisv. pridjev Nezìhīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. näzīhä = poštena; časna; neporočna; čedna.

Nezíla,

gen. -ē; vok. Nezíla; prisv. pridjev Nezílīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. näzīlä = stanovnica; sustanarka; gošća

Nèzīr,

gen. -íra; vok. Nèzīre (u B. kr. i Nèzīru); prisv. pridjev Nezírov; muško ime (frekv.).
< tur. Nezīr < ar. Näḏīr (lično m. ime) = propovjednik; onaj koji opominje da se ide pravim putem; posvećen bogu.
Hipok. Nésko, Nézo, Zíro

Nezíra,

gen. -ē; vok. Nezíra; prisv. pridjev Nezírīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Nezīre < ar. näḏīrä = ona koja opominje da se ide pravim putem; propovjednica; posvećena bogu.
Hipok. Nèska, Zíra

Nézo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Nêzo; prisv. pridjev Nézīn (u ist. Herc. Nézov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Nèzīr (V. Nèzīr).

Níba,

gen. -ē; vok. Nîbo; prisv. pridjev Níbīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Muníba (V. Muníba)

*Nidžába,

gen. -ē; vok. Nidžába; prisv. pridjev Nidžábīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. näğäbä(t) = plemenitost; plemićko porijeklo; čistokrvnost.

Nìđār,

gen. -ára; vok. Nîđāre (u B. kr. i Nîđāru); prisv. pridjev Niđárov, Niđárev; muško ime (rijetko).
Iz perz. nigār = slika; ljepota; dragī; voljenī
Hipok. Đáro, Níđo

Niđára,

gen. -ē; vok. Niđára; prisv. pridjev Niđárīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Nigār (lično ž. ime), od perz. nigār = slika; ljepota; draga; voljena + naš nast. -a za ženski rod.

Níđo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Nîđo; prisv. pridjev Níđīn (u ist. Herc. Níđov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Nìđār (V. Nìđār)

Nífa,

gen. -ē; vok. Nîfo; prisv. pridjev Nífīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Hanífa (V. Hanífa)

Nífka,

gen. -ē; vok. Nîfko; prisv. pridjev Nífkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Hanífa (V. Hanífa).

Nìhād,

gen. -áda; vok. Nîhāde; prisv. pridjev Nihádov; muško ime (frekv.).
Iz perz. nihād = karakter; narav; srce; duša.

Niháda,

gen. -ē; vok. Niháda; prisv. pridjev Nihádīn; žensko ime (frekv.).
Iz perz. nihād = karakter; narav; srce; duša + naš nast. -a za ženski rod.

Nihádeta,

gen. -ē; vok. Nihádeta; prisv. pridjev Nihádetīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od ž. imena Niháda dodavanjem na osnovu analog. nast. -eta. (V. Niháda).

Nîja,

gen. -ē; vok. Nîja; prisv. pridjev Nîjīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Nìjāz (V. Nìjāz).

Nìjāz,

gen. -áza; vok. Nìjāze (u B. kr. i Nìjāzu); prisv. pridjev Nijázov; muško ime (frekv.).
< tur. Niyāz, Niyāzī < perz. Niyāz (lično m. ime) = želja; molba; dar; poklon.
Hipok. Nìja

Nijáza,

gen. -ē; vok. Nijáza; prisv. pridjev Nijázīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. niyāz = želja; molba; dar; poklon + naš nast. -a za ženski rod.

Nijázeta,

gen. -ē; vok. Nijázeta; prisv. pridjev Nijázetīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od ž. imena Nijáza dodavanjem na osnovu analog. nastavka -eta. (V. Nijáza).

Nijázija,

gen. -ē; vok. Nijázija; prisv. pridjev Nijázijīn; muško ime (rijetko).
Izv. od Nìjāz dodavanjem našeg nast. -ija. (V. Nìjāz)

Nímeta,

gen. -ē; vok. Nímeta; prisv. pridjev Nímetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ni'mät = blagodat; sreća; zadovoljstvo; radost; uživanje + naš nast. -a za ženski rod.

Níra,

gen. -ē; vok. Nîro; prisv. pridjev Nírīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Munír a (V. Munír a)

Nìsa,

gen. -ē; vok. Nìsa; prisv. pridjev Nìsīn; Nísa, gen. -ē; vok. Nîso; prisv. pridjev Nísīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Anìsa, Enìsa, Mirhunìsa (V. Anìsa Enìsa, Mirhunìsa).

Nisána,

gen. -ē; vok. Nisána; prisv. pridjev Nisánīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nīsān (< asir.) = mjesec april (travanj) po starom julijanskom kalendaru + naš nast. -a za ženski rod.

Nìsveta,

gen. -ē; vok. Nìsveta; prisv. pridjev Nìsvetīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. niswät = žene, + naš nast. -a za ženski rod.
U ovom imenu je oblik ar. množine upotrijebljen u značenju jednine.

Nìzāh,

gen. -áha; vok. Nîzāhu, Nìzāh; prisv. pridjev Nizáhov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nizāh (pl. od nāzih i nāzīh) = časni; čiste duše; čestiti; pošteni.
U ovom imenu je oblik ar. množine upotrijebljen u značenju jedinine.

*Nizáheta,

gen. -ē; vok. Nizáheta; prisv. pridjev Nizáhetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Nezáheta (V. Nezáheta).

Nìzām,

gen. -áma; vok. Nîzāme; prisv. pridjev Nizámov; muško ime (rijetko).
Iz ar. niẓām = organizacija; ustrojstvo; red; sustav; pravilnost.
Ovakvo značenje nije sasvim pogodno za lično ime, ali ime Nizam nije ni postalo neposredno od takvog značenja. Nizam je u srednjem vijeku bio počasni naziv vezira, npr. Nizamulmulk (= organizacija carstva), Nizamuddin (= organizacija vjere) i sl. U takvim složenicama »nizam« je dobio značenje »organizator«. Najpoznatiji organizator seldžučke imperije bio je u 11. st. čuveni vezir sultana Malikšaha Nizamulmulk. Taj je Perzijanac bio toliko značajna ličnost da ga nisu ni zvali rođenim imenom Hasan već uvijek po tituli Nizamulmulk, što u prijevodu znači »organizator države (carstva)«. I zbilja za vrijeme njegovog vezirovanja seldžučka imperija doživjela je svoju kulminaciju i u političkom i u kulturnom pogledu. Kasnije se njegova titula nizam počela davati kao lično ime.

Nizáma,

gen. -ē; vok. Nizáma; prisv. pridjev Nizámīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Nìzām dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Nìzām).

Nìzār,

gen. -ára; vok. Nìzāre, Nìzāru; prisv. pridjev Nizárov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nizār = oštroumnost; bistrina.

Nizára,

gen. -ē; vok. Nizára; prisv. pridjev Nizárīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nizār = oštroumnost; bistrina + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Zára, Zāra

*Nȍrdīn,

gen. -a; vok. Nȍrdīne; prisv. pridjev Nȍrdīnov; muško ime (rijetko).
Modif. od Nurùdīn (V. Nurùdīn).

Nudžèim,

gen. -a; vok. Nudžèime; prisv. pridjev Nudžèimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nuǧäym = zvjezdica

Nudžéjma,

gen. -ē; vok. Nudžéjma; prisv. pridjev Nudžéjmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nuǧäym = zvjezdica + naš nast. -a za ženski rod.

Nùhan,

gen. -a; vok. Nùhane; prisv. pridjev Nùhanov; (U Gacku: Nȕhān, gen. -a; vok. Nȕhāne; prisv. pridjev Nȕhānov); muško ime (manje frekv.).
Izv. od ar. imena Nūḥ (lično m. ime) < st. hebr. Noa = mir; odmor; počinak; utjeha, dodavanjem našeg nast. -an.
Po Bibliji Noa, a po Kur'anu Nuh, je jedini čovjek koji je preživio strašni legendarni potop spasivši se u svojoj barci sa svojim sinovima.
Hipok. Núho, Núko, Núšo.

Nùhija,

gen. -ē; vok. Nùhija; prisv. pridjev Nùhijīn; muško ime (rijetko).
Izv. od ar. imena Nūḥ dodavanjem našeg nast. -ija. (V. Nuhan)

Núho,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Nûho; prisv. pridjev Núhīn (u ist. Herc. Núhov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Nùhan (V. Nùhan)

*Nuhrùdīn,

gen. -ína; vok. Nȕhrudīne; prisv. pridjev Nuhrudínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Nehrùdīn i Nurúdīn (V. Nehrùdīn i Nurùdīn).

Núko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Nûko; prisv. pridjev Núkīn (u ist. Herc. Núkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Nùhan (V. Nùhan).

Nùmān,

gen. -ána; vok. Nȕmāne; prisv. pridjev Numánov; Númān, gen. -ána; vok. Nȕmāne; prisv. pridjev Numánov; muško ime (rijetko).
< tur. Numān < ar. Nu'mān (lično m. ime) = nadimak kraljeva Hire, a osnovno značenje je »krv«.
Hipok. Númo

Númo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Nûmo; prisv. pridjev Númīn; (u ist. Herc. Númov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Nùmān (V. Nùmān)

Núna,

gen. -ē; vok. Nûno; prisv. pridjev Núnīn; Nȕna, gen. -ē; vok. Nȕna; prisv. pridjev Nȕnīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Memnúna i Šemnúna (V. Memnúna i Šemnúna).

Núno,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Nûno; prisv. pridjev Núnīn (u ist. Herc. Núnov); muško ime.
Hipok. od Mèmnūn (V. Mèmnūn).

Núra,

gen. -ē; vok. Nûro; prisv. pridjev Núrīn; žensko ime (frekv.).
Ovo ime može biti:
1) od ar. nūr = svjetlost; sjaj + naš nast. -a za ženski rod.
2) hipok. od ž. imena Nùrija (V. Nùrija).

Nȕraga,

gen. -ē; vok. Nȕraga; prisv. pridjev Nȕragīn; muško ime (frekv.).
Složeno ime od Núrija i àga (V. Núrija i Àgan).

Nûrda,

gen. -ē; vok. Nûrda; prisv. pridjev Nûrdīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Nurùdīn (V. Nurùdīn)

Nurdžìhān,

gen. -ána; vok. Nûrdžihāne; prisv. pridjev Nurdžihánov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. nūr = svjetlost; sjaj i perz. ğihān = = svijet; ljudi; čovječanstvo. Značenje = svjetlost svijeta; sjaj čovječanstva.

Nurdžihána,

gen. -ē; vok. Nurdžihána; prisv. pridjev Nurdžihánīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Nurdžìhān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Nurdžìhān).

*Nurèdīn,

gen. -ína; vok. Nûredīne; prisv. pridjev Nuredínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Nurùdīn (V. Nurùdīn).

Núreta,

gen. -ē; vok. Núreta; prisv. pridjev Núretīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Núra dodavanjem na osnovu analog. nast. -eta (V. Núra).

*Nurìdīn,

gen. -ína; vok. Nûridine; prisv. pridjev Nuridínov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Nurùdīn (V. Nurùdīn).

Nurihána,

gen. -ē; vok. Nùrihāno; prisv. pridjev Nurihánīn; žensko ime (rijetko).
Slož. ime od Núra i Hána (V. Núra i Hána).

Núrija,

gen. -ē; vok. Núrija; prisv. pridjev Núrijīn; muško ime (frekv.).
< tur. Nūrī (lično m. ime), od ar. nūri(yy) = sjajnī; svjetlī + naš nast. -(j)a.
Hipok. Nùrkan, Núrko

Nurija,

gen. -ē; vok. Nùrija; prisv. pridjev Nùrijīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Nurī (lično ž. ime), od ar. nūriyyä = svjetla; sjajna, + naš nast. -ja za ženski rod.
Hipok. Núra, Nûrka

Nurìzvet,

gen. -a; vok. Nurìzvete; prisv. pridjev Nurìzvetov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. nūr = svjetlost; sjaj i ar. 'izwät = rod; rodbinska veza. Značenje = sjaj, svjetlost roda i rodbine.

Nûrka,

gen. -ē; vok. Nûrka, Nûrko; prisv. pridjev Nûrkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Nùrija (V. Nùrija)

Nùrkan,

gen. -a; vok. Nùrkane; prisv. pridjev Nùrkanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Núrija i Nurùdīn (V. Núrija i Nurùdīn).

Núrko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Nûrko; prisv. pridjev Núrkīn (u ist. Herc. Núrkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Núrija i Nurùdīn (V. Núrija i Nurùdīn).

Nurùdīn,

gen. -ína; vok. Nûrudīne; prisv. pridjev Nurudínov; muško ime (frekv.).
< tur. Nuruddīn < ar. Nūru-ddīn (lično m. ime), složeno od ar. nūr = sjaj; svjetlost i ar. ăddīn = vjera. Značenje = sjaj, svjetlost vjere.
Modif. *Narùdīn, *Nôrdīn, *Nuhrùdīn, *Nurèdīn, *Nurìdīn.
Hipok. Nûrda, Nùrkan, Núrko

Nurzekija,

gen. -ē; vok. Nurzekija; prisv. pridjev Nurzekijīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od Núra i Zekija (V. Núra i Zekija)

Nùshat,

gen. -a; vok. Nùshate; prisv. pridjev Nùshatov; muško ime (rijetko).
Iz ar. nuṣḥat = čistoća; bistrina; iskrenost.

Nùsheta,

gen. -ē; vok. Nùsheta; prisv. pridjev Nùshetīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena:
1) kao modif. od nuṣḥat = čistoća; bistrina; iskrenost + naš nast. -a za ženski rod;
2) iz ar. nuzhät = veselje; osvježenje; okrepa + naš nast. -a za ženski rod.

Nûsra,

gen. -ē; vok. Nûsra; prisv. pridjev Nûsrīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Nùsret (V. Nùsret)

Núsra,

gen. -ē; vok. Nûsro; prisv. pridjev Núsrīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Nùsreta (V. Nùsreta)

Nùsret,

gen. -a; vok. Nùsrete; prisv. pridjev Nùsretov; muško ime (frekv.).
< tur. Nusret (lično m. ime), od ar. nuṣrät = pomoć; pobjeda.
Hipok. Nûsra, Núsro

Nùsreta,

gen. -ē; vok. Nùsreta; prisv. pridjev Nùsretīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Nùsret dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Nùsret)
Hipok. Núsra

Núsro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Nûsro; prisv. pridjev Núsrīn (u ist. Herc. Núsrov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Nùsret (V. Nùsret)

Núšo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Nûšo; prisv. pridjev Núšīn (u ist. Herc. Núšov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Nùhan (V. Nùhan).

Nùtfeta,

gen. -ē; vok. Nùtfeṭa; prisv. pridjev Nùtfetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. nuṭfät = čista voda; sjeme; misao + naš nastavak -a za ženski rod.

O

*Òhran,

gen. -a; vok. Òhrane; prisv. pridjev Òhranov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Òrhan (V. Òrhan)
Hipok. Óhro

*Óhro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Ôhro; prisv. pridjev Óhrīn (u ist. Herc. Óhrov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Òhran (V. Òrhan).

Oma,

gen. -ē; vok. Òma; prisv. pridjev Òmīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Òmer (V. Ómer)

*Òmār,

gen. -a; vok. Òmāre; prisv. pridjev Òmārov; muško ime (rijetko).
Modif. od Òmer (V. Ómer).

Òmer,

gen. -a; vok. Òmere; prisv. pridjev Òmerov; muško ime (frekv.).
Iz tur. Ömer < ar. 'Umär = vl. muško ime.
Etimologija ovog imena je nejasna. Pošto ima vezu sa ar. leks. korijenom 'mr, moglo bi se pretpostaviti da znači »dug život«, »ispunjen životom« i tome sl. U imenu Omer glas o smo dobili preko turskoga jezika, a u arapskom jeziku, koji nema vokala o, izgovor je 'Umär.
Ime Omer postalo je veoma popularno jer ga je imao jedan od prvih Muhamedovih saboraca i kasnije drugi halifa 'Umär

ibn-ul-Ḫaṭṭāb (634 — 644). Arapski, a i drugi historičari (npr. Filip Hiti) tvrde da je 'Umār bio personifikacija svih vrlina koje treba da ima jedan halifa i u zvijezde kuju njegov karakter. Osobito ističu njegovu skromnost, pravednost i objektivnost.
Modif. *Ômār
Hipok. Ôma, Ômerica, Ômica, Ómo.
Augm. Ômērda

Ômērda,

gen. -ē; vok. Ômērda; prisv. pridjev Ômērdīn; muško ime (rijetko).
Augm. od Ômer (V. Ômer)

Ômerica,

gen. -ē; vok. Ômerica; prisv. pridjev Ômeričīn; musko ime (rijetko).
Hipok. od Ômer (V. Ômer)

Ômerulfáruk,

gen. -a; vok. Ômerulfáruk; prisv. pridjev Ômerulfárukov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od Ômer i Fáruk (V. Ômer i Fārūk)

Ômica,

gen. -ē; vok. Ômica, Ômice; prisv. pridjev Ômičīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od Ômer (V. Ômer)

Ómo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Ômo; prisv. pridjev Ómin (u ist. Herc. Ómov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Ômer (V. Ômer)

Ôrhan,

gen. -a; vok. Ôrhane; prisv. pridjev Ôrhanov; muško ime (frekv.).
< tur. Orhan (lično m. ime), složeno od tur. or = rov; opkop; utvrđenje i tur. -tatar. hān (hang) = car; vladar. Značenje = car utvrđenja, rova, opkopa.
Modif. *Ôhran
Hipok. Órho

Orhánija,

gen. -ē; vok. Orhánija; prisv. pridjev Orhánijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Ôrhan dodavanjem našeg nast. -ija.

Órho,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Ôrho; prisv. pridjev Órhīn (u ist. Herc. Órhov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ôrhan (V. Ôrhan).

Ôruč,

gen. -a; vok. Ôruče; prisv. pridjev Ôručev; muško ime (rijetko).
Iz tur. oruç < perz. rūz, rūğ, rūč = post.
Ovakvo se ime nekada davalo djetetu koje se rodilo u vrijeme muslimanskog posta. Danas je ime Oruč vrlo rijetko, ali u Hercegovini postoji prezime Oručević.

Ósma,

gen. -ē; vok. Ósmo; prisv. pridjev Ósmīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Osmána (V. Osmána).

Ôsman,

gen. -a; vok. Ôsmane; prisv. pridjev Ôsmanov; muško ime (frekv.).
< tur. Osman < ar. 'Uṯmān = lično m. ime.
Etimologija ovog imena je čudna. 'Uṯmān u arapskom jeziku znači »mladunče ptice droplje« ili »mlada zmija«, a kako je to postalo vlastito ljudsko ime, teško je reći. Vjerovatno da je to zaštitno (profilaktičko) ime koje su nekada Arapi davali djeci da bi ih zaštitili od zlih duhova i drugih nečistih sila.
Kao i u imenu Omer tako smo i u imenu Osman glas o dobili iz turskoga jezika, jer u ar. jeziku nema vokala o.
Ime Osman postalo je popularno zbog toga što se tako zvao jedan od prvih Muhamedovih pristalica, njegov zet a kasnije i treći halifa 'Uṯmān ibnu 'Affān. Ubila ga je na prevaru i mučki 656. g. jedna grupa muslimanskih buntovnika.
Osman se zvao i osnivač samostalne turske države, koja se po njegovu imenu prozva Osmanlijska (Otomanska) imperija, a njegovi nasljednici i potomci (Turci) Osmanlije.
Hipok. Ôsmica, Ósmo, Óso

Osmána,

gen. -ē; vok. Osmána; prisv. pridjev Osmánīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Ôsman dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Ôsman)
Hipok. Ósma

Ôsmica,

gen. -ē; vok. Ôsmica, Ôsmice; prisv. pridjev Ôsmičīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od Ôsman (V. Ôsman)

Ósmo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Ôsmo; prisv. pridjev Ósmīn (u ist. Herc. Ósmov); (U B. kr. Ósme, gen. -ē; vok. Ôsme; prisv. pridjev Ósmīn); muško ime (frekv.).
Hipok. od Ôsman (V. Ôsman)

Óso,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Ôso; prisv. pridjev Ósīn (u ist. Herc. Ósov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ôsman (V. Ôsman).

P

Pakìza,

gen. -ē; vok. Pakìza; prisv. pridjev Pakìzīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz perz. pākize = čista; nevina; lijepa; divna.

Pàša,

gen. ē; vok. Pàša, Pāšo; prisv. pridjev Pàšīn; muško ime (rijetko).
Iz tur. paşa (başa) = titula visokih dostojanstvenika u Turskom Carstvu; visoki turski vojni i civilni čin; general.
A. Gafurov misli da je titula paša skraćeni i modificirani oblik od perz. pādišāh (= car).
Hipok. i hipok. derivati: Pàšan, Pášo, Pašùkan.

Páša,

gen. -ē; vok. Pâšo; prisv. pridjev Pášīn; žensko ime (frekv.).
Promjenom akcenta m. imena Pàša i načinjeno ž. ime Páša (V. m. ime Pàša)

Pāšaga,

gen. -ē; vok. Pāšaga; prisv. pridjev Pāšagīn; muško ime (frekv.).
Složeno ime od Pàša i àga. (V. Pàša i Agan).

Pàšan,

gen. -a; vok. Pàšane; prisv. pridjev Pàšanov; muško ime (frekv.).
Izv. od Pàša dodavanjem na osnovu našeg nast. -an.
Hipok. Pášo

Pàšana,

gen. -ē; vok. Pàšana; prisv. pridjev Pàšanīn; žensko ime (manje frekv.).

Izv. od m. imena Pàšan dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Pàšan i Pàša).

Pašezáda,

gen. -ē; vok. Pašezáda; prisv. pridjev Pašezádīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od tur. paşa (V. Pàša) i perz. zāde = dijete; potomak; kći; sin. Osn. značenje = pašina, pašinska kći.
Hipok. Záda

Pàšija,

gen. -ē; vok. Pàšija; prisv. pridjev Pàšijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od ž. imena Páša dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Páša).

Pašikáda,

gen. -ē; vok. Pašikáda, Pàšikādo; prisv. pridjev Pašikádīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od Páša i Káda (V. Páša i Káda).

Pášo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Pâšo; prisv. pridjev Pášīn; (u ist. Herc. Pášov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Pàša i Pàšan (V. Pàša i Pàšan).

Pàšuka,

gen. -ē; vok. Pàšuka; prisv. pridjev Pàšukīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Páša dodavanjem na osnovu našeg nast. -uka. (V. Páša).

Pašùkan,

gen. -a; vok. Pašùkane; prisv. pridjev Pašùkanov; muško ime (rijetko).
Izv. od Pàša dodavanjem na osnovu našeg nast. -ukan. (V. Pàša)

Pàšuna,

gen. -ē; vok. Pàšuna; prisv. pridjev Pàšunīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Páša dodavanjem na osnovu našeg nast. -una. (V. Páša)

Pémba,

gen. -ē; vok. Pêmbo; prisv. pridjev Pémbīn; Pèmba, gen. -ē; vok. Pèmba; prisv. pridjev Pèmbin; žensko ime (rijetko)

< tur. Pembe (lično ž. ime), od tur. pembe = ružičasta < perz. penbe = pamuk.

Pèmbija,

gen. -ē; vok. Pèmbija; prisv. pridjev Pèmbijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od Pémba (Pèmba) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Pémba)

Pèrtev,

gen. -a; vok. Pèrteve; prisv. pridjev Pèrtevov; muško ime (rijetko).
< tur. Pertev (lično m. ime), od perz. pertew = sjaj; svjetlost.

Pîraga,

gen. -ē; vok. Pîraga; prisv. pridjev Pîragīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od perz. pīr (V. Pìrija) i tur. àga (V. Àgan).

Pìrija,

gen. -ē; vok. Pìrija; prisv. pridjev Pìrijīn; muško ime (rijetko).
Iz perz. pīr = starac; čovjek u godinama; starješina jednog derviškog reda; duhovni nastavnik; vrhovni svećenik + naš nast. -ija.

R

Rába,

gen. -ē; vok. Râbo; prisv. pridjev Rábīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Rabìja (V. Rabìja)

Rabìja,

gen. -ē; vok. Rabìja; prisv. pridjev Rabìjīn; Rabíja, gen. -ē; vok. Rabíja; prisv. pridjev Rabíjīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Rabia < ar. Rābi'a (lično ž. ime) = četvrta; sredina, ili iz ar. Räbī'a (lično ž. ime) = vrt.
Hipok. Bíja, Rába, Rápka

Rábit,

gen. -a; vok. Rábite; prisv. pridjev Rábitov; muško ime (rijetko).
Iz ar. rābiṭ = redovnik; monah; asket; mudrac.

Rabìza,

gen. -ē; vok. Rabìza; prisv. pridjev Rabìzīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. räbīzä = jedra; punačka; oštroumna; duhovita; izvrsna; vješta.
Hipok. Bìza

Radìja,

gen. -ē; vok. Radìja; prisv. pridjev Radìjīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. rāḍiyä = zadovoljna; saglasna.

Rádža,

gen. -ē; vok. Râdžo; prisv. pridjev Rádžīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Radžìja (V. Radžìja)

Radžìja,

gen. -ē; vok. Radžìja; prisv. pridjev Radžìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. rāǧiyä = ona koja se (puno) nada i očekuje; ona koja se uzda u nešto.
Hipok. Rádža

*Ráfet,

gen. -a; vok. Ráfete; prisv. pridjev Ráfetov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. rä'fät = milost; blagost; dobrodušnost.

Ráfid,

gen. -a; vok. Ráfide; prisv. pridjev Ráfidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. rāfid = pomagač.

Rafìda,

gen. -ē; vok. Rafìda; prisv. pridjev Rafìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. rāfidä = pomagačica.

Räga,

gen. -ē; vok. Räga; prisv. pridjev Rägīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Rágib (V. Rágib)

Rágib,

gen. -a; vok. Rágibe; prisv. pridjev Rágibov; muško ime (frekv.).
Iz ar. Rāǧib (lično m. ime) = onaj koji za nečim teži, žudi, čezne.
Hipok. Räga

Ragìba,

gen. -ē; vok. Ragìba; prisv. pridjev Ragìbīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. rāǧibä = ona koja za nečim teži, žudi, čezne.

Ráha,

gen. -ē; vok. Râho; prisv. pridjev Ráhīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Rahìla, Rahíma, Rahmána, Rahmìja (V. navedena imena).

Rahìla,

gen. -ē; vok. Rahìla; prisv. pridjev Raḥìlīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. räḥil < st. hebr. rahel = ovčica; žensko janje + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. Ráha

Ràhīm,

gen. -íma; vok. Rȁhīme; prisv. pridjev Rahímov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. raḥīm = milostiv; milosrdan.
Ovo je ime skraćeno od Abduràhīm (V. Abduràhīm)
Hipok. Ráhko, Ráho

Rahíma,

gen. -ē; vok. Rahíma; prisv. pridjev Rahímīn; (U B. kr. Rahíme, gen. -ē; vok. Rahíme; prisv. pridjev Rahímīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Rahīme (lično ž. ime), od ar. raḥīmä = milostiva; milosrdna.
Hipok. Híma, Hīmka, Ráha.

Ráhko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Râhko; prisv. pridjev Ráhkīn (u ist. Herc. Ráhkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ràhīm, Ràhmān, Ràhmija (V. navedena imena)

Ráhma,

gen. -ē; vok. Râhmo; prisv. pridjev Ráhmīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Raḥmána i Rahmìja (V. Rahmána i Rahmìja).

Ràhmān,

gen. -ána; vok. Rȁhmane; prisv. pridjev Rahmánov; muško ime (frekv.).
< tur. Rahmān (lično m. ime), od ar. raḥmān = veoma milostiv; premilostiv.
Ovo je ime skraćeno od Abduràhmān (V. Abduràhmȁn)
Hipok. Ráhko, Ráhmo, Ráho

Rahmána,

gen. -ē; vok. Rahmána; prisv. pridjev Rahmánīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Ràhmān (< skr. od Abduràhmān) dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Abduràhmȁn)
Hipok. Ráha, Ráhma.

Ràhmija,

gen. -ē; vok. Ràhmija; prisv. pridjev Ràhmijīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Ráhmo (< Ràhmān < skr. od Abduràhmān) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Ràhmān i Abduràhmān).
Hipok. Ráhko, Ráho.

Rahmìja,

gen. -ē; vok. Rahmìja; prisv. pridjev Rahmìjīn; žensko ime (rijetko).
Promjenom akcenta m. imena Ràhmija načinjeno ž. ime Rahmìja. (V. m. ime Ràhmija).
Hipok. Ráha, Ráhma.

Ráhmo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Râhmo; prisv. pridjev Ráhmīn (u ist. Herc. Ráhmov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ràhmān (V. Ràhmān).

Ráho,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Râho; prisv. pridjev Ráhīn (u ist. Herc. Ráhov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Ràhīm, Ràhmān, Ràhmija (V. navedena imena)

Ráif,

gen. -a; vok. Ráife; prisv. pridjev Ráifov; muško ime (frekv.).
< tur. Rāif (lično m. ime), od ar. rā'if = samilostan; milosrdan; dobrodušan; blag.

Ráifa,

gen. -ē; vok. Ráifa; prisv. pridjev Ráifīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Raife (lično ž. ime), od ar. rā'ifä = samilosna; milosrdna; dobrodušna; blaga.

Raìja,

gen. -ē; vok. Raìja; prisv. pridjev Raìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. rā'iyä = čuvarica; zaštitnica; upraviteljica; pitoma.

Ramàdan,

gen. -a; vok. Ramàdane; prisv. pridjev Ramàdanov; muško ime (manje frekv.).

Deichmanske bibliotek

< tur. Ramadan (lično m. ime), od ar. ramaḍān = ime devetog mjeseca islamske lunarne godine; mjesec velikog posta.
Hipok. Rámčo, Rãmeša, Rámo.

Rámčo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Râmčo; prisv. pridjev Rámčīn (u ist. Herc. Rámčov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Ramàdan (V. Ramàdan).

Rãmeša,

gen. -ē; vok. Rãmeša; prisv. pridjev Rãmešīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od Ramàdan (V. Ramàdan).

Ramìla,

gen. -ē; vok. Ramìla; prisv. pridjev RamìlIn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. rāmilä = tkalja hasura.

Rámiz,

gen. -a; vok. Rámize; prisv. pridjev Rámizov; muško ime (frekv.).
< tur. Rāmiz (lično m. ime), od ar. rāmiz = onaj koji na neško ukazuje, koji se figurativno izražava, koji je vješt alegoričnom ili simboličnom govoru.
Hipok. Mìza, Rámzo

Ramìza,

gen. -ē; vok. Ramìza; prisv. pridjev Ramìzīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Ramize (lično ž. ime), od ar. rāmizä = ona koja na nešto ukazuje, koja se figurativno izražava, koja je vješta alegoričnom ili simboličnom govoru.
Hipok. Mìza, Rámka, Rámza

Rámka,

gen. -ē; vok. Râmko; prisv. pridjev Rámkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Ramìza (V. Ramìza).

Rámo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Râmo; prisv. pridjev Rámin (u ist. Herc. Rámov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Ramàdan (V. Ramàdan).

Rámza,

gen. -ē; vok. Râmzo; prisv. pridjev Rámzīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Ramìza (V. Ramìza).

Rámzo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Râmzo; prisv. pridjev Rámzīn (u ist. Herc. Rámzov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Rámiz (V. Rámiz).

Rápka,

gen. -ē; vok. Râpko; prisv. pridjev Rápkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Rabìja (V. Rabìja).

***Rasèma,**

gen. -ē; vok. Rasèma; prisv. pridjev Rasèmīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Rasìma (V. Rasìma)
Hipok. Ráska, Rãska, Rásma

Rasìha,

gen. -ē; vok. Rasìha; prisv. pridjev Rasìhīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. rāsiḫä = čvrsta; temeljita; dobro upućena u nešto (npr. u nauku); dobar stručnjak.
Modif. *Resìha

Rásim,

gen. -a; vok. Rásime; prisv. pridjev Rásimov; muško ime (frekv.).
< tur. Rāsim (lično m. ime), od ar. rāsim = pisar; bilježnik; crtač; slikar.
Hipok. Ràskan, Rásko, Rãsko

Rasìma,

gen. -ē; vok. Rasìma; prisv. pridjev Rasìmīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Rasime (lično ž. ime), od ar. rāsimä = pisarica; crtačica; slikarka.
Modif. *Rasèma
Hipok. Ráska, Rãska, Rásma.

Ráska,

gen. -ē; vok. Râsko; prisv. pridjev Ráskīn; Rãska, gen. -ē; vok. Rãska; prisv. pridjev Rãskīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od *Rasèma, Rasìma, Razìja(V. navedena imena)

Ràskan,

gen. -a; vok. Ràskane; prisv. pridjev Ràskanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Rásim (V. Rásim)

Rásko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Râsko; prisv. pridjev Ráskīn (u ist. Herc. Ráskov); Rãsko, gen. -a; vok. Rãsko; prisv. pridjev Rãskov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Rásim (V. Rásim)

Rásma,

gen. -ē; vok. Râsmo; prisv. pridjev Rásmīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Rasèma i Rasìma (V. *Rasèma i Rasìma).

Ráša,

gen. -ē; vok. Râšo; prisv. pridjev Rášīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Rašìda (V. Rašìda).

Ràšan,

gen. -a; vok. Ràšane; prisv. pridjev Ràšanov; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Rášo (< Rášid) dodavanjem na osnovu našeg nast. -an. (V. Rášid).

Rášid,

gen. -a; vok. Rášide; prisv. pridjev Rášidov; muško ime (frekv.).
< tur. Rāṣid < ar. Rāšid (lično m. ime) = onaj koji ide pravim putem; pametan; mudar; pravovjeran.
Hipok. Ràšan, Ráško, Rášo.

Rašìda,

gen. -ē; vok. Rašìda; prisv. pridjev Rašìdīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Raṣide (lično ž. ime), od ar. rāšidä = ona koja ide pravim putem; pametna; mudra; pravovjerna.
Hipok. Ráša, Ráška, Šída

Ráška,

gen. -ē; vok. Râško; prisv. pridjev Ráškīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Rašìda (V. Rašìda).

Ráško,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Râško; prisv. pridjev Ráškīn; (u ist. Herc. Ráškov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Rášid (V. Rášid).

Rášo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Râšo; prisv. pridjev Rášīn; (u ist. Herc. Rášov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Rášid (V. Rášid).

Rátib,

gen. -a; vok. Rátibe; prisv. pridjev Rátibov; muško ime (rijetko).
Iz ar. rātib = čvrst; uspravan; utvrđen; stalan.

Ráza,

gen. -ē; vok. Râzo; prisv. pridjev Rázīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Razìja (V. Razìja).

Razìja,

gen. -ē; vok. Razìja; prisv. pridjev Razìjīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Raziye (lično ž. ime), od ar. rāḍiyä = zadovoljna; saglasna.
Hipok. Ráska, Rãska, Ráza.

Rázim,

gen. -a; vok. Rázime; prisv. pridjev Rázimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. rāzim = stabilan; siguran; koji čvrsto stoji.

Razìma,

gen. -ē; vok. Razìma; prisv. pridjev Razìmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. rāzimä = stabilna; sigurna; koja čvrsto stoji.

Rebíha,

gen. -ē; vok. Rebíha; prisv. pridjev Rebíhīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. räbīḥä = ona koja donosi korist i dobit; unosna; rentabilna.
Hipok. Bíha, Bĩha.

*Rèdžād,

gen. -áda; vok. Rẽdžāde; prisv. pridjev Redžádov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. räğāt = nada, uzdanje.

Redžáija,

gen. -ē; vok. R e d ž á i j a; prisv. pridjev R e d ž á i j ī n; muško ime (rijetko).
Iz ar. r ä ğ ā ' = nada; očekivanje + ar. adj. sufiks -i y y + naš nast. -a.

Rèdžan,

gen. -a; vok. R è d ž a n e; prisv. pridjev R è d ž a n o v; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. R é d ž o (< R è d ž e p) dodavanjem na osnovu našeg nast. -a n. (V. R è d ž e p).

Rèdžep,

gen. -a; vok. R è d ž e p e; prisv. pridjev R è d ž e p o v; muško ime (frekv.).
< tur. R e c e p < ar. R ä ğ ä b (lično m. ime) = ime sedmog mjeseca islamske lunarne godine.
Hipok. R è d ž a n, R é d ž o.

Rèdžepa,

gen. -ē; vok. R è d ž e p a; prisv. pridjev R è d ž e p ī n; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena R è d ž e p dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. R è d ž e p).

Rèdžīb,

gen. -í b a; vok. R ȅ d ž ī b e; prisv. pridjev R e d ž í b o v; muško ime (rijetko).
Iz ar. r ä ğ ī b = onaj koji poštuje, uvažava, cijeni.

Redžífa,

gen. -ē; vok. R e d ž í f a; prisv. pridjev R e d ž í f ī n; (U B. kr. R e d ž í f e; gen. -ē; vok. R e d ž í f e; prisv. pridjev R e d ž í f ī n); žensko ime (rijetko).
Iz ar. r ä ğ ī f = potres; drhtanje; uzrujanje + naš nast. -a za ženski rod.

Redžíma,

gen. -ē; vok. R e d ž í m a; prisv. pridjev R e d ž í m ī n; žensko ime (rijetko).
Iz ar. r ä ğ ī m ä = prokleta; kamenovana.
Ovakvo ime (doduše vrlo rijetko) nastalo je formalnom i pogrešnom analogijom zbog nepoznavanja značenja arapskih riječi. Naime, u islamskoj religioznoj terminologiji postoje 2 rečenice kojima se obavezno otpočinje svaki ritual ili neko dobro djelo.

U prvoj od tih rečenica traži se božija zaštita od »p r o k l e t o g (= räğīm) šejtana«, a u drugoj se spominje jedan božiji atribut, koji je i njegovo vlastito ime (Raḥīm = m i l o s t i v). Onaj koji bez razumijevanja riječi verbalno i mehanički često izgovara spomenute rečenice na arapskom jeziku, vjerujući da u njima svaka riječ ima lijepo i sveto značenje, formalnom i pogrešnom analogijom je zaključivao ovako: Ako prema riječi R a ḥ ī m (iz druge rečenice) postoji žensko ime R a h í m a, a niko nije ništa rekao protiv takvog imena, zašto ne bi bilo dobro da prema riječi r ä ğ ī m (iz prve rečenice) nastane žensko ime R e d ž í m a. Takvoj formalnoj i pogrešnoj analogiji doprinijela je i sličnost navedenih riječi po broju slogova, akcentu i glasovnom sastavu, jer se razlikuju samo u 2 glasa.

Rédžo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. R ȇ d ž o; prisv. pridjev R é d ž ī n (u ist. Herc. R é d ž o v); muško ime (frekv.).
Hipok. od R è d ž e p (V. R è d ž e p).

Rèfād,

gen. -á d a; vok. R ȅ f ā d e; prisv. pridjev R e f á d o v; muško ime (rijetko).
Izv. od ar. korijena r f d = pomoći; poduprijeti; dati poklon.

Refádija,

gen. -ē; vok. R e f á d i j a; prisv. pridjev R e f á d i j ī n; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena R è f ā d dodavanjem našeg nast. -i j a. (V. R è f ā d)
Hipok. F á d a

Refíja,

gen. -ē; vok. R e f í j a; prisv. pridjev R e f í j ī n; R e f ì j a, gen. -ē; vok. R e f ì j a; prisv. pridjev R e f ì j ī n; žensko ime (frekv.).
Iz ar. r ä f ī ' a = visoka; uzvišena; ugledna; lijepa
Hipok. F í j a

Rèfīk,

gen. -í k a; vok. R è f ī k, R ȅ f ī k u; prisv. pridjev R e f í k o v; muško ime (frekv.).
< tur. R e f ī k < ar. R ä f ī q (lično m. ime) = drug; prijatelj; saputnik; pratilac.
Hipok. F í k o, R é f k o, R é f o.

Refíka,

gen. -ē; vok. R e f í k a; prisv. pridjev R e f í k ī n; žensko ime (frekv.).

< tur. R e f i k a (lično ž. ime), od ar. r ä f ī q ä = drugarica; prijateljica; saputnica.
Hipok. F ī k a, R ȅ f k a.

Rȅfka,

gen. -ē; vok. R ȅ f k a; prisv. pridjev R ȅ f k ī n; žensko ime (frekv.).
Hipok. od R e f í k a (V. R e f í k a).

Réfko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. R ê f k o; prisv. pridjev R é f k ī n (u ist. Herc. R é f k o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od R è f ī k (V. R è f ī k).

Réfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. R ê f o; prisv. pridjev R é f ī n (u ist. Herc. R é f o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od R è f ī k (V. R è f ī k).

*Rèhād,

gen. -á d a; vok. R ȅ h ā d e; prisv. pridjev R e h á d o v; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. r ä h ī d = blag; nježan; mekan.

Rèīs,

gen. -í s a; vok. R ȅ ī s e; prisv. pridjev R e í s o v; muško ime (rijetko).
Iz ar. r ä ' ī s = starješina; poglavar; predsjednik; vođa.

Reisùdīn,

gen. -í n a; vok. R ȅ i s u d ī n e; prisv. pridjev R e i s u d í n o v; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. r ä ' ī s = starješina; poglavar; vođa i ar. ä d d ī n = vjera. Značenje = starješina, poglavar vjere.
Modif. *R e s ù d ī n.

Réjfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. R ê j f o; prisv. pridjev R é j f ī n (u ist. Herc. R é j f o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od R ȅ u f (V. R ȅ u f).

Réjha,

gen. -ē; vok. R ê j h o; prisv. pridjev R é j h ī n; žensko ime (rijetko).
Hipok. od R e j h á n a (V. R e j h á n a)

Rèjhān,

gen. -á n a; vok. R ȅ j h ā n e; prisv. pridjev R e j h á n o v; muško ime (frekv.).
< tur. R e y h ā n < ar. R ä y ḥ ā n (lično ž. ime) = bosiljak; dobar; blag; ugodan.
Veliki arapski učenjak perzijskog porijekla M u ḥ a m m ä d i b n - A ḥ m ä d Ä l - B i r ū n ī (973 — 1948) imao je počasni nadimak Ä b ū R ä y ḥ ā n iako nije imao ni sina ni kćeri po imenu R ä y ḥ ā n. Taj njegov nadimak ne treba prevoditi »otac Rejhanov«, ili »otac Rejhanin«, već kao »blagī«, »ugodnī«, »dobrī«, jer u ar. r ä y ḥ ā n može da znači i »dobar«, »blag«, »ugodan«. Ä b ū R ä y ḥ ā n Ä l B i r ū n ī smatra se najoriginalnijim i najvećim učenjakom svoga vremena u oblasti prirodnih nauka. Pisao je naučne rasprave iz astronomije, geometrije, aritmetike, gdje »razborito raspravlja o tadašnjoj spornoj teoriji rotacije Zemlje oko njene osi i dolazi do tačnih određivanja geografske širine i dužine«. (Filip Hiti — Istorija Arapa).

Rejhána,

gen. -ē; vok. R e j h á n a; prisv. pridjev R e j h á n ī n; žensko ime (frekv.).
< tur. R e y h ā n < ar. R ä y ḥ ā n (lično ž. ime) = bosiljak; dobra, blaga, ugodna + naš nast. -a za ženski rod.
Hipok. H á n a, R é j h a

Rèkīb,

gen. -í b a; vok. R ȅ k ī b e; prisv. pridjev R e k í b o v; muško ime (rijetko).
< tur. R e k ī b (lično m. ime), od ar. r ä q ī b = budan; pažljiv; oprezan; čuvar; nadzornik; podoficir.
Modif. *R ù k ī b

Rȅmza,

gen. -ē; vok. R ȅ m z a; prisv. pridjev R ȅ m z ī n; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od R è m z i j a (V. R è m z i j a)

Rémza,

gen. -ē; vok. R ê m z o; prisv. pridjev R é m z ī n; žensko ime (frekv.).
Hipok. od R e m z ì j a (V. R e m z ì j a)

Rèmzija,

gen. -ē; vok. R è m z i j a; prisv. pridjev R è m z i j ī n; muško ime (frekv.).

< tur. Remzī (lično m. ime), od ar. rämzi(yy) = alegoričan; simboličan; mističan; figurativan + naš nast. -(j)a.
Hipok. Rêmza, Rémzo

Remzìja,

gen. -ē; vok. Remzìja; prisv. pridjev Remzìjīn; Rèmzija, gen. -ē; vok. Rèmzija; prisv. pridjev Rèmzijīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Remziye (lično ž. ime), od ar. rämziyyä = alegorična; simbolična; figurativna; mistična.
Hipok. Rémza

Rémzo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Rêmzo; prisv. pridjev Rémzīn (u ist. Herc. Rémzov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Rèmzija (V. Rèmzija)

*Resìha,

gen. -ē; vok. Resìha; prisv. pridjev Resìhīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Rasìha (V. Rasìha)

Résko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Rêsko; prisv. pridjev Réskīn (u ist. Herc. Réskov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Rèzāk (< Abdurèzāk). (V. Rèzāk i Abdurèzāk).

*Resùdīn,

gen. -ína; vok. Rêsudīne; prisv. pridjev Resudínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Reisùdīn (V. Reisùdīn).

Rèsūl,

gen. -úla; vok. Rêsūle; prisv. pridjev Resúlov; muško ime (rijetko).
Iz ar. räsūl = vjesnik; glasnik; poslanik; izaslanik.

Resúla,

gen. -ē; vok. Resúla; prsiv. pridjev Resúlīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Rèsūl dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod (V. Rèsūl)

Rèšād,

gen. -áda; vok. Rêšāde (u B. kr. i Rêšādu); prisv. pridjev Rešádov; muško ime (frekv.).

< tur. Reşād (lično m. ime), od ar. räšād = ispravnost; pravilnost; razboritost; promišljenost; zrelost; onaj koji ide pravim putem.
Hipok. Réško, Réšo.

Rešáda,

gen. -ē; vok. Rešáda; prisv. pridjev Rešádīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Rèšād dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Rèšād)

Rešádija,

gen. -ē; vok. Rešádija; prisv. pridjev Rešádijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Rèšād dodavanjem našeg nast. -ija. (V. Rèšād)

Rèšīd,

gen. -ída; vok. Rêšīde (u B. kr. i Rêšīdu); prisv. pridjev Rešídov; muško ime (frekv.).
< tur. Reşīd (lično m. ime), od ar. räšīd = onaj koji ide pravim putem; razborit; mudar; pravovjeran.
Modif. *Rùšīd
Hipok. Réško, Réšo.

Rešìda,

gen. -ē; vok. Rešìda; prisv. pridjev Rešìdīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. räšīdä = ona koja ide pravim putem; mudra; razborita; pravovjerna;
Hipok. Šída

Réško,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Rêško; prisv. pridjev Réškīn (u ist. Herc. Réškov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Rèšīd i Rèšād (V. Rèšīd i Rèšād).

Réšo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Rêšo; prisv. pridjev Rêšīn (u ist. Herc. Réšov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Rèšād i Rèšīd (V. Rèšād i Rèšīd).

Rêuf,

gen. -a; vok. Rêufe; prisv. pridjev Rêufov; muško ime (frekv.).

< tur. Reuf (lično m. ime), od ar. rä'ūf = veoma milosrdan; vrlo milostiv.
Hipok. Réjfo, Rúfo.

Reúfa,

gen. -ē; vok. Reúfa; prisv. pridjev Reúfīn; Rȇufa, gen. -ē; vok. Rȇufa; prisv. pridjev Rȇufīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. rä'ūfä = veoma milosrdna; vrlo milostiva.

Rèzāk,

gen. -áka; vok. Rèzāk, Rȅzāku; prisv. pridjev Rezákov; muško ime (frekv.).
Skr. od Abdurèzāk (V. Abdurèzāk)
Hipok. Résko

Rìdvān,

gen. -ána; vok. Rìdvāne (u B. kr. i Rìdvānu); prisv. pridjev Ridvánov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. riḍwān = zadovoljstvo; blagonaklonost milost; ime anđela koji čuva raj (dženet).

Ridvána,

gen. -ē; vok. Ridvána; prisv. pridjev Ridvánīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Rìdvān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Rìdvān)

Rìdžāl,

gen. -ála; vok. Rȉdžāle; prisv. pridjev Ridžálov; muško ime (rijetko).
Iz ar. riǧāl = ljudi; muškarci; istaknute ličnosti; dostojanstvenici.
U ovom imenu je ar. oblik množine upotrijebljen u značenju jednine.

Ridžála,

gen. -ē; vok. Ridžála; prisv. pridjev Ridžálīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Rìdžāl dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Rìdžāl).

Rìdžālka,

gen. -ē; vok. Rìdžālka, Rìdžālko; prisv. pridjev Rìdžālkīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Rìdžāl dodavanjem našeg nast. -ka za ženski rod. (V. Rìdžāl).

Rȉfa,

gen. -ē; vok. Rȉfa; prisv. pridjev Rȉfīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Rìfat (V. Rìfat).

Rífa,

gen. -ē; vok. Rȉfo; prisv. pridjev Rífīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Arìfa, Rìfata, *Rìfeta, Zarìfa (V. navedena imena).

Rìfat,

gen. -a; vok. Rìfate; prisv. pridjev Rìfatov; muško ime (frekv.).
< tur. Rifat (lično m. ime), od ar. rif'at = visok položaj; ugled; čast; visost; ekselencija.
Modif. *Rìfet
Hipok. Rȉfa, Rífo.

Rìfata,

gen -ē; vok. Rìfata; prisv. pridjev Rìfatīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Rìfat dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Rìfat).
Modif. *Rìfeta
Hipok. Rífa.

*Rìfet,

gen. -a; vok. Rìfete; prisv. pridjev Rìfetov; muško ime (B. kr.) (manje frekv.).
Modif. od Rìfat (V. Rìfat)
Hipok. Rífo

*Rìfeta,

gen. -ē; vok. Rìfeta; prisv. pridjev Rìfetīn; žensko ime (B. kr.) (manje frekv.).
Modif. od Rìfata (V. Rìfata)
Hipok. Rífa

Rìfija,

gen. -ē; vok. Rìfija; prisv. pridjev Rìfijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Rífa (< Rìfata, Arìfa, Zarìfa) dodavanjem na osnovu našeg nast. -ija. (V. Rífa).

Rîfka,

gen. -ē; vok. Rîfka; prisv. pridjev Rîfkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Arìfa (V. Arìfa).

Rífo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Rîfo; prisv. pridjev Rífīn (u ist. Herc. Rífov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Rìfat i *Rìfet (V. Rìfat).

Rìjād,

gen. -áda; vok. Rîjāde; prisv. pridjev Rijádov; muško ime (rijetko).
Iz ar. riyāḍ = bujni vrtovi; Ăr-riyāḍ = ime glavnog grada Saudijske Arabije.

Rijáda,

gen. -ē; vok. Rijáda; prisv. pridjev Rijádīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Rìjād dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Rìjād).

Rísko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Rîsko; prisv. pridjev Rískīn (u ist. Herc. Rískov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Rìzā i *Rìzāh (V. Rìzā).

Rìzā,

gen. -áa; vok. Rìzā; prisv. pridjev Rizáov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Rizā (lično m. ime), iz ar. riḍā' = zadovoljstvo.
Modif. *Rìzāh
Hipok. Rísko, Rízo

*Rìzāh,

gen. -áha; vok. Rìzāhu; prisv. pridjev Rizáhov; muško ime (frekv.).
Modif. od Rìzā (V. Rìzā).
Do ovakve modifikacije imena Rìzā došlo je radi lakše deklinacije, jer u našem jeziku ne postoje imenice u nominativu jednine sa svršetkom na -ā. Zato je dodato na kraju -h po uzoru na imena u kojima završno h etimološki postoji, npr. Abdùlāh, Sejfùlāh, Fethùlāh i sl.
Hipok. Rísko, Rízo.

*Rizáha,

gen. -ē; vok. Rizáha; prisv. pridjev Rizáhīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Rìzāh dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Rìzāh i Rìzā)

*Rizáheta,

gen. -ē; vok. Rizáheta; prisv. pridjev Rizáhetīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od *Rizáha dodavanjem na osnovu analognog nast. -eta. (V. *Rizáha i Rìzā).

Rizàlija,

gen. -ē; vok. Rizàlija; prisv. pridjev Rizàlijīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od Rìzā i Àlija. (V. Rìzā i Àlija).

Rizáma,

gen. -ē; vok. Rizáma; prisv. pridjev Rizámīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. rizāmä = plahovita; naprasita; prgava.

Rízo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Rîzo; prisv. pridjev Rízīn (u ist. Herc. Rízov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Rìzā i *Rìzāh (V. Rìzā).

Rìzvān,

gen. -ána; vok. Rîzvāne; (u B. kr. i Rîzvānu); prisv. pridjev Rizvánov; muško ime (frekv.).
< tur. Rizvān (lično m. ime), od ar. riḍwān = zadovoljstvo; blagonaklonost; milost; ime anđela koji čuva raj (dženet).
Hipok. Rízvo.

Rizvána,

gen. -ē; vok. Rizvána; prisv. pridjev Rizvánīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Rìzvān dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Rìzvān)

Rízvo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Rîzvo; prisv. pridjev Rízvīn (u ist. Herc. Rízvov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Rìzvān (V. Rìzvān).

Rubíja,

gen. -ē; vok. Rubíja; prisv. pridjev Rubíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. rub'iyyä = četvrtinka; četvrt.
Rubija je mali dukat koji je po težini i vrijednosti iznosio četvrtinu običnog starog dukata.

Rúfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Rûfo; prisv. pridjev Rúfīn (u ist. Herc. Rúfov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Rêuf (V. Rêuf).

Rûha,

gen. -ē; vok. Rûha; prisv. pridjev Rûhīn; žensko ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Rúhija (V. Rúhija).

Rùhija,

gen. -ē; vok. Rùhija; prisv. pridjev Rùhijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. rūḥi(yy) = duhovni; duševni; životni + naš nastavak -(j)a.

Rúhija,

gen. -ē; vok. Rúhija; prisv. pridjev Rúhijīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. rūḥiyyä = duhovna; duševna; životna.
Hipok. Rûha.

*Rùkīb,

gen. -íba; vok. Rûkībe; prisv. pridjev Rukíbov; muško ime (rijetko).
Modif. od Rèkīb (V. Rèkīb)

*Rukíja,

gen. -ē; vok. Rukíja; prisv. pridjev Rukíjīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Rukayye < ar.Ruqayyä (lično ž. ime), od ar. ruqiyyä = napredovanje; uspon; penjanje.
U Arapa i Turaka ovo ime postoji u obliku Ruqayyä (Rukaja) pa bi naš oblik Rukíja mogao biti i modifikacija od Ruqayyä.
Hipok. Kíja.

Rúra,

gen. -ē; vok. Rûro; prisv. pridjev Rúrīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Mebrúra i Surúra (V. Mebrúra i Surúra)

*Rùstan,

gen. -a; vok. Rùstane; prisv. pridjev Rùstanov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Rùstem (V. Rùstem).

Rùstem,

gen. -a; vok. Rùsteme; prisv. pridjev Rùstemov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Rustem (lično m. ime), od perz. Rustem = lično ime najvećeg legendarnog perzijskog junaka. Bio je sin viteza Zala (Zalizara) a živio je u 6. stoljeću prije n. ere u Sedžistanu. Poginuo je u jednom pohodu protiv Indije izdajom svoga brata Šegada.
Ime Rustem, zapravo Rustehem, sastoji se od 2 riječi: rust = rast, stas i tehem = moćan, snažan, jak, što doslovno znači »jak rastom«, »snažnog tijela«.
Modif. *Hrùstan, *Hrùstem, *Rùstan.
Hipok. Rústo.

Rústo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Rûsto; prisv. pridjev Rústīn (u ist. Herc. Rústov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Rùstem (V. Rùstem)

*Rùšīd,

gen. -ída; vok. Rûšīde; prisv. pridjev Rušídov; muško ime (rijetko).
1) Modif. od Rèšīd (V. Rèšīd)
2) Modif. od Hùršid (V. Hùršid)
Hipok. Rúško, Rùšto.

*Rušída,

gen. -ē; vok. Rušída; prisv. pridjev Rušídīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Rùšīd dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. *Rušīd).

Rúško,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Rûško; prisv. pridjev Rúškīn (u ist. Herc. Rúškov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Rùšīd (V. *Rùšīd).

Rúšto,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Rûšto; prisv. pridjev Rúštīn (u ist. Herc. Rúštov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Rùšīd (V. *Rùšīd).

Rúva,

gen. -ē; vok. Rûvo; prisv. pridjev Rúvīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Murùveta i Ruvéida (V. Murùveta i Ruvéida).

Ruvèid,

gen. -a; vok. Ruvèide; prisv. pridjev Ruvèidov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. ruwäyd = blagost; sporost; polaganost; polagan; spor.

Ruvéida,

gen. -ē; vok. Ruvéida; prisv. pridjev Ruvéidīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Ruvèid dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Ruvèid).
Hipok. Rúva.

Rúvija,

gen. -ē; vok. Rúvija; prisv. pridjev Rúvijīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Rúva (< Ruvéida, Murùveta) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija. (V. Rúva, Ruvéida i Murùveta).

Růžda,

gen. -ē; vok. Růžda; prisv. pridjev Růždīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Rùždija (V. Rùždija).

Rùždija,

gen. -ē; vok. Rùždija; prisv. pridjev Rùždijīn; muško ime (frekv.).
< tur. Rüşdī (lično m. ime), od ar. rušdi(yy) = razborit; mudar; promišljen; + naš nast. -(j)a.
Hipok. Růžda.

S

Sába,

gen. -ē; vok. Sâbo; prisv. pridjev Sábīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Sabáha, Sabáheta, Sabáhija, Sabìha, Sabìja (V. navedena imena).

Sàbāh,

gen. -áha; vok. Sàbāh, Säbāhu; prisv. pridjev Sabáhov; muško ime (rijetko).
1) Iz ar. ṣabāḥ = zora; jutro.
2) Skr. od Sabahùdīn (V. Sabahùdīn).

Sabáha,

gen. -ē; vok. Sabáha; prisv. pridjev Sabáhīn; žensko ime (frekv.).
1) Iz ar. ṣabāḥ = zora; jutro + naš nastavak -a za ženski rod.
2) Hipok. od Sabáheta (V. Sabáheta).
Hipok. Báha i Sába.

*Sabahàdīn,

gen. -ína; vok. Sabahàdīne; prisv. pridjev Sabahadínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Sabahùdīn (V. Sabaḥùdīn).

Sabáhet,

gen. -a; vok. Sabáhete; prisv. pridjev Sabáhetov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṣabāḥat = ljepota; ljupkost; svježina.
Hipok. Sábo.

Sabáheta,

gen. -ē; vok. Sabáheta; prisv. pridjev Sabáhetīn; žensko ime (frekv.).

< tur. Sabahat (lično ž. ime), od ar. ṣabāḥat = ljepota; ljupkost; svježina + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Sába, Sabáha.

Sabáhija,

gen. -ē; vok. Sabáhija; prisv. pridjev Sabáhijīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ṣabāḥiyyä = jutarnja; rana; zorska.
Hipok. Báha, Sába.

Sabahùdīn,

gen. -ína; vok. Sabahùdīne; prisv. pridjev Sabahudínov; muško ime (frekv.).
Složeno ime od ar. ṣabāḥ = zora; jutro + ar. äddīn = vjera. Značenje = zora, osvit vjere.
Modif. *Sabahàdīn
Hipok. Díno, Húdo, Hútko.

*Sabèra,

gen. -ē; vok. Sabèra; prisv. pridjev Sabèrīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Sabìra (V. Sabira).

Sábih,

gen. -a; vok. Sábih; prisv. pridjev Sábihov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṣābiḥ = svjež; nov; jasan.
Hipok. Sábo.

Sabìha,

gen. -ē; vok. Sabìha; prisv. pridjev Sabìhīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ṣābiḥa = svježa; nova; jasna.
Hipok. Bíha, Bìha, Sába.

Sabìja,

gen. -ē; vok. Sabìja; prisv. pridjev Sabìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ṣabiyyä = djevojčica; curica.
Modif. *Sebìja
Hipok. Sába.

Sábir,

gen. -a; vok. Sábire; prisv. pridjev Sábirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṣābir = strpljiv; izdržljiv; postojan.
Hipok. Sábo.

Sabìra,

gen. -ē; vok. Sabìra; prisv. pridjev Sabìrīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Sabire (lično ž. ime), od ar. ṣābirä = strpljiva; izdržljiva; postojana.
Modif. *Sebìra, *Sabèra.
Hipok. Bíra, Bìra.

Sábit,

gen. -a; vok. Sábite; prisv. pridjev Sábitov; muško ime (frekv.).
< tur. Sābit (lično m. ime), od ar. ṯābit = čvrst; jak; stabilan; postojan; uporan; ustrajan.
Hipok. Sábo.

Sábo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Sâbo; prisv. pridjev Sábīn (u ist. Herc. Sábov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sabáhet, Sábih, Sábir, Sábit (V. navedena imena).

Sábra,

gen. -ē; vok. Sâbro; prisv. pridjev Sábrīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Sabrìja i Sabrudína (V. Sabrìja i Sabrudína).

Sàbrija,

gen. -ē; vok. Sàbrija; prisv. pridjev Sàbrijīn; muško ime (frekv.).
Iz tur. Sabrī (lično m. ime) + naš nast. -ja; od ar. korijena ṣbr = biti strpljiv, izdržljiv, ustrajan.
Hipok. Sábro

Sabrìja,

gen. -ē; vok. Sabrìja; prisv. pridjev Sabrìjīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ṣabr = strpljivost; izdržljivost; ustrajnost + ar. sufiks za ženski rod -iyyä.
Hipok. Sábra.

Sábro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Sâbro; prisv. pridjev Sábrīn (u ist. Herc. Sábrov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sàbrija i Sabrùdīn (V. Sàbrija i Sabrùdīn).

Sabrùdīn,

gen. -ína; vok. Sãbrudīne; prisv. pridjev Sabrudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. ṣabr = izdržljivost; postojanost; ustrajnost i ar. äddīn = vjera. Značenje = ustrajnost, postojanost vjere.
Hipok. Díno, Sábro.

Sabrudína,

gen. -ē; vok. Sabrudína; prisv. pridjev Sabrudínīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Sabrùdīn dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Sabrùdīn).
Hipok. Dína, Sábra.

Sáća,

gen. -ē; vok. Sâću; prisv. pridjev Sáćīn; (u C. kr. Sáću, gen. -ē; vok. Sâću; prisv. pridjev Sáćīn); žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Saćíma (V. *Saćíma).

Saćìja,

gen. -ē; vok. Saćìja; prisv. pridjev Saćìjīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Sáća (< *Saćíma) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija. (V. Sáća i *Saćíma).

*Saćíma,

gen. -ē; vok. Saćíma; prisv. pridjev Saćímīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. sākinä = mirna; tiha; spokojna.
Hipok. Sáća, Sáćka.

Sáćka,

gen. -ē; vok. Sâćko; prisv. pridjev Sáćkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Saćíma (V. *Saćíma).

Sáda,

gen. -ē; vok. Sâdo; prisv. pridjev Sádīn; (u c. Herc. Sãda, gen. -ē; vok. Sãda; prisv. pridjev Sãdīn); žensko ime (frekv.)
Hipok. od Sádeta, Sadìja, Sadína (V. navedena imena)

Sádeta,

gen. -ē; vok. Sádeta; prisv. pridjev Sádetīn; žensko ime (frekv.).

< tur. Saadet (lično ž. ime), iz ar. sä'ädät = sreća; blaženstvo + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Sáda, Sãda.

Sádija,

gen. -ē; vok. Sádija; prisv. pridjev Sádijīn; muško ime (frekv.).
Iz tur. Sādī (lično m. ime) + naš nast. -ja; od ar. korijena s'd = biti sretan; imati sreće.
Hipok. Sádo, Sáde, Sãtko.

Sadìja,

gen. -ē; vok. Sadìja; prisv. pridjev Sadìjīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. sa'd = sreća; blaženstvo; uspjeh + ar. adj. sufiks za ženski rod -iyyä.
Hipok. Díka, Dīka, Sáda, Sãtka.

Sádik,

gen. -a; vok. Sádik; prisv. pridjev Sádikov; muško ime (frekv.).
< tur. Sādik (lično m. ime), od ar. ṣādiq = iskren; istinoljubiv; vjeran; pouzdan.
Hipok. Díko, Sáde, Sádo, Sãtko.

Sadíka,

gen. -ē; vok. Sadíka; prisv. pridjev Sadíkīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ṣadīqä = iskrena; istinoljubiva; vjerna prijatelijca.
Modif. *Scdíka
Hipok. Díka, Dīka.

Sádil,

gen. -a; vok. Sádile; prisv. pridjev Sádilov; muško ime (rijetko).
Iz ar. sādil = pognut; iskrivljen.

Sadìla,

gen. -ē; vok. Sadìla; prisv. pridjev Sadìlīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. sādilä = pognuta; iskrivljena.

*Sadína,

gen. -ē; vok. Sadína; prisv. pridjev Sadínīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Sadudína (V. Sadudína).
Hipok. Dína, Sáda.

Sádo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Sâdo; prisv. pridjev Sádīn (u ist. Herc. Sádov); (u B. kr. Sáde, gen. -ē; vok. Sâde; prisv. pridjev Sádīn); muško ime (frekv.).
Hipok. od Sádija, Sádik, Sadùdīn, Sadùlāh (V. navedena imena).

Sàdrija,

gen. -ē; vok. Sàdrija; prisv. pridjev Sàdrijīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Sádro (< Sadrùdīn) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija (V. Sadrùdīn).

Sádro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Sâdro; prisv. pridjev Sádrīn (u ist. Herc. Sádrov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sadrùdīn (V. Sadrùdīn).

Sadrùdīn,

gen. -ína; vok. Sädrudīne; prisv. pridjev Sadrudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. ṣadr = poglavar; prvak; vođa; prsa; srce; prednji dio i ar. äddīn = vjera. Značenje = vođa, prvak, vjere; srce vjere.
Hipok. Sádro.

Sadùdīn,

gen. -ína; vok. Sädudīne; prisv. pridjev Sadudínov; muško ime (manje frekv.).
Složeno ime od ar. sa'd = sreća; blaženstvo i ar. äddīn = vjera. Značenje = sreća vjere.
Hipok. Díno, Sádo.

Sadudína,

gen. -ē; vok. Sadudína; prisv. pridjev Sadudínīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Sadùdīn dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Sadùdīn).
Modif. *Sadína
Hipok. Dína, Sáda.

Sadùlāh,

gen. -áha; vok. Sädulāhu; prisv. pridjev Saduláhov; muško ime (rijetko).
< tur. Saadullah < ar. Sa'dullāh (lično m. ime), složeno od ar. sa'd = sreća i ar. Allāh = bog; Značenje = Sreća od Alaha (boga)
Hipok. Sádo

Sádža,

gen. -ē; vok. Sâdžo; prisv. pridjev Sádžīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Sadžìda (V. Sadžìda).

Sádžid,

gen. -a; vok. Sádžide; prisv. pridjev Sádžidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. sāǧid = onaj koji se bogu klanja dodirujući čelom tlo (koji čini sedždu).

Sadžìda,

gen. -ē; vok. Sadžìda; prisv. pridjev Sadžìdīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Sacide (lično ž. ime), od ar. sāǧidä = ona koja se bogu klanja dodirujući čelom tlo (koja čini sedždu).
Hipok. Sádža.

Säfa,

gen. -ē; vok. Säfa; prisv. pridjev Säfīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Safaùdīn, *Safèdīn, Sàfet, Sàfer (V. navedena imena).

Säfa,

gen. -ē; vok. Säfa; prisv. pridjev Säfīn; žensko ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Safìja (V. Safìja).

Sáfa,

gen. -ē; vok. Sâfo; prisv. pridjev Sáfīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Sàfeta, Safìja (V. Sàfeta i Safìja).

Safaùdīn,

gen. -ína; vok. Safaùdīne; prisv. pridjev Safaudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. ṣafā' = čistoća; sreća; vedrina; bistrina; jasnost i ar. äddīn = vjera. Značenje = čistoća vjere; sreća vjere.
Modif. *Safèdīn, *Safùdīn
Hipok. Säfa, Sáfo.

*Safèdīn,

gen. -ína; vok. Säfedīne; prisv. pridjev Safedínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Safaùdīn (V. Safaùdīn).
Hipok. Säfa, Sáfo.

Sàfer,

gen. -a; vok. Sàfere; prisv. pridjev Sàferov; muško ime (frekv.).
< tur. Safer (lično m. ime), od ar. ṣafär = ime drugog mjeseca islamske lunarne godine; razum; srce; duša.
Hipok. Säfa.

Sàfera,

gen. -ē; vok. Sàfera; prisv. pridjev Sàferīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Sàfer dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Sàfer).

Sàfet,

gen. -a; vok. Sáfete; prisv. pridjev Sàfetov; muško ime (frekv.).
< tur. Saffet, Safvet (lično m. ime), od ar. ṣafwät = najbolji dio; elita; čistoća.
Hipok. Säfa, Sáfo.

Sàfeta,

gen. -ē; vok. Sàfeta; prisv. pridjev Sàfetīn; žensko ime (frekv.).
Izvedeno od m. imena Sàfet dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Sàfet).
Hipok. Sáfa.

Safìja,

gen. -ē; vok. Safìja; prisv. pridjev Safìjīn; Safíja, gen. -ē; vok. Safíja; prisv. pridjev Safíjin; žensko ime (frekv.).
< tur. Safiye (lično ž. ime), od ar. ṣafiyyä = čista; iskrena; prava prijateljica.
Hipok. Fìka, Fíka, Fíja, Säfa, Sáfa.

Safìra,

gen. -ē; vok. Safìra; prisv. pridjev Safìrīn; žensko ime (rijetko).
Iz hebr. saffir = plavi dragi kamen; lijepa + naš nastavak -a za ženski rod.

Sáfit,

gen. -a; vok. Sáfite; prisv. pridjev Sáfitov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṣāfiṭ = blag; dobrostiv; dobroćudan; darežljiv.

Sáfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sâfo; prisv. pridjev Sáfīn (u ist. Herc. Sáfov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Safaùdīn, *Safèdīn, Sàfet, *Safùdīn (V. navedena imena).

*Safùdīn,

gen. -ína; vok. Säfudīne; prisv. pridjev Safudínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Safaùdīn (V. Safaùdīn).
Hipok. Säfa, Sáfo.

Safúra,

gen. -ē; vok. Safúra; prisv. pridjev Safúrīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ṣāfūrä = zviždaljka; pištaljka; flauta.

Sáhba,

gen. -ē; vok. Sâhbo; prisv. pridjev Sáhbīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Sahìba (V. Sahìba).

Sáhib,

gen. -a; vok. Sáhibe; prisv. pridjev Sáhibov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṣāḥib = drug; kolega; prijatelj; gospodar; vladar; zapovjednik; vlasnik.

Sahìba,

gen. -ē; vok. Sahìba; prisv. pridjev Sahìbīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ṣāḥibä = drugarica; kolegica; prijateljica; gospodarica; vladarica; vlasnica.
Hipok. Sáhba.

Sáhir,

gen. -a; vok. Sáhire; prisv. pridjev Sáhirov; muško ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz dva ar. korijena:
1) iz ar. sāhir = budan; oprezan;
2) iz ar. sāḥir = čarobnjak, vrač; znalac.

Sahìra,

gen. -ē; vok. Sahìra; prisv. pridjev Sahìrīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz dva ar. korijena:
1) iz ar. sāhirä = budna; oprezna;
2) iz ar. sāḥirä = čarobnica; vračara; znalac.

Sáib,

gen. -a; vok. Sáibe; prisv. pridjev Sáibov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṣā'ib = prav; tačan; ispravan.

Sáid,

gen. -a; vok. Sáide; prisv. pridjev Sáidov; muško ime (manje frekv.).
Ovo se ime može izvoditi iz dva ar. korijena:
1) iz ar. sā'id = poglavar; vođa; rukovodilac; pomagač; sretan.
2) iz ar. sā'id = gospodar; starješina; princ.
Hipok. Sájdo.

Saìda,

gen. -ē; vok. Saìda; prisv. pridjev Saìdīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Sáid dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Sáid).
Modif. *Sájda.
Hipok. Sája, Säja.

Sáik,

gen. -a; vok. Sáik; prisv. pridjev Sáikov; muško ime (rijetko).
Iz ar. sā'iq = vodič; vođa; vozač; šofer; pilot.
Hipok. Sájko.

Sáim,

gen. -a; vok. Sáime; prisv. pridjev Sáimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṣā'im = onaj koji posti; isposnik.

Saìma,

gen. -ē; vok. Saìma; prisv. pridjev Saìmīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Saime (lično ž. ime), od ar. ṣā'imä = ona koja posti; isposnica.
Modif. *Sájma
Hipok. Sája, Säja, Sájka, Sâjka.

*Sáit,

gen. -a; vok. Sáite; prisv. pridjev Sáitov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Sait < ar. Sa'id (lično m. ime).
Ovo se ime može izvoditi kao modif. iz dva arapska korijena:
1) iz ar. sā'id = poglavar; vođa; rukovodilac; pomagač; sretan
2) iz ar. sā'id = gospodar; starješina; princ.
Hipok. Sájto.

Sája,

gen. -ē; vok. Sâjo; prisv. pridjev Sájīn; Säja; gen. -ē; vok. Säja; prisv. pridjev Säjīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Saìda, Saìma, *Sájda, *Sájma (V. navedena imena).

*Sájda,

gen. -ē; vok. Sâjdo; prisv. pridjev Sájdīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Saìda (V. Saìda)
Hipok. Sája, Säja

Sájdo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sâjdo; prisv. pridjev Sájdīn (u ist. Herc. Sájdov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sáid (V. Sáid).

Sájka,

gen. -ē; vok. Sâjko; prisv. pridjev Sájkīn; Sâjka, gen. -ē; vok. Sâjko; prisv. pridjev Sâjkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Saìma *Sájma (V. Saìma).

Sájko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sâjko; prisv. pridjev Sájkīn (u ist. Herc. Sájkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sáik (V. Sáik).

*Sájma,

gen. -ē; vok. Sâjmo; prisv. pridjev Sájmīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Saìma (V. Saìma)
Hipok. Sája, Säja, Sájka. Sâjka

Sájto,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Sâjto; prisv. pridjev Sájtīn (u ist. Herc. Sájtov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Sáit (V. *Sáit).

Sákib,

gen. -a; vok. Sákibe; prisv. pridjev Sákibov; muško ime (frekv.).
< tur. Sākib, Sākip (lično m. ime), od ar. ṭāqib = sjajan; blistav; oštrouman.

Sakìba,

gen. -ē; vok. Sakìba; prisv. pridjev Sakìbīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ṭāqibä = sjajna; blistava; oštroumna.
Hipok. Kíba, Kìba.

Sála,

gen. -ē; vok. Sâlo; prisv. pridjev Sálīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Misála, Salìha i Salihána (V. navedena imena)

Sàlla,

gen. -ē; vok. Sàlla, Sàllo; prisv. pridjev Sàllīn; Sálla, gen. -ē; vok. Sálla, Sâllo; prisv. pridjev Sállīn; žensko ime (rijetko).
Ovo sam ime s blagom geminacijom (udvojenim suglasnikom ll) čuo u Gacku i Trebinju, a tako je zapisano i u matičnim knjigama. Pretpostavljam da je to hipok. od Salìha (V. Salìha), samo je nejasno zašto se to ime u tim krajevima izgovara s udvojenim suglasnikom ll.

*Salàdīn,

gen. -ína; vok. Sāladīne; prisv. pridjev Saladínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Salahùdīn (V. Salahùdīn).

Salàdīnka,

gen. -ē; vok. Salàdīnka, Salàdīnko; prisv. pridjev Salàdīnkīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Salàdīn (< Salahùdīn) dodavanjem našeg nastavka -ka za ženski rod. (V. Salahùdīn).

Sālaga,

gen. -ē; vok. Sālaga; prisv. pridjev Sālagīn; muško ime (rijetko).
Modificirano složeno ime od Sálih i àga. (V. Sálih i Àgan).

Salahùdīn,

gen. -ína; vok. Salahùdīne; prisv. pridjev Salahudínov; muško ime (manje frekv.).

< ar. Ṣalāḥuddīn (lično m. ime), složeno od ar. ṣalāḥ = ispravnost; valjanost; solidnost i ar. äddīn = vjera. Značenje = ispravnost, solidnost vjere.
Modif. *Salàdīn.
Hipok. Díno.

Sālče,

gen. -eta; vok. Sālče; prisv. pridjev Sālčetov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Sàlčin (V. Sàlčin i Sálih).

Sàlčin,

gen. -a; vok. Sàlčine; prisv. pridjev Sàlčinov; muško ime (manje frekv.).
Izv. od hipok. Sálko dodavanjem na osnovu našeg nastavka -in (uz palatalizaciju k > č). (V. Sálih).
Hipok. derivati Sālče, Sálčo.

Sálčo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Sâlčo; prisv. pridjev Sálčīn (u ist. Herc. Sálčov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sàlčin (V. Sàlčin i Sálih).

*Sálem,

gen. -a; vok. Sáleme; prisv. pridjev Sálemov; muško ime (frekv.).
Modif. od Sálim (V. Sálim)

*Sálema,

gen. -ē; vok. Sálema; prisv. pridjev Sálemīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Salìma (V. Salìma).

Sálih,

gen. -a; vok. Sálih; prisv. pridjev Sálihov; muško ime (frekv.).
< tur. Sālih < ar. Ṣāliḥ (lično m. ime) = dobar; valjan; solidan; čestit; pošten; uredan.
Hipokoristici i hipok. derivati: Sālče, Sàlčin, Sálčo, Sālka, Sàlkan, Sālkica, Sálko.

Salìha,

gen. -ē; vok. Salìha; prisv. pridjev Salìhīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Saliha (lično ž. ime), od ar. ṣāliḥä = dobra; valjana; solidna; čestita; poštena; uredna.
Hipok. Sála, Sàlla, Sálka

Salihána,

gen. -ē; vok. Salihána; prisv. pridjev Salihánīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od Salìha i Hána (V. Salìha i Hána)
Hipok. Sála, Sálka
Skr. Hána

Sálim,

gen. -a; vok. Sálime; prisv. pridjev Sálimov; muško ime (frekv.).
< tur. Sālim < ar. Sālim (lično m. ime) = zdrav; cio; potpun; očuvan.
Modif. *Sálem

Salìma,

gen. -ē; vok. Salìma; prisv. pridjev Salìmīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. sālimä = zdrava; cijela; potpuna; očuvana.
Modif. *Sálema

Sälka,

gen. -ē; vok. Sälka; prisv. pridjev Sälkīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Sálko (< Sálih). (V. Sálih).

Sálka,

gen. -ē; vok. Sâlko; prisv. pridjev Sálkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Salìha i Salihána. (V. Salìha i Salihána)

Sàlkan,

gen. -a; vok. Sàlkane; prisv. pridjev Sàlkanov; muško ime (frekv.).
Izv. od hipok. Sálko (< Sálih) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -an (V. Sálko i Sálih).

Sälkica,

gen. -ē; vok. Sälkica, Sälkice; prisv. pridjev Sälkičīn; muško ime (rijetko).
Izv. od hipok. Sálko (< Sálih) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ica. (V. Sálko i Sálih).

Sálko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sâlko; prisv. pridjev Sálkīn (u ist. Herc. Sálkov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Sálih (V. Sálih).

Sàlkuna,

gen. -ē; vok. Sàlkuna; prisv. pridjev Sàlkunīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od hipok. Sálka (< Salìha) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -una. (V. Salìha).

Sàmed,

gen. -a; vok. Sàmede; prisv. pridjev Sàmedov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. ṣamäd = poglavar; vođa; čvrst; jak; postojan; izdržljiv; nepromjenljiv
Hipok. Sámko.

Sámid,

gen. -a; vok. Sámide; prisv. pridjev Sámidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṣāmidä = jaka; čvrsta; postojana; izdržljiva.
Hipok. Sámko.

Samìda,

gen. -ē; vok. Samìda; prisv. pridjev Samìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. sāmidä = jaka; čvrsta; postojana; izdržljiva.

Sámija,

gen. -ē; vok. Sámija; prisv. pridjev Sámijīn; muško ime (manje frekv.).
Iz tur. Sāmī (lično m. ime) + naš nast. -ja; od ar. sāmi(n) = visok; uzvišen; uzdignut.
Hipok. Sámko.

Samìja,

gen. -ē; vok. Samìja; prisv. pridjev Samìjīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Samiye (lično ž. ime), od ar. sāmiyä = visoka; uzvišena; uzdignuta; vrhovna.
Hipok. Sámka, Sämka.

Sámil,

gen. -a; vok. Sámile; prisv. pridjev Sámilov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṯāmil = onaj koji pomaže i zauzima se.
Hipok. Sámko.

Samìla,

gen. -ē; vok. Samìla; prisv. pridjev Samìlīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ṯāmilä = ona koja pomaže i zauzima se.

Sámir,

gen. -a; vok. Sámire; prisv. pridjev Sámirov; muško ime (frekv.).
Iz ar. sāmir = onaj koji noću sijeli i razgovara; noćni zabavljač; sijeldžija.
Hipok. Sámko

Samìra,

gen. -ē; vok. Samìra; prisv. pridjev Samìrīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. sāmirä = ona koja noću sijeli i razgovara; noćna (večernja) zabavljačica na sijelu.

Sámka,

gen. -ē; vok. Sâmko; prisv. pridjev Sámkīn; (u TZ Sämka, gen. -ē; vok. Sämka, prisv. pridjev Sämkīn); žensko ime (frekv.).
Hipok. od Samìja (V. Samìja).

Sámko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sâmko; prisv. pridjev Sámkīn (u ist. Herc. Sámkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Sàmed, Sámid, Sámija, Sámil, Sámir (V. navedena imena).

Sämra,

gen. -ē; vok. Sämra; prisv. pridjev Sämrīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. sämrā' = mrka; crnomanjasta; crnoputa.

Sána.

gen. -ē; vok. Sâno; prisv. pridjev Sánīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Ihsána i Sanìja (V. Ihsána i Sanìja).

Sanìda,

gen. -ē; vok. Sanìda; prisv. pridjev Sanìdīn; žensko ime (rijetko).
Od ar. korijena snd = oslanjati se; pouzdavati se; imati povjerenja; poduprijeti.

Sanìja,

gen. -ē; vok. Sanìja; prisv. pridjev Sanìjīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. sāni'a = lijepa; ljupka; dražesna; stasita.
Hipok. Sána

Sàrājka,

gen. -ē; vok. Sàrājko; prisv. pridjev Sàrājkīn; žensko ime (rijetko).
Ona koja je rođena u Sarajevu, djevojka ili žena iz Sarajeva, građanka grada Sarajeva. Ime grada Sarajeva nastalo je od tur. saray < perz. seray = dvorac; palača + naš nastavak -evo, a Sarajka od saraj + naš nastavak -ka.
Lično ime ovakvog tipa (kao etnik) vrlo je rijetko u Bosni i Hercegovini i nastalo je u novije vrijeme.

Sätka,

gen, -ē; vok. Sätka, Sätko; prisv. pridjev Sätkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Sadìja (V. Sadìja)

Sätko,

gen. -a; vok. Sätko; prisv. pridjev Sätkov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Sádija i Sádik (V. Sádija i Sádik).

Säud,

gen. -a; vok. Säude; prisv. pridjev Säudov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Sa'ūd (lično m. ime), od korijena s'd = biti sretan; imati sreće.

*Sàzbera,

gen. -ē; vok. Sàzbera; prisv. pridjev Sàzberīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od perz. sezāber + naš nastavak -a za ženski rod. (perz. sezā = čast; odlikovanje; nagrada + ber = prezent od glagola burden = nositi). Osn. značenje = časna; odlikovana; nagrađena; dostojna.

Sèād,

gen. -áda; vok. Sèāde (u B. kr. i Sèādu); prisv. pridjev Seádov; muško ime (frekv.).
Iz tur. Seād (lično m. ime), od ar. korijena s'd = biti sretan; imati sreće.
Hipok. Sèja, Séjo.

Seáda,

gen. -ē; vok. Seáda; prisv. pridjev Seádīn; žensko ime (frekv.).
Izv. od m. imena Sèād dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Sèād).

Seádeta,

gen. -ē; vok. Seádeta; prisv. pridjev Seádetīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. sä'ādät = sreća; blaženstvo; napredak + naš nastavak -a za ženski rod.

*Sebìja,

gen. -ē; vok. Sebìja; prisv. pridjev Sebìjīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Sabìja (V. Sabìja).

*Sebíla,

gen. -ē; vok. Sebíla; prisv. pridjev Sebílīn; (u B. kr. Sebíle, gen. -ē; vok. Sebíle; prisv. pridjev Sebílīn); žensko ime (rijetko).
Skraćeno od ar. sälsäbīlä = meka; nježna; blaga.
(Selsebīl je ime jednog izvora u raju)

*Sebìra,

gen. -ē; vok. Sebìra; prisv. pridjev Sebìrīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Sabìra (V. Sabìra).

Sèdād,

gen. -áda; vok. Sèdāde (u B. kr. i Sèdādu); prisv. pridjev Sedádov; muško ime (rijetko).
Iz ar. säddād = pravilan; ispravan; tačan.

Sèdefa,

gen. -ē; vok. Sèdefa; prisv. pridjev Sèdefīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ṣadäf = blistava masa kojom je obložena unutrašnja strana školjke, služi za ukrašavanje predmeta i izradu dugmadi (sedef) + naš nastavak -a za ženski rod.
Modif. *Séjdefa, Sedìfa.

*Sedìfa,

gen. -ē; vok. Sedìfa; prisv. pridjev Sedìfīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Sèdefa (V. Sèdefa).

*Sedíka,

gen. -ē; vok. Sedíka; prisv. pridjev Sedíkīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Sadíka i Sidíka (V. Sadíka i Sidíka).

*Sefèdīn,

gen. -ína; vok. Sèfedīne; prisv. pridjev Sefedínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Sejfùdīn (V. Sejfùdīn).

Sèha,

gen. -ē; vok. Sèha; prisv. pridjev Sèhīn; žensko ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Sehìja (V. Sehìja).

Seháveta,

gen. -ē; vok. Seháveta; prisv. pridjev Sehávetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. säḫāvät = darežljivost; velikodušnost + naš nastavak -a za ženski rod.
Modif. *Sèhveta.

Sehìja,

gen. -ē; vok. Sehìja; prisv. pridjev Sehìjīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. säḫiyyä = darežljiva; velikodušna.
Hipok. Sèha, Sèhīnka.

Sèhīnka,

gen. -ē; vok. Sèhīnko; prisv. pridjev Sèhīnkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Sehìja (V. Sehìja).

Sèhla,

gen. -ē; vok. Sèhla, Sèhlo; prisv. pridjev Sèhlīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. sählä = lagana; podesna; zgodna.

*Sèhveta,

gen. -ē; vok. Sèhveta; prisv. pridjev Sèhvetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Seháveta (V. Seháveta).

Sèīd,

gen. -ída; vok. Sèīde (u B. kr. i Sèīdu); prisv. pridjev Seídov; Sèid, gen. -a; vok. Sèide; prisv. pridjev Sèidov; muško ime (frekv.).

< tur. Saīd < ar. Sä'īd (lično m. ime) = sretan; blažen.
Hipok. Séjdo, Séjo.

Sèida,

gen. -ē; vok. Sèīda; prisv. pridjev Sèidīn; žensko ime (frekv.)
Iz ar. sä'īdä = sretna; blažena.
Hipok. Sējka.

Sêja,

gen. -ē; vok. Sêja; prisv. pridjev Sêjīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Sèād (V. Sèād).

Séjda,

gen. -ē; vok. Sêjdo; prisv. pridjev Séjdīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od *Séjdefa i Sejdìja (V. *Séjdefa i Sejdìja)

Sejdàlija,

gen. -ē; vok. Sejdàlija; prisv. pridjev Sejdàlijīn; muško ime (manje frekv.).
Složeno ime od Sèjid (ili Sèīd) i Àlija (V. Sèjid ili Sèīd i Àlija).
Hipok. Séjdo.

*Séjdefa,

gen. -ē; vok. Séjdefa, Séjdefo; prisv. pridjev Séjdefīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Sèdefa (V. Sèdefa).
Hipok. Séjda.

Séjdija,

gen. -ē; vok. Séjdija; prisv. pridjev Séjdijīn; muško ime (rijetko).
Iz ar. säyyidi(yy) = gospodski + naš nastavak -(j)a.
Hipok. Séjdo.

Sejdìja,

gen. -ē; vok. Sejdìja; prisv. pridjev Sejdìjīn; Sejdíja, gen. -ē; vok. Sejdíja; prisv. pridjev Sejdíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. säyyidiyyä = gospodska.
Hipok. Séjda.

Séjdo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sêjdo; prisv. pridjev Séjdīn (u ist. Herc. Séjdov); muško ime (frekv.).

Hipok. od Sèīd, Sejdàlija, Séjdija, Sèjid (V. navedena imena).

Sêjf,

gen. -a; vok. Sêjfe; prisv. pridjev Sêjfov; muško ime (rijetko).
Iz ar. säyf = sablja; mač.
Ovo ime može biti i skraćenica od Sejfùdīn i Sejfùlāh. (V. Sejfùdīn i Sejfùlāh).

Séjfija,

gen. -ē; vok. Séjfija; prisv. pridjev Séjfijīn; muško ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Séjfo (< Sejfùdīn i Sejfùlāh) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija. (V. Sejfùdīn i Sejfùlāh).

Séjfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sêjfo; prisv. pridjev Séjfīn (u ist. Herc. Séjfov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Sejfùdīn i Sejfùlāh (V. Sejfùdīn i Sejfùlāh).

Sejfùdīn,

gen. -ína; vok. Sêjfudīne; prisv. pridjev Sejfudínov; muško ime (frekv.).
< tur. Seyfüddīn < ar. Säyfuddīn (lično m. ime), složeno od ar. säyf = sablja; mač i ar. äddīn = vjera. Značenje = sablja vjere; mač vjere.
Sejfudin je u abasidskom hilafetu bila počasna titula islamskih vojsokvođa, koja je svojim značenjem ukazivala na njihovu djelatnost. Kasnije, kad je takva titula prestala označavati vrstu djelatnosti, mogli su je imati i drugi ugledni i zaslužni ljudi dok nije s vremenom postala obično ljudsko ime.
Hipok. Séjfo.
Skr. Sêjf

Sejfùlāh,

gen. -áha; vok. Sêjfulāhu; prisv. pridjev Sejfuláhov; muško ime (frekv.).
< tur. Seyfullah < ar. Säyfullāh (lično m. ime), složeno od ar. säyf = sablja; mač i ar. Allāh = bog. Značenje = Alahova (božija) sablja.
Hipok. Séjfo.
Skr. Sêjf
Sejfulah je, u stvari, nadimak Muhamedovog rođaka Ḫālid ibn-ul-Wālīda, koji je bio jedan od najvećih vojsokvođa

doba islamske ekspanzije. »Njegovi vojni pohodi u Irak, Perziju, Siriju i Egipat spadaju u najbriljantnije podvige koji su ikada izvršeni u istoriji ratova i mogu se slobodno uporediti sa vojnama Napoleonovim, Hanibalovim i Aleksandrovim«. (Filip Hiti — Istorija Arapa, str. 142). Zbog toga je i dobio nadimak S e j f u l a h, što je kasnije postalo i vrlo popularno ime.

Sèjid,

gen. -a; vok. S è j i d e; prisv. pridjev S è j i d o v; muško ime (frekv.).
Iz ar. S ä y y i d (lično m. ime) = gospodin; gospodar; starješina.
Hipok. S é j d o, S é j o.

Sejìda,

gen. -ē; vok. S e j ì d a; prisv. pridjev S e j ì d ī n; žensko ime (frekv.).
< tur. S e y y i d e (lično ž. ime), od ar. s ä y y i d ä = gospođa; dama; gospodarica.

Sêjka,

gen. -ē; vok. S ê j k a, S ê j k o; prisv. pridjev S ê j k ī n; žensko ime (rijetko).
Hipok. od S e ì d a (V. S e ì d a).

Séjo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. S ê j o; prisv. pridjev S é j ī n (u ist. Herc. S é j o v); muško ime (frekv.).
Hipok. od S è ā d, S è ī d i S è j i d (V. navedena imena).

Sèlām,

gen. -á m a; vok. S ě l ā m e; prisv. pridjev S e l á m o v; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. s ä l ā m = spas; sigurnost; mir; pozdrav.

Seláma,

gen. -ē; vok. S e l á m a; prisv. pridjev S e l á m ī n; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena S è l ā m dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. S è l ā m).

Selámeta,

gen. -ē; vok. S e l á m e t a; prisv. pridjev S e l á m e t ī n; žensko ime (rijetko).
Iz ar. s ä l ā m ä t = spas; mir; sigurnost; zdravlje; dobar ishod + naš nastavak -a za ženski rod.

Selamùdīn,

gen. -í n a; vok. S e l a m ù d ī n e; prisv. pridjev S e l a m u d í n o v; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. s ä l ā m = spas; sigurnost i ar. ä d d ī n = vjera. Značenje = spas, sigurnost viere.

Sèldžuka,

gen. -ē; vok. S è l d ž u k a; prisv. pridjev S è l d ž u k ī n; žensko ime (rijetko).
Porijeklo i značenje ovoga imena nije jasno.

***Selfirāz,**

gen. -á z a; vok. S ě l f i r ā z e, S ě l f i r ā z u; prisv. pridjev S e l f i r á z o v; muško ime (rijetko).
Modif. od perz. s e r f i r ā z, s e r ā f r ā z = ponošan; sretan.

Sèlim,

gen. -a; vok. S è l i m e; prisv. pridjev S è l i m o v; muško ime (frekv.).
< tur. S e l i m < ar. S ä l ī m (lično m. ime) = zdrav; sačuvan; potpun; siguran; dobar.
Hipok. S é l k o.

Selíma,

gen. -ē; vok. S e l í m a; prisv. pridjev S e l í m ī n; (u B. kr. S e l í m e, gen. -ē; vok. S e l í m e; prisv. pridjev S e l í m ī n); S e l ì m a, gen. -ē; vok. S e l ì m a; prisv. pridjev S e l ì m ī n; žensko ime (frekv.).
Iz ar. s ä l ī m ä = zdrava; sačuvana; potpuna; sigurna; dobra.

Sélko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. S ê l k o; prisv. pridjev S é l k ī n (u ist. Herc. S é l k o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od S è l i m (V. S è l i m).

Sélma,

gen. -ē; vok. S ê l m o; prisv. pridjev S é l m ī n; S ê l m a, gen. -ē; vok. S ê l m a; prisv. pridjev S ê l m ī n; žensko ime (frekv.).
1) Iz tur. S e l m a < ar. S ä l m ā (lično ž. ime), od korijena s l m = biti zdrav, čitav; biti siguran; spasiti se.
2) Hipok. od S e l m á n a (V. S e l m á n a)

Sèlmān,

gen. -á n a; vok. S è l m ā n e; prisv. pridjev S e l m á n o v; muško ime (frekv.).

Iz tur. Selmān < ar. Sälmān (lično m. ime), od korijena slm = biti zdrav, čitav; biti siguran; spasiti se.
Hipok. Sélmo.

Selmána,

gen. -ē; vok. Selmána; prisv. pridjev Selmánīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Sèlmān dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Sèlmān).
Hipok. Sélma, Sêlma.

Sélmo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sêlmo; prisv. pridjev Sélmīn (u ist. Herc. Sélmov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Sèlmān (V. Sèlmān).

Sélva,

gen. -ē; vok. Sêlvo; prisv. pridjev Sélvīn; žensko ime (manje frekv.).
1) Hipok. od Sèlveta, Sèlvija, *Sèlvera (V. navedena imena).
2) Iz ar. sälwā = utjeha; zaborav.

*Sèlver,

gen. -a; vok. Sèlvere; prisv. pridjev Sèlverov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Sèrver (V. Sèrver)

*Sèlvera,

gen. -ē; vok. Sèlvera; prisv. pridjev Sèlverīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena *Sèlver dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. *Sèlver i Sèrver).
Hipok. Sélva.

Sèlvet,

gen. -a; vok. Sèlvete; prisv. pridjev Sèlvetov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Selvet (lično ž. ime), od ar. sälwät = užitak; zadovoljstvo; razonoda; utjeha; mir.

Sèlveta,

gen. -ē; vok. Sèlveta; prisv. pridjev Sèlvetīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Selvet (lično ž. ime). od ar. sälwät = užitak; zadovoljstvo; razonoda; utjeha; mir + naš nastavak -a za ženski rod.
Modif. *Sèvleta.
Hipok. Sélva.

Sèlvija,

gen. -ē; vok. Sèlvija; prisv. pridjev Sèlvijīn; žensko ime (frekv.).
Iz tur. selvi (< perz. serw) = čempres; kiparis + naš nastavak -ja.
Modif. *Sèvlija
(V. opširnije uz ime Sèrvet)

Séma,

gen. -ē; vok. Sêmo; prisv. pridjev Sémīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Semìha, Semìja, Semína (V. navedena imena)

Sêmha,

gen. -ē; vok. Sêmha; prisv. pridjev Sêmhīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. sämḥa = velikodušna; dobroćudna; darežljiva.

Semìha,

gen. -ē; vok. Semìha; prisv. pridjev Semìhīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. sämīḥä = velikodušna; plemenita; dobra.
Hipok. Séma

Semìja,

gen. -ē; vok. Semìja; prisv. pridjev Semìjīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. sämiyyä = visoka; uzvišena.
Hipok. Séma, Sêmka.

Sèmīn,

gen. -ína; vok. Sêmīne; prisv. pridjev Semínov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṯämīn = skupocjen; dragocjen.
Hipok. Sémko.

Semína,

gen. -ē; vok. Semína; prisv. pridjev Semínīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ṯämīnä = skupocjena; dragocjena.
Hipok. Séma

Sèmīr,

gen. -a; vok. Sèmīre (u B. kr. i Sèmīru); prisv. pridjev Sèmīrov; muško ime (rijetko).
Iz ar. sämīr = onaj koji noću sijeli i razgovara; noćni zabavljač.

Sèmiz,

gen. -a; vok. Sèmize; prisv. pridjev Sèmizov; muško ime (rijetko).
Iz tur. semiz = debeo; ugojen; dobro uhranjen.
Semiz je češće kao prezime nego kao ime.

Semìza,

gen. -ē; vok. Semìza; prisv. pridjev Semìzīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. semiz = debela; ugojena; dobro uhranjena + naš nastavak -a za ženski rod.

Sêmka,

gen. -ē; vok. Sêmko; prisv. pridjev Sêmkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Semìja (V. Semìja).

Sémko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Sêmko; prisv. pridjev Sémkīn (u ist. Herc. Sémkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sèmīn (V. Sèmīn).

Séna,

gen. -ē; vok. Sêno; prisv. pridjev Sénīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Senáda, Senìha, Senìja (V. navedena imena).

Sènād,

gen. -áda; vok. Sènāde (u B. kr. i Sènādu); prisv. pridjev Senádov; muško ime (rijetko).
Od ar. korijena snd = oslanjati se; pouzdati se; imati povjerenja; poduprijeti.
Hipok. Séno.

Senáda,

gen. -ē; vok. Senáda; prisv. pridjev Senádīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Sènād dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod. (V. Sènād).
Hipok. Séna.

*Senádin,

gen. -a; vok. Senádinc; prisv. pridjev Senádinov; muško ime (rijetko).
Modif. od Senaùdīn (V. Senaùdīn).
Hipok. Séno.

Senaùdīn,

gen. -ína; vok. Senaùdīnc; prisv. pridjev Senaudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. sänā' = sjaj; blistanje i ar. äddīn = = vjera. Značenje = sjaj vjere.
Modif. *Senádin
Hipok. Séno.

Senìba,

gen. -ē; vok. Senìba; prisv. pridjev Senìbīn; žensko ime (rijetko)
Iz ar. sänib = onaj koji dobro trči + naš nast. -a za ženski rod.

Senìha,

gen. -ē; vok. Senìha; prisv. pridjev Senìhīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. sänīḥ = nakit; ures; čist izabran biser + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Séna.

Senìja,

gen. -ē; vok. Senìja; prisv. pridjev Senìjīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Seniye (lično ž. ime), od ar. säniyyä = visoka; uzvišena; sjajna; blistava; divna.
Hipok. Séna, Sênka.

Sênka,

gen. -ē; vok. Sênka; prisv. pridjev Sênkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Senìja (V. Senìja).

Séno

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Sêno; prisv. pridjev Sénīn (u ist. Herc. Sénov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sènād, *Senádin, Senaùdīn (V. navedena imena).

Sèrbesa,

gen. -ē; vok. Sèrbesa; prisv. pridjev Sèrbesīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. serbes (< perz. serbest) = slobodan; nezavisan; bez straha + naš nastavak -a za ženski rod.

Sèrver,

gen. -a; vok. Sèrvere; prisv. pridjev Sèrverov; muško ime (rijetko).
< tur. Server (lično m. ime), od perz. serwer = starješina; vođa; prvak; istaknuta ličnost.
Modif. *Sèlver.

Sèrvet,

gen. -a; vok. Sèrvete; prisv. pridjev Sèrvetov; muško ime (rijetko).
Iz ar. särwät (< perz. serw) = čempres; kiparis. (bot. Cupressus sempervirens).
U perzijskoj literaturi sve što je uspravno, vitko, skladno razvijeno i lijepo poredi se s čempresom. Za to drvo ne postoji smjena godišnjih doba. Ono je uvijek lijepo i svojim pravilnim rastom daje dojam nečega veličanstvenog. Zato među Perzijancima ima dosta i muških i ženskih imena koja u prijevodu znače »čempres«.
Modif. *Sèvret

Sèvād,

gen. -áda; vok. Sèvāde; prisv. pridjev Sevádov; muško ime (rijetko).
Iz ar. säwād = crna boja; veliko blago; osoba.

Seváha,

gen. -ē; vok. Seváha; prisv. pridjev SeváhīN; žensko ime (rijetko).
Izv. od ar. säwwāḥ = putnik; turist, dodavanjem našeg nast. -a za ženski rod.

Sévda,

gen. -ē; vok. Sêvdo; prisv. pridjev Sévdīn; žensko ime (frekv.).
Ovo je ime moglo nastati na dva načina:
1) < tur. Sevda (lično ž. ime) od ar. säwdā' = crna; garava; tamnobojna;
2, kao hipokoristik ženskog imena Sèvdija (V. Sèvdija).

Sèvdija,

gen. -ē; vok. Sèvdija; prisv. pridjev Sèvdijīn; žensko ime (rijetko).
Ovo je ime moglo nastati na dva načina:
1) iz tur. sevdi = voljena; ljubljena + naš nastavak -ja. (Zapravo, sevdi znači »on je volio, on je ljubio«, ali je taj oblik kod nas dobio značenje gl. pridjeva trpnog, usp. npr. »Ona je njezina sévda«);
2) izvedeno od Sévda dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija. (V. Sévda).
Hipok. Sévda.

Sevdùlāh,

gen. -áha; vok. Sêvdulāhu; prisv. pridjev Sevdulához; muško ime (rijetko).
Složeno ime od tur. sevdi = voljeni; dragi i ar. Allāh = bog.
Značenje = Alahov miljenik, onaj koga bog voli.

Sévla,

gen. -ē; vok. Sêvlo; prisv. pridjev SévlīN; žensko ime (frekv.)
Hipok. od *Sèvleta i *Sèvlija (V. *Sèvleta i *Sèvlija)

*Sèvleta,

gen. -ē; vok. Sèvleta; prisv. pridjev SèvletīN; žensko ime (frekv.).
Modif. od Sèlveta (V. Sèlveta).
Hipok. Sévla

*Sèvlija,

gen. -ē; vok. Sèvlija; prisv. pridjev SèvlijīN; žensko ime (frekv.).
Modif. od Sèlvija (V. Sèlvija)
Hipok. Sévla.

*Sèvret,

gen. -a; vok. Sèvrete; prisv. pridjev Sèvretov; muško ime (rijetko).
Modif. od Sèrvet (V. Sèrvet).

*Sèzāh,

gen. -áha; vok. Sèzāh, Sêzāhu; prisv. pridjev Sezáhov; muško ime (rijetko).
Modif. od perz. sezā = čast; odlikovanje; nagrada. (Modifikacija ovog imena nastala je dodavanjem na kraju glasa h radi lakše deklinacije u našem jeziku).

Sezáija,

gen. -ē; vok. Sezáija; prisv. pridjev Sezáijīn; muško ime (rijetko).
Iz perz. sezāī = dostojan; vrijedan; istaknut; zaslužan + naš nastavak -ja.

Sîba,

gen. -ē; vok. Sîba; prisv. pridjev Sîbīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Nàsîb i Nèsîb (V. Nàsîb i Nèsîb).

Síba,

gen. -ē; vok. Sîbo; prisv. pridjev Síbīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Nasìba (V. Nasìba).

Sída,

gen. -ē; vok. Sîdo; prisv. pridjev Sídīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Maksìda, Sidíka, Sìdreta(V. navedena imena)

Sìdīk,

gen. -íka; vok. Sìdīk, Sîdīku; prisv. pridjev Sidíkov; muško ime (frekv.).
< tur. Siddīk (lično m. ime), od ar. ṣiddīq = veoma iskren; pouzdan; onaj koji uvijek govori istinu; pravedan.

Sidíka,

gen. -ē; vok. Sidíka; prisv. pridjev Sidíkīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Siddīka (lično ž. ime), od ar. ṣiddīqa = veoma iskrena; pouzdana; ona koja uvijek govori istinu; pravedna.
Hipok. Díka, Dîka, Sída.

Sìdreta,

gen. -ē; vok. Sìdreta; prisv. pridjev Sìdretīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. sidrät = lotos (vodena biljka s lijepim krupnim cvijetom) + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Sída.

Sîfa,

gen. -ē; vok. Sîfa; prisv. pridjev Sîfīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Sìfet (V. Sìfet).

Sífa,

gen. -ē; vok. Sîfo; prisv. pridjev Sífīn; Sìfa; gen. -ē; vok. Sìfa; prisv. pridjev Sìfīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Asìfa, Sìfeta, Vasìfa (V. navedena imena).

Sìfet,

gen. -a; vok. Sìfete; prisv. pridjev Sìfetov; muško ime (frekv.).
Iz ar. ṣifwät = najbolji dio; iskren prijatelj.
Hipok. Sîfa.

Sìfeta,

gen. -ē; vok. Sìfeta; prisv. pridjev Sìfetīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Sìfet dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Sìfet)
Hipok. Sífa, Sìfa.

Síha,

gen. -ē; vok. Sîho; prisv. pridjev Síhīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Nasìha (V. Nasìha).

Sífa,

gen. -ē; vok. Sîjo; prisv. pridjev Sífīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Asìja, Bensífa, Hasìja (V. navedena imena).

*Sinàdīn,

gen. -ína; vok. Sînadīne; prisv. pridjev Sinadínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Sinanùdīn (V. Sinanùdīn).

Sìnan,

gen. -a; vok. Sìnane; prisv. pridjev Sìnanov; muško ime (frekv.).
< tur. Sinan < ar. Sinān (lično m. ime) = snaga; moć; šiljak na koplju.

Sinanùdīn,

gen. -ína; vok. Sinanùdīne; prisv. pridjev Sinanudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. sinān = snaga; moć i ar. äddīn = vjera. Značenje = snaga, moć vjere.
Modif. *Sinàdīn.

Síra,

gen. -ē; vok. Sîro; prisv. pridjev Sírīn; žensko ime (rijetko). Hipok. od Mujèsira (V. Mujèsira).

Sìrādž,

gen. -ádža; vok. Sìrādže (u B. kr. i Sìrādžu); prisv. pridjev Sirádžov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. Sirāğ (lično m. ime) = svjetiljka; lampa.

Siradžùdīn,

gen. -ína; vok. Siradžùdīne; prisv. pridjev Siradžudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. sirāğ = svjetiljka; lampa i ar. äddīn = vjera. Značenje = svjetiljka vjere.

Sìrija,

gen. -ē; vok. Sìrija; prisv. pridjev Sìrijīn; muško ime (rijetko).
< tur. Sirrī (lično m. ime), od ar. sirri(yy) = tajanstvenī; misterioznī; povjerljivī + naš nastavak -(j)a.

Sirìja,

gen. -ē; vok. Sirìja; prisv. pridjev Sirìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. sirriyyä = tajanstvena: misteriozna; povjerljiva.

Sìtkija,

gen. -ē; vok. Sìtkija; prisv. pridjev Sìtkijīn; muško ime (manje frekv.).
Iz tur. Sitkī (lično m. ime) + naš nast. -ja; od ar. ṣidq = istina; iskrenost; poštenje; čestitost.

*Skènder,

gen. -a; vok. Skèndere; prisv. pridjev Skènderov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Iskender (lično m. ime), od ar. Iskändär, Sikändär = Aleksandar < grč. Aleksandros = branilac ljudi.

*Smäil,

gen. -a; vok. Smäile; prisv. pridjev Smäilov; muško ime (frekv.).
Modif. od Ismàil (V. Ismàil).
Hipok. Smäiš, Smäja, Smájo.

*Smaìla,

gen. -ē; vok. Smaìla; prisv. pridjev Smaìlīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena *Smäil dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. *Smäil i Ismàil).

Smäiš,

gen. -a; vok. Smäiše, Smäišu; prisv. pridjev Smäišev, Smäišov; muško ime (rijetko).
Hipok. od *Smäil (V. *Smäil i Ismàil).

Smäja,

gen. -ē; vok. Smäja; prisv. pridjev Smäjīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od *Smäil (V. *Smäil i Ismàil).

Smájo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Smâjo; prisv. pridjev Smájīn (u ist. Herc. Smájov); muško ime (frekv.).
Hipok. od *Smäil (V. *Smäil i Ismàil).

Spáho,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Spâho; prisv. pridjev Spáhīn (u ist. Herc. Spáhov); muško ime (rijetko).
Hipok. od spahija = feudalni posjednik za vrijeme turske vladavine koji je bio dužan da ide kao konjanik u vojsku u slučaju rata; < perz. sipahi = vojnik; ratnik.
Spaho je češće kao prezime nego ime.

Sûād,

gen. -áda; vok. Sûāde (u B. kr. i Sûādu); prisv. pridjev Suádov; muško ime (frekv.).
< tur. Suād (lično ž. ime) < ar. Su'ād (lično žensko ime), od korijena s'd = biti sretan; imati sreće. Zbog svog oblika u nas je to postalo muško ime.
Hipok. Sûda, Súdo, Sûtko
Modif. *Sùvād

Suáda,

gen. -ē; vok. Suáda; prisv. pridjev Suádīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Suād (lično ž. ime) < ar. Su'ād (lično žensko ime), od korijena s'd = biti sretan; imati sreće, + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Sûtka
Modif. *Suváda

Súbha, (Súpha),

gen. -ē; vok. Sûbho; prisv. pridjev Súbhīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Subhíja (V. Subhíja).

Sùbhija, (Sùphija),

gen. -ē; vok. Sùbhija; prisv. pridjev Sùbhijīn; muško ime (rijetko).
< tur. Sübhī, Süphī (lično m. ime), od ar. ṣubḥi(yy) = = jutarnji + naš nastavak -(j)a.
Hipok. Súbho.

Subhíja, (Suphíja),

gen. -ē; vok. Subhíja; prisv. pridjev Subhíjīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Sübhiye, Süphiye (lično ž. ime), od ar. ṣubḥiyyä = jutarnja.
Hipok. Súbha.

Súbho, (Súpho),

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Sûbho; prisv. pridjev Súbhīn (u ist. Herc. Súbhov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sùbhija i Subhùdīn (V. Sùbhija i Subhùdīn).

Subhùdīn, (Suphùdīn),

gen. -ína; vok. Sûbhudīne; prisv. pridjev Subhudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. ṣubḥ = zora; osvit; jutro i ar. äddīn = vjera. Značenje = zora, osvit vjere.
Hipok. Súbho.

Sûda,

gen. -ē; vok. Sûda; prisv. pridjev Sûdīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Sùād (V. Sùād).

Súda,

gen. -ē; vok. Sûdo; prisv. pridjev Súdīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Maksúda, Memsúda, *Mensúda, Mesúda, Mesudíja, Mevsúda (V. navedena imena).

Súdo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sûdo; prisv. pridjev Súdīn (u ist. Herc. Súdov); muško ime (frekv.).

Hipok. od *Èmsūd, Màksūd, Mèmsūd, *Mènsūd, Mèrsūd, Mèsūd, Mesúdija, Mèvsūd, Sùād (V. navedena imena).

Suhéjla,

gen. -ē; vok. Suhéjla; prisv. pridjev Suhéjlīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. Suhäyl = ime zvijezde Kanopus + naš nast. -a za ženski rod.

Sûhrāb,

gen. -a; vok. Sûhrābe; prisv. pridjev Sûhrābov; muško ime (rijetko).
Iz st. perz. Suhrāb (lično m. ime) = crveni sjaj; dragi kamen rubin.
Suhrab je ime sina legendarnog perzijskog junaka Rustema. Otac Rustem ga je ubio u dvoboju ne znajući da mu je to sin.

Sûla,

gen. -ē; vok. Sûla; prisv. pridjev Sûlīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Sulèjmān (V. Sulèjmān).

Súle,

gen. -ē; vok. Sûle; prisv. pridjev Súlīn; Sûle, gen. -eta; vok. Sûle; prisv. pridjev Sûletov; muško ime (frekv.).
Hipok. od Sulèjmān (V. Sulèjmān).

Suléjma,

gen. -ē; vok. Suléjma; prisv. pridjev Suléjmīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. Suläymā (lično ž. ime), deminutiv od Sälmā (V. Sélma).

Sulèjmān,

gen. -ána; vok. Sûlejmāne (u B. kr. i Sûlejmānu); prisv. pridjev Sulejmánov; muško ime (frekv.).
< tur. Süleymān < ar. Suläymān (lično m. ime) < st. hebr. Šelomoh = miroljubiv.
Sulejman je ime vjerovjesnika (u Kur'anu), a odgovara imenu Salamon, Solomon (u Bibliji), sin je i nasljednik kralja Davuda (Davida), graditelj poznatog hrama u Jerusalimu, veliki mudrac čija su rješenja sporova postala poslovična.
Hipokoristici i hopik, derivati: Èman, Lèmuka, Mèman, Sûla, Súle, Súlo, Sûlje, Sùljka, Sùljkan, Súljo.
Modif. *Suléjmen, *Sulìmān.

Sulejmána,

gen. -ē; vok. Sulejmána; prisv. pridjev Sulejmánīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Sulèjmān dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Sulèjmān).

*Suléjmen,

gen. -a; vok. Suléjmene; prisv. pridjev Suléjmenov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Sulèjmān (V. Sulèjmān).

Suléjta,

gen. -ē; vok. Suléjta; prisv. pridjev Suléjtīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. sulāyṭā (demin. od sālṭā) = jaka; silna; oštra; čvrsta; tvrda.

Sùlhija,

gen. -ē; vok. Sùlhija; prisv. pridjev Sùlhijīn; muško ime < tur. Sulhī (lično m. ime), od ar. ṣulḥi(yy) = mirovni; sporazumni; nagodbeni + naš nastavak -(j)a.

*Sulìmān,

gen. -ána; vok. Sûlimāne; prisv. pridjev Sulimánov; muško ime (rijetko).
Modif. od Sulèjmān (V. Sulèjmān).

Súlo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sûlo; prisv. pridjev Súlīn (u ist. Herc. Súlov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Sulèjmān (V. Sulèjmān).

Súlta,

gen. -ē; vok. Sûlto; prisv. pridjev Súltīn; (u B. kr. Súlte, gen. -ē; vok. Sûlte; prisv. pridjev Súltīn); žensko ime (rijetko).
Hipok. od Sultána i Sultánija (V. Sultána i Sultánija).

Sùltān,

gen. -ána; vok. Sûltāne (u B. kr. i Sûltānu); prisv. pridjev Sultánov; muško ime (rijetko).
Iz ar. sulṭān = car; vladar; monarh; gospodar; sultan < aram. šalat (= vladati).

Sultána,

gen. -ē; vok. Sultána; prisv. pridjev Sultánīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Sùltān dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Sùltān).
Hipok. Súlta.

Sultánija,

gen. -ē; vok. Sultánija, Sultánijo; prisv. pridjev Sultánijīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. sulṭāniyyā = carska; sultanska; princeza.
Hipok. Súlta i Tána.

Sùlusa,

gen. -ē; vok. Sùlusa; prisv. pridjev Sùlusīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ṯuluṯ = trećina; vrsta arapskog dekorativnog pisma + naš nastavak -a za ženski rod.

Sûljaga,

gen. -ē; vok. Sûljaga; prisv. pridjev Sûljagīn; muško ime (frekv.).
Složeno ime od hipok. Súljo (< Sulèjmān) i àga. (V. Sulèjmān i Àgan).

Sûlje,

gen. -eta; vok. Sûlje; prisv. pridjev Sûljetov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Sulèjmān (V. Sulèjmān).

Sûljka,

gen. -ē; vok. Sûljka; prisv. pridjev Sûljkīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od Sulèjmān (V. Sulèjmān).

Sùljkan,

gen. -a; vok. Sùljkane; prisv. pridjev Sùljkanov; muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Sulèjmān (V. Sulèjmān).

Súljo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sûljo; prisv. pridjev Súljīn (u ist. Herc. Súljov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Sulèjmān (V. Sulèjmān).

Súma,

gen. -ē; vok. Sûmo; prisv. pridjev Súmīn; Sûma, gen. -ē; vok. Sûma; prisv. pridjev Sûmīn; (c. Herc.); žensko ime (rijetko).
Hipok. od Đulsúma, Maksúma, Tilsúma (V. navedena imena).

Súmba,

gen. -ē; vok. Sûmbo; prisv. pridjev Súmbīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Sùmbula (V. Sùmbula).

*Sùmbila,

gen. -ē; vok. Sùmbila; prisv. pridjev Sùmbilīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Sùmbula (V. Sùmbula).

Sùmbula,

gen. -ē; vok. Sùmbula; prisv. pridjev Sùmbulīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. sunbul = cvijet zumbul; hijacint (Hyacinthus orientalis), + naš nast. -a za ženski rod.
Modif. *Sùmbila.
Hipok. Súmba.

Súmka,

gen. -ē; vok. Sûmko; prisv. pridjev Súmkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Đulsúma i Maksúma (V. Đulsúma i Maksúma).

Súnda,

gen. -ē; vok. Sûndo; prisv. pridjev Súndīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Sùndusa (V. Sùndusa).

Sùndusa,

gen. -ē; vok. Sùndusa; prisv. pridjev Sùndusīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. sundus = svileni brokat; fina svila; saten; taft, + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Súnda.

Sùnija,

gen. -ē; vok. Sùnija; prisv. pridjev Sùnijīn; muško ime (rijetko).

Iz ar. sunni(yy) = sljedbenik i pristalica sunijskog (sunitskog) pravca u islamu po kojem je jedino Muhamed mogao nepogrešivo da tumači Kur'an, + naš nastavak -(j)a.
Hipok. Súno.

Sunìja,

gen. -ē; vok. Sunìja; prisv. pridjev Sunìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. sunniyyä = sljedbenica i pristalica sunijskog (sunitskog) pravca u islamu po kojem je jedino Muhamed mogao nepogrešivo da tumači Kur'an.

Súno,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Sûno; prisv. pridjev Súnīn (u ist. Herc. Súnov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sùnija (V. Sùnija).

Súra,

gen. -ē; vok. Sûro; prisv. pridjev Súrīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Surúra (V. Surúra).

Suréja,

gen. -ē; vok. Suréja; prisv. pridjev Surējīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. Ṯurāyyā (lično ž. ime) = Plejade (ime 7 kćeri titana Atlanta koje je, prema priči iz grčke mitologije, poslije njihove smrti Zeus uzdigao na nebo kao zvijezde; kod nas to odgovara sazviježđu Vlašići); luster; ukrasni svjetiljnjak.

Sûrka,

gen. -ē; vok. Sûrka, Sûrko; prisv. pridjev Sûrkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Surúra (V. Surúra).

Surúra,

gen. -ē; vok. Surúra; prisv. pridjev Surúrīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. surūr = veselje; radost; zadovoljstvo + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Rúra, Súra, Sûrka.

Sûtka,

gen. -ē; vok. Sûtka, Sûtko; prisv. pridjev Sûtkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Suáda (V. Suáda).

Sûtko,

gen. -a (-ē); vok. Sûtko; prisv. pridjev Sûtkov (Sûtkīn); muško ime (rijetko).
Hipok. od Sùād (V. Sùād).

*Sùvād,

gen. -áda; vok. Sûvāde; prisv. pridjev Suvádov; muško ime (rijetko).
Modif. od Sùād (V. Sùād)

*Suváda,

gen. -ē; vok. Suváda; prisv. pridjev Suvádīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Suáda (V. Suáda).

Sùzana,

gen. -ē; vok. Sùzana; prisv. pridjev Sùzanīn; žensko ime (rijetko).
Iz st. hebr. (lično ž. ime) = ljiljan; krin.
Suzana je gl. lice u knjizi Danijelovoj, gdje se priča kako su se u nju zaljubila dva starca. Oni su je napastovali u njezinu vrtu kad se htjela kupati i prijetili joj da će je obijediti kako su je iznenadili s nekim mladim čovjekom. Suzana ih je odbila i pozvala u pomoć sluge, a starci su je oklevetali pred njima. Kad su u istrazi starce preslušali odvojeno jednog od drugog, jedan je izjavio da su se oni nalazili pod hrastom, a drugi je rekao da su bili pod nekim drugim drvetom. To ih je otkrilo u laži pa su bili osuđeni i pogubljeni.

Š

Šàban,

gen. -a; vok. Šàbane; prisv. pridjev Šàbanov; muško ime (frekv.).
< tur. Şaban (lično m. ime), od ar. ša'bān = ime osmog mjeseca islamske lunarne godine.
Hipok. Šábo.

Šábo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šâbo; prisv. pridjev Šábīn (u ist. Herc. Šábov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Šàban (V. Šàban).

Šáća,

gen. -ē; vok. Šâćo; prisv. pridjev Šáćīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od *Šaćìra (V. Šakìra).

*Šáćir,

gen. -a; vok. Šáćire; prisv. pridjev Šáćirov; muško ime (frekv.).
Modif. od Šákir (V. Šákir).
Hipok. Šáćko, Šáćo.

*Šaćìra,

gen. -ē; vok. Šaćìra; prisv. pridjev Šaćìrīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Šakìra (V. Šakìra).
Hipok. Ćíra, Šáća.

Šáćko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šâćko; prisv. pridjev Šáćkīn (u ist. Herc. Šaćkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Šáćir (V. *Šáćir i Šákir).

Šáćo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šâćo; prisv. pridjev Šáćīn (u ist. Herc. Šáćov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Šáćir (V. Šákir).

Šáda,

gen. -ē; vok. Šâdo; prisv. pridjev Šádīn; žensko ime (manje frekv.).
Ovo se ime može tumačiti na dva načina:
1) iz perz. šād = vesela; radosna; razdragana; sretna + naš nastavak -a za ženski rod.
2) hipok. od Šadìja.

Šadìja,

gen. -ē; vok. Šadìja; prisv. pridjev Šadìjīn; žensko ime (manje frekv.).
Ovo ime može imati dva etimološka porijekla:
1) iz ar. šādiyä = pjevačica; recitatorka; obrazovana;
2) iz perz. šādī = veselje; radost; sreća + naš nastavak -ja.
Hipok. Šáda.

Šáha,

gen. -ē; vok. Šâho; prisv. pridjev Šáhīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Šahìda, Šahìna (V. Šahìda i Šahìna).

Šàhbāz,

gen. -áza; vok. Šähbāze (u B. kr. i Šāhbāzu); prisv. pridjev Šahbázov; muško ime (frekv.).
Iz perz. šāh-bāz = kraljevski soko; veliki orao.
Hipok. Bázo.

Šáhda,

gen. -ē; vok. Šâhdo; prisv. pridjev Šáhdīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od *Šahdíja i Šahìda (V. *Šahdíja i Šahìda).

*Šahdíja,

gen. -ē; vok. Šahdíja; prisv. pridjev Šahdíjīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od perz. šehdī = medena; kao med + naš nastavak -ja.
Hipok. Šáhda.

Šáhdo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šâhdo; prisv. pridjev Šáhdīn (u ist. Herc. Šáhdov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Šáhid.

Šáhid,

gen. -a; vok. Šáhide; prisv. pridjev Šáhidov; muško ime (rijetko).
Iz perz. šāhid = lijep čovjek; lijepa žena; draga osoba.
(U ar. jeziku šāhid = svjedok; dokaz, i vjerovatnije je da je ovo ime po porijeklu iz perzijskog jezika).
Hipok. Šáhdo.

Šahìda,

gen. -ē; vok. Šahìda; prisv. pridjev Šahìdīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Šáhid dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Šáhid).
Hipok. Šáhda, Šáha.

Šàhija,

gen. -ē; vok. Šàhija; prisv. pridjev Šàhijīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Šáha (< Šahìda, Šahìna) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija. (V. Šahìda i Šahìna).

Šáhin,

gen. -a; vok. Šáhine; prisv. pridjev Šáhinov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Şāhin (ličnо m. ime), od perz. šāhin = kraljevski soko.
Hipok. Šáho.

Šahìna,

gen. -ē; vok. Šahìna; prisv. pridjev Šahìnīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Šáhin dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Šáhin).
Hipok. Šáha.

*Šàhmān,

gen. -ána; vok. Šāhmāne; prisv. pridjev Šahmánov; muško ime (rijetko).
Modif. od perz. šāhmānā = kao car; sličan caru.
Hipok. Šáhmo

*Šàhmet,

gen. -a; vok. Šàhmete; prisv. pridjev Šàhmetov; muško ime (rijetko).
Modif. složod ar. šäyḫ = starac; starješina; duhovni vođa; profesor; učitelj; učenjak i *Àhmet. (V. Àhmed).

Šáhmo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šâhmo; prisv. pridjev Šáhmīn (u ist. Herc. Šáhmov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Šàhmān (V. *Šàhmān).

Šàhnām,

gen. -áma; vok. Šāhnāme; prisv. pridjev Šahnámov; muško ime (rijetko).
Iz perz. šāhnām = carsko, kraljevsko ime; carsko dostojanstvo.

Šàhnāz,

gen. -áza; vok. Šāhnāze; prisv. pridjev Šahnázov; muško ime (rijetko).
Iz perz. Šāhnāz (lično ž. ime) = carska gracioznost; carska elegancija.
Šahnaz je u Perzijanaca žensko ime, a u Bosni i Hercegovini postoji kao muško.

Šáho,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šâho; prisv. pridjev Šáhīn (u ist. Herc. Šáhov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Šáhin (V. Šáhin).

Šahsèna,

gen. -ē; vok. Šahsèna; prisv. pridjev Šahsènīn; žensko ime (frekv.).
Složeno ime od perz. šāh = car; kralj i ar. sänā' = sjaj; uzvišenost; visok položaj. Značenje = carsko, kraljevsko veličanstvo.
Modif. *Šasèna.

Šāhsivār,

gen. -a; vok. Šāhsivāre, Šāhsivāru; prisv. pridjev Šāh- < tur. Sahsüvār (lično m. ime), od perz. šāhsewār, šāhsivāru; prisv. pridjev Šahsivárov; muško ime (rijetko).
< tur. Şahsüvār (lično m. ime), od perz. šāhsewār, šāhsuwār = vješt i okretan konjanik.

Šahsùdīn,

gen. -ína; vok. Šāhsudīne; prisv. pridjev Šahsudínov; muško ime (manje frekv.).
Složeno ime od ar. šaḫṣ = osoba; ličnost; čovjek i ar. äddīn = vjera. Značenje = vjerska osoba, vjersko lice.
Modif. *Šazùdīn, *Šahzùdīn

Šàhuna,

gen. -ē; vok. Šàhuna; prisv. pridjev Šàhunīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Šáha (< Šahìda, Šahìna) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -una. (V. Šahìda i Šahìna).

Šàhura,

gen. -ē; vok. Šàhura; prisv. pridjev Šàhurīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Šáha (< Šahìda, Šahìna) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ura. (V. Šahìda i Šahìna).

Šáhza,

gen. -ē; vok. Šâhzo; prisv. pridjev Šáhzīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od *Šahzíja (V. *Šahzíja).

Šahzèmān,

gen. -ána; vok. Šāhzemāne; prisv. pridjev Šahzemánov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od perz. šāh = car i ar. zämān = vrijeme; epoha. Značenje = car epohe; savremeni vladar.
Hipok. Šáhzo.

*Šahzíja,

gen. -ē; vok. Šahzíja; prisv. pridjev Šahzíjīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od ar. šaḫṣiyyä = osobna; lična; vlastita.
Hipok. Šáhza.

Šáhzo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šâhzo; prisv. pridjev Šáhzīn (u ist. Herc. Šáhzov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Šahzèmān i *Šahzùdīn (V. Šahzèmān i Šahsùdīn).

*Šahzùdīn,

gen. -ína; vok. Šāhzudīne; prisv. pridjev Šahzudínov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Šahsùdīn (V. Šahsùdīn).
Hipok. Šáhzo.

Šákir,

gen. -a; vok. Šákire; prisv. pridjev Šákirov; muško ime (frekv.).

< tur. Ṣākir (lično m. ime), od ar. šākir = zahvalan; blagodaran.
Modif. *Šáćir.

Šakìra,

gen. -ē; vok. Šakìra; prisv. pridjev Šakìrīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Ṣakire (lično ž. ime), od ar. šākirä = zahvalna; blagodarna.
Modif. *Šaćìra.

Šámil,

gen. -a; vok. Šámile; prisv. pridjev Šámilov; muško ime (rijetko).
Iz ar. šāmil = potpun; totalan; univerzalan; sveobuhvatan.

Šamìla,

gen. -ē; vok. Šamìla; prisv. pridjev Šamìlīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. šāmilä = potpuna; totalna; univerzalna; sveobuhvatna.
Hipok. Mìla, Šámka.

Šámka,

gen. -ē; vok. Šâmko; prisv. pridjev Šámkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Šamìla (V. Šamìla).

Šána,

gen. -ē; vok. Šâno; prisv. pridjev Šánīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Đulšána (V. Đulšána).

*Šānaga,

gen. -ē; vok. Šānaga; prisv. pridjev Šānagīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime (kao modifikacija) od Šáhin i àga. (V. Šáhin i Àgan).

*Šasèna,

gen. -ē; vok. Šasèna; prisv. pridjev Šasènīn; žensko ime (frekv.).
Modif. od Šahsèna (V. Šahsèna).

*Šazùdīn,

gen. -ína; vok. Šāzudīne; prisv. pridjev Šazudínov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Šahsùdīn (V. Šahsùdīn).

Šèbīb,

gen. -íba; vok. Šèbībe (u B. kr. i Šèbību); prisv. pridjev Šebíbov; muško ime (rijetko).
Iz ar. šäbīb = mlad; mladić; momak.
Hipok. Bíbo.

Šéća,

gen. -ē; vok. Šêćo; prisv. pridjev Šéćīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Šèćera i *Šećìba. (V. *Šèćera i *Šećìba).

Šèćan,

gen. -a; vok. Šèćane; prisv. pridjev Šèćanov; muško ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Šéćo (< *Šećer) dodavanjem na osnovu našeg nastavak -an. (V. *Šećer).

*Šèćer,

gen. -a; vok. Šèćere, Šèćeru; prisv. pridjev Šèćerov; muško ime (rijetko).
Modif. od perz. šeker = šećer; slador.
Hipokoristici i hipok. derivati: Šèćērko, Šèćan, Šéćo.

*Šèćera,

gen. -ē; vok. Šèćera; prisv. pridjev Šèćerīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Šèćer dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. *Šèćer).
Hipok. Šéća, Šèćērka.

*Šećerhána,

gen. -ē; vok. Šećerhâno; prisv. pridjev Šećerhánīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od šećer (< perz. šeker) i hipok. Hána (V. Hána). Osnovno značenje = Hana kao šećer; slatka Hana.

Šèćērka,

gen. -ē; vok. Šèćērko; prisv. pridjev Šèćērkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Šèćera (V. *Šèćera).

Šèćērko,

gen. -a; vok. Šèćērko; prisv. pridjev Šèćērkov; muško ime (rijetko).
Hipok. od *Šèćer (V. *Šèćer).

*Šèćīb,

gen. -íba; vok. Šèćībe; prisv. pridjev Šećíbov; muško ime (rijetko).
Modif. od Šèkīb (V. Šèkīb).
Hipok. Šéćo.

*Šećìba,

gen. -ē; vok. Šećìba; prisv. pridjev Šećìbīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Šekìba (V. Šekíba).
Hipok. Šéća.

Šećija,

gen. -ē; vok. Šećìja; prisv. pridjev Šećijīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Šéća dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija. (V. Šéća).

Šéćo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šêćo; prisv. pridjev Šéćīn (u ist. Herc. Šéćov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Šèćer i *Šèćīb (V. *Šèćer i *Šèćīb).

Šéfa,

gen. -ē; vok. Šêfo; prisv. pridjev Šéfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Šefíja i Šefíka (V. Šefíja i Šefíka).

Šefíja,

gen. -ē; vok. Šefíja; prisv. pridjev Šefíjīn; Šèfija, gen. -ē; vok. Šèfija; prisv. pridjev Šèfijīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. šäfī'a = zagovornica; posrednica; zaštitnica; ona koja ima pravo prvokupnje.
Hipok. Šéfa

Šèfīk,

gen. -íka; vok. Šèfīk, Šèfīku; prisv. pridjev Šefíkov; muško ime (frekv.).
< tur. Şefīk (lično m. ime), od ar. šäfīq = milostiv; nježan; ljubazan; suosjećajan; onaj koji ima sažaljenja.
Hipok. Fíko, Šéfko.

Šefíka,

gen. -ē; vok. Šefíka; prisv. pridjev Šefíkīn; (u TZ Šèfika, gen. -ē; vok. Šèfika; prisv. pridjev Šèfikīn): žensko ime (frekv.).

< tur. Şefika (lično ž. ime), od ar. šäfīqä = milostiva; nježna; ljubazna; suosjećajna; ona koja ima sažaljenja.
Hipok. Fíka, Fīka, Šéfa, Šéfka, Šèfka.

Šéfka,

gen. -ē; vok. Šêfko; prisv. pridjev Šéfkīn; Šèfka, gen. -ē; vok. Šèfka; prisv. pridjev Šèfkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Šefíka (V. Šefíka).

*Šèfket,

gen. -a; vok. Šèfkete; prisv. pridjev Šèfketov; muško ime (frekv.).
1) Modif. od Šèvket (V. Šèvket).
2) Modif. tur. Şefkat (lično m. ime), od ar. šäfäqat = nježnost; ljubaznost; samilošt.

*Šèfketa,

gen. -ē; vok. Šèfketa; prisv. pridjev Šèfketīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena *Šèfket dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. *Šèfket)

*Šèfkija,

gen. -ē; vok. Šèfkija; prisv. pridjev Šèfkijīn; muško ime (frekv.).
Modif. od Šèvkija (V. Šèvkija)

Šéfko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šêfko; prisv. pridjev Šéfkīn (u ist. Herc. Šéfkov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Šèfīk (V. Šèfīk).

Šéha,

gen. -ē; vok. Šêho; prisv. pridjev Šéhīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Šehída (V. Šehída).

*Šèhāb,

gen. -ába; vok. Šêhābe (u B. kr. i Šêhābu); prisv. pridjev Šehábov; muško ime (rijetko).
< tur. Sihāb (lično m. ime) od ar. šihāb = meteor; zvijezda; plamen.
Hipok. Šého.

Šehàlija,

gen. -ē; vok. Šehàlija; prisv. pridjev Šehàlijīn; Šêhalija, gen. -ē; vok. Šêhalija; prisv. pridjev Šêhalijīn; muško ime (rijetko).

Složeno ime od šeh (< ar. šäyḫ) = starac; starješina; poglavica; profesor; učitelj; učenjak i imena Alija (V. Alija).

Šèhan,

gen. -a; vok. Šèhane; prisv. pridjev Šèhanov; muško ime (frekv.).
Iz ar. šäyḫ = starac; starješina; poglavar; duhovni vođa; profesor; učitelj; učenjak + naš nastavak -an.
Hipok. Šého.

*Šeherzáda,

gen. -ē; vok. Šeherzáda, Šeherzâdo; prisv. pridjev Šeherzádīn; žensko ime (manje frekv.).
Po mišljenju A. Gafurova ovo je ime modif. od perz. Čehrazad (čehr = lice + azad = blagorodan; plemenit); osn. značenje = djevojka plemenita lica. Kako u arapskom pismu nema znaka za glas č, to se ime pisalo s početnim slovom š — Šehrazad. Naravno, u našem jeziku je na takav oblik dodat naš nastavak -a za ženski rod.
Šeherzada je ime pripovjedačice priča u »Hiljadu i jednoj noći«, koja svojim zanimljivim pripovijedanjem odgađa i konačno otklanja smrtnu opasnost.
Modif. *Šehrizáda
Hipok. Záda.

Šèhīd,

gen. -ída; vok. Šèhīde; prisv. pridjev Šehídov; muško ime (rijetko).
Iz ar. šähīd = svjedok; pali borac za pravednu stvar; mučenik; žrtva.
Hipok. Šého.

Šehída,

gen. -ē; vok. Šéhída; prisv. pridjev Šehídīn; Šehìda, gen. -ē; vok. Šehìda; prisv. pridjev Šehìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. šähīdä = svjedokinja; pali, poginuli borac za pravednu stvar; mučenica; žrtva.
Hipok. Šéha.

Šého,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šêho; prisv. pridjev Šéhīn (u ist. Herc. Šéhov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Šèhāb, Šèhan i Šèhīd (V. navedena imena).

Šéhra,

gen. -ē; vok. Šêhro; prisv. pridjev Šéhrīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Šehríja. (V. Šehríja).

Šehríja,

gen. -ē; vok. Šehríja; prisv. pridjev Šehríjīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. šehr = grad + ar. adjektivni sufiks -iyyä. Osn. značenje = građanka; građanska.
Novoperzijska riječ šehr = grad nastala je od staroperz. oblika hšatra = država; carstvo; vlast, pa bi prema tome ime Šehríja moglo značiti i »državna, carska«.
Hipok. Šéhra.

Šèhrijār,

gen. -a; vok. Šèhrijāre, Šèhrijāru; prisv. pridjev Šèhrijārov; muško ime (rijetko).
Iz staroperz. hšatradara = vladar; car.
Šehrijar je ime cara iz »Hiljadu i jedne noći« kome je Šeherzada pričala beskonačne zanimljive priče.
Hipok. Šéhro.

Šehrìzād,

gen. -áda; vok. Šèhrizāde; prisv. pridjev Šehrizádov; muško ime (rijetko).
Ovo se ime može objašnjavati na dva načina:
1) Složeno ime od perz. šehr = grad i perz. zāde = dijete; sin. Značenje = gradsko dijete; sin gradskog čovjeka.
2) Od ženskog imena *Šehrizáda načinjeno muško ime odbijanjem nastavka -a (V. *Šehrizáda i *Šeherzáda).

*Šehrizáda,

gen. -ē; vok. Šehrizáda; Šehrizâdo; prisv. pridjev Šehrizádīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može tumačiti na dva načina:
1) Složeno ime od perz. šehr = grad i perz. zāde = dijete; kći. Značenje = gradsko dijete; kći gradskog čovjeka.
2) Modif. od *Šeherzáda (V. *Šeherzáda).

Šéhro,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Šêhro; prisv. pridjev Šéhrīn (u ist. Herc. Šéhrov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Šèhrijār (V. Šèhrijār).

Šèhzād,

gen. -áda; vok. Šèhzāde (u B. kr. i Šèhzādu); prisv. pridjev Šehzádov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od perz. šāh, šeh = car i perz. zāde = dijete; sin. Značenje = carev sin; princ.

Šehzáda,

gen. -ē; vok. Šehzáda; prisv. pridjev Šehzádīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Şehzade (lično ž. ime) < per. Šehzāde, složeno od perz. šāh, šeh = car i perz. zāde = dijete; kći. Značenje = careva kći; princeza.
Hipok. Záda.

Šéka,

gen. -ē; vok. Šêko; prisv. pridjev Šékīn; (u C. kr. Šéko, gen. -ē; vok. Šêko; prisv. pridjev Šékīn); žensko ime (rijetko)
Hipok. od Šekíba (V. Šekíba).

Šèker,

gen. -a; vok. Šèkere; prisv. pridjev Šèkerov; muško ime (rijetko).
Iz perz. šeker = šećer.
Modif. *Šèćer.

Šèkera,

gen. -ē; vok. Šèkera; prisv. pridjev Šèkerīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od perz. šeker = šećer dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod.
Modif. *Šèćera.

Šèkīb,

gen. -íba; vok. Šèkībe (u B. kr. i Šèkību); prisv. pridjev Šekíbov; muško ime (frekv.).
< ar. Šäkīb (lično m. ime), od perz. šekīb = strpljivost; strpljenje; mir.
Hipok. Šéko.

Šekíba,

gen. -ē; vok. Šekíba; prisv. pridjev Šekíbīn; Šekìba, gen. -ē; vok. Šekìba; prisv. pridjev Šekìbīn; žensko ime (manje frekv.).
Izv. od m. imena Šèkīb dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Šèkīb).
Hipok. Šéka.

Šéko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Šêko; prisv. pridjev Šékīn (u ist. Herc. Šékov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Šèkīb i Šèkūr (V. Šèkīb i Šèkūr).

Šèkūr,

gen. -úra; vok. Šèkūre; prisv. pridjev Šekúrov; muško ime (rijetko).
Iz ar. šäkūr = veoma zahvalan; onaj koji nagrađuje i mala dobročinstva.
Hipok. Šéko.

Šêma,

gen. -ē; vok. Šêma; prisv. pridjev Šêmīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Hašèma (V. *Hašèma).

*Šèmnūn,

gen. -úna; vok. Šêmnūne; prisv. pridjev Šemnúnov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. Šäm'ūn (lično m. ime) = Simon; Simeon < st. hebr. = bog je čuo; bog je uslišao.

*Šemnúna,

gen. -ē; vok. Šemnúna; prisv. pridjev Šemnúnīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena *Šèmnūn dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. *Šèmnūn).
Hipok. Núna.

Šêmsa,

gen. -ē; vok. Šêmsa; prisv. pridjev Šêmsīn; Šémsa; gen. -ē; vok. Šêmso; prisv. pridjev Šémsīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. šäms = sunce; sunčeva svjetlost; zlato + naš nastavak -a za ženski rod.

Šemsibána,

gen. -ē; vok. Šemsibána; prisv. pridjev Šemsibánīn; žensko ime (rijetko).
Složeno ime od ar. šäms = sunce; sunčeva svjetlost i perz. bānū = gospođa; dama; princeza. Značenje = gospođa kao sunce; dama kao sunčeva svjetlost.

Šèmsija,

gen. -ē; vok. Šèmsija; prisv. pridjev Šèmsijīn; muško ime (rijetko).

Iz ar. šämsi(yy) = sunčev; sunčani + naš nastavak -(j)a.
Hipok. Šémso.

Šemsíja,

gen. -ē; vok. Šemsíja; prisv. pridjev Šemsíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. šämsiyyä = sunčeva; sunčana.

Šémso,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Šêmso; prisv. pridjev Šémsīn (u ist. Herc. Šémsov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Šèmsija i Šemsùdīn (V. Šèmsija i Šemsùdīn).

Šemsùdīn,

gen. -ína; vok. Šèmsudīne; prisv. pridjev Šemsudínov; muško ime.
< tur. Şemsüddīn (lično m. ime), složeno od ar. šäms = sunce i ar. äddīn = vjera. Značenje = sunce vjere.
Hipok. Šémso.

*Šerafèdīn,

gen. -ína; vok. Šerafèdīne; prisv. pridjev Šerafedínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Šerafùdīn (V. Šerafùdīn).

Šerafùdīn,

gen. -ína; vok. Šerafùdīne; prisv. pridjev Šerafudínov; muško ime (rijetko).
< ar. Šäräfuddīn (lično m. ime), složeno od ar. šäräf = čast; ugled; veličina; slava i ar. äddīn = vjera. Značenje = ugled i čast vjere.
Modif. *Šerafèdīn.

Šérfa,

gen. -ē; vok. Šêrfo; prisv. pridjev Šérfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Šerífa (V. Šerífa).

Šérfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šêrfo; prisv pridjev Šérfīn (u ist. Herc. Šérfov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Šèrīf (V. Šèrīf).

Šèrīf,

gen. -ífa; vok. Šèrīfe (u B. kr. Šèrīfu); prisv. pridjev Šerífov; muško ime (frekv.).

< tur. Şerīf (lično m. ime), od ar. šärīf = plemenit; ugledan; častan; uzvišen; slavan; prvak.
Hipok. Šérfo, Šéro.

Šerífa,

gen. -ē; vok. Šerífa; prisv. pridjev Šerífīn; (u B. kr. Šérífe, gen. Šerífē; vok. Šerífe; prisv. pridjev Šerífīn; u TZ Šêrifa, gen. Šêrifē; vok. Šêrifa; prisv. pridjev Šêrifīn); žensko ime (frekv.).
< tur. Şerife (lično ž. ime), od ar. šärīfä = plemenita; ugledna; časna; uzvišena; slavna.
Hipok. Šérfa, Šérka, Šíra, Šírka.

Šerifàlija,

gen. -ē; vok. Šerifàlija; prisv. pridjev Šerifàlijīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od Šèrīf i Àlija (V. Šèrīf i Àlija).

Šérka,

gen. -ē; vok. Šêrko; prisv. pridjev Šérkīn; Šêrka, gen. -ē; vok. Šêrka, Šêrko; prisv. pridjev Šêrkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Šerífa (V. Šerífa).

Šéro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šêro; prisv. pridjev Šérīn (u ist. Herc. Šérov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Šèrīf (V. Šèrīf).

Šèvāl,

gen. -ála; vok. Šèvāle; prisv. pridjev Ševálov; muško ime (frekv.).
Iz ar. šäwwāl = ime desetog mjeseca islamske lunarne godine.

Ševála,

gen. -ē; vok. Ševála; prisv. pridjev Ševálīn; žensko ime (frekv.).
Izvedeno od m. imena Šèvāl dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Šèvāl).

Ševálija,

gen. -ē; vok. Ševálija; prisv. pridjev Ševálijīn; muško ime (manje frekv.).
Ovo je ime moglo nastati na dva načina:

1) Izvedeno od imena Šèvāl dodavanjem našeg nastavka -ija (V. Šèvāl).
2) Složeno ime od Šèvāl i Alija (V. Šèvāl i Alija).

*Šèvćet,

gen. -a; vok. Šèvćete; prisv. pridjev Šèvćetov; muško ime (rijetko).
Modif. od Šèvket (V. Šèvket).

*Šèvćeta,

gen. -ē; vok. Šèvćeta; prisv. pridjev Šèvćetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Šèvketa (V. Šèvketa).

Šèvka,

gen. -ē; vok. Šèvka; prisv. pridjev Šêvkīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Šèvket i Šèvkija (V. Šèvket i Šèvkija).

Ševka,

gen. -ē; vok. Šêvko; prisv. pridjev Ševkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Šèvketa (V. Šèvketa).

Šèvket,

gen. -a; vok. Šèvkete; prisv. pridjev Šèvketov; muško ime (frekv.).
< tur. Şevket (lično m. ime), od ar. šäwkät = moć; sila; snaga; hrabrost; sjaj.
Modif. *Šèfket, *Šèvćet
Hipok. Šêvka, Ševko.

Šèvketa,

gen. -ē; vok. Šèvketa; prisv. pridjev Šêvketīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Šèvket dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Šèvket).
Modif. *Šèvćeta
Hipok. Ševka.

Šèvkija,

gen. -ē; vok. Šèvkija; prisv. pridjev Šèvkijīn; muško ime (frekv.).
Iz tur. Sevkī (lično m. ime) + naš nast. -ja; od ar. šäwq = želja; žudnja + ar. adj. sufiks -i (y y).
Hipok. Šêvka, Ševko.

Ševko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šêvko; prisv. pridjev Ševkīn; (u ist. Herc. Ševkov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Šèvket i Šèvkija (V. Šèvket i Šèvkija).

Šída,

gen. -ē; vok. Šído; prisv. pridjev Šídīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Ašìda, Našìda, Rašìda (V. navedena imena).

Šìhāb,

gen. -ába; vok. Šìhābe; prisv. pridjev Šihábov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Şihāb (lično m. ime), od ar. šihāb = meteor; svijezda; plamen.
Modif. *Šèhāb.

Šihabùdīn,

gen. -ína; vok. Šihabùdīne; prisv. pridjev Šihabudínov muško ime (rijetko).
< ar. Šihābuddīn (lično m. ime), složeno od ar. šihāb = meteor; zvijezda; plamen i ar. äddīn = vjera. Značenje = zvijezda vjere.
Hipok. Búdo.

*Šìnāz,

gen. -áza; vok. Šìnāze; prisv. pridjev Šinázov; muško ime (rijetko).
Modif. od perz. šināsā = onaj koji zna; onaj koji shvaća; učen.

Šíra,

gen. -ē; vok. Šîro; prisv. pridjev Šírīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Šerífa (V. Šerífa).

Šìrāz,

gen. -áza; vok. Šìrāze; prisv. pridjev Širázov; muško ime (rijetko).
Iz perz. Šīrāz = ime velikog grada na jugu Irana odakle su bili čuveni pjesnici Sādī i Hafiz.

Širáza,

gen. -ē; vok. Širáza; prisv. pridjev Širázīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Šìrāz dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Šìrāz).

Deichmanske bibliotek

Šîrbeg,

gen. -a; vok. Šîrbeg, Šîrbeže; prisv. pridjev Šîrbegov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od perz. šīr = lav; junak i tur. beg (V. Bèg an). Osn. značenje = beg-lav; beg-junak.

Širhān,

gen. -ána; vok. Šîrhāne; prisv. pridjev Širhánov; muško ime (rijetko).
< perz. Širhān (lično m. ime), složeno od perz. šīr = lav; junak i tur. hān = vladar; car. Značenje = car-junak; car-lav.

Šîrka,

gen. -ē; vok. Šîrka, Šîrko; prisv. pridjev Šîrkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Šerífa (V. Šerífa).

Šuàib,

gen. -a; vok. Šuàibe; prisv. pridjev Šuàibov; muško ime (rijetko).
< tur. Şuayb (lično m. ime) < ar. Šu'ayb = ime vjerovjesnika koji se pod tim imenom spominje u Kur'anu, a u Starom zavjetu pod imenom Jetro < st. hebr. = božiji prijatelj. Njegova kći je bila Musaova (Mojsijeva) žena, a predaja kaže da je bio vrlo rječit i dobar govornik.

Šûćko,

gen. -ē, -a; vok. Šûćko; prisv. pridjev Šûćkīn, Šûćkov; muško ime (rijetko).
Hipok. od *Šùćrija (V. *Šùćrija i Šùkrija).

Šúćo,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Šûćo; prisv. pridjev Šúćīn (u ist. Herc. Šúćov); muško ime (frekv.).
Hipok. od *Šùćrija i *Šućúrija (V. *Šùćrija, Šùkrija i *Šućúrija).

*Šùćrija,

gen. -ē; vok. Šùćrija; prisv. pridjev Šùćrijīn; muško ime (frekv.).
Modif. od Šùkrija (V. Šùkrija).
Hipok. Šûćko, Šúćo, Šúćro.

*Šúćro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Šûćro; prisv. pridjev Šúćrīn (u ist. Herc. Šúćrov); muško ime (frekv.).
Hipok. od *Šùćrija (V. *Šùćrija i Šùkrija).

*Šućúra,

gen. -ē; vok. Šućúra; prisv. pridjev Šućùrīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od tur. şükür < ar. šukr = velika zahvalnost (bogu) + naš nastavak -a za ženski rod.

*Šućuràlija,

gen. -ē; vok. Šućuràlija; prisv. pridjev Šućuràlijīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od tur. şükür < ar. šukr = velika zahvalnost (bogu) i Àlija. Značenje = Alija koji je mnogo zahvalan (bogu)

*Šućurhámid,

gen. -a; vok. Šućurhámide; prisv. pridjev Šućurhámidov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od tur. şükür < ar. šukr = zahvalnost i Hámid (V. Hámid). Značenje = Hamid koji je zahvalan. S obzirom da i Hámid = onaj koji hvali, onda bi doslovno značenje ovoga imena bilo: »zahvalnost (bogu) od onoga koji ga hvali«.

*Šućúrija,

gen. -ē; vok. Šućúrija; prisv. pridjev Šućúrijīn; muško ime (rijetko).
Modif. od tur. şükür < ar. šukr = zahvalnost + naš nastavak -ija. Značenje = onaj koji je zahvalan.
Hipok. Šúćo.

Šúhra

gen. -ē; vok. Šûhro; prisv. pridjev Šúhrīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Šùhreta (V. Šùhreta).

Šùhret,

gen. -a; vok. Šùhrete; prisv. pridjev Šùhretov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. šuhrät = glasovitost; slava; popularnost.
Hipok. Šúhro.

Šùhreta,

gen. -ē; vok. Šùhreta; prisv. pridjev Šùhretīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Şöhret (lično ž. ime), od ar. šuhrät = glasovitost; slava; popularnost + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Šúhra.

Šúhro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Ŝûhro; prisv. pridjev Šúhrīn (u ist. Herc. Šúhrov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Šùhret (V. Šùhret).

Šúkra,

gen. -ē; vok. Ŝûkro; prisv. pridjev Šúkrīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Šùkreta i Šukríja (V. Šùkreta i Šukríja).

Šùkret,

gen. -a; vok. Šùkrete; prisv. pridjev Šùkretov; muško ime (rijetko).
Iz ar. šukr = zahvalnost + analogni nastavak -et (prema Šùhret, Fìkret, Nùsret i sl.).
Hipok. Šúkro.

Šùkreta,

gen. -ē; vok. Šùkreta; prisv. pridjev Šùkretīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Šùkret dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Šùkret).
Hipok. Šúkra.

Šùkrija,

gen. -ē; vok. Šùkrija; prisv. pridjev Šùkrijīn; muško ime (frekv.).
Iz tur. Şukrī (lično m. ime) + naš nast. -ja; od ar. šukri(yy) = onaj koji zahvaljuje; zahvalan.
Hipok. Šúkro.
Modif. *Šùćrija.

Šukríja,

gen. -ē; vok. Šukríja; prisv. pridjev Šukríjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. šukriyyä = ona koja (se) zahvaljuje; zahvalna.
Hipok. Šúkra.

Šúkro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Ŝûkro; prisv. pridjev Šúkrīn (u ist. Herc. Šúkrov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Šùkret i Šùkrija (V. Šùkret i Šùkrija).

T

Tádža,

gen. -ē; vok. Tâdžo; prisv. pridjev Tádžīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Tadžudína (V. Tadžudína).

Tádžo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Tâdžo; prisv. pridjev Tádžīn (u ist. Herc. Tádžov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Tadžùdīn (V. Tadžùdīn).

Tadžùdīn,

gen. -ína; vok. Tädžudīne; prisv. pridjev Tadžudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. tāǧ = kruna; vijenac i ar. äddīn = vjera. Značenje = kruna vjere.
Hipok. Tádžo.

Tadžudína,

gen. -ē; vok. Tadžudína; prisv. pridjev Tadžudínīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Tadžùdīn dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Tadžùdīn).
Hipok. Tádža.

Táfil,

gen. -a; vok. Táfile; prisv. pridjev Táfilov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṭāfil = mlad; nježan; mekan.

Táha,

gen. -ē; vok. Tâho; prisv. pridjev Táhīn; (u C. kr. Táho, gen. -ē; vok. Tâho; prisv. pridjev Táhīn); žensko ime (rijetko)
Hipok. od Tahìra i Tahmína (V. Tahìra i Tahmína).

Táhin,

gen. -a; vok. Táhine; prisv. pridjev Táhinov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṭāḥin = žestok; ogorčen.

Táhir,

gen. -a; vok. Táhire; prisv. pridjev Táhirov; muško ime (frekv.).
< tur. Tāhir (lično m. ime), od ar. ṭāhir = čist; nevin; pošten; častan.
Hipok. Tājka, Tájko.

Tahìra,

gen. -ē; vok. Tahìra; prisv. pridjev Tahìrīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Tahire (lično ž. ime), od ar. ṭāhirä = čista; nevina; poštena; časna.
Hipok. Táha, Tájka.

Tahmína,

gen. -ē; vok. Tahmína; prisv. pridjev Tahmínīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. taḥmīn = pretpostavka; približna procjena; vjerovatnoća + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Mína, Táha.
Modif. *Tehmína.

*Tàhsīm,

gen. -íma; vok. Tāhsīme; prisv. pridjev Tahsímov; muško ime (rijetko).
Modif. od Tàhsīn (V. Tàhsīn)

*Tahsíma,

gen. -ē; vok. Tahsíma; prisv. pridjev Tahsímīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Tahsína (V. Tahsína).

Tàhsīn,

gen. -ína; vok. Tāhsīne; prisv. pridjev Tahsínov; muško ime (rijetko).
Iz ar. taḥsīn = uljepašavanje; poboljšavanje; oplemenjivanje.
Modif. *Tàhsīm.

Tahsína,

gen. -ē; vok. Tahsína; prisv. pridjev Tahsínīn; žensko ime (rijetko).

Izvedeno od m. imena Tàhsīn dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Tàhsīn)
Modif. *Tahsíma.

Tàhvīl,

gen. -íla; vok. Tāhvīle; prisv. pridjev Tahvílov; muško ime (rijetko).
Ovo se ime može izvoditi iz dva ar. korijena:
1) iz ar. taḥwīl = mijenjanje; preobražavanje; pretvaranje;
2) iz ar. taḥwīl = dozvola; dopuštanje; mandat.

Tahvíla,

gen. -ē; vok. Tahvíla; prisv. pridjev Tahvílīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Tàhvīl dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Tàhvīl).

Taìda,

gen. -e; vok. Taìda; prisv. pridjev Taìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ṭāidä = čvrsta; postojana.

Táik,

gen. -a; vok. Táik; prisv. pridjev Táikov; muško ime (rijetko)
Iz ar. ṭā'iq = onaj koji može, koji je sposoban, koji je u stanju; onaj koji može podnijeti i izdržati.
Hipok. Tájko.

Tájba,

gen. -ē; vok. Tājbo; prisv. pridjev Tájbīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Tajìba (V. Tajìba).

Tàjīb,

gen. -íba; vok. Tājībe (u B. kr. i TājībU); prisv. pridjev Tajíbov; Tàjib, gen. -a; vok. Tàjibe; prisv. pridjev Tàjibov; muško ime (frekv.).
< tur. Tayyib (lično m. ime), od ar. ṭayyib = dobar; lijep; pošten; častan; ugodan; zdrav; raspoložen.
Hipok. Tájko.

Tajìba,

gen. -ē; vok. Tajìba; prisv. pridjev Tajìbīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Tayyibe (lično ž. ime), od ar. ṭayyibä = dobra; lijepa; poštena; časna; ugodna; zdrava; raspoložena.
Hipok. Tájba, Tájka, Tíba.

Tãjka,

gen. -ē; vok. Tãjka; prisv. pridjev Tãjkīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Táhir (V. Táhir).

Tájka,

gen. -ē; vok. Tâjko; prisv. pridjev Tájkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Tahìra i Tajìba (V. Tahìra i Tajìba).

Tájko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Tâjko; prisv. pridjev Tájkīn (u ist. Herc. Tájkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Táhir, Táik i Tàjīb (V. Táhir, Táik i Tàjīb)

Tàksīm,

gen. -íma; vok. Tãksīme; prisv. pridjev Taksímov; muško ime (rijetko).
Iz ar. taqsīm = dijeljenje; raspodjela; dioba.

Tàlat,

gen. -a; vok. Tàlate; prisv. pridjev Tàlatov; muško ime (rijetko).
< tur. Tal'at < ar. Ṭal'at (lično m. ime) = izlazak; uspon; izgled; pojava; lice; lik.
Hipok. Tále.

Tále,

gen. -ē; vok. Tâle; prisv. pridjev Tálīn; muško ime (rijetko).
Hipok. od Tàlat i Tálih (V. Tàlat i Tálih).

Tálib,

gen. -a; vok. Tálibe; prisv. pridjev Tálibov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṭālib = učenik; student; onaj koji traži (znanje).

Talìba,

gen. -ē; vok. Talìba; prisv. pridjev Talìbīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ṭālibä = učenica; studentica; ona koja traži (znanje).

Tálih,

gen. -a; vok. Tálih; prisv. pridjev Tálihov; muško ime (rijetko).

Iz tur. tālih < ar. ṭāli' = sreća; sudbina; zvijezda (sreće); onaj koji se uzdiže.
Hipok. Tále.

Tamáma,

gen. -ē; vok. Tamáma; prisv. pridjev Tamámīn; (u B. kr. Tamáme, gen. -ē; vok. Tamáme; prisv. pridjev Tamámīn) žensko ime (rijetko).
Iz ar. tämāmä = potpuna; čitava; cijela; savršena.

Tána,

gen. -ē; vok. Tâno; prisv. pridjev Tánīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Sultánija (V. Sultánija).

Tárik,

gen. -a; vok. Tárik; prisv. pridjev Tárikov; muško ime (frekv.).
< tur. Tārik < ar. Ṭāriq (lično m. ime) = zvijezda Danica. Tarik je bilo ime Berberinu, oslobođenom robu, (Ṭāriq ibn Ziyād) koji je kao vojskovođa arapske vojske 711. godine prešao s 12.000 ljudi iz Afrike u Španiju i na ušću rijeke Barbate (sada se zove Salado) potukao brojniju vojsku kralja Rodriga. Poslije toga su Arapi bez većeg otpora brzo zauzeli gotovo cijelu Španiju. Za 3 mjeseca Tarik je uništio čitavo jedno kraljevstvo. Ogromna stijena blizu koje se Tarik iskrcao sa svojom vojskom ovjekovječila je njegovo ime dobivši naziv Ǧäbälu-Ṭāriq, današnji Gibraltar.

*Tásim,

gen. -a; vok. Tásime; prisv. pridjev Tásimov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. ṭā-sīn-mīm = početna slova 28. poglavlja Kur'ana.

Tásin,

gen. -a; vok. Tásine; prisv. pridjev Tásinov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ṭā-sīn = početna slova 27. poglavlja Kur'ana.

Tãtar,

gen. -a; vok. Tãtare; prisv. pridjev Tãtarov; muško ime (rijetko).
Iz perz. tātār = glasnik, kurir, poštar u bivšoj Turskoj Carevini, koji je jašući na konju brzo prenosio službenu poštu carske fermane.

Tátla,

gen. -ē; vok. Tâtlo (u Herc. Tâtle); prisv. pridjev Tátlīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Tàtlija (V. Tàtlija).

Tàtlija,

gen. -ē; vok. Tàtlija, Tàtlijo; prisv. pridjev Tàtlijīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. tatli = slatka; ugodna; prijatna + naš nastavak -ja.
Hipok. Tátla.

Tazìma,

gen. -ē; vok. Tazìma; prisv. pridjev Tazìmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ta'ẓīm = veličanje; slavljenje; poštivanje + naš nastavak -a za ženski rod.

Téfa,

gen. -ē; vok. Têfo; prisv. pridjev Téfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Tefíka (V. *Tefíka i Teufíka).

*Tèfīk,

gen. -íka; vok. Tèfik, Têfīku; prisv. pridjev Tefíkov; muško ime (rijetko).
Modif. od Tèufīk (V. Tèufīk).

*Tefíka,

gen. -ē; vok. Tefíka; prisv. pridjev Tefíkīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Teufíka (V. Teufíka).
Hipok. Téfa.

*Tehmína,

gen. -ē; vok. Tehmína; prisv. pridjev Tehmínīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Tahmína (V. Tahmína)
Hipok. Mína.

*Tèhvīd,

gen. -ída; vok. Têhvīde; prisv. pridjev Tehvídov; muško ime (rijetko).
Modif. od Tèvhīd (V. Tèvhīd)

*Tehvída,

gen. -ē; vok. Tehvída; prisv. pridjev Tehvídīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Tevhída (V. Tevhída).

Téma,

gen. -ē; vok. Têmo; prisv. pridjev Témīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Temíma (V. Temíma).

Temìja,

gen. -ē; vok. Temìja; prisv. pridjev Temìjīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Téma (< Temíma) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija (V. Temíma).

Tèmīm,

gen. -íma; vok. Têmīme; prisv. pridjev Temímov; muško ime (rijetko).
Iz ar. tämīm = savršen; potpun; žestok.
Hipok. Témko
Modif. *Tèmīn

Temíma,

gen. -ē; vok. Temíma; prisv. pridjev Temímīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. tämimä = savršena; potpuna; žestoka.
Modif. *Temína
Hipok. Míma, Téma.

*Tèmīn,

gen. -ína; vok. Têmīne; prisv. pridjev Temínov; muško ime (rijetko).
1) Modif. od Tèmīm (V. Tèmīm).
2) Iz ar. tä'mīn = osiguranje; umirenje; garancija.
Hipok. Témko.

*Temína,

gen. -ē; vok. Temína; prisv. pridjev Temínīn; žensko ime (rijetko).
1) Modif. od Temíma (V. Temíma)
2) Izv. od m. imena Tèmīn dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod.

Témko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Têmko; prisv. pridjev Témkīn (u ist. Herc. Témkov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Tèmīm i *Tèmīn (V. Tèmīm).

Ténza,

gen. -ē; vok. Tênzo; prisv. pridjev Ténzīn; (u B. kr. Ténze, gen. -ē; vok. Tênze; prisv. pridjev Ténzīn); žensko ime (rijetko).
Hipok. od Tenzíla (V. Tenzíla).

Tenzíla,

gen. -ē; vok. Tenzíla; prisv. pridjev Tenzílīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. tänzīl = spuštanje; objavljivanje; slanje + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Ténza i Zíla.

Tésma,

gen. -ē; vok. Têsmo; prisv. pridjev Tésmīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Tesmìja (V. Tesmìja).

Tesmìja,

gen. -ē; vok. Tesmìja; prisv. pridjev Tesmìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. täsmiyyä = davanje imena; nazivanje.
Hipok. Tésma.

Tèufīk,

gen. -íka; vok. Tèufīk, Tèufīku; prisv. pridjev Teufíkov; muško ime (frekv.).
< tur. Tevfīk (lično m. ime), od ar. täwfīq = uspjeh; sreća; napredak; blagostanje; pravi put; pomoć (božija).
Modif. *Tèfīk, *Tófīk, *Túfīk.
Hipok. Fíko, Túfko, Túfo.

Teufíka,

gen. -ē; vok. Teufíka; prisv. pridjev Teufíkīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Tèufīk dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Tèufīk).
Modif. *Tefíka, *Tofíka, *Tufíka.
Hipok. Fîka, Fíka.

Tevába,

gen. -ē; vok. Tevába; prisv. pridjev Tevábīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. täwwābä = velika pokajnica; ona koja se mnogo kaje; ona koja sve prašta.

Tèvhīd,

gen. -ída; vok. Tèvhīde; prisv. pridjev Tevhídov; muško ime (rijetko).
Iz ar. täwḥīd = vjerovanje u božije jedinstvo; jednoboštvo; ujedinjavanje; unifikacija.
Modif. *Tèhvīd.

Tevhída,

gen. -ē; vok. Tevhída; prisv. pridjev Tevhídīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Tèvhīd dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Tèvhīd).
Modif. *Téhvída
Hipok. Hîtka.

Tíba,

gen. -ē; vok. Tîbo; prisv. pridjev Tíbīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Tajìba (V. Tajìba).

Tídža,

gen. -ē; vok. Tîdžo; prisv. pridjev Tídžīn; (u c. Herc. Tìdža, gen. -ē; vok. Tìdža; prisv. pridjev Tìdžīn); žensko ime (frekv.).
Hipok. od Hatídža (V. Hatídža).

Tífa,

gen. -ē; vok. Tîfo; prisv. pridjev Tífīn; Tìfa, gen. -ē; vok. Tìfa; prisv. pridjev Tìfīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Atìfa i Latífa (V. Atìfa i Latífa).

Tîfaga,

gen. -ē; vok. Tîfaga; prisv. pridjev Tîfagīn; muško ime (rijetko).
Složeno ime od hipok. Tífo (< Átif) i àga. (V. Átif i Agan)

Tîfica,

gen. -ē; vok. Tîfice; prisv. pridjev Tîfičīn, Tîficīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Atìfa (V. Atìfa).

Tífo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Tîfo; prisv. pridjev Tífīn (u ist. Herc. Tífov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Átif (V. Átif).

Tíja,

gen. -ē; vok. Tîjo; prisv. pridjev Tíjīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Atìja (V. Atìja).

Tílsa,

gen. -ē; vok. Tîlso; prisv. pridjev Tílsīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Tilsúma.

*Tilsúma,

gen. -ē; vok. Tilsúma; prisv. pridjev Tilsúmīn; Tìlsuma, gen. -ē; vok. Tìlsuma; prisv. pridjev Tìlsumīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. ṭilläsm, ṭilism = zapis; tajna; talisman; tajni izgovor ili znak kojim se čuva neka mađijska tajna.
Hipok. Súma i Tílsa.

Tíma,

gen. -ē; vok. Tîmo; prisv. pridjev Tímīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Fatíma (V. Fatíma).

Tîmica,

gen. -ē; vok. Tîmice; prisv. pridjev Tîmičīn, Tîmicīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Fatíma (V. Fatíma)

Tîmka,

gen. -ē; vok. Tîmka, Tîmko; prisv. pridjev Tîmkīn; Tìmka, gen. -ē; vok. Tìmka; prisv. pridjev Tìmkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Fatíma (V. Fatíma).

Tìmur,

gen. -a; vok. Tìmure; prisv. pridjev Tìmurov; muško ime (rijetko).
Iz tur. timur = gvožđe; željezo.

*Tóbeta,

gen. -ē; vok. Tóbeta; prisv. pridjev Tóbetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. täwbä(t) = pokajanje; kajanje od grijeha i rđavih poslova + naš nastavak -a za ženski rod.

Tôfa,

gen. -ē; vok. Tôfa; prisv. pridjev Tôfīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od *Tófīk (V. Tèufīk).

*Tófīk,

gen. -íka; vok. Tófīk; prisv. pridjev Tofíkov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Tèufīk (V. Tèufīk)
Hipok. Tôfa, Tófko.

*Tofíka,

gen. -ē; vok. Tofíka; prisv. pridjev Tofíkīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Teufíka (V. Teufíka)

Tófko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Tôfko; prisv. pridjev Tófkīn (u ist. Herc. Tófkov); muško ime (rijetko)
Hipok. od *Tófīk (V. *Tófīk i Tèufīk).

*Tòsum,

gen. -a; vok. Tòsume; prisv. pridjev Tòsumov; muško ime (rijetko).
Modif. od Tòsun (V. Tòsun).

Tòsun,

gen. -a; vok. Tòsune; prisv. pridjev Tòsunov; muško ime (rijetko).
Iz tur. tosun = junac; mladi bik; u prenesenom značenju = zdrav i jedar momak.
U turskom jeziku, kad se hvali kakav snažan i zdrav mladić, kaže se: »tosun gibi« = kao junac, kao bik. Pa i u nas se za jaka i zdrava čovjeka kaže: »jak kao bik«.
Modif. *Tòsum

*Túfīk,

gen. -íka; vok. Túfīk; prisv. pridjev Tufíkov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Tèufīk (V. Tèufīk).
Hipok. Túfko, Túfo

*Tufíka,

gen. -ē; vok. Tufíka; prisv. pridjev Tufíkīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Teufíka (V. Teufíka).

Túfko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Tûfko; prisv. pridjev Túfkīn (u ist. Herc. Túfkov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Tèufīk i *Túfīk. (V. Tèufīk i *Túfīk).

Túfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Tûfo; prisv. pridjev Túfīn (u ist. Herc. Túfov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Tèufīk i *Túfīk (V. Tèufīk i *Túfīk).

Tùrhān,

gen. -ána; vok. Tûrhānc; prisv. pridjev Turhánov; muško ime (rijetko).
Iz tur. turhān = plemić.

Turhánija,

gen. -ē; vok. Turhánija, Turhánijo; prisv. pridjev Turhánijīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Tùrhān dodavanjem našeg nastavka -ija (V. Tùrhān).

Túrso,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Tûrso; prisv. pridjev Túrsīn (u ist. Herc. Túrsov); muško ime (rijetko).
Hipok. od *Tùrsun (V. *Tùrsun).

*Tùrsun,

gen. -a; vok. Tùrsune; prisv. pridjev Tùrsunov; muško ime (rijetko).
Modif. od tur. dursin = neka stane; neka ostane. Ovakvo se ime davalo kad se željelo da poslije mnogo umrle djece dijete ostane živo. To je, dakle, zaštitno ime od prerane smrti.
Hipok. Túrso.

U

Ubèid,

gen. -a; vok. Ubèide; prisv. pridjev Ubèidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ʻUbäyd (lično m. ime) = ropčić; mali rob; sin pustinje.

Ubèida,

gen. -ē; vok. Ubèida; prisv. pridjev Ubèidīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ʻubäydä = mala ropkinja.
Hipok. Béjda.

Ubeidùlāh,

gen. -áha; vok. Ubeidùlāhu; prisv. pridjev Ubeidulláhov; muško ime (rijetko).
< ar. ʻUbäydullāh (lično m. ime), složeno od ar. ʻubäyd = ropčić; mali rob i ar. Allāh = bog. Značenje = mali božiji (Alahov) rob.

Ùlfa,

gen. -ē; vok. Ûlfo; prisv. pridjev Úlfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Ùlfeta (V. Ùlfeta).

Ùlfet,

gen. -a; vok. Ùlfete; prisv. pridjev Ùlfetov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Ùlfet (lično ž. ime), od ar. ulfät = ljubav; prijateljstvo; drugarstvo; duhovna bliskost.

Ùlfeta,

gen. -ē; vok. Ùlfeta; prisv. pridjev Ùlfetīn; žensko ime (frekv.).

Izvedeno od m. imena Ùlfet dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Ùlfet).
Hipok. Úlfa

Úlva,

gen. -ē; vok. Úlvo; prisv. pridjev Úlvīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Ulvíja (V. Ulvíja).

Ulvíja,

gen. -ē; vok. Ulvíja; prisv. pridjev Ulvíjīn; Ulvìja, gen. -ē; Ulvìja; prisv. pridjev Ulvìjīn; žensko ime.
< tur. Ulviye (lično ž. ime), od ar. 'ulwiyyä = uzvišena; visoka; nebeska.
Hipok. Úlva

Úma,

gen. -ē; vok. Úmo; prisv. pridjev Úmīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Umihána (V. Umihána)

Úmica,

gen. -ē; vok. Úmice; prisv. pridjev Úmičīn, Úmicīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Úma (< Umihána) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ica (V. Umihána).

***Umiđùlsuma,**

gen. -ē; vok. Umiđùlsuma; prisv. pridjev Umiđùlsumīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. Ummi-Kulṯūm (vl. žensko ime) = debelih obraza; bucmasta lica.
Ummi-Kulṯūm se zvala jedna Muhamedova kći, koja se udala za trećeg halifu Osmana. Takvo ime Arapi su davali djeci koja su imala okruglo i punačko lice. Ummi-Kulṯūm ne znači u prijevodu »majka Kulṯūmova«, jer Muhamedova kći pri rođenju, kad je dobila takvo ime, nije ni mogla biti ničija majka, a ni kasnije nije imala sina Kulṯūma. Prefiks umm u tom slučaju znači »vlasnica neke osobine«, ili služi samo kao formalna oznaka ženskog roda. Nearapskim muslimanima ime Ummi-Kulṯūm bilo je teško za izgovor, ili im nije izgledalo blagozvučno, pa su ga postepeno počeli izgovarati Ummi-Gjulsum, od čega je kod nas nastalo Umiđulsum(a). Na takvu modifikaciju utjecala je sličnost s perz. riječi gul (u nas đul) = cvijet, čime počinju mnoga ženska imena, a u stvari Kulṯūm nema nikakve veze s cvijetom, jer znači »debelih obraza; okrugla lica«.

Ummi-Kulṯūm je ime najbolje i najpopularnije arapske pjevačice iz Egipta (Ujedinjene Arapske Republike), koja je svojim pjesmama zadivila cijeli arapski svijet. Kraljevi, prinčevi, šeici i mnogi drugi ugledni ljudi iz svih arapskih zemalja posebno su dolazili da je slušaju i često su je u velikom oduševljenju zasipali biserima, zlatnicima i draguljima. Od prihoda koje je dobijala za svoje pjevanje dosta je davala u razne dobrotvorne svrhe, a posebno za arapsku vojsku u borbi protiv Izraela. Odlikovana je najvećim odlikovanjem Ujedinjene Arapske Republike, a kad je umrla 1974. god. u cijeloj zemlji proglašena je nacionalna žalost.

Umihána,

gen. -ē; vok. Umihána, Umihâno; prisv. pridjev Umihánīn; žensko ime (manje frekv.).
< tur. Ùmmühānī (lično ž. ime) < ar. Ummu-ḥānī = = počasni nadimak sestre četvrtog halife Alije + naš nastavak -a za ženski rod.
(Pravi razlog i sigurno značenje ovog nadimka teško je utvrditi).
Hipokoristici i hipok. derivati: Úma, Ùmica, Ùmija, Ùmiša, Ùmka, Ùmuša.
Skr. Hána.

Ùmija,

gen. -ē; vok. Ùmija; prisv. pridjev Ùmijīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Úma (< Umihána) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija (V. Umihána).

Ùmiša,

gen. -ē; vok. Ùmiša; prisv. pridjev Ùmišīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Úma (< Umihána) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -iša. (V. Umihána).

Ùmka,

gen. -ē; vok. Ùmko; prisv. pridjev Ùmkīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od hipok. Úma (< Umihána) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ka. (V. Umihána).

Ùmuša,

gen. -ē; vok. Ùmuša, Ùmušo; prisv. pridjev Ùmušīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Úma (< Umihána) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -uša (V. Umihána).

*Ùrfet,

gen. -a; vok. Ùrfete; prisv. pridjev Ùrfetov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. 'Urwä(t) (lično m. ime) = držak; veza; lav; skupocjenost; čovjek koji ne napušta zemlju.

Ùrfeta,

gen. -ē; vok. Ùrfeta; prisv. pridjev Ùrfetīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Ùrfet dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. *Ùrfet).

Uvèis (*Uvèiz),

gen. -a; vok. Uvèise; prisv. pridjev Uvèisov; muško ime (rijetko).
Iz ar. uwäys = vuk.
Modif. *Uvèiz, *Vêis, *Vêiz.

*Uvèiz,

gen. -a; vok. Uvèize; prisv. pridjev Uvèizov; muško ime (rijetko).
Modif. od Uvèis (V. Uvèis)

Uzèir,

gen. -a; vok. Uzèire; prisv. pridjev Uzèirov; muško ime (frekv.).
< tur. Ùzeyr (lično m. ime) < ar. 'Uzäyr = ime jednog vjerovjesnika (u Kur'anu), a u Starom zavjetu to je prorok Ezra < st. hebr. = pomoć.
Modif. *Zêir.

Uzèira,

gen. -ē; vok. Uzèira; prisv. pridjev Uzèirīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Uzèir dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Uzèir).

*Uzéjfa,

gen. -ē; vok. Uzéjfa; prisv. pridjev Uzéjfīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Huzéjfa (V. Huzéjfa).

Ùzun,

gen. -a; vok. Ùzune; prisv. pridjev Ùzunov; muško ime (rijetko).
Iz tur. uzun = dug; visok; velik.

V

Vádžid,

gen. -a; vok. Vádžide; prisv. pridjev Vádžidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wāǧid = bogat, imućan; srdit; ljut; zaljubljen.

Vádžim,

gen. -a; vok. Vádžime; prisv. pridjev Vádžimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wāǧim = potišten; zamišljen; namršten.

Väha,

gen. -ē; vok. Väha; prisv. pridjev Vähīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Váhid (V. Váhid).

Váhda,

gen. -ē; vok. Vâhdo; prisv. pridjev Váhdīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Vàhdeta (V. Vàhdeta).

Vàhdet,

gen. -a; vok. Vàhdete; prisv. pridjev Vàhdetov; muško ime (frekv.).
< tur. Vahdet (lično m. ime), od ar. waḥdät = jedinstvo; biti jedini; biti neuporediv; nemati sebi ravnog.
Hipok. Váhdo.

Vàhdeta,

gen. -ē; vok. Vàhdeta; prisv. pridjev Vàhdetīn; žensko ime (frekv.).

Izvedeno od m. imena Vàhdet dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Vàhdet).
Hipok. Váhda

Váhdo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Vâhdo; prisv. pridjev Váhdīn (u ist. Herc. Váhdov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Vàhdet (V. Vàhdet).

Váhid,

gen. -a; vok. Váhide; prisv. pridjev Váhidov; muško ime (frekv.).
< tur. Vāhid (lično m. ime), od ar. wāḥid = jedini; jedinstven; neuporediv.
Hipok. Hìdan, Hído, Vāha.

Vahìda,

gen. -ē; vok. Vahìda; prisv. pridjev Vahìdīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. wāḥidä = jedina; jedinstvena; neuporediva.

*Vahìdīn,

gen. -ína; vok. Vähidīne; prisv. pridjev Vahidínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Vahjùdīn (V. Vahjùdīn).

Vahjùdin,

gen. -ína; vok. Vähjudīne; prisv. pridjev Vahjudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. waḥy = nadahnuće; inspiracija i ar. äddīn = vjera. Značenje = nadahnuće vjere.
Modif. *Vahìdīn, *Vahùdīn, *Vehùdīn.

*Vahùdīn,

gen. -ína; vok. Vähudīne; prisv. pridjev Vahudínov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Vahjùdīn (V. Vahjùdīn).

Váka,

gen. -ē; vok. Vâko; prisv. pridjev Vákīn; žensko ime (rijetko)
Hipok. od Vakìja (V. Vakìja)

Vakìja,

gen. -ē; vok. Vakìja; prisv. pridjev Vakìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. wäqiyyä = zaštitnica; braniteljica; čuvana; zaštićena.
Hipok. Váka

Válid,

gen. -a; vok. Válide; prisv. pridjev Válidov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. wālid = roditelj; otac.

Valìda,

gen. -ē; vok. Valìda; prisv. pridjev Valìdīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. wālidä = majka.

Váris,

gen. -a; vok. Várise; prisv. pridjev Várisov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wāriṯ = nasljednik; baštinik.

Vásid,

gen. -a; vok. Vásidc; prisv. pridjev Vásidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wāṣid = čvrst; solidan.

Vasìda,

gen. -ē; vok. Vasìda; prisv. pridjev Vasìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. wāṣidä = čvrsta; solidna.

Vásif,

gen. -a; vok. Vásife; prisv. pridjev Vásifov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wāṣif = onaj koji opisuje, koji daje karakteristike i obilježja; onaj koji hvali, uzdiže i veliča nečije osobine.

Vasìfa,

gen. -ē; vok. Vasìfa; prisv. pridjev Vasìfīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. wāṣifä = ona koja opisuje, koja daje karakteristike i obilježja; ona koja hvali, uzdiže i velična nečije osobinc.
Hipok. Sífa.

Vásim,

gen. -a; vok. Vásime; prisv. pridjev Vásimov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wāsim = veoma lijep; prekrasan.

Vásva,

gen. -ē; vok. Vâsvo; prisv. pridjev Vásvīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Vàsvija (V. Vàsvija).

Vàsvija,

gen. -ē; vok. Vàsvija; prisv. pridjev Vàsvijīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Vasfiye (lično ž. ime), od ar. waṣfiyyä = opisana: kvalitativna; kvalifikativna.
Hipok. Vásva

Vèdād,

gen. -áda; vok. Vêdāde (u B. kr. i Vêdādu); prisv. pridjev Vedádov); muško ime (rijetko).
Iz ar. wädād = ljubav; simpatija; naklonost; prijateljstvo.
Hipok. Vèdan, Védo

Vèdan,

gen. -a; vok. Vèdane; prisv. pridjev Vèdanov; muško ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Védo (< Vèdād) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -an. (V. Vèdād).

Vedída,

gen. -ē; vok. Vedída; prisv. pridjev Vedídīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. wädīdä = ona koja silno voli, koja mnogo ljubi; odana.

Vedìja,

gen. -ē; vok. Vedìja; prisv. pridjev Vedìjīn; Vedíja, gen. -ē; vok. Vedíja; prisv. pridjev Vedíjīn; žensko ime (rijetko)
Iz ar. wäddiyyä = ljubavna; prijateljska.

Vèdīn,

gen. -ína; vok. Vêdīne (u B. kr. i Vêdīnu); prisv. pridjev Vedínov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wädīn = vlažan; mokar; ukvašen; namočen.

Vedína,

gen. -ē; vok. Vedína; prisv. pridjev Vedínīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. wädīnä(t) = vlažna; mokra; ukvašena; namočena.

Vedíneta,

gen. -ē; vok. Vedíneta; prisv. pridjev Vedínetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. wädīnä(t) = vlažna; mokra; ukvašena; namočena + naš nastavak -a za ženski rod.

Védo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Vêdo; prisv. pridjev Védīn (u ist. Herc. Védov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Vèdād (V. Vèdād).

Vedžhíja,

gen. -ē; vok. Vedžhíja; prisv. pridjev Vedžhíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. wäğh = lice; izgled; čast; ugled; autoritet; bistroumnost; bit, suština + ar. adj. sufiks -iyyä.
Modif. *Fedžhíja.

Vedžíha,

gen. -ē; vok. Vedžíha; prisv. pridjev Vedžíhīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. wäğīhä = ugledna; poštovana; cijenjena; izvrsna; lijepa u licu; naočita.
Hipok. Džíha, Džíhka.

Vèfīk,

gen. -íka; vok. Vèfīk, Vêfīku; prisv. pridjev Vefíkov; muško ime (frekv.).
< tur. Vefīk (lično m. ime), od ar. wäfīq = drug; prijatelj.
Hipok. Fíko.

Vèhāb,

gen. -ába; vok. Vêhābe; prisv. pridjev Vehábov; muško ime (frekv.).
< tur. Vehhāb (lično m. ime), od ar. wähhāb = onaj koji mnogo poklanja; mnogo darežljiv.
Vèhāb je zapravo skraćeno ime od Abdulvèhāb. (V. Abdulvèhāb).

Véhba,

gen. -ē; vok. Vêhbo; prisv. pridjev Véhbīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Vehbíja (V. Vehbíja).

Vèhbija,

gen. -ē; vok. Vèhbija; prisv. pridjev Vèhbijīn; muško ime (frekv.).
Iz tur. Vehbī (lično m. ime) + naš nastavak -ja; od ar. wähbiyy = od boga darovani, ili od ar. wähäbiyy = nadaren, darovit, talentiran.
Hipok. Véhbo.

Vehbíja,

gen. -ē; vok. V e h b í j a; prisv. pridjev V e h b í j ī n; žensko ime (rijetko).
< tur. V e h b i y e (lično ž. ime), od ar. w ä h b i y y ä, w ä h ä b i y y ä = od boga darovana; nadarena; talentirana.
Hipok. V é h b a.

Véhbo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. V ê h b o; prisv. pridjev V é h b ī n (u ist. Herc. V é h b o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od V è h b i j a (V. V è h b i j a).

*Vèhīb,

gen. -íba; vok. V ê h ī b e; prisv. pridjev V e h íb o v; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. w ā h i b = darežljiv; onaj koji poklanja.

*Vehìba,

gen. -ē; vok. V e h ì b a; prisv. pridjev V e h ì b ī n; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. w ā h i b ä = darežljiva; ona koja poklanja.

Vèhīd,

gen. -ída; vok. V ê h ī d e (u B. kr. i V ê h ī d u); prisv. pridjev V e h íd o v; muško ime (frekv.).
Iz ar. w ä ḥ i d = jedini; jedinac (sin); neuporediv.
Hipok. H íd o.

Vehída,

gen. -ē; vok. V e h íd a; prisv. pridjev V e h íd ī n; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. w ä ḥ ī d ä = jedina; jedinica (kćerka); neuporediva.
Hipok. H íd a

*Vehùdīn,

gen. -ína; vok. V ê h u d ī n e; prisv. pridjev V e h u d í n o v; muško ime (rijetko).
Modif. od V a h j ù d ī n (V. V a h j ù d ī n).

*Vêis (*Vêiz),

gen. -a; vok. V ê i s e; prisv. pridjev V ê i s o v; muško ime (manje frekv.).
Modif. od U v è i s (V. U v è i s).

*Vèisil,

gen. -a; vok. V è i s i l e; prisv. pridjev V è i s i l o v; muško ime (frekv.).
Modif. od ar. m. imena U w ä y s - ä l - Q a r ā n ī = ime duhovnog vođe saračkog esnafa. Uzeta je samo sredina od ovog imena: w ä y s - ä l (po Škaljiću).
Hipok. V é j s o.

*Vêiz,

gen. -a; vok. V ê i z e; prisv. pridjev V ê i z o v; muško ime (manje frekv.).
Modif. od U v è i s (V. U v è i s).

Véjso,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. V ê j s o; prisv. pridjev V é j s ī n (u ist. Herc. V é j s o v); muško ime (rijetko).
Hipok. od *V è i s i l (V. *V è i s i l).

Vèkās,

gen. -ása; vok. V ê k ā s e; prisv. pridjev V e k á s o v; muško ime (rijetko).
Iz ar. W ä q q ā ṣ (lično m. ime) = mreža (zamka) za hvatanje ptica.
Ime W ä q q ā ṣ je staro arapsko lično ime, čije čudno značenje treba shvatiti kao zaštitu djeteta od zlih duhova i demona. Jedan od najbližih Muhamedovih saboraca i istaknuti vojskovođa zvao se S a ' d i b n u Ä b u - l W ä q q ā ṣ. Komandovao je arapskom vojskom u bici kod Kadisije 636. god. kada je perzijska vojska bila do nogu potučena. Time je Arapima bilo omogućeno potpuno osvajanje Perzije. U čast ovog arapskog vojskovođe muslimani Srednjeg istoka često su svojoj djeci davali njegovo ime u skraćenom obliku W ä q q ā ṣ, pa je ono preko Turaka doprlo i u naše krajeve.

Véla,

gen. -ē; vok. V ê l o; prisv. pridjev V é l ī n; žensko ime (rijetko).
Hipok. od V e l ì d a (V. V e l ì d a).

Vèlaga,

gen. -ē; vok. V è l a g a; prisv. pridjev V ê l a g ī n; muško ime (manje frekv.).
Složeno ime od hipok. V é l o (< V è l i j a) i à g a. (V. V è l i j a i À g a n).

Vèlīd,

gen. -ída; vok. V ê l ī d e; prisv. pridjev V e l í d o v; muško ime (frekv.).

< tur. Velīd < ar. Wälīd (lično m. ime) = novorođeni sin; dječak; mlad; nov.

Velìda,

gen. -ē; vok. Velìda; prisv. pridjev Velìdīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. wälīdä = novorođena kćerka; djevojčica; mlada; nova.
Hipok. Véla.

Vèlija,

gen. -e; vok. Vèlija; prisv. pridjev Vèlijīn; muško ime (frekv.).
< tur. Velī (lično m .ime), od ar. wäli(yy) = prijatelj; pomoćnik; miljenik; ljubimac; zaštitnik; dobročinitelj; gospodar + naš nastavak -(j)a.
Hipok. Vélo.

Velìja,

gen. -ē; vok. Velìja; prisv. pridjev Velìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. wäliyyä = prijateljica; pomoćnica; miljenica; ljubimica; zaštitnica; dobročiniteljka; gospodarica.

Velijùdīn,

gen. -ína; vok. Velijùdīne; prisv. pridjev Velijudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. wäliyy = prijatelj; zaštitnik i ar. äddīn = vjera. Značenje = prijatelj, zaštitnik vjere.

Vélo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Vêlo; prisv. pridjev Vélīn (u ist. Herc. Vélov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Vèlija (V. Vèlija).

Vêra,

gen. -ē; vok. Vêra; prisv. pridjev Vêrīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Ênvera i Munèvera (V. Ênvera i Munèvera).

Vèsāf,

gen. -áfa; vok. Vèsāfe; prisv. pridjev Vesáfov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wäṣṣāf = dobar opisivač; iskusan ljekar; dobar liječnik.

Vèsīd,

gen. -ída; vok. Vêsîde; prisv. pridjev Vesídov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wäṣīd = čvrst; solidan.

Vèsīm,

gen. -íma; vok. Vêsīme; prisv. pridjev Vesímov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wäsīm = lijep; krasan; ljubak.
Hipok. Vésko.

Vesìma,

gen. -ē; vok. Vesìma; prisv. pridjev Vesìmīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. wäsīmä = lijepa; krasna; ljupka.
Hipok. Véska.

Véska,

gen. -ē; vok. Vêsko; prisv. pridjev Véskīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Vesìma (V. Vesìma).

Vésko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Vêsko; prisv. pridjev Véskīn (u ist. Herc. Véskov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Vèsīm (V. Vèsīm).

Véza,

gen. -ē; vok. Vêzo; prisv. pridjev Vézīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Vezíra (V. Vezíra).

Vèzīr,

gen. -íra; vok. Vêzīre; Vêzīru; prisv. pridjev Vezírov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. wäzīr = pomagač; pomoćnik; ministar; vezir; najviša titula u Turskoj Carevini.

Vezíra,

gen. -ē; vok. Vezíra; prisv. pridjev Vezírīn; žensko ime (frekv.).
Izvedeno od m. imena Vèzīr dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Vèzīr).
Hipok. Véza, Vèzīrka.

Vèzīrka,

gen. -ē; vok. Vèzīrka, Vèzīrko; prisv. pridjev Vèzīrkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Vezíra (V. Vezíra i Vèzīr)

Vìdždān,

gen. -ána; vok. Vìdždāne; prisv. pridjev Vidždánov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wiǧdān = duhovna sposobnost; savjest; spoznaja; čuvstvo; radost; veselje; zanos.

Vìldān,

gen. -ána; vok. Vìldāne; prisv. pridjev Vildánov; muško ime (rijetko).
Iz ar. wildān = djeca; dječaci. (Ovdje je oblik arapske množine upotrijebljen u značenju jednine).

Vildána,

gen. -ē; vok. Vildána; prisv. pridjev Vildánīn; žensko ime (frekv.).
Izvedeno od m. imena Vìldān dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Vìldān).

Z

Záća,

gen. -ē; vok. Zâćo; prisv. pridjev Záćīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Zaćìra (V. *Zaćìra i Zakìra).

Záda,

gen. -ē; vok. Zâdo; prisv. pridjev Zádīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Begzáda, Behzáda, Bejzáda, Fahrizáda, Fejzáda, Hafizáda, Mevzáda, Mirzáda, Šeherzáda, Šehzáda, Pašczáda (V. navedena imena).

*Záćir,

gen. -a; vok. Záćire; prisv. pridjev Záćirov; muško ime (rijetko).
Modif. od Zákir (V. Zákir).

*Zaćìra,

gen. -ē; vok. Zaćìra; prisv. pridjev Zaćìrīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Zakìra (V. Zakìra).
Hipok. Záća.

Zàfer,

gen. -a; vok. Zàfere; prisv. pridjev Zàferov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ẓafär = pobjeda; trijumf; uspjeh.

Zàfera,

gen. -ē; vok. Zàfera; prisv. pridjev Zàferīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena Zàfer dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Zàfer).

Záfir,

gen. -a; vok. Záfire; prisv. pridjev Záfirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. ẓāfir = pobjednik; onaj koji je postigao uspjeh.

Zäha,

gen. -ē; vok. Zäha; prisv. pridjev Zähīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Záhid i Záhir (V. Záhid i Záhir).

Záha,

gen. -ē; vok. Zâho; prisv. pridjev Záhīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Zahìda i Zahìra (V. Zahìda i Zahìra).

Záhid,

gen. -a; vok. Záhide; prisv. pridjev Záhidov; muško ime (frekv.).
< tur. Zāhid (lično m. ime), od ar. zāhid = pobožan; odan bogu; skroman; isposnik; asket; suzdržljiv od zemaljskih uživanja.
Hipok. Zäha.

Zahìda,

gen. -ē; vok. Zahìda; prisv. pridjev Zahìdīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Zahide (lično ž. ime), od ar. zāhidä = pobožna; odana bogu; skormna; isposnica; asket; suzdržljiva od zemaljskih uživanja.
Modif. *Zehìda
Hipok. Záha.

Záhir,

gen. -a; vok. Záhire; prisv. pridjev Záhirov; muško ime (manje frekv.).
Ovo se ime može izvoditi iz dva ar. korijena:
1) iz ar. zāhir = sjajan; blistav; krasan; lijep.
2) iz ar. ẓāhir = vidljiv; jasan; očevidan.
Zipok. Zäha.

Zahìra,

gen. -ē; vok. Zahìra; prisv. pridjev Zahìrīn; žensko ime (manje frekv.).
Ovo se ime može izvoditi iz dva ar. korijena:
1) iz ar. zāhirä = sjajna; blistava; krasna; lijepa.
2) iz ar. ẓāhirä = vidljiva; jasna; očevidna.
Hipok. Záha.

Záid,

gen. -a; vok. Záide; prisv. pridjev Záidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. zā'id = onaj koji se povećava, koji raste; velik.

Zaìda,

gen. -ē; vok. Zaìda; prisv. pridjev Zaìdīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. zā'idä = ona koja se povećava, koja raste; velika.

Záim,

gen. -a; vok. Záime; prisv. pridjev Záimov; muško ime (frekv.).
< tur. Zaim (lično m. ime), od ar. zä'īm = vođa; starješina; poglavar; pukovnik.
Hipok. od Zäja, Zäjka, Zàjkan, Zájko.

Zaìma,

gen. -ē; vok. Zaìma; prisv. pridjev Zaìmīn; žensko ime (rijetko).
Izv. od m. imena Záim dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Záim).
Hipok. Zájka.

Zäja,

gen. -ē; vok. Zäja; prisv. pridjev Zäjīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Záim (V. Záim).

Zäjka,

gen. -ē; vok. Zäjka; prisv. pridjev Zäjkīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Záim (V. Záim).

Zájka,

gen. -ē; vok. Zâjko; prisv. pridjev Zájkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Zaìma (V. Zaìma).

Zàjkan,

gen. -a; vok. Zàjkane; prisv. pridjev Zàjkanov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Záim (V. Záim).

Zájko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Zâjko; prisv. pridjev Zájkīn (u ist. Herc. Zájkov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Záim (V. Záim).

Záka,

gen. -ē; vok. Zâko; prisv. pridjev Zákīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Zakìra (V. Zakìra).

Zákir,

gen. -a; vok. Zákire; prisv. pridjev Zákirov; muško ime (manje frekv.).
< tur. Zākir (lično m. ime), od ar. ḏākir = onaj koji često spominje božije ime; onaj koji se sjeća, koji pamti.
Modif. *Záćir

Zakìra,

gen. -ē; vok. Zakìra; prisv. pridjev Zakìrīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Zakire (lično ž. ime), od ar. ḏākirä = ona koja često spominje božije ime; ona koja se sjeća, koja pamti.
Modif. *Zaćìra
Hipok. Kíra, Záka.

Zamìra,

gen. -ē; vok. Zamìra; prisv. pridjev Zamìrīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ḏamīr = srce; duša; savjest; svijest + naš nastavak -a za ženski rod.

Zánfa,

gen. -ē; vok. Zânfo; prisv. pridjev Zánfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Kazànfera (V. Kazànfera).

Zára,

gen. -ē; vok. Zâro; prisv. pridjev Zárīn; Zära, gen. -ē; vok. Zära; prisv. pridjev Zärīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od *Belđuzára, Đulzára, *Đulizára, *Nazáreta, Nizara (V. navedena imena).

Zaráfeta,

gen. -ē; vok. Zaráfeta; prisv. pridjev Zaráfetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ẓarāfät = ljepota; ljupkost; elegancija; oštroumnost; inteligencija + naš nastavak -a za ženski rod.
Modif. *Ziráfeta, *Zuráfeta.

Zárfa,

gen. -ē; vok. Zârfo; prisv. pridjev Zárfīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Zarìfa (V. Zarìfa)

Zàrfija,

gen. -ē; vok. Zàrfija; prisv. pridjev Zàrfijīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Zárfa (< Zarìfa) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija (V. Zarìfa).

Zárfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zârfo; prisv. pridjev Zárfīn (u ist. Herc. Zárfov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Zárif (V. Zárif).

Zárif,

gen. -a; vok. Zárife; prisv. pridjev Zárifov; muško ime (rijetko).
< tur. Zarif (lično m. ime), od ar. ẓarīf = krasan; lijep; otmjen; elegantan; oštrouman; vješt; okretan.
Hipok. Zárfo.

Zarìfa,

gen. -ē; vok. Zarìfa; prisv. pridjev Zarìfīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Zarife (lično ž. ime), od ar. ẓarīfä = krasna; lijepa; otmjena; elegantna; oštroumna; vješta; okretna.
Modif. *Zurìfa.
Hipok. Rífa, Zárfa, Zàrfija.

Zéća,

gen. -ē; vok. Zêćo; prisv. pridjev Zéćīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Zećìja (V. *Zećìja i Zekìja).

*Zećìja,

gen. -ē; vok. Zećìja; prisv. pridjev Zećìjīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Zekìja (V. Zekìja)
Hipok. Zéća.

*Zèćir,

gen. -a; vok. Zèćire; prisv. pridjev Zèćirov; Zéćir, gen. -a; vok. Zéćire; prisv. pridjev Zéćirov; muško ime (frekv.).
Modif. od Zèkir (V. Zèkir)
Hipok. Zéćo.

Zéćo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zêćo; prisv. pridjev Zéćīn (u ist. Herc. Zéćov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od *Zèćir (V. *Zèćir i Zèkir).

Zèhbija,

gen. -ē; vok. Zèhbija; prisv. pridjev Zèhbijīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. dähäbiyyä = zlatna; dobra.

Zehìba,

gen. -ē; vok. Zehìba; prisv. pridjev Zehìbīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. dähībä = pozlaćena.

*Zehìda,

gen. -ē; vok. Zehìda; prisv. pridjev Zehìdīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Zahìda (V. Zahìda).

Zêhra,

gen. -ē; vok. Zêhra; prisv. pridjev Zêhrīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Zehra < ar. Zährā' (lično ž. ime) = žena svjetlog lica; krasna; rascvjetana.

Zèhrija,

gen. -ē; vok. Zèhrija; prisv. pridjev Zèhrijīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može tumačiti na dva načina:
1) izvedeno od ž. imena Zêhra dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija (V. Zêhra).
2) iz ar. zähr = cvijeće + naš nastavak -ija.

Zehrùdīn,

gen. -ína; vok. Zêhrudīne; prisv. pridjev Zehrudínov; muško ime (rijetko).
Složeno ime od ar. zähr = cvijeće i ar. äddīn = vjera. Značenje = cvijeće vjere.

Zêid,

gen. -a; vok. Zêide; prisv. pridjev Zêidov; muško ime (rijetko).
Iz ar. zäyd = povećanje; porast; višak.

*Zêir,

gen. -a; vok. Zêire; prisv. pridjev Zêirov; muško ime (manje frekv.).
Modif. od Uzèir (V. Uzèir).

*Zêira,

gen. -ē; vok. Zêira; prisv. pridjev Zêirīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena *Zêir dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. *Zêir i Uzèir).

*Zéjfa,

gen. -ē; vok. Zêjfo; prisv. pridjev Zéjfīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Huzéjfa (V. Huzéjfa)

Zéjna,

gen. -ē; vok. Zêjno; prisv. pridjev Zéjnīn; (u C. kr. Zéjno, gen. -ē; vok. Zêjno; prisv. pridjev Zéjnīn); žensko ime (frekv.).
Hipok. od *Muzéjna i Zejnija (V. *Muzéjna i Zejnija)

Zejnèba,

gen. -ē; vok. Zejnèba; prisv. pridjev Zejnèbīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Zeyneb < ar. Zäynäb (lično ž. ime) = debela; puna; jedra + naš nastavak -a za ženski rod.

Zejnija,

gen. -ē; vok. Zejnija; prisv. pridjev Zejnijīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. zäyn = ljepota, krasota; ukras; ures + ar. adj. sufiks za ženski rod -iyyä.
Hipok. Zéjna.

*Zèjnil,

gen. -a; vok. Zèjnile; prisv. pridjev Zèjnilov; Zéjnil, gen. -a; vok. Zéjnile; prisv. pridjev Zéjnilov; muško ime (frekv.).
< tur. Zeynel (lično m. ime), skr. od ar. Zäyn-ul-'äbidīn = ukras, ures pobožnih.
Ime Zejnil samo po sebi nema značenja i ne može se prevesti, ali predstavlja prvi dio složenog naziva Zäyn-ul-'äbidīn. Tako je bio nazvan Äbū Ḥasan 'Alīibniäl Ḥusäyn ibni 'Alī ibni Äbī Tālib, unuk četvrtog halife Alije i pra-

unuk Muhamedov, četvrti imam šiija (659 — 713). Njega su šiije poštovale kao i samog Aliju pa je njegov nadimak Zäyn ul-'ābidīn bio vrlo popularan. Pošto je takvo ime dugo i teško za izgovor, počelo se skraćivati u oblik Zäynil (Zejnil). Hipok. Zéjno.

Zéjno,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Zêjno; prisv. pridjev Zéjnīn (u ist. Herc. Zéjnov); muško ime (frekv.)
Hipok. od Zèjnil (V. Zèjnil).

Zèka,

gen. -ē; vok. Zèka; prisv. pridjev Zèkīn; Zéka, gen. -ē; vok. Zêko; prisv. pridjev Zékīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Zekìja (V. Zekìja).

Zekerìjā,

gen. Zekrìjē; vok. Zekrìjā; prisv. pridjev Zekerijáov, Zekerìjīn; muško ime (frekv.).
Iz ar. Zäkäriyyā = ime jednog vjerovjesnika (u Kur'anu), odgovara imenu Zaharija (u Bibliji) < iz st. hebr. Saharja = bog me se sjetio; bog misli na mene.
Modif. *Zekerìjāh

*Zekerìjāh,

gen. -áha; vok. Zekerìjāhu; prisv. pridjev Zekerijáhov; muško ime (frekv.).
Modif. od Zekerìja (V. Zekerìja).

Zèkija,

gen. -ē; vok. Zèkija; prisv. pridjev Zèkijīn; muško ime (manje frekv.).
< tur. Zekī (lično m. ime) + naš nast. -ja. Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena.
1) iz ar. zäki(yy) = čist; nevin; dobar
2) iz ar. ḏäki(yy) = oštrouman; bistar; razborit; inteligentan
Hipok. Zéko.

Zekìja,

gen. -ē; vok. Zekìja; prisv. pridjev Zekìjīn; Zekíja; gen. -ē; vok. Zekíja; prisv. pridjev Zekíjīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Zekiye (lično ž. ime). Ovo se ime može izvoditi iz 2 ar. korijena:
1) iz ar. zäkiyyä = čista; nevina; dobra;

2) iz ar. ḏäkiyyä = oštroumna; bistra; razborita; inteligentna.
Modif. *Zećìja
Hipok. Kíja, Kíka, Zèka, Zéka.

Zèkir,

gen. -a; vok. Zèkire; prisv. pridjev Zèkirov; muško ime (rijetko).
< tur. Zekir (lično m. ime), od ar. ḏäkir = onaj koji ima dobro pamćenje, koji se dobro sjeća.
Modif. *Zèćir, *Zéćir
Hipok. Zéko.

Zekìra,

gen. -ē; vok. Zekìra; prisv. pridjev Zekìrīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. ḏäkirä = ona koja ima dobro pamećnje, koja se dobro sjeća.
Hipok. Kìra.

Zéko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zêko; prisv. pridjev Zékīn (u ist. Herc. Zékov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Zèkija i Zèkir (V. Zèkija i Zèkir).

Zelífa,

gen. -ē; vok. Zelífa; prisv. pridjev Zelífīn; (u B. kr. Zelífe, gen. -ē; vok. Zelífe; prisv. pridjev Zelífīn); žensko ime.
Iz ar. zälīfä = ona koja napreduje.

Zelìha,

gen. -ē; vok. Zelìha; prisv. pridjev Zelìhīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. Zälīḫä = ime žene staroegipatskog dostojanstvenika Putifara, koja je, prema legendi, pokušala zavesti Jusufa (Josifa, Josipa), a kasnije se, poslije smrti svoga muža, za njega preudala. Njezino se ime češće bilježi oblikom Zulejha jer arapski način pisanja dopušta i takvo čitanje. Etimologija ovoga imena je nejasna, a korijen od kojeg je nastalo -zälḫ ima značenje: »klizav«, »klizavo mjesto«, »klizati«.

Zélka,

gen. -ē; vok. Zêlko; prisv. pridjev Zélkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Zelkída (V. *Zelkída)

*Zelkída,

gen. -ē; vok. Zelkída; prisv. pridjev Zelkídīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od ar. d̲u-l-qa'dä = ime jedanaestog mjeseca islamske lunarne godine.
Hipok. Kída, Zélka.

Zemáneta,

gen. -ē; vok. Zemáneta; prisv. pridjev Zemánetīn; žensko ime (rijetko).
Ovo se ime može tumačiti na dva načina:
1) iz ar. zämānät = ljubav + naš nastavak -a za ženski rod.
2) Izvedeno od ar. zämān = vrijeme; doba; sudbina + analogni nastavak -eta prema drugim imenima s takvim završetkom.

*Zemína,

gen. -ē; vok. Zemína; prisv. pridjev Zemínīn; žensko ime (rijetko).
Skr. od Azemína (V. Azemína).

*Zèmīnka,

gen. -ē; vok. Zèmīnka; prisv. pridjev Zèmīnkīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od *Zemína (< Azemína) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ka (V. Azemína).

Zemìra,

gen. -ē; vok. Zemìra; prisv. pridjev Zemìrīn; žensko ime (frekv.).
Iz ar. zämirä = lijepoga lica.

Zémka,

gen. -ē; vok. Zêmko; prisv. pridjev Zémkīn; Zêmka, gen. -ē; vok. Zêmko; prisv. pridjev Zêmkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Azèma (V. Azèma).

Zémko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zêmko; prisv. pridjev Zémkīn (u ist. Herc. Zémkov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Àzem (V. Àzem).

Zendžebíla,

gen. -ē; vok. Zendžebíla; prisv. pridjev Zendžebílīn; žensko ime (rijetko).

Iz perz. zenǧebīl = biljka ingver, đumbir, isiot, zendžefil, čiji se samljeveni korijen upotrebljava kao začin za salep; ime jedne rijeke u raju; vino + naš nastavak -a za ženski rod.

*Zènit,

gen. -a; vok. Zènite; prisv. pridjev Zènitov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. sämt = pravac; smjer; cilj; zenit.
(Do ovakvog modif. oblika došlo je zbog pogrešnog prepisivanja iz arapskog jezika u srednjem vijeku).

*Zenìta,

gen. -ē; vok. Zenìta; prisv. pridjev Zenìtīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od m. imena *Zènit dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. *Zènit).

Zèrda,

gen. -ē; vok. Zèrda, Zêrdo; prisv. pridjev Zèrdīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. zerd = žut; blijed + naš nastavak -a za ženski rod.

Zèrīn,

gen. -ína; vok. Zêrīne: prisv. pridjev Zerínov; muško ime (rijetko).
Iz perz. zerīn = zlatan; pozlaćen.

Zerína,

gen. -ē; vok. Zerína; prisv. pridjev Zerínīn; žensko ime (rijetko).
Iz perz. zerīn = zlatna; pozlaćena + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Zêrka.

Zêrka,

gen. -ē; vok. Zêrka; prisv. pridjev Zêrkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Zerína (V. Zerína).

Zèvdžeta,

gen. -ē; vok. Zèvdžeta; prisv. pridjev Zèvdžetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. zä-w-ǧät = žena; supruga + naš nastavak -a za ženski rod.

Zévka,

gen. -ē; vok. Zêvko; prisv. pridjev Zévkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Zevkíja (V. Zevkíja).

Zevkíja,

gen. -ē; vok. Zevkíja; prisv. pridjev Zevkíjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḏäwqiyyä = slasna; ukusna; za uživanje.
Hipok. Zévka.

Zíba,

gen. -ē; vok. Zîbo; prisv. pridjev Zíbīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Ziba (lično ž. ime), od perz. zībā = lijepa; divna; dražesna; elegantna; nakićena; nagizdana.
Hipok. Zîbica.

Zîbica,

gen. -ē; vok. Zîbice; prisv. pridjev Zîbičīn, Zîbicīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Zíba (V. Zíba).

Zìbija,

gen. -ē; vok. Zìbija; prisv. pridjev Zìbijīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od Zíba dodavanjem na osnovu naešg nastavka -ija (V. Zíba).

*Zìćrija,

gen. -ē; vok. Zìćrija; prisv. pridjev Zìćrijīn; muško ime (frekv.).
Modif. od Zìkrija (V. Zìkrija).
Hipok. *Zíćro.

*Zíćro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zîćro; prisv. pridjev Zíćrīn (u ist. Herc. Zíćrov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od *Zìćrija (V. Zìkrija).

Zífa,

gen. -ē; vok. Zîfo; prisv. pridjev Zífīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Nazîfa (V. Nazîfa).

Zìhnija,

gen. -ē; vok. Zìhnija; prisv. pridjev Zìhnijīn; muško ime (frekv.).

< tur. Zihnī (lično m. ime), od ar. ḏihni(yy) = duhovnī; umnī; intelektualnī + naš nastavak -(j)a.
Hipok. Zíhno.

Zíhno,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zîhno; prisv. pridjev Zíhnīn (u ist. Herc. Zíhnov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Zìhnija (V. Zìhnija).

Zijā,

gen. -jáa; vok. Zìjā; prisv. pridjev Zijáov; muško ime (frekv.).
Iz ar. ḍiyā' = sjaj; svjetlost.
Modif. *Zìjāh
Hipok. Zìja, Zījo.

Zija,

gen. -ē; vok. Zîja; prisv. pridjev Zîjīn; muško ime (c. Herc.) (frekv.).
Hipok. od Zìjā i Zijaùdīn (V. Zìjā i Zijaùdīn).

Zijād,

gen. -áda; vok. Zîjāde (u B. kr. i Zîjādu); prisv. pridjev Zijádov; muško ime (frekv.).
Iz ar. - perz. ziyād = mnogo; suviše; iznad svega.

Zijáda,

gen. -ē; vok. Zijáda; prisv. pridjev Zijádīn; (u B. kr. Zijáde, gen. -ē; vok. Zijáde; prisv. pridjev Zijádīn); žensko ime (frekv.).
Izvedeno od m. imena Zìjād dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Zìjād)

Zijádeta,

gen. -ē; vok. Zijádeta; prisv. pridjev Zijádetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ziyādät = povećanje; porast; povišenje; dodatak; višak + naš nastavak -a za ženski rod.

*Zijàdīn,

gen. -ína; vok. Zîjadīne; prisv. pridjev Zijadínov; muško ime (rijetko).
Modif. od Zijaùdīn (V. Zijaùdīn).

*Zìjāh,

gen. -áha; vok. Zîjāhu, Zìjāh; prisv. pridjev Zijáhov; muško ime (frekv.).
Modif. od Zìjā (V. Zìjā).

Zijaùdīn,

gen. -ína; vok. Zijaùdīne; prisv. pridjev Zîjāudīnov; muško ime (rijetko).
< tur. Ziyaüddin < ar. Ḍiyā'uddīn (lično m. ime), složeno od ar. ḍiyā' = svjetlost; sjaj i ar. äddīn = vjera. Značenje = sjaj, svjetlost vjere.
Modif. *Zijàdīn
Hipok. Zîja, Zíjo

Zíjo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zîjo; prisv. pridjev Zíjīn (u ist. Herc. Zíjov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Zìjā i Zijaùdīn (V. Zìjā i Zijaùdīn).

Zîka,

gen. -ē; vok. Zîka; prisv. pridjev Zîkīn; muško ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Zìkrija (V. Zìkrija).

Zîka,

gen. -ē; vok. Zîka; prisv. pridjev Zîkīn; Zíka, gen. -ē; vok. Zîko; prisv. pridjev Zíkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Zìkreta i Zikrìja (V. Zìkreta i Zikrìja).

Zíko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zîko; prisv. pridjev Zíkīn (u ist. Herc. Zíkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Zìkret i Zìkrija (V. Zìkret i Zìkrija).

Zíkra,

gen. -ē; vok. Zîkro; prisv. pridjev Zíkrīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od Zìkreta i Zikrìja (V. Zìkreta i Zikrìja).

Zìkret,

gen. -a; vok. Zìkrete; prisv. pridjev Zìkretov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. ḏikrät = slava; reputacija; ugled.
Hipok. Zíko, Zíkro.

Zìkreta,

gen. -ē; vok. Zìkreta; prisv. pridjev Zìkretīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Zìkret dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Zìkret)
Hipok. Zíka i Zíkra.

Zìkrija,

gen. -ē; vok. Zìkrija; prisv. pridjev Zìkrijīn; muško ime (frekv.).
Iz tur. Zikrī (lično m. ime) + naš nast. -ja; od ar. ḏikr = spominjanje; sjećanje.
Modif. *Zìćrija
Hipok. Zíko, Zíkro

Zikrìja

gen. -ē; vok. Zikrìja; prisv. pridjev Zikrìjīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḏikr = spominjanje; sjećanje + ar. adj. sufiks za ženski rod -iyyä.
Hipok. Zîka, Zíka, Zíkra

Zíkro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zîkro; prisv. pridjev Zíkrīn (u ist. Herc. Zíkrov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Zìkret i Zìkrija (V. Zìkret i Zìkrija).

Zíla,

gen. -ē; vok. Zîlo; prisv. pridjev Zílīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Tenzíla (V. Tenzíla).

Zílfa,

gen. -ē; vok. Zîlfo; prisv. pridjev Zílfīn; žensko ime (rijetko)
Iz ar. zilf = vrt; bašča + naš nastavak -a za ženski rod.

Zîlha,

gen. -ē; vok. Zîlha; prisv. pridjev Zîlhīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Zilhìdža (V. Zilihìdža).

Zilhìdža,

gen. -ē; vok. Zilhìdža; prisv. pridjev Zilhìdžīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. zilhicce < ar. ḏū-l-ḥiǧǧä = ime dvanaestog mjeseca muslimanske lunarne godine.
Hipok. Zîlha

Zílka,

gen. -ē; vok. Zîlko; prisv. pridjev Zílkīn; žensko ime (frekv.)
Hipok. od Zilkáda i *Zilkída (V. Zilkáda).

Zilkáda,

gen. -ē; vok. Zilkáda; prisv. pridjev Zilkádīn; žensko ime (rijetko).
Iz tur. zilkade < ar. d̲ū-l-qa'dä = ime iedanaestog mjeseca islamske lunarne godine.
Hipok. Káda, Zílka

*Zilkída,

gen. -ē; vok. Zilkída; prisv. pridjev Zilkídīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od tur. zilkade < ar. d̲ū-l-qa'dä = ime jedanaestog mjeseca islamske lunarne godine.
Hipok. Kída i Zílka.

Zîna,

gen. -ē; vok. Zîna; prisv. pridjev Zînīn; žensko ime (c. Herc.) (rijetko).
Hipok. od Zíneta (V. Zíneta).

Zíneta,

gen. -ē; vok. Zíneta; prisv. pridjev Zínetīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Ziynet (lično ž. ime), od ar. zīnät = nakit; ukras + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Zîna, Zînka, Zínka.

Zînka,

gen. -ē; vok. Zînka; prisv. pridjev Zînkīn; Zínka, gen. -ē; vok. Zînko; prisv. pridjev Zínkīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Zíneta (V. Zíneta).

Zíra,

gen. -ē; vok. Zîro; prisv. pridjev Zírīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Azíra, Hazíra, Hazíreta, Nezíra, *Ziráfeta. (V. navedena imena).

*Ziráfeta,

gen. -ē; vok. Ziráfeta; prisv. pridjev Ziráfetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Zaráfeta (V. Zaráfeta).
Hipok. Zíra, Zîrka, Zírka.

Zîrka,

gen. -ē; vok. Zîrka; prisv. pridjev Zîrkīn; Zírka, gen. -ē; vok. Zîrko; prisv. pridjev Zírkīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Ziráfeta (V. *Ziráfeta)

Zíro,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zîro; prisv. pridjev Zírīn (u ist. Herc. Zírov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Nèzīr (V. Nèzīr).

Získa,

gen. -ē; vok. Zîsko; prisv. pridjev Získīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Azíza (V. Azíza).

Získo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zîsko; prisv. pridjev Získīn (u ist. Herc. Získov); muško ime (frekv).
Hipok. od Azīz (V. Àzīz).

Zîza,

gen. -ē; vok. Zîza; prisv. pridjev Zîzīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Abdulàzīz i Azīz (V. Abdulàzīz i Azīz).

Zíza,

gen. -ē; vok. Zîzo; prisv. pridjev Zízīn; (u c. Herc. Zîza, gen. -ē; vok. Zîza; prisv. pridjev Zîzīn); žensko ime (frekv.).
Hipok. od Azíza (V. Azíza).

Zízo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zîzo; prisv. pridjev Zízīn (u ist. Herc. Zízov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Abdulàzīz i Azīz (V. Abdulàzīz i Azīz).

Zubéjda,

gen. -ē; vok. Zubéjda; prisv. pridjev Zubéjdīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Zübeyde < ar. Zubäydä(t) (lično ž. ime) = cvijet neven.
Hipok. Béjda.

Zubèir,

gen. -a; vok. Zubèire ;prisv. pridjev Zubèirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Zubäyr (lično m. ime).
Etimologija nejasna.

Zùfer,

gen. -a; vok. Zùfere; prisv. pridjev Zùferov; muško ime (manje frekv.).
Iz ar. zufär = junak; darežljiv čovjek; gospodin; lav.
Hipok. Zúfo
Modif. *Zùlfer.

Zúfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zûfo; prisv. pridjev Zúfīn (u ist. Herc. Zúfov); muško ime (rijetko).
Hipok. od Zùfer (V. Zùfer).

Zůhda,

gen. -ē; vok. Zůhda; prisv. pridjev Zůhdīn; muško ime (c. Herc.) (manje frekv.).
Hipok. od Zùhdija (V. Zùhdija).

Zùhdija,

gen. -ē; vok. Zùhdija; prisv. pridjev Zùhdijīn; muško ime (frekv.).
Iz ar. zuhdi(yy) = pobožnī; asketskī; isposničkī + naš nastavak -(j)a.
Hipok. Zůhda i Zúhdo.

Zúhdo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zûhdo; prisv. pridjev Zúhdīn (u ist. Herc. Zúhdov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Zùhdija (V. Zùhdija).

Zuhèir,

gen. -a; vok. Zuhèire; prisv. pridjev Zuhèirov; muško ime (rijetko).
Iz ar. zuhäyr = cvjetić.

Zůhra,

gen. -ē; vok. Zůhra; prisv. pridjev Zůhrīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Zühre (lično ž. ime), od ar. Zuhrä = planeta Venera; zvijezda Danica.

Zùhret,

gen. -a; vok. Zùhrete; prisv. pridjev Zùhretov; muško ime (rijetko).
Iz ar. zuhrät = sjaj; ljepota.

Zùhreta,

gen. -ē; vok. Zùhreta; prisv. pridjev Zùhretīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. zuhrät = sjaj; ljepota + naš nastavak -a za ženski rod.

Zùhrija,

gen. -ē; vok. Zùhrija; prisv. pridjev Zùhrijīn; Zuhrîja, gen. -ē; vok. Zuhrîja; prisv. pridjev Zuhrîjīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od Zůhra dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija. (V. Zůhra).

Zúko,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zûko; prisv. pridjev Zúkīn; (u ist. Herc. Zúkov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Zulfìkar (V. Zulfìkar).

Zúla,

gen. -ē; vok. Zûlo; prisv. pridjev Zúlīn; Zůla, gen. -ē; vok. Zůla; prisv. pridjev Zůlīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od Đulzuléjha i Zuléjha (V. Đulzuléjha i Zuléjha).

Zuléjha,

gen. -ē; vok. Zuléjha; prisv. pridjev Zuléjhīn; žensko ime (frekv.).
< tur. Züleyha < ar. Zuläyḫä, Zälīḫä (lično ž. ime) = ime žene staroegipatskog dvorskog dostojanstvenika Putifara koja je, prema biblijskoj i kur'anskoj priči, pokušala zavesti lijepog Jusufa (Josifa, Josipa), a kasnije se, poslije smrti svoga muža, za njega preudala. Izgovor ovoga imena može biti i Zeliha, jer arapsko pisanje dopušta i takvo čitanje.
Etimologija ovoga imena nije sasvim jasna, a korijen od kojeg je ime nastalo zälḫ, ima značenje: »klizav«, »klizavo mjesto«, »kliziti«.
Modif. *Zuléjka
Hipok. Zúla, Zùlija, Zúlka.

*Zuléjka,

gen. -ē; vok. Zuléjka; prisv. pridjev Zuléjkīn; žensko ime (manje frekv.).
Modif. od Zuléjha (V. Zuléjha).

Zúlfa,

gen. -ē; vok. Zûlfo; prisv. pridjev Zúlfīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Zùlfeta (V. Zùlfeta).

*Zùlfer,

gen. -a; vok. Zùlfere; prisv. pridjev Zùlferov; muško ime (rijetko).
Modif. od Zùfer (V. Zùfer)

Zùlfeta,

gen. -ē; vok. Zùlfeta; prisv. pridjev Zùlfetīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. zulfät = ugled; čast; dostojanstvo + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Zúlfa.

Zùlfija,

gen. -ē; vok. Zùlfija; prisv. pridjev Zùlfijīn; žensko ime (rijetko).
Izvedeno od hipok. Zúlfa (< Zùlfeta) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija (V. Zùlfeta).

Zùlfik,

gen. -a; vok. Zùlfik; prisv. pridjev Zùlfikov; muško ime (rijetko).
Hipok. od Zulfìkār (V. Zulfìkār).

Zùlfika,

gen. -ē; vok. Zùlfika; prisv. pridjev Zùlfikīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od Zulfikára (V. Zulfikára).

Zulfikār,

gen. -ára; vok. Zûlfikāre, Zûlfikāru; prisv. pridjev Zulfikárov; muško ime (frekv.).
< tur. Zülfikār (lično m. ime) < ar. Ḏū-l-fäqār = ime sablje halife Alije, kojom ga je svojeručno opasao Muhamed šaljući ga u bitku protiv neprijatelja islama. Takav naziv sablja je dobila po pršljenovima (äl-fäqār) što ih je imala po sredini svoje oštrice. (ḏū = vlasnik, onaj koji nešto ima + äl-fäqār = pršljenovi). Naziv Ḏū-l-fäqār postao je kasnije neodvojiv od imena halife Alije, koga su muslimani šiiti veoma cijenili i poštovali, pa su počeli davati i svojoj djeci ime Ḏū-l-

-fäqār. Kasnije se to ime u obliku Zulfikar raširilo i među ostalim muslimanima.
Hipok. Zùlfik, Zúlfo, Zúlko, Zúko.

Zulfikára,

gen. -ē; vok. Zulfikára; prisv. pridjev Zulfikárīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od m. imena Zulfìkār dodavanjem našeg nastavka -a za ženski rod. (V. Zulfìkār).
Hipok. Zùlfika

Zúlfo,

gen. -ē (u ist. Herc. -a); vok. Zûlfo; prisv. pridjev Zúlfīn (u ist. Herc. Zúlfov); muško ime (frekv.).
Hipok. od Zulfìkār (V. Zulfìkār).

Zùlija,

gen. -ē; vok. Zùlija, Zùlijo; prisv. pridjev Zùlijīn; žensko ime (manje frekv.).
Izvedeno od hipok. Zúla (< Zuléjha) dodavanjem na osnovu našeg nastavka -ija (V. Zuléjha).

Zúlka,

gen. -ē; vok. Zûlko; prisv. pridjev Zúlkīn; (u C. kr. Zúlko, gen. -ē; vok. Zûlko; prisv. pridjev Zúlkīn); žensko ime (frekv.).
Hipok. od Zuléjha i Zulkáda (V. Zuléjha i Zulkáda).

Zulkáda,

gen. -ē; vok. Zulkáda; prisv. pridjev Zulkádīn; žensko ime (rijetko).
Iz ar. ḏū-l-qa'dä = ime jedanaestog mjeseca islamske lunarne godine.
Hipok. Zúlka
Modif. *Zelkída, *Zilkída, *Zilkáda, *Zulkída.

Zulkarnein,

gen. -a; vok. Zulkarnèine; prisv. pridjev Zulkarnèinov; muško ime (rijetko).
Iz ar. Ḏū-l-qarnäyn (lično m. ime) = čovjek koji ma dva roga. Ličnost s ovim imenom spominje se u jednoj poučnoj priči u Kur'anu, ali bez ikakvih drugih podataka. Historija o tome Zulkarneinu ne zna ništa. Arapska tradicija pripisuje taj nadimak Aleksandru Velikom (Makedonskom), ali nije jasno iz kakvih razloga. Neki pretpostavljaju da se legenda o »dvorogom zavojevaču« mogla javiti kad je Aleksandar Veliki osvojio

Egipat i tamo se okrunio za faraona, a faraoni su nosili na glavi kapu (krunu) ukrašenu rogovima, među kojima je bilo predstavljeno sunce. U narodnim pričama i legendama Srednjeg istoka Zulkarnein je neki ružni car, koji pokušava sakriti svoju ružnoću kažnjavanjem smrću svakog brijača koji mu obrije glavu. Kako je Zulkarnein sa svojim čudnim značenjem postalo ljudsko ime, zasada je nejasno (A. Gafurov).
Hipok. Zúlko.

*Zulkída,

gen. -ē; vok. Zulkída; prisv. pridjev Zulkídīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Zulkáda (V. Zulkáda).

*Zùlkif,

gen. -a; vok. Zùlkife; prisv. pridjev Zùlkifov; muško ime (rijetko).
Modif. od ar. Ḏu-l-kifl = ime jednog vjerovjesnika (u Kur'anu), zapravo nadimak Ejubova sina Bišra. Etimologija nejasna.

Zúlko,

gen. -ē; (u ist. Herc. -a); vok. Zûlko; prisv. pridjev Zúlkīn; (u ist. Herc. Zúlkov); muško ime (manje frekv.).
Hipok. od Zulfìkār i Zulkarnèin (V. Zulfìkār i Zulkarnèin).

Zúma,

gen. -ē; vok. Zûmo; prisv. pridjev Zúmīn; žensko ime (rijetko).
Hipok. od *Zùṃreta (V. *Zùṃreta).

Zúmka,

gen. -ē; vok. Zûmko; prisv. pridjev Zúmkīn; žensko ime (manje frekv.).
Hipok. od *Zùmreta (V. *Zùmreta)

Zúmra,

gen. -ē; vok. Zûmro; prisv. pridjev Zúmrīn; žensko ime (frekv.).
Hipok. od *Zùmreta (V. *Zùmreta)

*Zùmreta,

gen. -ē; vok. Zùmreta; prisv. pridjev Zùmretīn; Zùmruta, gen. -ē; vok. Zùṃruta; prisv. pridjev Zùmrutīn; žensko ime (frekv.).

< tur. Zümrüt (lično ž. ime), od perz. zumurud, zumurrud = smaragd; dragi kamen zelene boje + naš nastavak -a za ženski rod.
Hipok. Zúma, Zúmka, Zúmra.

*Zurafeta,

gen. -ē; vok. Zuráfeta; prisv. pridjev Zuráfetīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Zaráfeta (V. Zaráfeta).

*Zurìfa,

gen. -ē; vok. Zurìfa; prisv. pridjev Zurìfīn; žensko ime (rijetko).
Modif. od Zarìfa (V. Zarìfa).

Zurìjeta,

gen. -ē; vok. Zurìjeta; prisv. pridjev Zurìjetīn; žensko ime (manje frekv.).
Iz ar. ḏurrivvät = potomstvo + naš nastavak -a za ženski rod.